

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இயற்றிய

பிரபுலிங்கலீலை.

இதற்குவிருத்தியுரை

இந்திரபீடம்

கரபாத்திரசுவாமிகளாதீனத்திற்குரிய

பிறைசை

அருணாசலசுவாமிகள்

பிரதம மாணுக்கர்

சூனம்பேட்டுக்கடுத்த ஈரூர் - கணக்கு

சச்சிதானந்தபிள் விராயவர்களாற்

செய்யப்பட்டு,

ஸ்ரீ சச்சிதானந்தசுவாமிகள் தர்மபரிபாலன சபையாரால்

செய்தன

கலாரந்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

MADRAS.

1905.

Registered Copy right.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யூனிவர்ஸிட்டி யென்னும் சகலசாஸ்திரசாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்புலவராகிய

ம னை னை வ

மகாலிங்கையரால்

இயற்றியது.

அளிக்குல முழுக்கி மடைதிறந் தொழுக்குங்
கஞ்சக் கொள்ளையின் விஞ்சிய நறவம்
கால் புரண்டோட மேல்பட விரிந்த
துடவை பெருக்கிய வடையுறு தேறல்
வாரியிற் கலந்து வயல்படு செந்நெல்
நிறைவுற வினைக்குந் துறைமங் கலத்தோன்
சதங்கைகால் சுழற்றா விளமைக் கண்ணே
அப்பார் நம்மத கத்துப் படப்பையில்
வாழைக் கன்றினைக் கன்றுகள் வாயான்
மென்று மென்று தின்றன வென்றே
ஆன்றோர் வழங்கிய திரிசொல் லானே
இயனெறி வழாமற் புகலுறு செம்மல்
இலக்கணங் கற்பா னேகிய காலே
பணிக்க னெடுத்த பகர்ச்சிக் கேற்ப
குடக்கு தலையுற்ற செய்யுளைக் கூறி
அவன் பகையான வொருவனெஞ் சுணங்கி
முதுகு கொடுப்ப முடவுடற் சோறுகால்

கைதையங் கான நெய்தலந் துறையிற்
 கடற்றிரை கொழித்த தூதுளங் கனிரிகர்
 முத்த நிறைந்த மூதெயிற் செந்திற்
 கந்தன் விடய மாக வந்தாதி
 நிரோட்டக யமக நேர்பெறப் பாடியோன்
 அன்பு பழுத்த வுளத்தின னாகி
 மூவகை நச்சு மாய்வகை யியற்றி
 வணர்வழிச் செலாது பொறியினை மடக்கிச்
 செந்நெறி நின்ற சிவப்பிர காசன்
 கணக்கறு நூல்க ளியற்றின னாக
 ஒருவ னியற்றிய பன்னூ றம்மினும்
 ஒன்றே சிறக்கு மொருபுடை மற்றைய
 வொருநூற் கண்ணே யொவ்வோ ரிலம்பகம்
 ஏய்ந்திடும் பொற்பரவ் விலம்பகத் துள்ளும்
 ஒவ்வோர் செய்யுளே யுயர்வின தாகுமச்
 செய்யுளி னிரண்டொரு செப்பே விழுமிய
 வாகு மிவனூற் கங்ஙன மன்று
 தொடர் தொறுஞ் சுவையணி தொனிருறிப் புயிர்க்கும்
 எளிதி னுணர்ச்சியு மிரும்பொரு ளமைவுஞ்
 செய்கையும் வடநூற் றெள்ளிய முடிபும்
 பெற்றுறு மவற்றுட் பேரின் புறுத்தும்
 பெருமைசால் பிரபு ளிங்க ளிலைக்
 கரிய வுரையொன் றுக்குக வென்று
 பூண்டகு புலமையோர் வேண்டுதல் செய்ய
 யானே மருப்பின் வேலி போக்கித்
 தேத்தடைத் துளியிற் செந்தினை வினைவித்
 தணில்வாற் குரல்களைக் கவர்வரு குரீஇயின
 மோப்புறக் கவண்வயி னொள்ளிய செம்மணி
 வைத்தெறி யிறவுளர் மொய்த்துவாழ் சீறார்

ப்புப்பாயிரம்.

தழுவிய வமர ரிடுக்கண் டவிர்ப்பப்
புண்மலை பொடித்துச் சூருயிர் விழுங்கிய
வொள்ளிலை வேற்படை யொருகரத் தேந்து
முருகு வீற்றிருக்கு மொருதிருத் தணிகையான்
தன்னால் விளங்கிய தமிழ்மொழி வையகத்
திந்நாள் வழக்குற் றிறைந்தன வென்று
பண்டுபோ வியற்றக் கொண்டபே ரருளோ
டகத்தியன் றானே யவதரித் தானெனப்
புவிபுகழ் பெருமைப் புலவர் சிகாமணி
உரியா னுரிப்பொரு ளொன்றுறக் கலக்குந்
தகைசேர் வீர சைவ சித்தாந்தன்
தேடரும் பெரும்புகழ் திகந்த நிதீஇய
பீடுறு சரவணப் பெருமா னையன்
உரையொன் றியற்றினன் மாயை யுற்பத்தி
யளவு மதன்பி னவன்றிருத் தோன்றல்
வடமொழி யொடுதமிழ் மாண்புற ளுணர்ந்த
கந்த சாமியா முந்துசீர்ப் புலவன்
மற்றைய கதிக்கு முற்றுவித் தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

பிரபுவெனல் எல்லாமாயல்லவுமாயிருக்குந்தன்மை.
லிங்கமெனல் ஆன்மா. லீலையெனல் திருவிளையாடல்.
எனவே; விஸ்வ தைசுத பிராக்ஞமாயும்; அல்லாததா
யும், விளங்குவு தான்மாவென விருமுகத்தாலுஞ்
சோதனையாதிகளாற் கண்டாம். காணவே துக்கநிவிர்
த்தி தடையற்றவானந்த மெய்தற்கியைவதை யிம்மை
யிற்றானே யனுபவமாகப்பெற்றும். பெறவே; தானய
லாகாது தானே தானாதற் கையந்திரி பில்லாமையைத்
தேர்ந்தாம். இந்நூற்பெயர் ஆன்மாவினது திருவிளே
யாட்டை யுணர்த்து நூலெனப் பொருடரலால், ஆறா
மவேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொ
ழித் தொகையெனக் காரணக்குறியாயிற்று.

லிங்கமெனல் அயலையெனில் திரிபுடிதோடமும்
கசாதிகாதிதோடமு மையமின்றி யெய்தற்பால வாத
லின் மறுக்கற்பாற்று. இக்கருத்தை மறுப்பார் அந்தர்
முக நாட்டக் கல்வி கல்லார்போலும்.

பிரபுலிங்கலீலை.

கதியினட்டவணை.

					பக்கட்
க	வது, துதி கதி	௩
உ	,, கைலாச கதி	உஉ
௩	,, மாயையினுற்பத்தி கதி	௩ச
ச	,, மாயைபூசை கதி	௯ச
௩	,, பிரபுதேவர்வந்த கதி	கக௯
௯	,, விமலை கதி	க௯ச
௭	,, மாயைகோலாகல கதி	கஅஅ
அ	,, வசவண்ணர்வந்த கதி	உஉச
௯	,, அக்கமாதேவியுற்பத்தி கதி	உச௩
க0	,, அக்கமாதேவி துறவு கதி	உ௭உ
கக	,, கொக்கிதேவர் கதி	௩00
கஉ	,, முத்தாயியம்மை கதி	௩௧௯
க௩	,, சித்தராமையர் கதி	௩௨௯
கச	,, வசவண்ணர் கதி	௩௯ச
க௩	,, மருளசங்கரதேவர் கதி	௩அ௭
க௯	,, இட்டலிங்க கதி	ச00
க௭	,, கதலிவன கதி	சஉக
கஅ	,, சாதகாங்க கதி	ச௩க
க௯	,, கோரக்கர் கதி	சசஉ
உ0	,, முனிவரர் கதி	ச௭௭
உக	,, சூனியசிங்காதன கதி	சஅஅ
உஉ	,, சூனியசிங்காதனத்திலிருந்த கதி	ச௯௭
உ௩	,, ஆரோகண கதி	௩௨அ
உச	,, மனோலய கதி	௩௩அ
உ௩	,, மான்மிய கதி	௩௭க

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரபுலிங்கலீலா

முகவுரை.

இந்நூற் குரைசொலப்புகுவார், இந்நூல் முக்கிய விடயம் மாயையும் அல்லமனு மாதலானும் ; மாயையை மித்தை யெனற்கும் அல்லமனைச் சத்தெனற்கு மவரவர் தாய்தந்தைப்பெயர் களே காரணவிடுகுறியா நின்றலானும் ; அறிவேவடிவா விளங்கு பவர்க்கன்றி யேனையோர்க்குப் புலப்படுதற் கரிதாதலினனும் ; கல்விமேலீட்டி லூக்கம் திரிசொல்லின்கண் னாதலின் இந்நூ லேத் திரிசொல்லாலாக்கியது கசடறக்கற்றோர்க் கிந்நூல் விட யத்தைக் காருண்ணியத்தால் விளக்கித் துக்கநிவிர்த்தி தடையற்றவானந்தம் மிகப்பெருக்கற்காதலினனும் ; இது விடயமண் தின் றழிபவர்க் கினிய பண்டங்காட்டித் தக்க அவுடதந் தருவார் போலு மாதலினனும் ; ஆன்மாவாகிற தன்னையன்றிச் சச்சிதா னந்த மில்லைபெனலால் விழுமியது பயத்தலென்னுமழகும், எவ ர்க்கும் முடிவிட மிதுவாதலானும், இதனைமுடித்துக் காட்டலா னும், முடித்துக்காட்டல் முடிவிடங்கூறலென்னும் உத்தியிரண் டும், பரசிவப்பிரமமென்னுங் களியில் நிர்விகாரத்தில் விகாரந் தோன்றியதாக காட்டி, முடிவில் விகாரமாகிய மாயையென் னுங் கற்பிதம் அல்லமென்னும் நிர்விகாரத்தி லில்லாததாக நிறுத்தியது பழுதையிற் பாம்புபோலு மாதலால், தாஅனாட்டித் தனது நிறுப்பென்னு மதமு மமைதற்கிடம்பெறு மாதலானு மிவற்றை நன்குணர்ந்த வனுபவிக ளாகவேண்டு மென்க.

சாத் துகவிகள்.

இ ஃ து.

சென்னைச்சருவகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்

கோமளபுரம்

இராஜகோபர்லபிள்ளையவர்கள்

இ ய ற் றி ய

அறுசீர்க்கழ்நெடி லாசிரியவ்நத்தம்.

பதியினிலையிற் றொருவில் பாசநிலையிற்

றுலையில் பசவி னீடு

விதியினிலையிற் றெனவங்கையி னெல்லிக்

கனிபோல விளக்கி மேலோர்

மதியினிலைக் குறுபிரபு லிங்கலிலைப்

பெரிய மாணாற் கொல்காத்

துதியினிலையு றச்சொற்றானச் சச்சிதா

னந்தனெனுந் தூய்மை யோனே.

இ ஃ து

செ. பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியருமாகிய

மயிலை. சண்முகப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

எண்சீர்க்கழ்நெடி லாசிரியவ்நத்தம்.

முக்காலத்துள சத்தாமலம னிராங்கார முன்னு

சுஞ்ஞானத் தெழுவ மூதுலகின் யாண்டும்

எக்காலத்தும் மிலதாம சத்தாய மாயை

யியைந்து மமகார மோகினியி னிடத்தெழுவும்
அக்காலத் துளகாதை யெனப்பல கற்பனை

ளமைதரநஞ் சிவப்பிர காசப் பெருமானருள
இக்காலத் தப்பரிமே லழகரெனச் சச்சிதா
னந்தமெம் மிறைவ னியம்பின னேருரையே.

இஃது

சென்னை மாநகரம்

இராயபுரம்

வே. கி. நாராயணசாமிபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழ்நெடி லாசிரியநுத்தம்.

பூமேவும் பொழிற்றுறைமங் கலவீர

சைவ வெழிற் பூமானாகித்

தூமேவு மந்நெறிசெல் சிவப்பிரகா

சப்பெயர்கொள் தூயோன் சொற்ற

நாமேவும் பிரபலிங்க லீலையெனு

நூற்குரையை நன்கு ரைத்தான்

காமேவு மீசூர்சச் சிதானந்த

னெனுமதுர கவிஞ ரேறே.

நேரிகை வேண்பா.

இலிங்கமே தானென் றிலங்கற் குபிர

புலிங்கலீ லைப்பெருநூற் பொங்கி—யொலித்தலினைக்

கண்டிரைச்செய் தான்சச்சி தானந்தன் காண்போர்கற்

கண்டெனவே கொள்வார் களித்து.

சாத்துகவிகள்.

மரபுலிங்கம் தானாய் வயங்குதிரு ஞான
பிரபுலிங்க லீலையெனும் பேர்தூம்—கரியதிறத்
தின்னுரைசெய் தான்புலவ ரேத்துசச்சி தானந்தன்
தன்னுரைநே ருண்டோ தகை.

இ ஃ து.

அஷ்டாவதானம்

பூவை. கல்யாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்

இ ய த் றி ய

அறுசீர்க்கழ்நெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தகைமிகுந்த ப்ரபுலிங்க லீலையெனும்

கடற்படிந்து சார வீர

வகைமிகுந்த நீர்மடுத்துப் பொய்ப்புலமை

யெனும்பாந்தள் வாட ஞான

சிகைமிகுந்த புரையெனுமோர் தேன்மழையைப்

பொழிந்ததரும் செல்வப் பேற்றாற்

றிகைமிகுந்த புகழ்ச்சச்சி தானந்தக்

கருணைமுகில் சிறக்கத் தானே.

இ ஃ து

திருமூலர்மரபில் சதாசிவப்பிரமயோகீசர் மாணுக்கர்

தே. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்

இ ய த் றி ய

அறுசீர்க்கழ்நெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சிறந்திடு ஞானச் சிவப்பிர காசச் செம்மலன்

புடனக மகிழ்ந்து

செப்புதற் கரிய வல்லமன் சரிதத் தெள்ளமிர்
 தந்தனைத் தெருட்டி.
 அறத்தினை விளக்கு பாவின மாக வறைந்தன
 னாதனைநன் குறவே
 யாய்ந்துமே லுத்தி யனுபவப் படியே யாகவிலக்
 கணம்வழா தமைத்து
 இறப்பிறப் பவித்தை நீங்கியே சுகவாழ்
 வெளிதினி னடைந்திட வின்சத்
 தினியநற் பொழிப்பு கருத்தொடு விருத்தி
 யெனுமுரை யிசைந்திட வுரைத்து
 மறப்பிலா தளித்தா ணண்ணலீ சூர்வாழ் மாதவன்
 சச்சிதா னந்த மகிபனிவ் வுலகி
 லடியர்க ளுய்ய மாரிபோற்
 பொழிந்தனன் மாதோ.

இஃது.

திருமுக்குடலென்னுந் திருப்பதியில் சதாநிட்டரா யெழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமத். முனியப்பசுவாமிகள் மாணக்கர்

மணிமங்கலம் திருவேங்கடமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

நந்தலில்வே தாந்தமகா வாக்கியமிங்

கோங்கவரு ணலத்தெ முந்த

செந்தமிழிப் பிரபுலிங்க லீலைதனக்

குரையொன்று தெரித்திட்டானால்

பந்தமில்ப் பிரமமே சிவப்பிரகா
 சையனெனப் படிவந் தாங்கி
 வந்ததெனக் கடுக்கு மெழிற்
 சச்சிதா நந்தகுரு மணியின் றம்மா.

அகம்பிரம மென்பதறி யாதவெறு மூடர்
 சகம்பிரம மென்பதறிந் தோங்கவுரை—தந்தான்
 மகம்பல வியற்றவுயர் மாநிடம கெல்லா
 முகந்திவ ணுறுஞ்ச்சி தானந்த முனியே.

பேருலகு சித்திற் பிறங்குநிலை காட்டியருட்
 சீருலவு தேசிகநற் சீயமே—நேரில்
 அகம்பிரம மென்ன வறியா ரறியுந்
 தகையிவ் வுரைத்தான் றுள்.

இ ஃ து.

செ யுரையாசிரியர் மாணுக்கராகிய

சென்னை. அ. முனிசுவாமிநாயகரவர்கள்

இ ய ற் றி ய

நே ரி சை யா சீ ரி ய ப் பா.

கடல்கு முலகின் கண்ணக நிலத்து
 ளுடலேற் றுழல்பல் லுயிர்கண் மயக்கா
 லொன்றையொன் றாக வுணர்ந்தவம் புரிந்து
 வன்றுயர்க் கிடனாய் வருபிறப் பிறப்பாம்
 வேலா வலயத் துழியே வீழ்ந்து
 மாலான் மருண்டு வாளாஅக் கிடத்தலை
 அரும்பரம் பொருள்கண் டகற்றுவான் மனித

வருவெடுத் தென்ன வொளிர் துறை மங்கலத்
 திடைசிவப் பிரகா சன்னென விலங்கி
 யடைநெறி சைவ மதம்பதி னுறனுள்
 வீர சைவம் விசேடம தாகலின்
 பாரமர் பாகிகள் பணிதரற் பொருட்டு
 வொருமூன் றாயுட் பருவத் தூடே
 திருக்கா தலமதிற் சிவபிராஅன் றனை
 மருக்கமழ் பூக்கொடு மகிழ்ந்தருச் சித்தும்
 பெருமிதந் தரும்பொன் பெண்பூ விவற்றா
 லடைபய னென்றுமின் றென்றே யறிதர
 நடையுட னிலத்தி னசித்திடு காறுந்
 துறவற நெறிவழாஅ துஞற்றித் துன்னியு
 மறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதரற் பொருட்டா
 யமர்ந்துள முதனூற் கருத்துணர்ந் தானோர்
 சமைத்தனர் வழிதூற் சார்புநா லிவற்றை
 மதியா தெளிய நடையென மதித்தவ
 மதிக்கும் புலவர் செருக்கினை மாழ்க
 வியற்றமிழ்ப் புலமை யெளிதி னுணர்ந்து
 புகழுடை யதுபிர புலிங்க லீலையாந்
 திகழுமிந் தூற்குரை செய்குது மென்று
 நீடுறு கல்வியி னிகரசுத் தியனாய்ப்
 பிடுறு சரவணப் பெருமா னையன்
 விரித்தன னுரையெழின் மாயைப் பாரவ
 தரித்திடுங் கதிமட்டிம்பின் றனயனாய்த்
 தடித்திடுங் கந்த சாமி யையனும்
 வடித்தன னுரைவச வண்ணர் வந்துறுங்
 கதிவரை யினுமேற் கதிபதி னேழினுக்
 கதிகரியா யுரை யறைவதற் கியலா
 மற்போ யினரான் மாசறு ஞானம்

கற்போர் பலருங் கவின்பெறு மிந்தூழ்
 குரைமுழ் நிடுமா றுரைத்தருள் கென்று
 நிரைபரி பூரண நிலைதரு மிந்திர
 பீடங் கரபாத் திரனாற் பிறங்கு
 நாடரு மாதீ னத்தைத் தொடர்ந்து
 வாழ்பிறை யாற்றரு னாசலன் மலர்ப்பதந்
 தாழ்ந்தருள் பெற்றுச் சரித்திடு மீசுர்
 சச்சிதா நந்த தயாநிதி தன்னை
 யுச்சி மீக்கரங் குவித்துற வழுத்தியே
 வேண்டின ரருளால் வியந்துரை செய்ததைக்
 காண்டிடு மார்பிர கடனமுஞ் செய்தல
 கேலாக் களிப்போ டெவரு
 மேலாக் கொளவே வெளியிட் டனனே.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ச ரி த் தி ர ம்.

தொண்டைநாட்டிலே சப்தபுரிகளுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற காஞ்சிபுரியிலே இருதூற்றெண்பத்தைந்து வருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டலத்தார் மரபி லுள்ளோருக்குக் குருவாகவிருந்த குமாரசுவாமி பண்டார மென்பவர் திருக்கார்த்திகைக்குத் திருவண்ணாமலை யாத்திரை போகும்போது, வழியில் ஒரு நந்தனவனத்திற் பகலிறங்கிச் சிவபூசை செய்து அன்று சாயங்காலம் அந்தத்தலம்போய்ச் சேர்ந்து ஈசானிய தீர்த்தத்தில் அதுவுதானஞ்செய்துகொண்டு பூசைப்பெட்டகமெங்கேயென்று தம்முடைய பரிசாரகரைக்கேட்க, அதற்கவர்கள் பகலிறங்கியிருந்த விடத்திற்குளே வைத்து மறந்துவந்ததாக விண்ணப்பஞ்செய்ய அப்பொழுது அவர் மிகவும் வியாசுலமுற்றவராய்; அந்தப்பரிசாரகரோடு உள்ளூர் மனித னொருவனைக்கூட்டிப் பகலிறங்கியிருந்த இடம்வரைக்கும் போய்ச் சோதனைசெய்து வரும்படி சொல்லியனுப்பிப் பின்பு தாமும் தமதுமனைவியும் ஓரிடத்திற் றங்கியிருந்து நம்முடைய ஆத்மார்த்தமாகிய உடையவரைப் பிரியும்படி நேரிட்டதேயென்று சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டு அன்றிரா முழுதும் துயிலின்றிச் சிவத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, இவரது புண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே அண்ணாமலையார் ஒரு சங்கமராகத் திருவருக்கொண்டு இவரிடத்திற்கு எழுந்தருளி நீர் மனோதுக்க மடையவேண்டிய தென்னவென்று கேட்க; இவர் தமக்கு நேரிட்டிருக்கும் ஆபத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குச் சுவாமியானவர் நீர் அங்கம் வேறு இலிங்கம் வேறாக விருத்தலால் பிரியலாயிற்று. லிங்காங்க சம்பந்தியா யிருந்தால் இப்படிக்கு நேரிடமாட்டாதே யென்று வீரசைவ சமயாசார நெறிகளைக் கிரமப்படி போதித்து உமது பூசைப்பெட்டகம் உதயத்தில் வந்துசேரும். ஆகிலும் நீர் இதுமுதல் லிங்கதாரணஞ் செய்து கொள்ளுமென்று அதுக்கிரகிக்க, அதற்கிவர் எனதுசீஷர் பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு இச்செய்கை விரோதமாக இருக்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அதுகேட்டுச் சுவாமியானவர் இந்தச்சீஷர் முதலியோ

ரால் உமக்கு யாதொரு பயனுமில்லை. ஆதலால், நாமுரைத்தபடியே சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உம்மிடத்தில் மூன்றுபுத்திரரும் ஒருபுத்திரியும் அவதரிப்பார்கள். அவர்களால் இகபரசாதகமுண்டென்று அருளிச்செய்ய அதற் கிவருடன்பட்டனர். அப்போது சுவாமியானவர் இந்த ஆலயத்திற்குத் தெற்கு வீதியிலிருக்கும் குருதேவரிடத்திற்குச் சென்று தாரணதீகை செய்துகொள்ளுமென்று அதுக்கிரகித்து இதைக் குருதேவருக்குத் தெரிவித்து அந்தர்த்தானமானார்.

பின்பு விடியற்காலத்திற் பூசைப்பெட்டகம் வந்துசேர்ந்தது. அப்பொழுது குருதேவர் உத்தரவின்படி அவரது அடியார்கள் இவரைத் தேடிவந்தழைக்க அவர்களுடனே மடம்போய்ச் சேர்ந்து குருதேவரைத்தரிசித்து அவராலே தாரணதீகை அதுக்கிரகிக்கப்பெற்றுத் திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா நிறைவேறிய பின்பு கச்சிப்பதிக்கு வந்து சேர்ந்து தமது அதுஷ்டானத்தின்படியே சீஷருக்கும் தாரணதீகை செய்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் முன்பு அண்ணாமலையார் அதுக்கிரகித்தபடியே மூன்று புத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்களுக்கு முறையே சிவப்பிரகாசமென்றும், வேலாபுதமென்றும், கருணைப்பிரகாசமென்றும், ஞானம்பிகை யென்றும் நாமகரணஞ் செய்து உரியபருவத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்து வளர்த்துவருங் காலத்தில்; தந்தையாகிய குமாரசுவாமியையர் சிவலிங்கயிக்யமானார். பின்பு ஜேஷ்டராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தமது தாயாரையும் சகோதரர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அருணாசலம்போய்ச் சேர்ந்து குருதேவரைத் தரிசித்து அவ்விடத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்யும் நாள்களுள், ஒருநாள் அந்தச் சோணசைலத்தை வலம்வரும்போது சோணசைலமாலையெனப்பெயரிய நூறுசெய்யுள்களால் அதனைத் தோத்திரஞ் செய்தருளினார்.

இன்னும் இலக்கணப் பயிற்சிக்காகத் தகழினைம்போக வெண்ணித் தமது சகோதரர்களுடனே புறப்பட்டு வாலிகண்டபுரத்துக்குத் தெற்கே ஐந்துகடிகை நூரத்தில் துறைமங்கலமென்னும் கிராமத்துக்கு வடது பக்கத்திலிருக்கும் ஓர் நந்தனவனத்திலிறங்கிச் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்த செய்தியை அந்தக்கிராமாதிபதியாகியும் தாரணவானாகியும் குருலிங்க சங்கமத்தினிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவராகியு மிருந்த அண்ணாமலையாட்டியார் கேள்வியுற்று அந்த நந்தனவனத்துக்குவந்து அவரைத் தரிசித்தமாத் திரத்திலே அவருக்குப் பணிவிடைசெய்து அதுக்கிரகம் பெறவேண்டுமென்றெண்ணிச் சுவாமிகளைநோக்கி இவ்விடத்திற் சிலகாலம்

வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து சுவாமிகளது அநுமதிபெற்றுத் தங்கள் குருவாகிய சென்னபசுவையர் மடத்துக்கு அடுத்த மேல்புறத்தில் ஒருதிருமடங் கட்டிக்கொடுத்துத் தாமும் அவருக்குப் பக்திசெய்து கொண்டுவந்தார்.

சுவாமிகளும் அங்கே இரண்டுவருஷகாலவரையில் அண்ணாமலை ரெட்டியாருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டிருந்து, தாம் கொண்டருந்ததை நிறைவேற்றவேண்டி தஞ்சிணம் போய்வரவேண்டுமென்று ரெட்டியாரிடத்திற்சொல்லிக்கொண்டு திருநெல்வேலிக் கெழுந்தருளியபோது அதன் கீழ்ப்புறத்தில் தாம்பிரபர்ணி நதியின்கரையி லிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரத்தாநீனத்தைச்சார்ந்த வெள்ளியம் பலவாண தம்பிரானென்பவர் இலக்கணத்தில் மிகுந்த வல்லவராயிருக்கின்ற ரென்பதைக்கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற்சென்று அவரைக்கண்ட மாத்நிரத்தில் அவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைப் பார்த்து நீங்கள் நம்மிடத்திற்கு வந்தகாரியம் என்னென்றுவினவ; அதற்குச்சுவாமிகள் இலக்கணங் கற்பவேண்டி வந்தோமென்றுசொல்ல, அப்போது தம்பிரான் இவரது இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு “கு என்றெடுத்து ஊருடையான் என்று இடையில் வைத்துக் கு என்றதையே இறுதியாக ஒரு வெண்பா முடித்துக்காட்டுக” என்று கேட்க; அதற்குச்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

வேண்பா.

“குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழன்
முடக்கோடு முன்ன மணிவாற்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் நெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள
வாருடையா நென்னு முலகு.”

என்று அருளிய வெண்பாவில் வடக்கோடுதேருடையானென்றதற்குத் தம்பிரான் மிகவும்வியந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைத் தழுவிக்கொண்டு தமது ஆசனத்திற்சமமாக விருக்கச்செய்து அவருடைய சுகோதரர்களுக்கு ஐந்திலக்கணங்களையும் ஒருபடித்துக்குள்ளே பாடஞ்சொல்லி நிறைவேற்றிய பின்பு சுவாமிகள் தங்களுக்கு அண்ணாமலைரெட்டியார் கொடுத்த முன்னுறுபொன்னையும் குருதக்ஷணையாக வைத்து உபசரிக்க; அதற்குத்தம்பிரான் நமக்கிது வேண்டாம்; திருச்செந்தூரில் வசிக்கும் ஒருதமிழ்ப்புலவர் நம்மைத் தூவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; அவரைக் கல்வியினால்வென்று நம்மிடத்தில்வந்து வணங்கும்படி செய்விக்கவேண்டுமென்றுசொல்லச் சுவாமிகள் அதற்கியைந்து தம்பிரானால் அனுப்பப்பட்டது

மாணக்கரோடு தாமும் திருச்செந்துருக்குப்போய் முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணம் வரும்போது, அந்தத் தமிழ்ப்புலவர் சுவாமிகளோடு கூடவந்த மாணக்கரைக்கண்டு இவர் யாரென்றுகேட்க; அதற்கவர்கள் தம்பிரானிடத்திற் பாடங்கேட்டவரென்று சொன்னபோது; அந்தப்புலவர் தம்பிரானைத் தூஷிக்க ஒருவருக்கொருவர் கலகம் நேரிட்டு அப்போது புலவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளோடு தூதனமாகப்பாடி வெற்றிகொள்வோமென்று நினைத்து; நிரோட்டகயமகமாகப் பாடுகிறதென்றும் அப்படிப்பாடுகையில் நம்மிருவருள் தோல்வியடைகிறவர் பாடிமுடித்தவருக்கு அடிமையாகிறதென்றும் பேசிக்கொண்டு, இருவரும் பாடத் தொடங்கினார்கள். அப்போது சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதியென மூப்பது கட்டளைக் கலித்துறை பாடியுடனேமுடித்தார். அப்புலவருக் கொருபாடலும் நிரம்பாமையால் தோல்வியடைந்து சுவாமிகளைவணங்கி அடிமையாயினே எனென்றுசொல்ல; அப்புலவரையும் கூட அழைத்துக்கொண்டு தம்பிரானிடத்திற்கு வந்து அடிமையாகச் செய்வித்ததால் தம்பிரான் திருவுளமகிழ்ந்து சுவாமிகளைப் பார்த்துத்தேவரீர் சிதம்பரத்தில் சிலகாலம்வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க; அதற்கு உடன்பட்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று தரிசனஞ்செய்தபின்பு, துறைமங்கலம் வந்துசேர்ந்து அண்ணாமலைரெட்டியாருக்கு முன்போலவே அதுக்கிரகித்துக்கொண்டிருக்கும்போது தமதன்பராகிய அண்ணாமலைரெட்டியார்பொருட்டு அவரது கம்பத்தக்கிராமமாகிய வாலிகண்டபுரத்துக்கு வாயுமூலையிலிருக்கும் வெங்கைமா நகரத்தில் வந்தெழுந்தருளிய பழமலைநாதர்மீது தோத்திரமாக திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களைச் செய்தருளியபின்னர், அண்ணாமலைரெட்டியாரை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரத்திற்குப்போய் ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து அதிற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்திருந்து, பின்பு விருத்தாச்சலத்துக் கெழுந்தருளி பழமலைநாதர்பேரில் அந்தாதியும், பிக்ஷாடனநவமணிமாலையும், கொச்சகக்கலிப்பாவும், பெரியநாயகியம்மைபேரில் (கக) கலித்துறையும், (க௦) கழிநெடில்விருத்தமும் திருவாய்மலர்தருளிச் சிலகாலம் அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்யும்போது, ஒருநாள் மணிமுத்தாந்தியின் கரையிலிராநின்ற தோட்டத்தி லுதிர்ந்து கிடந்த மனோரம்மியமாகிய ஒருமாம்பழத்தைச் சிவரைவேத்தியஞ் செய்யத்தக்க

தென்று கையிலெடுத்துக்கொண்டு வருகையில், அதைக்கண்ட தோட்டக் காரன்சுவாமிகள் மனவருத்தமுறும்படி கோபித்தபோது அருளிச்செய்த

வேண்டி.

“அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளா
லடார்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானா—லெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா துத்தன்வரத் தான்.”

பின்பு வடதிசையை நோக்கிக் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவரும் போது பேரூரவிநாசியிலிருந்து சாந்தலிங்கசுவாமிகள் மார்க்கத்தில்வர அவரைக்கண்டு கூடவே அழைத்துக்கொண்டு பொம்மையபானையத்துக் குச் சமீபமாக வந்தபோது சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமி களைப்பார்த்து, நாம் சிவஞான சுவாமிகள் சந்நிதானத்துக்குப்போய்த் தரிசனஞ்செய்யவேண்டு மாதலால் அவர்பேரில் தோத்திரமாகச் சிலபா டல்கள் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ததற்கு, அடியேன் நரஸ்துதி செய்கிறதில்லையென்று சொல்லிய அன்றிராத்திரி ஓரிடத்திற் றங்கி யிருந்தபோது, இவரது ஸ்வப்பனத்தில் முருகக்கடவுள் மயில்வாகன றுடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்களைவைத்து இம்மல ரை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கணியவேண்டுமென்று திருவாக்குச் செய் தபடியால்; விடியற்காலத்திலே சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு தாம் கண்டஸ்வப்பனத்தைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக் கறிவிக்க அதற்கவர் தேவரீர் பாமாலைதொடுக்கக் கூடாதென்று சொல் லியபடியால் அப்பாமாலையே தொடுக்கவேண்டி குறிப்பித்தபடி யென்ற மாத்திரத்திலே பாலைய சுவாமிகள்பேரில் தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதலு, கலம்பகம் இம்முன்று பிரபந்தங்களையுஞ் செய்துகொண்டுபோய்ச் சந்நிதா னத்தி லரங்கேற்றி ஞானோபதேசம்பெற்று அந்த ஞானோசாரியரது கட்ட னையின்படி தமது தங்கையாகிய ஞானம்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிக ளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துப் பின்னர் காஞ்சீபுரம்வந்து சிலகாலம் வாசஞ்செய்துகொண் டிருக்கும்போது மேற்சொல்லிய பாலைய சுவாமி கள்பேரில் பிள்ளைத்தமிழும், திருப்பள்ளியெழுச்சியும், அதிசயப்பத்துஞ் செய்தருளினார். மற்றொருகாலத்தில் அண்ணாமலைரெட்டியார் சுவாமி களை விவாகஞ் செய்துகொள்ளும்படி பிரார்த்தித்தபோது அருளிய

கோச்சகக்கலிப்பா.

“சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுடனே யரவப்
பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டிச் சுரத்தானே
நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவய தளவிருந்து
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.”

பின்பு கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளை விவாகஞ்செய்துகொள்ளப் பிரார்த்தித்தபோது அவர் செய்தருளிய பாடல்.

“நாணியென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணுவானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றாற்
காணலாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற்
பூணுவார்மாய் காளைய ரென்பதும் புதிதோ.”

என்று சொல்லிய பாடலின்கருத்தைச் சுவாமிகள் அறிந்து தனது சகோதரரிருவரையும் இல்லறத்தி லிருக்கச்செய்து தாம் துறவறமாக வெழுந்தருளியிருந்து பிரபுலிங்கலீலை, சித்தாந்தசிகாமணி, வேதாந்த சூடாமணி, சிவப்பிரகாசவிலாசம், தர்க்கபரிபாஷை, திருக்கூவப்புராணம், சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை, நிரஞ்சனமாலை, கைத்தல மாலை, அபிஷேகமாலை, இஷ்டலிங்கப்பெருங்கழிநெடில், குறுங்கழிநெடில், நன்னெறி சிவநாமமகிமை, அன்றியும் திருப்பதிகம்பெற்ற தலங்க ளொவ்வொன்றுக்கு இரண்டிரண்டு வெண்பாக்களும் செய்தருளினார். இவர் சகோதரர் வேலைய சுவாமிகள் நல்லூரப்புராணம், இஷ்டலிங்கக் கைத்தலமாலை, கும்பகோணஞ் சாரங்கதேவர்சரித்திரமாகிய வீரசிங்கா தனப்புராணம், குகைநமச்சிவாயமூர்த்திகள் சரித்திரமென்னும் நமச்சிவாய லீலை, கிருஷ்ணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, என்னும் இப்பிரபந்தங்களைச்செய்தருளினார். இவரது கனிஷ்டராகிய கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்கவகவல், திருக்காளத்திப்புராணத்தில் சீகாளத்திச்சுருக்கம் வரையிலுஞ் செய்தருளி வெங்கைமாநகரத்தில் பதி னெட்டாம்வயதில் சிவலிங்கயிக்யமாய்ச் சமாதியானார். அப்போது யாத்தி ரையாக வெழுந்தருளியிருந்து வந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் செய்தருளிய

வருத்தம்.

“முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு கண்டசுவை முதிர்ச்சியாலே, தன்னியலை முழுதுமுனைத் தமையாமுன் னினை க்கவர்த்து தடங்காளத்தி, மன்னவனுண் டாலெனது மாதவத் தின் வலிதீர மண்ணின்மீதே, யென்னுடன்வந் தவதரித்த விளங் கருணைப் பிரகாச னென்னுங் கோலே.”

அப்பொழுது வேலையசுவாமிக ளருளிச்செய்த விருத்தம்.

“ஆண்டதன லெனையொ ள்வாய் வித்தையினிற் றமையனி
னு மதிகமென்றே, பூண்டவுல கதனினுள்ளோர் புகல்வதுகேட்
டிருந்துமென்ன புதுமைதானோ, காண்டிருகண் மணியேநல் வி
ளங்கருணைப் பிரகாசக் காளாய்ந்தான், மாண்டனையென் றறிந்
திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிரு வன்னெஞ்சேனே.”

பின்பு சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மிகவும் மகிமையோடிருந்து காள
த்திப்புராணத்தில் கண்ணப்பர்சருக்கமும் நக்கீரர்சருக்கமும் செய்தருளி
முப்பத்திரண்டாம் வயதிலே நல்லாற்றூரில் பாலைய சுவாமிகளால் விடப்
பட்டிருந்த மடத்திலே சிவலிங்கத்திற்குலந்தருளினார்.

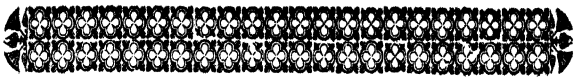
அப்போது வேலையசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

வேண்பா.

“அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராயந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியபான் —முல்லை
யரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்.”

பின்பு காளத்திப்புராணத்தைப்பாடி நிறைவேற்றிப் பெருமத்தூர்
மடத்தில் எழுபத்திரண்டாம் வயதில் சிவலிங்கவைக்கியமாயினார்.

உ

ஸ்ரீ கல்ஹாரகிரியென்னுந் திருத்தணிகையில் நிகமாகமோக்த
 ஸரிவாத்வைத வித்தாந்தப்ரவர்த்தக வீரமாவேஸ்வரரும், ஏகவிம்ஸதி
 தீக்ஷாஷ்டாவரண பஞ்சாசார சதுஷ்டஷ்டடி சீலஸம்பந்தரும், ஸச்சிதா
 நந்த ஸ்வரூபைகலிங்க நிஷ்டாபரரும் ஆகிய விருபாக்ஷிதேவர் ஸ்ரீஸுப்
 ரஹ்மண்ய ஸ்வாமி திருவருளினால் மஹிமையோடு மடாதிபராய் விளங்
 கியிருந்தனர். இவர்புத்திரர் முத்தையர், இவர்தநயர் ஸாம்பசுவையர், இவர்
 குமாரர் மஹாவித்வானாகிய கந்தப்பையர். திருத்தணிகை ஐங்கரமாலே,
 முருகர் தாலாட்டு, அனுபூதி, தயாநிதிமாலே, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம்
 உலா, மலேவெண்பா, சிலேவைவெண்பா, வெண்பாவந்தாதி, சந்திதி
 முறை, ஸ்தலபுராணம், வேலாயுதசதகம், திருப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்
 கும் முருகக்கடவுளுக்கும் திருமாலுக்கும் சிலேவையந்தாதி, அபிஷேக
 மாலையுரை, பழமலையந்தாதியுரை, திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி
 யுரை இவைமுதலியன ஞாதனமாகச்செய்தருளினார். பின்பு இவர் தவத்
 தினாலும் ஞானசத்திதாருடைய வரத்தினாலும் தோன்றிய இவர் புதல்வர்
 புலவர்திலகராகிய சரவணப்பெருமானையர், திருவள்ளுவநாயனார் குறள்
 உரை, திருவள்ளுவர் மாலையுரை, இலக்கணச்சுருக்கவினாவிடை, நன்
 னூற் காண்டிகையுரை, டைதம் கைக்கிளைப்படலம்வரைக்கும் உரை,
 நாலடிநானூற்றுரை, திருவெங்கைக்கோவையுரை, குளத்தூர்ப்புராணம்,
 கோளதிபிகை, அணியியல்விளக்கம், இயற்றமிழ்ச்சுருக்கம், பிரபுலிங்க
 லீலை மாயையினுற்பத்திகதிவரைக்கும் உரை இவைமுதலியன ஞாதன
 மாகச்செய்து அச்சிறப்பிப்பித்தனர். இவர் குமாரர் கந்தசுவாமியைய
 ரால் ஷெ டைதம் மற்றப்படலங்களுக்குரையும் வாதவூரர் புராணவுரை
 யும், பிரபுலிங்கலீலை வசவண்ணர்வந்தகதிவரையில் பதவுரையும் செய்
 தருளினார். மற்றைகதிகளுக்குரை ஈசுரர் - கணக்கு - சச்சிதானந்தபிள்ளை
 யவர்களால் நிறைவேறலாயிற்று.

கடவுள்துணை. .

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரபுலிங்கலீலையுரை.

கணபதிகாப்பு.

சுரகு லாதிபன் தூய்மலர் நந்தனம்
பெருக வார்கடல் பெய்த வயிற்றிறேன்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நானூந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

(இதன்பொருள்.) சுரகுலாதிபன் - தேவரதுகுலத்துக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனது — தூய்மலர்நந்தனம் - தூயமலர்களையுடைய பூங்காவானது — பெருக - ஓங்கும்படியாக — வார்கடல்பெய்தவயிற்றிறேன் - நெடியகடலைப்பெய்தவயிற்றையுடையோனாகிய அகஸ்தியமுனிவனது — கரகநீரை - கமண்டலத்திலுள்ளநீரை — கவிழ்த்த — மதகரி - மதயானையினது — சரணம் - திருவடியை — நானும் - எந்நானும் — தலைக்கு — அணியாக்குவாம் - (யாம்) அணியாகச்செய்துகொள்ளுவாம். [எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதால் இடையூறின் இனிது முடிதற்பொருட்டி] ஏ - று. பெருகவென் வினையெச்சம் கவிழ்த்தவென் பெயரசெச்ச வினையென்கொண்டது. — யாமென்னு மெழுவாய் - வருவிக்கப்பட்டது. விருத்திராசரன் கடலுள்ளொளித்திருந்தபோது தேவர்கள்கூடி வேண்டிதல்பற்றி அவனை வெளிப்

படுத்தாத் பொருட்டுக் கடனீர்முழுதும் உள்ளங்கையிலடக்கி ஆச மனஞ்செய்தலால் - வாரகடல்பெய்த வயிற்றினோ னென்றார்.—சீகாழி யிலே வைக்கப்பட்ட இந்திரனது பூங்காவனம் மழையின்றிவாடுதல் கண்டு அவன் தன்னைப்பூசித்து வேண்டலால் சகியகிரியிலே தவஞ்செய் திருந்த அகஸ்தியமுனிவனது கரகநீரைக் காகவடிவமாய்ச் சென்று கவிழ்த்துக் காவேரியாற்றை யுண்டாக்கினு னென்பது கார்த்தபுராண கதையாதலின் இவ்வாறு அக்கடவுளுதவிச்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. வாரகடல்பெய்தவயிற்றினோனென்றமையால் அவனது கரகநீர் ஆறு தற்கு ஏற்புடைத்தாதல் குறிப்பிக்கப்பட்டது. தலை பலவவயவங்களினும் தலைமையுடைத்தாதலாலே - கரியின்றலையுடைய கடவுளைக்கரியென்றார். தலைக்கணியாக்கலாவது - தலைக்குரியமுடிபோல் அதன்கண்ணே அது எப்போதும் இருக்கிறதாகச் சிந்தித்தல்.-- ஒரு கருமத்தைத் தன்னை வணங்கித் தொடங்கின் அதற்கு விக்கின நீக்குவதற்கும், வணங்காது தொடங்கின் அதற்கு விக்கின மாக்குதற்கும், தலைவனாகி விக்கினேச்சுவர னெனப் பெயர்பெற்று நிறுவின் சான்றோரொழுக்கத்தின்படி முன்னே தனிவணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

துதிகதிமுதல் இருபத்தைந்து கதிகளாலே இந்நூல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் முதலிலே துதிகதி சொல்லப்பட்டது. அதனுள் பூவாயென்பது முதல் பரவையேள்வனென்பது ஈறாகிய பத்துப்பாட்டுக் களாலே கடவுண்முதலியோரைக் குறித்துத் துதிசெய்து இதற்குமேல் அவையடக்க முதலியபிறவும் சொல்லப்படினும் தலைமைபற்றித் துதி கதி யெனப்பட்டது.

உ

முதலாவது

து தி க தி .

சிவஸ்துதி.

பூவாய் நெடுங்கோட் குறுபசுந்தேன் கைகான் முடங்கு பொறியிலித, னொவா யொழுதிற் றெனவுலக மளந்த மாலு நான் முகனும், காவாயெனநின் றேத்தெடுப்பத் தானே யுவந்தெங் கரதலத்தின், மேவா வமர்ந்த மாமணியைத் தொழுது வினை க்கு விடை கொடுப்பாம்.

(இ - ள்.) பூவாய் - மலர்கள்பொருந்திய -- நெடுங்கோட்டுறு - நெடியமரக்கொம்பினது துனியின்கண்ணே தங்கிய -- பசுந்தேன் - பசியதே னுனது -- (தன்னைப்பெறத்தகுதியுடையவனுக்குக் கிடையாமல்) -- கைகான்முடங்குபொறியிலிதன் - கைகளுங்கால்களு முடங்கிய அறிவில்லாதவனது -- நாவாய் - நாவினிடத்தே -- ஒழுகிற்தென் - (தானேவந்து) ஒழுகினால் அதுபோல -- உலகமளந்தமாலும், -- நான் முகனும் -- காவாயென - (அடியேங்களைக்) காத்தருளாயென்று -- நின்னு - (தன்னைப்பெறுதற்கு உரியவழியிலே) நின்னு -- ஏத்தெடுப்ப - துதிசெய்யாநிற்க -- (அவரிடத்துச்செல்லாமல்) -- தானேயுவந்து -- எங்கரதலத்தில் - (தன்னைப்பெறமுயலுதற்குச் சாதனங்களில்லாத) எமது உள்ளங்கையிடத்து -- மேவா - விரும்பி -- அமர்ந்த - எழுந்தருளியிருக்கின்ற -- மாமணியை - மாணிக்கத்தை -- தொழுது -- வினைக்கு - (எம்மைப்பிறவியில் அழுத்தி வருத்துகின்ற) கருமத்துக்கு -- விடை - விட்டொழிதலை -- கொடுப்பாம். எ - று. உபமேயத்தோடு பொருந்த உபமானத்திற்கும், உபமானத்தோடு பொருந்த உபமேயத்திற்கும் வேண்டுஞ்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. தேனினது இனிமையும், அருமையும் தோன்ற - பூவாயென்றும்; நெடுங்கோட்டுறுவென்றும் கூறினார். -- தேனுக்குப் பசுமை - பதனழியாமை, கைகான் முடங்கென்றதனால் - ஏறமாட்டாமையும் பொறி

யிலியென்றதனால் பிறராத் கொணர்விக்கமாட்டாமையும் பெறப்பட்டன. ஒழுகிற்றென்பது - ஒழுகினாலென்னும் பொருளில்வந்தது. நாரணனை உலகமளந்தமாலென்றும், பிரமனை நான்முகனென்றும், கூறலால் சொல்லுதற்குத்தகுதியோரென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. உம்மையிரண்டும் எண்ணின்கணின்ற உயர்வுசிறப்பு. காவாயென்னும் எதிர்மறைவினைமுற்று—வேண்டிக்கோடற் பொருட்டாய் உடம்பாட்டேவற் பொருளில் வந்தது. அப்படிப்பட்ட கடவுள், தானே பக்குவநோக்காது வருதற்குக்காரணம் பேரருளுடைமையாம். சாதனம் பத்திமுதலியன. மாமணி - உவமையாகுபெயர். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலின் வினையெனப் பொதுப்படக்கூறினார்.—இல்லாதபொருளை உவமானமாக்கலால் இல்பொருளுவமையணி. இது முடவனுக்குக் கொம்புத்தேன் கிடைக்குமோ என்கிற உலகவழக்கைப்பற்றிவந்தது. வடநூலார் அபூதோவமையென்பர்.

சுத்தசாத்துவித சுயஞ்சைதன்யசொப்பிரகாசமே இஷ்டலிங்கமெனக்காட்டவும், ஏனையராசத தாமசங்களுக் கெட்டரிதெனக் குறிப்பிக்கவும் வந்தவர்; மாலுமயனுமேத்தெடுப்பத் தானேயுவந்தெங் கரதலத்தின் மேவாவமர்ந்த மாமணியென்றார். இங்ஙனமன்றேல் புராணகதையர் முடியும். இஃதங்கலிங்க பேதாபேத ரகிதநிலையை யுணர்த்துநூலாதலாற் பொருந்தாதென்க. சுயஞ்சோதிபோ வியல்பாக வொளியுடைத்தாதலின் மாமணியென் றுவமித்தார். (க)

தேவிஸ்துதி.

ஆதி பகவன் றனதூட றணிப்பான் பணிய வவ்விறைவன் பாத மிறைஞ்சு மதற்குநெற்றிப் பகையு மல்கும் பகையுமாஞ்சீத மதியு மரவும்விழுஞ் செயற்கு முவகை செயாமலலை மாது பணியு மதற்குமன மகிழு முமையை வணங்குவாம்.

(இ - ள்.) ஆதிபகவன் - கடவுள்—தனது - தன்னிடத்துண்டாகிய—ஊடல் - பிணக்கை —தணிப்பான் - தணித்தற்பொருட்டு —பணிய - வணங்க —அவ்விறைவன் - அந்தத்தலைவன் —பாதம் - தன்பாதங்களை—இறைஞ்சுமதற்கும் - வணங்குகின்ற செயலுக்காகவும் —நெற்றிப்பகையும் - தனது நெற்றியினாலே பகைக்கப்பட்டதும் —அல்குற்பகையும் - அல்குலாலேபகைக்கப்பட்டதும் —ஆம் - ஆகிய —சீதமதியும் - குளிர்ச்சி

பொருந்தியபிறையும் — அரவும் - பாம்பும் — விழுஞ்செயற்கும் - வணங்குகின்ற செயலுக்காகவும் — உவகைசெய்யாமல் - மகிழ்ச்சிசெய்யாமல் — அலைமாத - தன்மாற்றாளாகிய கங்காதேவி — பணியுமதற்கு - வணங்குகின்ற செயலுக்காகவே — மனமகிழும் - திருவுளமகிழ்கின்ற — உமையை — வணங்குவாம். எ - று. முத்தொழிற்குரிய மூவர்க்கும் முதலாய்நிற்கின்றே னாதலின் ஆதிபகவனென்றார். பின் அலைமாத பணியவென்றதனால் - தன் மாற்றானைத் தலைமேல்வைத்திருக்கின்ற நென்பதுபற்றி ஊடல்நிகழ்ந்ததெனக் குறிக்கப்படுகின்றது. தான் யாவராலும் வணங்கப்பட்டுத் தன்னால் வணங்கப்படுதற்கு ஒருவரும் இல்லாத தலைமையோனென்னுஞ் சிறப்புத்தோன்ற, அவ்விறைவனென்றார். நெற்றிப்பகை அல்குற்பகை இரண்டும் - அன்மொழித் தொகைகள். இவ்விரண்டும் வடிவம்பற்றிச் சொல்லப்படுதலின், அரவு அதன்படத்தொப்புமைபற்றிக் கொள்ளப்பட்டது. அலை - நீருக்காதலால் - ஆகுபெயர். மதிமுதலியவை தாமாக வணங்கிலவாயினும், கடவுள் வணங்கும்போது அவன் முடியிலிருந்து அடியிலுறுதல்பற்றி வணங்கினவாகச்சொல்லப்பட்டன. [கடவுளாலே தொடங்கப்பட்ட ஊடலொழித்தல் மற்றொருகாரணவுதலியால் எளிதின் முடிதலின் எளிதின்முடிபணி. (குத்திரம்) “எளிதின் முடிபு தானெடுத்ததோர் காரியம் பிறிதொருகாரணம்பெற்று நன்காவதாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின். நெற்றிப்பகை அல்குற்பகையெனச் சொல்லப்பட்டவற்றோடு சம்பந்தமுடைய மதியரவுகளை அம்முறையே சொல்லுதலால் நிரனிறையணி. (கு) “நிரனிறைநிரனிறுத்தப்படுபொருள்கட்கியபுடையவற்றை யம்முறை யிசைப்பதுவே” இலக்கணமாதலின். உமாதேவிக்கு முயற்சியின்றி மாற்றாள் வணங்கலாகிய விருப்பம் கிடைத்தலால் இன்பவணி. (கு) “இன்பமுவகைத்தென வியம்புவரவை விரும்பப்படுபொருண் முயலாது மேவலும்” என்பது இலக்கணமாதலின். இதனால் உமாதேவியைக் குறித்துக் கவிக்கு உண்டாகிய ஆர்வத்துக்கு உவகைச்சுவை அங்கமாதலால் - சுவையணி. இங்ஙனம் பலவணியும் சேர்ந்து வருதலால் - சேர்வையணியாமெனக்கொள்க.]

ஞானசத்தியே நிவிர்த்தியாதலின் அதனைவணங்கப்புகுந்த விந்துலா சிரியர் புராணசம்மதத்தையொட்டி யிவ்வைதீகங்கற்பித்தாரென்க. (உ)

கணபதிஸ்துதி.

மார நெடுத்து வளைக்குமொரு கரும்பை யொடித்து மலர்சிதநாரி யடுத்த வளிமலை குலையத் துரந்து நயந்தோடி [ரி

வீர மனத்து வினைப்பாகர் குறிப்பி னொழுகி வினையாடு
மீர மதிச்செஞ் சடைக்களினல் யானே யிணைத்தா னேத்துவாம்.

(இ-ள்.) மாரன் - மன்மதனாலே - எடுத்து - வளைக்கும் - வளைத்தப்
பட்ட - ஒருகரும்பை - (ஒப்பற்ற கருப்புவில்லாகிய) ஒருகரும்பை - ஒடி
த்து - மலர் - (அவ்வில்லி நெய்யப்படு மலரம்புகளாகிய) மலர்களை
சிதறி - இறைத்து - நாரியடுத்த - (அவ்வில்லுக்கு) நானாயடுத்த - அளி
மாலை - (வண்டொழுங்காகிய) வண்டுக்கூட்டத்தை - குலைய - கலைத்து
போக - துரத்து - துரத்தி - நயந்து - விரும்பி - ஒடி - வீரமனத்து
வினைப்பாகர் - வீரத்தன்மைபொருந்திய மனத்தையுடைய இருவினை
யொப்பினராகிய (அஞ்சாமைபொருந்திய) மனத்தைக்கொண்டு செய்யப்
படுகின்ற தொழிலையுடைய ஆதோரணரது - குறிப்பினொழுகி - கருத்
தின்படி சென்று - வினையாடும் - வினையாடுகின்ற - ஈரமதிச்செஞ்சடை -
குளிர்ச்சிபொருந்திய பிறையைத்தாங்கிய செய்யசடையும் - களி - களிப்
பையுமுடைய - நல்யானை - நல்லயானையினது - இணைத்தாள் - உபய
பாதங்களையும் - ஏத்துவாம் - துதிசெய்வாம். எ - று. கடவுள் முனிவர்
முதலிய யாவரையும் பெண்ணாசையினுட்படுத்தி அவரை வெல்லுதற்குச்
சாதனமாகலின் - ஒருகரும்பென்றார். இருவினையொப்பாவது; நல்வி
னைப்பயனாகிய ஆக்கத்தினும், தீவினைப்பயனாகிய கேட்டினும் கருத்து
வேறுபடாமை. பாகர் கருத்தின்படி செல்லலாவது - அவர்கருத்தறிந்து
அதற்கியையிச்செல்லுதல். தன்வயத்தனாய் நின்றும் அங்ஙனஞ் செல்லு
தல் ஓர் வினையாட்டாமாதலின், வினையாடுமென்றார். தின்னுதற்பொருட்
டுக் கரும்பை யொடித்தலும், மலர்களைக் காணின் வினையாட்டாக வாரி
யிறைத்தலும், மதநீருண்ணுதற்கு மொய்க்கவருகின்ற வண்டிகளைத் துரத்
தலும், பாகர்குறிப்பின்வழி செல்லுதலும் யானைகளுக்குச் சாதித்தன்மை
யாதலின் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. சொல்லவே - இக்கடவுள்
மற்றைக்கடவுளர்போல் காமவேட்கையினுட்படாத நிலையினனென்பது
கருத்து. [யானைமுகக்கடவுளுக்கும், யானைக்கும், வேற்றுமையிருக்க
ஒற்றுமையை ஒற்றுதலால் ஒற்றுமை புயர்வு நவீற்சியணி. உருவகவுயர்வு
நவீற்சியணியெனவும்படும். யானைக்கு ஈரமதிச்செஞ்சடை அதிகமாகச்
சொல்லுதலால் - மிகையொற்றுமையுருவகமாம். (கு) “உயர்வுநவீற்சி
யாம் புலத்தினைவிடுத்தப் புலங்கொளி தன்னையேபுகல்வது பாவலர் மேம்

படுநவீற்சியால் வீவிலதாகும்.” இவ்வுயர்வு நவீற்சிக்குக் கரும்புமுதலிய சிலிஷ்டரூபகங்கள் அங்கங்களாதலின் - உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.]

உருவிலியை மார்கனெனவும், கரும்பை வில்லெனவும், அளிமாலையை நாரியினவும், மலகையம்பெனவுங் கற்பித்துக்கூறுதல் புராணசம்மதங் கஞ்சுகியல்பாதலினிந்தக் கணைசவணக்கத்தையு மதனோ டொட்டுக. (௩)

சுப்பிரமணியஸ்துதி.

பாக மொருபெண் குடியிருக்கும் பரம னணியிற் பரித்தம ணி, நாக துழைவுற் றுடல்சுருண்டு கிடந்து நருவெண் டலைப் புழையிற், போக மெல்லத் தலைநீட்டிப் பார்த்து வாங்கப் போ குமொரு, தோகை மயில்வா கனப்பெருமா டிணைத்தாட் கமலந் தொழுதிடுவாம்.

(இ-ள்.) பாகம் - பாதியுடம்பின்கண்ணே — ஒருபெண் - பார்வதியா னவள் — குடியிருக்கும் - நிலைத்திருக்கப்பெற்ற — பரமன் - கடவுளானே — அணியில் - ஆபரணம்போல் — பரித்த - தாங்கப்பட்ட — மணிநாகம் மணியையுடையபாம்பு — நருவெண்டலைப்புழையில் - சிரிக்கின்ற வெண் டலையினது துளையில் — துழைவுற்று - துழைந்து — உடல்சுருண்டு கிடந்து — போக - புறத்திற்போதற்பொருட்டு — மெல்ல - மெள்ள — தலை - தலையை — நீட்டிப்பார்த்து — வாங்க - உள்வாங்காநிற்க — போகும் - (அக்கடவுளிடத்தே) செல்லுகின்ற — தோகைமயில்வாகனப் பெருமாள் - கலாபத்தையுடைய மயிலாகிய வாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுளது — துணைத்தாட்கமலம் - இரண்டுபாதங்களாகிய தாமரை மலர்களை — தொழு திடுவாம் - வணங்குவாம். எ-று. இனையபிள்ளையாராதலின் அஞ்சாது கடவுளிடத்து வாகனத்தோடு செல்லுதற்கு இயைபுண்டாயிற்று. [அம் மயிலைக்கண்ட பாம்பின் சாதித்தன்மையைச் சொல்லுதலால் - தன்மை நவீற்சியணி. (௫) “தன்மைநவீற்சியோர் பொருண்மையையுள்ளவா நின் புறப்புக்ல்வதா மென்மனார் புலவர்.” என்பது இலக்கணமாதலின்.] இதுவும் புராணசம்மதம். (ச)

* சிலிஷ்டரூபகம்; ஒருசொல்லே விஷயமாகிய உபமேயத்திற்கும், விஷயியான உபமானத்திற்கும் ஆதல்.

அல்லமதேவஸ்துதி.

கலையை மதிக்கும் புலவர்தமைச் சித்தர் குழாத்தைக் கடவுளா, நிலையை மதிக்கு முனிவரா த் திசைமா முகனை நிராவளையாச், சிலையை மதிக்கு நெடியோனை விழுங்கி யுமிழாத் திறன்மாயை, தலையை மதிக்கு மல்லமன்செங் கமல மலர்த்தாடலைக்கணிவாம்.

(இ-ள்.) கலையை - அறுபத்துநாலுகலையையும் —மதிக்கும் - உணர்கின்ற —புலவர்தமை - வித்வான்களையும் —சித்தர்குழாத்தை - சித்தரது கூட்டத்தையும் —கடவுளா - தேவனாயும் —நிலையை - தத்துவநிலையை —மதிக்கும் - ஆராய்கின்ற—முனிவரா - முனிவோரையும் — திசைமா முகனை - நான்முகனையும்—நிராவளையா - பெண்வழுவமாக —சிலையை- கல்லை—மதிக்கும் - அடியால் மிதித்த — நெடியோனை - நாரணனையும் —விழுங்கி - உட்கொண்டு —உமிழா - (பின்) உமிழ்தல்செய்யாத—திறல்-வல்லமையையுடைய —மாயை - மாயையினது —தலையை — மதிக்கும் - மிதித்துநிற்கின்ற—அல்லமன் - அல்லமதேவனது—செங்கமலமலர்த்தான்-செந்தாமரை போலுந்திருவடிகளை —தலைக்கு - நமது தலையின்கண்ணே —அணிவாம் - சூடுவாம். எ-று. அறுபத்துநாலுகலைகள் — வேதமுதலியன. சித்தாகுழாமென்றது—காயசித்திபெற்ற சத்தியநாதா முதலோரையும், இவரை இறைவராகக்கொண்ட நவகோடி சித்தனாயும். கடவுளொன்றது—பதினெண்கணங்களிலே இந்திரன் முதலிய தேவர்களுயுணர்த்துஞ்சொல்லியினும் மற்றைக்கணங்களையும் தழுவநின்றலின், உபலக்ஷணம். தத்துவநிலை - நிலமுதலாகிய இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அதனதன் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டு சென்றால் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய் நிற்கின்றபொருள். முனிவரா — வதிஷ்டா முதலியோர். திசைநான்காதலின் - நான்முகனைத் திசைமுகனென்றார். நிராவளை - நிராயாக இடப்பட்ட வளையல்களையுடையவளெனவிரிதலின் - அன்மொழித்தொகை. நிரா - ஒழுங்கு. இராமாவதாரத்தில் அகலிகைக்குக் கௌதமர் சாபத்தால்வந்த கல்வழுவத்தைக் காற்றுகளால் மாற்றினமையின் - சிலையைமதிக்குமென்றா. இம்மதிக்குமென்றது - இறந்தகாலத்தில் வருதலின் காலவழுவமைதி. அப்புலவர் முதலியோரைத் தனுக் கரணபுவனபோகங்களாய் வியாபித்து உள்ளடக்கி விடாதுநின்றலின் - விழுங்கி யுமிழாவென்றார், மாயைதலையை மிதித்தலாவது ; அவனுக்கு

உட்படாது கீழ்ப்படுத்திநிற்றல். தலையமிதிக்குந் தாளெனக் கூட்டுக.

புலவர்முதல் நெடியோனிறுவாக் கிடந்தவர்களை விழுங்கி யுமிழாத் திறன்மாயையென்றது - உபாதி ரகிதரல்லரென்றதும், மாயைதலையமிதிக்கு மல்லமென்றது - மாயாசகித எல்லெனென்றதும்மென்க. (ரு)

வசவஸ்துதி.

வெள்ள வேணிப் பெருந்தகைக்கி யாஞ்செய் யடிமை மெய்யாகக், கள்ள வேடம் புனைந்திருந்த கள்வரெல்லாம் களங்கமறு, முள்ள மோடு மெய்யடியா ராக வுள்ளத் துள்ளுமருள், வள்ள லாகும் வசவேசன் மலர்த்தா டலையால் வணங்குவாம்.

(இ - ள்.) வெள்ளவேணி - கங்கையைத்தாங்கிய சடையையுடைய — பெருந்தகைக்கு - கடவுளுக்கு — யாஞ்செய் - எம்மாலே செய்யப்படுகின்ற — அடிமை - பொய்யடிமையானது — மெய்யாக - மெய்யடிமையாதற் பொருட்டு — கள்ளவேடம் - பொய்க்கோலத்தை — புனைந்திருந்த - தரித்து வந்திருந்த — கள்வரெல்லாம் - திருடரெல்லாம் — களங்கமறுமுள்ள மோடு - மாசற்ற நெஞ்சத்தோடு — மெய்யடியாராக — உள்ளத்து - தனது திருவுளத்தில் — உள்ளும் - நினைத்தருளிய — அருள்வள்ளலாகும் - கருணையாலுளதாகின்ற கொடையையுடையோலாகிய — வசவேசன் - வசவேசனது — மலர்த்தாள் - தமமைமலர்போலும் திருவடிகளை — தலையால் — வணங்குவாம். எ - று. பெருந்தகை - பெரியதகைமையுடையோனெனவிரிதலின், அன்மொழித்தொகை. மெய்யாக வணங்குவா மெனக்கூட்டிமுடிக்க. பின்மெய்யாகவெனனால் பொய்யடிமை யெனப்பட்டது. களவு செய்தற்பொருட்டு வருதுணங்காய்களைச் சிவலிங்கங் கள்போல் வஸ்திரங்களிலே மறைத்துக்கூட்டிக்கொண்டு தன்மடத்துக்குள்ளேவந்த திருடரைப் பந்தியிலிருத்திப் பூசைசெய்யச்சொன்னபோது அவர் அஞ்சி விழிப்பதுகண்டு அக்கனாரா தனைக்குத் தவறுவாராமல் அவரைத்தனது சற்பாவணியிலுலே மெய்யடியா ராக்கினுனென்பது வசவசரித்திரத்தில் சொல்லப்படுகின்றது. [இவ்விசேஷணம் எமதுபொய்யடிமையையும் மெய்யடிமையாக்க வல்லவெனென்னுங்கருத்தை உட்கொண்டிருத்தலால் - கருத்தடையணி. “கருத்தடை கருத்துடை விசேடணத்தியல்வது.” என்பது இலக்கணமாதலின்.]

வருதுணங்காய்களைச் சிவலிங்கமாகச்செய்த மகிமை பற்றி வசவண்ணனை வணங்கியதாகக்கூறியதென்க. இதுவும் புராணசம்மதம். (சு)

சென்னவசவஸ்துதி.

பங்க வளற்று வழிமாற்றி யொரு நல்வழியைப் பகர்வார்போற்
றங்கண் மதியிற் பலபிதற்றுஞ் சமய ருநாக டமைநீக்கி
யங்க நிலையிற் நிலிங்கநிலை யிற்றென்றருளும் வீரசைவ
சிங்கநிலைத்த வருட்சென்ன வசவன் நிருத்தாள் சிரத்தணிவாம்.

(இ - ள்.) பங்கவளற்றுவழி - பழுதாகிய சேற்றுவழியை — மாற்றி-
ஒழித்து — ஒருநல்வழியை — பகர்வார்போல் - சொல்பவர்போல் — தங்
கண்மதியின் - தங்களுடைய புத்திகளுக்குத் தோன்றியவாறே — பலபி
தற்றும் - (தேகதேகிகளைக்குறித்துப்) பலவகைப்படப்பிதற்றுகின்ற —
சமயருநாகடமை - சமயவாதிகளுடைய சொற்களை — நீக்கி - ஒழித்து—
அங்கநிலை - அங்கத்தினதுநிலை — இற்று - இத்தன்மைத்து — இலிங்க
நிலை - இலிங்கத்தினதுநிலை — இற்று - இத்தன்மைத்து — என்று — அரு
ளும் - தெரிவித்தருளிய — வீரசைவசிங்கம் - வீரசைவத்திற் சிறந்தோனா
கிய — நிலைத்தவருள் - நிலைபெற்ற வருளையுடைய — சென்னவசவன் -
சென்ன வசவேசனது — திருத்தாள் - அழகியபாதங்களை — சிரத்து -
முடியின்மீது — அணிவாம் - தரிப்பாம். எ - று. பங்கம் - குழைசே-
றெனின் இருபெயரொட்டாக்குக. பகர்வார்போல் அருளுமெனக்கூட்டி ஒப்
பணியாக்குக. “ஒப்பெனப்படுவ துண்மைவேற்றுமை யுடம்பாடுடையவல்
பொருளொடு புகழ்பொருட் கொருகாற்றன்மையி னொப்புமையுரைப்ப
தாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின், தங்கண் மதியினென்றமையால்
வேதாகமவளவையிற்பட்டவை யல்லவென்றதாயிற்று. பலபிதற்றல் - அவற்
றோடு மாறுபட்ட பிரமாணங்களையும், புத்திகளையும் சுற்பித்துக்கூறுதல்.
இங்ஙனங்கூறித் தமக்கும் பிறர்க்கும்கேடுசெய்தலாற் பிதற்றுமென்றார்.
சமயனொன்றது - காட்சியொன்றையே பிரமாணமாகக் கொள்ளுமுலோகா
யதன் முதலோரை. அங்கநிலை - அங்கம்—தூல சூக்கும காரண மென
மூன்றாய் நின்றலும், இலிங்கநிலை - இலிங்கம்—இவ்வுடப் பராண பாவ மென
மூன்றாய் நின்றலும் பிறவுமாம். அம்மெய்ப்பொருள்விளங்க தூல்செய்து
யாவர்க்கும் விளக்கினாராதலின் - அருளுமென்றார். சிங்கமென்பது - சிறப்
புப்பொருளில் வந்தது.

தங்கண்மதியிற் பலபிதற்றல் - அல்லலில்லையெனற் கியைவதை யா
மூண்டெனக் கொண்டுவாதித்தல். அங்கம் - சோபாதிகம், நிருபாதிக

மெனவும், லிங்கம் - கற்பிதான்மாவெனவும், நிருவிகற்பான்மாவெனவும் பெயர்பெறும். புராணசம்மத வைதீகமாக்கிச் சென்னவசவனையும் வணங்கிய தென்க. (எ)

மடிவாலமாச்சையஸ்துதி.

வார்க்கும் குமமென் முலைபாக னடியா ரறுவை மாசடித் துத், தீர்க்குந் செயல்போல் விச்சலமன் னவன்றன் சேனை செய் பிழையைத், தாக்குங் கரவாள் கொடுசின்ன பின்னமாகத் தடிந்திட்டுப், போக்குங் கருணை மடிவால மாச்சன் பொன்னங் கழல்போற்றி.

(இ - ள்.) வார்க்குங்குமமென்முலை - கச்சிறுக்கிச் செஞ்சாந்தணியப் பெற்ற மெல்லிய முலையினுளது —பாகன் - கூற்றினனாகிய கடவுளுடைய — அடியார் - தொண்டரது — அறுவை - ஆடைகளிலுள்ள — மாசு - அழுக்கை — அடித்து - அவற்றைக் கல்லின்மேலறைந்து — தீர்க்குந் செயல்போல் - போக்குகின்ற செயல்போல் — விச்சலமன்னவன்றன் — விச்சலராஜனது — சேனை - சேனையினுலே — செய் - செயப்பட்ட — பிழையை - குற்றத்தை — தாக்குங்கரவாள் கொடு - வெட்டுதற்குரிய கைவாளைக்கொண்டு — சின்னபின்னமாக — தடிந்திட்டு - அச்சேனையைத் துணித்து — போக்கும் - போக்கிய — கருணை - அருளையுடைய — மடிவாலமாச்சன் - மடிவாலமாச்சையனது — பொன்னங்கழல் - பொன்போலுந்திருவடிகளை — போற்றி - துதிசெய்வாம். எ-று. மென்மை - இங்கேவழுவழுப்புக்குணம். வார்க்குங்குமமுலை - அன்மொழித்தொகை. கல்யாணபுரியிலே வசவேசனது மடாலயத்திலுள்ள அடியார்களது ஆடைகளைச் சுத்தப்படுத்தல் தனது திருப்பணியாதலின் ஒருநாள் அவற்றைக்கொண்டு செல்லும்போது ஒருபவியானவன் அவற்றைத்தீண்டினமைகண்டு அவனைக்கைவாளினால் துணித்து அதுகேட்டு விச்சலராஜன் தன்னைக்கொலைசெய்யும்படி சேனையைவிட அதனையும் அழித்தலால் இவ்வாறுகூறினார். அப்பிழையைப்போக்காவிடம் செய்தோர்க்கு நரகம் வருமாதலின் - போக்குங்கருணையென்றார். போற்றியென்பது - தொழிற்பெயராய்நின்றது. இங்கே மாசுதீர்த்தலாகிய வுபமானமும், பிழைபோக்கலாகிய வுபமேயமும் ஒருபொருட் செயலே யாதலின் ஒன்றிலொப்பணியெனப்படும்.

இதுவும் புராணசம்மத வைதீகமுறைப்படி மடிவாலமாச்சையனைத் துதித்த தென்க. (அ)

நால்வர்ஸ்துதி.

பெண்ணிற் கரசு நானாக வென்பு பெருநீற் றறைபிரச
வண்ணக் கமல மலர்ப் பொய்கை யாகச் செங்கன் மாழையாய்
நண்ணச் சிறிய நரிகண்முடங் குளையப் பரியாய் நகர்புகுதப்
பண்ணற் குரிய வமுதுறழ்முத் தமிழ்நால் வரையும் பணிகுவாம்.

(இ - ள்.) என்பு - எலும்பானது —பெண்ணிற்கரசாக - பெண் க
ளுக்கு அரசியாகவும் —பெருநீற்றறை - பெரியசுண்ணவறையானது —
பிரசவண்ணக்கமலமலர்ப் பொய்கையாக - தேனையும் அழகையும் உடைய
தாமரை மலர்க்கையுடைய குளமாகவும்—செங்கல்—மாழையாய்நண்ண -
பொண்ணுய்ப்பொருந்தவும் —சிறியநரிகள் —முடங்குளையப் பரியாய் -
மடங்கிய புறமயினையுடைய குதிரைகளாய் —நகர் - மதுரைநகரத்தில் —
புகுத - செல்லவும் —பண்ணற்குரிய - செய்தற்குரிய —அமுதுறழ் -
அமிர்தம்போல்கின்ற—முத்தமிழ் - இய லிசை நாடக மென்னு மூவகைப்
பட்ட தமிழ்ப்பதிகங்களை அருளிச்செய்த —நால்வரையும் - சம்பந்தர் அப்
பர் சுந்தரர் மாணிக்கவாசகர் என்கிற நால்வரையும் — பணிகுவாம் -
வணங்குவாம். எ - று. தான் - அசை. பெண்ணிற்கரசாதல் - உருவத்தால்
பெண்களிற்சிறந்தவனாதல். இது திருமயிலையில் அங்கம்பூம்பாவையாயது.
பொய்கையாதல் - தன்னை நிரூத்தல். இது சைனர் அரசனைக்கொண்டு
வைப்பித்தது. உரியவென்பெயரொச்சுக்குறிப்பு - தமிழென்னும் பெயர்
கொண்டது. இந்நால்வரும் முறையே திருக்கடைக்காப்பு, தேவாரம்,
திருப்பாட்டு, திருவாசகம் இந்நான்குஞ்செய்து சைவத்திற்குச் சமயாசாரிய
யராய் நின்றவின் இங்ஙனத்தொகைசெய்து கூறினாரெனும் முன்சொல்லப்
பட்ட அவ்விசேடணங்க ளுன்க்குளும் இந்நால்வரையும் தனித்தனிக்கூட்
டிக. இதுநிரனிறையணி. மகத்துவங்காரணமாக நால்வரையும் வந்தித்த
தென்க.

(க)

அடியார்பொதுஸ்துதி.

பரவை கேள்வன் திருத்தொண்டத் தொகையு ளடியார்
பத்தியெல்லா, முருவ மாகு நஞ்சோம நாதன் றுதியு ளுறுசரண,
ரரவ வணியா ளடியார்கண் மற்றை யவர்க ளனைவருந்தாம்,
விரவி நாளு மிருப்பவிடங் கொடுக்கு முள்ளம் விரிந்தன்றே.

(இ - ள்.) பரவைகேள்வன் - பரவைக்கு நாயகனாகிய சுந்தரமூர்த்தி
நாயனாரது — திருத்தொண்டத்தொகையுள் - திருத்தொண்டத்தொகைப்

பாடலுளிருக்கின்ற—அடியார் - தொண்டர்களும்—பத்தியெலாம் — உருவமாகும் - ஒருவடிவாகக்கொண்ட — நஞ்சோமநாதன் - நமது சோமநாதாராத்திரியினது — துதியுளுது - துதிப்பாடலுளிருக்கின்ற — சரணர் - தொண்டர்களும் — அரவவணியான் - பாம்பை அணியாகவுடைய கடவுளது—அடியார்கள் - தொண்டர்களாயுள்ள — மற்றையவர்கள் - அவ்விரண்டிலும் அடங்காதவர்களும் ஆகிய—அனைவரும்—வீரவி - கலந்து — நாளும் - எந்நாளும்—இருப்ப - இருத்தற்கு — உள்ளம் - எமது நெஞ்சமானது — விரிந்து — இடம் - இடத்தை — கொடுக்கும். எ - று. சைவநூலாட்சிக்கேற்க அடியாரொன்றும், வீரசைவநூலாட்சிக்கேற்கச் சரணொன்றும் கூறினார். குருபத்தி, லிங்கபத்தி, சங்கமபத்தி அனைத்துமடங்குதற்குப் பத்தியெலாமென்றார். அவையுருவமாகுதல்—அந்தக்கரணங்களும், ஞானேந்திரியங்களும், கருமேந்திரியங்களும் அவற்றின் வழி நின்றல். மனம் நியாயநூலோரால் அனுருபமெனப்படுதலால் விரிந்தென்றார். [அனைவருமெனப்பட்ட பெரிய வாதேயத்தினும் மனமாகியவாதாரத்தைப் பெரிதாகச் சொல்லலால்—பெருமையணி. “பெருமையிடனிடத்துளதி னெவ்வாமையாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின்.] சைவத்திலும் வீரசைவத்திலுமுள்ள வடியார்களை வணங்கிய தென்ச. (40)

நூல்செய்தவர் பெயரும் நுதலியபொருளும்.

தண்ணிலவு புனைசடிலத் திறைபுகழல் லமதேவன் சரிதத்திம்பால், புண்ணியரஞ் செவிவாயிற் தமிழ்ச்சங்கத் தான்முகந்து புகட்டி னானல், எண்ணரிய புகழ்மலயத் திருந்தவனோர் வடிவெடுத்தா னென்று கூறப், பண்ணியமுத் தமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகா சப்பெரும்பேர் படைத்து ளானே.

(இ - ள்.) தண்ணிலவு - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனே — புனை - தரித்த — சடிலத்து - சடையையுடைய — இறை - கடவுளால் — புகழ் - புகழப்படுகின்ற — அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனது — சரிதத்திம்பால் - சரித்திரமாகிய தித்திப்புப்பொருந்திய பாலை — புண்ணியர் - புண்ணியத்தை யுடையவரது — அஞ்செவிவாயில் - உட்செவியாகிய வாயில் — தமிழ்ச்சங்கத்தால் - தமிழ்ச்செய்யுளாகிய சங்கினால்—முகந்து - மொண்டு — புகட்டினான் - புகவிட்டான் — எண்ணரிய - எண்ணக்கூடாத — புகழ் - கீர்த்திகளையுடைய — மலயத்து - பொதியமலையின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற — இருந்தவன் - பெரிய தவத்தோனாகிய அகஸ்திய

முனிவன் — ஓர் வடிவெடுத்தானென்று கூற - (இப்படி) ஒருதிருவுரு
வெடுத்தவந்தானென்று சொல்லும்படிக்கு — பண்ணிய - (தன்னாலே)
செய்யப்பட்ட — முத்தமிழ்க்கவிதை - இயலிசைநாடகமென்னு மூவகைத்
தமிழ்ப்பாடல்களையுமுடைய — சிவப்பிரகாசப் பெரும்பேர் படைத்து
ளான் - சிவப்பிரகாசனென்னும் பெரிய திருநாமத்தைப்படைத்திருக்கின்
றவன். எ - று. ஆல் - ஏ - அசைகள். அஞ்செவி - அஞ்செவியென
வும், புகவிடு — புகட்டெனவும் ஆயின. எண்ணக்கூடாத கீர்த்திகளாவன:—
விர்தமடக்கினமை, கடல்குடித்தமை, இல்வலவாதாவினைக் கொன்றமை,
தென்மூமியை வடமூமியோடு சமஞ்செய்தமை, தமிழ்வளர்த்தமை முத
லியவற்றான் வந்தவை. [சரிதமுதலியவற்றிலே பான் முதலியவற்றை
ஆரோபித்தலால் - உருவகவணி. “உருவகமறைவிலதாய வேற்றிடத்திற்,
கேற்றப்படுபொருள் சிறப்புறுத்துவதாம்.” என்பது இலக்கணமாத
லின்.] இது சிறப்புப்பாபிரமாதலின் இவர் சகோதரரில் ஒருவர் செய்
திருக்கலாம். இது நூல்செய்தோனது நாமங்கூறல். (கக)

அவையடக்கம்.

அடலுறு மல்லம னரிய சீரொடு

படுதலி னயந்துபா ராட்டும் பன்முறை

மடனிகு முலகமென் மொழியை வந்துவர்க்

கடலிலு முழுகுவர் கால மொன்றினே.

(இ - ள்.) அடலுறும் - வலிமையான் மிகுந்திருக்கின்ற — அல்ல
மன் - அல்லமனது — அரியசீரொடு - அரிதாகியபுகழோடுகூடி — படுத
லின் - தோன்றுதலால் — மடனிகும் - அறியாமையின்கீழ் — உலகம் -
உலகமானது — என்மொழியை - எனதெளியசெய்யுளையும் — பன்முறை -
பலகாலம் — வந்து - விரும்பி — பாராட்டும் - கொண்டாடும் — காலம் -
விசேடகாலத்தோடு — ஒன்றின் - பொருந்தமாயின் — உவர்க்கடலிலும் -
உப்புக்கடலிலும் — வந்து — முழுகுவர் - மனிதர் முழுகுவர் (ஆதலால்)
எ - று. கடவுளராலும் வெல்லக் கூடாத மாயையை வெல்லுதலால்
அடலுறுமென்றார். மொழி - ஆகுபெயர். அதனிழிவுசிறப்பும்மை விகா
ரத்தால் தொக்கது. அரியசீரொன்பதற்கேற்ப - எளியவென வருவிக்கப்
பட்டது. இங்கே உலகமென்றது — உயர்ந்தோரை, விசேடகாலம் - இர
தன்காலமுதலியவை. எளியமொழிக்கும், உவர்க்கடலுக்கும் பிற்புட்

பிரதிபிம்பப்பாவஞ் சொல்லுதலால் — எடுத்துக்காட்டணி. “ எடுத்துக் காட் டிருவாக்கியத்திடைவடி, வெதிர்வடிவெனப் பொதுத்தன்மையை யிசைப்பதாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின், மேலாய வான்மலாபத்தை நோக்கி யிந்நூலை யேற்றல்.

(கஉ)

படலத்தோகை.

நாற்கதி தருமிடர் கடந்து நச்சுநர்
பார்க்கதி முதலிரு பத்தைந் தாங்கதி
மேற்கதி பெறவருள் விளங்கு மல்லமன்
சீர்க்கதி யிருபதோ டைந்துஞ் செப்புவாம்.

(இ - ள்.) நச்சுநர் - (தன்னை) விரும்பியோர் — நாற்கதி - தேவகதி மனிதகதி விலங்குகதி நாககதி எனப்படுகின்ற நான்கு கதிகளாலும் — தரும் - தரப்படுகின்ற — இடர் - துன்பங்களை — கடந்து — பார்க்கதி முதல் - பிருதிவி தத்துவமுதலிய — இருபத்தைந்தாங்கதி - இருபத் தைந்து தத்துவங்களும் — மேல் - மேலாகிய — கதி - முத்தியை — பெற — அருள்விளங்கும் - கருணையால் விளங்குகின்ற — அல்லமன் - அல்லமனது — சீர் - புகழையுடைய — கதி இருபதோடைந்தும் - இருபத்தைந்து கதிகளையும் — செப்புவாம் - சொல்லுவாம். எ - று. இருபத்தைந்து தத் துவங்களாவன: — பூதங்கள் - ௫, ஞானேந்திரியங்கள் - ௫, கருமேந்திரி யங்கள் - ௫, தன்மாத்திகைகள் - ௫. புருடன், மான், அகங்காரம், மனம், மூலப்பகுதி - ௫. நச்சுநர்பெறச் செப்புவாமெனக்கூட்டுக. பிறவி யெண்ணிறந்த பதத்தவாயினும், அவற்றிலுயர்வு தாழ்வை விளக்க — நாற்கதி யென்றார்.

(கங)

சம்பந்தம்.

கன்றிய வைரிகள் காதுங் காதையும்
வன்றுயர் மதனநோய் வளர்க்கு மாற்றமும்
புன்றொழி லினர்வறும் பொழுது போக்கலு
மன்றரு ளல்லம னமல லீலையே.

(இ - ள்.) (இது) — கன்றிய - வெதுப்புற்ற — வைரிகள் - பகைவராயி னோர் — காதும் - (தம்மெதிரிகளைக்) கொலைசெய்த — காதையும் - சரித் திரமும் — வன்றுயர் மதனநோய் - வலிய துயரைச்செய்கின்ற காம

நோயை—வளர்க்கும் - பெருக்குகின்ற—மாற்றமும் - சரித்திரமும்—புன்
 ரெழிலினர் - இழிதொழிலுடையோர்—வறும்பொழுது - வீண்காலத்தை
 —போக்கலும் - போக்குதற்கு ஏதுவாகிய சரித்திரமும்—அன்று - அன்றா
 கும்—அருள் - அருளையுடைய—அல்லமன் - அல்லமனது —அமலலீலை -
 மாசில்லாத திருவிளையாட்டு. எ - று. மாற்றம், போக்கல் - ஆகுபெயர்
 கள். [இவ்வமலலீலையில் வைரிகள் காதுங்காதை முதலியவற்றினது தன்
 மையினில்லாமை பிரசித்தமாயிருக்கையில், அன்றென்றவிலக்கு இந்தநூல்
 அவைபோலாது உயிர்க்குறுதி யெளிதிற்பயப்பதென்னுங் கருத்துத்
 தோற்றுதலால்—விலக்கணி. “விலக்கறி கருத்துடை விலக்கினைச் சொல்
 வதாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின்.] அமலலீலையாவது - விகற்ப
 மின்றித் தான்மாத்திரம் விளங்கலை. (கசு)

அதிகாரிகள்.

புறங்கதை யொழுஞ்செம் புண்ணி லீயென
 வறுங்கதை புல்லியர் கொள்வர் மாமல
 ருறுங்களி வண்டினல் லமனெண் காதையைப்
 பிறந்துள பயன்பெறு பெரியர் கொள்வோ.

(இ - ள்.) புறம் - புறத்தே—ஒழுஞ் - ஒழுஞ்கின்ற—கதை - உதிரத்
 தையுடைய — செம்புண்ணில் - சிவப்புற்றபுண்ணில் மொய்க்கும் —
 ஈயென - ஈக்கள் போல் —வறுங்கதை—பயனில்லாத கதையை—புல்லி
 யர் - சிறியோராயினோர்—கொள்வர்—மாமலர் - தாமரைமலரில் மொய்க்
 கும் —உறுங்களிவண்டின் - மிக்க களிப்புடைய வண்டுகள்போல்—அல்ல
 மன் - அல்லமனது —ஒண்காதையை — ஒள்ளியகதையை — பிறந்துள
 பயன் - மனிதராய்ப் பிறந்ததற்குப்பயனை — பெறு - பெறுதற்குரிய —
 பெரியர் - பெரியராயினோர்—கொள்வர். எ - று. மா - திரு. உபமேயங்
 களுக்கேற்ப உபமானங்களிலே வேண்டுஞ்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன.
 பிறந்துளபயனாவது—ஆயலைத்தானாகக் காணுமையை. (கரு)

பிரயோசனம்.

மயலளந் தூன்றுகோன் மல்கு மன்பெனு
 மியலெழுத் தெழுதுகோ லங்க லிங்கமாம்

வியனிலத் தளவுகோன் மதிவி ளக்கினை
யயர்வறத் தூண்டுகோ லமல லீலையே.

(இ - ள்.) அமலலீலை - இவ்வமலன துலையானது — மயலளற்று - மயக்கமாகிய சேற்றுக்கு — ஊன்றுகோல் — மல்கும் - நிரம்பிய — அன் பெனும் - குருலிங்கசங்கமபத்தியெனப்படுகின்ற — இயலெழுத்து - இலக் கணமுடைய வெழுத்தை — எழுதுகோல் — அங்கலிங்கமாம் — வியனி லத்து - விரிவானநிலத்திற்கு — அளவுகோல் — மதிவிளக்கினை - அறிவா கிய விளக்கை — அயர்வற - சோர்வுநீங்க — தூண்டுகோல் — ஆகும். - எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே: இதுகூட்டற்கு மயக்கநீங்கலும், பத்திபெறுத லும், அங்கலிங்கவளவு காண்டலும், தத்துவஞான முறுதலும் பயனாதல றிக. அங்கலிங்கங்களுள்:—அங்கமானது ஸ்தூலமுதலிய மூன்றாய்நின்ற லன்றிப் பத்தஸ்தலம் - கரு, மஹேசுவரஸ்தலம் - சு, பிரசாதஸ்தலம் - எ, பிராணலிங்கஸ்தலம் - ரு, சரணஸ்தலம் - ச, ஐக்கியஸ்தலம் - ச, ஆட அறுவகைப்பட்டு நாற்பத்துநான்காய்விரிந்தும், இலிங்கமானது:— இஷ்ட முதலிய மூன்றாய் நின்றலன்றி ஆசாரலிங்கஸ்தலம் - சு, குருலிங்கஸ்தலம் - சு, சிவலிங்கஸ்தலம் - சு, ஜங்கமலிங்கஸ்தலம் - சு, பிரசாதலிங் கஸ்தலம் - சு, மஹாலிங்கஸ்தலம் - சு, குருஸ்தலம் - க, லிங்கஸ்தலம் - க, ஜங்கமஸ்தலம் - க, என ஆறும் மூன்றுமாக ஒன்பதுவகைப்பட்டு ஐம்பத்தேழாய் விரிந்தும், தூற்றொருஸ்தலங்களாக நின்றலால் அங்கலிங்க மாம் வியனிலமென்றார். இவையெல்லாஞ் சித்தாந்த சிகாமணியிற் காண்க. அமலலீலை - வடதூன்முடிபு. [மயன் முதலியவற்றிலே சேறு முதலிய வற்றையும், இவ்வமலலீலையிலே ஊன்றுகோன் முதலியவற்றையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.]

மயலளற்றூன்றுகோலில் மயலாவது:— பொருளல்லவற்றைப் பொரு ளாகக்கோடலை. அங்கலிங்க மாநிலமென்றது வியனென்றதை கொடுத்தது:— ஸட்சியார்த்தத்தாலன்றி யேனையவளவைகளாற் கணிக்கப்படாமை பற்றியென்க: சுருதி யுத்தி யதுபவமுரணது வாய்த்த சுவாநுபூதிப்பிரத யட்சஞ் சோர்வுறுது வளர்த்தற்குத் துணைக்கருவியாநின்றலின் “மதிவிளக் கினை யயர்வறத்தூண்டுகோ லமலலீலையென்றார்”. (கசு)

விடயம்.

நன்றிகொ ளடிகணன் குறந டந்துபோ
யென்றனி நாவினின் றெழுமிச் செய்யுளான்

வென்றிகொ ளல்லமன் சீர்த்தி மென்பயன்
கன்றலி லன்பராங் கன்றை யூட்டுமால்.

(இ - ள்.) என்றனி நாவின்னு - எனதொப்பற்ற நாவின்னும் -
எழும் - தோன்றுகின்ற - இச்செய்யுளான் - இக்காப்பியமாகிய பசு
வானது - நன்றிகொள் - நன்மைகொண்ட - அடிகளுஞ்ஞ - நான்கடிசு
ளாகிய நாலுபாதங்களைக் கொண்டு - உற - மிகவும் - நடந்துபோய் -
வென்றிகொளல்லமன் - வெற்றியைக்கொண்ட அல்லமனது - சீர்த்தி
மென்பயன் - புசுமூகியமெல்லியபாலை - கன்றலில் - பதனழிதலில்லாத
- அன்பராங்கன்றை - சிவபத்தர்களாகியவர்களுகளை - ஊட்டும் - உண்
பிக்கும். எ - று. [பாட்டடிகண்முதலியவற்றிலே பசுவடிகண்முதலிய
வற்றையேற்றுதலால் உருவகவணி.]

பதனழித லில்லாமையாவது:— நினைப்பு மறப்புக்கிடை நிற்றலை.
சீர்த்திமென்பயனாவது:—அறிவன்றி யுயிரும் பரமு முளவேல் ஆனந்தமன்
றிச் சிற்றின்பமும் பேரின்பமு முளவாம். அறிவே சமஷ்டி வியஷ்டி.
யுபாதிகளாயின் ஆனந்தமே சமஷ்டி வியஷ்டி யுபாதிகளாகலாமெனவும்,
அறிவன்றிச் சோதனையாதிமூன்று லுயிர்பரமின்றெனின் - ஆனந்தமன்
றிச் சிற்றின்பபேரின்ப பேதமின்றும். சித்து சடபேதமாதலால் சமஷ்டி
வியஷ்டி யுபாதிக ளறிவுமானந்தமுமாகா வெனவும், அறிவன்றியானந்
தம் வேறெனின் அறிவன்றி யறியாமையிருக்கவேண்டும். இன்றெனின்
அறிவே யானந்தமாகவேண்டும். ஆனந்தமே யறிவாகவேண்டுமெனவும்
பிரிதிவாதித்துண்மை விளக்குநிலையை. (கௌ)

இனிமூன்றுபாட்டுகளால் உற்பத்தி சொல்லப்படுகின்றது.

பரசிவம் பிரம மென்னப் பட்டொரு திரிவு மின்றி
யுசாமன மிறந்து நின்ற வொருசிவ லிங்கந் தன்னின்
வருமுயர் சதாசி வன்றான் மற்றவன் றனைப் பொருந்து
மருமைகொண் ஞான சத்தி யவர்களாற் சிவனு திப்பன்.

(இ - ள்.) பரசிவம் —பிரமம் —என்னப்பட்டு - என்று சொல்லப்
பட்டு—ஒருதிரிவும் - யாதொருவிகாரமும்—இன்றி - இல்லாதாகி—உசா
மனம் - வாக்கையும் மனத்தையும் —இறந்து - கடந்து —நின்ற - (சச்
சிதாந்தசொருபமாய்) நின்ற —ஒருசிவலிங்கந்தன்னின் - ஒருசிவலிங்கத்
தினின்றும் —உயர் - உயர்வாகிய —சதாசிவன் —வரும் - தோன்று

வன்—அவன்றனை - அவனை —அருமைகொள் - அருமைகொண்ட—நூன
சத்தி —பொருந்தும் - பொருந்தவன் —அவர்களால் - அவர்களினிள்
றும் —சிவன் உதிப்பன். எ - று. தான், மற்று அசைகள். பரசிவம்
பிரமமென்னப் பட்டென்றோனும் பரசிவமெனப்படுவது:— சிந்தாந்த
நூல்களாலெனவும், பிரமமெனப் படுவது:— வேதாந்த நூல்களா லென
வுங் கொள்ஃ.

பரசிவம் பிரமமெனல் - பரியாயநாமமாகலின் ஒருபொருட்கிளவி.
இஃதறியாதார் மதஸ்தரைப்போல் வறியசொல்லாற் பேதித்து வழக்கிடு
தல்போலும். ஒருதிரிவுமில்லாச் சிவலிங்கமெனல்:— சசாதி முதலியவற்
றால் முரணுறுதெய்தற்பாலதை. இங்ஙனமாய நிர்விகார சிவலிங்கத்திற்
சதாசிவன்முதலிய பஞ்ச மூர்த்திகளும் பஞ்ச சத்திகளு மெய்தியது - கான
னீர் கிளிஞ்சல் வெள்ளி கயிற்றிற்பாம்பு என்றற்போலுமன்றோ? ஆதலி
னிலையனைத்துங் கற்பிதமென்றருத்தா பத்தியாற்காண. “ஒருதிரிவு
மின்றி யுபாமனமிந்துநின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னிலென்றார்.” பிரம
மொன்றேமெய் ஏனையவனைத்தும்பொய் எனற்கு முரணென்னை? கண்ட
படி கதைகட்டிப்பிதற்ற லொழிக. (கஅ)

சாற்று மச் சிவனுக் கிச்சா சத்தியவ் விருவரானுந்
தோற்றுவ னுருத்தி ரன்றான் சொல்லிய விவற்குச் சத்தி
மாற்றருங் கிரியை யென்பர் மற்றிவ ரிருவர் பாலும்
போற்றுறு மரியு திப்பன் பொறியவன் சத்தி யாமால்.

(இ - ள்.) சாற்றும் - மேற்சொல்லப்பட்ட —அச்சிவனுக்கு —இச்சா
சத்தி —(சத்தியாவாள்) —அவ்விருவரானும் - அவ்விருவரினின்றும் —
உருத்திரன் —தோற்றுவன் - தோன்றுவன் —சொல்லிய - சொல்லப்
பட்ட —இவற்கு - இவ்வுருத்திரனுக்கு —மாற்றரும் - மாற்றப்படாத —
கிரியை - கிரியாசத்தியை —சத்தியென்பர் —இவரிருவர்பாலும் - இவ்
விருவரினின்றும்—போற்றுறும் - (உலகைக்) காக்கின்ற—அரி - நாரணன்
— உதிப்பன் - தோன்றுவன் — பொறி - திருமகள் — அவன் சத்தி
யாம். எ - று. தான், மற்று, ஆல் அசைகள். தோற்றுவனென்னும்
பிறவினை தன்வினைப்பொருளில் வந்தது. இதுவுமது. (கக்)

அத்திரு மாலு மாவு மளிப்பவந் துதிப்பன் வண்டு
மொய்த்திசை முரலுஞ் செங்கேழ் முளரிவா னவன வற்குச்

சத்திவெண் கமலை யன்னோர் தரவரு முலகத் தோற்ற
நித்தனம் குருகு கேச னினைவுமாத் திராயி னுமால்.

(இ - ள்.) அத்திருமாலும் - அந்தநாரணனும்—மாவும் - திருமகளும்
—அளிப்ப - ஈன்றிட — வண்டு மொய்த்து — இசை - இசைப்போல்
— முரலும் - ஒலிக்கப்பெற்ற — செங்கேழ் - சிவப்புநிறத்தையுடைய —
முளரிவானவன் - தாமமாமலரிலிருக்கின்றபிரமன் —வந்து உதிப்பன் -
தோன்றுவன் —அவற்கு - அவனுக்கு —வெண்கமலை - நாமகள் —சத்தி -
சத்தியாவாள் —அன்னோர் - அவ்விருவருங்ஈட்டி—தர - படைக்க—உலகம்—
உலகமும்—தோற்றம் - எழுங்கைத்தோற்றமும் —வரும் - உண்டாகும்—
நித்தன் - அழிவில்லாதவனும் —நங்குரு - நமதுகுருவுமாகிய—குகேசன் -
அல்லமதேவனது — நினைவுமாத் திராயின் - நினைப்பினளவிலே — ஆம்.
எ - று. எல்லாவற்றிற்கும் குகேசனது சங்கற்பமே காரண மென்றபடி.

பரசிவம் பிரமமென்னப்பட்டென்னும் கவிமுத லிக்கவிகாறுமுள்ள
வந்தர்முக கருத்து:— சகுண நிர்க்குணங் கமுன்ற தானென்னுநிலை தனக்
கதோமுகத்ததாய நிர்க்குணம் வாய்த்த வவசரத்துப் பரசிவம் பிரமமென
வும், அந்தத் தானென்னுநிலையே தனக் கதோமுகத்ததாய சகுணம் வாய்
த்த வவசரத் தறிவானந்த வைக்கியமெனப்பட்டலாற் சதாசிவமெனவும், அவ்
வைக்கியம்வாய்த்தல் சுத்தஞானத்தாலாதலின் ஞானசத்தி யெனவும்,
இங்ஙனமாகநில்லா ததோமுகத்ததா யறிவானந்த மேகமெனற் கிடையூறு
வாய்த்த வவசரத்து அந்தத் தானென்னுநிலை மசேஸ்வரனெனவும், அங்
ஙனம் பேதமுறச்செய்தசத்தி இச்சாசத்தியெனவும், அந்தத் தானென்னு
நிலை இங்ஙனமாகநில்லா திதனிலு மதோமுகத்ததா யறிவு தானெனலை
மறந்த வவசரத்து ருத்திரனெனவும், இங்ஙனமாக மாறச்செய்தது கிரியா
சத்தியெனவும், இந்தத் தானென்னுநிலை இதனிலு மதோமுகத்ததா
பயல் தானென்னும் பிராந்தியை யாதோர் விக்கினமு மெய்தாது காக்கு
மவசரத்து விஷ்ணுவெனவும், இங்ஙனங் காத்தற் கியைவதாரின்ற சத்
திக்கு இலக்குமியெனவும், இவ்வண்ணங்கீழ்ப்பட் டிதுவாகக் காணப்
பட்ட இந்தத் தானென்னுநிலை யிதனிலு மதோமுகத்ததா பயல்தானென்
றும் பிராந்தியை ஸ்துலமாகச்செய்யு மவசரத்துப் பிரமனெனவும், அங்
ஙனமாகச் சிவயந்தசத்தியை சரஸ்வதியெனவுங் கொள்க. இவ்வ யனை
த்து நினைவுமாத் திராயினுமா லென்றதனும் கற்பிதமெனவு முபக்கிரம
பெருஷ்டியெனவு மெண்ணற்கிடம்பெற்றும். இங்ஙனமன்றி வேறாக
யுனாகொளின் முரணும்,

அல்லமதேவன்சிறப்பு.

ஆக்குறுஞ் செயல தொன்றே யயன்றனக் காக்க லோடு
காக்குறுஞ் செயலி ரண்டுங் கண்ணனுக் காக்கல் காத்தல்
போக்குத லென்றிம் மூன்றும் புராதகற் களித்த வாக்கு
நீக்கரு மிறைமை நல்கி நிறுவினன் குருகு கேசன்.

(இ - ள்.) குரு - நமதுகுருவாகிய —கேசன் - அல்லமதேவன் —
அயன்றனக்கு - பிரமஹுக்கு —ஆக்குறுஞ்செயல்தொன்றே - படைக்குந்
தொழி லொன்றையே —கண்ணனுக்கு - நாரணனுக்கு —ஆக்கலோடு -
படைத்தலோடு —காக்குறுஞ்செயல் - காக்கும்தொழிலுமாகிய —இரண்
டும் - இரண்டையும் — புராதகற்கு - உருத்திரனுக்கு — ஆக்கல்
காத்தல் போக்குதலென்று - படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமெனப்
படுகின்ற —இம்மூன்றும் - இம்மூன்றையும் —அளித்து - கொடுத்து
—அவர்க்கு - அம்மூவருக்கும் —நீக்கரும் - மாற்றப்படாத —இறைமை -
தலைமையை —நல்கி - தந்து —நிறுவினன் - வைத்தனன். எ - று.

மனதால் விளையும் பந்த மகலாக்காறுந் தூலதேசம் வந்துவந் தகல
லெல்லையின்மையின் இம்மூவரது கிருத்தியந் தூலதது பற்றியன்றோ?
அன்றேல்: குக்குமதது பற்றியெனச் சுருதி யுத்தி யதுபவ மிருக்கவேண்
டும். அங்ஙனமின்றே, ஆதலின் பந்தவிளைவுபற்றி மனதென லுளதாகவும்,
நாசம்பற்றி யிலதாகவுங் கோடலெவர்க்கு முடன்பாடாம். மனோவிளைவு
மகேஸ்வரனுக்கும், மனோநாசம் சதாசிவனுக்கு மியல்பாயெய்தி இருப்
பதா லதனைக் குறிப்பிற்காண விங்ஙன மொழிந்தா ரென்க. (உக)

மு த ல ா வ து

துதி கதி முற்றிற்று.

கதி - கரு, கவி - உக.

உ

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால் வணாரி னுச்சி வீற்றிருந் தருளு முக்கண்
வள்ளலா ரொடுகு னுற்று மதரரி நெடுங்குச் செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவான் மதிநு தற்றம் பிராட்டியல் லமனைக் காண்பான்
கள்ளமா யையையு லத்து விடுத்தவக் கதியு ரைப்பாம்.

(இ - ள்.) வெள்ளி - வெள்ளியின்மயமாகிய —மால் - பெருமைபொ
ருந்திய —வநாரியின் - கைலாசகிரியினது—உச்சி - சிகரத்தின்கண் —வீற்
ற்றிருந்து - அரகிருந்து —அருளும் - (உயிர்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற —
முக்கண் - மூன்றுகண்களையுடைய —வள்ளலாரொடு - சிவனுடனே—
குளுற்று - சபதஞ் செய்துகொண்டு —மதர் - களிப்புப்பொருந்திய —
அரி - அரிகளையுடைய —நெடுங்கண் - பெடியகண்களையும் —செவ்வாய் -
செய்யவாயையும் —பிள்ளை - குழந்தையாகிய —வான் - காந்திபொருந்
திய —மதி - சந்திரன்டோலுள்ள —நுதல் - நெற்றியையுமுடைய —தம்
பிராட்டி - தமது தேவியானவள் —அல்லமனை - அல்லமதேவனை —
காண்பான் - காணுதற்பொருட்டு —கள்ளமாயையை - வஞ்சகம்பொருந்
திய மாயையை —ஞாலத்து - பூமியின்கண்—விடுத்த - அனுப்பினமை
யைச் சொல்லுகின்ற —அக்கதி - அந்தக்கதியை—உரைப்பாம் - சொல்லு
வாம், எ - று.

மேல் துதிகதியிற்குறித்த தானென்னுநிலை அத்தியாரோபத்தால்
எல்லாமாயும், அபவாதத்தால் அல்லவுமாயு மிருப்பதாகத் தொனித்த
லின் எல்லாநிற்கு மவசரங் கையாயபதியெவவும், அல்லவாநிற்கு மவ
சர மல்லமனெனவும் காரணவிடுகுறியாகக்கொண்டு இங்கே யெல்லா
நாநிற்கு மவசரத்திற சத்தன் சத்தி யென் றிரண்டாக்கிக் கூறத்தொடங்
கினு னென்பது கருத்து.

(க)

(இது கூ. ஆறுபாட்களோற் கைலைச்சிறப்புக்கூறுகிறார்.)

இயங்குவ நிற்ப வான யாவையுங் கலைமா தோடு
முயங்குபு முன்ன மீன்ற முளரிவா னவன்வ குத்து
வியன்புவி யண்ட் தன்னுள் விதித்தனன் றகுமி டங்கள்
வயங்கெழு மசுரர் நாகர் வானவர் முதலி யோர்க்கும்.

(இ - ள்.) இயங்குவநிற்பவான் - சரங்களுமசுரங்களுமான —யாவையும் - எல்லாவற்றையும் — கலைமாதோடு - நாமங்களோடு — முயங்குபு - கூடி—முன்னம் - ஆதிகாலத்திலே — ஈன்ற — முளரிவானவன் - நான் முகக்கடவுள் — வியன்புவியண்டந்தன்னுள் - விசாலமாகிய பிருதிவி யண்டத்தன் — வயங்கெழும் - வெற்றிபொருந்திய — அசுரா நாகர் வானவர் முதலியோர்க்கும் - தானவர் உரகர் தேவர் முதலியோர்க்கும் — தகுமிடங்கள் - தகுதியானவிடங்களை — வகுத்து - பாகுபாடுசெய்து — விதித்தனன் - நிருமித்தான். எ - று.

(உ)

நான்முக வண்ட ந் தன்னு ணனிசிறந் தொப்பி கந்த
தான்முக விழிக ளாற்கண் டும்பர்க ளுவகை பூப்பத்
தான்மிகு மருளான் மேனி சாத்திய பேரா னந்தக்
கூன்முக மதிய ணிந்த கொற்றவன் கைலைக் குன்றம்.

(இ - ள்.) தான்—மிகும் - வளாகின்ற — அருளால் - கருணையினாலே — மேனி - திருமேனியை — சாத்திய - தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற — பேரானந்தம் - நிரதிசயானந்தத்தையுடைய — கூன்முகமதியணிந்த - கோணிய வடிவத்தையுடைய பிளையைஅணிந்த — கொற்றவன் - கடவுளது — கைலைக்குன்றம் - கைலாசகிரியாவது — உம்பர்கள் - தேவர்கள் — ஊன்முகவிழிகளால் - ஊனையுடைய முகக்கண்களாலே — கண்டு - பார்த்து — உவகைபூப்ப - மகிழ்கூர — நான்முகவண்டந்தன்னுள் - அப்பிரமான் டத்தினுள்ளே — ணிசிறந்து - மிகச்சிறந்து — ஒப்பிகந்தது - உபமானமில்லாதது. எ - று. சாத்தியகொற்றவன் - ஆனந்தக் கொற்றவன் - அணிந்த கொற்றவன் எனக் கூட்டுக.

(ங)

கொள்ளைவண் டிழிந்து தாது குடைந்துமுக குழவு டைந்து
கள்ளழிந் தொழுகு செம்பொற் கடுக்கைவேயந் திலகு வேணி

வள்ளல்வெண் புகழ்தி ரண்ட வளங்கெழு கைலைக் குன்றில்
வெள்ளிவந் தத்தி யாச மாகவே விளைந்த தம்மா.

(இ - ள்.) கொள்ளை - கொள்ளைகொள்ள—வண்டு - வண்டுகளானவை
— இழிந்து — தாது - பொடியிலே — குடைந்து - மூழ்கி — மூக்கு -
நாசியினால் — உழ - கிண்ட — உடைந்து - முறுக்கவிழ்தலினாலே — கள் -
தேனானது — அழிந்து - வழிந்து — ஒழுகும் - ஒழுகுகின்ற — செம்பொற்
கடுக்கை - செம்பொன்போலுள்ள கொன்றைமலர்களை — வேய்ந்து -
சூடப்பெற்று — இலகு - விளங்காநின்ற — வேணி - சடையையுடைய —
வள்ளல் - கடவுளது—வெண்புகழ் - வெள்ளியபுகழ்களானவை—திரண்ட -
குவிந்தாகிய — வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய — கைலைக்குன்றில் -
கைலாசகிரியின்கண்ணே — வெள்ளி - வெள்ளியானது — வந்து — அத்தி
யாசமாகவே - ஆரோபமாகவே—விளைந்தது. எ - று. அம்மா - வியப்புக்
குறிப்பு. உடைந்து - உடைதலா லென்கிற பொருளில்வந்தது. தத்தியா
சம்;— இப்பியை வெள்ளியெனவறிதல்போல் ஒன்றை மற்றொன்றாக
வறிவது. [புகழ்மையையேற்றி அத்தியாசமாகவே விளைந்ததென வெள்
ளியை மறுத்தலால் ஒழிப்பணி. “ஒழிப்பு வேறொப்பினேற்றலி லொன்
றொழிப்பது” என்பது இலக்கணமாதலின்.] (சு)

கண்பிசைந் தொருசே யின்னுங் கலுழிநுந் தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந் துண்ட மாயன் மறித்திட வலிய னல்ல
னண்பிசைந் திறைவ னுக்கே நாமிட னாவ மென்று
பண்பிசைந் தலைதி ரண்ட பரிசினின் நிடுமக் குன்றம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றம் - அந்தக்கைலாசகிரியானது—ஒருசேய் - ஒரு
சூழ்தையானது — இன்னும் — கண்பிசைந்து - கண்களைப்பிசைந்து —
கலுழிநும் - அழுதாலும் — தனைக்கொடுப்பன் — மண்பிசைந்து - மண்
னைப்பிசைந்து — உண்ட — மாயன் - நாரணன் — மறித்திட (கொடே
லெனத்) தடுத்தற்கு — வலியனல்லன் - சமர்த்தனல்லன் — (ஆதலால்)
— நண்பிசைந்து - நட்புக்கு இசைந்து — இறைவனுக்கே - அக்கடவு
ளுக்கே — நாம் இடனாவமென்று — பண்பிசைந்து - தன்குணத்தோடு
பொருந்தி—அலை - பாற்கடலானது—திரண்ட - குவிந்தாகிய — பரிசின் -
உருவம்போல் — நின்றிடும். எ - று. அலை, பரிசு இரண்டும் ஆகு
பெயர்கள். இன்னுமென்றது:—முன்னொருகாலத்தே பாலுக்குப் பால்
கள் வேண்டியமுதிடப் பாற்கடலீந்த பிரா னென்கையைக்காட்டி நின்

றது. குணம் - வெண்ணிறமுதலியன. வெண்மைமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் அக்குன்றத்தை அவ்வலை திரண்டவடிவாகக் குறித்ததால், தற்குறிப்பணி. “தற்குறிப் பல்பொருட் டன்மையி னியைபாற் புகழ்பொருளதனையப் பொருளெனக் குறிப்பது.” என்பது இலக்கணமாதலின். ()

ஒழுகுறு மருவி யீட்ட மொலியினு னகு வெண் டிங்கள் பழகுறு முடற்க ளங்காற் பாகசா தனன்கூர்ங் கோட்டு மழகளி றுமிழ்ம தத்தான் மலர்மிசைக் கடவு னூர்தி யழகுறு நடையா லன்றி யறிதரப் படாவக் குன்றில்.

(இ - ள்.) அக்குன்றில் - அம்மலையில் — ஒழுகுறும் - ஓடுகின்ற — அருவியீட்டம் - வெள்ளங்களின்கூட்டம் — ஒலியினால் ஓசையினாலும் — நகு வெண்டிங்கள் - விளங்காநின்ற வெள்ளிய சந்திரனானது — பழகுறு முடற்களங்கால் - வடிவிலேதங்கிய களங்கத்தினாலும் — பாகசாதனன் - இந்திரனது — கூர்ங்கோட்டு - கூரியசொம்புகளையுடைய — மழகளிறு - இளமைபொருந்திய யானையானது — உமிழ்மத்தால் - சொரிகின்ற மதத்தினாலும் — மலர்மிசைக் கடவுளூர்தி - மலாமேலிருக்கின்ற பிரமனது வாகனமானது — அழகுறு நடையால் - அழகுபொருந்திய நடையினாலும் — அன்றி - அல்லாமல் அறிதரப் டா - அறியப்படுவனவல்ல. எ - று. அன்றியறிதரப்படாவெனவே, இக்காரணங்களாலே அறியப்படுகின்றன வென்றதாயிற்று. [பொதுக்குணமாகிய வெண்மையினாலே அம்மலையிலே மறைபட்ட அருவி முதலியவற்றுக்கு முறையே ஒலி முதலிய காரணங்களாலே வேற்றுமை காணப்படுதலால், மறையாமையணி. “மறையாமையே யொப்புமை யான்மறை வேற்றுமை யேதுவால் வெளிப்படுவதுவே” என்பது இலக்கணமாதலின்.] (சு)

விளங்கொளி துளம்பு மந்த வெள்ளியங் கிரியி னுச்சி, துளங்கொளி விரிக்குஞ் செம்பொற் சுடர்மணிச் செய்குன்றொன்று, களங்குறு பராராத் துய்ய கருப்புரக் குவாலின் மீது, வளங்கெழு சுடரொன்றுற்று வயங்குதல் போலு மன்றே.

(இ - ள்.) விளங்கொளி - விளங்குகின்றவொளியானது — துளம்பும் - தளும்புகின்ற — அந்தவெள்ளியங்கிரியின் - அந்தக்கைலாசகிரியினது — உச்சி - சிகரத்தின்கண்ணே — துளங்கு - அசைகின்ற — ஒளி - கதிர்களை — விரிக்கும் - பரப்புகின்ற — செம்பொன் - செம்பொன்னாலும்

—சுடர்மணி - கிரணங்களை யுடைய மாணிக்கங்களாலும் ஆகிய —செய் குன்றென்று - கிரீடாசைலமொன்று —(வயங்குதல்) - விளங்குதலானது —களங்கு - மறுவில்லாத —பரானா - பரிய அரையையுடைய —துய்ய- தாய்தாகிய —கருப்புரக்குவாலின்மீது - கர்ப்பூரராசியின்மேல் —வளங் கெழுசுடரொன்று - வளம்பொருந்திய தீபமொன்று —உற்று - தங்கி — வயங்குதல்போலும் - விளங்குதல்போலும். எ - று. அன்று, எ அசைகள். சுடருக்கு வளம்:— தூண்டப்படாமை, மழுங்காமை, அலையாமை முதலியவை. வயங்குதல் முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. [அச்செய்குன்று விளங்குதலை இச்சுடர் விளங்குதலாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (எ)

அரசாட்சிமண்டபச்சிறப்பு.

இனையதிக் கைலை வெற்பி லிறையர சிருக்கை யொன்றுண் டனையதை யணிய மாட்டா தப்புறம் போயி னானென் றெனையிகழ் பவர்க ளில்லை யிலங்குமம் மண்ட பத்தின் தனிவள மனந்த னாலுஞ் சாற்றிட ற் கரிது மாதோ.

(இ - ள்.) இனையது - இப்படிப்பட்டதாகிய —இக்கைலைவெற்பில் - இக்கைலாசுகிரியினிடத்து —இறை யரசிருக்கையொன்று - கடவுளது அரசாட்சிமண்டபமொன்று —உண்டு —அனையதை - அம்மண்டபத்தை —அணியமாட்டாது - வர்ணிக்கமாட்டாமல் —அப்புறம் - அதன்பிற்பட்டதைச் சொல்லுதலிலே —போயினானென்று - சென்றானென்று —எனே — இகழ்பவர்கள் — இல்லை —இலங்குமம் மண்டபத்தின் - விளங்காநின்ற அம்மண்டபத்தினது —தனிவளம் - ஒப்பற்றவளமானது —அனந்தனாலும் - (ஆயிரநாக்களையுங் குறைவற்ற புலமையையுமுடைய) ஆதிசேஷனாலும் —சாற்றிடற்கரிது - சொல்லப்படுதற் கரிதாகும் (ஆதலால்). எ - று. மாது, ஓ அசைகள். [எனையிகழ்பவர்களில்லை யென்றது:— அனந்தனாலுஞ் சாற்றிடற்கரிது என்ற வாக்கியப்பொருளைக்கொண்டு சாதிக்கப்படுதலால் செய்யுட்குறியணி. “செய்யுட்குறியே பதப் பொருள்வாக்கியப் பொருளிவற்றேதுவொன் றுவதாமென்ப.” என்பது இலக்கணமாதலின்.] (அ)

வேறு.

ஆதனத்திருத்தற்சிறப்பு.

அன்ன மண்டபத் தங்கண னோர்பகன்
மின்னு செம்மணி வேதிகை யொன்றன்மேன்

மன்னு செங்கதிர் மண்டலத் துற்றன
னென்ன வந்தங் கிருந்தன னென்பவே.

(இ - ள்.) அன்னமண்டபத்து - அப்படிப்பட்ட மண்டபத்தில்—அங்
கணன் - கடவுள் — ஓர்பகல் - ஒருநாள் — வந்து — அங்கு — மின்னு -
விளங்கா ரின்ற — செம்மணி - பதுமராகமணிகளாலாகிய — வேதிகை
யொன்றன்மேல் - ஒருமேடையின்மேல்—மன்னு - (உலகம்) நிலைபெறற்கு
ஏதுவாகிய—செங்கதிர்மண்டலத்து - சூரியமீம்பத்திலேபோல்—உற்றன
னென்ன - தங்கினுனென்றுசொல்ல — இருந்தனன். எ - று. என்ப,
ஏ அசைகள். அங்கணன் - அழகியகண்ணன். கண்ணிற்கு அழகு -
அருள். மண்டலத்தென்றவிடத்தே கண்ணுருபும் உவமையுருபும் விகா
ரத்தால் தொக்குரின்றன. [கடவுளது செம்மணி வேதிகையி னிருப்
புக்கு, அவனது சூரியமண்டலத்தி னிருப்பை உவமானமாக்கலால் ஒப்
பணி.]

(க)

இது சூ. ஆறுபாட்கேளிற் கடவுள் சிறப்பு.

குழவி யாயுடற் கூனிந் ரைத்ததோர்
விழவு வாண்மதி வேணியின் மேவுறக்
கிழவி யாகிக் கிரிக்கோன் மகப்பெறு
மழகு நீர்மக ளாயிடை வாழ்வுற.

(இ - ள்.) குழவியாகி - பிறையாகி — உடற்கூனி - உடலில்வளை
வுற்று — நரைத்தது - வெளுத்ததாகிய — விழவு - உற்சவகரமாயுள்ள —
வாள் - ஒளிபொருந்திய — ஓர்மதி - ஒருசந்திரன் — வேணியில் - சடை
யின்கண்ணே — மேவுற - பொருந்தாநிற்கவும் — கிழவியாகி - உரியவ
ளாகி -- கிரிக்கோன் - மலையரசனது — மகப்பெறு - குழந்தையெனப்
பெற்ற — அழகு - அழகையுடைய — நீர்மகள் - கங்கையானவள் — ஆயி
டை - அந்தச்சடையினிடத்து — வாழ்வுற - வாழாநிற்கவும். எ - று.
மலையரசனுக்கு கங்கையும் பார்வதியும் புதல்விகளென்பது சிலபுராணங்
களி லிருத்தலின், கிரிக்கோன் மகப்பெறுமென்றதற்கு இங்ஙனம் பொ
ருள்கூறப்பட்டது. அன்றி, பார்வதிகரத்திற் பிறந்தமைபற்றிச் சொல்
லப்பட்டதெனின், கிரிக்கோனது மகவாகிய உமைபெற்றவென வுரைத்
துக்கொள்க. [குழந்தையாயிருந்தும் கூனுற்று நரைத்துள தென்றும்,
கிழவியாயிருந்தும் மகவெனப்பெற்று அழகுடையளாயிருக்கின்றாளென்
தும் பகைமை தோன்றலால் முரண்போலியணிகள். “முரண்போ

லிய்யே முரண்வினைத் தழிவதாம்” என்பது இலக்கணமாதலின்.] இது முதல் ஆறுபாட்டுகளிலுள்ள மேவுமுதலிய வினையெச்சங்கள் ஏழாம் பாட்டில் இருந்தவென் வினைகொண்டு முடிதலால் குளகமெனப்படும். “குளகம் பல பாட்டொருவினை கொள்ளும்” என்று ராகவின். (க0)

அங்கி யென்றற் கடுப்பமே னோக்கிய
செங்க னென்று திருநுதல் சேர்தாத்
திங்க னென்றுந் தினகர னென்றுமவ
முங்கண் மல்கு மருண்மடை போன்றத.

(இ - ள்.) அங்கியென்றற்கு - நெருப்பு னப்படுத்தற்கு — அடுப்ப - பொருந்த—மேனோக்கிய — செங்கனென்று - செய்யவழியொன்று — திருநுதல் - அழகிய நெற்றியினிடத்தே — சேர்தர - சேர்ந்திராநிற்கவும் — திங்கனென்றும் - சந்திரனெனப்பட்டும் — தினகரனென்றும் - சூரியனெனப்பட்டும் — வாழ் - வாழ்கின்ற — அங்கண் - அழகியகண்களிரண்டும் மல்குமருள் - பெருகுகின்ற அருள் (வெள்ளத்துக்கு)—மடை போன்றது - மத்குகள்போன்றிராநிற்கவும். எ - று. [நீர் கீழ்நோக்கலும், நெருப்பு மேனோக்கலும், உடைமையின் ; செங்கனாகிய காரியத்திற்கு அதன்காரணமாகிய அங்கியோடு ஒத்தமேனோக்குதல் கூறலால் தகுதியணி. “தகுதி காரணத்தொடு காரியந்தகுதலும்” என்பதிலக்கணமாதலின். என்றென்ற விரண்டும் செய்யப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தன. பின்னிருவிழிகளையும் அருண்மடைகளாகக் குறித்தலால் தற் குறிப்பணி. (க0)

எண்ணு மன்ப ரிதயமென் புட்படு
கண்ணி போன்றுவார் காதிடைத் தோடுந்
நண்ணு மாதுமை நன்னுதற் பொட்டென
வண்ண நீல மணிமிடற் றென்றுத.

(இ - ள்.) எண்ணும் - தியானஞ் செய்கின்ற — அன்பர் - அடியார்க ளது — இதயமென்புள் - நெஞ்சங்களெனப்படுகின்ற பறவைகள் — படு - படுகின்ற — கண்ணிபோன்று — வார்காதிடை - நெடிய செவிகளிடத்து — தோடு - தோடுகளானவை — உற - தங்காநிற்கவும் — நண்ணுமாத - அடுத்தமாதாகிய — உமை - உமாதேவியினது — நன்னுதல் - நல்ல நெற்றி யிடத்து. — பொட்டென - கஸ்தூரி திலகமானதுபோல் — வண்ண

நீலம் - கருநிறமுடைய நஞ்சுக்கறையானது — மணிமிடற்று - அழகிய கண்டத்தினிடத்து—ஒன்றுற - பொருந்தாநிற்கவும். எ - று. கண்ணி:— பறவைகளைப்பிடித்தற்கு வைக்கப்படுவதோர் கயிற்றுமுடி. தோட்டை அக்கண்ணியாகக் குறித்தலால் - தற்குறிப்பணி. இது இதயமென்புள் ளென்ப உருவகத்தாற் பிழைப்பிக்கப்பட்டது. அன்பர்கள் அத்தோட் டையே ஒழிவின்றி நினைக்கின்ற ரென்பதாம். திலகம் நெற்றிக்கு எப்படியோ அப்படிநஞ்சுக்கறை கழுத்தக்கு அழகு செய்கின்ற தென்க. [இது ஒப்பணி.] (சஉ)

நுகர்த நுங்கொடி கண்களை நாணியே
முகந்தி ரும்பு முறையிற் றிரும்புமான்
மகிழ்ந்தி டங்கதிர் வீர மழுவால்
தகுந்த குந்தகு மென்று தயங்குற.

(இ - ள்.) நகம் - மலையினுலே—தரும் - தரப்பட்ட — கொடி - பூங் கொடியினது — கண்களை — நாணியே - நானுதலாலேதான் — முகம் - முகமானது — திரும்புமுறையின் - திரும்புமுறைப்படி — திரும்புமான் - திரும்புமானது — மகிழ்ந்து — இடம் - இடதகையிலும் — கதிர் - கிரணத்தையுடைய — வீரமழு - வீரம்பொருந்திய மழுவானது — தகுந் தகுந் தகுமென்று - தகுந் தகுந் தகுமென்று ஒலிசெய்து எரிதலினுலே (அப்படிதிரும்புதல்) தகுந் தகுந் தகுமென்று (சொல்வதுபோன்று) — வலம் - வலதுகையிலும் — தயங்குற - விளங்கா நிற்கவும். எ - று. கொடிக்கு மலையிற்றேன்றலு முண்மையின் - உமையை நுகர்தருங்கொடி யென்றார். இது ஒற்றுமையுயர்வு நவீற்சி. முகந்திரும்புதற்கு ஏதுவா காத நானுதலை ஏதுவாகக்குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. தகுந்தகுந் தகுமென்றது - ஒலிக்குறிப்பையும், துணிவுப்பொருளையும் பற்றிவந்த அடுக்கு. அப்படி யொலித்துக்கொண்டெரிகிற மழுவை அவ்வாறு சொல்வ தாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பு. இதற்கு முன்னேத் தற்குறிப்பு அங்கம்; ஏங்கியோன் சொல்லுதலை மழுவின்மேலேற்றினார். (சஉ)

சொற்றெ ரிந்த சுடர்மணி கங்கண
முற்றி லங்க வொருகருங் கேழலின்
பற்றி ருந்த மதாணியிற் பட்டெனப்
புற்ற ருங்கலை யுற்றனா பொற்புற.

(இ - ள்.) சொற்றெரிந்த - வியாகரணதூல்களைத்தெரிந்த — சுடர் மணி - விளங்காநின்றமணியையுடைய — கங்கணம் - (சேவதன்வடிவமா

கிய) கங்கணமானது—உற்று - (கையினிடத்துப்) பொருந்தி — இலங்க - விளங்காநிற்கவும் — ஒருகருங்கேழலின் - ஒருகரியபன்றியினது — பல் - கோடானது — மதாணியின் - பதக்கம்போல் — திருந்த - (மார்பினிடத்துச்) சீர்பெறுநிற்கவும் — புல் - புலியினுலே — தரும் - தரப்பட்ட — கலை - உடையானது — அரை - அரையை—உற்று - அடைந்து — பட்டென - பட்டாடைபோல் — பொற்புற - அழகுசெய்யாநிற்கவும். எ-து. சொல் - ஆகுபெயர். சொற்றெரிந்தவென்ற விசேஷணத்தால் சேஷகங்கணமென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. ஒருகருங்கேழல் - இரணியா ஸ்ஷணக்கொன்ற வராகம். புல் - நூருகவனத்து முனிவரால் விடப்பட்டது. அதனுரி உடையாதலிற் கலையென்றார். [பின்னைய விரண்டும் ஒப்பணிகள்.] (கசு)

புரத்தை வென்ற நகைக்குமென் போதினோன்
சிரத்தை வென்றசெங் கைக்குஞ் சிலைமத
னெரித்த கண்ணிற்கு மின்றெனக் கூற்றேதத்
தரித்த வீரக் கழலொடு தானுற.

(இ - ள்.) புரத்தை—முப்புரங்களை—வென்ற - (தீக்கொளுவி) வென்ற — நகைக்கும் - சிரிப்புக்கும் — மென்போதினோன் - மெல்லிய தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனது — சிரத்தை - தலையை — வென்ற - (கிள்ளி) வென்ற—செங்கைக்கும்—சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை — எரித்த - எரித்து (வென்ற) — கண்ணிற்கும் — இன்றென - (இப்படி ஒருவிரது) இல்லையென்னும்படிக்கு—கூற்று - யமனை—அதே - கொன்று — தரித்த - தரிக்கப்பட்ட — வீரக்கழலொடு — தாள் - திருவடி — உற - பொருந்தாநிற்கவும். எ - து. மதனையென்னு மிரண்டனுருபு விகாரத் தாற் றொக்கது. (கரு)

கடவுளிடத்து உமையிருந்தமை.

இருந்த வாதி யிடத்தி லிருந்தனள்
பரந்த வானும் படியு முயிர்களு
மொருங்கு தோன்ற வுதவிக் கருவுறீஇ
வருந்தி லாத மணிவயிற் றன்னையே.

(இ - ள்.) இருந்த - வீற்றிருந்த — ஆதியிடத்தில் - கடவுளிடப்புறத் தே — பரந்தவானும் - அகன்றவிண்ணுலகமும் — படியும் - மண்ணுலகமும்—உயிர்களும் - (இவற்றினுள்ள) வுயிர்களும்—ஒருங்குதோன்ற - ஒரு

சேரத்தோன்ற — உதவி - ஈன்றும் — கருவுற்றி - சூலுற்று — வருந்தி
லாத — மணியவற்று — அழகியவயிற்றைபுடைய — அன்னை - தாயாகிய
உமையாள் — இருந்தனள். எ - று. ஏ - ஈற்றசை. உயர்வு சிறப்பும்மை
வருவிக்கப்பட்டது. [சூலுற்று வருந்தலாகிய பிரசித்தகாரண மில்லாதிருந்
தும், உலகுயிரனைத்தும் ஒருங்குதோன்ற உதவலாகிய காரியம் பிறத்
தலைச் சொல்லுதலால் பிறிதாராய்ச்சியணி. “பிறிதாராய்ச் சிபைப்பேசி
னுலகறி காரண மிலாதுறக் காரியம் பிறத்தலும்.” என்பது இலக்கணமா
தலின். இதற்கு இச்சா மாத்திரமாகிய வேறுகாரண முண்மை அதிக.]()

இதுமுதல் ஒன்பது பாட்களில் உமாதேவி சிறப்பு.

இறைவ னங்க. நென்னுமுச் சுடர்க்குரு
முறவு கொண்ட விருளெனு மோதிமே
லறவ னென்றவங் வண்ணல் புனைந்தரு
ணறவு மிழந்த நறுமலர் தாழ்ந்திட.

(இ - ள்.) இறைவன் - கடவுளது — அங்கனெனும் - அழகியகண்க
ளெனப்படுகின்ற — முச்சுடர்களும் - சந்திரனும், சூரியனும், அக்கினி
யும் ஆகிய மூன்றொளிகளும் — உறவுகொண்ட - நடப்புக்கொள்ளப்
பெற்ற — இருளெனும் - இருளெனப்படுகின்ற — ஒதிமேல் - கூந்தலின்
மேல் — அறவனென்ற - தருமவடிவினெனப்பட்ட — அவ்வண்ணல் -
அத்தலைவருலே — புனைந்தருள் - அலங்கரித்தருளப்பட்ட — நறவுமிழ்
ந்த - தேனைச்சொரிகின்ற — நறுமலர் - வாசனைபொருந்தியமலர்மாலையா
னது — தாழ்ந்திட - தொங்காநிற்கவும். எ - று. கூந்தலிலே இருண்
மையையேற்றலாலும், அதற்குமுச்சுடருறவை அதிகமாகச்சேர்த்தலா
லும் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி. கடவுளதுபார்வை ஒழிவின்றி
அக்கூந்தலின்மேலே வைக்கப்பட்டுத் தென்பது கருத்த. தருமவடிவி
னென்றது:— அறவாழியந்தனென்றதாலும் அதிக. நறுமலர்மு
ல்லை மல்லிகை முசுலியன் - அது மாலையை உணர்த்தலின் ஆகுபெயர்.
அண்ணல்புனைந்தருளெனவே - கடவுளுக்குத் தேவிமேலுள்ள ஆர்வ
மிகுதிகாட்டப்பட்டதாயிற்று. இதுமுதல் ஒன்பது பாட்களில் உள்ள தாழ்ந்
திட முதலியவெச்சங்கள் அடுக்கிப் பத்தாம்பாட்டில் இருந்தவென்
பெயரொச்ச வினைகொண்டு முடிதலால் குளகம். (௧௭)

ஏற்று வார்கொடி யெந்தை சடைப்பிறை
யாற்றுள் விழ்வுந் திறப்பதம் கெண்ணுற

தோற்ற மேவு சுடர்த்திரு நெற்றியின்
ஞாற்று மோர்மணிச் சுட்டி நலந்தர.

(இ - ள்.) ஏற்றுவார்கொடி - நெடிய இடபக்கொடியையுடைய —
எந்தை - கடவுளது —சுடைப்பிறை - வேணியிலுள்ளபிறையானது —ஆற்
றுள் - (அவ்விடத்திருக்கின்ற) கங்காநதியுள் —வீழ்வற்று - விழுந்த—
இறப்பதற்கு —எண்ணுற - நினைவாநிற்க —தோற்றமேவு - வடிவம்பொ
ருந்திய —சுடர் - ஒளியையுடைய —திருநெற்றியில் —ஞாற்றும் - தொங்
கவிடப்பட்ட -- ஓர்மணிச்சுட்டி - ஒருரத்தச்சுட்டியானது —நலந்தர -
அழகு செய்யாநிற்கவும். எ - று. [அப்பிறைக்கு அவ்வெண்ணுதலின்
சும்பந்தமில்லாதிருக்க அதனைச் சொல்லுதலால் தொடர்புயர்வு நலிற்சி
யணி.] (கஅ)

நச னுர்முக மென்னு முளரியி
லாசை கூரு மனிவிழிக் காரருள்
வாச மாமலர் வாய்க்கிள வெண்ணகை
தேசு லாமணி யாகச் சிறந்துற.

(இ - ள்.) நச-னுர்முக-மென்னுமுளரியில் - கடவுளது முகமெனப்படு
கின்றதாமமைமலரிடத்து —ஆசைகூரும் - ஆசைமிகுகின்ற —அளிவிரி
க்கு - வண்டுகளாகிப் பண்டுகளுக்கு —ஆரருள் - நிறைவுற்ற அருளும்—
வாசமாம் - வாசனையுடைத்தாயிருக்கின்ற —மலர்வாய்க்கு - செவ்வல்லி
மலர்போலுள்ள வாய்க்கு —இளவெண்ணகை - சிறியவெள்ளிய சிரிப்பும்
—தேசலாம் - ஒளிதவழ்கின்ற —அணியாக - ஆபரணங்களாக —சிறந்
துற - சிறந்துதோன்றாநிற்கவும். எ - று. [முகத்திலே முளரியையும்,
விழியிலே அளியையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] தேவிபார்வை
கடவுண்முகத்திலே இடைவிடாது செல்கின்ற தென்பது கருத்து.
மற்றையவயவங்சுளுக்குட்போல் கண்களுக்கும், வாய்க்கும் அணியில்லா
மையின் முறையே அருளும் புன்னகையும் அணியாக உருவகஞ்செயப்
பட்டன. (கக)

மாணப் பூண்புனை மற்றை யறுப்பெனப்
பூணுட் பட்டபா தோலையின் பூணென
யாணர்ச் செம்பொ னிலங்கொளி யோலைமேற்
காணக் காதெனும் வள்ளை கவிஞ்செய.

(இ - ள்.) யாணர் - அழகிய—செம்பொன் - செம்பொன்னுலாகிய—
இலங்கொளி - விளங்குகின்றகதிரையுடைய —ஒலைமேல் - கர்ணபத்திரங்

களின்மேலே —காண் - காணப்படுகின்ற —அக்காதெனும்வள்ளை - அந்தக்
காதுகளெனப்படுகின்ற பெயரையுடைய வள்ளைகளானவை —மாண -
மாட்சிமைப்பட —பூண் - ஆபரணங்களால்—பூனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட
—மற்றையறுப்பென - கைகான்முதலிய அவயவங்கள்போல —பூண் -
ஆபரணத்துக்கு —உட்பட்டிடாது - உட்படாமையினாலே —ஒலையின் -
அக்காண்பத்திரங்களது —பூணென - ஆபரணங்கள்போல —கவின்செய-
அழகுசெய்யாநிற்கவும். எ - று. பூணெனக்காலென முடிக்க. அக்கா
தெனச்சுட்டு சிறப்புப்பொருளில் வந்தது. காதுகளை அப்பூண்களாகக்
குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. மற்றையறுப்புகளுக்கு அவற்றி னணிகள்
போல் இக்காதுகள் தம்மோலைகளுக்கு அழகுசெய்கின்றன வென்பதாம்.
காதெனும்வள்ளை யென்றமையின் - இவைகாதுகளல்ல வள்ளைகளே யெனப்
பொருள்படுதலின் - வஞ்சகவொழிப்பணி. (௨௦)

ஒங்கு வாவுடை யும்ப னயனரி
தாங்கு மானி தணந்தொழி நாளினும்
வாங்கு றுவெழின் மங்கல நானொளி
தேங்கு பூணர சென்னச் சிறந்திட.

(இ - ள்.) ஒங்கு - உன்னதமாகிய —உவாவுடை - யானையையுடைய
—உம்பன் - தேவகுதிய இந்திரனும் —அயன் - பிரமனும் —அரி - நார
ணனும்—தாங்கும் - தம்மாலே தாங்கப்படுகின்ற —ஆவி - உயிர்களான
வை—தணந்து - உடல்களினின்றும் பிரிய —ஒழிநாளினும் - அழியவருங்
காலத்தும்—வாங்குற - களையப்படாத—எழில் - வலியையுடைய —மங்க
லநாண் - மங்களகுத்திரமானது — ஒளிதேங்கு - ஒளியால்நிறைந்த —
பூண் - ஆபரணங்களுக்கு—அரசென்ன - அரசுபோல—சிறந்திட - சிறவா
நிற்கவும். எ - று. தணந்து - தணப்பவென்பொருளில் வந்தது. இம்மூவ
ருயிரிழப்புக்கூறவே தண்டாபூபிக நியாயத்தால் ஒழிந்த தேவர்முசலி
யோ ரழிவுங்கூறப்பட்டதாயிற்று. அக்காலத்தைச் சர்வசங்காரகாலமென்
பர். அச்சங்காரத்தொழில் செய்பவனாதலின் கடவுளுக்கும், அவன்
சத்தியாதலின் தேவிக்கும், நித்தியத்துவமுண்மை அறிக. அம் மங்கல
நாணைத் தலைமைபற்றிப் பூணரசாகக்குறித்தலால் தற்குறிப்பு. (௨௧)

அரவு லாஞ்சடை யண்ணலைப் பிள்ளைதான்
பருவ மூன்றினிற் பாடவின் பாறரும்

பொருவில் கொங்கைப் புகழெனப் பொங்கொளி
மருவு மார மணிவடந் தாழ்ந்துற.

(இ - ள்.) அரவுலாம் - பாம்புகளுலாவுகின்ற—சடை - சமூலத்தையு
டைய — அண்ணலை - கடவுளை — பிள்ளை - (திருஞான சம்பந்தனானும்)
பிள்ளை — பருவமூன்றினில் - மூன்றுவயதிலே — பாட - (தமிழ்வேதம்)
பாடும்படிக்கு — இன்பால் - மதுரமாகியஞானப்பாலை — தரும் - கொடுத்த
தருளிய — பொருவில்கொங்கை - ஒப்பில்லாத முலைகளினது — புகழென-
கீர்த்திபோல—பொங்கொளிமருவும் - மிக்கவொளிபொருந்திய—ஆரமணி
வடம் - முத்துமணிகளின்வடமானது — தாழ்ந்துற - (அவற்றின்மீது)
தொங்காநிற்கவும். எ - று. தான் - அசை. ஆரமணி இருபெயரோட்டு.
சீகாழியிலே அப்பிள்ளை உமையவளாலேதரப்பட்ட பாலுண்டவளவிலே,
“தோடுடையசெவியன்” எனப் பாடத்தொடங்கலால் இவ்வாறு கூறினார்.
இது அபூர்வமாதலின் புகழுக்கு ஏதுவாயிற்று. கொங்கைகளின்மேலுள்ள
முத்துவடத்தை வெண்மைமுதலிய குணம்பற்றி, அவற்றை ஆதாரங்க
ளாகவுடைய புகழாகக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (உஉ)

பறந்தி டாமணி வண்டு படுமலர்
சிறந்த நீல மலரொடு சீர்பெற
மறந்தி டாது மறைமுடி யின்பொரு
ளறைந்து பைங்கிளி முன்கை யமர்ந்திட.

(இ - ள்.) பறந்திடா - பறவாத — மணிவண்டு - ரத்நவனையல்களாகிய
கரியவண்டுகள் — படு - ஒலிக்கின்ற—மலர் - தாமரைமலர் — சிறந்த—நீல
மலரொடு - நீலோற்பலமலரோடுகூடி — சீர்பெற - அழகுபெறுநிற்கவும்
—பைங்கிளி - பச்சைக்கிளியானது—மறைமுடியின்பொருள் - வேதார்த்தப்
பொருளை — மறந்திடாது - மறவாமல் — அறைந்து - சொல்லிக்கொண்டு
—முன்கை - முன்னங்கையில் — அமர்ந்திட - தங்காநிற்கவும். எ - று.
மலர் - தலைமைபற்றித் தாமரைமலருக்கு ஆக்கப்பட்டது. அம்மலருக்கும்
உமையவள்கைக்கும் பேதமுளதாக அபேதத்தை அத்தியவசயித்தலால்
ஒற்றுமை யுயர்வுநிவிற்சியணி. இதற்கு மணிவண்டென்னுஞ் சிலிவந்தரு
பகம் அங்கம். வேதார்த்தப்பொருள் மகாவாக்கியார்த்தம். (உ௩)

தோலு டைப்பரன் ரென்மனை யாட்டிதன்
பாலு டித்ததெவ் வாரெனும் பட்டனா

மேலு நித்து விளங்கவொண் மேகலை

நூலி டைக்குறு நோய்புரி யாதுற.

(இ - ள்.) தோலுடைப்பரன் - தோலாகிய உடையையுடைய கடவு ளது —தொன்மனையாட்டி தன்பால் - பழமையாகிய மனைவியிடத்து — அடுத்தது - (இது) வந்தது—எவ்வாறெனும் - எந்தவழியாலென்று வியக் கத்தக்க—பட்டு - பட்டாடையானது —அனாமேல் —உடுத்து - உடுக்கப் பட்டு —விளங்க - விளங்காநிற்கவும்—ஒண்மேகலை - ஒள்ளிய மேகலாபர ணமானது—நூலிடைக்கு - நூல்போற்சிறிய இடைக்கு—உறு - (கூந்தன் முலைகளின் பாரத்தினாலே) வருகின்ற—நோய் - நோயை—புரியாதுற - செய்யாதுநிற்கவும். எ - று. உடுத்தென்றது:—செயப்பாட்டு வினைப் பொருளில் வந்தது. அடுத்ததெவ்வாறெனும் பட்டெனவே, விலைமதிக்கப் படாச்சிறப் பிறென்றதாயிற்று. தகுதியில்லாத தோலுடைப்பரன் மனைவிக்கும் அப்பட்டாடைக்கும் சேர்கைசொல்லலால் தகாமையணி. “தகாமைமுரணுருக் காரியத்தோற்றமுந் தகாதவைகூடலும்.” என்பது இலக்கணமாதலின். உறுதிசெய்தலால் நோய்புரியாதுறவென்றா. (உச)

புத்த னிச்சம் படினும் பொருமையை

யெய்த்து மற்றை யிருமணத் தம்மியி

லத்தன் வைத்த வடிக்கம லங்களின்

முத்த ரிச்செஞ் சிலம்பு முழங்குற.

(இ - ள்.) புத்தனிச்சம்படினும் - புதிய அனிச்சமலர் படினும்—பொ ருமையை - பொறுக்கமாட்டாமையை—எய்த்தும் - அறிந்திருந்தும்—அற் றையிருமணத்து - அந்நாளிலே நிகழ்ந்தபெரிய விவாககாலத்திலே—அம் மியில் - அம்மிக்கல்லின்மீது —அத்தன் - கடவுளால் —வைத்த - வைக்கப் பட்ட —அடிக்கமலங்களில் - பாதாவிந்தங்களிலே —முத்த - முத்து களை —அரி - மணிக்கற்களாகவுடைய —செஞ்சிலம்பு - செம்பொற்சிலம் புகள் —முழங்குற - ஒலிசெய்யாநிற்கவும். எ - று. அனிச்சம் - ஆகுபெ யர். அம்மலர் மோப்பக்குழைவதாயினும், அவ்வடிக்கு. நெருஞ்சிப்பழம் போலுதலால் பொருமைசொல்லப்பட்டது. அம்மியில்வைத்தல்:—கையினு லேதீண்டி அதன்மென்மையை அறிந்தபின்னிகழ்ந்ததாகலின் எய்த்து மென்றார். அடியின்மென்மை யுணர்ச்சியாகிய தடையுளதாகவும் அதனை அம்மியில் வைத்தலாகிய காரியம்பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் - பிறிதா

ராய்ச்சியணி. விவாக கற்பவிதி அங்கனஞ்செய்தற்கு ஏதுவாயிற்று. சேரத்தகாத அடிக்கும் அம்மிக்கல்லுக்குஞ் சேர்கை சொல்லப்படுதலால் தகாமையணியுந் தோன்றுகிறது. (௨௫)

இதுமுதல் - ௨௨ - பாட்களில் மகாசபை கூடுதேற்சிறப்பு.

இருந்த வாரரு னெம்பெரு மாட்டிபாற்
குரும்பை நாணுமென் கொங்கைப் பொறையினால்
வருந்து தூற்பக வன்ன மருங்குலா
ரரம்பை மாத ரளப்பில ரெய்தினார்.

(இ - ள்.) இருந்த - (இப்படிப்பட்டசிற்ப்பு) - னிருந்த—ஆரருள் - நிறைந்த அருளையுடைய — எம்பெருமாட்டிபால் - உமாதேவியிடத்து — குரும்பை - தென்னங்குரும்பைகள் — நாணுமென் - (இவற்றைக்காணின்) நாணுமெனப்படுகின்ற — கொங்கைப்பொறையினால் - முலைகளின்பாரத்தினாலே — வருந்தும் - வருந்துகின்ற — தூற்பகவன்ன - தூற்பிளவுபோற் சிறிய — மருங்குலார் - இடையையுடையவராகிய — அரம்பைமாதர் - தெய்வமகளிர் — அளப்பிலர் - எண்ணிக்கையில்லாதவர்களாய் — எய்தினார் - அடைந்தார்கள். எ - று. (௨௬)

வேறு.

முல்லை யந்தொடை யருந்ததி முதலெழு முனிவர்
ரில்ல றம்புரி துணைவிய ராமெழு வரும்போய்
வல்ல ரும்பெனக் குவிமுலைப் பனிமலை மகளைச்
சொல்ல ருந்துதி செய்துவாழ்த் தெடுத்தனர் தொழுது.

(இ - ள்.) எழுமுனிவர் - வசிட்டகா முதலாகவுடைய ஏழுமுனிவர்களும்—இல்லறம்புரி - மனையறத்தைச்செய்தற்கு — துணைவியராம் - துணையாதலை யுடையவராகிய — முல்லையந்தொடை-முல்லைப்பூமாலையையுடைய — அருந்ததிமுதல் எழுவரும்போய் — வல்லரும்பென - குதாமிகருவியோ தாமரையரும்போ வென — குவி - குவிந்த—முலை - முலைகளையுடைய — பனிமலைமகளை - பார்வதியை—தொழுது - இறைஞ்சி — சொல்லருந்துதி செய்து-சொல்லுதற்கரிய தோத்திரங்களைச்செய்து — வாழ்த்தெடுத்தனர் - மங்களவாழ்த்துப்பாடினார்கள். எ - று. முல்லைமலை கற்புடையார்க்கு உரித்தாதலின், அருந்ததி முதலியோர்க்குச் சொல்லப்பட்டது, வல்லரும் பென்ற விடத்தே ஐயவோகாரங்கள் தொக்குநின்றன. (௨௭)

அன்ன மொன்றறி யாமுடிக்கங்கையை யறிந்து
துன்ன வந்தல மருமெகி னங்களின் ரெகுதி
யென்ன வம்புயத் தொருசத கோடியிற் தினைகண்
முன்ன டைந்துவெண் கவரிக ளிரட்டினர் முறையால்.

(இ - ள்.) அம்புயத்து - தாமரைமலர்கள், லிருக்கின்ற ஒருசதகோடி-
தூறுகோடியென்னுந் தொகையையுடைய—இரத்தினாள் - திருமகளர்—
அன்னமொன்று - ஓரன்னப்பறவையால்—அறியா - தேடிக்காணப்படாத
—முடி - (கடவுண்) முடியிலுள்ள—கங்கையை அறிந்து—துன்னவந்து -
(அதனை) நெருங்கும்படி வந்து—அலமரும் - சுழல்கின்ற — எகினங்களின்
ரெகுதியென்ன - அன்னப்பறவைகளின் கூட்டம்போல—முன்னடைந்து
—வெண்கவரிகள் - வெண்சாமரங்களை—முறையால் - முறையோடு கூடி
—இரட்டினர் - இருபுறத்தும் வீசினார்கள். எ - று. அன்னமொன்றென்
றது:—நாரணனோடுகுறன்று அன்னவடிவங்கொண்டு சென்று அம்முடி
யைக்காணுது நீண்ட பிரமனை. வெண்மை, சுழலின் முதலிய நியித்தங்க
ளால் இரட்டப்பட்ட சாமரங்களை அவ்வன்னக் கூட்டமாகக் குறித்தலால்,
தற்குறிப்பணி. சதகோடியென்னுந் தொகைச்சொல் மிக்க பன்மையைக்
காட்டவந்தது. பின் வருந்தொகைச்சொற்களும் இப்படியே அண்டந்
தோறுமிருந்து வருதலால் பலராதல் அதிக. (உஅ)

அரவு கௌவிய கதிரொனப்பட்ட சாந்தாற்றி
பரவையல்குல்வெண் முத்தவா ணகைக்கொலை பயில்விற
புருவ மென்மலர்க் குழற்சசி கோடிகள் புகன்று
மருவி யம்பிகை மருங்குநின் றசைத்தனர் மன்றோ.

(இ - ள்.) பரவையல்குல் - பரப்பாகிய அல்குலையும் — வெண்முத்த
வாணகை - வெள்ளிய முத்தம்போல் ஒளிபொருந்தியபற்களையும்—கொலை
பயில்விற்புருவம் - கொலைத்தொழிலிற் பழகிய வில்லுப்போலுள்ள புரு
வங்களையும் —மென்மலர்க்குழல் - மெல்லியமலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
கூந்தலையும் உடைய—சசிகோடிகள் - கோடியிந்திராணிகள் — புகன்று -
சென்று—மருவி - பொருந்தி—அம்பிகைமருங்குநின்று - உமாதேவி பக்
கத்தினின்று—அரவுகௌவிய - பாம்பினாலே கௌவப்பட்ட—கதிரொனப்
பட்ட - சுடொன்று (கண்டோராற்) சொல்லப்பட்ட — சாந்தாற்றி - சிற்
றாவட்டங்களை — அசைத்தனர். எ - று. மன், ஓ அசைகள். பதம்
ராகத்தாற்செய்யப்பட்டவற்றிற்குச் சூரியனையும், முத்துக்களாற் செய்ப்

பட்டவற்றிற்குச் சந்திரனையும், கொள்ளவேண்டுதலாலே கதிரொனப் பொதுப்படக்கூறினார். கண்டோர் அச்சிற்றாலவட்டங்களை அக்கதிர்களென்று மயங்கலால் - மயக்கவணி. “மயக்கங்கவிஞர்சம் மதவொப்புமையினான் மறைபுலத்திடைப் புலங்கொளினுகர்வாகும்.” (உக)

எடுத்து வீணைக ஞாந்நரம் பிதுமிட நிதுவென்
றடுத்த கேள்வராம் பிரமரு மறிவரி தாகப்
படத்த பாம்பணி பரன்புடை - மதுசூர் பாட்டிற்
றெடுத்து வாலிய கலைமடந் தையர்பலர் துதித்தார்.

(இ - ள்.) பலர் - பலராகிய — வாலியகலைமடந்தையர் - வெண்ணிற முடைய சரஸ்வதிகள் — வீணைகளெடுத்து — உளாந்நரம்பிது - தெறிக்கப் பட்ட தந்தியினொலியிது—மிடறிது - கண்டத்தினொலி இது—என்று — அடுத்த - (அவரோடு) நெடுங்காலமாகப்பழகிய—கேள்வராம் - கணவர்களாகிய—பிரமரும் - நான்முகர்களும்—அறிவரிதாக - அறிதல் கூடாததாக—படத்தபாம்பணி - படத்தையுடைய பாம்புகளை அணிந்த—பரன்புடை - கடவுளருகிலிருக்கின்ற—மதுசூர் - உமாதேவியினதுபுகழை—பாட்டில்—தொடுத்து - பிரயோகித்து — துதித்தார். எ - று. நரம்பு, மிடறு ஆகுபெயர்கள். ஒப்புமையினாலே கண்டத்தொல் நரம்பொலி களுக்கு விசேஷத் தோன்றாமையால் பொதுமையணி. “பொதுமை யொப்புமையாற் சிறப்பொளிப்பதாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின். ()

செப்ப மைந்ததண் ணுமையிசை தாளமென் சிறுதாட்
டுப்ப மைந்தவொண் சதிதழீஇச் சுவைய பஸ்காய
முப்ப மைந்தவின் கறியென நடித்தன ருழையோ
டொப்ப மைந்தகண் ணுருத்திர கணிகைய ருவந்து.

(இ - ள்.) உழையோடு - மான்கண்களோடு—ஒப்பு - ஒப்புமை — அமைந்த - நிறைந்த—கண் - கண்களையுடைய — உருத்திரகணிகையர் — உவந்து - மகிழ்ந்து—சுவைய - வேறுவேறு ருசியினவாகிய — பஸ்காயம் - பலவகைப்பட்ட காயங்களும்—உப்பு - உப்பும்—அமைந்த - அளவொத்த—இன்கறியென - இனியகறி அவற்றைப்போல் — செப்பமைந்த - சொல்லமைந்த—தண்ணுமை - மத்தளவொலியையும்—இசை - இராகவொலியையும்—தாளம் - தாளவொலியையும்—மென்சிறுதாள - மெல்லிய சிறிய அழகனது—துப்பமைந்த - நன்மைபொருந்திய—ஒண்சதி - அழகியதிப்

பையும்—தழீஇ - தழுவி—நடித்தனர் - ஆடினர். ஏ - று. தண்ணுமை, தாளம், உழை ஆகுபெயர்கள். பலவகைப்பட்டகாயங்கள் - மிளகுமுதலியன. எப்படி இன்கறி அளவொத்த பலகாயங்களையும் உப்பையும் தழுவியதோ அப்படி உருத்திரகணிகையர் தண்ணுமையொலி முதலியவற்றைத் தழுவி நடித்தன ரென்க. ஒப்பணி. (௩௧)

எந்தை பாலுமை முக்குணங் கருமுரு வெடுத்து
வந்த மாதர்க ளருகுநின் றனர்பணி மகிழூஉ
வந்த மாதருட் டமோகுண மாதுமை யருளாற்
சந்த மாயையென் பெயர்கொ டி தருக்கிநின் றனளே.

(இ - ள்.) எந்தைபாலுமை - கடவுளிடத்திருக்கின்ற உமாதேவியினது — முக்குணங்களும் - சத்துவ குணம் ரஜோ குணம் தமோ குணம் எனப்படுகின்ற முக்குணங்களும்—உருவெடுத்துவந்த - வடிவங்கொண்டு வந்த — மாதர்கள்—பணிமகிழூஉ - (அவளுக்குக்) குற்றேவல்செய்தலிலே மகிழ்ந்து—அருகுநின் றனர்—அந்தமாதருள்—தமோகுணமாது — உமையருளால்—சந்தம் - அழகையும்—மாயையென்பெயர் - மாயையெனப்படுகின்றபெயரையும்—கொடு - கொண்டு—தருக்கிநின்றனள் - செருக்குற்று நின்றாள். ஏ - று. ஏ - அசை. (௩௨)

தெள்ளு வார்திரைக் கங்கையுங் கங்கையுந் சிறிய
பிள்ளை யாகிய மதியமு மதியமும் பெரிது
துள்ளு மோரிள நெளவியு நெளவியுந் தொடர்பு
கொள்ளு மாறவ நெருங்கின வருத்திர குழாங்கள்.

(இ - ள்.) உருத்திரகுழாங்கள் - உருத்திரருடைய கூட்டங்கள் — தெள்ளுவார்திரை - தெளிவாகிய மெடிய அலைகளையுடைய — கங்கையுங் கங்கையும்—சிறியபிள்ளையாகிய—மதிபமுமதியமும் - சந்திரனுந் சந்திர பெரிதுதுள்ளும் - மிகவுந்துள்ளுகின்ற—இள - இளமைபொருந்திய பு நெளவியும் - மானுமானும்—தொடர்புகொள்ளுமாறு - உறவுபாக—அவன் - அச்சபையிடத்து—நெருங்கின. ஏ - று. ருத்திரகுழாமென்றது :— குமரகோட்டமென்பதுபோல் (௩௩)

— னென்றுதாக்க குறவொளி தழைக்குந்
ன்னவா யுறவலை சுருட்டிம்

பொங்கு வேலைவர் தெனவரிக் கணங்களற் புதத்த
வெங்க னாயகன் பேரவை யிடத்துவர் திறுத்த.

(இ - ள்.) அரிக்கணங்கள் - நாரணருடைய கூட்டங்கள்—சங்கமொன் றுடனென்று—தாக்குற - தாக்கா நிற்கவும்—ஒளிதழைக்கும் - ஒளிபெருகு கின்ற — துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய — நேமியும் - சக்கரங்களும் — அன்னவாயு - அப்படியேதாக்குகின்றவையாயுநிற்கவும் — அலைசுருட் 'மும் - அலைகளைச்சுருட்டுகின்ற—பொங்குவேலைவந்தென - பொங்கியகருங் கடலானது வந்தாற்போல — அற்புதத்த - ஆச்சரியகரங்களாகி — எங்க னாயகன் - எமதுகடவுளது—பேரவையிடத்து - மகாசபையிடத்து—வந்து —இறுத்த - சேர்ந்தன. எ - று.

(௩௪)

மு கங்க ணன்கிலு நான்மறை விதிமுறை முழங்க
வுகந்து கையிரு நான்குநான் குச்சியிற் குவியச்
சகந்த ருஞ்செயற் பிரமர்க ளளப்பிலர் தையல்
ப்குந்த மேனிய னவையிடைப் புகுந்தனர் பரவி.

(இ - ள்.) அளப்பிலர் - எண்ணிலராகிய—சகந்தருஞ்செயல்—உலகத் தைப்படைக்குந்தொழிலையுடைய—பிரமர்கள்—முகங்கணன்கிலும் - நாலு முகங்களிலும்—நான்மறை - நாலுவேதங்களும்—விதிமுறை - விதியொ முங்கின்படி—முழங்க - ஒலியாநிற்கவும்—நான்குச்சியில் - நாலுதலைகளி லும்—உகந்து - உயர்ந்து—கையிருநான்கும் - எட்டுக்கைகளும் — குவிய - கூம்பாநிற்கவும் — தையல் பகுந்தமேனியன் - உமையினுலே பங்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட மேனியுடையகடவுளது—அவையிடை - சபையில்—பரவி —புகுந்தனர். எ - று.

(௩௫)

அ யனு மாயனு மெனினுயர்ந் தவென்ப தன்றிக்
கயிலை நாயக னமர்திரு வோலக்கங் காண்பா
னயன மாயிர மிலாமையி னதிகளு னென்று
வயிர வான்படை யிரந்திர ரெண்ணிலர் வந்தார்.

(இ - ள்.) எண்ணிலர் - எண்ணிலராகிய—வயிரவான்படை - வச்சிர மாகிய உயர்வுபொருந்திய ஆயுதத்தையுடைய —இந்திரர்—அயனுந் பிரம னும்—மாயனும் - நாரணனும் — எனினுயர்ந்தவரென்பதன்றி - என்னைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவரென்றுசொல்வது மாத்திரமன்றி — (உயர்ந்தவ ரல்லர்) — கயிலைநாயகன் - கடவுள்—அமர் - தங்கிய — திருவோலக்கம் -

அரசிருப்பை— காண்பான் - காணுதற்கு— நயனமாயிரம் - ஆயிரங்கண்
களை —இலாமையின் - (என்போ) லுடையரல்லாமையால் —அதிகள் -
(அவகாக்காட்டிலும்) உயர்ந்தவன்—நானென்று - நானென்றுதனித்தனி
நினைத்துக்கொண்டு—வந்தார். எ - று. உயர்ந்தவரல்லொன்றது - சொல்
லெச்சம். அதிகளுனென்றதை காண்பானயனமாயிரமில்லாமையி னென்ற
வாக்கியப்பொருளினாலே சாதித்தலால் செய்யுட்குறியணி. (௩௬)

உரகர் சித்தர்கள் வித்தியா தரர்சுர ருயர்கீம்
புருடர் மெய்க்கதிர் முதலிய கோடிசை புரப்போர்
நிருதர் மற்றுளார் விழிபிதுங் கிடவு - னெருங்க
வரத னத்திரு வோலக்கங் காணிய வந்தார்.

(இ - ள்.) உரகர் - நாகர்—சித்தர்கள்—வித்தியாதரர்—சுரர் - தேவர்
—உயர்கீம்புருடர் - உயர்வுபொருந்திய கீம்புருவார்—மெய்க்கதிர்முதலிய
கோள் - வடிவத்தையுடைய சூரியன்முதலிய கிரகங்கள் —திசைபுரப்
போர் - திக்குப்பாலகர்—நிருதர் - அரக்கர்—மற்றுளார் - மற்றுமுள்ளவர்
களும் —விழிபிதுங்கிட —உடனெருங்க - உடம்புகள்சுருங்க —வரதன் -
கடவுளது—அத்திருவோலக்கம் - அத்திருச்சபையை—காணிய - தெரிசித்
தற்கு—வந்தார். எ - று. மற்றுளாரொன்றதனால் - இயக்கர்முதலியோரை
யுங் கொள்க. (௩௭)

அழிவு மாக்கமு முரையினுற் செய்யும்வலி யடைந்தார்
மொழியும் யாக்கையு மனமுநல் லறங்களின் முயன்று
கழியு மாறுமுகக் காலமு முளர்தனை கழன்றார்
பழியி லாவதிட் டாதிமா முனிவரர் பரந்தார்.

(இ - ள்.) அழிவும்—கேடும்—ஆக்கமும் - பெருக்கமும்—உரையினால் -
வாய்ச்சொல்லினாலே —செயும் - (பிறர்க்கு) உண்டாக்காநின்ற —வலிய
டைந்தார் - வலிமையை அடைந்தவரும் —மொழியும் - வாக்கும் —யாக்
கையும் - காயமும்—மனமும்—நல்லறங்களில் —முயன்று-முயலுதலாலே
—கழியுமாறு - ஒழியும்படி —முக்காலமும் - செலவுகிழ்ப்பெதிர்பென்
கின்றமூன்றுகாலங்களும்—உளர் - உள்ளவரும்—தனைகழன்றார் - பாசபந்த
நீங்கினவரும் ஆகிய —பழியிலா - நிந்தையில்லாத —வதிட்டாதிமாமுனி
வரர் - வசிட்டனாமுதலாகவுடைய முனிவர்கள்—பரந்தார் - பரவினார்கள்.
எ-று. வாக்குமுதலியமூன்றும் நல்லறங்களின் முயலலாவது :—கடவுளைத்
துதித்தல், தியானித்தல், அருச்சித்தல் முதலியவை. (௩௮)

குழவி பால்குடிப் பதுகடல் குடிப்பது குழவி
பழகு மாறுணன் மண்ணெடுத் துண்பது படைப்பு
முழுது மோர்தளர் நடைமகச் செயலெனு முரண்கொள்
வழுவி லாவருட் கணங்களெண் ணிகந்தன வந்த.

(இ - ள்.) (இப்பூதங்களுடைய) —குழவி - குழந்தையினது —பால் குடிப்பது - முலைப்பால் குடித்தல் —கடல்குடிப்பது - கடலைக்குடித்தல் போல்வதாகும்—குழவி - குழந்தையினது—பழகுமாறுணல் - கற்கும்படி சோறுண்ணுதல் —மண்ணெடுத்தண்பது - பூமியையெடுத்து விழுங்குதல் போல்வதாகும் — ஓர்தளர்நடைமக - ஒருதத்தடிநடையையுடைய பிள்ளையினது —செயல் - விளையாட்டுத்தொழில் —படைப்புமுழுதும் - படைப்பனைத்தும் போல்வதாகும் —எனும் - எனப்புகழப்படுகின்ற— முரண்கொள் - வல்லமையைக்கொண்ட —வழுவிலாவருள் - தவறுதலில் லாதகருணையையுடைய—கணங்கள் - பூதக்கூட்டங்கள்—எண்ணிகந்தன - எண்ணிக்கையில்லாதனவாகி—வந்த - வந்தன. எ - று. சிறியபூதங்களின் புகழ்ச்சியாலே பெரியபூதங்களின் புகழ்ச்சி தோன்றுதலால் - வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி. (நக)

செருக்கொடுஞ்சிவ நிந்தைசெய் வாய்க்கிலை தீர்வு
விரிக்கி னென்றுமுன் சிறுவிதி தலையற வெட்டி
யெரிக்கு நல்கிரிந் தனைசெய்யா மறிமுக மியைத்துத்
தருக்கி நின்றவவ் வீரன்வந் தொருபுடை சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) செருக்கொடும் - செருக்கினால்—சிவநிந்தைசெய்வாய்க்கு - கடவுளை நிந்தித்தவாய்க்கு—விரிக்கின் - (வேதாகமங்களை) விரித்துப்பார்க்கில்—தீர்வு - பிராயச்சித்தம்—இலையென்று—முன் —சிறுவிதிதலை—(சிவநிந்தைசெய்த) தக்கனதுதலையை—அறவெட்டி —எரிக்குநல்கி - நெருப்புக்குக்கொடுத்து — நிந்தனைசெய்யாமறிமுகம் - நிந்ததெய்யாத ஆட்டுமுகத்தை—இயைத்து - பொருத்தி—தருக்கிரின்ற - களித்துநின்ற—அவ்வீரன் - அந்தவீரபத்திரன் —வந்து —ஒருபுடை - ஒருபக்கத்தை —சார்ந்தான். எ - று. வேதத்திலே நாரணன் யாகவடிவின னென்றும், கடவுள் யாகத் தலைவனென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்க நாரணனை அதற்குத் தலைவனாக வைத்துக் கடவுளை நிந்தித்தலால், தக்கனுக்கு அத்தண்டனை செயலாயிற் றென்க, (சு0)

காதி யாயிர மால்களைப் பிழிந்துமாங் கனிபோற்
கோது வீசினுங் கடல்கவிழ்த் தனையசெங் குருதி
பாதி யாயினு நிரம்புறக் கபாலபா ணியனாய்
மாது பாதிய னவையிடைப் புகுந்தனன் வடுகன்.

(இ - ள்.) ஆயிரமால்களை - சுகசிரநாரணரை —காதி . கொன்று—
மாங்கனிபோற்பிழிந்து —கோதுவீசினும் - கோதுகளையெறிந்தாலும்—
கடல்கவிழ்த்தனைய - கடலைக்கவிழ்த்தால் அதுபோற்பெருகுவதாகிய—
செங்குருதி - செய்ய உதிரத்தினாலே—பாதியாயினும் - பாதியளவாயினும்
—நிரம்புற - நிறைதலில்லாத —கபாலபாணியனாய் - பிரம கபாலத்தைக்
கையிலேயுடையவனாகி —மாதுபாதியன் - கடவுளது —அவையிடை-சபை
யின் கண்ணே —வடுகன் - வைரவன் —புகுந்தனன். எ - று. கபாலத்
துக்குச்சொல்லப்பட்டவிசேடணப் பொருளால் அக்கபாலத்தின் பெருமை
தொனிக்கின்றது. (சுக)

வீர மாதருக் கில்லையென் றுரைப்பதென் விளங்க
வீர மாதென வறிகிலி ரோவென விளம்பி
வீர யோகினி வெள்ளமோ டமர்பொர விரும்பும்
வீர காளியும் புகுந்தன ளவையிடை விரைந்து.

(இ - ள்.) அமர்பொர விரும்பும் - போர்செய்தற்கு விரும்புகின்ற—
வீரகாளியும்—மாதருக்கு - பெண்டிர்களுக்கு—வீரமில்லையென்று—உரை
ப்பதென் - சொல்லுதற்குக்காரணம்யாது —வீரமாதென - வீரத்தன்மை
யுடைய மாதென்று —விளங்கவறிகிலிரோவென - நன்றாகவறிகிலிரோ
வென்று —விளம்பி - சொல்லிக்கொண்டு —வீரயோகினிவெள்ளமோடு -
வீரத்துவம்பொருந்திய ஏவன் மகளீர்கூட்டத்தோடு கூடி—அவையிடை -
சபையினிடத்து —விரைந்து — புகுந்தனன். எ - று. யாவராலும்
வெல்லப்படாத தாருகன் முதலியோரை வெல்லலால் இவ்வாறு கூறி
வந்தன ளென்க. (சஉ)

உன்று ஞானமோ டியர்வயி ராகநல் லொழுக்க
மூன்று காலெனக் கொண்டரன் முகத்திள முறுவ
றேன்று மாறுநின் றுடினன் சுடரவ னிருளைப்
போன்று மாயையைத் தொலைத்திடு பிருங்கியென் புனிதன்.

(இ - ள்.) சுடரவன் - சூரியனானவன்—இருளைப்போன்று —மாயை
யை—தொலைத்திடு - நீக்குதல்செய்த —பிருங்கியென்புனிதன் - பிருங்கி

யெனப்படுகின்றமுனிவன் — ஊன்று - (நல்வழியிலே) ஊன்றப்பட்ட —
 ஞானமோடு—உயர்வயிராகம்—உயர்வாகிய வைராக்கியத்தையும்—நல்லொ
 முக்கம் - பரிசுத்தமான ஆசாரத்தையும் —மூன்றுகாலெனக்கொண்டு -
 தனது மூன்று கால்கள்போலக் கொண்டு — அரன்முகத்து - கடவுளது
 முகத்திலே—இளமுறுவல் - புன்னகையானது—தோன்றுமாறு - உண்டா
 கும் வண்ணம் —நின்று —ஆடினன். எ - று. வீட்டுநெறிசெல்லுதற்கு
 ஞானமுதலியன சாதனங்களாதலின் காலெனக்கொண்டென்றார். ஒப்
 பணி. (சுந)

படிகொண் டாமுடிக்கங்கணத் திறைபதம் படுமொண்
 முடிகள் யாவையும் படுகழ னந்தியெம் முதல்வ
 னடிக ளேந்துகை யுறவடித் தொதிக்கியவ் வவையைக்
 கடிகொண் டாலையம் பிரம்பொடு திரிந்தனன் களித்து.

(இ - ள்.) படிகொள் - பூமியைக்கொண்ட — மாமுடி-பெரியதலையை
 யுடைய —கங்கணத்து - சேஷகங்கணத்தையுடைய —இறை - கடவுளது
 —பதம்படு - திருவடிகளிலே படுகின்ற —ஒண் முடிகள்யாவையும் - ஒளி
 பொருந்திய கிரீடங்களெல்லாம் —படு - படப்பெறுகின்ற —கழல் - திரு
 வடிகளையுடைய—நந்தியெம்முதல்வன் - நந்தியாகிய எம்முடைய தலைவனா
 னவன் —ஏந்து - தாங்குகின்ற —கை - கைகளிலே —அடிகள் —உற -
 பட—அடித்து—அவ்வையை - அச்சபையிலுள்ளாரை —ஒதுக்கி - (இரு
 மருங்கிலும்) விலக்கி —கடிகொள் - மணங்கொண்ட —மாலையம்பிரம்
 பொடு - பூமாலையையுடைய பிரப்பங்கோலோடு —களித்துத் திரிந்தனன்.
 எ - று. (சச)

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பெரியவாய் முழவந்
 துய்ய மாமதி யனையவெண் சுரிமுக சங்க
 மைய வாணனும் பானுகம் பப்பெய ரவனும்
 கையும் வாயுமொத் ததிர்த்தனர் செவிகரங் கவிழ்ப்ப.

(இ - ள்.) ஐயவாணனும் - அழகியவாணசூரனும் —பானுகம்பப்பெய
 ரவனும் - பானுகம்பனெனப்படுகின்ற பெயரையுடையவனும்—பெய்யுமா
 மழைமுகிலென - பெயப்படுகின்ற பெருமழையையுடைய மேகம்போல—
 பெரியவாய் - பெருங்குரலையுடைய —முழவம் - முழவவாத்தியங்களையும்
 —துய்யமாமதியனைய - களங்கமில்லாத நிறைமதிபோலுள்ள —வெள் -

வெள்ளிய — சரிமுக சங்கம் - சுழிந்தமுகத்தையுடைய சங்குகளையும்—
செவிகரங்கவிழ்ப்ப - (யாவரும்) கைகளாலே காதுகளை மூடிக்கொள்ளா
நிற்க—கையும்வாயுமொத்து - கைகளாலும்வாய்களாலுமொத்து—அதிர்த்
தனர் - முழக்கினார்கள். எ - று. வாய் ஆகுபெயர். வானுசுரனுக்கு
ஆயிரங்கைகள். பானுகம்பனுக்கு ஆயிரம்வாய்கள். முன் வாணனும்
பானுகம்பனும் சொல்லப்பட்ட முறையே பின்முழவமும் சங்கமும் அதன்
பின் கையும் வாயும் சொல்லப்படுதலால் - நிரனிறையணி. (சடு)

துதிப்ப ரோர்சிலர் பாடுவ ரோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்ப ரோர்சிலர் கைகளாற் றோளினைக் கொட்டி
யதிர்ப்ப ரோர்சிலர் நெக்குநெக் குருகிநெஞ் சகமெய்
விதிர்ப்ப ரோர்சில ராயின ரவையிடை மிடைந்தோர்.

(இ - ள்.) அவையிடைமிடைந்தோர் - சபையிடத்து நெருங்கியோர்
களில்—சிலர்துதிப்பர் — சிலர்பாடுவர் — சிலர்துள்ளிக்குதிப்பர் — சிலர்
கைகளாற்றோளினைக்கொட்டி அதிர்ப்பர்—சிலர்நெஞ்சுகநெக்குநெக்குருகி—
மெய்விதிர்ப்பர் —ஆயினர். எ - று. (சக)

படைக்க லங்களி னொளியிமை யவரொளி பரித்த
தொடைக்க லங்களி னொளியரம் பையர்ப்பணத் தோளி
னிடைக்க லங்களி னொளியெலா மிருளிறை மிடற்றி
னடைக்க லம்புக நிறைந்தன பரந்தபே ரவையில்.

(இ - ள்.) பரந்தபேரவையில் - விரிந்தபெரியசபையின் கண்ணே —
படைக்கலங்களின் - (நானாவித) ஆயுதங்களினது —ஒளி - காந்தியும் —
இமையவர் - தேவர்களது—ஒளி - சரீரகாந்தியும் —பரித்ததொடைக்கலங்
களின் - தாங்கப்பட்ட பொன்னரிமாலைகளது—ஒளி - காந்தியும் —அரம்
பையர் - தேவமகளிரது — பணத்தோளினிடை - வேய்போலுந்தோள்க
ளிடத்துள்ள—கலங்களின் - ஆபரணங்களினது—ஒளி - காந்தியும் ஆகிய
—எலாம் - இவையெல்லாம் —இருள் —இறைமிடற்றில் - கடவுளதுகண்
டத்தின் கண்ணே —அடைக்கலம்புக —நிறைந்தன. எ - று. அடைக்
கலம்புகல்:—பகைவரைஅஞ்சி யோர் காக்கவல்லோரை அடைந்து அவ
ருடைமையாய்நிற்கல், கண்டத்தின் மாத்திரம் நஞ்சுக்கறைகாணப்படுத
லால் இவ்வாறு கூறினார். (சஎ)

இதுமுதல் - கக - பாட்களில் கடவுளுக்குந்தேவிக்கும்
வாக்குவாதம்.

இன்னண மவையிடை யிருந்த வெம்பிரான்
றன்னொடு வினவுமோர் தகைமை யுன்னுபு
கன்னலு மமுதமுங் கைப்ப வெம்முடை
யன்னைதன் வாய்திறந் தறைதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இப்படிப்பட்டசிதம்புடன் — அவையிடை
யிருந்த - சபைநடுவேயிருந்த — எம்பிரான்றன்னொடு - கடவுளை—வினவு
மோர்தகைமை - வினாவப்படுவதொருகாரியத்தை — உன்னுபு - நினைத்து
—கன்னலும் - சர்க்கரையும்—அமுதமும் - அமிர்தமும் —கைப்ப - கைப்
பனவாக —எம்முடையன்னை - எமதுதாயானவள் —தன்வாய்திறந்து—
அறைதன்மேயினான் - சொல்லுற்றான். எ - று. சர்க்கரைக்கும் அமிர்தத்
திற்கும் கைப்பின் சம்பந்தமில்லாதிருக்க அதைச்சொல்லுதலால் - தொடர்
புயர்வு நவிற்கியணி. (சஅ)

தலைவரின் னவையிடைச் சார்ந்த விப்பெரு
நலனுடை யவரொலா நணுகி வெம்பவத்
தலைகில ராகியின் படைவ ரோவலா
னிலையில ரோவிது நிகழ்த்துவா யென்றான்.

(இ - ள்.) தலைவ - முதல்வனே —நின்னவையிடைச்சார்ந்த - உனது
சபையிடத்துவந்திருக்கின்ற —இப்பெருநலனுடையவரொலாம் - இப்பெரிய
சம்பத்தையுடையவராவாரும் —வெம்பவத்து - வெவ்வியபிறவியிடத்து
—நணுகி - பொருந்தி —அலைகிலராகி —இன்படைவரோ - முத்தியைச்
சேர்வாரோ — அலால் — நிலையிலரோ - பிறவியில் அலைவாரோ—இது
நிகழ்த்துவாயென்றான் - இதைச்சொல்லுவாயாகவென்றான். எ-று. ஓகார
மிரண்டும் ஐயவினாவில் வந்தன.

சத்தி சத்தனேநோக்கி ஐம்பத்துமூன்றாங்கவியவையிலும் வினாவிய
சம்பாஷணையைப்பற்றிய தென்பது கருத்து. (சக)

விளங்கிழை நன்றுநின் வினாவென் றெந்தைமண்
ணளந்தவ னயன்முத லாயி னோருமின்

புளங்கொளு நாமரு பத்தொ டொன்றுறத்
தனைந்துள கிரியையாற் சார்கிலா ரென்றான்.

(இ - ள்.) எந்தை - எமதுகடவுள்—விளங்கிழை - விளங்காநின்ற ஆப
ரணத்தையுடையவளே —நின்வினா - உனதுவினாவானது —நன்மென்று -
நன்றாயிருந்ததென்று — மண்ணைந்தவன் - நாரணன் — அயன் - பிர
மன் —முதலாயினோரும் —உளங்கொளும் - உள்ளத்திலே கொள்ளப்
பட்ட —நாமருபத்தொடு - பெயர்வடிவுகளோடு —ஒன்றற - பொருந்த
—தனைந்துள - பந்தித்துள்ள —கிரியையால் - வினையுமிருக்கையினாலே
—இன்பு - பேரின்பத்தை —சார்கிலாரென்றான் - அடையமாட்டாரென்
றான். எ - று.

(ரு)

வேறு.

அனையதே மை ரூபக் கிரியைக ளனைத்தும் வெல்ல
நினைவுறு சூழ்ச்சி யொன்று நீயெனக் குரைத்தி யென்குப்
பனிமலை தவஞ்செய் தீன்ற பவளவாய் மடந்தை கூற
நனையவிழ் கொன்றை வேணி நம்பன்மற் றிதனைச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அனையதேல் - அப்படிப்பட்டதாயின்—நாமரூபக்கிரியைக
ளனைத்தும்வெல்ல — நினைவுறு சூழ்ச்சியொன்று - கருதப்பட்ட உபாய
மொன்று—நீ—எனக்கு—உரைத்தியென்கு - சொல்லென்று—பனிமலை -
மலையரசனால்—தவஞ்செய்து—ஈன்ற-பெறப்பட்ட—பவளவாய்மடந்தை-
பவளம்போலுள்ள வாயையுடையமாதா—கூற - சொல்ல —(அசற்கு) —
நனையவிழ் - அரும்பவிழ்ந்த —கொன்றை - கொன்றைமாலையைச்சூடிய—
வேணி - சடையையுடைய — நம்பன் - கடவுள் — இத்தனைச்சொல்வான்.
எ - று. மற்று - அசை.

(ருக)

போகபூ மியினிற் போக தனுவினாற் பொருந்த லாகா
தேகமா மின்ப சித்தி யியம்புறிற் கரும பூமி
யாகமா னதுகொண் டன்றி யாதலான் ஞாலத் தெய்தி
யோகமா நெறியி னின்றோ ருண்மைசா தித்துக் கொள்வர்.

(இ - ள்.) ஏகமாம் - ஐக்கியமாகின்ற—இன்பசித்தி - பேரின்பப்
பேற்றை —இயம்புறில் - சொல்லுங்கால் —கருமபூமி - கருமபூமியின்
கண்ணே—ஆகமானதுகொண்டன்றி -(மக்க) ஞடம்பைக்கொண்டிபிறந்தல்
லாமல் — போகபூமியினில் — போகதனுவினால் - போகவுடம்பைக்

கொண்டு —பொருந்தலாகாது - அடைதல் கூடாது —ஆதலால்—ஞாலத் தெய்தி - பூமியிலே பிறந்து — யோகமாநெறியினின்றோர் - யோகமாகிய மார்க்கத்திலே நின்றவர் — உண்மை - தத்துவஞானத்தை — சாதித்துக் கொள்வர் - நிறைவேற்றிக்கொள்வர். எ - று. (ருஉ)

என்றிது கொழுநன் கூற விளங்கொடி யனைய தாயி
னொன்றொரு மக்கண் ஞாலத் துவமையின் ஞான சித்தி
நன்றற ஷுனர்த்த வல்ல சூரவன்யார் நவிறி யென்னக்
குன்றணி மதிய மொப்பக் குனித்தவன் கூற லுற்றான்.

(இ - ள்.) என்று—இது - இந்தவாக்கியத்தை—கொழுநன்கூற - தன் கணவனாகியகடவுள்சொல்ல — இளங்கொடி - இளமைபொருந்திய பூங் கொடிபோல்பவன் —அனையதாயின் - அப்படிப்பட்டதானால்—ஞாலத்து - பூமியின்கண்ணே —ஒன்றொருமக்கள் - ஒவ்வொருமனிதர்—உவமையில் - ஒப்பில்லாத —ஞானசித்தி - ஞானநிலைப்பேற்றை —நன்றற - நன்றாக அடையும்படி —உணர்த்தவல்ல - போதிக்கவல்ல —சூரவன் - ஆசாரியன் —யார் —நவிறியென்ன - சொல்லென்றுவினாவ —அணிமதியமொப்ப — (முடியிலே) தரிக்கப்பட்டபிறைபோல்வனைய—குன்றுகுனித்தவன் - மேரு மலையை வளைத்த கடவுள் —கூறலுற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான். எ - று. (ருங்)

தொல்லையி லுயர்சுஞ் ஞானி தூய்நிராங் கார னென்போ
ரொல்லையி றவங்கள் செய்ய வெமது மெய் வடிவத் தானே
யல்லம நாம மைந்த னுயின மனையான் றன்னை

வில்லுறழ் துதலாய் காண்டன் மிகவுனக் கரிய தென்றான்.

(இ - ள்.) தொல்லையில் - பண்டொருகாலத்திலே —உயர் - உயர்வாகிய—சுஞ்ஞானி —தூய் - பரிசுத்தமாகிய—நிராங்காரன் —என்போர் - என்றுசொல்லப்படுகிறதாய்தந்தைகள்—எல்லையில் - அளவில்லாத—தவங் கள்செய்ய - தவங்களைச்செய்தலினாலே —எமதுமெய்வடிவத்தான் - எம் முடைய தத்துவசொருபத்தினால்—அல்லமநாம மைந்தனுயினம் - அல்லம னென்னும்பெயரையுடைய புதல்வனுயினம் — அனையான்றன்னை அப் படிப்பட்ட அல்லமனை —வில்லுறழ் துதலாய் - விற்போலுள்ள நெற்றியை யுடையவனே —காண்டல் - காணுதல் —உனக்கு —மிக —அரியதென் னான். எ - று.

சஞ்ஞானி :—பொருளைப்பொருளாகக்கொள்ளும் ஞானமுடையவன். நிராங்காரன் :—அல்லதை யானெனக்கோடல்தவிரவோன். எமது மெய் வடிவமெனலால் பொய்வடிவமொன்றுளதாகப்பெற்றும். பெறவே மாயா சகிதம் மாயாசகிதமென்றாயிற்று. ஆகவே மெய்வடிவ மல்லம நெனவும் பொய்வடிவம் யானெனவும் குறிப்பிக்கக்கண்டாம். எனது பொய் வடிவத் துக்கியைந்த சத்தி ரீயாதலின் உன்னும் காண்டம்கரியனல்லம நென்பார். “அனையான்மனனை வில்லுறழ்துதலாய்காண்டல் மிகவுணக்கரியதென்று” நென்றார். சகுணத்தைப்பற்றி நிர்க்குணமெய்தல் தானென்பதற்குக் கற் பிதமேனும் வஸ்து சித்தாந்தமின் நியக்க ணிலைதமோற்றம்வருவது பற்றிச் சகுணமாக்கவேண்டியதாயிற்று. அங்ஙனஞ் சகுணமாக்குழி அநேககோடி ரிரா சத்திகளுளவாகக்காண்டலி னவையனைத்தையுந் தொகை யொரு மையாகப் பொய்யுருவி சத்தியாக்கி அச்சத்தியாகிய புடைபெயர்ச்சிக்கு வினைமுதலொன்று வேண்டுமொத்தனைச் சத்தனுக்கி யிங்கே கூறப்புகுந்த தென்க. எமதெனக்கிழமைப் பொருட்கியைந்த அதுவென்னுமுருபு தந்த தால் மெய்வடிவஞ் சுயஞ்சோதியெனவும் பொய்வடிவங் கற்பனாவடிவ மெனவும் பொருள்படுகின்றது. விமலைகதியில்-உள-ங்-கவியிற் பரஞ்சோதி திரண்டு குழவியாகின னல்லமநெனலால் இங்கே யெமதுவடிவந்தானே அல்லமநாம மைந்தனாயின நெனல்பொருந்தும். எமதுமெய்வடிவத்தானே எனச்சொல்லியுரைகோடலும், ஆயினமெனத்தன்மைப்பல் மையாக்கலும் பொருந்தா தென்க. பொருந்துமெனின் மாறுகொளக் கூறலெனற்கூைய யும். எமதுமெய்வடிவமும் பொய்வடிவமும் யாமல்ல, எம்மைத்தவிரவு மில் என்ற கருத்தை யுணரார் போலும். (ருசு)

என்றலு மிமைய வல்லி யெனக்கரி தென்ப தென்கொ லுன்றனி யல்லமன்ற னுண்மையை யறிய வேண்டி. னின்றவர் தமக்கெலாமு மெளிதென நெகிழ்ந்து ரைப்ப வன்றினர் புரமெ ரித்த வணிககை யாளன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) என்றலும் - என்றுசொல்லியவளவிலே— இமையவல்லி - உமாதேவியானவள் — எனக்கு - (எல்லாவற்றுக்குங்காரணமாய்நிற்கிற) எனக்கு — அரிதென்பது - அரிதென்று சொல்லுதற்குக்காரணம்—என் - யாது — உன்றனியல்லமன்றன் - உன்கூருகிய ஒப்பற்ற அல்லமனது — உண்மையை — அறியவேண்டின் — நின்றவர்தமக்கெலாமும் - (எனக்கே யன்றி இச்சபையின் கண்ணே) நின்றோர்யாவர்க்கும்—எளிதென - (அது

செய்வது) எளிதென்று — நெகிழ்ந்து - கலங்கி — உடைப்ப - சொல்ல
லும் — அன்றினர்புரம் - பகைவரது புரங்களை — எரித்த — அணிரைக
யானன் - அழகிய சிரிப்பை யுடையவன்—சொல்வான். எ - று. கொல்,
எ - அசைகள். வல்லி யென்பது உவமையாகுபெயர். (௫௫)

முனிவுறேல் வறிய வுன்றன் மொழியள வல்லன் மாதே
வினைதபு மன்ப ரன்பால் வேண்டிய வடிவ னாகி
யனையவர் விழியிற் றேன்றி யருளுவ னலம தேவன்
றனதியல் பியாவ ரானுஞ் சாற்றிடற் கரிய தென்றான்.

(இ - ள்.) மாதே — முனிவுறேல் - கோபஞ்செய்யேல் — வறியவுன்
றன் மொழியளவல்லன் - வீணான உன்சொல்லளவிலே நிற்பவனல்லன் —
வினைதபுமன்பா - வினைகளை ஒழித்துநின்ற அனபராலே — அன்பால் —
வேண்டிய - வேண்டப்பட்ட — வடிவனாகி—அனையவர் விழியிற்றேன்றி-
அவரது கண்முன்னே காணப்பட்டு — அருளுவன் — அலமதேவன றன
தியல்பு — யாவரானும் — சாற்றிடற்கு - சொல்லுதற்கு — அரியதென்
றான். எ - று. மாதா, ஓ அசைகள். நின்றவா தமக்கெலாமு மெளி
தென்றலால் முனிவுறே லென்றான்.

மொழியளவாவது:—உண்டு, இல்லை, ஆம், அல்ல எனப்பிரிதிவாதிக்கு
மெல்லையை. அல்லனெனல்:—இவற்றிற் குடன்படா மையை. வினைதபுத
லாவது:—இருவினைக்குடன்படாத நாட்டத்தை. அனையவர் விழியாவது:—
அவஸ்தாத்திரிய நெறித்தாகா நோக்கத்தை. அல்லமதேவன் றனதியல்பா
வது:—ஞானஞ்ஞானங்களுக்குத் தட்டா நிலையை. (௫௬)

மெய்ம்மையிம் மாற்ற மாறும் வேறுளார்க் கியான்செய் மாயை
பொய்ம்மலி செயலிற் றப்பிப் போமெனிற் காண்ப லென்னு
வம்மலை மகட ருக்கி யதைதலு நின்ற னாற்றன்
மைம்மலி குழலாய் காண்கு மென்றிது வள்ளல் கூறும்.

(இ - ள்.) வேறுளார்க்கு - (அவ்வல்லமனின்) வேறுபுள்ளவர்க்கு —
யான் செய்மாயை - என்னாலே செய்யப்படுகிற மாயையானது—பொய்ம்
மலிசெயலின் - பொய்யானிறைந்த செயலினின்றும் — தப்பிப்போமெ
னின்- (அவனிடத்தே) தப்பிப்போமாகில் — இம்மாற்றம் - இச்சொல்—
மெய்ம்மையாகும்—காண்பலென்னு - காண்பேனென்று—அம்மலைமகள் -

அவ்வுமாதேவி — தருக்கியதைதலும் - செருக்குற்றுச் சொல்லியவளவில்
— நின்றனாற்றல் - உனது வல்லமையை — மைம்மலிசுழலாய் - கருமை
யால் நிறைந்த கூந்தலையுடையவளே — காண்குமென்று - பார்ப்போ
மென்று — இது - இச்சொல்லை — வள்ளல் - கடவுள் — கூறும் - சொல்
லுவான். எ-று. வேறுளார்:—அய நரி யரன் முதலாயினோர். இம்மாற்ற
மென்றது - முன்னே உன்றன் மொழியளவல்ல னெனப் பட்டதை.

இங்கே மாயையெனல்:—ஆவதை யாகாததாகவும் ஆகாததை யாவ
தாகவுஞ் செய்யுந் கடனா கடன சாமர்த்தியத்தை. பொய்ம்மலி செயலா
வது:—இங்ஙனமாய சாமர்த்தியத்தை யேற்றற்கியைந்த புடை பெயர்ச்சி
யை. அது பொய்க்கோ மெய்க்கோ? மெய்க்கெனின் கடத்துக் குபாதான
மாகிய மண்ணுக்கு நான்கு காலத்தும் அபாவமெய்தவேண்டும். எய்தற்
கியையாமையால் கடமென்னு முபாதேயமெய்தற் பாலதாகும். ஆதலின்
பொய்ம்மலி செயலேயெனல் பொருந்தும். (௫௭)

இன்னணஞ் சூளி யம்பி யினிவறி திருத்தி யாயிற்
பொன்னவிர் சணங்கு பூத்த புணர்முலை மடவாய் தோல்வி
நின்னிடை வருமென் றண்ண னிகழ்த்தலு மிமைய வல்லி
யென்னுரை தவறா தென்னா நெடுமொழி யிசைத்துப் பின்னர்.

(இ - ள்.) பொன்னவிர் சணங்கு - பொன்போல் விளங்காநின்ற
தேமல்—பூத்த - படரப்பெற்ற—புணர்முலை - நெருங்கிய முலைகளைபுடைய
—மடவாய் - மாதே — இன்னணம் - இவ்வண்ணமாக — சூளியம்பி -
பிரதிஞ்குஞ்சொல்லி — இனி - இதுமுதலாக — வறிதிருத்தியாயின் -
சும்மாவிருப்பையாயின் — தோல்வி - தோற்பு — நின்னிடை - உன்னி
டத்து — வருமென்று — அண்ணல் - கடவுள் — நிகழ்த்தலும் - சொல்
லியவளவிலே — இமையவல்லி - பார்வதிதேவியானவள் — என்னுரை -
எனதுசொல் — தவறாதென்னா - ஒருபோதும் பழுதுபடாதென்று—நெடு
மொழியிசைத்து - தன் மேம்பாட்டுகையைச்சொல்லி—பின்னர் - (அதன்)
பின்பு. எ - று. இமையவல்லி அன்மொழித்தொகை. (௫௮)

மாயையைப்பூமிமேல்விதேல்.

ஆயிடை யருகு நின்ற தமோகுண வடிவ மாகு
மாயையை விளித்து நீபோய் மண்ணிடை யல்ல மப்பேர்

நாயகன் தனைய நிந்து நணுகுதி யென்று கூறி

யேயின ளவள்வ ணங்கி யினையதொன் றியம்ப லுற்றாள்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அந்தச்சபையினிடத்திலே — அருகுநின்ற - பக்கத்தினின்ற — தமோகுணவடிவமாகுமாயையை — விளித்து - அழைத்து — மண்ணிடை - பூமியிடத்து — நீபோய் — அல்லமப்பேர் நாயகன் தனை - அல்லமனென்னும் பெயரையுடைய நாயகனை — அறிந்து — நணுகுதி யென்றுகூறி - (இவ்விடத்துக்கு) வரக்கடவாயென்று சொல்லி — ஏயினள் - அனுப்பினாள் — அவள் வணங்கி — இனையதொன்று - இப்படிப்பட்ட தொன்றை — இயம்பலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. நாய கன் தனை யறிந்தெனலால்: — அவனைக் காமவேட்கையில் வசப்படுத்தி அவன் கருத்தை யறிந்துவாவென்று குறிப்பித்த தாயிற்று. நணுகுதி யென்னு முன்னிலையினை நணுகிடென்னு மேவற்பொருளில் வந்தது.

யாதோர்புடைபெயர்ச்சிக்கு மியையாதோன் சத்தனெனவே சாத்து விதமுதலிய முக்குணப்புடைபெயர்ச்சிக் கியைவது சத்தியெனத் தானே யமைதலின் இங்கே தமோகுணவடிவமாகு மாயை யென்றார். (௩௯)

மாயைசூளுறுவு.

அல்லமனியல்ப றிந்தங் கணைஞவ னமுவு மாயின்
வல்லிதின் வலிந்து பற்றி யீர்த்திவண் வருவ லென்று
சொல்லின னொருஞள் வேலை சுவறுவுண் டிடுவ லென்று
புல்லிய வெறும்பொன் றுற்றல் புகல்வது போல வன்றே.

(இ - ள்.) அல்லமனியல்பறிந்து - அல்லமனது தன்மையை அறிந்து — அங்கு — அணைஞவன் - கூடுவேன் — நமுவுமாயின் - அகப்படாமற்போவா னாகில் — வல்லிதின் வலிந்துபற்றி - மிகவும் வலிமைசெய்துபற்றி — ஈர்த்து - இழுத்துக்கொண்டு — இவன் - இவ்விடத்துக்கு — வருவலென்று - வருவே னென்று — ஒருஞள் சொல்லினள் - ஒரு பிரதிஞ்ஞையைச் சொன்னாள் — புல்லியவெறும்பொன்று - ஒரு சிற்றெறும்பானது — வேலை - கடலை — சுவறு - வற்றும்படி — உண்டிடுவலென்று - குடித்து விடுவேனென்று — ஆற்றல்புகல்வதுபோல - (தன்னிடத்திலுடாது) வல்லமையைச் சொல்லுவ தாயின் அதுபோல. எ - று. அன்று, ஏ அசைகள். ஆயினென்றது - சொல் லெச்சம். அப்படிப்பட்ட தோறொழும்பு இல்லாமையால் - இல்பொரு ளுவமை.

அருமைதோன்ற புல்லிய வெறும்பொன்றற்றல் புகல்வதுபோல வென்றதனால் அவளது சூள் பயனிலுவமை யணியெனினு மமையும். (௪௦)

அவள்பூமியடைவு.

தன்னள வறியாண் மாழ்கித் தண்மதி தவழும் வேணி
முன்னவ னவையு ணின்று மொழிந்தவச் சூன்மு டிப்பா
பன்னக முடிப ரித்த பார்மிசைச் செலவை நெஞ்சத் [ன்
துன்னின ளெய்தி னுளவ் வொளியிழை மாயை மாதோ.

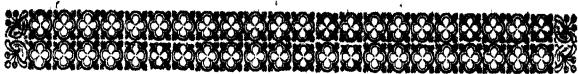
(இ - ள்.) அவ்வொளியிழைமாயை - விளங்காநின்ற ஆபரணத்தை
யுடைய அந்தமாயையானவள் — தன்னளவறியாள் - தனதளவை அறியா
தவளாய் — மாழ்கி - மயங்கி — தண்மதிதவழும்வேணி - குளிர்ச்சிபொருந்
திய சந்திரன் தவழ்கின்ற சடையையுடைய — முன்னவன் - கடவுளது —
அவையுணின்று - சபையிலேயின்று — மொழிந்த - (தன்னுலே) சொல்லப்
பட்ட — அச்சுள் - அந்தப்பிரதிஞ்ஞையை — முடிப்பான் - முடித்தற்
பொருட்டு — பன்னகமுடிபரித்த - ஆதிசேஷனது முடியினுலே தாங்கப்
பட்ட — பார்மிசை - பூமியின்மேல் — செலவை - செல்லுகையை — நெஞ்
சத்து — உன்னினள் - நினைத்தவளாகி — எய்தினாள் - (அதனை) அடைந்
தாள், எ - று, மாதா, ஓ அசைகள்.

தன்னளவறியாது மாழ்கலாவது: — தனதறிவு உபாதி சகித்த
தெனக்காணாது மயங்கலை. (சூக)

௩௩ டாவது

கைலாசகதி முற்றிற்று.

ஆடகதி - ௨-இ, திருவிருத்தங்கள் - ௮௨.

உ

மூன்றாவது

மாயையி னுற்பத்திகதி.

பூத லத்தைப் பெருந்துடி மாயையென்

ரோத லுற்ற வொருபிடி நுண்ணிடை.

மாத வத்தர் மனங்கள் கலங்குறச்

சாத முற்று வளர்ந்தமை சாற்றுவாம்.

(இ - ள்.) மாயையென்றோதலுற்ற - மாயையென்று சொல்லப்படு
கிற—ஒருபிடி நுண்ணிடை - ஒருகைப்பிடியளவாகிய நுண்ணிய இடையை
யுடையவள்—பூதலத்தை - பூலோகத்தை—பொருந்துடி - அடைந்த—மா
தவத்தர்மனங்கள் - முனிவர்களுடைய நெஞ்சங்கள்—கலங்குற - கலங்கும்
படி—சாதமுற்று - பிறந்து—வளர்ந்தமை - வளர்ந்த செய்தியை—சாற்று
வாம் - சொல்லுவாம். எ - று. நுண்ணிடை - அன்மொழித்தொகை. (க)

இது சூர் நான்குபாட்டுகளில் நாட்சேச்சிறப்பு.

களங்க வெண்மதி நெஞ்சங் கவற்றுமோர்.

துளங்கு சங்குடைத் தோன்றன் மணத்தணி

வளங்கொண் மண்மகண் மார்பின் மதாணிபோல்

விளங்கு மென்ப விளவல தேயமே.

(இ - ள்.) களங்கவெண்மதி - களங்கத்தையுடைய வெள்ளிய சுந்திர
னது—நெஞ்சம் - மனத்தை—கவற்றும் - கவல்விக்கின்ற—ஓர் துளங்குசங்
குடை - ஒப்பற்றஒளிசெய்கின்ற சங்கத்தையுடைய—தோன்றல் - நாரண
னது—மணத்து - விவாககாலத்திலே—அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட—
வளங்கொள் - பலவளங்களை யுங்கொண்ட—மண்மகள் - பூமிதேவியினது
—மார்பில் - மார்பிலேயுள்ள—மதாணிபோல் - பதக்கம்போல்—விள
வலதேயம்—விளங்கும், எ - று. என்ப, ஏ அசைகள். கவலுதலுக்குத்
தன் களங்கமில்லாமையே ஏதுவாகலால் கவற்றுமென்றார். வளங்களர்

வன:—நிலவள நீர்வளம் குடிவள முதலியன. பூமிக்குப் பேரழகுசெய்தல் பற்றி விளவலதேசத்தை அப்படிப்பட்ட பதக்கமாகக் குறித்தலால் - தற் குறிப்பணி. (உ)

வா வி யாவு மதன்பெருந் தூணிசெய்
யாவு மார னெடுக்குஞ் சிலையிடங்
காவெ லாமவன் கா கள சாலைகள்
பூவை மார்மனை போர்க்கள மென்பவே.

(இ - ள்.) வாவியாவும் - குளங்களெல்லாம்—மதன்பெருந்தூணி-மன் மதனது பெரிய அம்புக்கூடுகளாகும் — செய்யாவும் - வயல்களெல்லாம் —மாரனெடுக்குஞ்சிலையிடம் - அம்மன்மதனாலே எடுக்கப்படுகிற விற்காலை களாகும் —காவெலாம் - சோலைகளெல்லாம் —அவன்காக்களசாலைகள் - அவனது திருச்சின்னச்சாலைகளாகும் — பூவைமார்மனை - மங்கையர் வீடுகளெல்லாம் —போர்க்களம் - (அவனது) போர்க்களங்களாகும். எ - று. என்ப, ஏ அசைகள். அவனென்பது பின்னுந் கூட்டப்பட்டது. [குளங்களெல்லாம் தாமரைநீலோற்பலங்களுக்கும், வயல்களெல்லாம் கரும்புகளுக்கும், சோலைகளெல்லாம் குயில்களுக்கும், மங்கையர் வீடுகளெல்லாம் காமலீலைகளுக்கும் இடங்களாயிருக்கின்றன வென்பவற்றை, வேறுவிதங்களாலே கூறலால் பிறிதினவிற்கியணி. “பிறிதினவிற்கியேபெறப்படும் பொருளைப் பிறிதொரு நடைகொள்பேசுவதாகும்” என்பது இலக்கணமாதலின். இதனால் அந்நாடு விண்ணுலகம்போல் தொலைவில் போகந் துய்த்து வாழ்த்துகிடனுயுள் தென்பது ஒலிக்கின்றது. (ங)

பொறைக்க யிற்றிற் புகழையின் செல்லெனும்
விறக்க யிற்றின் விருந்தைக் குரவர்சொன்
மறைக்க யிற்றின் மனத்தைத் திருவைநல்
லறக்க யிற்றி னசைப்பவ ரெங்குமே.

(இ - ள்.) பொறைக்கயிற்றின் - பொறுமையாகிய கயிற்றினாலே—புகழை - புகழையும் —இன்சொல்லெனும் விறக்கயிற்றின் - இனியசொல்லாகிய வெற்றிபொருந்திய கயிற்றினாலே —விறந்தை - விறந்தினரையும் —குரவர்சொன் மறைக்கயிற்றின் - ஆசாரியராலே உபதேசிக்கப்பட்ட வேதாந்தப்பொருளாகிய கயிற்றினாலே—மனத்தை - நெஞ்சையும் — நல்லறக்கயிற்றின் - நல்வழமையாகிய கயிற்றினாலே—திருவை - செல்வத்தையும்

—அசைப்பவர் - கட்டுவோர் —எங்கும் - அந்நாடெங்கும் (உளர்.) எ - று.
 ஏ - அசை. உளவொன்பது அவாய்நிலையால்வந்தது. “ஒழுத்தார்க்கொரு
 நாளையின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந்துணையும் புகழ்.” என்றலால்
 பொறுமையுடையாரின்புகழ்நீங்கமாட்டாமையறிக. “அறத்தினுங்காக்கமு
 மில்லையதனை, மறத்தலினுங் கில்லேகேடு” என்றலால் அறஞ்செல்வத்திற்
 குக்காரணமாமாறுகாண்க. பொறை முதலியவற்றில் கயிறுமுதலிய வற்
 றின் மன்மைகளை ஆரோபித்தலால் - உருவகவணி. (சு)

வறிய னாவன் வாடநிசை மன்னவ
 னறிவி லாள னனந்தனு மாவனேர்
 வறிய னாவன் சிலைமதன் பூம்பொழில்
 வெறியு லாவும் விளவலத் தெய்தினே.

(இ - ள்.) பூம்பொழில் - மலர்ச்சோலைகளது—வெறியுலாவும் - மண
 முலவாரின்ற —விளவலத்தெய்தின் - விளவல தேசத்தை அடைந்தால்
 —வாடநிசைமன்னவன் - குபேரன்—வறியனாவன் - தரித்திரனாவான் —
 அனந்தனும் - ஆதிசேஷனும் —அறிவிலாளனாவன் - மூடனாவான் —
 சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் —ஏர்சிறியனாவன் - குருபி
 யாவான். எ - று. ஏ - அசை. இவ்வாறுகூறவே அந்நாட்டோர் செல்வ
 முதலியவற்றால் குபேரன் முதலியோரினு மிக்கவரென்ற தாயிற்று.
 [குபேரன் வறியவனாகுகை முதலியவற்றை நாட்டுதற்பொருட்டு விள
 வலத்தெய்தினெனலால் - உய்த்துணர்வைப்பணி. “உய்த்துணர்வைப்பே
 யொன்றை நாட்டுதற்பொருட்டிங்ஙன மாயினெனக் குறிப்பதுவே” என்
 பது இலக்கணமாதலின்.] (ரு)

இது ஸ்ரீ கசு - பாட்டுகளில் நகரச்சிறப்பு.

இணையி லாத வினைய வளம்பல
 நணுகி வாழும் விளவல நாட்டிலல்
 வணியி னுப்ப ணமுத்தும் விலையிலா
 மணியின் மேவும் வனவசை மாநகர்.

(இ - ள்.) இணையிலாத - ஒப்பில்லாத —இணையவளம்பல - இப்படிப்
 பட்டவளங்கள் பலவற்றையும் — நணுகி - பொருந்தி — வாழும் - வாழ்
 கின்ற—விளவலநாட்டில் —வனவசைமாநகர் —அவ்வணியினுப்பண் - அப்
 பதக்கத்தினடுவே — அழுத்தும் - பதிக்கப்பட்ட —விலையிலாமணியின்

விலையில்லாதநாயகமணிபோல் — மேவும் - பொருந்தும். எ - று. பலவு
மென்னுமுற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இங்கே அவ்வணியென்
றது - முன்னே மண்மகண்மார்பின் மதானியென்றதைச் சுட்டி நின்றது.
பூமிக்கு அந்நாடுபோல் அந்நாட்டுக்கு இந்நகரம் அழகுசெய்கின்ற தென்ற
தாயிற்று. வனவசை நகரத்தை நாயகமணியாகக் கூறவே மற்றை நக
ரங்களெல்லாம் சுற்றிலுள்ள மணிகள்போலுமென்பது பெறப்பட்டது.
வனவசைமநகரத்தை அந்நாயக மணியாகக் குறித்தலால் - தற்குறிப்பணி;

படிக்கு ளீரப் பலாப்பழுத் தொண்புவி
வெடித்த வாயின னந்தன் மணிவெயி
லடுத்து வானத் தமர்மதி யைத்தொடாக்
கடுத்த வேள்குடைக் காம்பெனத் தோன்றுமால்.

(இ - ள்.) படிக்குள் - நிலத்தினுள்ளே — ஈரப்பலா - வேர்ப்பலாக்
காய் — பழுத்து — ஒண்புவி வெடித்தவாயில் - நன்மைபொருந்திய பூமி
வெடித்தவழியால் — அனந்தன் - ஆதிசேஷனது — மணி - சிரோரத்
தினத்தினது — வெயில் - கதிரானது — வானத்தமர்மதியை - ஆகாசமத்
தியத்திலே தங்கிய பூரணசந்திரனை — அடுத்து - சேர்ந்து — தொடா -
தொட்டி — கடுத்த - (விரகநோயினர்மேற்) கோபமுற்ற — வேள்குடை -
மன்மதன் குடையினது — காம்பென - காம்புபோல்—தோன்றும். எ-று.
ஆல் - அசை. மன்மதனுக்குக் குடையாதலின் சந்திரனை வேள் குடை
யென்றார். அம்மணிக்கதினா அக்குடைக்காம்பாகக் குறித்தலால் - தற்
குறிப்பணி. இதனால் அந்நிலம் எந்நிலத்தினு மிக்க செழுமையுடைத்
தென்பது தொனிக்கின்றது. (எ)

நிறவ விழ்ந்த நறுமலர் தோறும்வண்
நெவ ருந்தி யீரூலுற்றொடுங்குமா
லறவர் தங்க ளகந்தொறு மையமுண்
நெவர் தங்குகை துன்னுதல் போலவே.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டுகளானவை — அவிழ்ந்த - மலர்ந்த — நறு
மலர்தோறும் - பரிமளம் பொருந்திய ஒவ்வொரு மலரிலும்—நறவு - தேனை
— உறவருந்தி - மிகவுமுண்டு — இரூலுற்று - தங்குகளைச்சேர்ந்து —
ஒடுங்குவ - அடங்கும் — அறவர்தங்களைகந்தோறும் - இல்லறத்தோரது

மனேதோறும் — ஐயமுண் - பிச்சையேற்றுண்ட — துறவர் - துறவறத்
தோர் — தங் குகைதுன்னுதல்போல - தமது குகைகளிலே அடங்குதல்
போல, எ - று. ஏ - அசை. ஒப்பணி. (அ)

வாவிச் செங்க மலங்களில் வல்லிருண்
மேவித் துஞ்சி விடிதரு காலையிற்
காவிற் சென்று களிவண் டினங்குயில்
கூவத் தண்மதுக் கொள்ளைகொண் டெண்ணுமால்.

(இ - ள்.) களிவண்டினம் — வாவி - தடாகங்களிலுள்ள — செங்கம
லங்களில் - செய்ய தாமரைமலர்களிலே — வல்லிருள் - இராப்பொழுது
— மேவித் துஞ்சி - விரும்பித்துயில்கூர்ந்து — விடிதருகாலையிற்—காவிற்
சென்று - சோலையுட்புகுந்து — குயில்கூவ - (அவ்விடத்துள்ள) கோகி
லங்கள் கூவாநிற்க — தண்மது - குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனை—கொள்ளை
கொண்டு — உண்ணும். எ - று. ஆல் - அசை. ஒருரிலே புகுந்து அவ்
விடத்தே யுள்ளவற்றையெல்லாம் பிறர் கொள்ளைகொள்ளுங்கால் அவ்வு
ரார் கூவுவராதலின் குயில்கூவ வென்றார். (க)

பெடையொ டிற்றுப் பிரிவில்பைங் கிள்ளைகள்
குடியி ருக்குங் குளிர் பொழில் வாய்மலர்ப்
பொடியு திர்க்கில வேலளி போய்வயன்
மடையு டைக்கு மதுப்பெரு வெள்ளமே.

(இ - ள்.) பெடையொடிற்று - தம்பேடுகளோடுகூடி — பிரிவில் -
பிரியாத — பைங்கிள்ளைகள் - பச்சைக்கிளிகள் — குடியிருக்கும் - வாசஞ்
செய்தற்கிடமாகிய — குளிர் பொழில்வாய் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலை
யிடத்து — மலர்ப்பொடி - பூந்தாதுவை — அளிபோய் - வண்டுகள்
சென்று — உதிர்க்கிலவேல் - உதிர்க்காதிருக்குமாயின் — மதுப்பெரு
வெள்ளம் - (அம்மலர்களிலிருந் தொழுகுகின்ற) தேனினது பெரிய வெள்
ளமானது — வயன்மடை - கழனிகளின் மடைகளை — உடைக்கும். எ-று.
ஏ - அசை. உதிர்த்துச் சேறுக்கிவிடுதலால் - உடைக்கின்றதில்லையென்ற
தாயிற்று. தேன் பெருவெள்ளம் வயன்மடையுடைத்தற் பொருட்டு வண்டு
கள் மலர்ப்பொடி உதிர்க்கிலவாயினெனக் குறித்தலால் - உய்த்துயர்வணி.

சேலு லாவித் திரியு நதிப்புனன்
மாலி யானை மறையக் கதிர்த்தலைச்

சாலி நீடித் தழைத்து விளைவயல்

காலி னேடிக்கடிது விழுமரோ.

(இ - ள்.) சேலுலாவித்திரியும் - கெண்டைகள் விளையாடித்திரிதற்கிட
மாயிருக்கின்ற — நதிப்புனல் - ஆற்றுநீரானது — மாலியானை - பெரிய
யானையானது — மறைய - மறையுமளவாக — கதிர்த்தலை - கதிர்களைத்
தலைகளிலேயுடைய — சாலி - செந்நெற்பயிர்களானவை — நீடி - ஓங்கி—
தழைத்துவிளை - செழித்து விளைகின்ற — வயல் - கழனிகளிடத்து—காலி
னேடி - கால்களாலோடி — கடிது - விராவினே — விழும், எ - று,
அரோ - அசை. ஆற்றுக்காற் பாய்ச்சற்சிறப்பு. (கக)

வரிக்க யல்செங் கமலம் வரிவளை

யிருக்கை யான்மல ரம்பினை யேந்தலால்

விரிக்கு மஞ்சிறை மென்னடைப் புள்வயல்

செருக்கு வின்மதன் செங்கை நிகர்க்குமால்.

(இ - ள்.) விரிக்குமஞ்சிறை - விரிக்கின்ற அழகிய சிறைகளையும் —
மென்னடை - மெல்லிய நடைகளையுமுடைய — புள் - பறவைகளையுடைய
—வயல் - கழனியானது — வரிக்கயல் - (மச்சரேகையும்) நெடியமீனும்—
செங்கமலம் - (பதுமரேகையும்) செந்தாமராமலரும் — வரிவளை - (சங்க
ரேகையும்) நெடிய சங்கும் — இருக்கையால் - இருத்தலாலும் — மலரம்
பினை - (மலர்களையுடையநீரை) மலர்களாகிய கணைகளை—ஏந்தலால் - தாங்
குதலாலும்—செருக்குவின்மதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது —
செங்கைநிகர்க்கும் - செய்யகரம்போலும், எ-று, ஆல் - அசை, மன்மதன்
உத்தம நாயகனதலால் அவன்கைக்கு மச்சரேகை முதலியன வுடைமை
சொல்லப்பட்டது. சிலேஷைபற்றிவருதலால் - புணர்நிலையொப்பணி.(கஉ)

நளிர்க டற்றுயி னாரணன் றன்னுருக்

கொளவ ளிப்பவர் கையிற் கொடுத்திடும்

வளைபி றக்கு மிடமென வண்புனற்

குளம னேத்துங் குடவளை மொய்க்குமால்.

(இ - ள்.) நளிர்கடற்றுயில் - தண்ணியகடலின்கண்ணே துயில்கின்ற
—நாரணன்— தன்னுருக்கொள - தனது சாரூப்பியத்தைப்பெற—அளிப்
பவர் கையில் - எவருக்குக் கொடுப்பதோ அவர் கையிலே— கொடுத்திடும்—
(அவனாலே) கொடுக்கப்படுகின்ற — வளை - சங்குகளானவை— பிறக்கு

மிடமென - தோன்றுமிடங்கள்போல்—வண்புனற்குளமனைத்தும் - வளம் பொருந்திய நீராயுடைய தடாகங்களனைத்திலும் — குடவனை - குடம் போலுள்ள சங்குகளானவை — மொய்க்கும். எ - று. ஆல் - அசை. அக்குளங்களை அப்படிப்பட்ட இடங்களாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. அக்குளத்துச் சங்குகள் பாஞ்ச சன்னியம் போலுளவென்பது கருத்து. ()

வேறு.

தாழ்ந்தோ ருயர்வ ரென்றுமிக வுயர்ந்தோர் தாழ்வ ரென்றுமறந், குழ்ந்தோ ருனாக்கு முகைகண்டா மதில்குழ் கிடந்த தொல்லகழி, தாழ்ந்தோ ரனந்தன் மணிமுடிமே னின்றன் றுயர்ந்து தடவவையைச், குழ்ந்தோர் வரையி னுதிப்பவன்ருட் கீழ் நின் றதுபோய்ச் சூழெயிலே.

(இ - ள்.) தாழ்ந்தோருயர்வான் றும்—மிகவுயர்ந்தோர்தாழ்வரென் றும்—அறங்குழ்ந்தோர் - அறநூல்களை ஆராய்ந்தோரால்—உரைக்கும் - சொல்லப்பட்ட—உரை-வாக்கியபிரமாணத்தை—கண்டாம் - அறிந்தோம் — மதில்குழ்கிடந்த - மதிலைச்சூழ்ந்துகிடந்த — தொல்லகழி - பழமையாகிய அகழியானது—தாழ்ந்து - தாழ்ந்தமையினாலே - ஓரனந்தன்மணி முடிமேல் - ஒப்பற்ற ஆதிசேஷனது மணியையுடைய முடியின்மேல்— நின்றன் று - நின்றது — சூழெயில் - (அந்நகரத்தைச்) சூழ்ந்துள்ள மதி லானது—உயர்ந்து - உயர்ந்தமையால்—தடவவையைச்சூழ்ந்து - மேருவ வலம்வந்து — ஓர் வரையின் - உதயகிரியினின்றும் — உதிப்பவன் - உதயஞ்செய்பவனது — தாட்கீழ் - அடியின்கீழ் — போய் — நின்றது. எ - று. ஏ - அசை. மதில் குரியமண்டலவரையு முயர்த்தப்பட்டும், அகழி நாகலோகவரையுந் தாழ்த்தப்பட்டு மிருத்தலின், உயர்தல் மதிலின்கண் ணும், தாழ்தல் அகழியின்கண்ணும் ஆரோபிக்கப்பட்டன. முதலடியிலே சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளைப் பின் மூன்றடிகளிற் சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளைக்கொண்டு சாதித்தலால். வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

(கசு)

சொற்போர் புரிவர் நான்மறையா றங்க முணர்ந்த தொ முகுலத்தோர், விற்போர் புரிவர் நெடியசிலை யிராம னனைய விறல்வேந்தர், பொற்போர் புரிவர் பிறர்பொருளுந் தம்போற் பேணிப் புரிவணிகர், நெற்போர் புரிவ ரந்நகரில் வேளாண் குலத்து நெறியினரே.

(இ - ள்.) அந்நகரில்—நான்மறை - நாலுவேதங்களையும் —ஆறங்கம் - (அவற்றி) னாங்கங்களையும்—உணர்ந்த - கற்றறிந்த—தொழுகுலத்தோர் - அந்தணர் —சொற்போர் - சொற்களாலே செயப்படும்போரை—புரிவர் - செய்வார் —நெடியசிலை - நீட்சிபொருந்திய வில்லினையுடைய — இராம னனைய - இராமன்போலும்—விறல் - வெற்றியையுடைய—வேந்தர் - அரசராயினோர் —விற்போர் - விற்களாலே செயப்படும்போரை —புரிவர் - செய்வார் —பிற்பொருளும் - பிறருடைய பொருள்களையும் —தம்போல் - தம்முடையவைபோல் —பேணி - காப்பாற்றி —புரி - (வாணிபஞ்) செய்கின்ற —வணிகர் - வணிகராயினோர் —பொற்போர் - பொருள்களாலே செயப்படும் போரை—புரிவர்-செய்வார்—வேளாண்சூலத்து - வேளாண்மையோடுகடியுலத்தினது—நெறியினர் - மரபிலே தோன்றியோர்—நெற்போர் - நெற்களாலே செயப்படும்போரை —புரிவர் - செய்வார். எ - று. ஏ - ஈற்றசை. புரிவரெனமுன்வந்த சொற்பொருளே பின்வந்தமையால் - பின்வருவிளக்கவணி. “பின்வருவிளக்கே முன்வருவிளக்கச் சொல்லே பொருளே யிரண்டுமே பின்வரல்.” (கரு)

உடுப்போர்க் குடுக்குந் துகில்களா லுண்போர்க் குண்ணும் பொருள்களாற், ரொடுப்போர்க் கெடுக்கு மலர்களா லணிவோர்க் கணியுஞ் சுடரிழையா, லடுப்போர்க் கடுக்கு மனைகளாற் குறைபா டிடைய தன்றதுதான், கொடுப்போர்க் கிரப்பாரில்லாத குறையொன் றுளது கூறுங்கால்.

(இ - ள்.) அதுதான் - அந்நகரத்தான் — உடுப்போர்க்கு — உடுக்குந் துகில்களால்—உடுத்தற்குவேண்டும் ஆடைகளாலும்—உண்போர்க்கு—உண்ணும் பொருள்களால் - உண்ணுதற்குவேண்டும் பண்டங்களாலும் — தொடுப்போர்க்கு - கட்டுவோர்க்கு —எடுக்குமலர்களால் - எடுத்தற்கு வேண்டுமலர்களாலும் —அணிவோர்க்கு - அலங்கரித்துக் கொள்வோர்க்கு —அணியுஞ்சுடரிழையால் - அணிதற்குவேண்டும் ஒளியினையுடைய ஆபரணங்களினாலும் —அடுப்போர்க்கு - குடியிருப்போர்க்கு —அடுக்குமனைகளால் - குடியிருத்தற்குவேண்டும் வீடுகளாலும்—குறைபாடுடையதன்று - குறைபடுதலையுடையதன்று —ஆயின் —கொடுப்போர்க்கு —இரப்பாரில்லாத —குறையொன்று —உடைத்து —கூறுங்கால் - சொல்லுமிடத்து. எ - று. கொடுப்போர்க்கு இரப்பாரில்லாத குறையொன்றுடைத்தென்ற நிந்தையால், யாவரும் பெருஞ்செல்வத்தராய் வாழ்கின்றொன்னும் புகழ்ச்சிதோன்றலால் - வஞ்சப்புழச்சியணி. (கக)

நீசு எனளித்த வொருகோட்டி யானைக் கியாங்க ளிணையாயின்
வாச வனைத்தாங் கீரிருகோட் டியானை யெம்மை மானுமெனும்
பாசவு ரற்கால் யானையொடு பாண்டி லிழுக்கும் பகடுயரிற்
தேசி னிரதப் பரிசிறந்த வென்னும் பரிக டெருவகலா.

(இ - ள்.) ஈசனளித்த - கடவுளாலே தரப்பட்ட — ஒருகோட்டியா
னைக்கு - ஒருகொம்பையுடையானைக்கு — யாங்கள் - (இரண்டுகொம்பு
களையுடைய) யாங்கள்—இணையாயின்—வாசவனைத்தாங்கு - இந்திரனைச்
சுமக்கின்ற — ஈரிருகோட்டியானை - நாலுகொம்புகளையுடைய யானை
யானது—எம்மைமானும் - எங்கனையொக்கும்—எனும் - என்றுகளிக்கின்ற
—பாசவுரற்கால் - கயிற்றாற்கட்டப்படுகிற உரல்போலும் கால்களையுடைய
—யானையொடு - யானைகளோடு — பாண்டிலிழுக்கும் - (இரண்டுருளைகளையு
டைய) சதங்கனையிழுக்கின்ற — பசுடு - கடாக்கள்—உயரின் - தம்மி
னுயருமாயின் — தேசினிரதப்பரி - (ஒருருளையையுடைய) சூரியரதத்தை
யிழுக்கிறகுதிகைகள் — சிறந்த - (ஒன்றையுமிழுத்துச்செல்லாத எம்மிற்)
சிறந்தனவாகும் — என்னும் - என்றுகளிக்கின்ற — பரிகள் - குதிகைகளா
னவை — தெருவகலா - வீதிக்களினீங்காவாம். எ - று. யானையொடுபரிக
ளெனக் கூட்டிக. தேசு - ஆகுபெயர். பாண்டிஸ், தேசினிரதமென்ற
துணையானே இரண்டுருளை ஒருருளையென்பன குறிப்பாற்பெறப்பட்டன.
இணையாயின் மானுமெனவும், உயரின் சிறந்தவெனவும் சொல்லுதலால் -
உய்த்துணர்வைப்பணி.

(கஎ)

மறையுங் கலைகள் பற்பலவு முழங்கு மொலியு மங்கலஞ்செய்
பறையுங் குழலும் யாழுமியம் பொலியுங் கரியும் பரிமாவு
நிறையுந் தெருவி லோடுமணித் தேரி னொலியு நிறைகடலி [ல்.
னறையுந் திளையிற் சென்றுவிசும் பமரர் செவியி னடைந்திடுமா

(இ - ள்.) மறையும் - வேதங்களும் — கலைகள் பற்பலவும் - அறுபத்து
நான்குகலைகளும்—முழங்குமொலியும் - முழங்குகின்ற ஓசையும் — மங்க
லஞ்செய் - சுபகாரியங்கள் செய்கின்ற — பறையும் - தோற்கருவிகளையும்
— குழலும் - துளைக்கருவிகளையும் — யாழும் - நரப்புக்கருவிகளையும் —
இயம்பு - முழங்குகின்ற—ஒலியும் - ஓசையும்—கரியும் பரிமாவும் - யானை
ளங்குதிகைகளும் மாகியவிவற்றால்—நிறையும் - நிறைந்திருக்கின்ற — தெரு
விலோடும் - வீதியின்கண்ணே ஓடுகின்ற — மணித்தேரின் - மணிகளையு
டைய தேர்களது—ஒலியும் - ஓசையும்—நிறைகடலின் - (நீரா) நிறைந்த

கடலினது—அறையும் - (கரையை) மோதுகின்ற —திரையிற்சென்று - அலைகள்போலொன்றோடொன்று தொடர்ந்துசென்று—விசம்பமரர்செவியின் - வானத்திலுள்ள தேவரது காதுகளை — அடைந்திடும். எ - று. ஆல் - அசை. அத்தேவரது செவிகளுக்கும் இவ்வொலிகளுக்கும் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் - தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. இதுவும் ஒப்பணியுஞ் சேர்ந்தவருதலால் - சேர்வையணி. (கஅ)

வேயை நகுமென் சுடர்த்தொடிய நோண்மா துமையை விடைகொண்டு, பேயு மகன்று வரற்கரிய கைலை மலையைப் பிரிந்தெய்தித், தூய மனமுங் கலங்கவரும் தவர்வேள் குவவுத் தோள்வீங்க, மாயை பிறந்த வனவசைமா நகரின் வளத்தை யார்சொல்வார்.

(இ - ள்.) வேயைநகுமென் - (இவை) மூங்கிலைப்பழிக்கின்றன வெனப் படுகிற — சுடர்த்தொடியதோள் - ஒளிபொருந்திய வளைகளை அணிந்த தோள்களையுடைய—மாதுமையை - உமாதேவியிடத்து—விடைகொண்டு- உத்தரம்பெற்றுக்கொண்டு — பேயுமகன்றுவரற்கரிய - பேயும் விட்டு நீங்கிவருதற்கரிய — கைலைமலையைப்பிரிந்து — எய்தி - (இப்பூமியை) அடைந்து—அருந்தவர் - முனிவரானவர் — தூயமனமுங்கலங்க - பரிசுத்த மாகியமனதிலே கலங்குதலடையவும் — வேள் - மன்மதஞனவன்—குவவுத்தோள்வீங்க - குவிவாகிய தோள்களிற் பூரித்தலடையவும் — மாயை பிறந்த—வனவசைமாநகரின் வளத்தை—யார்சொல்வார். எ - று. உமையையென்றது - உருபுமயக்கம். இடவளந்தெரியா திகோட்டி னியங்குகின்ற பேய்க்கு மின்பஞ்செய்தலின் பேயுமகன்றுவரற் கரியவென்றார். யாரொனவே ஒருவரும் இல்லையென்ற தாயிற்று. (கசு)

இது சூழ் மூன்றுபாட்டுகளில் அந்நகரசன் சிறப்பு.

இம்மா நகரிற் கரசாகி யிருந்து வாழ்வோ
னம்மால் புணருஞ் செயன்மா தனாயாகும் வைத்தல்
சும்மா புகழன்றென விரந்தையைத் தோளில் வைத்தோன்
கைம்மாறு வேண்டா மழைபோன் மமகார னென்பான்.

(இ - ள்.) இம்மானகரிற்கு - இந்தவனவசைமா நகரத்திற்கு—அரசாகி யிருந்து — வாழ்வோன் — அம்மால் - அந்நகரணன் புணருஞ்செயன்மா தரை - கூடுஞ்செயலுக்குரியமாதரை — ஆகும்வைத்தல் - மார்பின்கண்ணே

வைத்திருத்தல் — சும்மா - வீணாகும் — புகழன்மென - புகழைத்தருவ
தன்மென்று சொல்லும்படி — விந்தையை - வெற்றித்திருவை—தோளில்
வைத்தோன் — கைம்மாறுவேண்டா - எதிர்நன்றியை விரும்பாத—மழை
போல் - மேகம்போல்கின்ற — மமகாரனென்பான் - மமகாரனென்று
சொல்லப்படுகிற பெயருடையவன். எ - று. புகழைத் தருவதைப் புக
ழென்றார். இதுபோல் அதுபுகழுக்குக் காரணமாகாமையால் சும்மா புக
ழன்மென வென்றார். (உ௦)

குறைதா னளக்குந் திறல்வேந்தர்க் கரிய சீரான்
குறைதா னிரக்கு மவர்க்கோடிக் குறுக நிற்பா
னிறைதான வெற்பு மணிநாகமு நின்று தாங்கும்
பொறைதா னெடுக்கு மிகுமாற்றல் பொருந்து தோளான்.
(இ - ள்.) திறைதானளக்கும் - (தனக்குக்) கப்பங்களைச்செலுத்து
கின்ற—திறல்வேந்தர்க்கு - வெற்றியையுடைய அரசர்க்கு—அரியசீரான் -
காணுதற்கரிய மேம்பாட்டையுடையவன் — குறைதானிரக்குமவர்க்கு —
குறையைத்தீர்க்கும்படி யிரப்பவர்க்கு — ஒடிக்குறுகநிற்பான் - விரைந்து
போய்க்காணும்படி எளியனாய் நிற்பவன்—நிறைதானவெற்பும் - நிறைந்த
மதத்தையுடைய மலைபோலுள்ள அஷ்டகஜங்களும்—மணிநாகமும் - மணி
யையுடையநவநாகங்களும்—நின்றுதாங்கும்-நின்றுசமக்கின்ற—பொறை-
பூமிபாரத்தை—தானெடுக்கும் - தானொருவனே சுமக்கின்ற — மிகுமாற்
றல் பொருந்து - மிகுந்தவலிமைபொருந்திய —தோளான் - தோளையுடை
யவன். எ - று. நிறைதானவெற்பு - அன்மொழித்தொகை. (உ௧)

இரப்பார் வரினோ ரடிஞால மெளரிய தன்றிக்
கரப்பார் கரக்கும் பொருளன் மெனவீகை கற்றே
யுரைப்பா ருரைக்கு முரையாவும் புகழில் வைத்தோன்
றரைப்பா லுவமை யிலையாகத் தருக்கி வாழ்வோன்.

(இ - ள்.) இரப்பார்வரின் - (இப்பூமியை) யிரப்பவர்வந்தால் —
ஞாலம் - இப்பூமியானது—ஓரடி - (நாரணனுக்கு) ஓரடியுடன்கியது —
எளியதன்றி - எளியதல்லாமல்—கரப்பார்க்கும் பொருளன்று - உலுத்
தராலே மறைத்துவைக்கப்படுகிற பொருளுமன்று—என - என்று நினைக்
கும்படி—ஈகைகற்றே - கொடுத்தலைக்கற்று—உரைப்பாருரைக்குமுரையா
வும் - சொல்லுவோராலே சொல்லப்படுகின்ற சொற்களையெல்லாம் —
புகழில்வைத்தோன் - (தனது) புகழிலே வைத்தவன் — தரைப்பாள் -

மண்ணுலகில் — உவமையிலையாக — தருக்கிவாழ்வோன் - செருக்கும்று வாழ்வோன், எ-று. அம்மறைத்து வைக்கப்படுகிறபொருள் :—பொன்மணி முதலியன. பொருளுமென்னு மெச்சவும்மை தொக்குநின்றது. ஓரடி மண் ணெவ்வளவு மேலும் அரியதுமன்று என நினைப்பென்றபடி. அப் படிப்பட்ட ஈகை கற்றலால் அவ்வுரையாவும் புகழில் வைக்கப்பட்டன. “ உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க் கொன்றீவார்மே னிற்கும் புகழ் ” என்றமையானு மறிக.

(உஉ)

இதுகூ இரண்போட்கேளில் அவன் மனைவி சிறப்பு.

அன்னன் மனைவி வணர்வார் சூழலைய வேற்கண்
மின்னர் மருங்கு தளர்ந்தொல்கி மெலிய விம்மிப்
பொன்னார் சுணங்கு விரிபூண் முலைப்பூங் கொம்பன்னு
ளின்னா ரமுத மொழிமோ கினியென்னும் பேரான்.

(இ - ள்.) அன்னன்மனைவி - அப்படிப்பட்ட மமகாரனுடையமனைவி யானவள் — வணர்வார்குழல் - வணங்கிய நெடிய கூந்தலையும் — ஐய வேற்கண் - அழகிய வேல்போலுங் கண்களையும் — மின்னார் மருங்குதளர்ந் தொல்கி மெலிய - மின்னுங் கொடிபோலுள்ள இடையானது தளர்ந்து அசைந்து வாடும்படி — விம்மி - பருத்து — பொன்னார் சுணங்குவிரி - பொன்போல்கின்ற தேமல் படரப்பெற்ற — பூன்முலை - ஆரங்களைக் கொண்ட முலைகளையுமுடைய — பூங்கொம்பன்னுள் - மலர்க்கொம்பு போல்பவள் — இன்னாரமுதமொழி - இனிமையானிறைந்த அமிர்தம்போ லுஞ் சொல்லையுடைய — மோகினியென்னும் பேரான் - மோகினியெனப் படுகிற பெயரை யுடையவள். எ - று.

(உ௩)

ஒன்றான நம்பன் மருங்கு நிழையுய்த்த மாயை
குன்றாத வாற்றன் முனிவோ ருளங்குன்று மாறு
பொன்றாத பொற்பிங் கிவள்பூங் கருப்போந்து பெற்றா
ளென்ற லிவளுக் கிணையா விரியாரைச் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) ஒன்றான - (வேதமுடியிற் சொல்லப்பட்ட) ஒரே பொரு ளான — நம்பன்மருங்கு - கடவுளது பக்கத்திருக்கின்ற — ஆயிழை - உமாதேவியால் — உய்த்தமாயை - விடப்பட்ட மாயையானவள் — குன் றாதவாற்றல் - தளராத வலிமையையுடைய — முனிவோருளம் - முனிவ

ரத மனம் — குன்றுமாறு - தளரும்படியாக — பொன்றாத பொற்பு -
கெடாதவழக்கை — இங்கு - இப்பூமியின்கண் — இவள் பூங்குரு - இவ
ளதுபொலிவு பொருந்திய கருப்பத்திலே — போந்து - வந்து — பெற்று
ளென்றால் — இவளுக்கினையா - இவளுக்கு உபமானமாக — இனியானைச்
சொல்வாம். எ-று. ஆயிழை:—ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட அணியையுடை
யவளென விரிதலின் - அன்மொழித்தொகை. அப்படிப்பட்ட மாயை
அப்படிப்பட்ட அழகை, இவள் கருப்பத்தையடைந்து பெற்றாளென்ற வாக்கி
யார்த்தத்தினால் இவளுக்கொப்பில்லை என்னலைச் சாதித்தலால் - செய்
யுட் குறியணி. (உச)

வேறு.

அவ்விருவரும் மகவுக்காக நோற்றமை.

இம்மம காரண மோகினி யென்னு
மைம்மலி மென்குழல் வாள்விழி மாதா
மம்மக வின்மையி னாரகு ரெய்தி
மெய்ம்மெலி நோன்பு விளைத்தன ரன்றே.

(இ - ள்.) இம்மமகாரணம் — மைம்மலிமென்குழல் - கருமையா
னிறைந்த மெல்லிய கூந்தலையும் — வாள்விழி - வாள்போலும் கண்களையு
முடைய—மோகினியென்னுமாதும்—அம்மகவின்மையின்-அழகியபிள்ளை
யில்லாமையால் — ஆரகுரெய்தி - நிறைந்த துன்பத்தை அடைந்து —
மெய்ம்மெலிநோன்பு - உடல்வாடுதற்கு ஏதுவாகிய விரதத்தை — விளைத்
தனர் - செய்தார்கள். எ - று. அன்று, ஏ அசைகள். உடல்வாடுதல்:—
உண்டிசுருக்கன் முதலியவற்று லென்க.

மமகாரம்:—எனதல்லதை யெனதாகக்கோடல், மோகம்:—பிரியமல்
லாததைப் பிரியமாகக் கோடல். இவ்விரண்டையு மாண் பெண்ணாகக்
கற்பித்தது இதிகாசமாக்கவேண்டி. (உரு)

அவள் கருவில் மாயையுற்றமை.

முன்னிய நோன்புசெய் மோகினி மாதின்
றன்னுத ரத்துமை தண்ணரு ளாலே
மன்னியன் மாரன் வலப்புய மாடக்
கன்னிகை மாயை கருப்ப மடைந்தாள்.

(இ - ள்.) முன்னிய நோன்பு செய் - (பயன்) கருதப்பட்ட விரதத்
தைச்செய்த—மோகினிமாதின்-றன்னுதரத்து - மோகினியாகிய மாதினது

வயிற்றிலே — உமை தண்ணருளாலே - உமாதேவியினது தண்ணிய அரு
ளினாலே — மன்னியன் மாரன் - அரசியலையுடைய மன்மதனது — வலப்
புயமாட - வலதுதோள் துடிக்க — கன்னிகை மாயை - கன்னிகையாகிய
மாயையானவள் — கருப்பமடைந்தாள் - கருப்பத்தைச்சேர்ந்தாள். எ-று.
ஆடவருக்குத் தோள்வலம் துடிப்பது பின்வரு மகிழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாத
லின் மாரனுக்கு வலப்புயமாடிற்றென்க.

மாயை :—பொருளல்லதைப் பொருளாகக் கொள்ளும் பிரார்த்தி.(உசு)

கருப்பகாலக்குறி.

முத்தணி கொங்கை முகங்கள் கறுத்தாண்
மெய்த்திரு மேனி விளர்த்து நரம்பு
பைத்தன மீது பரப்ப விருந்தாள்
பொய்த்துயில் கொண்டு புளிக்கு முவந்தாள்.

(இ - ள்.) முத்தணி கொங்கை முகங்கள் - முத்து வடத்தால் அலங்
கரிக்கப்பட்ட முலைகளின் முகங்கள் — கறுத்தாள்—மெய் - வடிவத்தைப்
பற்றிய — திருமேனி - அழகிய நிறமானது — விளர்த்து — நரம்பு -
நரம்புகளானவை — பைத்தன - பசுமையுற்றனவாகி—மீதுபரப்ப - (அந்
நிறத்தை) மேலே பரப்பாரிற் — இருந்தாள்—பொய்த்துயில்கொண்டு -
பொய்த்துக்கன்கொண்டு — புளிக்கும் - புளிஞ்சுவை யுடையவற்றிற்கும்
—உவந்தாள் - மகிழ்ந்தாள். எ - று. முத்து - ஆகுபெயர். கறுத்தலாகிய
உயர்திணை தொடர்ந்தகிணைவினை அத்திணை முதலோடு முடிந்தது. முலை
முகம் கறுத்தன் முதலிய சூலுற்றோர் தன்மையைச் சொல்லுதலால் -
தன்மைநிர்சியணி. (உஎ)

கரு வுயிர்த்தமை.

இன்னண மையிரு திங்க ளிருந்து
பின்னரு மோகினி பெண்மக வீன்றா
டன்னிகர் கின்ற சலஞ்சல மொன்றிங்
கின்னொளி முத்தினை யீன்றதை யொத்தே.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வண்ணமாக — ஐயிரு திங்களிருந்து -
பத்துமாதமிருந்து — பின்னரு - பின்பு — மோகினி — பெண்மகவீன்
றாள் - பெண்பிள்ளையைப் பெற்றாள்—தன்னிகர்கின்ற சலஞ்சலமொன்று -
தனக்குத்தானே ஒப்பாயுள்ள வலம்புரிச் சங்கமொன்று — இங்கு — இன்

னொளி முத்தினை - இனியவொளியையுடைய ஒருமுத்தை — ஈன்றதை யொத்து. எ - று. பின்னர் - உகரச்சாரியைபெற்றது. மோகினி அம்மக வீன்றமைக்குச் சலஞ்சலம் இன்னொளி முத்தின்றமை உபமானமா த லால் - ஒப்பணி.

இவ்விருவர்பாறு மாயையுதித்ததெனல் : — மமகாரமு மோகமு மேலிட்டவவசரத்திலுதிப்பது பிரார்தியெனக்குறிப்பிக்க மோகினி பெண் மகவீன்ற ளென்றார். (உஅ)

பிறந்துழி விழாவேடுத்தமை.

சங்கொடு தண்ணுமை சச்சரி தாளம்
வங்கியம் வெந்துடி வார்முர சங்கண்
மங்கல மங்கை மகப்பெறு நாளி
லங்கசன் வெம்முர சென்ன வதிர்ந்த.

(இ - ள்.) சங்கு - சங்கமும் — தண்ணுமை - மத்தளமும் — சச்சரி - பிரமதாளமும் — தாளம் - தாளமும் — வங்கியம் - ஊதுகொம்பும் — வெந்துடி - விருப்பஞ்செய்கின்ற வுடுக்கையும் — வார் முரசங்கள் - வாரா லிதுகப்பட்ட முரசங்களும் — மங்கலமங்கை - நன்மைபொருந்திய மோகினியானவன் — மகப்பெறுநாளில் - பிள்ளை பெற்றநாளிலே — அங்கசன் வெம்முரசென்ன - மன்மதனது வெவ்விய முரசமாகிய கடல்போல — அதிர்ந்த - ஒலித்தன. எ - று. ஒடு - இசைநிறை. கடலை அதற்குரிய சொல்லாம் சொல்லாமற் பிறிதோராத்றும் கூறுதலால் - பிறிதினைவற்சியணி. இது ஒப்பணிக்கு அங்கம். (உக)

இதுவுமது.

தூண்டொளி போன்மக மீடான்ற வுவப்புற்
ருண்டகை மன்னவ னந்தணர் கொள்ளப்
பூண்டுகின் மாமணி பொன்னில மற்றும்
வேண்டின யாவும் வெறுப்ப வளித்தான்.

(இ - ள்.) ஆண்டகைமன்னவன் - ஆண்டன்மையையுடைய மமகார ராசனுனவன் — தூண்டொளிபோன் - தூண்டப்பட்ட விளக்குபோல் — மகள் — தோன்ற — உவப்புற்று - மகிழ்ச்சியடைந்து — அந்தணர் கொள்ள — பூண் - ஆபரணமும் — துகில் - ஆடையும் — மாமணி - பெரிய ரத்தமும் — பொன் - கனகமும் — நிலம் - பூமியும் — மற்றும் - பிறவும் —

(ஆகிய விவற்றுள்) — வேண்டினயாவும் - (அவரால்) விரும்பப்பட்டவைகளையெல்லாம் — வெறுப்ப - வெறுக்கும்படி — அளித்தான் - கொடுத்தான். எ-று. (௩௦)

வேறு.

அப்போது மன்மதன்சேயல்.

இங்கொரு மாயை யென்னு மெழின்முனை தோன்றலோடும் பொங்குறு முவகை நெஞ்சம் பொறுக்கல னாகி யெய்யும் வெங்களை மழையுந் தூவு மென்மலர் மழையு மொன்றா வெங்கணு மதன வேணின் றிடையறச் சொரிந்தா னம்மா.

(இ - ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில்—ஒருமாயையென்னும் - ஒருமாயை யென்றுசொல்லப்படுகிற — எழின்முனை - அழகினது முனையானது — தோன்றலோடும் - தோன்றியமாத்திரத்தே — பொங்குறுமுவகை - மிகு கின்றமகிழ்ச்சியை—நெஞ்சம்பொறுக்கலனாகி-நெஞ்சினிடத்தே பொறுக்க மாட்டாதவனாகி — எய்யும் - (தன்னாலே) செலுத்தப்படுகின்ற — வெங்களைமழையும் - வெவ்விய அம்புகளின்மாரியும் — தூவும் - இறைக்கப்படு கின்ற — மென்மலர்மழையும் - மெல்லியமலர்களின்மாரியும் — ஒன்றா - ஒன்றாக — மதனவேள் - மன்மதனாவன் — எங்கணுநின்று - எவ்விடத் துந்தாநொருவனேநின்று — இடையற - ஒழிவில்லாமல்—சொரிந்தான் - (மலர்களைச்) சொரிந்தான்—அம்மா - ஆச்சரியம். எ - று, எழின்முனை தோன்றலோடுமெனவே - உயர்வொப்பில்லாத அழகே ஒருபெண்வடிவங் கொண்டு பிறந்ததென்றதாயிற்று. ஒருவனே ஒரேகாலத்தில் எங்கு நின்ற லும் துன்பஞ்செய்வதாகிய களைமழையும் இன்பஞ்செய்வதாகிய மலர் மழையும் ஒன்றேயாதலும் அபூர்வங்களாதலின் - அம்மா வென்றார்.

பிராந்திருபமான மாயை யுதித்ததுகாரணமாகக் காமஞலெய்திய சேட்டை யினையதெனக்கூறிய தென்பது. (௩௧)

அப்போது தவஞ்செய்வோர்க்கு நேரிட்ட இடையூறு.

கண்ணக னிலத்த கங்கைக் கரையிலு முழையி டத்தும் புண்ணிய வனத்து மெய்திப் புற்றுமாய் மரமா யுற்றுந் தண்ணிய புனலிற் நீயிற் சார்ந்துமூண் டியிது நந்து [கி. பண்ணிய தவத்தோர் நெஞ்சம் பதைத்தன மயலின் மூழ்

(இ - ள்.) (அப்படிசொரிந்தகாலத்து)—கண்ணகனிலத்த - இடமகன்ற நிலத்திலுள்ளனவாகிய — கங்கைக்கரையிலும் — முழையிடத்தும் - மலைக்

சூகையிடத்தும் — புண்ணியவனத்தும் — எய்தி - சென்று—புற்றுமாய்-
மேலேபுற்றுமூடவும் — மரமாய் - மேலேமரமுனைக்கவும் — உற்றும் -
யோகத்திலிருந்தும் — தண்ணியபுனலில் - (பனிக்காலத்திலே) குளிரந்த
நீரிலும் — தீயில் - (வேனிற்காலத்திலே) பஞ்சாக்கினிநடுவிலும் — சார்ந்
தும் - சேர்ந்தும் — ஊண்டியிறுறந்து - ஆகாரரித்திகைகளை ஒழித்து —
பண்ணிய - செய்யப்பட்ட — தவத்தோர் - தவத்தையுடைய முனிவரது
—நெஞ்சம் - மனங்களும் — மயலின்மூழ்கிப்பதைத்தன. எ - று. ஆய்
இரண்டும் - வினையெச்சத்திரிபு. புண்ணியவனம் - நைமிசமுதலியன. அச்
சேட்டையா லெய்தும்பய னினையதெனக்கூறிய தென்பது. (௩௨)

அவர் அதற்குக் காரணமாராய்ந் திருந்தமை.

ஐம்பெரும் பூத மெல்லா மடுக்கழிந் தொழியும் போதுங்
கம்பமி னமது நெஞ்சங் கலங்கிய தென்னை கொல்லோ
வம்புறு செயலீ திங்கு வந்தவா நெவ்வா நென்னுச்
செம்பொரு ளுணர்ந்த சீர்சால் செய்தவ ரிருந்த காலை.

(இ - ள்.) ஐம்பெரும்பூதம் - பஞ்சமகாபூதங்களும்—எல்லாம் - அவற்
றைப்பற்றியசராசரங்களும் — அடுக்கழிந்தொழியும்போது - நிற்குநிலை
குலைந்து அழியவருகிறமுடிவுகாலத்திலும் — கம்பமில் - நடுக்கமில்லாத—
நமதுநெஞ்சம் — கலங்கியதென்னைகொல் - (இப்போது) கலங்கியதற்குக்
காரணம்யாதோ — வம்புறுசெயலீது - அபூர்வமாகிய இச்செய்கையா
னது—இங்குவந்தவாறு - இங்கேவந்தவழி — எவ்வாறென்ன - எவ்வழி
யென்று—செம்பொருளுணர்ந்த - தத்துவப்பொருளை அறிந்த—சீர்சால் -
சீரால்கிறைந்த—செய்தவர் - முனிவர் — இருந்தகாலை - இருந்தசமயத்து.
எ - று. ஐ - அசை. அவ்விபரீதம் வருதற் கேதென்னையென விசாரணை
பிறந்த தென்க. (௩௩)

அப்போது தூர்வாசர்வந்தமை.

தளர்ந்துழி யுதவுங் கல்வி தானெனத் துருவா சப்பேர்
கொளுந்தனி முனிவர் கோமான் குறுகலு முனிவ ரெல்லா
முளங்கனி வரரின் தேத்தி யுயர்தவி சிடையி ருத்தி
வளங்கெழு மலர்க லீவி வந்தனை செய்து சொல்வார்.

(இ - ள்.) தளர்ந்துழி - சோர்வுற்றவிடத்து—உதவுங்கல்விதானென-
உதவுகின்றவித்தைபோல — துருவாசப்பேர்கொளும் - தூர்வாசனென்கிற

நாமதேயத்தைக்கொண்ட — தனி - ஒப்பற்ற — முனிவர்கோமான் - முனி
வர்களிற்சிற்றந்தவன் — குறுகலும் - தம்மிடத்தச் சமீபித்தலும் — முனிவ
ரெல்லாம்—உளங்கனிவர - (அவர்) மனமகிழும்படி — நின்று — ஏத்தி -
துதிசெய்து—உயர்தவிசிடையிருத்தி - உயர்வாகிய ஆசனத்தின்மேலிருந்
தருளப்பண்ணி — வளங்கெழுமலர்கள் - சிறப்புப்பொருந்தியமலர்களை —
தூவி - (அவர்திருவடிகளிலே) சொரிந்து—வந்தனைசெய்து - தொழுது —
சொல்வார் - (இதனைச்) சொல்வார். ஏ - று. சோர்வுற்றவிடத்துதவ
லாவது:—ஆபத்துவேனையிலே வந்து அதனைக்கூதற்கான உபாயத்தைத்
தருதலாம். (௩௪)

முனிவர்கள் வினா.

என்றுமெம் முள்ள மெல்லா மெழுதிய விளக்குப் போல
நின்றிடு மின்றென் கொல்லோ நிலைதடு மாறா நின்ற
தென்றன்மு னிருந்த செய்ய சிறுசுடர் போல வைய
நன்றிதை யுணரு மாறு நவின்றருள் செய்தி யென்றார்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே — என்றும் - எக்காலத்திலும்—எம்முள்ள
மெல்லாம் - எம்முடைய மனங்களெல்லாம்—எழுதியவிளக்குப்போல—சித்
திரதீபம்போல—நின்றிடும் - அசையாதிருக்கும்—இன்மென்கொல் - இன்
மைக்கு என்னகாரணத்தினாலோ — தென்றன்முன்னிருந்த - மந்தா
னிலத்தின்முன்னிருந்த—செய்யசிறுசுடர்போல - செவ்வையாகிய சிறிய
விளக்குப்போல—நிலைதடுமாறாநின்ற - அசைகின்றன — நன்று - நன்றாக—
இதையுணருமாறு - இதனையாங்கள் அறியும்படி — நவின்னு - சொல்லி—
அருள்செய்தியென்றார் - அருள்செய்யென்றார். ஏ - று. ஒ - அசை.
மெல்லியநடையதாய் அவிக்கமாட்டாமைபற்றித் தென்றல் சொல்லப்பட்ட
தது. ஒப்பணி. (௩௫)

அதற்கு அவருத்தரம்.

சங்கரி யொருகு ளாற்றன் றமோகுண வடிவ மாயை
மங்கையை விடுப்ப வன்னுள் வனவசை நகரிற் பிள்ளைத்
திங்களி னுதித்தா ளின்று செய்தவக் கிழமை பூண்டி
ருங்கணெஞ் சதனு லாற்ற வுடைந்ததென் றவனு லாத்தான்.

(இ - ள்.) செய்தவக்கிழமை பூண்டிர் - செயப்படுகின்ற தவவுரி
மையை மேற்கொண்டவரோ—சங்கரி - பார்வதியானவள் — ஒருகுளால் -

(கடவுளோடு செயப்பட்ட) ஒருசபத்தினால் — தன்றமோகுணவடிவம் - தனது தமோகுணவடிவமாகிய — மாயைமங்கையை - மாயையென்னும் பெயருடைய மங்கையை—விடுப்ப - அனுப்ப—அன்னாள் - அவள் — வனவசைநகரில்—இன்று—பிள்ளைத்திங்களின் - இளஞ்சந்திரன்போல்—உதித்தாள் - பிறந்தாள்—உங்கனெஞ்சு—அதனால் — ஆற்றலுடைந்ததென்று - வலிமையழிந்ததென்று — அவள் - ஆம்முனிவன்—உரைத்தான் - (அவர்களுக்குச்) சொல்லினான். எ - று. (௩௬)

அதனை அங்கீகரித்தமை.

அருந்தவ முனிநீ கூறிற் றுண்மையே யன்றி யெங்கள் பெருந்தவ முயலு நெஞ்சம் பிறழ்தரற் கேது வில்லை யிருந்துளம் வருந்தி யாய்ந்த வெம்மிடை யைய மெல்லாம் பரிந்தன வருளா னீயெம் பால்வரு கையினு லென்று.

(இ - ள்.) அருந்தவமுனி - செய்தற்கரிய தவத்தையுடைய முனியே — நீகூறிற்று - உன்னாலேசொல்லப்பட்டது—உண்மையே—அன்றி - அல்லாமல் — பெருந்தவமுயலும் - பெரியதவத்தை முயலுகின்ற — எங்கனெஞ்சம் - எம்முடையமனங்கள் — பிறழ்தரற்கு - கலங்குதற்கு — ஏதுவில்லை - வேறொருகாரணம் இல்லை—இருந்து - (இங்கே) யிருந்து—உளம் வருந்தி - நெஞ்சம் வருத்தமுற்று—ஆய்ந்த - ஆராய்ந்த—எம்மிடையைய மெல்லாம் - எம்மிடத்துள்ள சந்தேகமெல்லாம்—அருளால்—நீ—எம்பால் வருகையினால் - எம்மிடத்து எழுந்தருளலால் — பரித்தனவென்று - களையப்பட்டனவென்று சொல்லி. எ - று. வினைமுற்று - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது. (௩௭)

அதனை விரித்துரையென்றமை.

முனிவரர் துருவா சப்பேர் முனிவர்கோன் றனைவ முத்தி பனிமலை வல்லி யேவப் பட்டெழின் மாயை யென்னும் [ப்] வனிதையிவ் வுலகில் வந்த வாறுநீ விரித்தி யாங்க ளினிதுணர் வுறுமா றோது கென்றலு மவனு ரைப்பான்.

(இ - ள்.) முனிவரர் — துருவாசப்பேர் - தூர்வாசனெனப்படுகின்ற பெயரையுடைய—முனிவர்கோன்றனை - முனிவரிற்சிறந்தோனை — வழுத்தி - துதித்து — பனிமலைவல்லி - உமாதேவியினுலே — ஏவப்பட்டு -

செலுத்தப்பட்டு—எழில் - அழகையுடைய—மாயையென்னும்—வனிதை -
மாதா — இவ்வுலகில் — வந்தவாறு - வருதற்கு உண்டாயகாரணத்தை
— யாங்கள் — இனிது - இனிதாக — உணர்வுறுமாறு - அறியும்படிக்கு
— நீ — விரித்து—ஒதுகென்றலும் - சொல்லுக வென்றலும் — அவன்—
உரைப்பான் - சொல்லுவான். எ - று. (நஅ)

அவ்வாறுநாத்தமை.

கயிலையோ லக்கத் துற்ற கண்ணுத லல்ல மன்ற
னியல்பினை யறித நேற்றா யென்றுமையுடனு நாப்ப
மயிலிய லறிவ லென்று மாயையை விளக்கைக் காண்பான்
பயிலிரு ளினைவிடுத்த பரிசென விடுத்தா ளன்றே.

(இ - ள்) கயிலை - கயிலாசுகிரியில் — ஓலக்கத்துற்ற - திருகூட்டத்தி
லிருந்த — கண்ணுதல் - கடவுள் — அல்லமன்றனியல்பினை - அல்லமன் து
தன்மையை — அறிதநேற்றாயென்று - நீ அறியமாட்டாயென்று — உமையுடன் —
உரைப்ப - சொல்லினாக — மயிலியல் - மயில்போலுஞ்சாயலை
யுடைய அவ்வுமையானவள் — அறிவென்று - அறியமாட்டுவேனென்று
— விளக்கை — காண்பான் - கண்டுவருதம்பொருட்டு — பயிலிருளினை
விடுத்த பரிசென - அது இல்லாதவிடத்தேதங்கிய இருளைவிடுத்தவிதம்
போலுமென — மாயையைவிடுத்தாள். எ - று. கண்ணுதல், மயிலியல்
அன்மொழித் தொகைகள். (நக)

அவ்விடையுறு நீக்குமாறு கூறினமை.

காரண மிதுவே யெங்கோன் கைலையைவிடுத்து மாயை
தாரணி தனில்வ றற்குத் தக்கவம் மாயை யென்னு
மாரண விடங்க லந்த மயக்கமல் லமனென் றிட்ட
பேரணி கலுழன்றன்னை நினைந்திழற் பொரு மன்றே.

(இ - ள்.) மாயை — எங்கோன்கைலையைவிடுத்து - எமதுகடவுளது
கைலாசத்தைவிட்டு — தாரணிதனில் - பூமியில் — வறற்கு - வருதலுக்கு
— காரணம் — இதுவே — தக்க - (அப்படிவருதலுக்குத்) தகுந்த — அம்
மாயையென்னும் — மாரணவிடம் - மரணத்தைச் செய்கின்ற நஞ்சானது
— கலந்த - கலத்தலாலாகிய — மயக்கம் — அல்லமனென்றிட்ட —
பேரணி - பேராயணிந்த — கலுழன்றன்னை - கருடனை — நினைந்திழன்-

தியானித்தால் — பெயரும் - நீங்கிப்போம். எ - று. அன்று, ஏ அசைகள். காருடமந்திர தியானத்தால் விஷரோகம் தீர்தலின் இங்ஙனம் ரூபகஞ் செய்ப்பட்டது. (ச௦)

இதுவுமது.

பிணிதப வேண்டில் வாழ்நாள் பெரிதுற வேண்டிற்செல்வமணிதர வேண்டிற் கல்வி யறிதர வேண்டில் வானம் பணிதர வேண்டிள் முத்திப் பயன்பெற வேண்டி லென்று மிணையறு மல்ல மப்பே ரெந்தையை நினைப்ப ரென்று.

(இ - ள்.) பிணிதபவேண்டில் - நோய்கெடவேண்டினாலும் — வாழ்நாள் பெரிதுறவேண்டில் - ஆயுள்மிகுதிபாயுறவேண்டினாலும் — செல்வமணிதரவேண்டில் - செல்வமடையவேண்டினாலும்—கல்வியறிதரவேண்டில் - கல்வியைக்கற்கவேண்டினாலும் — வானம்பணிதரவேண்டில் - விண்ணுலகத்தார்வணங்கவேண்டினாலும்—முத்திப்பயன்பெறவேண்டில் - முத்தியாகிய பயனைப் பெறவேண்டினாலும்—என்றும் — இணையறும் - ஒப்பற்றிருக்கின்ற — அல்லமப்போ - அல்லமென்னும் பெயரையுடைய — எந்தையை - எம்முடையசுவாமியை — நினைப்பரென்று - தியானஞ்செய்வாரென்று. எ - று. (சக)

புகன்றவ ருளத்திற் றுன்பம் போக்குபு துருவா சன்றானகன்றுதன் னிடத்த டைந்தா னன்று தொட்டருந்த வத்தோர் மகிழ்ந்தரு ளல்ல மன்றன் மலராடி மனத்திற் றுங்கியுகந்தவன் புகழாய் வந்த வாறெலா முரைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்.) புகன்று - சொல்லி — அவருளத்திற்றுன்பம் - அவரது மனத்திலுள்ளதுக்கத்தை — போக்குபு - நீங்கி — துருவாசன்றான் — அகன்று - (அவ்விடத்து) நீங்கி — தன்னிடத்தடைந்தான் — அன்று தொட்டி - அத்தினர் தொடங்கி — அருந்தவத்தோர் — மகிழ்ந்து — அருளல்லமன்றன் - அருள்வடிவாகிய அல்லமனது — மலராடி - தாமரை மலரபோ லுள்ளதிருவடிகளை — மனத்தில்—தாங்கி — உகந்து - விரும்பி — அவன்புகழாய் — வந்தவாறெலாம் - வந்தவிதமெல்லாம் — உரைக்க லுற்றார் - சொல்லலுற்றார். எ - று. (சஉ)

அது நீங்கினமை.

நெஞ்செனு மகலி லன்பா நெய்நிறைத்துள்ள மென்னும் பஞ்சுறு திரியி னுச்சி பற்றிட வல்ல மப்பே

ரஞ்சுட ரிலக வேற்றி யருந்தவர் மாயை யென்னுந்
துஞ்சிரு ளகன்றி ருந்தார் தொல்லைமா தவங்கள் செய்து.

(இ - ள்.) நெஞ்செனுமகலில் - மனமாகியதகளியின்கண் — அன்பா
நெய்நிறைத்து — பத்தியாகிய நெய்யைநிரப்பி — உள்ளமென்னும் - கருத்
தாகிய — பஞ்சுறுதிரியினுச்சி - பஞ்சாலியன்றவர்த்தியினுச்சியில் — பம்
றிட — அல்லம்பேர் - அல்லமனெனப்படுகின்றபெயரையுடைய — அஞ்
சுடர் - அழகியவிளக்கை — இலகவேற்றி - விளங்கும்படி ஏற்றி — அருந்
தவர் - முனிவர் — மாயையென்னும் - மாயையாகிய — துஞ்சிருளாகன்று -
அழிவுக்கு ஏதுவாகிய இருணங்கப்பெற்று — தொல்லைமாதவங்கள் -
பழையமாதவங்களை—செய்து — இருந்தார். எ - று. உருவகவணி. (சாந)

மந்தர கிரிப்பேர் பெற்ற மத்தெறி கடல்போ லையர்
சிந்தனை கலங்கி மெல்லத் தெளிந்தமை தெரிந்து ரைத்தாம்
வந்துமண் பிறந்த வன்றே மாதவர் மனங்க லக்கும்
வெந்திறன் மமகாரன்றன் மகடிமம் விளம்ப லுற்றும்.

(இ - ள்.) மந்தரகிரிப்பேர்பெற்றமத்து - மந்தரகிரியென்னும் பெய
ரைப்பெற்றமத்தினால் — எறி - கலக்கப்பட்ட — கடல்போல் — ஐயர்சிந்
தனை - முனிவரதுமனங்கள் — கலங்கி — மெல்லத்தெளிந்தமை - மெள்
ளத்தெளிந்தவிதத்தை — தெரிந்துரைத்தாம் - தெரிந்துசொல்லினோம் —
மண் - பூமியினிடத்து — வந்துபிறந்த அன்றே — மாதவர்மனம் - முனிவ
ரதுமனத்தை — கலக்கும் - கலக்கிய — வெந்திறல் - வெவ்வியவலிமையை
யுடைய — மமகாரன்றன் - மமகாரராஜனது — மகடிமம் - புதல்வினது
செய்தியை—விளம்பலுற்றும்—சொல்லத்தொடங்கினோம். எ-று. ஒப்பணி.

தந்தைநாமகரணமுதலியசேய்தமை.

காந்தம் வலியு மிரும்புபோற் கண்க டன்னோடு மிற் பிணித்து
நேர்ந்த மனமோ ரணுவென்ன னியாய மன்றென் றம்மனத்திற்
போந்த வாசைப் பெருங்கடலைப் புகட்டு மகளைக் கண்டுவந்து
வேந்தன் மாயை யெனுநாமம் விளம்பிச் சிறப்புப் பலசெய்தான்.

(இ - ள்.) காந்தம் - காந்தக்கல்லினாலே — வலியும் - ஈர்க்கப்படுகின்ற
— இரும்புபோல் - இரும்பானது அதனோடுபோல் — கண்கள் - பார்வை
கள் — தன்னோடு — பிணித்து - கட்டிக்கொண்டு — நேர்ந்தமனம் -

(யாவுங்கொள்ளுதற்கு) இயைந்தமனம் — ஓரணுவென்னல் - (நியாயநாலோர்) ஒருபரமானுருபமென்று சொல்லுதல் — நியாயமன்றென்று — அம்மனத்தில் — போந்த - (தன்னைப்பற்றி) உண்டாகிய — ஆசைப் பெருங்கடலை - ஆசையாகிய பெரியகடலை—புகட்டும் - புகவிடுகின்ற—மகளைக்கண்டு — உவந்து - மகிழ்ந்து — வேந்தன் - மமகாரரசன் — மாயையெனுநாமம் — விளம்பி - சொல்லி — பலசிதப்பு - மற்றுமுள்ளபலசடங்குகளையும் — செய்தான். எ - று. ஒப்பணியும், ஆசைக்கடலாகிய ஆதேயத்தினும்மனமாகிய ஆதாரத்தைப் பெரிதாகக்காட்டலால் - பெருமையணியும் சேர்வை. (சரு)

இதுகூ; - ச - பாட்டுகளில் மோகினி மகளைவளர்த்தமை.

மாயைப் பெயர்கொண் மகளைநறு மஞ்ச டிமிர்ந்து கணைக்காலினேயக் கிடத்தி நீராட்டி யிணைக்க ணுந்தி நீருதி [மூவி] நேயத் துகிலின் மெய்துடைத்து நெகிழ்மென் முலையோடு மறத்தவாயிற் றிவலை கொடுதேய்த்து மண்பொட்டணிந்து நீறிட்டு.

(இ - ள்.) மாயைப்பெயர்கொண்மகளை — நறுமஞ்சடிமிர்ந்து - பரிமள மஞ்சள்பூசி — கணைக்காலினேயக்கிடத்தி - கணைக்கால்களின்மேற்பொருந்தக்கிடத்தி — நீராட்டி — இணைக்கணுந்தி - இரண்டுகண்களிலும் அதுவிழாமலொதுக்கி — நீருதி - உச்சிநீராயுதி — நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்து — விருப்பஞ்செயப்பட்ட ஆடையினுலே உடம்பைத்துடைத்து — நெகிழ்மென்முலையோடுமறத்தமூவி - தளர்ந்தமெல்லியமுலைகளோடு சேரத்தமூவி — வாயிற்றிவலை கொடுதேய்த்துமண்பொட்டணிந்து - வாயினெச்சிற்றுளிகொண்டிழைத்து நிலப் பொட்டிட்டு—நீறிட்டு - திருநீற்றுக்காப்பிட்டு. எ - று. தன்மைவிற்கியணி. இதுமுதல் நான்குபாட்டுக்கள் ஒருதொடர். (சசு)

கண்ணிற் கமைய மையெழுதிக் காற்குச் சதங்கை பொற்றண்டை, நண்ணப் புனைந்து பொன்னொருநா ணெயிற் பூட்டிப் புலியுகிர்சேர், வண்ணப்பசும்பொ ணணிமார்பில் வனைந்து சிறுமென் றொடிசேர்த்திப், பெண்ணிற் கரசி திருதுதற்பொற் பிறைமேற் சுட்டி யொன்றணிந்து.

(இ - ள்.) கண்ணிற்கமையமையெழுதி - கண்களுக்கு (அழகு) நிறைய அஞ்சனந்தீட்டி — காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை நண்ணப்புனைந்து - கால்களுக்குச்சதங்கைகளையும் பொன்னுலாகிய தண்டைகளையும் பொருந்தும்

படி அணிந்து — பொன்னாளு ணடுவிற் பூட்டி - பொன்னாலாகிய கடிசுத்திரத்தை இடையிலே பூட்டி — புலியுதிர் சேர்வண்ணப்பசும் பொன்னிமார்பில்வனைந்து - புலிநகஞ்சேர்ந்த அழகிய பசிய பொன்னாலாகிய பதக்கத்தைமார்பிலே அணிந்து — சிறுமென்றொடிசேர்த்தி - சிறிய மெல்லிய வளையல்களைச் சேர்த்தி — பெண்ணிற்கரசி - பெண்களுக்கு அரசியாகிய அவளது — திருநுதற்பொற்பிறைமேற் சுட்டி யொன்றணிந்து - அழகிய நெற்றியாகிய பொன்னிற் முடைய பிறையின் மேலே சுட்டியொன்று கட்டி. எ - று. வளையலுக்கு மென்மை வழுவழுப்பு. இதுவும் அவ்வணி. (ச௭)

போக்கும் பொருளாற் கண்மிச்சில் போக்கி யன்பான் முலையூட்டித், தூக்கும் பவளக் காற்பசும் பொற் றொட்டின் மலியக் கிடத்தியே, பார்க்குஞ் சுவைவா னமுதமே பார்வேந்தணியே யென்றுயரந், தீர்க்குங் கரும்பே கண்மணியே திருவே யென்று சீராட்டி.

(இ - ள்.) போக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சில் போக்கி - போக்குதற் குரியபொருளினாலே பார்வையால் வந்தகுற்றத்தைப் போக்கி—அன்பான் முலையூட்டி - ஆசையோடுமுலைப்பாலையுண்பித்து — தூக்கும்பவளக்காற் பசும்பொற்றொட்டின் மலியக்கிடத்தி - தூக்கப்பட்ட பவளக்கால்களை யுடையபசிய பொன்னாலாகிய தொட்டில் நிறையும்படி படுக்கவைத்து — பார்க்குஞ் சுவைவா னமுதமே - பார்த்துமகிழ்கின்ற சுவையையுடைய திவ்வியமான அமிர்தமே — பார்வேந்தணியே - உலகத்தை ஆளுகிற அரசனுக்கு அழகுசெய்பவளே — என்றுயரந்தீர்க்கும்பே - எனது (மக வில்லையென்னுந்) தூக்கத்தை ஒழித்த கரும்பே — கண்மணியே—திருவே — என்று — சீராட்டி. எ - று. போக்கும்பொருள்:—செஞ்சோற்றுநீர் முதலியன. (ச௮)

மிடிய னொருசெய் யாளனச்செய் விளையக் காக்குஞ் செயல் போலப், படியில் கல்வி விரும்பினோன் பாடம் போற்று மதுபோல, வொடியில் செங்கோன் மனுவேந்த னுலகம் புரக்கு முறைபோலக், கொடிய நோன்பு செய்தீன்ற கொடியை வளர்த் தாண் மோகினியே.

(இ - ள்.) மிடியன் - வறியனாகிய — ஒருசெய்யாளன் - ஒருவயலை யுடையவன் — அச்செய்விளைய - அவ்வயல்பயன்றரும்படி — காக்குஞ்

செயல்போல - காப்பாற்றுகின்றசெய்கைபோலவும் — படியில்கல்வி - ஒப்
பில்லாதவித்தையை— விரும்பினோன்—பாடம்போற்றும்துபோல—பாடத்
தைக்காப்பாற்றுகின்றசெய்கைபோலவும் — ஒடிவில்செங்கோல் - கெடுத
வில்லாதசெங்கோலையுடைய — மனுவேந்தன் - மனுவூல்வழிநடக்கின்ற
அரசன் — உலகம்புராக்கு முறைபோல - உயிர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற
செய்கைபோலவும் — மோகினி — கொடியநோன்புசெய்தீன்ற - வருத்
தத்திற் றேதுவாகிய விரதங்களைச்செய்து பெற்ற — கொடியை - பூங்
கொடிபோன்றமகளை—வளர்த்தாள். எ - று. மனு, கொடி ஆகுபெயர்கள்.
மோகினி அம்மிடியன் முதலியோர்செய் முதலியவற்றைப்போல் மகளை
ஒழிவின்றித் தன்மனமுழுதும் அவளிடத்தேவைத்து நல்லனவெல்லாம்
செய்து தீயனவெல்லாம் டோக்கி வளர்த்தலின் இங்கனம் உவமித்தாள்.

இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளில் மாயைவளர்த்த்சிறப்பு.

கள்ள மாயை தன்னெழில்போற் கண்ட தில்லை யென்ன
மிக, வுள்ளம் வியந்து தலையசைப்ப தொப்ப வசையுஞ் சுடர்பா
ர்த்து, மெள்ள விரலொன் றனைச்சுவைத்து மிளிர்பூஞ்சதங்கைத்
தாளுதைத்து, விள்ளு மலர்வாய் குவித்தழுது மீள நகைத்துங்
கிடக்குமால்.

(இ - ள்.) கள்ளமாயை தன்னெழில்போல் - வஞ்சக முடைய
மாயையினழகுபோல் — கண்டதில்லையென்ன - (யான்) பார்த்ததில்லை
யென்று — மிகவுள்ளம்வியந்து - மிகவும் உள்ளத்திலே ஆச்சரியப்பட்டு—
தலையசைப்பதொப்ப - சிரமசைப்பதுபோல — அசையும் — சுடர்பார்த்
தும் - விளக்கைப்பார்த்தும் — விரலொன்றனை — மெள்ளச்சுவைத்தும்—
மிளிர்பூஞ்சதங்கை - விளங்குகின்ற அழகிய சதங்கையையுடைய — தா
ளுதைத்து - கால்களையுதைத்துக்கொண்டு — விள்ளுமலாவாய் - விரிந்த
மலர்போலும்வாயை—குவித்தழுதும் — மீளநகைத்தும் - திரும்பச்சிரித்
தும் — கிடக்கும். எ - று. ஆல் - அசை. அவ்விளக்கை அப்படிதலை
யசைப்பதாக்ககுறித்தலால் - தற்குறிப்பணியும், சுடர்பார்த்தல் முதலிய
குழந்தைசாதித் தன்மையைச் சொல்லுதலால் - தன்மைநவிர்தியணியும்
சேர்ந்துவந்தன.

(௫௦)

மாயை கவிழ முகங்கவிழ்ந்த மதன னிருந்தா னவனி
ருப்பப், போய சிலையொன் றெடுத்தெழுந்தான் பொன்னு விய
ன்ற பாவையெழ, மேய வனங்க வேண்டந்தான் வேந்தன் புய

ந்த மகணடப்பத், தூய தவஞ்செய் தைந்தவித்த துறவி னோர்பா லோடினான்.

(இ - ள்.) மாயை—கவிழ் - முகங்கவிழ்பருவமடைய—முகங்கவிழ்ந்த மதனன் - (அதற்கு முன்னே நாணத்தால்) முகங்கவிழ்ந்து கிடந்த மன் மதன் — இருந்தான் - உட்கார்ந்தான் — அவன் — இருப்ப - உட்காரும் பருவமடைய — போய்சிலையொன்று - (அவன்) கைவிட்டுப்போன வில் லொன்றை — எடுத்து — எழுந்தான் — பொன்னுலியன்ற பாவை - பொன்னினூலாகிய பாவைபோலுள்ள அவன் — எழ - எழுந்து நிற்கும் பருவமடைய — மேயவனங்கவேள் - விரும்பப்பட்ட அம்மன்மதன் — நடந்தான் — வேந்தன் பயந்த மகள் - அரசனின்ற மகளாகிய அவன் — நடப்ப - நடக்கும்பருவமடைய — தூய தவஞ்செய்து - பரிசுத்த தவத் தைச்செய்து — ஐந்தவித்த - ஐந்தாசையுமொழித்த — துறவினோர்பால் - முனிவரிடத்துக்கு — ஓடினான். எ - று, பின் பின்னாகச்சொல்லப்பட்ட மன்மதனது இருந்தல் முதலியவற்றுக்கு முன் முன்னாகச் சொல்லப்பட்ட மாயையினது கவிழ்தன் முதலியவற்றைக் காரணங்களாகச் சொல்லலால் காரணமாலையணி.

(நிக)

குழலும் யாழ் மினியவெனக் கூற வண்ண மென்கனிவாய் மழலை மொழிந்து முடற்கின்ப மருவ வோடி மேல்விழுந்தும் விழையு மபிழ்தின் மிகவினிமை வினைய துகருஞ் சுவையடிசில் செழிய சிறுகை யாலனைந்துஞ் செய்தாண் மோக மீன்றோரை.

(இ - ள்.) குழலும் - புள்ளங்குழலிசையையும்—யாழும் - வீணையி னிசையையும் — இனியவெனக் கூறுவண்ணம் - இன்பந்தருவன வென்று சொல்லாதபடி — மென்கனிவாய் - மெல்லியகனிபோலுள்ள வாயினால் —மழலைமொழிந்தும் - உருத்தெரியாச்சொற்களைப்பேசியும்—உடற்கின்ப மருவவோடி - உடம்புக்கு இன்பமுண்டாகவோடி — மேல்விழுந்தும் — விழையும்பிழ்தின் - விரும்பப்படுகின்ற அமிர்தத்தைக்காட்டிலும் — மிகவினிமைவினைய - மிகவும் இன்பம்பயக்க — துகருஞ்சுவையடிசில் - உண்ணப்படுகின்ற அருசுவையுண்டியை—செழியசிறுகையால் - செழுமை பொருந்திய சிறியகைகளால் — அனைந்தும் - குழப்பியும்—ஈன்றோரை . ஈன்றோருக்கு—மோகஞ்செய்தாள். எ - று. குழல், யாழ் ஆகுபெயர் கள். ஈன்றோரையென்றது உருபுமயக்கம். திருக்குறளில் “குழலினி திபாழினி தென்ப தம்மக்கண் மழலைச்சொற் கேளாதவர்” எ-ம். “மக்கண் மெய்தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர் சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு”

எ - ம் “அமிழ்தினுமாற்ற வினிதேதம்மக்கள் சிறுகையளாவிய கூழ்.”

எ - ம், சொல்லப்பட்டமைகாண்க. தன்மை நவீற்சியணி. (௫௨)

பரவு பெருஞ்சீ ரல்லமனைப் பற்ற வந்த மதியாற்றன்
 னுருவ நிழலைப் பற்றநினைந் தோடியோடிக் கலுழ்ந்திடுவாள்
 பொருவின் மதியு மேன்முனிந்து பொங்கு மழலை வீசாமன்
 மருவி யுறவு கொள்வாள்போல் வாவா வென்ன வழைத்திடுவாள்.

(இ - ள்.) பரவுபெருஞ் சீரல்லமனை - (உலகமுழுதும் பரவிய பெரிய சீரையுடைய அல்லமனை—பற்றவந்த மதியால் - பிடிக்கவந்த மதிப்போன்ற மதியினாலே — தன்னுருவ நிழலைப்பற்ற நினைந்து - தனது வடிவத்தின் சாயையைப்பிடிக்க நினைந்து — ஒடியோடி — கலுழ்ந்திடுவாள் - அழுவாள். பொருவின் மதியம் - ஒப்பில்லாத சந்திரானுவன் — மேல் - பிற்காலத்தில் — முனிந்து - கோபித்து—பொங்கு மழலை வீசாமல் - கொதிக்கின்ற நெருப்பை வீசாதிருக்கும்படி—மருவி - அடுத்து—உறவுகொள்வாள் போல்—வாவாவென்ன அழைத்திடுவாள். எ - று. மதி - ஆகுபெயர். அது குறிப்பினாலே பேதமையையுணர்த்தி நின்றது. உருவநிழலைப்பற்றன் முதலிய தன்மை நவீற்சியும், அப்படியழைப்பவளிடத்தே அவ்வுறவுகொள்வாளது தன்மையைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பும் சேர்ந்துவந்தன. (௫௩)

அவள் பெதும்பைப் பருவமடைந்தமை.

மாதிப் பரிசு தந்தைதாய் மகிழ வளர்வுற் றாசிருந்த, நீதி
 க் கிழவ னிறப்பவவ னெறிசே ரிளஞ்சே யவன் றவிகின், மீதுற்
 றதுபோன் முன்முனைத்த வெண்பல் விழவே நெயிறுதிப்பப்,
 பேதைப் பருவங் கடந்துமேற் பெதும்பைப் பருவ நண்ணி
 னாள்.

(இ - ள்.) மாது - மாயையானவன்—இப்பரிசு - இவ்விதமாக — தந்தை தாய்மகிழ—வளர்வுற்று - வளர்ந்து—அரசிருந்த - அரசுசெய்திருந்த—நீதிக்கிழவனிறப்ப - அரசனானவனிறக்க — அவனெறிசேர் - அவன் வழியிற்றோன்றிய — இளஞ்சேய் - இளம்புதல்வனானவன் — அவன் தவிகின்மீதுற்றதுபோல் - அவனது சிங்காதனத்தின்மே விருக்கிறது போல் — முன்முனைத்த வெண்பல்விழ — வேறெயிறுதிப்ப - (அது இருந்தவிடத்தே) வேறுபல்முனைக்க — பேதைப்பருவங்கடந்து — மேல் - (அதற்கு) மேல்வருவதாகிய — பெதும்பைப்பருவம் — நண்ணினாள்.

அடைந்தாள். எ - று. ஒப்பணி, பேதை - ஏழாண்டளவிற்கு, பெதும்பை - பன்னிரண்டாண்டளவிற்கு. (௫௪)

அப்பருவச் சிறப்பு.

செய்ய வல்ல கம்மியன்செய் சிங்கஞ் சுமந்த மணியினை மேற், பைய வந்து மணிமௌலிப் பார்வேந் திருக்கும் பரிசு போல், வெய்ய குதம்பை வளர்த்தகல விழுநீர் வள்ளைக் காதி னிடைத், துய்ய பசும்பொன் மணிகுயிலிற் துணைத்தோ டுமையத் தோன்றினாள்.

(இ - ள்.) செய்யவல்லகம்மியன்செய் - பண்ணவல்ல கம்மானாலே பண்ணப்பட்ட — சிங்கஞ்சுமந்த மணியினைமேல்—மணிமௌலி - மணிகளா லாகிய கிரீடத்தையுடைய — பார்வேந்து - அரசனாவன் — பைய வந்து - மௌள்ளவந்து — இருக்கும்பரிசுபோல் - கொலுவிருக்குந்தன்மை போல்—வெய்யகுதம்பை - வெவ்விய தக்கைகளானவை—வளர்த்தகல — விழுநீர் - மேம்பாட்டுக்குணத்தையுடைய — வள்ளைக்காதினிட - வள்ளை போலுள்ள காதுகளிடத்து — துய்யபசும்பொன் - பரிசுத்தமானபசிய பொன்னிலே — மணிகுயிலிற் - மணிகள் பதித்துச்செயப்பட்ட—துணைத் தோடமைய - ஒன்றற்கொன்று ஒப்பாகிய குண்டலங்கள் பொருத்த — தோன்றினாள். எ - று. வருத்தப்படுத்திவளர்த்தலின் - வெய்யகுதம்பையென்றார். ஒப்பணி. (௫௫)

இதுகூடி முன்றுபாட்டுகளில் அப்பருவத்தின்வளர்ச்சி.

மட்டுக் கணைவேளரனாக வளர்த்த குழற்கா டலர்விரவிக் கட்டுந் ததுநம்பரன்களத்திற் கடுவும் விழிகள் சிறிதுற்ற, முட்டித் துறவாம் பறவைமயன் முடியிற் படுதன் மெல்லமறைந், தெட்டிப் பார்ப்ப வெனமுதங்கொண் டெழுந்த மார்வி லீள முலைகள்.

(இ - ள்.) மட்டுக்கணை - தேனையுடையமலரம்புகளையேந்திய — வேளரனாக - மன்மதனுக்குவள தூர்க்கமாக—வளர்த்த - வளர்க்கப்பட்ட—குழற்காடு - கூந்தற்காடானது — அலர்விரவி - (பழியொடுகலந்து) மலரொடுகலந்து—கட்டுற்றது - (காவலையுற்றது) கட்டப்படுதலையுற்றது—விழிகள் - கண்களானவை — நம்பரன் களத்திற்கடுவும் - நமதுகடவுளதுகண்டத்திலுள்ள நஞ்சத்தின்குணத்தையும் — சிறிதுற்ற - சிறிதுபொருந்தின—இள முலைகள் — துறவாம்பறவை - துறந்தோராகியபறவைகள்—முட்டி - முட்

மற்று—மயன்முடியிற்படுதல் - மயக்கமாகியகண்ணியிலே அகப்படுதலை—
மறைந்து — மெல்ல — எட்டிப்பார்ப்பவென - எட்டிப்பார்ப்பனபோல்—
முகங்கொண்டு—மார்பில்—எழுந்த - புறப்பட்டன. எ - று. மலை, காடு,
மதில், அகழி என அரணம் நான்காதலின் - இங்கே காட்டரண் சொல்லப்
பட்டது. இது உருவகம். கடு, துறவு ஆகுபெயர்கள். நஞ்சத்தின்குணம்
வருத்துதல். நஞ்சமாகிய உபமானத்தின்குணத்தை விழியாகிய உபமே
யத்தில் ஆரோபித்தலால் - காட்சியணி. அப்போது புறப்படுகிற முலைகளை
அப்படி எட்டிப் பார்ப்பனவாக்குறித்தலால் - தற்குறிப்பணி. இதற்கு
உருவகம் அங்கம். (௫௭)

அன்ன நடையு மன்னரிலா வையர் நடையுந் தளர்வெய்
தக், கன்னி நடக்கு நடைகற்றாள் கரும்பு கசக்கு மொழிபெற்
றாண், மன்னு மலர்வீழ் சுரும்பனைய மைந்தர் பார்வைக் குறிப்
புணர்ந்தாள், தன்னை யரிய னெனவறிந்து தானே மனத்திற் றரு
க்குற்றாள்.

(இ - ள்.) அன்னநடையும் — அன்னமிலானவையர்நடையும் - அன்னத்
தைவிட்டமுனிவரதொழுக்கமும் — தளர்வெய்த - சோர்வடையும்படி —
கன்னி - மாயையானவள் — நடக்குநடைகற்றாள் — கரும்புகசக்குமொழி
பெற்றாள் - கரும்பைக்கசப்பிக்கின்ற சொற்களைப்பெற்றாள் — மன்னுமலர்
வீழ் - (வளத்தால்) மிக்கமலரின் கண்ணேவீழ்கிற—சுரும்பனைய - வண்டு
கள் போல்கின்ற — மைந்தர் பார்வைக்குறிப்பு - காலையரதுபார்வையின்
குறிப்பை—உணர்ந்தாள் - அறிந்தாள் — (அதனால்) தானேதன்னை அரிய
னெனவறிந்து — மனத்தில் — தருக்குற்றாள் - செருக்கையடைந்தாள்.
எ - று. அவர்ணியங்களாகிய அவ்விரண்டுநடைகளுக்கும் தளர்வெய்த
லாகிய ஒருதருமத்தில் முடிவுசெய்தலால் - ஒப்புமைக்கூட்டவணி. கசக்கு
மென்றது பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. கசப்பித்தற் சம்பந்தத்தைக்
கற்பித்தமையால் - உயர்வுநவற்சியணி. மலர்க்கு வளம்:—தேனும் பொடி
யும் வாசனையும். இவைபோல உபமேயத்தில் வடிவும் அழகும் இளமை
யுங்கொள்க. குறிப்பு - தன்மேற் காதற்கருத்து. இங்கே ஒப்பணி.
செருக்கு:—வடிவமுதலிய வற்றால் பிறமகளினா யெல்லாம் தன்னிற்
றாழ்ந்தவராக மதித்தல். (௫௭)

இந்தக் கன்னி மதிமுழுநோக் கெய்திச் செவ்வாய் வலியடைந்
சந்தச் சிங்கந் தனையடுத்த தக்க வரவின் வலிசார்ந்து [து

முந்தைக் கொடியீ னத்தலைவன் முனிவ ராகும் பகைவெல்லக் கந்தப் பகழி பலவேழக் கருப்புச் சிலையிற் றொடுத்தனனாள்.

(இ - ள்.) இந்தக்கன்னி - இந்தமாயையினது—மதிமுழுநோக்கெய்தி-சந்திரன்போலுள்ள முகத்தின்முழுப்பார்வையைப்பெற்று — செவ்வாய் வலியடைந்து - சிவப்புநிறம்பொருந்திய வாயினது வலிமையையடைந்து —சந்தச் சிங்கத்தனையடுத்த தக்கவரவின்வலிசார்ந்து - அழகியசிங்கம் போலுள்ள இடையினை அடுத்த தகுதியுடைய அரசுபோலுள்ள அல்குவினது வலியையுஞ்சேர்ந்து — முந்தைக்கொடியீனத்தலைவன் - முதன்மையாகிய மீனக்கொடியையுடைய மன்மதனானவன் — முனிவராகும்பகை வெல்ல - துறவோராகிய பகைவனாவெல்லுதற்பொருட்டு — கந்தப் பகழி பல - மணத்தையுடைய மலரம்புகள்பலவற்றை — வேழக்கருப்புச்சிலையில் - வேழமாகியகருப்பில்லிலே — தொடுத்தனன். எ - று. ஆல் - அசை, வேழக்கரும்பு - இருபெயரொட்டு. முகமுதலியவை மதிமுதலிய உபமானச்சொற்களாலே சொல்லப்படுதலால் - உருவகவுயர்வு நவீற்சியணி. வர்ணிக்கப்படுகிற மன்மதன் செய்தியில் கன்னியிருக்கிறசந்திரனது முழுப்பார்வையும் அங்காரகபலமும் சிங்கத்திலேயிருக்கிற ராகுவலியுமாகிய கோசாரபலன்பார்த்துப் போர்க்குச்செல்லுகிற அரசரது செய்தி தோன்றலால் - சுருக்கநவீற்சியணி. (ருஅ)

மங்கைப்பருவ மடைந்தமை.

பாக மாகப் பொங்கியெழும் பதமே போலப் பொங்குமெழின் மோக மாயை தன்பருவ முன்னி முடிவேந் தயனுமா லாகு மாட மொன்றுபுரிந் ததன்கட் கல்வி பற்பலவும் போகு மாதர் பலர்குழப் போற்றி யிருப்பச் செய்தனனாள்.

(இ - ள்) பாகமாகப்பொங்கி யெழும்பதமேபோல - பக்குவமாகப் பொங்கியெழுகின்ற அன்னம்போல — பொங்குமெழில் - பொங்குகின்ற வளர்ச்சியையுடைய — மோகமாயைதன் பருவமுன்னி - மோகத்தைச் செய்கின்ற மாயையினதுபருவத்தை நினைத்து — முடிவேந்து - கிரீடத் தையுடைய அரசனானவன்—அயனுமாலாகும் - நான் முகனுங்கண்டு மயங்கத்தக்க — மாடமொன்றுபுரிந்து - ஒருகன்னியாமாடஞ்செய்து — அதன் கண் — கல்விபற்பலவும் - (கற்பிக்கப்பட்ட) நானாவித வித்தைகளையும் — போகுமாதர்பலர் - (அவற்றை) முடிவுறக்கற்றுவல்ல மகளீர்பலரும் — குழ - குழந்துநிற்க—போற்றியிருப்ப - (அவரோடு) சிந்தித்துக்கொண்

டிருக்கும்படி—செய்தனன். எ - று. ஆல் - அசை. அவ்வன்னம் உண்ணு
தற்கு எப்படியோ அப்படி இவன் வளர்ச்சி அனுபவித்தற்குத் தகுந்ததான
மையறிக. இதனால் மங்கைப்பருவ மடைந்தமை பெறப்பட்டது. பற்பல
வித்தைகளாவன :— அக்ஷரலக்ஷண முதலிய அறுபத்துநாலுக்கலைகள்.
போற்றியிருப்பவென்றதனால் - அவையெல்லாம் முன்னரோ ஐயாண்டு
தொடங்கிக் கற்பிக்கப்பட்டமை பெறப்பட்டது. (ருக்)

வேறு.

இதுதல் ஐந்துபாட்டுகளில் அவள்பொழுதுபோக்கு.

வாய்த்துள் அம்மணி மாட நண்ணுபு
பாத்தொடை பற்பல பயின்றுத் தந்திரி
நாத்தனி யாழைமா னுக்க னென்றுதான்
பேர்த்துள் விரல்களாற் பேச வித்துமே.

(இ - ள்.) வாய்த்துள் - (தனக்குத்) தகுந்துள்ள—அம்மணிமாடம் -
அவ்வழகியமாடத்தை—நண்ணுபு - அடைந்து—பாத்தொடைபற்பலபயின்
றும் - பலபலவாகியபாமாலைகளை அப்பியசித்தும்—தந்திரிநா - நரம்பாகிய
நாயையுடைய — தனியாழை - ஒப்பற்றவீனையை — மாணுக்கனென்று -
தனக்கு மாணுக்கனென்று சொல்லும்படி — பேர்த்துள்விரல்களால் -
அசைத்துத்தடவகின்ற அங்குலிகளாலே — பேசவித்தும். எ - று. இது
முதல் ஐந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர். யாழ்வாசித்தலை வேறு பிரித்துக்கூ
றலால், பாத்தொடைபற்பலவென்றது - யாழின் தி மிடற்றாற்பாடப்பட்ட
வற்றை. அவையாவன :—ஏழிசைகளின் முறைவழுவாது பைரவி முத
லாகிய முப்பத்திரண்டு இராகங்களாலும் அமைத்துப்பாடப்பட்ட பாட்டு
கள். ஏழிசைகளாவன :—சூரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி,ரி,
தாரம் என்பன. முப்பத்திரண்டு ராகங்களாவன :—பைரவி, தேவக்கி
ரியை, மேகரஞ்சி, குறிஞ்சி, பூபாளம், வேளாவளி, மலகரி, பௌளி,
ஸ்ரீராகம், இந்தோளம், பல்லதி, சாவேரி, படமஞ்சரி, தேசி, லலிதை,
தோடி, வசந்தம், ராமக்கிரியை, வராளி, கைசிகம், மாளவி, நாராயணி,
குண்டக்கிரியை, கூர்ச்சரி, பங்காளம், தன்னியாசி, காம்போதி, கௌளி,
நாட்டை, தேசாக்ஷரி, காந்தாரி, சாரங்கம் என்பனவாம். பயின்றென்
றமையால் பாடும்போது கண்ணிமைத்தன்முதலிய குற்றங்களின்றிப்
பாடுதல் வல்லசிதற்பும் குறிப்பிக்கப்பட்டது. “கண்ணிமையா கண்டந்
துடியா கொழிதசையா, பண்ணவை வாய்தோன்றாபற்றெரியா, வெண்

ணிலிவை - கள்ளார்நறுந்தெ ரியத் கைதவனே கந்தருவ, ருள்ளாளப்பாட லுணர்." தனியாழென்றதனால்:—பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டி யாழ், சகோடயாழ், என்கிறநான்கினுள்ளே சிறப்புடைய பேரியாழென் பதும், அது இலக்கணப்படி - தண்டு, பத்தர், நரம்பு, முறுக்காணி, கொழு வாணி முதலிய வெல்லாம் அமைந்துள்ளதென்பதும் பெறப்படும். இவற் றிற்கு நரம்புகள். பேரியாழிற்கு - உக. மகரயாழிற்கு - ஈள. சகோட யாழிற்கு - சுசு. செங்கோட்டியாழிற்கு - எ. எனவறிக. பேர்த்தென மிகுத்துக் கூறுதலால் - பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, வினையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனப்படுகின்ற எட்டுக்கலைத் தொழில்களையுஞ் செய்தல் பெற்றும். அவற்றுள் பண்ணல் - பாட நினைக் கப்பட்டபண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெறுந் தன்மை மாத்திரை அறிந்து கட்டுதல். பரிவட்டனை - அக்கட்டப்பட்ட நரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் அனுகரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதல். தைவரல் - அதுசருதி யேற்றுதல். செலவு - ஆளத்திலே நிரம்பப்பாடுதல். கையூழ் - பாடநினைக்கப்பட்ட வண்ணத்திலே சந்தத்தைவிடுதல். வினையாட்டு - வண்ணத்திற் செயப்பட்ட பாடவெல்லாம் இன்பம் பிறக்கப்பாடு தல். குறும்போக்கு - குடகச்செலவும் துள்ளச்செலவும் பாடுதல். அன்றி யும் - வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல் பட்டடை எனப்படுகின்ற எண்வகை இசைக்கரணஞ் செய்தலுங் கொள் ளப்படும். பேசுவித்தென்றதனால் மிடற்றோசையும் எழாலும் வேற்றுமை காணப்படாமை அறிக.

(சூ0)

அங்கொரு மடவர லதிர்ப்பத் தண்ணுமை

மங்கையர் சிலரிசை மரபிற் பாடுறக்

கொங்கவிழ் மலரளி குமுறத் தென்றலாற்

பைங்கொடி யசைதல்போற் பாடி யாடியும்.

(இ - ள்.) அங்கு—ஒருமடவரல் - ஒருமங்கையானவள் —தண்ணுமை யதிர்ப்ப - மத்தளத்தை முழக்காறிற்க — மங்கையர்சிலர் — இசை - இராகங்களை — மரபிற்பாடுற - முறைமைப்படி பாடாறிற்க — பைங்கொடி - ஒரு பசுங்கொடியானது — கொங்கவிழ்மலர் - மணம் விரிந்தமலரின்கண் — அளிகுமுற - வண்டு ஒலிசெய்யாறிற்க — தென்றலால் — அசைதல் போல் — பாடியாடியும் - பாடிக்கொண்டு நடித்தும். எ - று. குமுறல் போற்பாடியும் அசைதல்போ லாடியுமெனக்கூட்டப்படுதலால் - நிரனிறை

யணி. இதனோடுகூடி ஒப்பணிவந்தது. இச்செய்யுளில் மத்தளமுழக்குதற்கும் இசை பாடுதற்கும் மகளினாயே கூறுதலாலும், பாகமாகவென்னுஞ் செய்யுளிலும் கல்விபற்பலவுப் போகுமாதர் பலர் குழப்போற்றி யிருப்ப வென்றமையாலும் இவளது சங்கீதபரதங்களுக்குரிய ஆடலாசிரியன், பாடலாசிரியன், யாழாசிரியன், தண்ணுமையோன், குழலோன் முதலியோரும் மகளிரோயாமா துபெறப்பட்டது.

பரதமியட்குச் சிறந்ததாக மேற்பெறப்படுதல்ன், அதனியல்பு சிறிது கூறுகின்றும். கூத்து இருவகைப்படும். என்னை? “கூத்தினவகையே குறைவறநோக்கி னேத்தும்வகையா விருவகைப்படுமே.” அவைதாம் “சாந்திக்குத்தும் வினோதக்குத்துமென்றாய்ந்துவருத்தன எனத்தியன்று னே.” என்ற ராகலின். அவற்றுள் சாந்திசுத்துநால்வகைத்து. என்னை? “சாந்திக்குத்தே தலைவலின்ப மேந்திரின்றடியவீரிருநடமவை சொக்க மெய்யே யவினயநாடக மென்றிப்பாற்படு உ மென்மனார் புலவர்.” என்ற ராகலின். அந்நான்கனுள் சொக்கக்கூத்தாவது:—சுத்தநிருத்தம். அது நூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது:—தேசி, வடுகு, சிங்களம். இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தலின் அகமார்க்க மெனப்படும். அவியம்:—கதை தழுவாது பாட்டுகளின் பொருள் தோன்றக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யுங்கூத்து. நாடகம்:—கதை தழுவி வருங்கூத்து. இனி வினோதக்கூத்து அறுவகைத்து. என்னை? “வினோதக்கூத்தே குரவைகலிநடம் குடக்கூத்துக்கரண நோக்குத் தோற்பாவை” என்ற ராகலின். அவற்றுள், குரவை - கைகோத்தாடுவது. கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து. குடக்கூத்து - மாயாநாடல். கரணம் - படிந்தவாடல். நோக்கு - பாரமு தண்மையு மாயமு முதலாயின. தோற்பாவை - தோலாற்பாவைசெய்தாட்டுவது. இன்னும் வசைக்கூத்தோடு ஏழென்பாருமுளர். இவ்வேழம் இழிகுலத்தோராடற்குரியன.

இனி வென்றி, வசை, வினோதம் எனப்படுகிற பலவகைக்கூத்தையும் புணர்க்கப்படுகின்ற விலக்குப்பாடல் மூவகைத்து. வேந்துவிலக்கு, படை விலக்கு, ஊர்விலக்கு என. அவ்விலக்குறுப்பாய்வருவன பதினான்குவகைப்படும். என்னை? “விலக்குறுப்பென்பது விரிக்குங்காலை பொருளும் யோனியும், விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ்சுவையுஞ் சாதியுங்குறிப்புஞ் சத்துவமு மவினயமுஞ்சொலுஞ்சால்வகைவண்ணமும் வரியுஞ்சேதமுமுளப்படத் தொகைஇ யிசையதெண்ணினீரேழாகும்” என்ற ராகலின். அவற்றுள் பொருள் நால்வகைப்படும். என்னை? “அறம்பொருளின் பம் வீடென

நான்குந் திறம்படுபொருளுனச் செப்பினர்புலவர்.” என்றராகலின். யோனினால்வகைப்படும். என்னை? “உள்ளோற்குள்ளதூமில்லோற்குள்ளது மூள்ளோற்கில்லதூமில்லோற்கில்லதுமெள்ளா துரைத்தலியோனியாகும்” என்றராகலின். விருத்திநால்வகைப்படும். சாத்துவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி என. சந்தியைந்துவகைப்படும். மூசம், பிரதிமூசம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல் என. சுவைஒன்பதுவகைப்படும். என்னை? “உவகைநகையே யவலம்வெகுளி பெருமிதம்ச்ச மிளிவரன்மருட்கை நடு நிழையெனச்சுவையொன்யஃதென்ப” என்றராகலின். சாதிரால்வகைத்து. அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என. குறிப்பாவது - அச்சுவைகளைக்கருதுமத்துணையே மெய்மைத்தாய்த் தன்சுட் டோன்றுவது. சத்துவமாவது - அக்குறிப்பின்கணிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி. அது பத்துவகைப்படும். மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்கமடுத்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விளித்தல், வெம்பல், சாக்காடு, குரற்சிதைவு என. அவினயம் இருபத்துநாலுவகைப்படும். வெகுண்டோ னவினயம், ஐயமுற்றோ னவினயம், சோம்பினோ னவினயம், களித்தோ னவினயம், உவந்தோ னவினயம், அழுக்காறுடையோ னவினயம், இன்பமுற்றோ னவினயம், தெய்வமுற்றோ னவினயம், குஞ்ஞையுற்றோ னவினயம், உடன்பட்டோ னவினயம், உறங்கினோ னவினயம், துயிலுணர்ந்தோ னவினயம், செத்தோ னவினயம், மழைபெய்யப்பட்டோ னவினயம், பனித்தலைப்பட்டோ னவினயம், வெயிற்றலைப்பட்டோ னவினயம், நாணமுற்றோ னவினயம், வருத்தமுற்றோ னவினயம், கண்ணோவற்றோ னவினயம், தலைபோவற்றோ னவினயம், அழற்றெறப்பட்டோ னவினயம், சீதமுற்றோ னவினயம், வெப்பமுற்றோ னவினயம், கஞ்சுண்டோ னவினயம் என. சொல்லுந் துவகைப்படும். உட்சொல், ஓதச்சொல், ஆகாயச்சொல் என. என்னை? “நெஞ்சொடுகூறல் கேட்டோர்க்குரைத்த றஞ்சம்வரவறிவுதானேகூறலென் றம்முன்றென்ப செம்மைச்சொல்லே” என்றராகலின். சொல்வகைநான்குவகைப்படும். சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதகம் என. என்னை? “சுண்ண நான்கடி சுரிதகமெட்டடி வண்ண நான்குவரிதக மெண்ணுள் கெண்ணியவடித்தொகையெய்தவும் பெறுமே.” என்றராகலின். வண்ணம் மூவகைப்படும். பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணம் என. வரி எட்டுவகைப்படும். என்னை? “கண் கூடுகானலுள் வரிபுறவரி கிளர்வரியைந்தோடொன்றடிவைப்பிற் காட்சிதேர்ச்சி யெடுத்துக்கோளென மாட்சியின் வருஉ மெண்வகை நெறித்தே” என்றராகலின். சேதமாவது;— “ஆரியத்தமிழெனுஞ் சீர்நட

மிரண்டினு மாதிக்கதையை யவற்றிற்கேற்பச் சேதித்திடுவது சேதமென்றும். ”

இனித்தேவராடியடதினோரடலாவன :—கடவுளுக்கு பாண்டரங்கம், கோடுகொட்டி - உ. திருமாலுக்கு மல், அல்லியம், குடம் - ஈ. முருக வேளுக்கு குடை - க. மதவவேளுக்கு பேடு - க. திருவுக்கு பரவை - க. விந்தைக்கு மரக்கால் - க. இந்திராணிக்கு கடையம் - க. சத்த மாத ருக்கு துடி - க ஆடகக.

இன்னும் கூத்திற்குரியன. பாடலும், வாச்சியமும், பாடற்பயனும், தாளமும், அத்தாளத்தின் வழிவருந்தாக்கும், செய்முறையும் சொல்லப் படுகின்றன. அவற்றுள், பாடல் - அக்கூத்துக்குக்கந்தமுதலியனவும், புறக்கூத்துக்குத் தேவபாணிமுதலியனவும் உரியன. வாச்சியம் - சீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கம் எனமூவகைத்து. பாடற்பயன் எட்டு. என்னை? “இன்பந்தெனிலேநிலைவோடொளியேவன்சொ லிறுதி மந்த முச்சமென வந்தவெட்டும் பாடலின்பயனே ” என்றாகலின். தாளம் - கொட்டும் அசையும், தூக்கும் அளவும், இயைப்பணர்ப்பது. என்னை? “கொட்டிமசையுந்தாக்குமளவு மொட்டப்பணர்ப்பதுபாணியாகும்.” புறக் கூத்திற்கு அனாமாத்தியாயுடைய எகதாளமுதல், பதினாறுமாத்திரைகளையுடைய பார்வதிலோசனமீருகிய நாற்பத்தொருதாளங்களும் உரியன. அக்கூத்திற்கு ஆறாம்மட்டம் எட்டன்மட்டமுதலியவை உரியன. தூக்கென்பது - இத்தாளங்களின் வழிவருஞ்செந்தாக்கு முதலிய வேழாம். என்னை? “ஒருசீர்செந்தாக் கிருசீர்மதலை முச்சீர்துணிபு நாற்சீர்கோயிலைஞ்சீர்நிவப்பே யறுசீர்கழாலேயெழுசீர்நெடுந்தாக் கென்மனார் புலவர் ” என்றாகலின். உட்சொன்முதலிய மூன்றையும் அவினயத்தோடே நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்முறை நான்குவகைப்படும். கையுங்கருத்து மிடமுஞ்சீரமு மென. அவற்றுள், கை இரண்டுவகையாம். பிண்டி, பிணையல் என. அவற்றுள் பிண்டியாவது - ஒற்றைக்கை. அது முப்பத்துமூன்றுவகைப்படும். பதாகை, திரிபதாகை, கத்திரிகை, தூபம், அராளம், இளம்பிறை, சுகதுண்டம், முட்டி, கட்டம், குகி, கவகோசிகம், காங்குலம், கபித்தம், விற்பிடி, குடங்கை, அலாபத்திரம், பிரமரம், தாம்பிராகுடம், பைசாசம், முகுளம், பிண்டி, தெரிநிலை, மெய்நிலை, உன்னம், மண்டலம், சுதுரம், மான்றலை, சங்கு, நண்டு, இலதை, கபோதம், மகரமுகம், வலப்புரி என. பிணையலாவது - இரட்டைக்கை. அது பதினேந்துவகைப்படும். அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கர்க்கடகம், சுவத்திகம், கடாவர்த்தம், நிட

தம், தோரம், உற்சங்கம், புட்டம், மகரம், சயந்தம், அபயாத்தம், வர்த்தமானம் என. இவையெல்லாம் இங்கேவிரிக்கிறபெருமாதலிற் சுருக்கிக்காட்டப்பட்டன. சங்கீதவிகற்பங்களை யெல்லாம் பெருநாரை பெருங்குருகு முதலிய இசைத்தமிழ் தூல்களிலும், பரத விகற்பங்களை யெல்லாம் முறுவல், சயந்தம், குணதூல், செயிற்றியம் முதலிய நாடகத்தமிழ் தூல்களிலும் காண்க. (சுக)

வருமுலை யிறைக்கிணை யாக வந்துறக்
கரமெனு மேவலன் புடைக்கும் காட்சிபோல்
வினாமல ரோதிமேன் மிஞ்றி ரைந்தெழப்
பருமணி குயின்றமென் பந்த டித்துமே.

(இ - ள்.) வருமுலையிறைக்கு - வளர்கின்றமுலையாகிய அரசனுக்கு— இணையாக - நேராக—வந்துற - வாராநிற்க—கரமெனுமேவலன் - கையாகிய (அவ்வரசனுடைய) சேவகன் —புடைக்கும் காட்சிபோல் - அடித்துத் துரத்துந் தோற்றம்போல் —விரைமலரோதிமேல் - மணம்பொருந்திய மலரணிந்த கூந்தலின்மேலே —மிஞ்றிநிரைந்தெழ - வண்டுகளொலித்தெழும்படி —பருமணிகுயின்ற - பருத்தமுத்துகளிற்செயப்பட்ட—மென்பந்தடித்தும் - மெல்லியபந்துகளை அடித்தும். எ - று. மிஞ்றிநிரைந்தெழவன்றதனால் கூந்தலவிழ்தல் பெறப்பட்டது. பந்தடித்தலைஅந்நனம் புடைத்தலாகக்குறித்தலால் - தற்குறிப்பணி. இதற்குஉருவகம் அங்கம். ()

பூந்தொடை வார்குழல் புனைந்து நல்விரைச்
சாந்தமு நானமுந் தயங்கப் பூசியு
மேந்திழை பலவுறுப் பிசையத் தாங்கியு
மாந்துறு சுவைபல வகைய மாந்தியும்.

(இ - ள்.) பூந்தொடை வார்குழல்புனைந்தும் - மலர்மாலையைநெடிய கூந்தலிற்குடியும்—நல்விரைச்சாந்தமும் - நல்லமணமுடைய சர்தனத்தையும் —நானமும் - கஸ்தூரியையும் —தயங்கப்பூசியும் - விளங்கும்படிபூசியும் — பலவுறுப்பிசைய - பலவவயவங்களுக்கும் பொருந்த — ஏர்திழை தாங்கியும் - அணிதற்குத் தகுதியாகிய ஆபரணங்களை அணிந்தும்—மாந்துறு சுவைபலவகைய மாந்தியும் - குடித்தற்குத் தகுதியாகிய பலவகைச் சுவையையுடைய பாணங்களைக் குடித்தும். எ - று, (சுக)

தீங்கனி பாலொடு செம்பொற் பஞ்சரம்
தாங்குறு பைங்கிளி யூட்டித் தன்மொழி
யாங்கது பயில்வுற வளித்துங் கற்பகப்
பூங்கொடி யனையவன் பொழுது போக்குநாள்.

(இ - ள்.) தீங்கனி - தித்திப்பாகியபழங்களை—பாலொடு—செம்பொற்
பஞ்சரம் - செம்பொன்னாலாகிய கூண்டினாலே—தாங்குறு - தாங்கிப்
படுகிற—பைங்கிளி - பச்சைக்கிளியை—ஊட்டி - உண்பித்து—தன்மொழி-
தன் சொல்லை—அதுபயில்வுற - அதுகற்கும்படி—அளித்தும் - கொடுத்தும்
—கற்பகப்பூங்கொடியனையவன் - கற்பகமலர்வல்லிபோல்பவன்—பொழுது
போக்குநாள் - காலங்கழித்துவருநாளில் (ஒருநாளில்), எ - று. ஆங்கு-
அகசு. (௬௪)

இது ஸு எட்டேப்பாட்களில் மணத்தலைவனைத் தேர்தல்.

தென்னவன் செம்பியன் சேரன் கொங்கன
மன்னவன் மாளுவன் மகத நாட்டிறை
யென்னுமிங் கிவர்தமுள் யாவர் கண்ணதோ
கன்னிதன் மணவினைக் கடனென்றுன்னியே.

(இ - ள்.) தென்னவன் - பாண்டியன்—செம்பியன் - சோழன்—சே
ரன் —கொண்மன்னவன் —மாளுவன் - மாளுவதேசத்தரசன் —மகத
நாட்டிறை - மகததேசத்தரசன் —என்னும் - எனப்படுகின்ற —இங்கு-
இவ்வுலகத்திலுள்ள —இவர்தமுள் —யாவர்கண்ணதோ - எவரிடத்த
தோ— கன்னிதன் மணவினைக்கடனென்று - என்புதல்வியினது விவாகத்
தொழிற்கடனென்று—உன்னி - நினைத்து- எ - று. (௬௫)

ஆய்ந்திருந் தனன்மம கார னாயிடைப்
போர்தன னவன்குரு வாகப் போற்றுறுஞ்
சார்தவாங் காரணம் தகுதிப் பேரினோன்
வேந்தனு மெதிர்கொளீஇ விதியிற் றுழந்தனன்.

(இ - ள்.) மமகாரன்—ஆய்ந்திருந்தனன் - ஆலோசித்திருந்தானாக—
அவன்—குருவாக - தனக்குக்குருவாக—போற்றுறும் - வழிபடுகின்ற—சா
ந்தவாங்காரணம் - சார்த்தத்தையுடைய அகங்காரனாகிய —தகுதிப்பேரி
னோன் —யோக்கியமான நாமத்தையுடையவன் —ஆயிடை - அவ்விடத்து

— போந்தனன் - வந்தான் — வேந்தனும் - அவ்வரசனும்—எதிர்கொ
ளீஇ - எதிர்கொண்டு அழைத்து —விதியிற்றும்ந்தனன் - விதிப்படிவணங்
கினான், எ - று. (௬௬)

மன்னவன் வந்தன மரபிற் கொண்டவன்
கன்னித நெழினலங் காணப் போயின
னன்னவ னெதிர்ப்படந் தாரி யன்றனைச்
சென்னியின் வணங்குபு சிறப்புச் செய்தனள்.

(இ - ள்.) அவன் - அவ்வாசிரியன்—மன்னவன்வந்தனம் - அரசனது
வழிபாட்டை —மரபிற்கொண்டு - முறைப்படிஅங்கீ கரித்து —கன்னித
நெழினலம் - மாயையினது வளர்ச்சியையும் நற்குணத்தையும்—காணப்
போயினன் - காணுதற்பொருட்டு (அவளிருக்கின்றவிடத்திற்) சென்
றான்—அன்னவன் - அவன்—எதிர் நடந்து—ஆரியன்றனை - ஆசாரியனை
— சென்னியின்வணங்குபு - தலையால்வணங்கி — சிறப்புச்செய்தனள் -
புகைசெய்தாள், எ - று. (௬௭)

மாந்தளி ராலிலை வயங்கு கோங்கரும்
பேந்தெழின் மராமல ரெய்தி யற்புதப்
பூந்துணர் வல்லினேர் பொன்னைக் கண்டவ
னோந்தனன் காரண மாதென் றுன்னியே.

(இ - ள்.) மாந்தளிர் - மாந்தளிரையும்—ஆலிலை - ஆலிலையையும்—
வயங்குகோங்கரும்பு - விளங்காநின்ற கோங்கினது அரும்புகளையும் — ஏந்
தெழின்மராமலர் - தாங்கப்படுகிற அழகையுடைய தாமரைமலரையும்—
எய்தி - அடைந்து — அற்புதப் பூந்துணர்வல்லினேர் - ஆச்சரியகரமாகிய
பூங்கொத்தையுடைய ஒருகொடிபோல்கின்ற—பொன்னை - அத்திருவை—
கண்டு—அவன் - அவ்வாசிரியன் — உன்னி - ஆலோசித்து — காரணமா
தென்று—ஒருகாரணத்தால் அவதரித்த மாதென்று—ஓர்ந்தனன் - அறிந்து
கொண்டான், எ - று. கைம்முதலியவற்றை தளிர்முதலிய உபமானச்
சொற்களாலே சொல்லுதலால் - உருவகவுயர்வுநவீந்தியணி, மரை - தலைக்
குறைவிகாரம். விஜாதியமான தளிரிலையரும்பு மலர்கள் ஒருகொடியின்
கண்ணேகாணப்படின அபூர்வமாமாதலால் - அற்புதப்பூங்கொடியென்றார்.

மாதரு வுறுகுறி மதித்த நிந்தவ
ஓதர வொடுமுடி யரசை நோக்கினின்

கோதையை யார்கொலோ தோளிற் கொள்பவ

ரோதுக வென்றலு முரைத்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மாதருஷறுகுறி - மாயையின துவடிவத்திலுள்ளகுறியை—
மதித்தறிந்தவன்—சிந்தித்து அறிந்தவன்—முடியரசை - கிரீடாதிபதியாகிய
அரசன்—ஆதரவொடுபோக்கி - ஆசையாம் பார்த்து—நின்கோதையை -
உன்புதல்வியை—தோளிற் கொள்பவா - பாணிக்கிரகணம் பண்ணுவோர—
யார்—ஒதுகவென்றலும் - சொல்லுகவென்றவளவில்—உரைத்தன் மேயி
னான் - (அவன்) சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. குறியாவன - கரதல
ரேகை முதலியன. (சுசு)

உணர்ந்தில அடியனே நெருங்க கோதைதன்

மணந்தனக் குரியவர் மனிதர் வானவர்

கணங்களு ளொருவரைக் கருத்திற் மேர்ந்துநீ

யிணங்குற வெனக்கிவ ணியம்பு கென்றனன்.

(இ - ள்.) அடியனேன்—உணர்ந்திலன் - அறிந்திலேன்—மனிதாவா
வளர்கணங்களுள் - மனிதருடையவுந் தேவருடையவுங் கூட்டங்களுள்—
ஒருங்குகோதைதன் மணந்தனக்குரியவா - நம்முடைய ஒருபெண்ணினது
விவாகத்துக்குரியவராகிய—ஒருவரை—நீகருத்திற்றோந்து - நீதிருவளத்
தறிந்து—இணங்குற - பொருந்த—எனக்கு—இவணியம்பு கென்றனன் -
இங்கேசொல்லுகவென்றான். எ - று. (எடு)

கொங்கவிழ் தொடையினாய் கூன்கொக் கன்றுவான்

கங்கையை யடைவது கடவு ளன்னமே

மங்கையை யணைபவர் மனித ரல்லநஞ்

சங்கர னேயிவ டலைவ னென்றனன்.

(இ - ள்.) கொங்கவிழ் தொடையினாய் - மணம் விரிகின்ற மாலையை
புடைய அரசனே—வான்கங்கையையடைவது - ஆகாச கங்கையைச்சேர
வல்லது—கூன்—கூனேயுடைய—கொக்கன்று—கடவுளன்னமே - தெய்வத்
தன்மைபொருந்திய அன்னமேயாம்—மங்கையையணைபவா - இப்பெண்
னைச்சேரவல்லவா—மனிதரல்லா—நஞ்சங்கரனே - நமதுகடவுளே—இ
வன் - இவளது—தலைவனென்றனன். எ - று. (எக)

மாலுநான் முகனுநா டரிய வள்ளலிவ்

வேலவார் குழலினுட் கெளரிய னோவென

வாலமார் மிடற்றினே னன்பர் வேண்டிய
கோலமாய் நணுகுமீ துண்மைக் கூற்றென்றான்.

(இ - ள்.) மாலுநான்முகனும் — நாடரிய - தேடியறிதற்கரிய —
வள்ளல் - கடவுள் — இவ்வேலவார்குழலினுட்கு - இச்சாந்தம்பூசிய நெடிய
கூந்தலையுடையவருக்கு — எளியனோவென — ஆலமார்மிடற்றினேன் -
நஞ்சம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையகடவுள் — அன்பர்வேண்டிய —
கோலமாய் - வடிவினனாகி — நணுகும் - சேருவன் — ஈது — உண்மைக்
கூற்றென்றான் - நிசமானசொல்லென்றான். எ - று. (எஉ)

அவளுக்கு உபதேசஞ்செய்தமை.

இன்னண மரசனே டியம்பி மாயையாங்
கள்ளியை விளித்தவள் கருத்தி ணங்குறச்
செந்நிலை தனையுப தேசித் தேகினான்
றன்னிகர் குருபரன் றனதி டத்தரோ.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இன்னவண்ணமாக — அரசனேயும் —
இயம்பி - சொல்லி — மாயையாங்கன்னியை — விளித்து - அழைத்து —
அவள்கருத்து — இணங்குற - பொருந்த — செந்நிலைதனை - செவ்வை
யானஅனுஷ்டானத்தை — உபதேசித்து — தன்னிகர்குருபரன் - தன்
னைத்தானுத்த தேசிகோத்தமன் — தனதிடத்து — ஏகினான். எ - று.
உபதேசித்தெனவே திகைஞ்செய்தமையும் பெறப்பட்டது. (எங)

குருவருண் மொழிநெறி கொண்டு மாயைதான்
வரவன வசைநகர் மதுகை நாதனைப்
பரவின ளருச்சனை பயின்று பூசனைக்
கருவிகள் முழுவதுங் கடைப்பி டித்தரோ.

(இ - ள்.) மாயை — குரு - ஆசாரியனது — அருண்மொழிநெறி -
உபதேசவாக்கியவழியை — கொண்டு - உட்கொண்டு — வரவனவசை
நகர் - உயர்வாகியவனவசைநகரிலுள்ள — மதுகைநாதனை - மதுகேசுரனை
— பூசனைக்கருவிகண்முழுவதும் - பூசோபகரணங்களனைத்தையும் —
கடைப்பிடித்து - குறைவறச் சம்பாதித்துக்கொண்டு—அருச்சனையின்று -
பூசித்து — பரவினன் - வழிபட்டான். எ - று. (எசு)

மு ன் ற வ து

மாயையினுற்பத்திகதி முற்றும்.

ஆகதி - ஈ - இ, திருவிருத்தங்கள் - கருள்.

உ

நான்காவது

மாயைபூசை கதி.

வேறு.

பதியை மேவுறுங் கா தனெஞ் சகத்தினுட் பதித்து
மதுகை நாதனை வரன்முறை வரிவிழி மாயை
யுதய காலையிற் பூசைசெய் நா ள்களு ளொருநாள்
விதியை யோதுவன் குவிமனத் தவர்கொள விரித்து.

(இ - ள்.) வரிவிழிமாயை - வரிபரந்தவிழிகளையுடையமாயை — பதி
யைமேவுறுங்காதல் - பிராணநாயகனை யடையவேண்டுமென்னுமிச்சையை
— நெஞ்சுக்கத்தினுட்பதித்து - தனதிதயத்திருத்தி — மதுகைநாதனை - மது
கேசவரரை — வரன்முறை - வேதாகமவிதிப்படி. — உதயகாலையிற் பூசை
செய்நாள்களுள் - உதயகாலத்திற் பூசைசெய்துவருநாள்களுள் — ஒரு
நாள் விதியை - ஒருநாள்செய்விதியை—குவிமனத்தவா கொள - குவிந்தமன
த்தையுடைய சான்றோர்கொள்ளும்படி. — விரித்து - யான் விவரித்து
— ஒதுவன் - சொல்லுவன். எ - று.

(க)

விதுவைச் சேய்மையிற் கண்டலர் குவளைகண் மெலிய
முதிர்விற்பூணிள முலையெழின் மாயைதன் முகமா
மதியைச் சேர்தரு வரிக்கரும் குவளைகண் மலரக்
குதிரைத் தேரவ நெழுந்தனன் குணதிசைக் குன்றில்.

(இ - ள்.) விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டு - சந்திரனைத் தூரத்திற்கண்டு
— அலர்குவளைகண்மெலிய - மலர்கின்ற நீலோற்பலங்கள்வாடவும் —
முதிர்விற்பூணிளமுலை - மிகுந்தவொளிபொருந்திய அணிகளணிந்தவிளமை
யாகிய தனங்கையுடைய — எழின்மாயைதன் - அழகுபொருந்தியமாயை
யின் — முகமாமதியை - முகமாகிய சந்திரனை — சேர்தருவரிக்கருங்கு
வளை கண்மலர - சேர்த்தவரிபொருந்தியகண்களாகிய நீலோற்பலங்கள்மல
ரவும் — குதிரைத்தேரவன் - பச்சைக்குதிரைபூண்ட விரதத்தையுடைய
சூரியன் — குணதிசைக்குன்றிலெழுந்தனன் - கிழக்குத்திசைக்கணுள்ள
வுதயகிரியிலுதித்தனன். எ - று.

(உ)

அனைய காலையி லன்னமென் றூவிபெய் யணைமேற்
றனியண் மாமயில் போற்றுகியின் றவமியி றணந்து
வினையி னான்மலி மஞ்சனச் சாலையுண் மேவி
யினிய வாசநீ ராடினள் சேடிய ரேந்த.

(இ - ள்.) அனையகாலையில் - அப்பொழுது — அன்னமென் றூவிபெய்
யணைமேல் - அன்னத்தின் மெல்லிய விறகாற் பதனைத்துச்செய்த சய
னத்தின்மீது — தனியண்மாமயில்போல் - தமியளாகிப் பெருமைபொருந்
திய வொருமயிலைப்போல்—துயின்றவள் - துயில்செய்தவளாகிய மாயை
யானவள்—துயிறணந்து - விழித்துக்கொண்டு — வினையினான்மலி - தொ
ழில்நிறைந்த — மஞ்சனச்சாலையுண்மேவி - ஸ்நானசாலைக்குட் சென்று—
சேடியரினியவாச நீரேந்த - புணிவிடைப்பெண்க ளினியவாகத்தாய்மை
செய்து வாசமூட்டிய புனலெடுத்தேந்த — ஆடினள் - ஸ்நானஞ்செய்த
னள். எ - று.

(ங)

விலைவ ரம்பறி யாமணிக் கோவைசூழ் விளிம்பு
கலைய ணிந்தொரு தலைமுலை மேலலங் கரித்தாண்
முலையொ ரிந்துகில் கண்டநாண் முதற்றொடர்ந் தன்றோ
விலகு றுங்கலை வல்லவர் கடபடா மென்றல்.

(இ - ள்.) (பின்பு) விலைவரம்பறியா - விலையிவ்வளவென் றறியப்
படாத—மணிக்கோவைசூழ் - அரதனக்கோவைசூழ்ந்த—விளிம்பு - கரை
யையுடைய—கலையணிந்து - பட்டாடையுடுத்து—ஒருதலை - அவ்வாடையி
னொருமுன்றுணையை — முலைமேலலங்கரித்தாள் - தனங்களின்மீதழகு
பெறவணிந்தனள் — முலையொரிந்துகில் கண்டநாண்முதற் றொடர்ந்தன்
றோ - அவளதுதனங்களோடு பொருந்தியவாடையைக்கண்டநாள் தொடங்
கியல்லவா — இலகுறுங்கலைவல்லவர் - தருக்கசாஸ்திரங்கற்றுப்பிரசித்தமா
யிருக்குந் தார்க்கோள் — கடபடாமென்றல் - கடபடாமென்றுதாகரித்
தல். எ - று.

கலைவல்லவர் கடபடாமென்றல்:—கடத்திற்படமும் படத்திற்கடமும்
அந்நியோர்நியா பாவமெனவாதித்தலை. இக்கருத்தைமாற்றி இங்கே கட
படா மெனக்கூறிய தென்க.

(ச)

மணிய மைந்தபொற் பாதுகை யொருத்திமுன் வைப்பப்
பினிய விழிந்தசெந் தாமரைப் பதங்கொடு பெயர்ந்தே

யணிய ணிந்திடு மண்டபத் தணைமிசை யமர்ந்தாள்

பணிய ணிந்திடு மங்கைய ரடைந்தனர் பலரோ.

(இ - ள்.) ஒருத்தி - ஒருசேடியானவள் — மணியமைந்தபொற்பாதுகை - பொன்னிறம்செய்து இரத்தினங்கள்பதித்த மிதியடிகளை—முன்வைப்ப - கொணர்ந்துமுன்னேவைக்க — பணியவிழ்ந்த செந்தாமரைப்பதங்கொடு - மாயையானவள் கட்டவிழ்ந்த செங்கமலமலரையொத்த பாதங்களிற் றெடுத்திக்கொண்டு — பெயர்ந்து - நடந்துபோய் — அணியணிந்திடுமண்டபத்து - பூஷணமணிகின்ற அலங்காரமண்டபத்தில் — அணைமிசையமர்ந்தாள் - ஆசனத்தில்வீற்றிருந்தாள்—பணியணிந்திடுமங்கையர் பலர் - அணியணியும் வண்ணமகளிர் பலர்—அடைந்தனர் - அவ்விடத்தை யடைந்தனர், எ - று.

(ரு)

மார வேள்சிலை வளைந்திடப் பூட்டிய வண்டு

நாரி யோர்தலை நெகிழ்த்துவிட் டெனவொரு நாரி

கார வாமலர்க் குழற்சடை கைபுனைந் தியற்றி

வீர வேனெடுங் கண்ணிதன் முதுகுற விடுத்தாள்.

(இ - ள்.) மாரவேள் - மன்மதன் — சிலைவளைந்திடப்பூட்டிய வண்டு நாரி - தனது வில்வளையும்படி பூட்டிய வண்டாகிய நாணியின் — ஓர்தலை நெகிழ்த்துவிட்டென - கீழ்க்குதைப்பூட்டைக் கழற்றிவிட்டதுபோல — ஒருநாரி - ஒருவண்ணமகள் — காரவாமலர்க்குழல் - மலர்புனைந்த கருமையாகியவளகத்தை—சடைகைபுனைந்தியற்றி - பின்னியலங்கரித்து—வீரவேனெடுங்கண்ணிதன் - செளரியத்தையுடைய வேலையொத்த நெடியகண்ையுடைய மாயையின் — முதுகுறவிடுத்தாள் — முதுகிற்றொங்கவிடுத்தாள், எ - று.

(சு)

பின்னும் வேணிவார் குழலெனுங் கரியபே ரரவ

முன்ன மார்தரு சுடர்களை யுமிழ்ந்திடு முறைபோற்

கன்னி வாணுதன் மிசைக்கதிர் பிறையொடு கவினப்

பொன்ன வாஞ்சுணங் கவிர்முலை யொருத்திகை புனைந்தாள்.

(இ - ள்.) பின்னும்வேணி - பின்னிவிடப்பட்ட சடாரூபமாகிய—வார் குழலெனுங்கரியபேரரவம் - நெடியகூந்தலெனப்படுகிற கரிய பெரும்பாம்பானது — முன்னமார்தருசுடர்களை - முன்னேவிழுங்கிய சூரியசந்திரர்களை—உமிழ்ந்திடுமுறைபோல்—உமிழ்ந்திட்டு வைத்தமுறைபோல — பொன்னவாஞ்சுணங்கணி முலையொருத்தி - பொன்போலுந் தேமலாற்பிரகாசிக்

கின்றமுலைகையுடைய வொருபெண் — கன்னிவாணுதன்மிசைச் — மாயையினது காந்திபொருந்திய நெற்றியின்மேல் — கதிர்விறை - சூரியப்ரபைச் சந்திரப்ரபை யென்றுசொல்லப்பட்டவணிகளை — கவின - அழகுற — எக புனைந்தாள் - அலங்கரித்தாள். எ - று. ஒடு - அசை. (எ)

ஒதி யாகிய வறன்மிசைச் கவடுற ஓர்ந்து
திதி லாதவொண் சந்தனத் திலகவெண் மதிக்குப்
போது மோர்சிறு பாம்பென மயிர்வகிர்ப் பொருந்தச்
சோதி மாமணிச் சுட்டியொன் றொருத்திதூக் கினளால்.

(இ - ள்.) தீதிலாத வொன்சந்தனத்திலக வெண்மதிக்கு - களங்கமில் லாதவொள்ளிய சந்தனப்பொட்டாகிய வெண்மையாகிய சந்திரனைக்கவர் தற்கு — ஒதியாகியவறன்மிசை - கூந்தலாகிய கருமணலின்மேல் — சுவ நெயூந்து - வடுப்பட்டச்சென்று — போதுமோர் சிறுபாம்பென - செல்லு கின்றவொருசிறு பாம்புபோல — மயிர்வகிர்ப்பொருந்த - மயிர்வடுவிலே பொருந்துமபடி — சோதிமாமணிச் சுட்டியொன்று - ஒளிபொருந்திய மாணிக்கச்சுட்டி யொன்றை — ஒருத்தி - ஒருபெண் — தூக்கினள் - தொங்கவிட்டனள். எ - று. ஆல் - அசை. (அ)

வேன லம்பதி கொலைவிட மூட்டிய வெவ்வேன்
மான வஞ்சன மெழுதிய விழிபொர வரலாற்
றான தன்பகை தனைத்துணை கொண்டுநற் தகைபோற்
பான லஞ்செவி மிசையணிந் தனவொரு பாவை.

(இ - ள்.) வேனலம்பதி - மன்மதனது — கொலைவிடமூட்டிய வெவ் வேன்மான - கொலைசெய்ய நஞ்சூசப்பட்டகொடிய வேல்டோல — அஞ் சனமெழுதியவிழி - மையிடப்பட்டகண்ணானது — பொரவரலால் - தன் னோடு போர்செய்யவருதலினாலே — அதன்பகைதனை - அக்கண்ணின் பகையாகிய குவளைமலரை — தான்றுணைக்கொண்டு நுந்தகைபோல் - தான்படைத்துணையாகச் சேர்த்துவைத்திருக்கின்றதகைமைபோற்றோன்ற — பானல் - குவளைமலரை — ஒருபாவை - ஒருபெண் — அஞ்செவிமிசை யணிந்தனள் - அழகியகாதின்மேற்குடினாள். எ - று. (க)

அடுத்த மாதவ மழிமினென் றனங்கவே டமக்கு
விடுத்த வோலையைக் கண்கடம் மேற்பழி விளம்பிற்

கொடுத்த வேண்மிசை நிர்தைகூறுதற்குவைத் திருத்தல்
கடுத்து வாழ்தர வொருத்திபொன் னோலைகா தணிந்தாள்.

(இ - ள்.) அடுத்து - துறவோராயடுத்து — மாதவமழிமினென்று -
அவரது பெரியதவத்தை யழியுங்களென்று — அனங்கவே டமக்குவிடுத்த
வோலையை - மன்மதனாலே தங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டவோலைச்சுருள்களை
— கண்கள் - கண்களானவை — தம்மேற்பழிவிளம்பின் - யானோனுந்தம்
மேல்நிந்தைசொல்வாராயின் — கொடுத்து - அவ்வோலைகளையவர்கையிற்
கொடுத்து — அவ்வேண்மிசை - அந்தமன்மதன்மேல்—நிர்தைகூறுதற்கு-
நிர்தைசொல்வதற்கு — வைத்திருத்தல்கடுத்து - தம்மருகேவைத்திருத்த
லொத்து — வாழ்தர - தோன்றும்படிக்கு — ஒருத்தி — பொன்னோலை -
பொன்னோலைச் சுருள்களை — கா தணிந்தாள் - காதுகளிலே தரித்
தாள். எ - று. (க0)

தன்னை நிர்தைசெய் வெண்ணகை மேற்பழி சார
மன்னி யங்கது நிகரற வாழ்மனை வாய்தன்
முன்னி நந்திடு வேனென ஞான்றுகொண் முறைமை
யென்ன வெண்மணி மூக்கணி யொருத்திநின் றிட்டாள்.

(இ - ள்.) தன்னை நிர்தைசெய் வெண்ணகைமேல் - தன்னை யிகழ்கின்ற
வெள்ளியநகையின்மேல்—பழிசார - நிர்தைசேரும்படி — மன்னி - நிலை
பெற்று—அங்கதுநிகரறவாழ் - அப்பல்லானது ஒப்பறவாழ்கின்ற — மனை
வாய்தன்முன் - வீடாகிய வாயின் முன்னேசென்று—இறந்திடுவேனென -
சாவேனென்று — ஞான்றுகொண் முறைமையென்ன - நான்கொள்
முறைமையதுபோற்றோன்ற — வெண்மணிமூக்கணி - வெள்ளைமுத்தக்
கோத்தமூக்கணியை — ஒருத்திநின்றிட்டாள். எ - று. (க௧)

கற்றை யங்குழ னறுமலர்த் தொடையொடு கனமா
யுற்ற ணங்குமென் றிலகுபூண் டிடித்ததை யொப்ப
விற்ற யங்குவா ணுதலெழின் மாயைதன் மிடற்றிற்
பொற்ற டந்தகட் டணியொரு மடவரல் புனைந்தாள்.

(இ - ள்.) கற்றை யங்குழல் - கற்றையாயுள்ள கூந்தலானது—நறு
மலர்த்தொடையொடு - நல்லமலர்மாலையொடு — கனமாயுற்று - பாரமா
யுறுதலாலே — அணங்குமென்று - வருந்துமென்று— இலங்குபூண்டிடித்
ததை யொப்ப - விளங்காநின்ற பொற்பூண் சேர்த்துத்தையொப்பாக—விற்
றயங்குவாணுதலெழில் - விற்போற்றோன்றுகின்ற கார்திபொருந்திய நெற்

றியையும் அழகையு முடைய — மாயைதன்மிடற்றில் - மாயையினுடைய
கண்டத்தில் — பொற்றடந்தகட்டணி - பொன்னும் செய்யப்பட்ட பரப்
பாகிய தகட்டுவடிவத்தையுடையவணியை — ஒருமடவரல் - ஒருபணிப்
பெண் — புனைந்தாள் - தரித்தாள். எ - று. (௧௨)

கன்னி யத்தம் வந்தினமணிக் கற்கட கத்தின்
மன்னி யுற்றதற் புதமென வளைபல காக்க
வின்னு தற்கருங் கண்மட மாகை விளங்கப்
பொன்னி னற்கட கம்புனைந் தனளொரு பூவை.

(இ - ள்.) கன்னியத்தம்வந்து - மாயையினது கைகள்வந்து - கன்னி
ராசியிலிருக்கின்ற அஸ்தநகஷத்திரம்வந்து — இனமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றது - ஒருசாதியாயுள்ளமணிக்கற்களையுடைய கடகத்தினுள்ளே
நிலைபெற்றது - கூட்டமாகிய முத்துக்கள்போன்றகற்கடகராசியிலே நிலை
பெற்றிருக்கிறது — அப்புதமென - ஆச்சரியமென்று சொல்லவும் —
வளைபலகாக்க - வளைகள்பலவற்றையுங்காக்கவும் — வின்னுதல் - விற்
போன்ற நெற்றியையும் — கருங்கண் - கரியகண்களையும் — மடம் - பே
தைமையையுமுடைய — மாகு - மாயையினது — கை - கைகளிலே —
விளங்க - விளங்கும்படி — பொன்னினற்கடகம் - பொன்னுலாகியநல்ல
மணிக்கடகத்தை — ஒருபூவை - ஒருமங்கையானவள் — புனைந்தனள் -
அணிந்தனள். எ - று. கன்னியத்த மென்பதுமுதல் உற்றது என்பது
வரையில் சிலேடை. (௧௩)

ஆயு மின்சுவை தரச்செலும் கையுட னடுத்து
வாயி னொண்கவின் காணிய மருவுறு மாபோன்
மாயை தன்கையிற் பொற்கட கத்தின்முன் வனைந்தா
யே செம்பவ ளங்களைக் கோத்தொரு தோகை.

(இ - ள்.) ஆயுமின்சுவை - ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட இனியவறுவ
கைச் சுவைகளையுடையவுணவுகளை — தரச்செலும் - தருதற்குச் செல்லு
கின்ற — கையுடனடுத்து - கையோடு கூடிச்சென்று — வாயினொண்க
வின்காணிய - வாயினதுள்ளிய அழகை காணுதற்பொருட்டு — மருவுறு
மாபோல் - சேர்த்திருக்குமாறுபோல — மாயைதன்கையில் - மாயையி
னதுகையில் — பொற்கடகத்தின்முன் — தாய - குற்றமில்லாத — செம்பவ
ளங்களைக்கோத்து — ஒருதோகை - ஒருமயில்போல்பவள் — வனைந்
தாள் - கட்டினாள். எ - று. (௧௪)

மங்க லத்தொழி லாடவர் மனநடக் கிற்காக்
குங்கு மப்பெருஞ் சேற்றினைக் குறித்திடு கற்போன்
மங்கை யர்க்கொரு திலகமா கியவெழின் மாயை
கொங்கை யிற்புனைத் தனவொரு பெண்மணிக் கோவை.

(இ - ள்.) மங்கலத்தொழிலாடவர்மனம் - சுபமான செய்கைகளை
யுடைய காணையரதுமனங்கள் — நடக்கிற்கா - நடத்தற்பொருட்டாக —
குங்குமம் - செஞ்சாந்தாகிய — பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்து — இடுகற்
போல் - இடப்பட்டகற்கள்போற்றோன்ற — மங்கையர்க்கொருதிலகமா
கிய - ஸ்திரீகளுக்குத் திலகம்போற் சிறந்தவளாகிய — எழின்மாயை -
அழகையுடையமாயையினது — கொங்கையில் - முலைகளின்மேல் — ஒரு
பெண் — மணிக்கோவை - நவமணிவடங்களை — புனைந்தனள் - அலங்க
ரித்தாள். எ - று.

(கரு)

பாயும் வெண்டிரைக் கருங்கட னிலச்சுமைப் பாம்பி
னாழி ரம்பாடங் களுந்திறை யிற்ப்ப ன வனைய
மீயி லங்கொளி விரிமணி மேகலை வேய்பந்தான்
மாயை மங்கைத் தனல்குவி னொருதிரு மடந்தை.

(இ - ள்.) பாயும் வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பின் - பாய்
கின்ற வெள்ளியஅலைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட நிலத்தைத்தலைச்
சுமையாகவுடைய சேஷனது — ஆயிரம்படங்களும் - ஆயிரம்படங்களா
லும் — திறையிட்டனவனைய - அரகிறையிடப்பட்டதுபோல்வனவாகிய
— மீயிலங்கொளி விரிமணிமேகலை - மேலாக விளங்காநின்ற கதிர்களை
விரிக்கின்ற மணிகளாலாகிய மேகலாபரணத்தை — ஒரு திருமடந்தை -
திருமகள்போன்ற ஒருமாதா — மாயைமங்கைதன் - மாயையினது —
அல்குவின் - அல்குவின்மேல் — வேய்பந்தாள் - அலங்கரித்தாள். எ - று.

கறைய டிக்களி யானையின் வரவினைக் கண்டு
மறுகி னுற்றவ ரிரிதர மணிமருங் கிடல்போ
லுறுத வத்தின ரறிந்தன ரோடவொண் ணுதற்கு
நறும லப்பதத் தணிந்தனள் சிலம்பொரு நங்கை.

(இ - ள்.) கறையடிக்களியானையின் - உரல்போலுமடிகளையும் களிப்
பையுமுடைய யானையினது — வரவினைக்கண்டு - வருதலைக்கண்டு—மறு
கிணுற்றவ ரிரிதர - வீதியிற் சஞ்சரிக்கின்றவர்கள் அறிந்தோட — மணி -

மணிகளை — மருங்கிடல்போல் - இருபக்கத்திலுங் கட்டுதல்போல — உறு
தவத்தினர் - மிக்கதவத்தையுடைய முனிவர்—அறிந்தனரோட - தெரிந்து
ஒடும்படிக்கு—ஒண்ணுதற்கு - ஒள்ளியதுதலையுடைய மாயைக்கு—ஒருநங்
கை - ஒருபணிப்பெண் — நறுமலர்ப்பதத்து - நல்லமலர்போன்ற அழக
விலே—சிலம்பு - சிலம்பை—அணிந்தனர். எ - று. (கீள)

கூடை - மென்மலர் மணத்தினு லுறிந்ததைக் குறுகப்
பாடும் வண்டினஞ் சூழ்தல்போ லினோடுந்கண் பரப்பத்
தேட ரும்பொரு ளனையவட் குறுநறுந் தேய்வை
பீடு றுங்குவி முலைக்கணிக் தனொளரு பேதை.

(இ - ள்.) கூடைமென்மலர் - குடலையகத்துள்ளமெல்லிய மலரை—
மணத்தினுலறிந்து — அதைகுறுக - அதைச்சேர — பாடும் வண்டினம் -
இராகங்களைப் பாடுகின்றவண்டினங்களானவை — சூழ்தல்போல் — இளை
ஞர்கண்பரப்ப - ஆடவர்கள் கண்களைச் செறிக்க — தேடரும்பொருளனை
யவட்கு - சம்பாதித்தற்கரிய பொருள்போல்பவளுக்கு — உறுநறுந்தேய்
வை - மிக்கநல்லசந்தைக்குழம்பை — பீடும் - பெருமைபொருந்திய —
குவிமுலைக்கு - குவிந்தமுலைகளிடத்தே — ஒருபேதை — அணிந்தனர் =
பூசினாள். எ - று. (கஅ)

நின்றன் விம்பமே நினக்கெது ரன்றிவே நிலை
யென்று கண்கொளத் தெளிந்தபே ராடியொன் றெடுத்தா
குன்றெ னுங்குவி முலையவ ளெதிர்கொடுங் குழைமேற்[ள்
சென்று சென்றுபா யரிமதர் மழைக்கணைர் தெரிவை.

(இ - ள்.) நின்றன்விம்பமே - உனதுவடிவமே—நினக்கெதிர் - உனக்
குபமானமாகும் — அன்றி - அஃதல்லாமல் — வேறில்லை - பிறிதொன்
றில்லை—என்று - என்றுகாண்பிப்பவள்போல — கண்கொள - கண்களாற்
காணும்வண்ணம் — தெளிந்த பேராடியொன்று - தெளிந்த வொரு
பெரிய கண்ணுடையை — குன்றெனுங் குவிமுலையவளெதிர் - மலைகளெனப்
படுகின்ற குவிந்தமுலைகளையுடையவள் முன்னே — கொடுங்குழைமேல் -
வளைவாகிய குழையையுடைய செவிகளின்மேல்—சென்றுசென்றுபாய்—
அரிமதர் மழைக்கண் - அரிகளையும் களிப்பையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய
கண்களையுடையவளாகிய — ஓர் தெரிவை - ஒருமாதா — எடுத்தாள் =
தாங்கினாள். எ - று. (கக)

வீர வேள்வனை யாதசெங் கரும்பவன் வில்லி
 னுரி மேலீடா மலர்மறு விலாநகை மதியங்
 காரு ருதமின் கா.ற்பிற வாதவின் னமுதம்
 வேரி லாதபூங் கொடியென விளங்கினண் மாயை.

(இ - ள்.) வீரவேள்வனையாத செங்கரும்பு - வீரத்துவத்தையுடைய
 மன்மதனூலே வளைக்கப்படாத செங்கரும்பு - அவன்வில்லினுரிமேலிடாம
 லர் - அவன்வில்லின துநாணின்மேல் தொடுக்கப்படாதமலரும் - மறுவிலா
 நகைமதியம் - களங்கமில்லாத வொளியையுடைய சந்திரனும் - காருருத
 மின் - மேகத்தைச்சேராதமின்னலும் - கடற்பிறவாதவின்னமுதம் - கட
 லிலேதோன்றாத வினிதாகியவமுதமும் - வேரிலாத பூங்கொடியென -
 வேரில்லாதமலர்வல்லியுமென்று சொல்ல - மாயைவிளங்கினள். எ - று. (1)

மாத ரிவ்வகை யணியலு மதுகைநா யகன்றன்
 பாத தாமரை யருச்சனைப் பொருள்கள் பற் பலவு
 நீதி யாலமைந் தனவினி நிகரிலெம் பிராட்டிப்
 போது வாயென வொருமட மாதெதிர் புகன்றாள்.

(இ - ள்.) மாதரிவ்வகையணியலும் - பணிப்பெண்களில்வண்ணமலங்
 கரித்தலும் - மதுகைநாயகன் - மதுகேஸ்வரனாது - பாததாமரை - பாததா
 மரைக்குச் செய்யப்பெறும் - அருச்சனைப் பொருள்கள் - பூஜோபகரணங்
 கள் - பற்பலவும் - பலபலவும் - நீதியாலமைந்தன - முறைமையால்நிறைந்
 தன - இனி - நிகரிலெம்பிராட்டி - ஒப்பில்லாத எம்முடையதலைவி
 யே - போதுவாயென - பூசைக்குச்செல்லுவாயாக வென்று - ஒருமடமா
 து - இளமையையுடைய வொருமங்கையானவள் - எதிர்புகன்றாள் - எதி
 ரேநின்று சொல்லினாள். எ - று. (2க)

மயி லெழுந்தென வெழுந்தனள் கோமகள் வாழ்த்திக்
 குயிலெழுந்தென வெழுந்தன மடந்தையர் குழாங்க
 மயிலெழுந்தென வெழுந்தன தூபுரத் துழனி
 வெயி லெழுந்தென வெழுந்தன மணியணி விளக்கம்.

(இ - ள்.) கோமகள் - மாயை - மயிலெழுந்தென - மயிலெழுந்தது
 போல - எழுந்தனள் - குயிலெழுந்தென - கோகிலங்க ளெழுந்ததுபோல
 மடந்தையர் குழாங்கள் - மகளிர் கூட்டங்கள் - வாழ்த்தி - அவனைவாழ்த்

தெடுத்த—எழுந்தன — தூபரத்தழனி - அவரடிச்சிலம் போசைகள் —
தூயிலெழுந்தென - தூக்கத்தினின் துமெழுந்தாற்போல்—எழுந்தன—மணி
யணிவிளக்கம் - மணிகளாலாகிய ஆபரணங்களினது காந்திகளானவை —
வெயிலெழுந்தென - வெயில்தோன்றுவதுபோல்—எழுந்தன, எ - று, (1)

பொன் னிலங்கிய சிவிகைமுன் கொணர்ந்தனர் பொறு
மன்னி யங்கதை யேறினண் மதர்விழி மாயை [ப்போர்
சின்னம் வெண்பணி லம்பணை தண்ணுமை திமிலை
முன்னி ரைந்தன மதியெழக் கடன்முழங் குதல் போல்,

(இ - ள்.) பொறுப்போர் - சுமப்போர் —பொன்னிலங்கிய - பொன்
ஹர்செய்யப்பட்டு விளங்குகின்ற —சிவிகை - தண்டுகையை —முன்கொ
ணர்ந்தனர் —அங்கு—மதாவிழிமாயை - களிப்புப்பொருந்திய கண்களையு
டையமாயை —மன்னி - விருப்பமுற்று — அதையேறினள் - அச்சிவிகை
யிலேறினள்—சின்னம் - திருச்சின்னங்களும் —வெண்பணிலம் - தவளச்
சங்கங்களும்—பணை - பேரியும் —தண்ணுமை - மத்தளமும் —திமிலை - பம்
பையும்—மதியெழ - சந்திரனதுயஞ்செய்ய—கடல்— முழங்குதல்போல் -
ஒலித்தல்போல்—முன்னிரைந்தன-அவள்முன்னே ஒலித்தன, எ-று, (உ௩)

ஆன்றி ரட்டுறுங் கண்ணன்வாய்க் குழலிஃ தணிபூண்
மான்றி ரட்டுறு மெனக்குழ லூதினர் மலர்விந்
கோன்றி ரட்டிய வழுதனை யாண்முனங் குறுகி
மூன்றி ரட்டிய முகமுடை முருகனு முருக.

(இ - ள்.) கண்ணன் வாய்க்குழல் - கோபாலனது வாயாலூதப்பட்ட
புள்ளாங்குழலானது —ஆன்றிரட்டுறும் - பலவிடங்களிலுஞ்சிதறி நின்ற
பசுக்களை ஓரிடத்திற்சேர்ப்பதாகும் —இஃது - இப்புள்ளாங்குழலோ வெ
னின்—அணிபூண் - அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய — மான்றி
ரட்டுறும் - மான்போலுள்ள மகளிரைச்சேர்ப்பதாகும் —என - என்று
சொல்லும்படிக்கு —மலர்விந் கோன்றிரட்டிய - அழகிய கருப்புவில்லையு
டைய மன்மதனாலே திரட்டியெடுக்கப்பட்ட — அழுதனையான் - அழுதம்
போல்வளாகிய மாயைக்கு — முனக்குறுகி - முன்னேசில மக்கையர்
சென்று —மூன்றிரட்டியமுகமுடை - மூன்றையிரட்டுதலாலாகிய ஆறு
முகத்தையுடைய — முருகனும்—உருக - உள்ளங் குழையும்படி—குழல் -
புள்ளாங்குழலை—ஊதினர், எ - று, (உ௪)

வயங்கு மாயையங் கரும்பினிற் றுழந்தவர் மாவி
னுயர்ந்த மாதரா னுற்றிருந் தொழுகுகண் மலரை
நயந்து சூழ்தரு மளியினண் ணினர்பிறர் காலா
லியங்கு மாதிரு புடை யினு மிடையற வீண்டி.

(இ - ள்.) வயங்கும் - விளங்காநின்ற —மாயையங் கரும்பினில் - மா
யையாகிய அழகியகரும்பினின் றும் —தாழ்ந்தவர் - தாழ்ந்தவரும்—மாவி
னுயர்ந்தமாதராரா - திருமகளினு முயர்ந்தவருமாகிய மகளிர்—ஊற்றிருந்
தொழுகு கண்மலரை - தன்னுள்ளே ஊற்றுகவிருந்து ஒழுகாநின்றதேனை
யுடைய மலரை—நயந்துசூழ்தருமளியின் - விரும்பிச்சூழ்கின்ற வண்டுகள்
போல — பிறர்காலாலியங்கும் - பிறருடையகால்களாலே செல்லுகின்ற—
மாது - மாயையினுடைய —இருபுடையினும் - இருபுறத்தும்—இடையற-
இடை வெளியில்லாமல் — ஈண்டி - நெருங்கி—நண்ணினர் - சூழ்ந்தனர்.
எ - று. (2௮)

வேள ளித்தனன் றன்குடை யெனக்குடை விதிர்க்கும்
வாஸொ னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கண்ணிபான் மருவக்
காள மொத்தகண் மட ந்தையர் பலரிளங் கழுகின்
பாளை யொத்தவெண் கவரிவீ சினரிரு பாலும்.

(இ - ள்.) வேள் - மன்மதனுனவன் — தன்குடை - தனதுசந்திரா
கிப குடையை—அளித்தனனென - இவனுக்குக் கொடுத்தானே வென்று
சொல்லும்படிக்கு — குடை - வெள்ளைக்குடையானது — விதிர்க்கும்வா
ளென - அசைக்கப்பட்டவாள் போல—பிறழ் - புரளுகின்ற — மதர்நெடுங்
கண்ணிபால் - களிப்பையு டெடுமையையுமுடைய கண்ணையுடைய மாயை
யின்பக்கத்தில்—மருவ - பொருந்த—காளமொத்த கண்மடந்தையாபலா -
நஞ்சம்போலும் கண்களையுடைய மகளிர்பலர் — இளங்கழுகின் பாளை
யொத்த—வெண்கவரி - வெண் சாமரைகளை— இருபாலும் - இரண்டு பக்
கத்திலும்—வீசினர். எ - று. (2௯)

காம வெந்தழன் மூட்டல்போற் கடிமலர்ச் சிவிறி
தாம சைந்தன பொய்க்களை சொரிந்துவிற் றடக்கைக்
கோம கன்றிருந் திழையுள மறிதல்போற் குறுகிப்
பூம டந்தையை வென்றவர் பூமழை பொழிந்தார்.

(இ - ள்.) காமவெந்தழல் - காமமாகியவெவ்வியநெருப்பை—மூட்டல்
போல் - மூட்டுதல்போல் —கடிமலர்ச்சிவிறி - மணம்பொருந்திய மலர்க

ளாற்செய்யப்பட்ட விசிறிகள் — அசைந்தன—விற்படக்கைக்கோமகன் - கருப்புவில்லேந்திய நெடியகையினையுடைய மன்மதனானவன் — பொய்க் கணைசொரிந்து - பொய்யம்புகளைச்சொரிந்து — திருந்திழையுளமறிதல் போல் - மாயையினுடைய கருத்தையறிதல்போல—பூமடந்தையைவென்றவர் - அழகினால் திருமகளைவென்றமகளிர்—குறுகி - நெருங்கி—பூமழை-மலர்மாரியை—பொழிந்தார் - சொரிந்தனர், எ - று. தாம் - அசை, (உஎ)

பாகு வெள்ளிலை சந்தனங் குங்குமம் பளித
மோகை மான்மதம் வண்டிமிர் நறுமல ரொலியல்
பேர்கெ மும்பணிப் பெட்டிமென் றுகிலுடைப் பேழை
தோகை மார்பலர் மருங்கினிற் சுமந்துபோ யினரால்.

(இ - ள்.) பாசுவெள்ளிலை - பாக்குவெற்றிலையும் — சந்தனம் - சந்தனமும்—குங்குமம் - செஞ்சாந்தம் — பளிதம் - பச்சைக்கர்ப்பூரமும் — ஓகைமான்மதம் - மகிழ்ச்சியைச்செய்கின்ற கஸ்தூரியும் — வண்டிமிர்நறுமலரொலியல் - வண்டுகளொலிக்கின்ற நல்லமலர்மாலையும் — பேர்கெழும்பணிப்பெட்டி - பெருமைபொருந்திய ஆபரணப்பெட்டியும் — மென்றுகிலுடைப்பேழை - மெல்லியவஸ்திரங்கையுடைய பெட்டியுமாகிய விவற்றை—தோகைமார்பலர் - பலமகளிர்—மருங்கினிற் சுமந்துபோயினர், எ - று. ஆல் - அசை, (உஅ)

கொங்கையங்குவி முகிழ்விழிக் கயலிதழ்க் குமுத
மங்கையம்புய முந்தியஞ் சுழியிவை யடுத்தப்
பொங்கு றங்கவி நீர்பெரு காற்றினைப் புரையு
மங்க லந்திகழ் வுறுமணி மாளிகை மறுகு.

(இ - ள்.) கொங்கையங்குவிமுகிழ் - முலைகளாகிய அழகிய குவிந்த தாமரையரும்புகளும்—விழிக்கயல்-கண்களாகியகெண்டைகளும்—இதழ்க் குமுதம் - வாயாகிய ஆம்பலும் — அங்கையம்புயம் - அழகியகைகளாகிய தாமரைமலர்களும் — உந்தியஞ்சுழி - நாபியாகியசுழிகளும் —இவையடுத்த - ஆகிய விவைகளையடுத்து — மங்கலந்திகழ்வுறும் - சுபம்விளங்குகின்ற—மணிமாளிகை - அழகிய வீடுகளையுடைய—மறுகு - வீதி—பொங்குறும் - மேற்படுகின்ற — கவினீர்பெருகு - அழகாகியநீர்பெருகாரின்ற—ஆற்றினைப்புரையும் - ஆற்றையொக்கும், எ - று, (உசு)

திங்கள் வாணுதன் மடந்தையர் செஞ்சிலம் பொலியுஞ்
சங்கி னோடணி கலன்களின் சிற்றொலி தாமும்
கொங்கு லாமலர்த் தொடையளி யிசைகளுங் குழமிப்
பொங்கு மாழியிற் பஃறுளி பெருகுதல் போன்று.

(இ - ள்.) திங்கள்வாணுதன் - சந்திரன்போலொளிபொருந்தியநெற்றி
யையுடைய—மடந்தையா - மகளிரது—செஞ்சிலம்பொலியும்—செம்பொ
ற்சிலம்போசையும்—சங்கினோடு - வளைகளோடு - அணிகலன்களின் சிற்
றொலிதாமும் - ஆபரணங்களினது சிறியவொலியும்—கொங்குலாம் - பரி
மளமுலாவுகின்ற - மலர்த்தொடையளியிசைகளும் - மலர்மாலையினுள்ள
வண்டிகளினோசையும்—குழமி - கூடி - பஃறுளிபெருகுதல் போன்று -
பலரீர்த்துளிகள் சேர்ந்துபெருகுதலையொத்து - ஆழியின் - கடல்போல
—பொங்கும் - மிகுந்தொலிக்கும். எ - று. (௩௦)

துன்று பெண்படை சூழ்வர மாயையந் தோகை
வென்றி யங்கனன் மழுவினோன் விழியினால் வேளைக்
கொன்ற தென்னெனக் கேட்பமென் றுளவலி கொண்டு
சென்று றுஞ்செய லென்னவத் தெருவிடைச் சென்றாள்.

(இ - ள்.) துன்றுபெண்படைசூழ்வர - இவ்வாறு நெருங்கியமகளிர்
சேனை சூழ்ந்துவாராநிற்க—மாயையந்தோகை - அழகிய தோகைபோல்பவ
ளாகியமாயை — வென்றியங்கனன் மழுவினோன் - வெற்றியைக்கொண்டு
அழகாகப்பிரகாசிக்கின்ற மழுவேந்தியபரமசிவன்—விழியினால் - நெற்றிக்
கண்ணினால்—வேளை - மனமதனை — கொன்றதென்னென - கொன்றதற்
குக்காரணம்யாதென்று—(அவரைக்) கேட்பமென்று—உளவலிகொண்டு -
தெரியங்கொண்டு — சென்றுறுஞ் செயலென்ன - போகின்றசெயல்
போல — அத்தெருவிடை - அவ்வீதியினிடத்து — சென்றாள் - போயி
னாள். எ - று. (௩௧)

வேறு.

அரிமதர் மழைக்கணல் லரிவை தன்புடை
வருமட வரலியர் வனப்புக் காண்டலு
மெரிபுரை விழியரி யேறு போல்பவர்
கரிநுகர் வெள்ளிலங் கனியை யொத்தனர்.

(இ - ள்.) அரிமதர்மழைக்கண் - அரிகளையும்களிப்பையும் குளிர்ச்சி
யையுமுடைய கண்களையுடைய—நல்லரிவைதன்புடை - நல்லமாயையின்

பக்கங்களில்—வரும் - சூழ்ந்து வருகின்ற — மடவரலியர் - மகளிரது —
வனப்பு காண்டலும் - அழகைக்கண்டவளவில் — எரிபுராவழி—தீப்போ
லுள்ள கண்களையுடைய—அரியேறுபோல்பவர் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த
ஆடவர் — கரி நுகர் வெள்ளிலங்கனியை - யானையாலுண் மிழிப்பட்ட
விளம்பழத்தை—ஒத்தனர். எ - று.

(௩௨)

இடையொரு சற்றுவா ணுதல்சற் றேழையர்
படைவிழி சற்றுவாய்ப் பவளஞ் சற்றிணைக்
குடமொரு சற்றிவண் கொள்ளை கொள்ளநம்
புடைபெய ரறிவெலாம் போயிற்றே யென்பார்.

(இ - ள்.) நம்புடைபெயரறிவெலாம் - நன்னடைக்குக் காரணமாகிய
நமதுவிரிந்த அறிவையெல்லாம் — ஏழையர் - மகளிரது — இடையொரு
சற்று - இடையொருசிறிதும்—வாணுதல்சற்று - ஒளிபொருந்திய நெற்றி
யொருசிறிதும்—படைவிழிசற்று - வாள்போலுள்ள விழியொருசிறிதும்
—வாய்ப்பவளஞ்சற்று - வாயாகியபவளமொருசிறிதும் — இணைக்குட
மொருசற்று—இரண்டுகுடம்போன்றமுலைகளொருசிறிதும் — இவன்கொள்
ளையொன்ற - இவ்விடத்திலே கொள்ளையொன்றாதலாலே — போயிற்றே
யென்பார் - அவைமுழுதும் போயிற்றே இனியென்செய்து மென்பார்
கள். எ - று.

(௩௩)

இனத்தியல் பாமறி வென்ப துண்மையே
மனத்துயர் செயுமயன் மாற்று நீறுதா
னனிச்சமெல் லடியினார் நுதல நெத்தலும்
பனித்துடல் வெதும்புமால் படுத்தலா லென்பார்.

(இ - ள்.) அறிவு - மனிதர்க்குள்ள அறிவு—இனத்தியல்பாம்—அவர்
சேர்ந்திருக்குமினத்தினது இயல்பினையுடையதாகும் — என்பது - என்று
சொல்லப்படுவது—உண்மையே - சத்தியமே — மனத்துயர்செயுமயல் -
மனோதுக்கத்தைச்செய்கின்ற காமமயக்கத்தை—மாற்றுகிற - நீக்குகின்ற
விழுதி — அனிச்சமெல்லடியினார் நுதலநெத்தலும் - அனிச்சமலரினுமெல்
லிய அடியையுடையாரது நெற்றியைச்சார்ந்தவளவில்—மாற்படுத்தலால் -
காமமயக்கத்தைச்செய்தலால்—உடல் - எம்முடம்புகள் —பனித்துவெதும்
பும் - வியர்த்துவேகின்றன — என்பார் - என்றுசொல்லுவார், எ - று,
தான் - அசை.

(௩௪)

தொல்லைநஞ்சு சி ர்துயர் சொல்லக் காத்தவன்

வல்லிபங் குடையருண் மதுரை நாயகன்

செல்லுமங் கையர்விழி நஞ்சு செப்துநஞ்

சொல்லுது மவனெடு தொழுதுந மென்பார்.

(இ - ள்) வல்லிபங் குடை - உமாபெய்வையைத்தனது பாதுகாப்பின்
பண்ணேடைய - அருண்மதுரைநாயகன் - அருள்வடிவின்னாகிய மது
சேஸ்வரன்—தொல்லை - முன்னொருகாலத்திலே — நஞ்சடாதுயர்சொல்ல
— நஞ்சம் வருத்தலாலுண்டாகிய துன்பத்தைச்சொல்ல — காத்தவன் -
அத்து எபத்தை நீக்கிக்காத்தவன் — (ஆதலால்) — செல்லு மங்கையாவிழி
நஞ்சுசெய்வதும் - மாயையோடு செல்லுகின்ற மகனிரதங்கண்ணாகிய நஞ்சு
செய்யுத்துப்பத்தையும் --நாட் —தொழுது - வணங்கி — அவனெடுசொல்
லுது மென்பார் - அம்மதுகேசனெடு சொல்லுவோமென்பார். எ-று. ()

இக்குழு மகளிருள் யாவ வப்பினான்

மிக்கவ னெனத் தலைய வினாவி னுதிதி

முக்கனி களுஞ் சுவை முதிர்ச்சி பெற்றாள

தெக்கனி யானை நீ யியம்புவீ மென்பார்.

(இ - ள்.) இக்குழுமகளிருள் - இக்கூட்டமாகிய மங்கையருள்—யாவ
வப்பினான்மிக்கவளென - அழகிந்தந்தவள் எவ்வென்று — தமைவினா
வினாவினா - தம்மைக்கேட்பவர்க்கு எதிர்மொழியாக---முக்கனிகளுள் - மா
வாழை பலா வென்னுமுவைகட்பழங்களுள் — சுவைமுதிர்ச்சிபெற்றுளது -
முதிர்ந்தமதுரமுள்ளது — எக்கனி - எந்தப்பழம் — அதனை — நீர் —
இயம்புவீமென்பார் - சொல்லுங்களென்பார். எ - று. (நசு)

கரும்பினு மினியல்சங் காதற் றுரிளங்

குரும்பையும் பயன்பா ரக் கோவை தன்னையும்

விரும்பின முலகிழுந் வீணி னெஞ்சகம்

வருந்துத னனைதரு மடமையே யென்பார்.

(இ - ள்.) கரும்பினுமினிய - கரும்பினுமிகவின்பஞ்செய்கின்ற—செங்
கயற்கனா - சிவந்தகயல்போலுங்கண்களை யுடையமகனிரது—பயன்படா-
நமக்குபயோகமாகாத — இளங்குரும்பையும் - ஸ்தனங்களாகிய இளங்
குரும்பையும் — கோவைதன்னையும் - அதரமாகிய கோவைக்கனி

யையும் — விரும்பினம் - விரும்பினேமாய் — உலகர்முன்—வீணினெஞ்
சகம்வருந்துதல் - பயனில்லாமல் மனம்வருந்துதற்குக்காரணம் — நகை
தருமடமையென்பார் - யாவரும்நகைக்கத்தக்க நம்முடைய அறியா
மையே யென்பார். எ - று. (௩௭)

விடங்குலா மதர்விழி விரைத்தண் பூங்குழ
ஊடங்குதூ லிடைப்பிறை துதற்பொற் கொம்பனார்
குடங்குண ணுறுமிளங் குவவுக் கொங்கைபோ
லுடம்பெலா மூடின லுய்யலா மென்பார்.

(இ - ள்.) விடங்குலாமதர்விழி - விஷம்பொருந்திய மதர்த்தகண்களை
யும்—விரைத்தண் பூங்குழல் - பரிமளம்பொருந்திய தண்ணியமலர்வனைந்த
கூந்தலையும்—துடங்குதூலிடை - துவள்கின்ற தூல்போலுள்ள இடையை
யும்—பிறைதுதல் - பிறைபோலுள்ளநெற்றியையுமுடைய—பொற்கொம்ப
னார் - பொன்னாலாகிய பூங்கொம்புபோல்பவர் — குடங்கள்—நாணுறும் -
நாணத்தக்க — இளங்குவவுக்கொங்கைபோல் - இளமையையும் திரட்சியை
யுமுடையதமது முலைகளைமூடியதுபோல — உடம்பெலாமூடினால் - தேக
முழுவதையுமூடினால் — உய்யலாமென்பார் - பிழைக்கலா மென்பார்கள்.
எ - று. (௩௮)

இவ்வணங் கருத்தழிந் திளைஞர் மாழ்குறக்
கொவ்வையங் கணியிதழ்க் கோதை மாறொடு
மௌவலங் குழலெழின் மாயை யென்பவ
ளவ்வரன் கோயிலி னருகு போயினான்.

(இ - ள்.) இவ்வணம் - இத்தன்மையாக — கருத்தழிந்து — இளைஞர்
மாழ்குற - காணையர் மயங்காநிற்க — கொவ்வையங்கணியிதழ் - கொவ்வைக்
கணிபோன்ற அழகிய அதரத்தையுடைய — கோதைமாரொடும் - மங்கைய
ரோடும்—மௌவலங்குழல் - மல்லிகை மாலையணிந்த அழகிய கூந்தலையு
டைய—எழின்மாயையென்பவள் - அழகியமாயையென்று சொல்லப்படு
பவள் — அவ்வரன்கோயிலினருகு - அந்தமதுகேசர்கோயிலினருகே —
போயினான். எ - று. (௩௯)

சிவிகையி னிழிந்துதன் சென்னி தாங்கிய
குவிகையி னொடுபுகாக் கோபு ரத்துள்வெண்

கவிகைய நெனுமம காரன் கன்னிகட்

செவிகையி னணிபர நெதிர்சென் றுளரோ.

(இ - ள்.) வெண்கவிகையனெனும் - தவளக்குடையை யுடையவனென்று சொல்லப்படுகின்ற — மமகாரன்கன்னி - மமகாரவரசனது புதல்வியானவள் — சிவிகையிழிந்து - தண்டிகையினின்று மிழிந்து—தன்சென்னிதாங்கியகுவிக்கையினெடு - தனதுதலையாற்றங்கப்பட்ட குவிந்தகையுடனே — கோபுரத்துள்புகா - கோபுரவாயிலுட்புகுந்து—கட்செவி - சர்ப்பகங்கணத்தை — கையினணிபரன் - திருக்கரங்களினணிகின்ற மதுகேசரது—எதிர்சென்றாள் - சந்திதியிற்சென்றாள். எ-று. அரோ-அசை. (சு0)

வேண்டிய வனைத்தையு மேவன் மெல்லிய

ராண்டரு குறவமைத் தளிப்ப மாயைதான்

காண்டகு நுதல்விழிக் கடவுட் கன்புளம்

பூண்டன ளருச்சனை புரிதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மாயை - அப்படிசென்ற மமகாரன்புதல்வி — வேண்டியவனைத்தையும் - அப்பூசைக்குவேண்டிய உபகரணங்களுையெல்லாம் — ஏவன்மெல்லியர் - பணிவிடைசெய்யும்பெண்கள் — ஆண்டு - அவ்விடத்தில்— அருகுறவமைத்து - பக்கத்திலே நிறைத்துக்கொண்டு—அளிப்ப - உதவாரிற்—காண்டகுநுதல் விழிக்கடவுட்கு - காணத்தக்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய மதுகேசருக்கு — அன்புளம்பூண்டனள் - மனத்தின்கண் அன்புபூண்டவளாகி — அருச்சனை புரிதன்மேயினான் - பூசைசெய்யத்தொடங்கினான். எ - று. தான் - அசை. (சுக)

ஆதிய வரன்முறை செய்த ருக்கிய

மாதிய கொடுபர னணிந்தி ருந்தபூ

வாதிய களைந்துமந் திரம றைந்துநம்

மாதியை மஞ்சன மாட்டன் மேயினான்.

(இ - ள்.) ஆதிய - பூசைக்குமுதலிலே செய்யவேண்டிய சடங்குகளையெல்லாம் — வரன்முறைசெய்து - விதிப்படிசெய்து — அருக்கியமாதிய கொடு - அருக்கிய முதலானவைகளைக்கொண்டு—பரனணிந்திருந்தபூவாதியகளைந்து - கடவுளணிந்தமலர்முதலானவைகளைக்கழித்து — மந்திரமறைந்து - மந்திரஞ்சொல்லி—நம்மாதியை - நமதுகடவுளை — மஞ்சனமாட்டன்மேயினான் - திருமஞ்சனமாட்டத்தொடங்கினான். எ - று. (சஉ)

வேறு.

தீயிலமுட னுனிடத்தைந் தையமுத நறுநெய்பாறயிர்செழுந்தேன், வயலினெழு கரும்புடைத்துக் கொள்சாறு பழம் பிழிந்த மதுரச் சாறு, புயலளவு தாழையிள நீர்நறுஞ்சந் தனக் குழம்பு போற்று தூலி, னியலினமை தபனமிவை யொன்றன்பி னென்றுமுறை யிறைவற் காட்டி.

(இ - ள்.) தைலம் - எண்ணெயும்—ஆனிடத்தைந்து - பஞ்சகவ்வியமும்—ஐயமுதம் - பஞ்சாமிர்தமும்—நறுநெய் - நல்லநெய்யும்—பால் - பாறும்—தயிர் - தயிரும் —செழுந்தேன் - செழித்ததேனும்—வயலினெழு - வயலிலேயெழுகின்ற — கரும்புடைத்துக்கொள்சாறு - கரும்பையுடைத்தெடுத்துக்கொண்ட விரதமும் — பழம்பிழிந்தமதுரச்சாறு - கனிகளைப் பிழிந்ததித்திப்பையுடைய விரதமும் —புயலளவு - மேகமண்டலத்தையளவிய—தாழையிளநீர் - தெங்கினிடத்துக் கொண்ட இளநீரும் — நறுஞ்சந் தனக்குழம்பு - பரிமளத்தையுடைய சந்தனக்குழம்பும் — போற்றும் - போற்றுகின்ற — தூலினியலினமை - வேதாகமவிதிப்படியமைந்த — தபனம் - ஸ்பந்தபனகலசநீருமாகிய — இவை - இவைகளெல்லாம் — ஒன்றன்பி னென்று—முறை - முறையாக — இறைவற்காட்டி - மதுகேசருக்கு அபிஷேகித்து. எ - று.

(சுந)

சங்குலவு மென்கைநெடுஞ் சுடரிலேவேல் விழிமாயை சாம் பற்பூத்து, மங்கலமா கியமேனி முழுவதுஞ்சந் தனத்திரளை மலியச் சாத்தித், திங்களெனு மொருசிறுகூன் முதுகிப்பி யீன் றதெனச் சினவெள் ளேற்றான், கங்கைமுடி மீதினில்வெண்ணிலவெறிக்கு நித்திலவக் கதையு மிட்டாள்.

(இ - ள்.) சங்குலவுமென்கை - வளைகளுலாவுகின்ற மெல்லியகைகளையும்—நெடுஞ்சுடரிலே வேல்விழி - நெடியதும் ஒளியதும் தகட்டுவடிவினது மானவேல்போலுள்ள விழிகளையுமுடைய— மாயை — சாம்பற்பூத்தும் - நீறுமேற்பூத்தும் — மங்கலமாகிய மேனிமுழுவதும் - மங்களகரமாயுள்ள திருமேனியனைத்தும்—சந்தனத்திரளை - சந்தனவுருண்டைகளை —மலியச் சாத்தி - சிறைய அப்பி—திங்களெனுமொருசிறு கூன்முதுகிப்பி - சந்திரனைப்படுகின்ற சிறியதும்வளைந்த முதுகினதுமான ஒருசிப்பியினாலே— ஈன்றதென - பெறப்பட்டதென — சினவெள்ளேற்றான் கங்கைமுடியீதி

னில் - முனியையுடையவெள்ளிய இடபவூர்தியையுடைய கடவுளது கங்
கையைத்தரித்த தலையின்மேல் — வெண்ணில வெறிக்கும் - வெள்ளியசந்
திரிகையைப்பரப்புகின்ற — நித்தில வக்கதையு மிட்டாள் - முத்தாலாகிய
அக்ஷதையுமிட்டாள். எ - று. (சச)

பிறைதவமு நெடுஞ்சடையெம் பெருமானைச் சார்ந்து சர்
ப்ப பிராந்தி மேவ, நறுமலர்மென் றொடைமலை பலவனைந்து
கூர்ங்கோட்டு நால்வாய்ச் சீற்றக், கறையடியீ ருரிசுமந்த திரு
மேனி யழகுறநுண் கலைபு னைந்திட், டிறைவனெ லும் பணிநாண
வவிர்மணிப்பூண் பற்பலவு மெடுத்த ணிந்தாள்.

(இ - ள்.) பிறைதவமுநெடுஞ்சடையெம் பெருமானை - பாலசந்திரன்
தவழுகின்ற நெடியசடையினையுடைய எமதுகடவுளை — சார்ந்து - அடுத்து
— சர்ப்பபிராந்திமேவ - சர்ப்பமென்னு மயக்கமுண்டாக — நறுமலர்
மென்றொடைமலை பலவனைந்து - நறிபமலராலாகியது மெல்லியதுமாகிய
தொடுக்கப்பட்டமலைகள் பலதரித்து — கூர்ங்கோட்டு - கூரியமருட்புகளை
யும்—நால்வாய் - தொங்குகின்ற வாயையும் — சீற்றம் - கோபத்தையும்—
கறையடி - உரல்போலுள்ள அடிகளையுமுடைய யானையினது — ஈருரி
சுமந்த-உரிக்கப்பட்ட போர்வையைத் தாங்கிய—திருமேனியழகுற—நுண்
கலைபுனைந்திட்டு - நுண்ணிய இழையினாலாகிய ஆடையைத் தரித்து—இ
றைவன் - கடவுளது—எலும்பணிநாண - எலும்பாகிய ஆபரணங்களெல்
லாநாணும்படி — அவிர்மணிப்பூண் - விளங்குகின்றமணியினாலாகிய ஆப
ரணங்கள்—பற்பலவும் - பலபலவும்—எடுத்தணிந்தாள். எ - று. (சரு)

நற்றாமங் கமழ்ந்திய கல்லியாணி மணுளர்க்கு நானஞ்
சாத்திப், பெற்றானங் கடிதலிலாக் கறிமருவு போனகங்கள்
பிச்சை யல்லான், மற்றுனென் றில்லாத பெருந்தகைக்கு நிவே
தித்து வண்டு கிண்டி, யுற்றாதுங் கடிமலர்மென் குழன்மடவாள்
வெள்ளிலையு முவந்த ளித்தாள்.

(இ - ள்.) நற்றாமங்கமழ் - நற்புகைகமழ்கின்ற — நித்தியகல்லியாணி
மணுளர்க்கு-நித்தியகல்யாணியென்னும் பெயரையுடைய உமாதேவியினது
மணத்திற்குரியகணவற்கு—நானஞ்சாத்தி - கஸ்தூரியணிந்து—ஊனம்பெ
ற்று—கடிதலிலா - களையப்படுதலில்லாத —கறிமருவுபோனகங்கள் - கறி
கள்பொருந்திய உண்டுகளை — பிச்சையல்லால் - பிச்சையுண்டியன்றி—

மற்றானென் நில்லாத பெருந்தகைக்கு - மற்றோருண்டியில்லாத கடவுளு
க்கு—நிவேதித்து — வண்டிகிண்டியுற்று - வண்டிகளானவைகிண்டிக்குடி
யிருந்து — ஊதும் - ஊதுகின்ற - கடிமலர்மென்குழன்மடவாள் - மணத்
தையுடைய மலரையணிந்த மெல்லியகூந்தலையுடைய மாயை — உவந்து -
மகிழ்ந்து—வெள்ளிலையுமளித்தாள் - தாம்பூலமுங்கொடுத்தாள். எ - று. ()

நதியபுகை செழுஞ்சுடர்மென் சிவிறியொடு வெண்கவரி
நாடு மாடி, நெறிமுறையி னெடுங்கடல்போ லியமுழங்க நின்று
தவி நிமலன் றன்னைப், பிறைநுதலிவ் வகைபூசை புரிந்துதுதி
பலசெய்து பெருகு மன்பான், மறைபுகலு மஞ்செழுத்து மறைந்
துவலம் வந்துமுனம் வணங்கிப் பின்னர்.

(இ-ள்.) நதியபுகை - பரிமளநாபமும் — செழுஞ்சுடர் - செழியதீப
மும்—மென்சிவிறி - மெல்லியவிசிறியும் — வெண்கவரி - வெள்ளியசாமர
மும் — நாடுமாடி - நிழல்பார்க்கின்ற கண்ணாடியும் — நெறிமுறையின் -
விதிப்படி — நெடுங்கடல்போலியமுழங்க - நெடிய கடல்போல் வாத்திய
முழங்க — நின்றுதவி - முன்னின்ற சமர்ப்பித்து—நிமலன்றன்னை - கடவு
ளை—பிறைநுதல் - பிறைபோலுள்ளநெற்றியையுடைய மாயையானவள்—
இவ்வகைபூசைபுரிந்து — துதிபலசெய்து — பெருகுமன்பால் - மிகுகின்ற
பக்தியினால்—மறைபுகலும் - வேதத்தாற் சொல்லப்படுகின்ற— அஞ்செழு
த்துமறைந்து - பஞ்சாட்சரியையுஞ் சொல்லி — வலம்வந்து — முனம்
வணங்கி - எதிர்வணங்கி—பின்னர். எ - று. (சுஎ)

அன்பினுள முருகிவிழி சொரிநீரா லெழுதியமை யழிந்
தி ருப்பப், பொன்புரையும் வடிவமயிர் பொடிப்பவெயர் வானு
தலின் பொட்ட ழிந்து, மின்புரையு நெடுஞ்சடிஸப் பொன்மலையி
னானந்த வெள்ள மூழ்கி, யின்பினடிப் பவளென்ன வந்துநட
நவிலரங்கி லெய்தி னுளால்.

(இ - ள்.) அன்பினுளமுருகி - அன்பிலுன்முருகி — வுழ்சொரிநீ
ரால் - கண்களாற்சொரியப்பட்ட நீரால்—எழுதிய மையழிந்திருப்ப-எழுதி
யிருக்கின்றமைகரைந்திருக்க—பொன்புரையும் - பொன்போலுள்ள—வடி
வம் - திருமேனியிலுள்ள — மயிர்பொடிப்ப - உரோமக்கள்சிலர்க்க —
வெயர்வால் - வேர்வையினாலே — நுதலின்பொட்டழிந்து - நெற்றித்திலக
மழிந்து — மின்புரையும் - மின்னல்போலுள்ள — நெடுஞ்சடிஸப்பொன்
கடு

முலையின் - நெடியசுடையையுடைய பொன்மலைபோலுள்ள கடவுள்து —
ஆனந்தவெள்ளமூழ்கி - சிவானந்தவெள்ளப் பெருக்கினால்மூழ்கி — இன்பி
னடிப்பவளென்ன - அந்தவின்பத்தால் கூத்தாடுகிறவள்போல — வந்து—
நடநவிலரங்கில் - நிரூத்தஞ்செய்கின்றசபையில் — எய்தினாள் - அடைந்
தாள். எ - று. ஆல் - அசை. (சஅ)

அரங்கினிடை நடவிலுஞ் செயற்கேற்ப வுடையணிந்
திட்டரும்பை வென்ற, குரும்பைமுலை யினைவம்பு கொண்ட
ணிந்து தவங்கெல்லாங் கொள்ளை கொள்ளாந், கருந்தடங்கண்
மலர்க்கோதை சிற்றடியிற் கைபுனையக் கற்ற மாதர், சுரும்பு
முரன் மல்லிகைமென் போதனைய சிறுசதங்கை துளங்க வார்த்
தார்.

(இ - ள்.) கைபுனையக் கற்ற மாதர் - அலங்கரிக்கக் கற்ற பணிப்
பெண்கள் — அரங்கினிடை - நிரூத்தமண்டபத்தினடுவே — நடநவிலுஞ்
செயற்கேற்ப - நடனஞ்செய்யுந் தொழிற்குத்தக — உடையணிந்திட்டு -
ஆடையையுடுத்திட்டு—அரும்பைவென்ற - கோங்குதாமரை முதலியவரும்
புகளைவெற்றிகொண்ட — குரும்பை முலையினை - தென்லங்குரும்பை
போலுள்ளமுலைகளை — வம்புகொண்டணிந்து - கச்சினாலுக்கி — தவங்க
எல்லாங் கொள்ளைகொள்ளும் - தவங்கனையெல்லாங் கூட்டுண்கின்ற —
கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை - கரியடெரிய கண்களையும் மலராலாகியமா
லையையுமுடையாளது—சிற்றடியில் - சிறிய அடிகளிலே — சுரும்புமுரன்
மல்லிகைமென்போதனைய - வண்டிக ளொலிக்கின்ற மல்லிகையினது
மெல்லியமலர்கள் போலுள்ள—சிறுசதங்கை - சிறியசதங்கைக் கோவை
களை—துளங்க - ஒலிசெய்யும்படி—ஆர்த்தார - கட்டினார்கள். எ - று. ()

மாயைமுலைக் கிணையெனவென் முன்றானும் வந்ததென
வலக்கைத் தாளம், போயிடக்கைத் தாளமதைப் பொருமையி
னாற் றுக்குதல்போற் புடைத்தொ ளிப்ப, வாயுடைக்கு மொழி
போலத் தண்ணுமைசெங் கைகளால் வார்த்தை சொல்ல,
மேயகலைப் பெண்விளர்ப்ப வெழின்மாத ரிசைபாட வீணைகொ
ண்டு.

(இ - ள்.) மாயைமுலைக்கிணையென - மாயையினுடைய முலைகளுக்கு
ஒப்பாவேனென்று — என்முன் — தானும்வந்ததென - தானும்வந்ததென்று

நினைத்து — பொருமையினால் — வலக்கைத்தாளம்போய் — இடக்கைத் தாளமதை - இடதுகைத்தாளத்தை—தாக்குதல்போல் —புடைத்து - அடித்து — ஒலிப்ப - ஒலிசெய்யாநிற்கவும் —வாயுரைக்குமொழிபோல - வாயாற்சொல்லப்படுகின்ற சொற்கள்போல — தண்ணுமை - மத்தளமானது —செங்கைகளால் — வார்த்தைசொல்ல - வார்த்தைசொல்லாநிற்கவும்—மேயகலைப்பெண்விளர்ப்ப - விரும்பப்பட்டகலைமகளானவள்நாணும்படி—எழின்மாதர் - அழகிநையுடையமகளிர் — வீணைகொண்டு — இசைபாட - பண்பாடாநிற்கவும். எ - று.

(ரு0)

என்னொருகை யொடுமற்போர் புரிகவென நிற்பவள்போலிடையி னோர்கை, மன்னியுற வைத்தொருகை நீட்டியர நெதிர் நின்று மாயை வல்லி, கன்னன்மதன் றனைவருக வெனவிளித்தல் போற்றழங்கக் காற்ச தங்கை, பொன்னினிய லொருபாவை நடக்கின்ற தென்னநடம் புரிய லுற்றாள்.

(இ - ள்.) மாயைவல்லி - கொடிபோன்றமாயை — என்னொருகை யொடு—மற்போர்புரிகவென - நீர கைச்சண்டைசெய்ய வருவீராகவென்று —நிற்பவள்போல்—இடையின் - இடையின்கண்—ஒருகை - ஒருகையை—மன்னியுறவைத்து - பொருந்தவைத்து — ஒருகைநீட்டி — அரநெதிர் நின்று - மதுகேசர்சந்நிதியில்நின்று—கன்னன்மதன் றனை - கருப்புவில்லையுடையமன்மதனை — வருகவென - இங்கேஅஞ்சாமல்வாவென்று —விளித்தல்போல் - அழைத்தல்போல—காற்சதங்கை — தழங்க - ஒலிசெய்யாநிற்க—பொன்னினிய லொருபாவை - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வொருபதுமையானது—நடக்கின்றதென்ன - நடனஞ்செய்கின்றதோ வென்றுமயங்கும்படி — நடம்புரிய லுற்றாள் - நாட்டியஞ் செய்யத் தொடங்கினாள். எ - று.

(ருக)

வே று.

தண்ணுமை விளங்கலுறு தாளமிசை யெல்லாம்
வண்ணமலர் மெல்லடி வழிச்சதியி னிற்பக்
கண்ணிணைகொள் பல்வளைய கைவழி நடப்பப்
பெண்ணமுத மன்னவள் பெயர்ந்தன ணடித்தாள்.

(இ - ள்.) தண்ணுமை - மத்தளவோசையும் —விளங்கலுறுதாளம் - விளங்காநின்றதாளவோசையும்—இசை - இராகத்தோசையும்—எல்லாம் -

ஆகியவியையெல்லாம் — வண்ணமலா மெல்லடிவழிச்சதியினிற் - அழகிய
மலாபோல மெல்லிய அடிகளின்வழித்தாகிய அடைவைக்கொத்துநிற்க
வும்—உண்ணினை - இரண்டுகண்களின் பாவைகளும் — கொள்பல்வளைய -
பலவளையல்களைக் கொண்ட — கைவழி - கைகளின்வழியே—நடப்ப - நடமா
நிற்கவும் — மெண்ணமுதமன்னவன் - உண்களால் அமிரதம்மேற்சிமந்தவ
ளாகியமாயை — மொத்தம் — புடை - பாந்து - மடித்தான் - நடனஞ்
செய்தனன். எ - று. (௫௨)

வாயுரைசெய் சொற்பொருண் மலர்க்கா முடைப்ப
மீயுயர் விசம்பொனெழு மென்புளொலி யெல்லாம்
பாயொளிய பஞ்சுறு பதத்துற மிதித்துப்
பேயொடு நடத்தறிதை மிதித்து நடத்தான்.

(இ - ள்.) வாயுரைசெய்த சொல் - வாய் ந்தொல்லப்பட்ட - சொற்களின்
— பொருள் - பொருளை — மலர்க்கரம் - மலர்போலுள்ள கைகளானவை —
உரைப்ப - உரைசெய்யா நிற்க — மீயுடாவிசம்பின் - மேலாகியுயர்ந்த ஆகா
சத்தின்கண்—எழும் - செல்லுகின்ற — மென்புளொலி யெல்லாம் - மெல்
லிய உறவைகளினாலேயே யெல்லாம் — பாயொளியபஞ்சுறு - உரவுகின்ற
வொளியையுடைய செம்பஞ்சுற்ற பதத்து - அடிகளிலிருந்து — உட -
உண்டாக — மிதித்து — பேயொடுநடித்தறிதை - மீய்களோடாடியுட
வுள்—பித்துற - மயங்கும் மி - மடித்தான் - ஆழனான். எ - று. (௫௩)

அந்தண னிருங்கலை யணங்களை யுமிந் த்தான்
செந்திருவை நேமிபிழை சீயென வெறுத்தா
னிந்திர னருஞ்சிதைய யெண்ணிலன் மறந்தான்
பைத்தொடி நடப்பநா பட்டதெ னுடைப்பான்.

(இ - ள்.) பைத்தொடிநடப்ப - மாயையானவற்றிவனம் நடனஞ்
செய்யாநிற்க—(அதைக்கண்ட) அந்தணன் - பிரமன்—இருங்கலையணங்
கினை - பொருமைபொருந்தியகலைமகளை — உமிழ்த்தான் — நேமிபிழை - நார
ணன்—செந்திருவை - திருமகளை — சீயென - யாவருஞ்சீயென்றுசொல்
லும்படி — வெறுத்தான்—இந்திரன் — அருஞ்சிதைய - அரியஇந்திராணி
யை—எண்ணிலன் - நினைபாதவனாகி — மறந்தான் — (கடவுளாசெய்தி
யிவ்வாறாயின்) — நாரப்பட்டது - மானிடப்பட்டபாடுகளை — என்னுரைப்
பாம் - என்னசொல்லுவாம். எ - று. (௫௪)

பொன்னெயிலி னென்றிய புழைக்குண்முதல் வைத்துந்
துன்னிமுனர் நின்றவவர் தோளிடையிவரந்து
மின்னென நடம்புரியு மெல்லியன் மருங்கு
சென்னும்வெளி காணிய விடர்ப்படுவர் மைந்தர்.

(இ - ள்.) மைந்தர் - காணையர் — பொன்னெயிலின் - பொன்னினா
லாகிய மதிலின்கண் — ஒன்றியபுழைக்குள் - பொருந்தியதுவாரங்க
ளுள் — முகம்வைத்தும் - முகத்தைவைத்தும் — துன்னிமுனரின்ற
வவர் - நெருங்கிமுன்னேநின்றவரது — தோளிடையிவரந்தும் - தோளின்
மேலேறியும் — மின்னெனநடம்புரியும் - மின்னற்கொடி போலாடல்செய்
கின்ற — மெல்லியல் - மாயையினது — மருங்குசென்னும்வெளி - இடை
யாகிய ஆகாசத்தை — காணிய - காணுதற்பொருட்டு — விடர்ப்படுவர் -
துன்பப்படுவார்கள். எ - று.

(ரு)

பற்றுமன மோடியிரு பார்வையினுமெய்தி
மற்றைய புலன்களை மறந்துநட மாடும்
பொற்றொடியை நண்ணவுயர் பொன்மதி லுறுப்பி
னுற்றபொறி போலசை வொழிந்தினோஞர் நின்றார்.

(இ - ள்.) பற்றுமனமோடி - விஷயங்களைப்பற்றுகின்ற மனமானது
ஒடி — இருபார்வையினுமெய்தி - இரண்டுபார்வையிலும் அடைந்து —
மற்றையபுலன்களைமறந்து - மற்றவிஷயங்களைமறந்து — நடமாடும் -
நடிக்கின்ற — பொற்றொடியைநண்ண - மாயையையடையாதிக்க —
உயர் - உயர்வாகிய — பொன்மதிலுறுப்பின் - பொன்னாலாகிய மதிலின
துறுப்பின்கண்ணே — உற்ற - தங்கிய — பொறிபோல் - பதுமைகள்
போல — அசைவொழிந்து — இனோஞர் - காணையர் — நின்றார். எ - று.

இளங்கொடி மருங்குலவ ளின்னண நடிப்பக்
களங்கனியை வென்றமணி கண்டனை யருச்சித்
துளங்குளி ரருந்தவ னுவந்திறை யணிந்த
வளங்கெழு முசந்தமலர் மாலையொ டளித்தான்.

(இ - ள்.) இளங்கொடிமருங்குலவள் - இளங்கொடிபோலும் இடை
யையுடையவளாகியமாயை — இன்னணம் - இத்தன்மையாக — நடி
ப்ப - ஆடுகையில் — களங்கனியைவென்றமணிகண்டனையருச்சித்து - கள

விற்பழத்தைவென்றகரியகண்டத்தை யுடையகடவுளைப்பூசித்து — உளங்
குளிர் - தண்மையானஉள்ளத்தையுடைய — அருந்தவன் - வேதியனான
வன் — உவந்து - மகிழ்ந்து — இறையணிந்த - கடவுளணிந்த — வளங்
கெழுமு - வளம்பொருந்திய — சந்தம் - சந்தனத்தை — மலர்மாலையோடு — அளித்தான் - கொடுத்தான். எ - று. (௫௭)

வணங்கிமது கேசனிநு மாலியம தேற்றங்
கணங்குமட வாருட னரங்கிடை யிருந்தா
ணுணங்கிழை மருங்குல் மிக நோயென விரைந்து
பிணங்குறு சதங்கையழு பிள்ளையி னடங்க.

(இ - ள்.) அணங்கு - மாயை — வணங்கி - தொழுது — மதுகேச
னிநுமாலியமது - மதுகேசனதுநுமாலியத்தை — ஏற்று - பிரசாதமா
கக் கைக்கொண்டு — மடவாருடன் - மகளிருடனே — அரங்கிடை - நாட்
டியமண்டபத்திலே — துணங்கிழை மருங்குல் - துண்ணியதூல்டோ
லுள்ள விடையானது — மிகநோயென - மிகவருந்துமென்று —
இரைந்து - கூவி — பிணங்குறு - பிணக்குற்ற — சதங்கை - சதங்கையி
னோசை — அழுபிள்ளையின் - அழுதபிள்ளையடங்குதல்போல — அட
ங்க — இருந்தான். எ - று. அங்கு - அசை. (௫௮)

மைத்தட நெடுங்கணிக வல்லிநிகர் மாயை
பத்தியொடருச்சனை பயின்றதை யறிந்தா
னித்தனுல கெங்கணு நிறைந்தவ னனாதி
முத்தனரு எல்லம முதற்பெயரி னானே.

(இ - ள்.) மைத்தடநெடுங்கண் - மையிடப்பட்டவிசாலமாகிய நீண்ட
கண்களையுடைய — இளவல்லிநிகர்மாயை - இளங்கொடியையொத்த
மாயை — பத்தியொடு — அருச்சனைபயின்றதை - பூசைசெய்துவரு
வதை — நித்தன் - அழிவில்லாதவனும் — உலகெங்கணுநிறைந்தவன் -
உலகமனைத்தினுநிறைந்தவனும் — அனாதி - தோற்றமில்லாதவனும் —
முத்தன் - இயல்பாகவேபாசங்களி னீங்கினவனுமாகிய — அருளல்லம
முதற்பெயரினான் - அருளையுடைய முதன்மையாகிய அல்லமனென்னும்
பெயரையுடையவன் — அறிந்தான் - உணர்ந்தான். எ - று. (௫௯)

நா ன் கா வது

மாயைபூசைகதி முற்றிற்று.

அடிகதி - ச - இ, திருவிருத்தங்கள்—உகரு.

உ

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தர மடியார் வேண்டு நினைவெலா நிரப்பா நின்ற, பெருந்தகை யல்ல மையன் பெயர்ந்தொரு மனிதனாகி, வருந்து மயன்ம னத்தால் வந்தனை புரிந்தா டன்பாற், பொருந்துறு பவன் போற் செய்த புணர்ப்பினைப் புகன்று ரைப்பாம்.

(இ - ள்.) நிரந்தரம் - எப்பொழுதும் — அடியார்வேண்டுநினைவெ லாம் - அடியவர் எண்ணுகின்ற எண்ணமனைத்தையும் — நிரப்பாநின்ற - நிறைவேற்றுகின்ற — பெருந்தகை - பேரருளையுடைய—அல்லமையன் — பெயர்ந்து - தன்னியல்பினின் றும்வேறுபட்டு — ஒருமனிதனாகி — வருந் துறுமயன்மனத்தால் - வருந்துகின்றமயக்கத்தையுடைய மனத்தோடு — வந்தனை புரிந்தா டன்பால் - பூசித்தமாயையினிடத்து — பொருந்துறு பவன்போல் - உடன்படுபவன்போல — செய்த — புணர்ப்பினை - செய் தியை — புகன்றுரைப்பாம் - விரித்துச்சொல்லுவாம். எ - று. வருந்துறு லென்பது - மெலித்தல் விகாரம். (க)

தாமுறு நுகர்வும் வீடுந் தந்திட வல்லன் றானே யாமென வியம்ப லாலே யல்லம தேவ னுண்மை நாமமு மறைய வேரோர் நாமமுற் றம்மா யைக்குக் காமிய வினைப்ப யன்றான் கடைப்பிடித் தருள வெண்ணி.

(இ - ள்.) தாமுறும் - (உயிர்கள்) தம்மாலனுபவிக்கப்படுகின்ற — நுகர்வும் - புகுகத்தையும் — வீடுந் - முத்தியையும் — தந்திடவல்லன் - கொடுக்கவல்லவன் — தானேயாமெனவியம்பலாலே - தானேயாமென்று யாவருஞ்சொல்லுதலாலே — அல்லமதேவன் — உண்மைநாமமுமறைய - அல்லமனென்னும் உண்மையானபெயருமறையும்படி — வேரோர்நாம முற்று - மத்தளிக னென்னும் வேரொருபெயரையு மடைந்து — அம்மா யைக்கு — காமிய வினைப்பயன் - காமியபூசைக்குத்தக்க பயனை —

தான் — கடைப்பிடித் தருளவெண்ணி - உறுதியாக அருளிச்செய்ய நினைத்து. ஏ - று.

பந்தத்தையு முத்தியையு துகர்வும் வீடுமென்றார். காமியவினைப்பய னென்றதனால் - நிட்காமியவினைப்பயனுளதாகப்பெற்றும். . பெற்றதால் காமியவினைப்பயன் துகர்வும், நிட்காமியவினைப்பயன்வீடுமெனக்கண்டாம். வீடெனல் :—அறிவைச்சுகித்தல். பந்தமெனல் :—அயலைச்சுகித்த லெனக்கொள்க. (உ)

கீதந்தரு நிருநு தந்தீக் கண்ணினு னீறு பட்ட மதன்செயல் செய்ய வன்னோன் வடிவதான் கொண்ட தென்ன முதிர்ந்தரு காழுகு மாறு முகங்களுட் சிறந்த வொன்றோ டெதிர்ந்து முருக னென்ன விளமையோ டழகு வாய்ப்ப.

(இ - ள்.) திருதுதல் - (பரமசிவன்தனது) அழகியநெற்றியின்கண் ணுள்ள — கீதந்தரு - வெப்பமாகிய — தீக்கண்ணினுல் — நீறுபட்ட - பஸ்மமான - மதன்செயல்செய்ய - மன்மதனதுதொழிலைச்செய்தற்பொ ருட்டு — அன்னோன்வடிவு - அவனதுவடிவத்தை — தான்கொண்டதெ ன்ன - தான் சொண்டதுபோலவும் — அழகுமுதிர்ந்தொழுகும் - அழகுமி குந்தொழுது — பரிமமாகிய — ஆறுமுகங்களுள் - ஆறுமுகங்களுள்ளும் — சிறந்தவொ டொடு - சிறந்தவொருமுகத்தோடு — இளமையோடழகு வாய்ப்ப - இராமபுரமுகந் தன்னிடத்தேபோருந்த — எதிர்ந்துள முருக னென்ன - கீதந்தந்தியமுருகனைப்போலவும். ஏ - று.

வடிவால் மன்மதனையும், இளமையால் முருகனையும் உவமித்ததால் - ஒப்பணி. (ங)

அவிர்ச்சை முனிவர் மாத ரழுங்குறக் கொண்ட கோலங் கவினுமில் வடிவங் கொள்ளக் கற்றுமுன் விட்ட தென்னக் குவிமுலை மகளி ராவி கூட்டுணும் கோல மென்னப் புனியுறு மி ராவி யென்னப் பொங்கொளி யுருவொன் றுற்றான்.

(இ - ள்.) அவிர்ச்சைமுனிவர்மாதர் - விளங்காநின்றீசடையையுடைய முனிவரதுமகளிர் — அழுங்குற - மயங்கிவருந்துதற்பொருட்டு — கொண்டகோலம் - கொண்டபிசுதாடனவடிவம் — கவினும் - அழகுசெய்கின்ற — இவ்வடிவங்கொள்ள - இந்தவடிவத்தைக்கொள்ளுதற்கு — முன் கற்றுவிட்டதென்ன - முன்பழகிவிட்டதுபோலவும் — குவிமுலைமகளிர் - குவிந்தமுலைகளையுடைய மங்கையரது — ஆவி - உயிரை — கூட்டுணுந்

கோலமென்ன - கொள்ளைகொள்ளும் வடிவம்போலவும் — புலியுறுமிரலி
யென்ன - பூமியின்கண் அடைந்த சூரியன்போலவும் — பொங்கொளி
யுருவொன்றுற்றான் - மிக்க வொளியையுடைய வொருவடிவம் கொண்
டான். எ - று.

விட்டதென்ன, கோலமென்ன, இரவியென்ன, உருவொன்றுற்றான்
என்பது - தற்குறிப்புமையணி. (சு)

விளிம்புற நடுக்க ளங்கம் வீழ்ந்துகுழ் மதியொன் றுண்டே ல்
வளங்கெழு மயிரொ முங்கு வள்ளல் வாண் டக நிரிச்சுந்
துளங்குறு முந்தி மேற்போய் மார்பிடைத் தோன்று ரோம
மிளங்கரு நளின முண்டே லேய்க்குடென் றியம்ப ரின்றான்.

(இ - ள்.) நடுக்களங்கம் - நடுவிலுள்ள சுளங்கமானது — விளிம்புற -
ஓரத்தின்பொருந்த — வீழ்ந்துகுழ் - விழுந்துகுழிற் - மதியொன் றுண்
டேல் - ஒரு சத்திரனுளதாயின் — (அது) வளங்கெழு - வளமைபொருந்
திய — மயிரொமுங்கு - மயிரொமுங்கினையுடைய — வள்ளல் - அல்லம
னது — வாண்முகம் - ஒளியையுடைய முகத்தை — நிகர்க்கும் - ஒக்கும்
— இளங்கருநளினமுண்டேல் - இளமைபொருந்திய சுருந்தாமரை மல
ரொன் றுளதாயின் (அது) — துளங்குறுமுந்திமேற்போய் - ஒளிசெய்
கின்ற நாயின்மேற்சென்று — மார்பிடைத்தோன்றுரோமம் - மார்பி
னிடத்தே தோன்றுகின்ற மயிர்ச்செறிவை — ஏய்க்கும் - ஒக்கும் — என்
றியம்ப - என்றுசொல்லும்படி — நின்றான். எ - று.

முகத்துக்கும், மார்புரோமத்துக்கும் உவமை கூறப்பெருந்த இங்கன
மாயமதியும் நளினமுமெங்கணுமின்மையின் - இல்பொருளுவமையணி. ()

விலைவரம் பறியா வரடை விரித்துடுத் தரையி லங்க
மலைவரும் புதிய சந்த மான்மதங் காத நாறக்
கலைவரம்பற்றி னோர்தங் கருத்தினுக் கரிதா யென்புன்
றலைவருங் கமலப் பொற்றா டம்பிரான் மலியச் சாத்தி.

(இ - ள்.) கலைவரம்பறிந்துளோர் தங்குத்தினுக்கரிதாய் - அறுபத்து
நாலுகலைகளினெல்லையை அறிந்துள்ளவரது கருத்திற்கெட்டாததாயிருந்
தும் — என்புன்றலைவரும் - எனது புல்லிய தலையின்சண்ணை வரத்தக்க
— கமலப்பொற்றான் - கமலம்போலழகிய திருவடிகளையுடைய — தம்பி
ரான் - அல்லமன் — விலைவரம்பறியாவாடை - விடையினாஸ்திரியப்படாத

பீதாம்பரத்தை — அரையிலங்க - அரையில்விளங்கும்படி—விரித்துடுத்து
— மலைவரும்புதியசந்தம் - பொதியமலையிலுண்டாகிய புதிய சந்தனத்தை
யும் — மான்மதம் - கஸ்தூரியையும் — காதநாற - காதம்வரைக்கும்
வாசனைவீசும்படி — மலியச்சாத்தி - திருமேன்முழுவது நிறையப்பூசி.
எ - று. இப்பாட்டுமுதல் - சு - பாடல்வரைக்கும் ஒருதொடர்பு. (சு)

துளிர்ந்ததண் பொழிலிற் றேமார் தடஞ்சினைக் குயின்மு
கம்போற், துளித்தலை முகில்க வற்றுஞ் சரிமுழற் சிகழி யார்த்
திட், டளித்தொடர் மாலை வேய்த்தவ் வலங்களைக் குறுவோ
ர்க் கெல்லாம், வெளிற்றுரைப் பொருள்போற் றேன்ற மென்ற
லைச் சாத்த ணிந்து.

(இ - ள்.) துளிர்ந்த தண்பொழிலில் - துளிர்ந்த தண்ணியசோலை
யில் — தேமாந்தடஞ்சினை - தேமாவினது பெரியகிணையில் வாசஞ்செய்
கின்ற — குயின்முகம்மே ல் - குயிலினது முகத்தைப்போல—துளித்தலை
முகில் - கார்காலமேகத்தை — சவற்றும் - வருத்துகின்ற — சரிமுழற்
சிகழியார்த்திட்டு-சுருண்ட தலைமயினா முடியாகக்கட்டி—அளித்தொடர்
மாலேவேய்த்து - வண்டிகள் தொடராநின்ற மாலையைச்சூடி. — அவ்வலங்
கல் - அந்தமாலையானது — நோக்குறுவோர்க்கெல்லாம் - பார்க்கின்றவர்க்
கெல்லாம் — வெளிற்றுரைப்பொருள்போற்றேன்ற - வெளிப்படையான
சொல்லிலுள்ள பொருள்போலக்காணும்படி — மென்றலைச்சாத்தணிந்து -
மெல்லியதலைச்சாத்துதறித்த. எ - று. சூலைச்சாத்து - சூலைப்பாகையென
கிராமியமாக வழங்குகின்றது. (எ)

களத்திடை யிருப்பி னுண்மை காண்குவ டென்ன வாலங்
குளத்திடை வாங்கி வைத்த கொள்கைபோற் றிலதந் தீட்டி
யொளித்தனி மதிதன் பாங்க ருரோணியோ பொருபெண் கூட்
யளித்துற வைத்த தென்ன வணிமணி செ னிக்க ணிந்து. [டி]

(இ - ள்.) களத்திடையிருப்பின் - கழுத்தினிடத்திலிருந்தால் — உண்
மைகாண்குவடென்ன - தனது சுருபத்தைத் தெரிந்துகொள்வார்களென்று
— ஆலம் - நஞ்சத்தை — வாங்கிக்குளத்திடை வைத்தகொள்கைபோல் -
எடுத்து நெற்றியினிடத்துவைத்த செய்கைபோல — திலதந்தீட்டி - கஸ்தூரிப்பொட்டிட்டு — ஒளித்தனிமதி - ஒளியையுடைய ஒப்பற்ற சந்திர
னுவன் — தன்பாங்கர் - தன்னிருபுறத்திலும் — உரோணியோடு—ஒரு
பெண் - அவளுக்குநிகராகிய மற்றொரு நகைத்திரத்தை — கூட்டி—

அளித்து - காப்பாற்றி — உறவைத்தென்ன - பொருந்தவைத்திருத்தல் போல — அணிமணி - அழகிய மணிக்குண்டலத்தை — செவிக்கணிந்து - காதுகளிலேதரித்து. எ - று.

(அ)

விலையில்வெண் : ரளக் கோவை வீரசங் கிலிகே யூர
மிலகுசெம் மணிப்பொன் னாழி யிவைமுத லாய வெல்லாக்
கலனுமொன் கவினெ னுஞ்செங் கனலிற்பெய் நறுநெ யென்ன
மலைவினங் குருகு தேசன் வயங்குறுப் பெலாந ணிந்து.

(இ - ள்.) விலையில் - விலையில்லாத — வெண்டரளக்கோவை - வெள்ளிய முத்துமாலையும் — வீரசங்கிலி - வீரசங்கிலியும் — கேயூரம் - வாசு வலயமும்—இலகுசெம்மணிப்பொன்னாழி - விளங்காநின்ற செய்ய மணியமுத்திய பொன்மோதிரமுமாகிய—இவைமுதலாய - இவற்றை முதலாக வுடைய—எல்லாக்கலனும் - எல்லா ஆபரணமும்—ஒண்கவினெனுஞ் செங்கனலிற்பெய் - ஒள்ளிய அழகென்கின்ற சிவந்த நெருப்பிற்பெய்கின்ற — நறுநெயென்ன - நல்லநெய்போல—மலைவினங்குருகுகேசன் - மலைவிலாத நமது குருவாகிய அல்லமதேவர்—வயங்குறுப்பெலாநணிந்து - ஒளிபொருந்திய அவயவமெல்லாந்தரித்து. எ - று.

(க)

இந்திர திருவிற் கேற்ற விலக்கண முழுதும் வாய்த்த
சந்தர குமரற் காவா விதனைத்தான் சுமப்ப தாக
வந்துள தெதுகொ லோவென் றெண்ணிமா னிடர்ம யங்க
நிந்தையின் முதுகின் பாற்றண் ணுமையொன்று நிகழத் தாங்கி.

(இ - ள்.) இந்திரதிருவிற்கேற்ற - தேவேந்திரனுடைய செல்வத்தை யனுபவித்தற்கேற்ற—இலக்கண முழுதும்வாய்த்த—சந்தரகுமரற்கு - அழகியவிபவாடவனுக்கு — ஆஆ — இதுனைத்தான் சுமப்பதாக - இந்தமத்தளத்தைச் சுமப்பதற்கு ஏதுவாக — வந்துளது - வந்திருக்கிறவழி — எது கொலோவென்று - யாதோவென்று — எண்ணி - நினைத்து — மாநிடர்மயங்க - மனிதர்களைக்கூடும்படி — நிந்தையின் முதுகின்தால் - பழிப்பில்லாத முதுகினிடத்து — தண்ணுமையொன்று - மத்தளமொன்று — நிகழத்தாங்கி - தோன்றச்சுமந்து. எ - று.

தகுதியாய அணியாலலங்கரிக்கப்பெற்றுத் தகாததாயதண்ணுமையை முதுகில்தாங்கல் சொல்லுதலால் - தகாமையணி. என்னை “தகாமை முரணுந் காரியத்தோற்றமுந் தகாதவை கூடலும்” என்றிலக்கணம்ருந்தலின்,

(க௦)

சென்றருண் மதுகை நாதன் றிருமுன்வான் சுடர்வ லஞ்
குழ், குன்றுறழ் கொடிநெ மும்பொற் கோபுரத் தெதிர்போய்
நின்று, மன்றிடை நவில்குத் தாடி மத்தளத் தொழில்கைக்
கொண்டா, நென்றுள மருள வெங்கோ நெறிந்துதண் ணுமை
ய திர்த்தான்.

(இ - ள்.) சென்று — அருள்மதுகைநாதன் றிருமுன் - அருளையுடைய
மதுகேசரது சந்நிதியில் — வான்சுடர் - ஆகாசத்திலியங்குகின்ற சந்திரா
தித்தர்—வலஞ்குழ் - சுற்றிவரப்பட்ட — குன்றுறழ் - மேருபோலுள்ள—
கொடிநெமும்பொற்கோபுரத்து - கொடிகள்கட்டிவைத்திருக்கப்பட்ட நெடி
யபொற் கோபுரவாயிலுக்கு — எதிர்போய்நின்று — மன்றிடைநவில்குத்
தாடி - சபையினிடத்தே செய்யப்பட்ட கூத்தாட்டையுடையவன்—மத்த
ளத்தொழில் கைக்கொண்டானென்று — உளமருள - யாவருமனமயங்க
—எங்கோன் - அல்லமதேவன் — தண்ணுமை - மத்தளத்தை—எறிந்து -
கையெறிந்து—அதிர்த்தான் - முழக்கினான், எ - று. (கக)

உரலசைந் திடாத டுக்கி யுறியினெய் யெடுத்த யின்றோன்
குரலசைந் தூது மோர்வேயங்குமுன்மொழி மாதர் மாழ்கச்
சிரலசைந் தாடா நின்ற சிறகர்போன் மத்த ளத்தை
விரலசைந் தறைத லன்றி மெய்யசை யாம னின்றான்.

(இ - ள்.) உரலசைந்திடா தடுக்கி - உரல்களையொன்றன்மே லொன்று
அசையாதடுக்கி — உறியினெய்யெடுத்து—அயின்றோன் - உண்டவனாகிய
கண்ணனது — குரலசைந்தூதும் - கண்டமசைந்துதப்பட்ட— ஓர்வேயங்
குழல் - ஒருபுள்ளங்குழ லிசைபோன்ற — மொழி - சொற்களையுடைய—
மாதர் — மாழ்க - மயங்கும்படி — சிரலசைந்தாடாநின்றசிறகர்போல் -
மீன்குத்திப்பறவையின்கண்ணே அசைந்தாடாநின்ற சிறகைப்போல—மத்
தளத்தை —விரலசைந்தறைதலன்றி - கைவிரலசைந்துதாக்குதலன்றி—
மெய்யசையாமனின்றான் - மெய்யசையாதுநின்றான், எ - று.

ஏனையர்போலல்லாதுடலஞ் சற்றுஞ்சலியாமல் தண்ணுமை முழக்க
லின் - வியப்பணி, (கஉ)

சீத்தமெய்ஞ் ஞானானந்த சூரியன் கரத்தா லார்க்கு
மத்தள முகின்முழக்க நடித்துறு மயில்கேட் டம்மா

வித்தகை மனிதர் கையா லெஞ்செவிப் படாதிருந்த
புத்தொலி யிதுவென் றுள்ளம் வியந்திது புகலு மன்றே.

(இ-ள்.) சுத்த மெய்ஞ்ஞானந்தசூரியன் - சச்சிதானந்த சொருப
மாகிய சூரியன்—கரத்தாலார்க்கும் - தன்கைகளால் முழக்கப்படுகின்ற —
மத்தளமுகின்முழக்கம் - மத்தளமாகிய மேகத்தினதோசையை — நடித்
துறுமயில்கேட்டு - நடனஞ்செய்திருக்கின்ற மாயையாகிய மயில்கேட்டு —
அம்மா—இத்தகைமனிதர்கையால் - இந்தப்பூமியின்கணுள்ளமார்தர்கையி
னால் — எஞ்செவிப்படாதிருந்த — புத்தொலியிதுவென்று . புதியவோ
சையிதுவென்று — உள்ளம்வியந்து — இதுபுகலும் - இதனைச்சொல்லும்.
எ - று. அன்று, ஏ அசைகள். மயில்போன்றவனை மயிலெனல் - உவ
மையாகுபெயர். (கூ)

மோட்டிள முலையீ ரின்ன தண்ணுமை முழக்கங் காதாற்
கேட்டில மிவ்வா றுண்டென் றுரைப்பவுங் கேட்டி லேமால்
வேட்டுல கனைத்து நின்று வியக்குமிய் விஞ்சை கற்றுக்
காட்டிய வவன்யார் கொல்லோ காண்கவென்றணங்கு ரைத்தாள்.

(இ - ள்.) மோட்டிளமுலையீர் - உயர்வும் இளமையும் பொருந்திய
முலையையுடையவர்களே — இன்னதண்ணுமை முழக்கம் - இப்படிப்பட்ட
மத்தளவோசையை — காதாற்கேட்டிலம் — இவ்வாறுண்டென்றுரைப்ப
வும் - இப்படி ஒன்றுண்டென்றுசொல்லவும்—கேட்டிலேம் — உலகனைத்
தும் - உலகத்தாரனைவரும் — வேட்டுநின்று - இச்சித்திரின்று — வியக்
கும் - ஆச்சரியப்படத்தக்க — இவ்விஞ்சைகற்று - இந்தவித்தையைக் கற்ற
றிந்து — காட்டியவவன்யார் — காண்கவென்று — போய்ப்பாரப்போக
வென்று — அணங்குரைத்தாள் - மாயைசொல்லினாள். எ - று. ஆல் +
அசை. கொல்லோ - ஐயம். (கச)

மாதர்வல் வினாந்து சென்று மத்தள முழக்கி நின்ற
சோதியை விழியாற் றுஞ்செய் தொல்லைமாதவத்தாற் கண்டு
காதொடு பொருது மீளுங் கயனெடுங் கருங்கட் செவ்வாய்க்
கோதைதன் மருங்கின் மீண்டு வந்திது கூற லுற்றார்.

(இ - ள்.) மாதர்வல்வினாந்துசென்று - அம்மகளிர் ஓடிப்போய்—மத்
தளமுழக்கிநின்றசோதியை - மத்தளம் அடித்துக்கொண்டிருந் அல்ல
மனா—விழியால் — தாஞ்செய்தொல்லைமாதவத்தால் - மூற்பிறப்பிற்கும்

மாலேசெய்யப்பட்ட பெருந்தவத்தால்—கண்டு—காதொடுபொருதுமீளுங்
கயனெடுங்கருங்கண் - செவி—ளோடுபோர்செய்து திரும்புகின்றவையும்
கயல்போல்கின்றவையுமான நெடிய கரியகண்களையும் — செவ்வாய் -
செய்யவாயையுமுடைய — கோதை - மாலையினது — மருங்கின்மீண்டு
வந்து - அருகேதிரும்பிவந்து—இதுகூடறுற்றா - இதைச்சொல்லத்தொடங்
கினார். எ - று. அல்லமனைச்சோதியெனல் - உமையாகுபெயர். (கரு)

கற்றதன் விஞ்சை போலக் கவினுந் கண்ட நிலலை
விறற்றொழி லனங்க வேகிள மேலிகொண்டடை - ப்தா னென்ன
வுற்றன நொருவ னென்ன வொண்டடை - ப்தா விளிமி னென்றான்
மற்றவர் விளித்து வந்து மாயாமா தெதிர்வி ந்தார்.

(இ - ள்.) கற்றதன்விஞ்சைபோல - கற்கப்பட்டதனதுமத்தளவித்தை
போலவே—கவினுந் கண்டதில்லை - அழகையும்யாழ்கண்டிலேம் — விற்
றொழிலனங்கவேளே - விற்தோத்தொழிலைச் செய்கின்ற வடிவமில்லாத
மன்மதனே — மேலிகொண்டடைந்தானென்ன - வடிவங் கொண்டடைந்
தான்போல — ஒருவனுற்றனனென்ன - ஒருவன்வந்திருக்கின்ற னென்று
சொல்ல — ஒண்டொடி - மாயையானவன் — விளிமினென்றான் - அழை
யுமென்றான்—அவர் — விளித்துவந்து - அழைத்துவந்து — மாயைமாதெ
தீர் விடுத்தார். எ - று. மற்று - அசை. ஒண்டொடி - அன்மொழித்
தொகை. (கசு)

அந்நிலை யலம னுமந் தண்ணலைக் கண்ட போதே
செந்நில முகுநீர் போலச் செல்விமான் மயமே யாகிப்
பொன்னவி ரொருபூம்பாவை போன்றசை வறவி ருந்தாள்
கன்னல்வின் மதவே ளெய்து கையினைத் தருகு நின்றான்.

(இ - ள்.) அந்நிலை - அக்கோலங்கொண்ட நிலையையுடைய—அலமனா
மத்தண்ணலை - அல்லமனெனப்படுகின்ற நாமத்தையுடைய தலைவனை —
கண்டபோதே—செந்நிலமுகுநீர்போல - செம்மண் ணிலத்திலேவிழுந்த நீர்
போல—செல்வி - மாயை — மான்மயமேயாகி - அவரினின்றும் உண்டா
கியகாமவேட்கை மயமாகி — பொன்னவி ரொருபூம்பாவைபோன்று -
பொன்னாற் செய்யப்பட்டு விளங்காநின்றவோரழகிய பாவைபோல —
அசைவறவிருந்தாள் - அசைவில்லையாகவிருந்தாள்—கன்னல்வின்மதவேள்

சுருப்பு வில்லையுடைய மன்மதன் — எய்து - அம்புகளை அவன்மேலே
செலுத்தி—கையினைத்தருகுகின்றான். எ - று. (க௭)*

மயக்குமென் பதுபோய் மாயை மயங்குமென் றிடவி ருப்ப
வியக்குநின் தேயம் யாது வீரவே ளனையா யின்பம்
பயக்குநின் பெயர்யா தெங்குப் பயின்றுறை குவைசொல் லென்
நயக்குமென் மொழியார் கேட்ப ஞானவா ரிதியு ரைக்கும். [ஞ

(இ - ள்.) மயக்குமென்பதுபோய் - மாயையாவாயு மயக்குமென் று
சொல்லப்படுவதுபோய் — மயங்கு மென்றிடவிருப்ப - தானேமயங்கு
மென்று சொல்லும்படியிருக்க — நயக்குமென்மொழியார் - விரும்பப்படு
கின்ற மெல்லிய சொற்களையுடைய மகளிர் — வியக்குநின்றேயம்யாது -
மெச்சப்படுகின்ற நினதுதேசமெது — வீரவேளனையாய் - வீரத்தன்மை
யையுடைய மன்மதன் போலழகுடையவனே—இன்டம் பயக்குநின்பெயர்
யாது - இன்பத்தைத்தருகின்ற நினதுபெயரெது—எங்குப் பயின்றுறைகு
வை - எங்கே பழகியிருப்பாய்—சொல்லென்னு - சொல்லென்று—கேட்ப-
வினாவ — ஞானவாரிதியுரைக்கும் - ஞானக்கடலாகிய அல்லமர் சொல்லு
வார். எ - று. (க௮)

செல்லுறழ் குழலீர் தேய மோபர தேயஞ் சூளால்
வல்லவ றென்ன வந்தோர் வலிநிலை யல்ல வென்னு
மல்லம னென்பே றென்று மன்புசெய் பவரி டத்திற் [ன்.
புல்லுவன் றொடர்பி லாம லென்றனன் பொய்ம்மை யில்லா

(இ - ள்.) செல்லுறழ்குழலீர் - மேகம்போலுள்ளகூந்தலையுடையீர்—
தேயமோபரதேயம் - எனதுதேசமோ அன்னியதேசம் — (முத்தியுலக
மென்றபடி) — சூளால்வல்லவ றென்னவந்தோர்வலி - சபதத்தால் வல்லவ
ரென்றுவந்தவரது வல்லமைகளை — நிலையல்லவென்னும் - நிலையல்லவென்று
சொல்லுகின்ற — அல்லமனென்பேர் — அன்புசெய்பவரிடத்தில் — என்
றும்புல்லுவன் - எந்நாளுக்கு சேர்ந்திருப்பேன் — தொடர்பிலாமலென்ற
னன் - வேறோர்க்கும்பத் தொடர்ச்சியில்லாமலென்றான்—பொய்ம்மையில்
லான் - மெய்ம்மையையுடையவருகிய அல்லமதேவன். எ - று.

பரதேயமெனற்குபயார்த்தம் - மேலாயதேயம். அதாவது - இனிப்
பூர்வபட்சப்படுத்தற் கியையாத தேயம். எனவே, சிதாகாயமெனப்
பெற்றும். பொய்ம்மையிலானெனல் - உபாதிசுகிதனல்ல எனக்காட்
டற்கு. (க௯)

உலகுள விஞ்சை யெல்லா முணர்ந்தவெம் பிராட்டி தன்பான்
மலைவற விஞ்சை கற்றோர் தம்மொடு மருவி யப்பாற்
செலவினை யொழிந்தி ருத்தி செல்வமோ டைய வென்னு
விலவித முமுத மன்னு ரியம்பின ரிணங்கும் வண்ணம்

(இ - ள்.) உலகுளவிஞ்சையெல்லாம் - உலகத்தின் கண்ணுள்ளகல்வி
களையெல்லாம்—உணர்ந்த - அறிந்த—எம்பிராட்டி தன்பால் - எமதுதலைவி
யிடத்து—மலைவற - ஐயத்திரிபில்லையாக — விஞ்சைகற்றோர் தம்மொடு -
வித்தைகளைக்கூறவரோடு—மருவி - பொருந்தி — அப்பாற்செலவினையொ
ழிந்து - வேறோரிடத்திற் போதலைவிட்டு—செல்வமோடு—ஐய—இருத்தி
யென்னு - இருவென்று—இலவிதமுமுதமன்னார் — இலவமலர்போல் அத
ரத்தையுடைய அமிர்தம்போல்பவர் — இணங்கும்வண்ணம் - உடன்படும்
விதம்—இயம்பினர் - சொல்லினார். எ - று. (உ0)

தன்கனி வாய்தி றந்து சாற்றவேண் டியசொல் லெல்லா
மின்குழு வனைய மாதர் விளம்பலு மகிழ்வுற் றீது
புன்சடை மதுகை நாதன் பூசனைப் பயனென் றெண்ணி
யின்குழன் மொழிம டந்தை யிருந்தன னுரையா டாமல்.

(இ - ள்.) இன்குழன் மொழிமடந்தை - இனியவேணுநாதம்போலுள்ள
சொற்களையுடையமாயை — தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொல்
லெல்லாம் - தனது கொவ்வைக் கனிபோன்றவாய் திறந்துசொல்லவேண்
டியசொல்லெல்லாம் — மின்குழுவனையமாதர் - மின்னற் கொடித்திரள்
போலுள்ளமகளிர்—விளம்பலும் - சொல்லலும்—மகிழ்வுற்று—ஈது - இச்
சொல்லின்மன்மை—புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனென்றெண்ணி-
புல்லியசடையையுடைய மதுகேசுரது பூசையின்பயனென்று நினைத்து—
உரையாடாமல் - ஒன்றும்பேசாமல்—இருந்தனர். எ - று. (உக)

மோகினி தவஞ்செய்தீன்ற முகிழ்முலை மாயை தன்கைப்
பாருவெள் ளிலைய ளித்துப் பரிந்தரு குறும் டைப்பைப்
போகியென் பவள்சி றந்த போகிபோ னடித்து நின்ற
யோகிதன் கரத்த ளிப்பித் துரியன பலவுஞ் செய்தாள்.

(இ ள்.) அருகுறும் - பக்கத்திலே நிற்கின்ற — அடைப்பைப்போகி
யென்பவள் - வெற்றிலைப்பை பிடித்திருக்கிற போகியெனப்படுகின்றவள்
— தவஞ்செய்து — மோகினியின்ற • மோகினியினுலே பெறப்பட்ட —

முதிர்முலைமாயைதன் - தாமமாயரும்புபோலுள்ள முலைகளையுடையமாயையது—கை - கையின்கண் — பரிந்து - விரைந்து — பாருவெள்ளிலை - பாக்குவெற்றிலைகளை—அளித்து - கொடுத்து—சிறந்தபோகிபோல்—நடித்துநின்ற—யோகிதன் - அல்லமரது — கரத்து - கைகளின்கண் — அளிப்பித்து - கொடுப்பித்து—உரியனபலவும் - செய்தற்குரிய பலவரிசைகளும்—செய்தாள். எ - று. (உஉ)

அடிக்கமலங்கள் போற்று மடியவர் வேண்டிற் மெல்லாங்கொடுத்தருள் கருணை வள்ளல் கொண்டகோ லத்திற் கேநடிப்பவ னாத லாலே நாமவேற் றடங்கண் மாயை [ற்பயெடுத்துதவுவது தங்கையேற்றன னிழிந்துளோன்போல்.

(இ - ள்.) அடிக்கமலங்கள் போற்றும்மடியவர் வேண்டிற்மெல்லாம் - தன்னுடைய திருவடித்தாமமாகளைப் புகழ்கின்ற அடியவராலே வேண்டப்பட்டபொருண்முழுதும்—கொடுத்தருள் - தந்தருளுகின்ற — கருணைவள்ளல் - அருட்கொடையினனாகிய அல்லமதேவன் — கொண்டகோலத்திற்கேற்ப - தான் எக்கோலங்கொண்டானே அக்கோலத்திற்கு ஏற்கும் வண்ணம்—நடிப்பவனாதலாலே - ஆடுவோனாதலால் — நாமவேற்றடங்கண்மாயை - அச்சத்தைத்தரும் வேல்போலுள்ள பெரியகண்களையுடையமாயையால் — எடுத்துதவுவது - எடுத்துக்கொடுக்கப்பட்ட தாம்பூலத்தை—இழிந்துளோன்போல் - தாழ்ந்தசாதியான்போல — அங்கையேற்றனன் - உள்ளங்கையால் வாங்கிக்கொண்டனன். எ - று. (உ௩)

விடைக்கொடி யமலன் றன்னை விடைகொடு புறம்போந் தங்கமடக்கொடி மதவேள் வாளி மருமம்பாய்ந் துருவ நைந்து [ண்நடக்கரி தாகி யம்பொனகைமணிச் சிவிகை யூர்ந்து தொடிக்கைநுண் ணிழைம ருங்குற் றேழியர் சூழச் சென்றாள்.

(இ - ள்.) மடக்கொடி - இளம்பூங்கொடிபோல்பவள்—விடைக்கொடியமலன்றனை - இடபக்கொடியையுடைய கடவுளிடத்து — விடைகொடு—அனுஞ்ஞபெற்றுக்கொண்டு—புறம்போந்து - புறத்தில்வந்து—அங்கண் - அவ்விடத்து—மதவேள்வாளி - மன்மதபாணங்கள்—மருமம்பாய்ந்துருவ - மார்பிலேபட்டுருவ — நைந்து — நடக்கரிதாகி - நடத்தற்குவலியில்லாதவளாகி — அம்பொனகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து - அழகியபொன்னாலும் ஒளிபொருந்திய மணியாலுஞ் செய்யப்பட்ட தண்டிகையிலேறி—தொடிக்கை - வளையல்களிடப்பட்டகைகளையும்—துண்ணிழைமருங்குல்

நுண்ணியநூல்போற்சிறுத்த இடையையு முடைய—தோழியர் — சூழ -
சுற்றிவர—சென்றாள் - போயினாள். எ - று. (௨௪)

நுண்ணிவெண் குடைவேந்தன்பா னடம்புரி தொழிற்கி சைந்த
தண்ணுமை யல்ல மன்றன் சதுருரைத் துடனி ருப்பக்
கண்ணகன் ஞாலங் காக்கும் காவல னிசைவு கொண்டு
பெண்ணமு தனைய மாயை பிறங்குதன் மாட ம் புக்காள்.

(இ - ள்.) வெண்குடைவேந்தன் பானண்ணி - வெண்கொற்றக்குடை
யினையுடைய அரசனிடத்துச்சென்று — நடம்புரிதொழிற்கிசைந்த —
தண்ணுமையல்லமன்றன் - மத்தளத்தொழில்வல்ல அல்லமனது — சதுரு
ரைத்த - திறமையைச்சொல்லி—உடனிருப்ப - அவன் தன்னுடனிருக்கும்
படி — கண்ணகன் ஞாலங்காக்கும்காவலன் - இடமகன்ற பூமியைக்காக்
கின்ற அரசனது — இசைவுகொண்டு - அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு —
பெண்ணமுதனையமாயை - பெண்வடிவாகச்செய்யப்பட்ட அமுதம் போல்
கின்ற மாயையானவள் — பிறங்குதன் மாடம்புக்காள் - விளங்காநின்ற
தனது உபரிகைக்குட்சென்றாள். எ - று. (௨௫)

வலம்புரி வளைய னந்த மருங்குசூழந் துறச்சி றந்த
சலஞ்சல மிருப்ப தென்னத் தமனிய மணிமா டத்திற்
பொலங்குழை மகளிர் சூழப் பூந்தவி சிருந்து விஞ்சை
நலந்தெரி பவள்போ லெங்க ணம்பனோ டிவை விழைந்தாள்.

(இ - ள்.) வலம்புரிவளையனந்தம் - வலம்புரிச்சங்குகள்பல — மருங்கு
சூழ்ந்தம - தன்னருகே சூழ்ந்துகொண்டிருக்க—சிறந்தசலஞ்சலம் - அவற்
றிற்சிறந்த ஓர்சலஞ்சலச்சங்கம்—இருப்பதென்ன — தமனியமணிமாடத்
தில் - பொன்னாறு மணியாறுஞ்செய்யப்பட்ட உபரிகையில் — பொலங்
குழைமகளிர் - பொன்னினுஞ்செய்யப்பட்ட குழையையணிந்த மகளிர் —
சூழ - தன்னைச்சூழ்ந்திருக்க—பூந்தவிசிருந்து - மாயைமலரணைமேலிருந்து
—எங்கணம்பனோடு - எம்முடைய கடவுளாகிய அல்லமரோடு — விஞ்சை
நலந்தெரிபவள்போல் - அவனது மத்தளவித்தையின்குணத்தை ஆராய்ச்சி
செய்பவள்போல—உரைவிழைந்தாள் - பேசுதல்விரும்பினாள். எ-று. (௨௬)

நினைவவன் புணர்ச்சி மேற்று நெடுங்கனோக் கனங்க னன்ன
னனிமிகு மழகின் மேற்று நாவெறுங் கூற்றின் மேற்று

புனைமலர் வணர்வார் கூந்தற் பொற்றொடிக் கிதன லன்றோ
மனமொழி மெய்யொ ருங்கு மங்கைய ரரிய ரென்பார்.

(இ - ள்.) புனைமலர்வணர்வார் கூந்தற்பொற்றொடிக்கு - அலங்கரிக்
கப்பட்ட மலையுடையநெடிய கூந்தலையும் பொன்னாலாகிய வளைகையு
முடையமாயைக்கு — நினைவு — அவன்புணர்ச்சிமேற்று - அவ்வல்லமரது
சையோகத்தின் மேலதாயிற்று — நெடுங்கணுக்கு - நெடியகண்களின்
பார்வை—அனங்கனன்னான் - மன்மதன்போல்பவனது—நனிமிகுமழகின்
மேற்று - மிக்க அழகின்மேலதாயிற்று—நா - வாய் — வெறுங் கூற்றின்
மேற்று - பயனில்சொல்லின் மேலதாயிற்று—இதனாலன்றோ — மனமொ
ழிமெய்யொருங்கு - மன மொழி மெய்கள் ஒருமைப்பட்ட—மங்கையர்—
அரியரென்பார் - அரியரென்று சொல்லுவார்கள் உலகுளோர். எ - று.
பொற்றொடி - அன்மொழித்தொகை. (உஎ)

தீதறு கழைக்க ரும்பிற் நீஞ்சுவை யிரத நீத்துக்
கோதினை விரும்பிக் கொள்ளுங் கொள்கைபோ னாவி யின்கட்
போதுறு மதம்வி டித்துப் புன்மலங் கொள்ளு மாபோற்
பேதையெய் பிரானுள் முத்தி பெறுதுபுன் போகம் வேட்டாள்.

(இ - ள்.) பேதை - மாயையானவள்—தீதறுகழைக்கரும்பின் - குற்ற
மற்றகழையாகிய கரும்பினின்றும்—தீஞ்சுவையிரதம் - மாதூரியமுடைய
சாற்றை—நீத்து - தள்ளிவிட்டு—கோதினை—விரும்பி—கொள்ளுங்கொள்
கைபோல் - கொள்கின்றசெயல்போலவும்—நாவியின்கண் - கஸ்தூரி மிரு
கத்தினிடத்து — போதுறு - வாராநின்ற — மதம்விடுத்த - கஸ்தூரியை
விட்டு — புன்மலம் - புல்லியமலத்தை — கொள்ளுமாபோல் - கொள்ளு
மாறுபோலும் — எம்பிரானுல் - அல்லமரால் — முத்திபெறுது — புன்
போகம்வேட்டாள் - புல்லியபோகத்தை விரும்பினாள். எ - று. (உஅ)

ஒன்றிரண் டொழிய வாளி யுளவெலா மாரன் னூர்த்தான்
குன்றிரண் டனைய கொங்கைக் கோமக ளாற்றா ளாகி
மின்றிரண் டனைய மேனி விமலன்மேற் சாய்ந்து வீழ்வாள்
பொன்றிரண் டனைய மாதர் பொருந்தலா னுணி நின்றாள்.

(இ - ள்.) ஒன்றிரண்டொழிய - ஒன்றிரண்டுதவிர — வாளியுளவெ
லாம் - பாணமுள்ளவெல்லாம் — மாரன் னூர்த்தான் - மன்மதனிதைத்

தான் — குன்றிரண்டனைய கொங்கைக்கோமகள் - இரண்டுமலைகள்போ
லுள்ள முலைகளையுடைய வரசன் மகள் — ஆற்றாளாகி - பொறாளாகி —
மின்றிரண்டனையமேனி - மின்னலானது திரண்டுருக் கொண்டதுபோல்
விளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய — விமலன் மேற்சாய்ந்துவீழ்வான் -
அல்லமர்மேற் சாய்ந்து வீழ்வெழுங்குத்தினன் —பொன்றிரண்டனையமா
தர் - திருமங்கையர்கூடி நிற்பதுபோற்றோன் றுகின்றமகளிர் — பொருந்த
லால் - அவ்விடத்திருத்தலால் — நாணிநின்றான் - வீழ் துநாணிநின்றான்.
எ - று. ஒன்றிரண்டொழியவாளி என்பதற்கு:—கிடைகொல்லுதல்செய்
பும் பாணமொழிய வென்பது கருத்து. (௨௯)

தளிரியல் காமத் தீயிற் சருகுபட்ட டாற்றா ளாகி
யுளநிகர் மகளிர் சில்லோ ருடன்வா வெழுந்துட்போகி
யளிமல ரளகஞ் சோர வணிமுலைத் துகில்வி லங்க
வளமலி யணையின் மீது வாயுயிர்ப் பெறிந்து வீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) தளிரியல் - தளிர்போலுள்ள நிறமுடைய மாயையானவள்
—காமத்தீயில் — சருகுபட்டு - சருகாய்ப்பட்டு — ஆற்றாளாகி - பொறா
ளாகி — உளநிகர்மகளிராசில்லோர் - தன்மனம்போல்கின்றமகளிர்சிலர் —
உடன்வா — எழுந்துட்போகி - எழுந்துள்ளேசென்று — அளிமலரளகஞ்
சோர - வண்டுகள்மொய்க்கப்பட்ட மலரையணிந்த கூந்தல்சோர—அணி -
அழகிய—முலைத்துகில்விலங்க - முலைமேலாடை விலங்க — வளமலியணை
யின்மீது - வளத்தானிறைந்த மலரணையின்மேல் — வாயுயிர்ப்பெறிந்து -
வாயால்மூச்செறிந்து—வீழ்ந்தாள். எ - று. காமத்தீ - உருவகம். (௩௦)

வேறு.

அள்ளிக் கொளும்பே ரழகனரு னாமம் புகலு மவாவாலு
முள்ளக் கருத்தை யுயிர்போலு மகளிர்க் குணர்த்து முளத்தாலு
மெள்ளப் பவள வாய்திறந்து வீடே தலமன் மேவுதற்குப்
பிள்ளைப் பிறைவா ணுதன்மடவீ றொன்றான் பிறை வென்றாளே.

(இ - ள்.) பிறைவென்றான் - அல்லமனல்லாத ஆடவகாவென்ற
மாயை — அள்ளிக்கொளும்பேரழகன் - கைகளான்மொண்டு கொள்ளத்த
கும் பேரழகையுடையவனது—அருணாமம்புகலும் - (இஷ்டத்தை) அருளா
நின்றகாமத்தை யுச்சரிக்கவேண்டுமென்கின்ற—அவாவாலும் - ஆசையினு

லும் — உள்ளக்கருத்தை — உயிர் போலுமகளிர்க்கு - உயிர் போற் சிறந்த
தோழியர்க்கு — உணர்த்துமுளத்தாலும் - சொல்லவேண்டு மென்கின்ற
நினைப்பினாலும் — மெள்ளப்பவளவாய்திறந்து — அலமன்மேவுதற்கு -
அல்லமன் குடியிருத்தற்கு — வீடேது — பிள்ளைப்பிறைவாணுதன் மடவீ
ரென்றான் - இளம்பிறைபோலும் ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தோழிகளே
யென்றான். எ - று. (௩௧)

இறங்கு துறையி னித்தாயிற் றென்ன மாயை யிடத்தும
யல், பிறந்த பொழுதே யுயிரளவாய் நின்றதென்னும் பெற்றிமை
யை, யறிந்து மகளிர் நின்கருத்தை யறிய வுணர்த்தி லல்லமற்கு
ச், சிறந்த மனையொன் றளிக்குதுமென் றுரைத்துப் பின்னுஞ்
செப்புவார்.

(இ - ள்.) இறங்குதுறையின் - இறங்கியநீர்த்துறையிலே—நீத்தாயிற்
றென்ன - நீந்துதலுண்டாயினும் போல — மாயையிடத்து — மயல் - கா
மவேட்கையானது — பிறந்தபொழுதே — உயிரளவாய்நின்ற தென்னும்
பெற்றிமையை - உயிரெவ்வளவோ அவ்வளவாய் நின்றதென்னுந்தன்மை
யை—அறிந்து—மகளிர் - அத்தோழியர் — நின்கருத்தை—அறிய - யாம
றிய — உணர்த்தில் - அறிவிப்பாயாகில் --- அல்லமற்கு — சிறந்தமனை
யொன்று — அளிக்குதுமென் றுரைத்து - கொடுப்போமென் றுசொல்லி—
பின்னுஞ்செப்புவார் - மேலுஞ்சொல்லுவார். எ - று. (௩௨)

காம முனை தோன் றிற்றுனக்கென் றெங்கள் கருத்திற் றோன்றிற்
வாம மணிமே கலைமருங்குல் வடிவேன் மருட்டு மதர்விழியா[று
யாமு நினது நெஞ்சகமும் வேற லேனின் னிதயத்திற்
சேம மதனை நாணுமற் செப்பு கென்றார் திருந்திழையார்.

(இ - ள்.) வாமமணிமேகலைமருங்குல் - அழகியமணிகளாலாகியமேகலை
யாற்குழப்பட்ட இடையையும் — வடிவேன்மருட்டிமதர்விழியாய் - வடிவ்
கப்பட்ட வேலெனக்கண்டோரை மருள்விக்கின்ற களிப்புப் பொருந்திய
கண்களையுடையவளே — காமமுனை - காமத்தின் அங்குரமானது — உனக்
குத்தோன் றிற்றென்று — எங்கள் கருத்திற்றோன்றிற்று — யாமும்—நின
துநெஞ்சகமும் - உனதுமனமும் — வேறலேம் - ஒருபொருளையாவோம்
—நின்னிதயத்திற் சேமமதனை - உன்னுள்ளத்திலே காவலுசெய்யப்பட்ட
புருப்பதை - நாணுமல் — செப்புகென்றார் - சொல்வாயாகவென்றார் —
திருந்திழையார் - திருந்திய அணிகலத்தையுடையவர். எ - று. (௩௩)

கன்னித் தன்மை யழியுமெனு நாணு முலகங் காக்குமொரு, மன்னந் குரிய மகளென்னும் பெருமை தானு மத்தளிகன், தன்னைப் புணர்ந்தா ளென்றுவருந் தகாத மொழியுந் தன்னுளத்தி, லுன்னிக் கருங்கண் மட மாயை யொன்று முரையா திருந்த னளால்.

(இ - ள்.) கன்னித்தன்மை யழியுமெனுநானும் - தனதுகன்னிமை கெடுமென்றுண்டாகிய நாணத்தையும் — உலகங்காக்குமொரு மன்னந் குரியமகளென்னும் பெருமைதானும் - உலகத்தையளிக்கின்ற அரசனுக்கு மகளென்று சொல்லப்பட்டுவருகின்ற பெருமையையும்— மத்தளிகன் தன்னைப் புணர்ந்தாளென்று வருந் தகாதமொழியும் - மத்தளக் காரனைக்கூடி னாளென்று பின்வரக்கடவதாகிய பழிச்சொல்லையும் — தன்னுளத்தில் — உன்னி - ஆலோசித்துக்கொண்டு — கருங்கண்மடமாயை - கரியகண்ணையும் மடப்பத்தையுமுடைய மாயையானவள்—ஒன்றுமுரையா திருந்தன்னள்—எதிர்மொழியொன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தாள். எ - று. ஆல் - அசை (நசு)

இறைவி யொன்று முரையாமல் வாளாவிருப்ப வேவல்புரிந் துறவி னின்ற சகலையெனு மாது பிராட்டி யுரையொடுதான் பிறவு மின்று வேறுபட்டா ளென்னே பெண்ணே யறியேனென் றறிவு கலங்கி யொருவுகலா விலாசி யணங்கை வினாவினாள்.

(இ - ள்.) இறைவி - மாயையானவள் — ஒன்றும் - ஓர்சொல்லும்— உரையாமல்-சொல்லாமல்—வாளாவிருப்ப - சம்மாவிருக்க—ஏவல்புரிந்து-ஏவற்பணிசெய்து — உறவினின்ற - உறவினைக் கொண்டுநின்ற — சகலையெனுமாது — பிராட்டி - நம்பெருமாட்டி — உரையொடு - வாய்ச்சொல்லோடு —பிறவும் - மற்றைச்செய்கைகளும் — இன்று - தன்னிடத்திலையாக — வேறுபட்டாள் - வேற்றுமையடைந்தாள் — பெண்ணே—என் - இதற்குக்காரணம்மாது—அறியேனென்று—அறிவுகலங்கி - உணர்வுமயங்கி—ஒருவுகலாவிலாசி யணங்கை - அவனைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற விலாசியென்னப்பட்ட அணங்குபோல்வானை—வினாவினாள்- எ - று. (நடு)

இனியான் மறைப்ப தென்கொனாமக் கின்றுவந்த வல்ல மனந், தனிநா யகன்பே ரழகென்னு நறவை யுண்டு தரியா மற், கனிவாய் மடந்தை யுளமழிந்தா ளென்று விலாசி கட்டுரை

க்க, முனியா ளியைந்து புன்னகைகொண் டிருந்தாண் மாயை முகங்கவிழ்ந்து.

(இ - ள்.) துமக்கு - உங்களுக்கு — இனியான்மறைப்பது — என் - யாது — இன்றுவந்த — அல்லமனாந்தனீநாயகன் - அல்லமனாகிய ஒப்பற்ற ஆடவனது—பேரழகென்னும் — நறவையுண்டு - மதுவைக்குடித்து — தரியாமல் - பொறுக்கமாட்டாமல் — கனிவாய்மடந்தை - கொவ்வைப்பழம் போலுள்ள வாயையுடையமாயை—உளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க - கருத்தழிந்தாளென்று விலாசியென்பவன்சொல்ல —மாயை—இயைந்த - (அதற்கு) சம்மதித்து—முனியாள் - கோபஞ்செய்யாளாகி — முகங்கவிழ்ந்து—புன்னகை கொண்டிருந்தாள், எ - று. (கூசு)

மாயை யிடையை யுளண்முலையான் மற்றை மாதர் போலென்று, தூயமதிஞ் சரனுமிதித்துச் சொல்லு மருங்குற் றோகை தான், வாயி னிளவெண் ணகைதோன்ற வாளா விருப்பக் கண் டுமய லாயி னுடைய னெனமாத ரறிந்தா ரருத்தா பத்தியினால்.

(இ - ள்.) மாயை — இடையையுளள் - மருங்குலையுடையள் — முலையால்—மற்றைமாதர்போலென்று —தூயமதிஞர் - தார்க்கிகரால் — அனுமிதித்து - அனுமானத்தாலறிந்து — சொல்லும் - சொல்லப்படுகின்ற— மருங்குல் - இடையையுடைய—தோகை - மயில்போல்பவன் — வாயினிளவெண்ணகை—தோன்ற - தோன்றாநிற்க—வாளாவிருப்ப - சும்மாவிருக்க —கண்டு - அதுநோக்கி — ஆயின் - ஆராயுமிடத்து —மயலுடையளென் - காமவேட்கையை யுடையளென்று — அருத்தாபத்தியினால் — மாதர் - தோழியர்—அறிந்தார். எ - று.

அருத்தாபத்தியாவது:—நித்தியவுபவாசியை அவனதுபாரித்தவுடலாலிரவிக்கரந்துண்பா னென்றுணர்கை. அஃதிருவகைப்படும்: —திருஷ்டாருத்தாபத்தி சிரவணருத்தாபத்தியென. அவற்றுளிதுதிருஷ்டாருத்தாபத்தி. அனுமானமாவது:— காரியத்தாற் காரணமுண்டெனக் கோடலை. அது மூவகைப்படும்:—பிரிதிக்கை ஏது திட்டாந்த மென. (கூஎ)

வல்லி யுள்ள மறிந்தனமும் மாயைதனையு மயக்கவல்ல வல்ல மன்றன் கருத்தையினி யறிய வேண்டு மென்றவர்தாஞ்

சொல்ல வொல்லை மதமானி யென்பாள் யானத் தோன்றறனை
மெல்ல வுள்ள மறிவலெனச் சென்றாள் வினோத விமலன்பால்.

(இ - ள்.) வல்லியுள்ளமறிந்தனம் - இம்மாயையினது கருத்தையறிந்
தேம்—இம்மாயைதனையு மயக்கவல்ல — அல்லமன்றன் கருத்தையினியறி
யவேண்டுமென்று — அவர்தாஞ்சொல்ல - அந்தத்தோழியர்சொல்ல—நூல்
லை - விரைவில் — மதமானியென்பாள் — யான் — அத்தோன்றறனை, -
அந்த அல்லமனை — மெல்லவுள்ளமறிவலென - மெள்ளக்கருத்தை யறிந்து
வருவேனென்று — வினோதவிமலன்பால் - அச்செலவுக்கேற்ற திருவினை
யாட்டையுடைய அல்லமனிடத்தில் — சென்றாள் - போயினாள். எ - று.
மாயைதனையு மென்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. (ந.அ)

மங்கை வரும்வ் வரவையறிந் தவளோர் மாற்றம் வகுத்தி
டுமுன், நங்கு மனையிற் சென்றிருப்ப னுங்க டலைவி யெனைத்தே
டிற், நிக்க ணுதல்வெண் ணகைக்கருங்கட் செவ்வாய்த் திரு
வே செப்புகவென், நெங்க டலைவ னியம்பமத மானி யியம்பன்
மேயினாள்.

(இ - ள்.) எங்கடலைவன் - அல்லமதேவன் — மங்கைவரு மவ்வரவ
யறிந்து - மதமானிதன் னிடத்திற்குவரும் அவ்வரவின் காரணத்தையறிந்
து—அவளோர்மாற்றம் வகுத்திடுமுன் - அவளொருசொல் சொல்வதற்கு
முன்—தங்குமனையிற் சென்றிருப்பன் - நானிறங்கியிருக்கு மிடத்துக்குப்
போயிருப்பேன் — நுங்கடலைவி யெனைத்தேடித் — திக்கணுதல் - பிறை
போலுள்ளநெற்றியையும் — வெண்ணகை - வெள்ளியபற்களையும் — கருங்
கண் - கரியகண்களையும் — செவ்வாய் - செய்யவாயையுமுடைய — திரு
வே - திருமகள்போல்பவளே — செப்புகவென்று - சொல்வாயாகவென்று
—இயம்பன்மேயினாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. (ந.க)

வீடு புறநீ வேண்டற்க வைய வெமது விளங்குமணி
மாட நினதே யிவனுறைக வரசர் கோமான் மகளிதய
பீட மதனி லுனைவிடா திருத்தி யிருந்தாள் பிரிவறநீ [வே.
கூட வுறையும் விருப்புடைய ளென்றாள் குறிப்பு வெளிப்பட

(இ - ள்.) ஐய—வீடுபுறநீவேண்டற்க - வீட்டைப்புறத்திலே நீவிரும்
பாதொழிக—ஐயது — விளங்குமணிமாடம் - விளங்காரின்ற மணிகளாலா
ஐய மாடமானது—நினதே - உன்னுடையதே — இவனுறைக - இவ்விடத்

திருப்பாயாக — அரசர்கோமான்மகள் - அரசர்க்கரசன்புதல்வி—இதய
பீடமதனில் - தனதுநெஞ்சமாகிய பீடத்தின்கண்ணே — உனைவிடா
திருத்தியிருந்தாள் — பிரிவற - பிரிவில்லாமல் — நீ—கூட - தன்னோடு
கூட — உறையும்விருப்புடையளென்றாள் - இருக்கவேண்டுமென்னும்
ஆசையுடையவளானுள்ளென்றுசொல்லினாள் — குறிப்பு - அவள்குறிப்பு—
வெளிப்பட. எ - று. (௪௦)

ஒன்று மில்லே னானீவிர் மிகவு முடையீ ரும்மிறைவி
வென்றி யரசர் குலமடந்தை சாதி யறியா விகிர்தன்யா
னன்றி மகளிர் நீயிர்நான் மைந்த னென்ற லடாதம்மா [னன்.
வென்று முங்க ளுடனுறைவென் றெந்தை நகைகொண் டியம்பி

(இ - ள்.) நானென்றுமில்லேன் - நானொருபொருளு முடையேனல்
லேன்—நீவிர்மிகவுமுடையீர் - நீரெல்லாப்பொருளு மிகவுமுடையீர்—உம்
மிறைவி - உங்கள்தலைவி — வென்றியரசர்குலமடந்தை - வெற்றியையு
டையவேந்தர்குலத்திற்பிறந்தபெண் — சாதியறியாவிகிர்தன்யான் -
யான்இன்னசாதியென்றுஅறியப்படாத வேறுபாட்டையுடையவன் —
அன்றிநீயிர்மகளிர் - அல்லாமலுநீங்கள்பெண்டிர்கள் — நான்மைந்தனெ
ன்றால் - நாடாடவனென்றால் — என்றுமுங்களுடனுறைவு - என்மைக்கு
முங்களுடனேயிருத்தல் — அடாதென்று - தகாதென்று — எந்தை -
அல்லமதேவன் — நகைகொண்டியம்பினாள் - புன்சிரிப்புக்கொண்டுசொல்
லினாள். எ - று. (௪௧)

நள்ளா தொழியி னன்றியவ ணட்டா ளாயிற் பினைப்பேத
ங், கொள்ளா ளொருவர் மாட்டுமெனி லுயிர்போற் சிறப்பிற்
கொண்டவுனை, யெள்ளா ளென்ன வேண்டுமோ வென்சொ லெ
ல்லா மிருந்தறிதி, வள்ளா லெனவின் மொழிபுகன்றாண் மாற்ற
மறிந்த மதமானி.

(இ - ள்.) மாற்றமறிந்தமதமானி - பேச்சில்வல்ல மதமானியென்
பாள் — வள்ளால் - அல்லமதேவனே — அவள் - அந்தமாயையானவள்—
நள்ளாதொழியினன்றி - சினேகம்பண்ணாவிட்டாலல்லாமல்— நட்டாளா
யின் - சினேகம்பண்ணாளையானால் — ஒருவர்மாட்டும் - ஒருவரிடத்
தும் — பினைப்பேதங்கொள்ளாள் - பின்புவேறுபாடுகொள்ளாள் —
எனில் - என்றால் — உயிர்போல்—சிறப்பிற்கொண்டவுனை - சிறந்தபொரு
ளாகக்கொள்ளப்பட்டவுனை — எள்ளாளென்னவேண்டுமோ - இகழ்ச்சி
செய்யாளென்றுசொல்லவேண்டுமோ — என்சொலெல்லாம் — இருந்

தறிதியென - சிலகாலமிருந்தறிவாயாகவென்று — இன்மொழிபுகன்றான் -
இன்சொல்சொல்லினான். எ - று. (சஉ)

காரிற் சிறந்த மலர்க்குழலாய் நின்சொ லெல்லாங் கவர்
பொருளைப், பாரிற் திருந்த தேறுகிலேன் பணியொன் றெருரு
வர் பாற்புரிவோர், தூரத் திருந்து வருங்காலம் துணிந்து வருத
துணிவென்றா, னிரிக் கிணங்கு மவன்போல நடந்து விடுத்து
நழுவுவோன்.

(இ - ள்.) நாரிக்கிணங்குமவன்போல - மாயைக்குஉடன்படுவோன்
போல — நடந்து - ஆடி - விடுத்துநழுவுவோன் - விட்டுப்போகும்மல்லம்
தேவன் — காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் - மேகம்போற்சிறந்த மலர்களை
முடித்த கூந்தலையுடையவளே — நின்சொ லெல்லாம் — கவர்பொருளை -
உபயார்தங்களை — பாரித்திருந்த - பரப்பியிருந்தன — தேறுகிலேன் -
அவற்றினுண்மையைத்தெரிகிலேன் — ஒருவர்பால் - ஒருவரிடத்து —
பணியொன்று புரிவோர் - ஒருதொழிலைச்செய்வோர் — தூரத்திருந்து -
தூரமானவிடத்தேகுடியிருந்து — வருங்காலத்துணிந்து - தாம்தொழில்
செய்வதற்குவருங்காலத்தைத் துணிந்து — வருதல் - வருவது — துணி
வென்றான். எ - று. (சரு)

மன்னர் மன்னன் மகாநருவோ லக்கங் காணு மைந்தரோ
டுன்னே யுன்னு மவளல்ல ! லேவ னாக வுன்னினள
லென்ன வன்ன மனையாய்நுந் தலைவிக் கியற்கை யுயர்த்திடுதன்
முன்னமென்னவ ! ங்கியொழு குறுதலெனக்குமுறையென்றான்.

(இ - ள்.) மன்னரின் மன்னர்கள் - அரசர்க்கரசன்மகள் — திருவோ
லக்கங்காணு மைந்தரோடு - திருச்சடை பரப்புகாணும்அடவரோடு — உன்
னையுன்னுமவளல்லள் - உன்னையொருவளுந் தனைப்பவளல்லள் — தலைவனாக
வுன்னினளென்ன - முதல்வனாகுகிறீன்தயாளென்றேசொல்ல — அன்ன
மனையாய் - அன்னம்போதுநடையையுடையவளே — துந்தலைவிக்கியற்
கை - உங்களுடையதலைவிக்குச் சபாவருணம் — உயர்த்திடுதல் - உயர்த்
திச்சொல்லுதல்—முன்னமென்னவடங்கி யொழுகுறுதல் - முன்போலவே
யடங்கிநடத்தல்—எனக்கு முறையென்றான்- எ - று. ஆல் - ஆசை. ()

சொற்போர் செய்து மறைப்பதினி யென்னும் யாங்க
டொழுமிறையா, நிற்சீபாய் நினை யெதிர்த்தளவே கரியுண்

விளவி னிறையழிந்தாள், கற்போ னின்ற வருந்தவருங் காணு முன்ன முனைக்கண்ட, தற்போ னின்று தடுமாற நினைப்போ லிருந்த தலைவியே.

(இ - ள்.) நாம் - இருவரும் — சொற்போர்செய்து மறைப்பது • சொற்களாலேபோர்செய்து மறைக்கத்தக்கது — இனியென் - இனியாது — யாங்குடொழுமிறையாழிப்போய் - எங்களால் வணக்கப்படுத்தலைவருக நிற் பவனே — கற்போனின்ற வருந்தவரும் - மலைபோற்சலியாது நின்ற அரிய தவத்தினரும் — காணுமுன்னம் - தன்னேக்காணுதற்குமுன்பு - உனைக் கண்டதற்போனின்று - உன்னைக்கண்டதான் போலேநின்று — தடுமாற - மயங்கு—நினைப்போலிருந்த - உன்னைப்போல் கலங்காதுநின்ற—தலைவி - மாயை — நின்னையெதிர்த்தளவே - உன்னையெதிர்ப்பட்டவளவில் — கரியு ண்விளவின் - யானையாலுண்ணப்பட்ட விளம்பழம்போல — நிறையழிந் தாள் - உள்ளீடழிந்தாள். எ - று. (சரு)

என்று மங்கை கூறுதலுந் தலைவி யிதய நீயறிவை, யன்றி யின்று புதியன்யா னறிவ னோவிங் காப்தமா, நின்ற வுன்றன் மொழிகேட்கு மதுவே யெனக்கு நெறியென்றான், குன்றை வெ ன்ற குவிமுலையாள் களிப்ப வெமையாட் கொள்ளுவோன்.

(இ - ள்.) என்றமங்கைகூறுதலும் - என்றமதமானிசொல்லுத லும் — தலைவிபுதியம் - மாயையினதுகருத்தை — நீயறிவை - நீயறி வாய் — அன்றி - அல்லாமல் — இன்றுபுதியன்யான் - இன்றைக்குப்பதி யவனாய்வந்தான் — அறிவனோ - அறியமாட்டுவனோ — இங்கு — ஆப் தமாரின்றவுன்றன் - உண்மைகூறுபவளாயிருந்தவுனது — மொழி - சொல்லு — கேட்குமதுவே - பிரமாணமாகக்கேட்டுநடத்தலே — எனக் கு நெறியென்றான் - எனக்குவழியென்றுசொல்லினான் — குன்றைவெ ன்ற - மலையைவெற்றிகொண்ட — குவிமுலையாள் - குவிந்ததனத்தை யுடைய மாயையானவள்—களிப்ப - மகிழும்படி — எமையாட்கொள்ளு வோன். எ - று. (சசு)

நல்ல சகுன மென்னவெதிர் கண்டு வந்தாய் நம்பிரீ, வல் ல வசுரர் சுரர்முனிவ றெல்லா மயங்கு மாயையையோர், புல்லி னெளிய னெனப்புல்ல நின்ற யெனப்புன் முறுவலொடு, சொல் லி மகிழ்வு கொண்டிறைவி பான்மீண் ட னளச் சுடர்த்தொடியே.

(இ - ள்.) நம்பி - ஆடவரிற்சிவந்தோனே — நீ — நல்லசகுனமென் ன வெதிர்கண்டுவந்தாய் — வல்ல வசுரர் சுரர் முனிவரெல்லாம் - வல்லவ

ராகிய அசாரும் சாரும் முனிவருமாகிய யாவரும் — மயங்குமாயையை - மயங்குதற்கிடனாகியமாயையை — ஓர்புல்லினெளியளென - ஒருதிரணம்போலெளியளெனுமபடி — புல்ல - தானாய்வந்ததழுவ — நின்றாயென — புன்முறுவலொடு - சிறுகையோடு — சொல்லி — மகிழ்வுகொண்டு — அச்சுடர்த்தொடி - அக்கார்த்திபொருந்தியவளைகையுடையவள் — இறைவிபால் - தலைவியிடத்து — மன்னன் — திரும்பிவந்தான். எ - று. (சஎ)

அங்கு மாயை மதமானி சென்ற தற்பி எனகத்தளர்த்து மங்கைவாய்மை கூறியுடம் படுக்கு மோமன் மகடனக்குப் பங்க மாமென் றென்னுயிரைச் சீறி யகலப் பண்ணுமோ விங்கு நானென் செய்வளென வறியே னென்ன விரும்பியவாள்.

(இ - ள்.) அங்கு — மாயை — மதமானிசென்றதற்பின் - மதமானி யென்பவளல்லமனிடத்திற்குப்போனபின்பு — அகந்தளர்த்து - மனஞ் சோர்ந்து — மங்கை - அத்தோழி — வாய்மைகூறி - உண்மையைச்சொல்லி — உடம்படுக்குமோ - சம்மதிக்கச்செய்வாளோ — மன்மகடனக்குப் பங்கமாமென்று - அரசன்மகளுக்குப்பழாதாமென்று — என்னுயிரை - என்னுயிர்போற்சிறந்தவனை — சீறி - கோபித்து — அகலப்பண்ணுமோ - நீங்கச்செய்வாளோ — இங்கு — நான் — என்செய்வளென - இவ்விரண்டு னெதுசெய்வாளென்று — அறியேனென்ன — இருந்தயாவாள் - இருந்து சோர்வாள். (சஅ)

என்னோ வறிந்து போயினான் சந்து பொருந்தா தெய்து மோ, வன்னோ வரசன் மகளென்ன வஞ்சி யழக எனலுமோ, வின்னோ ரன்ன நினைவின்றி யெனையே நினைந்திட்டிருக்கு மோ, பொன்னோ நெழும் வாண்முகங்கண் டலது துயரம் போகாதே.

(இ - ள்.) என்னோவறிந்துபோயினான் - எனதுகாமநோயையறிந்து சென்றவன் — சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - துதுபொருந்தாமல்வந்து விடுவாளோ — அன்னோ - ஐயோ — அரசன்மகளென்ன - ராஜபுத்திரியென்று — அஞ்சி — அழகன் - அழகையுடைய அவ்வல்லமன் — அகலுமோ - நீங்குவானோ — இன்னோரன்னநினைவின்றி - இப்படிப்பட்ட நினைப்பில்லாமல் — எனையே நினைந்திட்டிருக்குமோ - என்னையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பானோ — பொன்னோநெழும்வாண்முகங்கண்டலது.

பொன்போன்ற காந்திபொருந்திய (அவனது) முகத்தைக்கண்டாலல்லது—
துயரம்போகாது. எ - று. ஏ - அசை. (சுக)

என்னப் பலவு நினைந்துமட - மாயை யிருப்ப விகுளைமார்
மின்னம் கருங்க ணிடனாக் குறிக ணல்ல விளங்குதலாற்
கன்னிக் குவகை கைகூடு மென்ன விருக்குங் காலேதனி [ளால்,
லன்னப் பெடைபோ னா ந்துமத மானி களிப்புற் றடைந்தன

(இ - ள்.) என்னப்பலவுநினைந்து - என் றுபலவகையு நினைந்து—மட
மாயையிருப்ப - இளமைபொருந்திய மாயையானவளிருக்க—இகுளைமார்—
தோழிகள் — மின்னற்கருங்கணிடை - பிரகாசிக்கின்ற கரியவிடதுகண்
துடிப்பதினாலும் — குறிகணல்லவிளங்குதலால் - நல்லசகுனங்கள்காணப்
படுதலாலும்—கன்னிக்கு - மாயைக்கு—உவகை - மகிழ்ச்சி—கைகூடுமென்
ன — இருக்குங்காலேதனில் - இருக்கும்போது — மதமானி—அன்னப்பெ
டைபோனடந்து - பெட்டையன்னம்தோ னடந்து — களிப்புற்றடைந்த
னள் - மகிழ்ச்சிக்கொண்டு சேர்ந்தாள். எ - று. ஆல் - அசை. (ரு0)

வண்டா மரைபோன் முகமலர்ந்து வந்தாள் சென்ற மதமானி
கண்டார் மகளி ரவனுள்ளங் காயோ பழமோ கழறென்றார்
தண்டார் வனைமென் குழன்மடவீர் பழமே யென்று சாற்றினான்
கொண்டா ருவகை யவர்மாயை யுவகை யாரே கூறுவார்.

(இ - ள்.) சென்றமதமானி - துதாகப்போனமத்மானியென்பவள்—
வண்டாமரைபோல்-வளம்பொருந்திய தாமரைமலர்போல — முகமலர்ந்து-
முகமலாச்சியடைந்து — வந்தாள் — கண்டார்மகளிர் - அவள்வரவைக்கண்
டவராகிய மகளிர் — அவனுள்ளம் - அவ்வல்லமன்கருத்து — காயோபழ
மோ — கழறென்றார் - சொல்லென்றார்கள் — தண்டார்வனைமென்குழன்
மடவீர் - குளிர்ந்தமலர்மாலையையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடையதோழி
களே — பழமேயென்று — சாற்றினான் - சொல்லினான்—அவர் - அத்தோ
ழிகள் — உவகைகொண்டார் - மகிழ்ச்சிக்கொண்டார்கள்— மாயையுவகை -
மாயைகொண்ட மகிழ்ச்சியை — யாரோகூறுவார் - யார்சொல்லுவார்
கள், எ - று.

காயோபழமோவெனல்— கைகூடிற்றோ இல்லையோ வெனக் குறிப்
பித்தலை. (ருக)

மன்ன நறியி னென்னாமோ வறியோ மிதனை மறைமினெனப்
பன்னி மகளி ருளத்தடக்கிக் கங்குல் வரவு பார்த்திருந்தா

ரன்ன மனையா எல்லமன்ற னுடம்பா நெரத்த வம்மொழியே
கன்னன் மதவே ளெய்தபசும் புண்ணின் மருந்தாக்களிப்புற்றாள்.

(இ-ள்.) இதனை - இச்செய்தியை — மன்னனறியின் — என்னுமோ-
யாதாமுடியுமோ — அறியோம் — மறைமினென - மறையுங்கொன்று
—பன்னி - சொல்லி — மகளிர்—உளத்தடக்கி - மனதிலடக்கி — கங்
குல்வரவு - இரவினது வருதலை — பார்த்திருந்தார் — அன்னமனையாள் -
அன்னம்போன்ற நடையையுடையமாயை — அல்லமன்றன் - அல்லமனு
டைய — உடம்பாநெரத்த - சம்மதியைச்சொல்லிய — அம்மொழியே—
கன்னன் மதவேள் - கருப்புவில்லையுடையமன்னமதனால் — எய்த - எய்யப்
பட்ட அம்பினுண்டாகிய — பசும்புண்ணின் - பசியபுண்ணிற்கு—மருந்
தா - ஒளவுதமாகவெண்ணி — களிப்புற்றாள். எ - று. (ருஉ)

புனலின் வினையா டிருமைந்தர் தம்முளெழுந்து போயோ
டிப், புனலின் விழுவான் போல்விழுந்த தொளிஞா யிறுபோய்ப்
புணரியிடைப், புனலின் விழுந்து மூழ்குபுவர் தெழுவான் போ
லக் குணதுகடற், புனலின் மிசைவர் தெழுந்ததிருள் பருகிப்
புதுவெண் டங்களை.

(இ - ள்.) புனலின்வினையாடிருமைந்தர் - நீர்வினையாடுதம் றெழிலை
யுடைய இரண்டுபிள்ளைகள் — தம்முளெழுந்து - தமக்குள்ளே ஒருவன்
சபதத்தாலெழுந்து — போயோடி - ஓடிப்போய் — புனலின் விழுவான்
போல் - நீரிலே விழுகிறவன்போல — ஒளிஞாயிறு - பிரகாசத்தையுடைய
சூரியன் — புணரியிடை - மேலைக்கடலில் — போய் — விழுந்தது —
புனலின் விழுந்து - நீரிலேவிழுந்து — மூழ்குபுவந்து - முழுகிவந்து —
எழுவான் போல — எழுகின்ற மற்றொருவன்போல — இருள்பருகி -
இருளையுண்டு — புதுவெண்டிங்கள் - புதியவெண்மை பொருந்திய சந்தி
ரன் — குணதுகடற்புனலின் மிசை - கீழ்க்கடனீரின்மேல் — வந்தெழுந்
தது - வந்துதய மாயிற்று. எ - று. (ருக)

தொக்க கமலம் வாய்மூடக் கள்ளுண் டிடருஞ் சுரும்பி
னங்கண், மொய்க்கு நறுமென் குவளைவாய் திறந்த முகிறுஞ் சிள
ம்பொழிலிற், புக்க மணிரீர்க் கயத்திரைதேர் குருகு விண்மீன்
பூத்தனவாற், செக்க ரெனுஞ்செந் தீயினிடைப் பொரிந்து தெறி
த்த பொரிபோல.

(இ - ள்.) தொக்க - நெருங்கிய — கமலம் - தாமரைமலர்கள் —
வாய்மூட - குவிந்தவளவில்—கள்ளுண்டு - மதுபானஞ்செய்து—இடரும்*

மயங்குகின்ற — சுரும்பினங்கள் - வண்டின்கூட்டங்கள் — மொய்க்கும் -
மொய்க்கின்ற — நறுமென்குவளை - நறியபிறுதுவாகிய உற்பலமலர்கள்—
வாய்திறந்த - மலர்ந்தன—முகிறஞ்சினம்பொழிலில் - மேகமண்டலத்தை
யளவுகின்ற இளஞ்சோலையினிடத்தில் — மணிரீர்க்கயத்து - அழ
கியநீரையுடைய தடாகத்தில் — இரைதேர் - உணவைநாடாநின்ற —
குருகு - நானாகள்—புக்க - அடைந்தன — செக்கரெனும் - செவ்வானமா
கிய — செந்தியினிடை - சிவந்தநெருப்பினிடத்தில் — பொரிந்து — தெ
றித்த பொரிபோல — விண்மீன் பூத்தன - ஆகாயத்தினிடத்தில் நட்சத்தி
ரங்கள் தோன்றின. எ - று. ஆல் - அசை. செக்கரெனுஞ்செந்தி - உரு
வகவணி. (ருச)

தூய சோதிப் பகலவன்போய் மேலைப் புணரி தோய்ந்திடலு
மாயை நாமங் கொண்டிருந்த மணிமென்கலாப மயிலைவா
னைய கோம்பி கண்டுசினந் துடலஞ் சிவப்புற் றடங்கல்போன்
மேய மலைப் பொழுதிலிருஞ் செக்கர் தோன்றி வீந்ததால்.

(இ - ள்.) தூய - பரிசுத்தமாகிய — சோதி - பிரகாசத்தையுடைய -
பகலவன் - சூரியன் — போய் — மேலைப்புணரி - மேற்குச்சமுத்திரத்
தில் — தோய்ந்திடலும் - முழுகியவளவில் — மாயைநாமங்கொண்
டிருந்த - மாயையென்னும் பெயரைக்கொண்டிருந்த — மணிமென்கலா
பம் - ரத்னங்களிழைத்த சிறந்தமேகலையாகிய, அழகியதுமெல்லியதுமா
கிய தோகையையுடைய — மயிலை — வானுயகோம்பி - ஆகாசமாகிய
பச்சோந்தி — கண்டு — சினந்து - கோபித்து — உடலம் - சரீரம்—சிவப்
புற்று - சிவந்து — அடங்கல்போல் — மேய - பொருந்திய — மலைப்பொ
ழுதில்—இரும் - ரத்த—செக்கர் - செவ்வானம் — தோன்றி—வீந்தது -
அடங்கியது. எ - று.

மயில் போல் வளை மலிவால்:— உமையாசுபையா. வானுய
கோம்பி - உருவகவணி. (ருரு)

காலைய நுழிப் பகலெல்லாம் போதா யிருந்த காமமலர்
மலை மலர்ந்து பொரும லொரு மாயை நாம மணிவல்லி
மலை யிருந்து புறம்போந்து விரிவெண் ணிலாமென் முற்றத்திற்
பீலி மஞ்ஞை யெனவீழ்ந்து மதநோய் மிகவாய் பிதற்றுமால்.

(இ - ள்.) காலையரும்பி - காலைப்பொழுதில் அரும்பி — பகலெல்
லாம் — போதாயிருந்த - மலரும்பருவத் தரும்பாயிருந்த — காமமலர்

காமமாகியபூ—மாலைமலர்ந்து - மாலைப்பொழுதில் மலர்ந்ததினால் — பொறுமல் - சகிக்காமல்—ஒரு - ஒப்பற்ற—மாயைநாமம் - மாயையென்னும் பெயரையுடைய — மணிவல்லி - அழகியகொடியானது — மூலையிருந்து — புறம்போந்து - வெளியேவந்து — விரிவெண்ணிலாமென் முற்றத்தில் - பரந்த வெண்மையாகிய நிலாமுற்றத்தில் — லீலிமஞ்ஞையென - கலாபத்தையுடைய மயிலைப்போல் — வீழ்ந்து — மதனோய்மிக - காமவிகார மதிகப்பட — வாய்பிதற்றும். எ - று. ஆல் - அசை. காமமலர் - உருவகவணி.

(டுசு)

தாய்வாயடைந்து மிகுந்தலையை மோதி மோதிச் சலித்தலறக்காய்வாய் நிலவே யுடன்பிறந்தா ளிருந்து வாழுங் கடிமனையை நீவா னெழுந்து வந்தழிப்பா யென்ற லந்தோ நிலையின்றித் தேய்வாய் நின்னோ டியைபில்ல வென்னை யென்ன செய்யாயே.

(இ - ள்.) நிலவே—நீ — தாய்வாயடைந்து - தாயினிடத்திற்கேன்றி — மிகுந்தலையை மோதிமோதிச் சலித்தலறக்காய்வாய் - அவள்மிகவும் தலையைமோதி மோதிவெறுத்து அலறும்படி கோபிப்பாய்—[பெருகி அலையை வீசிவீசி அலைந்து ஒலிக்கும்படி சந்திரிகையை வீசுவாயென்பது கருத்து] (அன்றியும்)—உடன்பிறந்தாள் - கூடப்பிறந்தவளாகிய திருமகள் — இருந்து—வாழும் - வாசஞ்செய்கின்ற — கடிமனையை - வாசனைபொருந்திய தாமரைமலராகிய காவலைக்கொண்ட வீட்டை—வான் - ஆகாசத்தில்—எழுந்து வந்தழிப்பாயென்றால் — அந்தோ - ஐயோ—நிலையின்றித் தேய்வாய் - என்றுமொருதன்மைத்தா யிராது தேய்பவனே — நின்னோடு - உன்னுடனே — இயைபில்லா - யாதொருசம்பந்தமுமில்லாத — என்னை — என்ன செய்யாய் எ - று. நீவானெழுந்தென்பதில் - வகர மாசெதுகை.

(டுள்)

தக்கன் மகத்தி லொருஞான்று தாளிப் படுநீ தலையேறி மிக்க முனிவர் மந்திரநீ ரிறைப்ப வின்னு மீண்டிலாய் நக்கன் பவள வாய்ப்பட்டுக் களத்தே யிறங்கு நஞ்சுநினை யொக்கு மென்ப தறியாமை யன்றோ வொளிர்வெண் மதியமே

(இ - ள்.) ஒளிரவெண்மதியமே - பிரகாசியானின்ற வெள்ளியசந்திரனே—தக்கன்மகத்தில் - தக்கனுடையமாகத்தில் — ஒருஞான்று - ஒருநள்—நக்கன் - கடவுளுடைய—தாளிப்படுநீ - பாதத்திற்பட்டீ—தலையேறி — மிக்கமுனிவர் - சிறந்த தவத்தினர்—மந்திரநீரிறைப்ப - மந்திரசலத்தை

மிறைக்கவும் — இன்னும் — மீண்டிலாய் - இறங்கவில்லை — பவளவாய்ப் பட்டு - (அவனது) பவளம்போற் சிவந்த வாயிப்பட்டு — களத்தே - கண்டத்திலே — இறங்கும் - இறங்குகின்ற—நஞ்சு - விஷம்—நினை - உன்னை — ஒக்குமென்பது—அறியாமை. எ - று. (௫௮)

அங்க மதினஞ் சிருத்தினே னங்க மல்லா வவிர்சடை மேற் றங்க நினைவைத் திட்டதுநின் கொடுமை கருதித் தானன்றோ பொங்கு மமுத கலையென்ன நின்னைப் புகறல் வெண்டிங்கா ளிங்கு மனிதர் காராட்டை வெள்ளா டென்ப தொக்குமால்.

(இ - ள்.) வெண்டிங்காள் - வெண்மையாகிய சந்திரனே— அங்கம தில் - கண்டத்தினிடத்தில்—நஞ்சிருத்தினேன் - விஷத்தைவைத்த பரம சிவன்—அங்கமல்லா - உபாங்கமாகிய—அவிர் - பிரகாசியாரின்ற —சடை மேல் — தங்க - பொருந்த—நினைவைத்திட்டது - உன்னைவைத்தது—நின் கொடுமை கருதித்தானன்றோ - உனதுதிமையை நினைத்தே யல்லவா— பொங்கும் - பிரகாசியாரின்ற — அமுதகலையென்ன - அமுதகிரணத்தை யுடையவனென்று—நின்னை - உன்னை—புகறல் - சொல்லுதல் — இங்கு - இவ்வுலகத்தில் — மனிதர் — கார் - கருமையாகிய —ஆட்டை—வெள்ளா டென்பதொக்கும் - வெள்ளாடென்று சொல்வதற் கொப்பாகும். எ - று. ஆல் - அசை. காராட்டை வெள்ளாடென்ப தொக்குமெனல் - மங்கலம். ()

உருப்ப மிகுவன் றழல்சி வப்புற் றுலகர் காண வொளித ரவு, நெருப்பு வெண்மை யென்பதுநன் னியாயர் நின்னைக் குறி த்தன்றோ, பொருப்பு நறுஞ்சந் தனச்சேறு புலர்ந்து பொரிய ப் பூவணையும், விருப்ப மலருங் கொளுந்த வழல் வீசி யெழுந்த வெண்டிங்காள்.

(இ - ள்.) பொருப்பு - பொதிய மலையிற்பிறந்த — நறுஞ்சந்தனச் சேறு— நல்லசந்தனக் கட்டையாலாகிய குழம்பு — புலர்ந்து - உலர்ந்து— பொரிய - பொரியும்படி யாகவும்—பூவணையும் - புஷ்பசயனமும்—விருப்ப மலரும் - விருப்பத்தைச் செய்யும் பூமாலைகளும்—கொளுந்த - எரியும்படி யாகவும்—அழல்வீசி யெழுந்த வெண்டிங்காள் - அக்கினியைச் சொரிந்து உதித்த வெண்மையாகிய சந்திரனே — உருப்பமிகுவன்றழல் - வெப்ப மிகுந்த அக்கினி—சிவப்புற்று - சிவந்து—உலகர்காண - உலகத்தார் (பிரத் யக்ஷமாகக்) காணும்படி — ஒளிதரவும் - பிரகாசியாரிற்கவும் — நன்னியா

யர் - நல்ல தார்க்கீகர்—நெருப்பு — வெண்மையென்பது - வெள்ளைநிறத்
தையுடைய தென்று சொல்லுவது—நின்னைக்குறித்தன்றோ - உன்குணத்
தை யாராய்ந்தல்லவா- எ - று.

செந்தழலைப்போற் சுடுதலின் மதியை வெண்டழலெனத் தார்க்கீகர்
சுறுதல் முரணியைபணி. ஞாயங்காரணமாக வாதித்தலின் தார்க்கீகரை
நன்னியாயரென்றார். (சு0)

இன்றோ ருலகி லெனக்கொன்று பிறர்க்கொன் ருகி யிரு
க்கின்றாய், நன்றோ வுனக்கு மதியமே ஞாயி றேபோல் வாழா
மன், முன்றோ கையர்க ளியாவரையு மொப்பக் காண முயற்சி
யா, லன்றோ தேய்ந்து போகின்றா யந்தோ வதனை யறியாயோ.

(இ-ள்.) மதியமே - சந்திரனே—இன்று - இப்பொழுது—ஒருலகில் -
ஒருலகத்தினிடத்தே — எனக்கொன்று பிறர்க்கொன்றாகி யிருக்கின்
றாய் - எனக்கொரு தன்மையாகவும் மற்றவர்களுக்கொரு தன்மையாகவு
மிருக்கின்றாய் — நன்றோவுனக்கு - (இப்படியிருத்தல்) உனக்குநன்மையா
— முன் - முற்காலத்தில் — தோகையர்களியாவரையும் - மனைவியர்கள்
இருபத்தேழு பேரையும் — ஒப்பக்காண முயற்சியால் - சமமாக நோக்
காத செய்கையால் — அன்றோ — ஞாயிறேபோல் - சூரியன்போல—
—வாழாமல் — தேய்ந்து போகின்றாய்— அந்தோ - ஐயோ — அதனை -
அக்காரியத்தை — அறியாயோ. எ - று.

முன்றோகையர்க ளியாவரையு மொப்பக்காண முயற்சியினாலன்றோ
தேய்ந்து போகின்றா யெனற்கு நீயுதயமாகுங்கா லுனக்கெதிரிற் காணப்
படு நாயகனையகலா மங்கையர்க்குப் பிரியமாகவும் அகன்றமங்கையர்க்கு
வெறுப்பாகவு நீகாணப்படுதலின் மாதந்தோறந்தேய்ந்து போகின்றா
யெனப் பொருள்கொள்ளினு மொருசாரமையும். (சுசு)

கொல்லா நோன்பு முனிமலையிற் றோன்றி யென்னைக்
கொல்கின்றாய், பொல்லா மந்த மாருதமே யென்னோ கருணை பூ
ண்டிலாய், சொல்லாய் திருப்பாற் கடலினிடைத் தோன்றுங்
கடுவிற் றன்குணமே, யல்லா லமுத குணமுண்டோ நின்னை வெ
றுப்ப தறிவன்றே.

(இ - ள்.) பொல்லா மந்தமாருதமே - கொடிதாகிய இளந்தென்றலே
—கொல்லாநோன்பு முனிமலையில் - கொல்லாவிரத்தத்தையுடைய அகஸ்

தியமுனி வாசஞ் செய்கின்ற பொதியமலையில் — தோன்றி - பிறந்தும்—
என்னைக் கொல்கின்றாய் — என்னோ - யாதுகாரணமோ — கருணை
பூண்டிலாய் - அருளையடைய வில்லை — சொல்லாய் — திருப்பாற்கடலி
னிடை — தோன்றுங் கடுவில் - பிறந்தவிஷத்தினிடத்தில் — தன்குணமே
யல்லால் - அதனது தீயகுணமேயல்லாமல் — அமுதகுணமுண்டோ —
(ஆதலால்) நின்னை வெறுப்ப தறிவன்று - உன்னைவெறுத்துச் சொல்வ
தறிவல்ல. எ - று.

தோன்றியு மென்பதிலும்மை எஞ்சியது. தென்றற்காற்று இவனுக்
குத் தீமையாத் தோற்றலின் கடுவிற்றன்குணமேயல்லா லமுதகுண
முண்டோவென வெறுத்தல் - இயைபுநவீற்சியணி. (கூஉ)

உயிர்த்த பொழுதே நின்குரல்கே ளாமுன் னோடிற் றீன்
றதாய், நயத்தின் வளர்த்த தாய்குரல்கேட் டலுமே நடுங்கத்
துரந்ததாற், பயத்த மலர்ப்பூங் காவகத்தி லிருந்து பல்காற் கூ
வினாற், செயிர்த்து நின்னைக் குயிலேநான் வெறுத்தல் செப்ப
வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) குயிலே — உயிர்த்த பொழுதே - பெற்றபொழுதே—
ஈன்றதாய் - பெற்றதாய் — நின்குரல் கேளாமுன் - உன்னோசைகேளா
முன்னமே — ஓடிற்று - ஓடிவிட்டது — நயத்தின் - இன்பத்தின் —
வளர்த்ததாய் - செவிலித்தாய் — குரல்கேட்டலுமே - உன்னோசையைக்
கேட்டவளவில் — நடுங்க - அஞ்ச—துரந்தது - உன்னைத்துரத்திவிட்டது
—பயத்த - பிரயோசனத்தைச் செய்யாநின்ற—மலர் - புஷ்பத்தையுடைய
ய — பூங்காவகத்தில் - பூஞ்சோலையினிடத்தில் — இருந்து — பல்காற்
கூவினாற் - பலதரங் கூவினாற் — செயிர்த்து - கோபித்து — நின்னை -
உன்னை — நான்வெறுத்தல் - நான்வெறுத்துச் சொல்லுதல் — செப்ப
வேண்டுமோ - சொல்ல வேண்டுமோ. எ - று.

குயிலானது ஈன்றதாய்க்கும் வளர்த்ததாய்க்கும் வெறுப்புத்தருதல்
போல் எனக்கும் வெறுப்புத்தருதலால் - தன்மை நவீற்சியணி (கூஉ)

கன்னற் சிலையா யென்மனத்தைக் கலக்கும் காளை கவின்
கண்டு, முன்னிற் பதற்கு நாணியோ விற்கே நின்று முனிகின்
றாய், தன்னிற் பெரிய ரில்லையெனு மவனைச் சமரிற் றுக்காம,
னன்னர்த் தளிரின் மெலியாரை யடர்த்தா யாண்மை நன்றரோ.

(இ - ள்.) கன்னற்சிலையாய் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனே—
கவின்கண்டு - அழகைப்பார்த்து — முன்னிற்பதற்கு —நாணியோ - இலச்

சைப்பட்டோ — இங்கேநின்று — முனிகின்றாய் - கோபிக்கின்றாய் —
தன்னில் - தன்னைக்காட்டிலும்—பெரியரில்லையெனும் - அழகிலுயர்ந்தவ
ரில்லையென் மெண்ணும்—அவனை - அவ்வல்லமனை—சமரில் - போரில்—
தாக்காமல் - தோற்கச் செய்யாமல் — நன்னர் - நல்ல — தளிரின் - துளி
வைவிட — மெலியாரை - மெல்லியராகிய மாதரை — அடர்த்தாய் -
பொருதாய் — ஆண்மை - ஆண்பிள்ளைத் தன்மை — நன்று - நன்றாயிருந்
தது. அரோ - அசை.

வலியோரை வாட்டாது எளியோராவாட்டல் மன்மதனுக் கியைத்
லின் - இயைபு நவீற்சியணி. (௬௪)

என்று புலம்பி மயன்முதிர்ந்து மாயை யிரங்கி யிருந்தயர
மன்றன் மலர்பெய் மெல்லணைப்பும் பள்ளி யறையின் மதமானி
சென்று நம்பி யல்லமனை முன்றற் திருத்தித் தேரையூண்
வென்றி மடங்கற் கிடுதல்போ லவனை விடுத்தா எவ்வறையுள்.

(இ - ள்.) என்றுபுலம்பி - இப்படிசொல்லிப் பிரலாபித்து — மாயை
—மயல்முதிர்ந்து - மயக்க மதிகரித்து — இரங்கி - அழுது — இருந்து
—அயர - மனஞ்சோர — மன்றல் - வாசனைபொருந்திய — மலர்பெய் -
புஷ்பங்களால் நிறைத்த — மெல் - மிருதுவாகிய—அனை - சயனத்தை
யுடைய — பூம் - பொலிவுபொருந்திய — பள்ளியறையில் — மதமானி
—சென்று - போய்—நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்த — அல்லமனை — முன்றற்
திருத்தி - முன்னே அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கச்செய்து — தேரை
யூண் - தவளையாகிய வுணவை — வென்றிமடங்கற்கு - வெற்றியைக்
கொண்ட சிங்கத்திற்கு — இடுதல்போல் - உண்ணவைத்தல்போல் —
அவனை - அம்மாயையை — விடுத்தாள் - அனுப்பினாள் — அவ்வறையுள் -
அப்பள்ளியறையி னிடத்தே. எ - று.

தேரையூண் வென்றிமடங்கற் கிடுதல்போல, அறையு எல்லமன்முன்
அவனை விடுத்தாளெனல் - ஒப்பணி. (௬௫)

வேறு.

வேனினை பகலின் வெய்யபா லையுணர் வேட்டவ னந்நி
லத் துறுநீர், தானெதிர் கண்டு பருகுவோ டிடுதல்போற் றண்மல
ரணைமிசை யமர்ந்த, ஞானநல் விளக்கை விழியுறக் கண்டு நகை
யொடு திருமுக மலர்ந்து, பானலங் கண்ணி புணர்முலை விம்மப்
புரிந்துமேல் விழுந்துபுல் லினளால்.

(இ - ள்.) வேனில் - கோடைக்காலத்தில் — நண்பகலின் - உச்சிப் பொழுதில் — வெய்ய - வெப்பத்தையுடைய — பாலைபுள் — நீர்வேட்டவன் - தாகங்கொண்டவன் — அந்நிலத்துறுநீர் - அப்பாலைநிலத்திலுள்ள நீராகியகானலை — தான் — எதிர்கண்டு — பருக - குடிக்க — ஓடுதல் போல் — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மலரணைமிசை - புஷ்பசயனத்தின்மீது — அமர்ந்த - இருந்த — ஞானநல்விளக்கை - நல்லஞானதிபமாகிய அல்லமனை — விழியுறக்கண்டு - கண்கள் நிரம்பக்கண்டு — நகையொடு - புன்சிரிப்போடு — திருமுகமலர்ந்து - அழகிய முகமலர்ச்சியையுடையவளாய் — பானலங் கண்ணி - நீலோற்பலத்தை யொத்த கண்ணையுடையவளாகிய மாயை — புணர்முலைவிம்ம - நெருங்கிய ஸ்தனங்கள் பூரிக்க — பரிந்து - விரும்பி — மேல்விழுந்து — புல்லினள் - அணைத்துக் கொண்டாள். எ - று.

தற்பிரியத்தையன்றி வேறொன்றின்றெனக் காட்டக் கானனீனா யுவமித்த தென்க. (௬௬)

நாடிய வாடி நிழலென வணைமே னண்ணுறத் தோன்றிய விறையை, யோடினள் விழுந்து தழுவுறத் தழுவ வுறமையாலணைமிசை விழுந்தே, யாடியி னிழலைப் பற்றநீட் டியகை யாடியிற் றுக்கரின் றழுது, வாடுறு மழலைப் பேதையே போல வருந்தினண் மதர்விழி மாயை.

(இ - ள்.) மதர்விழிமாயை - களித்தவிழியையுடையமாயை—நாடிய* பார்த்த — ஆடிநிழலென - கண்ணாடியிற் காணப்படுகிற பிரதிபிம்பத்தைப்போல் — அணைமேல் - சயனத்தின்மேல் — நண்ணுற - பொருந்த — தோன்றிய - காணப்பட்ட — இறையை - அல்லமனை — ஓடினள் - ஓடி — விழுந்து — தழுவுறத்தழுவ — உறமையால் - கையிலகப்படாமையால் — அணைமிசை - சயனத்தின்மேல் — விழுந்து—ஆடியினிழலை - கண்ணாடியின் பிரதிபிம்பத்தை — பற்ற - பிடிக்க — நீட்டியகை — ஆடியிற்றாக்க - கண்ணாடியிற்பட — நின்றழுது - அழுதுநின்று — வாடுறும் - வாடுகின்ற — மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய — பேதையேபோல - இளங்குழந்தை போல — வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள். எ - று.

தற்பிரிதிபலனமே வுபாதித்திரியமாகக் காண்டலன்றி வேறின்றெனக் காட்ட ஆடிநிழலை யுவமித்ததென்க. (௬௭)

சொல்லரு மழகன் றிருவுரு விழியிற் றோன்றலான் மீள வு மெழுந்து, புல்லினண் மலர்மென் கைகளால் வெளியைப் புல்

லல்போற் சுவைத்தனள் வெறுவாய், வல்லியிவ் வாறு வெளிமய
க் குற்று வள்ளறன் கைப்படா மையினு, லல்லம னலனி துருவெ
ளி யென்ன வயிர்த்தன ஞண்மையை யன்றே.

(இ - ள்.) சொல்லுமழகன் - சொல்லிலடங்காத வழகையுடைய
அல்லமனது — திருவுரு - வடிவம் — விழியிற்றேன்றலால் - கண்ணிற்
காணப்படலால் — மீளவும் - மறுபடியும் — எழுந்து — மலர்மென்கைக
ளால் - மலர்போன்ற மெல்லிய கைகளால் — வெளியைப்புல்லல்போல் -
வெளியை அணைத்தல்போல — புல்லினள் - அணைத்தாள் — சுவைத்தனள்
வெறுவாய் - வெறுவாயைச்சுவைத்தாள் — வல்லி - மாயை — இவ்வாறு -
இப்படியாக — வெளிமயக்குற்று - வெளியைக்கண்மையங்கி — வள்ளல்-
அல்லமன் — தன்கைப்படாமையினால் - தன்கையிலகப்படாமையினால் —
அல்லமனலன் — ஈதுருவெளியென்ன - இது உருவெளித்தோற்றமென்று
— உண்மையை - அவனது மெய்யாகியவடிவை — அயிர்த்தனள் - சந்தே
கித்தாள். எ - று. அன்று, ஏ அசைகள்.

சிதாகாயமே தடிப்புற்று அல்லமனாகக் காண்டலைக்குறிப்பிக்க வெளி
யைப் புல்லல்போலென் றுவமித்தார். வல்லி - உவமையாகுபெயர். (சுஅ)

அருந்தவ நெடுநாண் முயன்றுதான் பெற்ற வமுதைவாய்
வைத்திடு மளவிற், கரந்தவ றுதல்போ லல்லம தேவன் கட்புல
த் துற்றுமென் றோளிற், பொருந்துற வெளிபோல் வராமையா
ற்றீயிற் புழுவெனப் பதைபதைத் தரிவை, வருந்தினள் காம
மல்லம னன்றி வடிவுளார் யார்கடந் திடுவார்.

(இ - ள்.) அருந்தவம் - செய்தற்கரியதவத்தை — நெடுநாள்
— முயன்று - செய்து — தான்பெற்ற — அமுதைவாய்வைத்திடு
மளவில் — கரம் - கை — தவறுதல்போல் — அல்லமதேவன் — கட்புலத்
தும்றும் - கண்ணினிடத்திற்கேன்றியும் — மென்றோளில் - மெல்லிய
தோளிடத்தில் — பொருந்துற - அணைக்க—வெளிபோல்—வராமையால் -
அகப்படாமையால் — தீயில் - நெருப்பினிடத்தில் — புழுவென - புழுப்
போல — பதைபதைத்து — அரிவை - மாயை — வருந்தினள் - வருத்த
முற்றாள் — காமம் - காமத்தை — அல்லமனன்றி — வடிவுளார் - உருவ
முடையவர்கள் — யார்கடந்திடுவார் - யார்நீங்குவார்கள். எ - று.

அல்லமதேவகோல முருவெளித்தோற்றமெனக்காட்ட அல்லமதே
வன் கட்புலத்துற்று மென்றோளிற் பொருந்துற வெளிபோல் வராமையா
லென்றார்.

கன்னிகை யென்று மிறைமக ளென்றுங் கருதிடா தவாவி
 னைத் திட்டு, மென்னிணை முலைகண் மார்புறத் தழுவி யிதழ்சுவை
 த் தணைமிசைப் புணர்வுற், நின்னலி லின்பக் கடலிடை மூழ்க
 விவன்றனாற் பெற்றிலே னென்று, தன்னக நைந்து வெய்துயிர்ப்
 பெறிந்தா டவத்தகா யலைத்தவம் மடந்தை.

(இ - ள்.) தவத்தகர யலைத்தவம்மடந்தை - துறவினரைவருத்திய
 வம்மாயை — கன்னிகையென்றும் - விவாகமில்லா தவளென்றும் — இறை
 மகளென்றும் - இராசபுத்திரியென்றும் — கருதிடாது - ஆலோசி
 யாது — அவாவினைத்திட்டும் - ஆசையைச்செய்தும் — என் - என்னு
 டைய — இணைமுலை - இரண்டாகியஸ்தனங்கள் — மார்புறத்தழுவி -
 மார்பினிடத்தின்பொருந்தவனைத்து — இதழ்சுவைத்து - அதரபானஞ்
 செய்து — அணைமிசை - சயனத்தின்மீது — புணர்வுற்று - புணர்ந்து —
 இன்னலில் - துன்பமில்லாத — இன்பக்கடலிடை - இன்பக்கடலினிடத்
 தில்—மூழ்க — இவன்றனாற் - இவ்வல்லமனாற் — பெற்றிலேனென்று -
 பெற்றுக்கொள்ளவில்லையென்று — தன்னகநைந்து - தன்மனதுநொ
 ந்து — வெய்துயிர்ப்பெறிந்தாள் - வெவ்விய பெருமூச்சவிட்டாள். எ - று.

பொழிந்திழி மழையால் வளிநனைந் திடுமேற் புகைந்தெ
 மு'மெரியில்வான் வேமேன், முழங்கு வெண் டிராப்பே ராழி
 யக் கலய முனிவனை யழுத்துமே னஞ்ச, மெழுந்தரன் றன்னை
 வருத்துமேன் மயக்க மெய்துவ னல்லம தேவ, னொழிந்தவர்
 தம்மை யொழிவற மயக்கு மொருத்தியு மவன்றனை மயக்கும்.

(இ - ள்.) பொழிந்து - மேகத்தாற் பெய்யப்பட்டு — இழி - விழா
 நின்ற — மழையால் - சலதாசாகளால் — வளி - காற்று — நனைந்திடு
 மேல் - நனையுமாகில் — புகைந்தெழும் — எரியில் - நெருப்பினால் - வான்
 வேமேல் - ஆகாயமேருமாகில் — முழங்கு - சத்தியாநின்ற — வெண்
 டிரா - வெண்மையாகிய அலையையுடைய — பேராழி - பெரியகடல் —
 அக்கலயமுனிவனை - அவ்வகத்தியனை — அழுத்துமேல் - அழுந்தப்பண்ணு
 மாகில் — ஞஞ்சம் - விஷம் — எழுந்து — அரன்றன்னை - பரமசிவனை —
 வருத்துமேல் - துன்பப்படுத்துமாகில் — அல்லமதேவன் — மயக்கமெய்
 துவன் - மயக்கமடைவான் — ஒழிந்தவர்தம்மை - அவ்வல்லமனல்லா

தவரை — ஒழிவற - எப்பொழுதும் — மயக்கும் - மயக்காநின்ற — ஒருத் தியும் - மாயையும் — அவன்றனைமயக்கும் - அவ்வல்லமனை மயக்கு வாள். எ - று.

மழையால் வளி நனைதலும், அக்கினியா லாகாயம் வேதலும், கருங்கட லகத்தியமுனியை யமிழ்த்தலும், விஷமானது சிவனைவதைத்தலு மெந் நனமின்றோ அதுபோல, மாயையா லல்லமன் மயங்கானெனல் - முரணியைபணி. (எச)

விண்ணினைக் குத்திக் கையினைப் பவர்போல் வேனெடுங் கண்ணியங் கிருந்த, வண்ணலைத் தழுவித் தழுவிமெய் வருந்தி யவசமுற் றணைமிசை யுறங்கி, யெண்ணுறு நினைவா லவன் புணர்ந் ததுபோ லின்கன வொன்றுகண் டெழுந்தாள், கண் ணக னிலத்தி னிருள்குடிப் பவனுங் கருங்கடன் முகட்டினி லெழுந்தான்.

(இ - ள்.) விண்ணினை - ஆகாயத்தை — குத்திக்கையினைப்பவர்போல் — வேனெடுங்கண்ணி - வேலையொத்த நெடியகண்களையுடைய மான அங்கிருந்த — அண்ணலை - அல்லமனை — தழுவித்தழுவி — மெய் - ச — வருந்தி — அவசமுற்று - பரவசப்பட்டு — அணைமிசை - சயனத மீது — உறங்கி — எண்ணுறுநினைவால் - முன்னெண்ணிய நினைப்பினால் — அவன் - அவ்வல்லமனேவன் — புணர்ந்ததுபோல் - கூடியதுபோல — இன் - இனிய — கனவொன்றுகண்டெழுந்தாள் — கண்ணகனிலத்தில் - இடமகன்றவுலகத்தில் — இருள்குடிப்பவனும் - சூரியனும் — கருங்கடன் முகட்டினில் - கரியகடலின்மேல் — எழுந்தான் - உதித்தான். எ - று.

உபமானமு முபமேயமு மொத்திருத்தலின் - ஒப்பணி. (எஉ)

காலையின் மாலை வார்த்துமுன் மாதர்க் கண்டுரை செய்வளல் லமன்றன், கோலமென் சொல்வேன் விழியெதிர் தோன்றிக் குறுகிலென் கைப்படா னதனாற், சாலவு நைந்து துயின்றனன் கனவிற் றடமுலை குழைந்திடப் புல்லி, மேலுநல் லருள்செய் துன்னைநா னென்றும் விடுகிலே னென்றன னென்றாள்.

(இ - ள்.) காலையில் - உதயகாலத்தில் — மாலைவார்த்துமுன் - பூமாலை யணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய — மாதர்கண்டு - தோழிகளைக்கண்டு —

உரைசெய்வள் - சொல்லுவான் - அல்லமன்றன் - கோலமென்னொல்
வேன் - வினையாட்டையென்சொல்வேன்—விழியெதிர் தோன்றி - கண்ணெ
திரேதோன்றி—குறுகில் - கிட்டினால்—என்கைப்படான் - என்கைகளுந்
ககப்படான் - அதனால்—சாலவும் - மிகவும் - நைந்து - வாடி - துயின்
றனன் - நித்தினாசெய்தேன் - கனவில் - தடம் - பருத்த - முலை—
குழைந்திடப்புல்லி - குழையவணைத்து - மேலும் - மறுபடியும் - நல்
லருள்செய்து - நல்லிருபுசெய்து—உன்னை—நான் - யான்—என்றும் -
எப்பொழுதும்—விடுகிலேனென்றனன் என்றான். எ - று. (எங்)

அருந்தவ மழிக்கு மழுகுடை யணங்கிற் ககப்படா விற
லினன் யாரோ, புரந்தர நயன்மால் சுரர்முனி வரர்கிம் புரு
டர்வித் தியாதர றொன்னப், பரந்தவர் தம்மு ளலனிவ னெரு
வன் பார்த்திடிற் பராபர னென்று, திருந்திழை மகளிர் மனத்
துளே வியந்து தெரிவையோ மிரைத்தன்மே யினரால்.

(இ - ள்.) அருந்தவம் - துறவினரரியதவத்தை - அழிக்கும் - அழிக்
காரின்ற—அழுகுடை - அழகையுடைய—அணங்கிற்கு - இம்மாயைக்கு -
புடா - உட்படாத—விறலினன் - வெற்றியை யுடையவன் —யாரோ
புரந்தரன் - இந்திரன் - அயன் - பிரமன் - மால் - விஷ்ணு—சுரர் -
தேவர்கள்—முநிவார் - கிம்புருடர் - வித்தியாதரர் - என்ன - என்று
சொல்ல - பரந்தவர் தம்முளலன் - விரிந்தவிவருள் சேர்ந்தவனல்லன் -
இவனெருவன் - இவன்தனியானவன் - பார்த்திடிற்—பராபரனென்று -
மேலானகடவுளென்று - திருந்திழைமகளிர் - திருந்தியவணிகளையுடைய
தோழிகள் - மனத்துளே - வியந்து - அதிசயித்து - தெரிவையோடு-
மாயையுடனே - உரைத்தன்மேயினர் - பேசத்தொடங்கினார். எ - று.
ஆல் - அசை.

பராபரமெனல்:—பரம் அபரமெனலை. பரம் - அறிவு, அபரம் - அறி
யாமை யெனக்கொண்டு இடைநின்றலெனக்காண்க. (எசு)

அசைநின் னுளத்தின் மிகவளர்ப் பதற்கா யல்லம னிவ்
வகை நடித்தான், பேசுறு கனவின் பயனுனக் குரைப்பிற்
பின்புனை மெய்யுற வணைவன், வாசமென் குழலா யென்றவன்
மனத்தின் வருத்தமற் றிடவறிந் துரைத்தார், காசணி மருங்
குன் மடந்தையர் மாயை கவலைதீர்ந் துள்ளுளே களித்தாள்.

(இ - ள்.) ஆசைநின்னுளத்தில் - உன்னுள்ளத்திலாசையை—மிகவளர்
 ப்பதற்காய் - அதிகப்படுத்துவதற்காக—அல்லமன் —இவ்வகைநடித்தான் -
 இவ்விதமாக விளையாடினான் — பேசுறு - சொல்லிய — கனவிற்பயன் -
 கனவிற்பிரயோசனத்தை — உனக்குரைப்பில் - உனக்குச்சொல்லில் —
 பின்பு - மறுபடியும்—உனை - உன்னை — மெய்யுறவணைவன் - சரீரத்திற்
 பொருந்தக்கூடுவான் — வாசமென் குழலாயென்று - வாசனை பொருந்திய
 மெல்லிய கூந்தலையுடையமாயையென்று—அவள்மனத்தின் - மாயை
 யினது உள்ளத்தில் —வருத்தமற்றிட - வருத்தநீங்க — அறிந்து - ஆலோ
 சித்து—காசணி - மேகலையணிந்த—மருங்குல் - இடையையுடைய—மடந்
 தையா - தோழிகள் — உரைத்தார் - சொன்னார்கள் — மாயை — கவலை
 தீர்ந்து - துக்கநீங்கி—உள்ளுளேகளித்தான் - மனதினுள்ளே சந்தோஷித்
 தான். எ - று.

(எடு)

இன்னன மாயை மாதிரை நிகழ்ந்த வியல்பினை மோகினி
 சிலர்போய்ப், பன்னுற வறிந்து மானமீக் கூரப் பருவரற் கடலி
 டைப் படிந்து, தன்னொரு மகள்வாழ் மாளிகை பெய்தித் தன
 யையைப் பாங்கிமா ரொடுகூ, யென்னிது செய்தா யையகோ
 பேதா யென்றுரைந் தின்னன புகன்றாள்.

(இ - ள்.) இன்னனம் - இப்படியாக — மாயைமாதிரை - மாயை
 யென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணினிடத்து—நிகழ்ந்த - நடந்த—இயல்
 பினை - செய்கையை — சிலர்போய் - சிலதோழிகள்போய் — பன்னுற -
 சொல்ல—மோகினி - மோகினியென்னுந்தாய்—அறிந்து—மானமீக்கூர -
 அபிமானமதிகரிக்க—பருவரற்கடலிடைப்படிந்து - தன்பக்கடலில் மூழ்கி
 —தன்னொருமகள்வாழ் - ஒப்பற்றதன்மகள் வாழாரின்ற — மாளிகை
 பெய்தி - உடரிகையைடைந்து — தனயையைப் பாங்கிமாரொடுகூய் -
 தோழிகளோடு மகளையுமழைத்து—என்னிது செய்தாய் - என்னகாரியஞ்
 செய்தாய்—இயகோ — பேதா—எ - று - அறிவில்லாதவனே யென்று —
 ரைந்து - மனம்வாடி — இன்னன்புகன்றாள் - இவைகளைச்சொன்னாள்.
 எ - று.

(எசு)

மானமு முயிரு மொருங்குநில் லாத வழியுயிர் தன்னையே
 விடுத்தித், தானுபொருளாய் மானமே கொளுமுன் றந்தை
 தன் செவிப்படி லென்னும், பானுவு மதியு மியங்குறு மளவும்
 பழியிது வழிவழி வராதோ, யானுனை வருந்தி யின்றது மிதற்
 கோ வென்செய்தாய் பாவியென் றிசைப்பாள்.

(இ - ள்.) மானமுமுயிரும்— ஒருங்குகில்லாதவழி - ஒன்றாகுகில்லாத விடத்து—உயிர்தன்னையேவிடுத்து - உயிரைவிட்டு—தானுறுபொருளாய்- நானடையவேண்டிய பொருளாக — மானமேகொளும் - மானத்தையே காக்கும்—உன் தந்தைதன் - உன்பிதாவினது—செவிப்படிசென்னும் - கா தில் வீழ்தால்யாதாகும் - பாஹுமதியுமியங்குறுமனவும் - குரியசந்திரர்க ளுள்ளவரைக்கும் - பழியிது - இப்பழியானது — வழிவழிவராதோ - சந்தித்தோ றும் வழங்குதோ--யாதுனை - உன்னையான்—வருந்தி - வருத்தப் பட்டு — ஈன்றதமிழந்தோ - பெற்றதமிழ்ந்தோ— என்செய்தாய் பாலியென்று - பாலியென்னகாரியஞ்செய்தாயென்று — இசைப்பான் - சொல்லுவான். எ - று.

(எ)

குரவர்தா மியைந்து கொடுத்திலராயிற் குமரவே ளனை யவ ரோனு, மருவரா நிற்பர் தந்தைதாய் தங்க ளாணையி னொழு குகன் னியர்தா, முருவிலா ரொனினும் குரவருண் மகிழ்வுற் றுதவுறி னனையவர் தம்மைப், பரவுவான் கடவு ளாகவே நினை ந்து பண்பொடும் பரிலுவ ரன்றே.

(இ - ள்.) தந்தைதாய்தங்கள்-மாதாபிதாக்களது— ஆணையினொழுகு- ஆக்கினைவழியினடக்கும் — கன்னியாதாம் - விவாகமில்லாதபெண்கள்— குரவர்தா மியைந்து - மாதாபிதாக்கள்சம்மதித்து — கொடுத்திலராயில் - கொடுக்காவிட்டால் — குமரவேளையவரோனும் - முருகவேளையொத்த ஆடவராயினும் — அருவரா நிற்பர் - அருவருப்பார்கள் — உருவிலாரொனினும் - குருபிகளாயினும் — குரவருண்மகிழ்வுற்று - தாய்தந்தையர் சந்தோஷித்து -- உதவுறின் - கொடுக்கில் — அனையவர்தம்மை - அவ்வாடவரை — பரவு - துதிக்கப்படும் - ஸாண்கடவுளாகவேர் னென்று - மேலாகிய தேவானாகவே ஆலோசித்து — ஈண்பொடும் - இனிமையேழ்நிழி பரிலுவர் - கூடிவாழ்வார். எ - று.

(எஅ)

மணம்புரி வதன்முன் குரவரா னையினு மணவினை முற் றிய பின்ன, ரிணங்குற வருள்செய் கொழுநுணையினு மிருப் பர்தம் வயமில் னென்று, மணங்களை யவர்தர் மென்பதை யறி ந்து மடாதவிச் செயலினைச் செய்தாய், பிணங்குவா ரிலையென் றிருந்தனை போலும் பேதைநீ யென்றுதாய் முனிந்தாள்.

(இ - ள்.) அணங்கனையவர்தாம் - தெய்வமகளினா யொத்தஸ்திரீகளும்—மணம்புரிவதன்முன் - கல்யாணஞ்செய்தற்குமுன்னே—குரவராணை

யினும் - தாய்தந்தையரது ஆக்ஞையினும் — மணவினைமுற்றிய பின்
 னர் - கல்யாணஞ் செய்தபின்பு — இணங்குறவருள்செய் - தன்வசப்பட
 இதஞ்செய்யா நின்ற—கொழுநாணியினும் - கணவனது ஆக்ஞையினும்—
 இருப்பர் - நித்பார்கள் — தம்வயமில்லரென்றும் - எப்போதும் தன்வசத்
 தினரல்லர்—என்பதை - என்றுசொல்லப்படுவதை — அறிந்தும் - தெரிந்
 திருந்தும் — பேதை - அறிவில்லாதவளே — நீ — அடாதவிச்செயலி
 னைச்செய்தாய் - உனக்குத்தகாத இக்காரியத்தைச் செய்தாய் — பிணங்கு
 வாரிலையென்று - உன்னைக்கோபிப்பா ரில்லையென்று - இருந்தனை
 போலும்—என்று—தாய் - தாயாகிய மோகினி — முனிந்தாள் - கோபித்
 தாள். எ - று. (எக)

தான்செயுந் தவறுந் தாய்செயு முனிவுந் தன்மனந் தனை
 நனி வருத்த, நான்செய்வ தென்னென் றிருநில நோக்கி நா
 ணினீர் விழியுந் விருந்தா, டேன்செய்மென் மொழியாண் மோ
 கினி கண்டு சினந்தவிரந் தகங்கரைத் துன்மேன், மான்செயும்
 விழியாய் பிழையிலை பென்றாண் மனங்கரை வன்னைபோ லு
 ண்டோ.

(இ - ள்.) தேன்செய்மென்மொழியாள் - தேன்போலு மதுரமாகிய
 சொல்லையுடையமாயை — தான்செயுந்தவறும் - தான்செய்தகுற்றமும்—
 தாய்செயுமுனிவுந் - தாய்செய்கின்றகோபமும் — தன்மனந்தனை - தன்ம
 னதை — நனிவருத்த - மிகவும்வருத்த — நான்செய்வதென் — (இதற்கு)
 நானென்னசெய்வேன்—என்று—நாணி - வெட்கமுற்று—இருநிலநோக்கி-
 (தலைவணங்கி) பெருமைபொருந்திய பூமியைப்பார்த்து—நீர்விழியுந் - கண்
 ணீர்சின்த — இருந்தாள் — மோகினி — கண்டு - அதைப்பார்த்து—சினந்
 தவிர்து - கோபநீங்கி — அகங்கரைந்து - மனமுருகி — மான்செயும்விழி
 யாய் - மானினதுகண்போன்ற கண்ணையுடையமாயையே — உன்மேல்—
 பிழையிலையென்றான் - குற்றமில்லையென்றுசொன்னான் — மனங்கரைவு -
 மனதுகதைதலில் — அன்னைபோலுண்டோ - தாய்போலோருவருண்
 டோ. எ - று. (அ௦)

மங்கைமீர் நீயிர் குழந்தை நிருந்தும் வளைதரு வேலியில்
 பயிர்போ, லெங்கடம் மடந்தை நிறையழிந் தொழிய வென்
 செய்தீர் பரவிகா ளென்ற, ளங்குறு மடவார் சொல்வரோம் பி

ராட்டி யருளொடு கேண்மதி மதனா, லுங்குல மடந்தை யுயிர் விடா திருந்த துன்றவ மென்றுரைந் துரைத்தார்.

(இ - ள்.) மங்கைமீர் - தோழிகளே—நீயிருந்தன ரிருந்தும் - நீங்கள் சூழ்ந்திருந்தும் — உளைதரு - வளைந்த — வேலியில் - வேலியில்லாத — பயிர்போல் — எங்கடம் மடந்தை - எங்கள் பெண்ணாகிய மாயையினது — நிறையழிந்தொழிய - கற்பழிந்துநீங்க — என்செய்தீர் - என்னகாரியஞ் செய்தீர்கள் — பாவிதான்—என்றான் - என்றுசொன்னான் — அங்குறுமடவார் - அவ்விடத்திருந்த தோழிகள் — சொல்வர் — எம்பிராட்டி - எங்கள் தலைவியே — அருளொடுகேள் — மதனால் - மன்மதன் செய்யுந்துள் பத்தால் — உங்குலமடந்தை - உங்கள்குலப் பெண்ணாகியமாயை — உயிர் விடாதிருந்தது — உன்றவமென்று — ரைந்துரைத்தார் - மனம் வருந்திச் சொன்னார்கள். எ - று. மதி - முன்னிலை அசை. (அக)

பாங்கியர் பகரச் சினஞ்சிறி தவிந்து பாங்கியர் குழுவினுட் சிறப்புற், றோங்கிய சகளை தன்முக நோக்கி யுரைப்பண்மோ,கினியெனு மரசி, பூங்களை மதவே ளனையவல் லமனைப் புறத்துநின் றகற்றிடா தெங்க, ளீரங்கதிர் முகமெல் லியன் முனம் விடுத்தா யென்கொலோ வெனவவ னுரைப்பாள்.

(இ - ள்.) பாங்கியர்பகர - (இப்படித்) தோழிகள் சொல்லியவன வில் — மோகினியெனுமரசி - மோகினியென்று சொல்லப்பட்ட ராசஸ்திரீ — சினஞ்சிறிதவிந்து - கோபஞ்சிறிது நீங்கி — பாங்கியர்குழுவினுள் - தோழியர் கூட்டத்துள்—சிறப்புற்றோங்கிய - மிகவுஞ்சிறந்த — சகளைதன் முகநோக்கி - சகலையின் முகத்தைப்பார்த்து— உரைப்பள் - சொல்லுவாள் — பூங்களைமதவேளையை - புஷ்பபாணத்தையுடைய மன்மதனையொத்த—அல்லமனை — புறத்துநின் றகற்றிடாது - வெளியேநின்று துரத்தி விடாமல் — எங்கள் - எங்களுடைய — ஈரங்கதிர்முகம் - சீதளகிரணத் தையுடைய மதிபோன்ற முகத்தையுடைய —மெல்லியன்முனம் - மாயையின் முன்னே — விடுத்தாய் - அனுப்பினாய் — என்கொலோவென - இது என்ன காரணமோவென்று சொல்ல — அவளுரைப்பாள் - சகளைசொல்லுவாள். எ - று. (அஉ)

மாநிடப் பிறவி யரிததி லரசர் மக்களா குதலரி ததனி, லூனுறும் பமைத லரித்தி லரிதா லுணர்வொடு போகங்கணு

கர்த, றுனெனப் பெரியர் கூறலா லன்னாய் தவம்பல முய
ன்றுநீ பெற்ற, மீனெனப் பிறமும் கண்ணியை வெகுண்டு
வெறுப்பது தகாதென ஷுனாத்தாள்.

(இ - ள்.) மனிடப்பிறவி - மனிதராய்ப்பிறத்தல்—அரிது - கிடைத்
தற்கரிது — அதில் - அப்படிபிறத்தலிலும் அரசர்மக்களாகுதல் - அரசர்
பிள்ளைகளாய்ப் பிறத்தல் அரிது - கிடைத்தற்கரிது — அதனில் - அப்
படிபிறத்தலிலும் — அனனுப்பமை, லரிது - அவயவங்களுக்குடவின்றிப்
பிறத்தல் கிடைத்தற்கரிது — அதில் - அப்படி கிடைத்தாலும்—உணர்வோடு
போகங்கணுகர்தல் - அறிவுடனேயிருந்து போகத்தை யனுபவித்தல் —
அரிது - கிடைத்தற்கரிதாகும் — எனப்பெரியா கூறலால் - இப்படி
யென்று பெரியோர் சொல்லுதலால் — அன்னாய் — தவம்பலமுயன்றுநீ
பெற்ற - நீ அனேக தவங்களைச் செய்துபெற்ற — மீனெனப்பிறமும் கண்
ணியை - மீன்போலப் புரளாந்ந கண்களையுடைய மாயையை — வெகு
ண்டு - கோபித்து — வெறுப்பது — தகாதெனவுரைத்தாள் - உனக்குத்
தகுதியின்றென்று சொன்னாள். எ - று. ஆல், நான் அசைகள். (அந்)

மோகினி சகளை புகன்மொழி கேட்டு முகமலர்ந் தென்ற
வப் பயனும், பாகெனு மொழியா ட வறிலன் யாதோர் பயின்ம
ண மரசர்மேற் றென்ப, ராகலி லிவளுக் கல்லமன் றானே யரும
ணத் தலைவனங் கவன்பாற், போகம்வேண் டியவா கொள்கென
ப் புகன்று புகன்றனன் பின்னுமோர் மாற்றம்.

(இ - ள்.) மோகினி — சகளைபுகன் மொழிகேட்டு - சகளைசொல்லிய
சொற்களைக்கேட்டு — முகமலர்ந்து — என்றவப்பயனும் - என்றவத்தினது
பிரயோசனமாகிய — பாகெனுமொழியாள் - பாகையொத்த சொல்லினை
யுடையமாயை — தவறிலன் - குற்றமுடையவனல்லன் — யாதோர்பயின்
மணம் - காந்தருவவிவாகம் — அரசர்மேற் றென்பர் - அரசர்களுக்குரித்
தென்று சொல்லுவார்கள் — ஆகலில் — இவளுக்கல்லமன்றானே — அரு
மணத்தலைவன் - அரியவிவாகத்திற்குரிய நாயகன் — அங்கவன்பால் - அவ
னிடத்தில்—போகம்வேண்டியவா கொள்கென - வேண்டியவாறு போகத்
தையனுபவிக்க வென்று — புகன்று - சொல்லி — பின்னும் — ஓர்மாற்
றம் - ஓர் சொல் — புகன்றனன் - உரைத்தாள். எ - று. (அசு)

உலகெலா மறிய வதுவைசெய் காறு முலகமன் னவனறி
யாமற், நிலகவா னுதலா னொழுக்கநீர் மறைமின் றேமொழி

யிரிவ டமை, நலமெலா நுமதே யாதலா னுமக்கு நான்சொல்வ தென்னென மகளுக், கலகிலா வுவுகை செய்துபோ யினிடன் என கத்தினுண் முனிவுற வந்தாள்.

(இ - ள்.) தேமொழியீர் - மதுரமாகிய சொல்லையுடைய தோழிகளே — உலகலாமறிய - உலகமுழுவது மறியும்படி — உதுவைசெய்காறும் - கலியாணஞ்செய்யுமளவும் — உலகமன்னவனறியாமல் - உலகத்தாரும் அரசனும் அறியாமல் — திலகவானுதலாள் - திலகத்தையணிந்த வொள் ளியநெற்றியை யுடைய மாயையினது — ஒழக்கம் - செய்கையை — நீர் — மறையின் - மறையுங்கள்—இவள் - இவளது—தீமைநலமெலா நுமதே - நன்மையுந் தீமையும் உமதாகும் — ஆதலால் — நுமக்கு - உங்களுக்கு— நான்சொல்வது — என்னென — என்னவென்று — மகளுக்கு — அல கிலா - அளவில்லாத — உவகைசெய்து - மகிழ்ச்சியைச் செய்து — போயி னள் — தன்னகத்தினுள் - தன்மனதில்— முனிவுறவந்தாள் - கோபம் பொருந்த வந்தவளாகிய மோகினி. எ - று.

(அரு)

என்பிழை பொரும லன்னையோ டென்பா லிருந்தவ ரே சொலி னதனா, லன்புடை யன்னை முனியுமோ வென்ன வறைந் தனண் மாயைகேட் டறைவாள், பொன்புறா சகளை நங்குரு வுனக்குப் புராரியே தலைவனென் றிருப்பப், பின்பிது நீசெய் தனையெனி னின்னைப் பிழைசொல்வார் மேற்பிழை யுண்டோ.

(இ - ள்.) மாயை — என்பிழை பொருமல் - என்ருற்றத்தைப் பொறுக்காமல் — அன்னையோடு - தாயுடனே — என்பாலிருந்தவரோ - என் னிடத்திலிருந்த தோழிகளே — சொலின் - சொன்னால் — அதனால் — அன்புடை யன்னை - என்னிடத்தில் ஆசையையுடையதாய் — முனியு மோவென்ன - கோபிப்பாளோ வென்று — அறைந்தனன் - சொல்லினான் — பொன்புறா - இலக்குமியையொத்த — சகளை — கேட்டறைவாள் - (மாயை சொல்லியவைகளைக்) கேட்டுச்சொல்லுவாள் — நங்குரு - (சாந்த வாங்காரனென்னும் பெயரையுடைய) நம்முடைய குருவானவர்— உனக்கு — புராரியே - பரமசிவனே—தலைவனென்றிருப்ப - நாயகனென்று சொல் லியிருக்கவும் — பின்பு — இதுநீசெய்தனை யெனில் - இந்தக்காரியத்தை நீசெய்தாயாகில் — நின்னை - உன்னைக்குறித்து — பிழைசொல்வார் மேல் - குற்றஞ்சொல்லுமவரிடத்தில் — பிழையுண்டோ - குற்றமுண் டோ. எ - று.

(அசு)

மானனை யாய்நந் தாயறிந் தமையான் மறைந்தது நொய்
துபட் டன்றிக், கோனிதை யறிவ னெனினைளி தாமோ கோ
மள வல்லிநீ கேண்மோ, போனது போக வினியவன் றன்
னைப் புறத்தினில் விடுவதே யறிவு, தானென வுரைத்தாண்
மாயைகேட் டயர்ந்து தாங்கருந் துயரமோ டிருந்தாள்.

(இ - ள்.) மானனையாய் - மானையொத்த மாயையே — நந்தாயறிந்த
மையால் - நம்முடையதா யறிந்தபடியால் — நொய்துபட்டு - அப்பமாய்
— மறைந்தது — அன்றி - அல்லாமல் — கோனிதை யறிவனெனில் -
இதை அரசன் அறிவானாயின் — எளிதாமோ — கோமளவல்லி - அழகிய
கொடியை யொத்தமாயையே — நீகேண்மோ - நீகேட்பாயாக — போ
னதுபோக — இனியவன்றனை - இனிமேலாகிலும் அவ்வல்லமனை —
புறத்தினில் விடுவதே - அப்புறப் படுத்துவதே — அறிவுதானென வுரைத்
தாள் - விவேகமென்று சொன்னாள் — மாயைகேட்டு — அயர்ந்து - சோ
ர்ந்து — தாங்கருந்துயரமோடு - சுமத்தற்கரிய துன்பத்துடனே — இருந்
தாள். எ - று.

(அள)

அல்லம னறிந்து நுந்திரு மடந்தைக் கடுத்ததென் புக
லெனச் சகளை, வல்லிநின் மாயை வலையிடைப் பட்ட மறையெலா
மிறைமனை நிறைந்த, தொல்லைநல் வினையா லறிந்திலன் வேந்த
னொருவனும் யாமுய்ய வேண்டிச், சொல்லுவ தொன்றுண் டை -
யநீ புறத்தோர் சூழலி லிருத்தனன் றென்றாள்.

(இ ள்.) (பின்பு) அல்லமனறிந்து — நுந்திருமடந்தைக்கு - உங்கள்
திருமகனையொத்த மாயைக்கு—அடுத்ததென்புகலென - நேரிட்டகாரிய
மென் சொல்வாயென்று கேட்க — சகளை - சகனையென்னுந் தோழியான
வள் — வல்லி - கொடியையொத்தமாயை— நின் - உன்னுடைய—மாயை
வலையிடைப்பட்ட—மறையெலாம் - இரகசியங்களெல்லாம் — இறைமனை
நிறைந்த - அரசன்வீடு நிரம்பின — தொல்லை நல்வினையால் - பழைய
புண்ணியத்தால் — வேந்தனொருவனும் - அரசனொருவன் மாத்திரம் —
அறிந்திலன் — யாமுய்யவேண்டி - நாமெல்லாம் பிழைக்கவேண்டி—
சொல்லுவதொன்றுண்டு — ஐயநீ — புறத்தோர் சூழலில் - வெளியிலோ
ரிடத்தில் — இருத்தனன் றென்றாள் - இருப்பது நல்காரிய மென்று
சொன்னாள்- எ - று.

வல்லிக்கொடி போல்பவனை வல்லியென்றது - உவமையாகுபெயர். ()

மாயையை யகன்ற னடக்கக்கா லெழுமோ வாயிடை மாற்றமொன் றுண்டோ, போயொரு விடய முணமனம் வருமோ பொருந்தும் பகலிர ஷுவோ, காயமு முயிருங் கலந்துவாழ்வுறுமோ கண்டன மெனவெனை யொருவர், நீயறி வுறவிங் குரைப்பவ ருளரோ நேரிழா யென்றன னண்ணல்.

(இ - ள்.) மாயையகன்றால் - மாயையைவிட்டுநீங்கினால் - நடக்கக் காலெழுமோ - வாயிடை - வாயினிடத்தில் - மாற்றமொன் றுண்டோ - ஓர்சொல்வருமோ - போயொருவிடயம் - ஒருவிஷயத்தினிடத்திலேபோய் - உணமனம்வருமோ - மனம் உண்ணுதற்குச் செல்லுமோ - பொருந்தும் பகலிரவுளவோ - பொருந்திய இராப்பகலுள்ளனவாகுமோ - காயமு முயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோ - உடலும் உயிருஞ் சேர்ந்தின்ப மனுபவிக்குமோ - கண்டனமெனவெனையொருவர் - என்னையொருவர் கண்டோமென்று - நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோ - இவ்விடத்திலீயறியச்சொல்லுவாருண்டோ - நேரிழாயென்றனண்ணல் - பெண்ணே யென்றுசொன்னான் அல்லமன். எ - று. மாயையென்றது - பிரகிருதியை.

இங்கே மாயையென்றது:—அறிவின்புடைபெயர்ச்சியை. அன்றேல் ஒருமுதலாகவேண்டும். இல்லாமையின் பொருந்தாதென்க. மாயையை யகன்றலெனலை முதனிலைத்தீபமாக்குக. அப்புடைபெயர்ச்சி பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென விரண்டாம். நிவிர்த்தியேனும் பிரவிர்த்தியைக் கெடுக்க வந்த வவசரத்ததாதலின் அதுவுங்கூடாதென்பார். மாயையையகன்ற லென்றார். சிதாகாயம் - சிவம். அதின்சலனம்போற்காண்கை - சிற்சத்தி அச்சலனப்பிரதிபலனமே யனந்தபேதகோடிநினை சித்தாகவும், சடமாக வுங் காண்கை மாயாசத்தி. இவ்விருவகை சத்தியாற்சற்றுஞ்சிதாகாயஞ் சலியாது சலிப்பதுபோற்காண்டல் பகிர்முகத்தாதலானும், அதன் புறமில் லாமையானும் பொருந்தாதென்க. இதுபகிர்முகத்தோ டந்தர் முகத்திற்கு மியைதலின் - இயைபுநிவிர்த்தியணி. அகன்றலெனலா லாரோகாரமு மெதிர்மறைக்கும், அகலாக்காலென்னில் ஓகாரமெய்தா வுடன்பாட்டி வினைமுற்றிற்கு மியையுமென்க. தூலமுதல் பிரகிருதிகாறுமுள்ள வவ்வற்றின் புடைபெயர்ச்சியனைத்தும் மாயையை யகலில் நிகழா வெனப் படலா லத்தியாசவுபாதி யெனக்கண்டாம். காணவே பிரதிபிம்போபாதி யும் அவிச்சின்னோபாதியு மாயாகாரியமெனப் பெற்றும், அறிவையனாட் டத்தில் வருத்தஞ் சற்றும் புலப்படாதென்க.

(அக)

கருத்தினை யறியா தவன்மொழி தனக்குக் காட்டிய பொருளையே கொண்டு, வினாத்துணர் மலர்மென் குழலினுள் புணரும் விதியுள் தென்னிலெங்கொடியைத், தரித்தெவ னொருநீயிருப்பினு முனக்குத் தருமிதி லையம்வேண் டாவென், றுரைத் தனள் கருணை யென்றுசெய் குவனென் றுழன்றவ ளண்ணலை நோக்கி.

(இ. ள்.) கருத்தினையறியாது - அவன்நினைப்பின் பொருளையறியாமல் — அவன்மொழி - அவ்வல்லமன்சொல் — தனக்குக்காட்டிய பொருளையேகொண்டு - தனக்கறிவித்த அர்த்தத்தையே மனதிற்கொண்டு — வினாத்துணர்மலர் மென்குழலினுள் - வாசனைபொருந்திய பூங்கொத்தையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயையை — புணரும் - கூடும்—விதியுள்தென்னில் - ஊழுள்ளதாகில் — எங்கொடியை - எங்கள்பெண்ணை — தரித்தெவனொருநீயிருப்பினும் - ஒருவனாகியநீ எவ்விடத்தில் நிலைபெற்றிருப்பாயாயினும் — உனக்குத்தரும் - கொண்டுவந்துனக்குக் கொடுக்கும் — இதிலையம்வேண்டாவென்று - இந்தக்காரியத்தில் சந்தேகம் வேண்டிவதில்லையென்று — உரைத்தனள் - சொல்லினாள் — கருணையென்று செய்குவனென்று - எப்போதுகிருபைசெய்குவானென்று — உழன்றவள் - திரிந்தவளாகியசகளை — அண்ணலேநோக்கி - அல்லமனைப்பார்த்து. ஏ-று.

இங்கே கருத்தெனல் :—அந்தர்முக நாட்டத்தை. இருப்பினுமென்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. உனக்கேயென்பதி லேகாரமெஞ்சியது. கொடி-உவமையாகுபெயர்.

(௧௦)

சு களையிவ் வாறு மொழிதர நங்காய் சாலவு நன்றுநன் றென்று, நகைமதி தவழுஞ் செஞ்சடை மதுகை நாயகன் றிருமுனஞ் சென்று, முகிழ்முலை நடிக்கும் பொழுதுதன் செயல்செய் முயற்சியி னின்றனன் றனக்குத், தகுமென வளர்பே ரறிவினாற் றன்னைத் தானலா தறிதரப் படாதான்.

(இ. ள்.) சுகளையிவ்வாறுமொழிதர - இப்படியாகச்சுகளைசொல்ல — நங்காய் - பெண்ணை — சாலவுநன்றுநன்றென்று - மிகவும்நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்று சொல்லி — நகைமதி - வெள்ளியசந்திரன் — தவழும் — செஞ்சடை - சிவந்தசடையையுடைய — மதுகைநாயகன் - மதுகேச ளாது — திருமுனஞ்சென்று - சந்தியில்வந்து — முகிழ்முலை - அரும்பு

யொத்தமுலைகளைபுடையமாயை — நடிக்கும்பொழுது - ஆமும்பொழுது—
தன்செயல்செய்முயற்சியினின்றனன் - தன்தொழிலைச் செய்யுஞ் செய்
கையிலிருந்தான் — தனக்குத்தகுமென - இதுதனக்குத்தக்கதென்று —
வளர்பேரறிவினால் - வளராரின்றபெரிய அறிவினால் — தன்னைத்தான
லாது — அறிதரப்படாதான் - அறியப்படாதவனாகியஅல்லமன். எ - று.

நன்று நன்றெனல்:—உவப்பாலெய்திய வடுக்கு, முகிழ்முலை - சினைப்
புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை, தன்னைத்தானலா தறிதரப்படா
தானெனல்:—அறிவேவடிவா விளங்கலை, தன்னைத்தானலாது - தன்னைத்
தானறியவேண்டிவதன்றி — அறிதரப்படாதான் - ஏனையவற்றொளான்
றாது மறியப்படாதவன் எனப்பொருள்கொள்க, பேரறிவென்னாது வள
ரென்றமிகையால் அனுபவநிலைக்குத்தக்கவாறு வளர்தலெனப்பெற்றும்,
தனக்குத் தகுமெனநின்றனனென முடிக்க, அறியவேண்டிவதெனல் -
இசையெச்சம். (௧௧)

ஐந் தா வ து

பிரபுதேவர் வந்தகதி

முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௫ - இ, திருவிருத்தங்கள்—௩௦௬.

உ

ஆருவது

வி ம வல க தி.

அமலை யேவ வகனிலத் தெய்துபு
சமல மாயை தனக்கருண் மூர்த்தியா
நிமல னல்லம நீதியை யன்பினால்
விமலை கூறிய வண்ணம் விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) அமலையேவ - பார்வதிஅனுப்ப — அகனிலத்தெய்துபு - அகன்றபூமியினிடத்தில்வந்து — விமலை - ரஜோகுணவடிவமாகியவிமலை யானவள் — சமலமாயைதனக்கு - மலத்தோடுகூடியவளாகிய மாயைக்கு — அருண்மூர்த்தியாம் - அருள்வடிவினனாகிய — நிமலனல்லமன் - நின் மலனாகிய அல்லமனது — நீதியை - ஒழுக்கத்தை — அன்பினால் - பத்தி யோடு—கூறியவண்ணம் - சொல்லியதன்மையை — விளம்புவாம் - சொல் லுவாம். எ - று.

கூறியவண்ணம், கூறியபடியென வினையெச்ச மாக்காதுழி வழு வாம். ஆயிற்றென்னும்வினை யெஞ்சியது. (க)

மதுகை நாதனை நாடொறு மாயைதா
னதிக வந்தனை யாற்றிந மல்லம
னுதவு மான்மனத் தோங்க விருந்தன
முதிக ளெண்ணில செல்ல நிலத்தினே.

(இ - ள்.) மதுகைநாதனை - மதுகேசுவரனை — நாடொறும் - தினந் தோறும் — மாயை—அதிகவந்தனையாற்றி - மிகுந்த பூசனையைச்செய்து — நமல்லமன் - நம்முடையஅல்லமதேவன் — உதவு - கொடுத்த — மால் - மயக்கம் — மனத்தோங்கவிருந்தனள் - மனத்திலதிகரிக்கவிருந்தாள் — திதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்தினே - பூமியினிடத்திலெண்ணில்லாத நாள் என்போக. எ - று. (உ)

ஆய காலையி லம்பிகை ஞாலமேன்
மாயை போய்நெடு நாளினும் வந்திலள்
போயி ராதவட் கொண்டுவண் போதென
வேயி னுணல் விமலையை யென்பவே.

(இ - ள்.) ஆயகாலையில் - இப்படியாகவிருந்தநாளில் - அம்பிகை -
உமாதேவி—ஞாலமேல் - பூமியினிடத்து - மாயைபோய் - நெடுநாள் -
அநேகநாளாயிற்று—இனும்வந்திலள் - இன்னமும்வரவில்லை - போய் - நீ
அவ்விடத்திற்குச்சென்று—இராது - தாமசப்படாது - அவட்கொண்டு -
அவளை யழைத்துக்கொண்டு - இவண்போதென - இவ்விடத்தில்வா
வென்று—நல்லிமலையை—ஏயினாள் - அனுப்பினாள், எ - று.

இனுமெனல் இடைக்குறை. போதுகவென்னப்பாலது போதென்ற
யது கடைக்குறை. ஏயினுளெனல் - ஏயினுளென்றயது எதுகைத்திரிபு.
என்ப, ஏ அசைகள். (ங)

கதையில் சோதிக் கயிலையி னின்றநம்
மிறைவி யேவ விறைஞ்சி வருமுலைப்
பொறையி னுல்விழும் தாளெனப் பூமிசை
மறுவி லாமதி போல்பவள் வந்தனள்.

(இ - ள்.) கதையில்சோதிக் கயிலையினின்று - களங்கமில்லாதபிரகா
சத்தையுடைய கயிலாசத்திலிருந்து - நம்மிறைவியேவ - நம்பிராட்டி
யாகிய பார்வதியனுப்ப - இறைஞ்சி - (அப்பார்வதியை) வணங்கி - வரு
முலை - வளர்ந்துவருகின்றமுலையினது - பொறையினால் - பாரத்தினால்—
விழந்தாளென - விழந்தாளென்றுசொல்லும்படி - பூமிசை - பூமியின்
மீது—மறுவிலாமதிபோல்பவள் - களங்கமில்லாதசந்திரனையொத்தவள்—
வந்தனள், எ - று.

முலைப்பொறையாம் கீழேவிழந்ததாகக் குறித்தலால் - தற்குறிப்பணி.
விழந்தாளென :—விழந்தாலெத்தகைத்தோ வதுபோலவென் றுணாகூறல்
சிறப்பு. (சு)

வந்து பொன்னெயில் வட்ட வனவசை
நந்த பொன்மணி மாட நணுகியே
சந்த மாயை தனதெதிர் நின்றனள்
கந்த மென்மலர்க் கற்பக வல்லிபோல்.

(இ - ள்.) வந்து — பொன்னெயில்வட்ட - பொன்னாற்செய்த மதில்
சூழ்ந்த — வனவசை - வனவசைஎன்னும் நகரினிடத்தில்—நந்து - செல்வ
மிசூந்த — பொன்மணி - பொன்னாலும் மணியினாலுஞ்செய்யப்பட்ட—
மாடம் - உபரிகையினிடத்து — நணுகி - சேர்ந்து — சந்தம் - அழகையு
டைய—மாயைதனதெதிர் - மாயைக்கெதிரோ — கந்தம் - வாசனைபொருந்
திய—மென்மலர் - மெல்லியமலரையுடைய—கற்பகவல்லிபோல் - கற்பகக்
கொடிபோல—நின்றனள். எ - று.

பொன்னெயில்வட்டம் - பொன்மதிலை வட்டமாகவுடைய எனல்
சிறப்பு. (இ)

நின்ற போதெதிர் கண்டு நிலவுல
கன்று போலுமில் வாயிழை வாழிட
மென்று மாயை யெழுந்து தொழுதனை
யொன்று மேவி யிருப்ப வுதவினாள்.

(இ - ள்.) நின்றபோது - இப்படியாகநின்றபோது — எதிர்கண்டு -
எதிரேபார்த்து—இவ்வாயிழை- இம்மாத—வாழிடம்—நிலவுலகன்றுபோ
லும் - பூலோகமல்லாதபோலும்—என்று - இப்படியென்றாலோசித்து—
மாயையெழுந்து—தொழுது - வணங்கி—அனையொன்று - ஓராசனம் —
மேவியிருப்ப - விரும்பியிருக்க - உதவினாள் - கொடுத்தாள். எ - று,
ஆயிழை - அன்மொழித்தொகை. (சு)

அருகி ருந்த வனைய ரிருவரு
மிருக ரங்களு மேந்து மணியென
வுருவ மைந்திவ னெடுத்தன ரென்றுசூழ்
புரம டந்தையர் புந்தி வியந்தனர்.

(இ - ள்.) அருகிருந்த - சேர்ந்திருந்த — அனையிருவரும் - அத்தன்
மையராகிய இரண்டுமாதரும்—இருகரங்களும் - இரண்டுகைகளும்—ஏந்து
மணியென - ஏந்தியரத்தினம்போல—உருவமைந்து - அழகமைந்து —இவ
னெடுத்தனரென்று - இவ்விடத்தொத்திருந்தாரொன்று—சூழ் - சூழ்ந்த —
புரமடந்தையர் - அந்நகரத்துமாதர்கள் — புந்திவியந்தனர் - புத்தியிலதிச
யித்தார்கள். எ - று, ஏந்துமணியென வென்றதனால் - ஒப்பணி, (எ)

மாயை வந்த மடந்தையை நோக்கியே
 நீயி ருந்ததெங் குன்பெயர் யாதூநீ
 மேய தன்மையென் னென்று வினாவலுந்
 தேயு நுண்ணிடைச் செப்புதன் மேயினான். .

(இ - ள்.) மாயை—வந்தமடந்தையை - வந்தமாதை—நோக்கி - பார்
 த்து—நீயிருந்ததெங்கு - நீவாசஞ்செய்ததெவ்விடம் — உன்பெயர்யாது -
 உன்பெயரெது—நீமேயதன்மையென்னென்று - நீவந்தகாரியம்யாதென்
 று — வினாவலும் - கேட்டவளவில் — தேயுநுண்ணிடை - தேய்ந்தநுண்
 னிய விடையையுடைய விமலை — செப்புதன்மேயினான் - சொல்லத்தொ
 டங்கினான். எ - று, நுண்ணிடை - சினைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்
 தொகை. (அ)

கயிலை யென்னிடங் கற்பக வல்லியென்
 பெயரி யம்பின் விமலை பெருங்குலச்
 சயில மங்கைநின் றன்புடை யேவினான்
 வியனி லந்தனில் வந்துனை மேவினேன்.

(இ - ள்.) கற்பகவல்லி - கற்பகக்கொடியையொத்தமாயையே—என்
 னிடம் - நான்வாசஞ்செய்யுமிடம் — கயிலை — என்பெயரியம்பின் - என்
 பெயரைச்சொல்லில் — விமலை — பெருங்குலச்சயிலமங்கை - பெருமை
 பொருந்திய இமயமலை. புதுதல்வியாகிய பார்வதி—நின்றன்புடை - உன்
 னிடத்தில்—ஏவினான் - அனுப்பினான்—(ஆதலால்) வியனிலந்தனில் - விசா
 லமாகிய பூமியினிடத்தில் — வந்து — உனைமேவினேன் - உன்னையடைந்
 தேன். எ - று, கற்பகவல்லி - உவமைப்புறத்துப் பிறந்தவன்மொழித்
 தொகை. (க)

என்ன மன்மக ளெம்பெரு மாட்டிதான்
 மன்னும் வெந்துயர் மக்கட் பிறப்பினேன்
 றன்னை யுன்னிரின் றன்னை விடுத்ததென்
 பன்னு கென்னப் பகர்தரன் மேயினான்.

(இ - ள்.) என்ன - என்றுசொல்ல—மன்மகள் - இராசபுத்திரியாகிய
 மாயையானவள்—எம்பெருமாட்டி - எமதுதலைவியாகிய பார்வதி — மன்
 னும்வெந்துயர் - நிலைபெற்றவெவ்விய துக்கத்தையுடைய — மக்கட்பிறப்பி

னேன்மன்னை - மானிடப்பிறப்பையுடைய என்னை — உன்னி - நினைத்து
—நின்மன்னை - உன்னை — விடுத்ததென் - அனுப்பியது யாதுகாரணம்—
பன்னுகெள்ள - சொல்வாயென்றுகேட்க—பகர்தரன்மேயினுள் - (விமலை)
சொல்லத்தொடங்கினுள், எ - று. (௧௦)

வேறு.

அல்லமன் வலிநிலை யறிந்து வாவென
நல்லுமை நினைவிட நன்மென் மெங்கைநீ
வல்லமை பேசியிம் மண்ணில் வந்தபின்
சொல்லிய நின்பெருஞ் சூண்ம றந்தனை.

(இ - ள்.) அல்லமன்வலிநிலை - அல்லமனது வலியினிலைமையை —
அறிந்துவாவென—நல்லுமை - நன்மைமிகுந்த உமாதேவி — நினைவிட -
உன்னையனுப்ப — நன்மென்று - நல்லதென்று — எங்கைநீ - என் தங்கை
யாகியநீ—வல்லமைபேசி - சபதஞ்சொல்லி — இம்மண்ணில் - இப்பூவுல
கத்தில்—வந்தபின்—சொல்லிய - ஆக்கயிலையிற்சொல்லிய — நின்பெருஞ்
சூள் - உனதுபெரியசபதத்தை—மறந்தனை - மறந்தாய். எ - று. (௧௧)

நின்னையு மறிந்திலை நீயென் றாலிவ
ணுன்னு மனமொழி யுறாத வல்லமன்
றன்னைநீ யறிவுறுந் தன்மை யுண்டுகொல்
கன்னிமா துமைதம கலையை யல்லையோ.

(இ - ள்.) கன்னி - மாயையே—நீ—நின்னையும் - உன்னையே—அறிந்
திலையென்றால் — இவன் - இவ்விடத்து — உன்னுறும் - நினையாநின்ற —
மனமொழியுறாத - மனவாக்கிற்கெட்டாத—அல்லமன்மன்னை - அல்லமனை
— நீ — அறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல் - அறியுந்தன்மையுண்டோ —
மாதுமை - உமாதேவியினது — தமகலையையல்லையோ - தமோகுணம்ச
மல்லவா நீ. (௧௨)

ஒடுற மருந்தயின் றுறங்கல் போலுரை
யாடிய சூண்மறந் தயர்ந்தி ருத்தலா
னாநின் றனைத்தரந் கென்னை நல்லுமை
யேடவிழ் மலர்க்குழா லேவினா ளென்றாள்.

(இ - ள்.) ஏடவிழ்மலர்க்குழால் - இதழ்கள் விரிந்தபூவையணிந்தகூற்
தலையுடையமாயையே—ஒடுறமருந்தயின்று - (ஒருவன்) ஒடுதற்குமருந்தை

யுண்டு — உறங்கல்போல் - நித்திரைசெய்தல்போல — உரையாடிய - சொல்லிய — சூள் - சபதத்தை — மறந்து — அயர்ந்திருத்தலால் - சோர்ந்திருத்தலினால் — நாடிநின்றனைத்தரற்கு - உன்னைத்தேடியழைத்து வருதற்கு — என்னை — நல்லுமை - நன்மைமிக்குந்த உமாதேவி — ஏவினாளுள்ளாள் - அனுப்பினாளுள்ளுமொன்னாள், எ - று, குழால் - சினைப்புறத்துப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை. (கக)

கதிரொழு பகலெனக் கண்டி டாதுதண்
மதியெழு மிரவென மனந்தெ ளிந்துதன்
றிதியொடு நினைவுமோர் சிறித நிற்தள்ள
விதியுண ரிறைமகள் விமலை சொல்லினால்.

(இ - ள்.) விதியுணரிறைமகள் - ஞாயனால்களையறிந்த அரசன் மகளாகியமாயை — விமலைசொல்லினால் — கதிரொழுபகலென - சூரியனுதயமாகிய பகலிற்கண்டபொருள்போல — கண்டி டாது - அறியாது — தன்மதியெழுமிரவென - சூரிர்ந்த சந்திரனுதயமாகிய இரவ்நிற்கண்டபொருள்போல — மனந்தெளிந்து — தன்றிதியொடுநினைவும் - தனதுபூர்வஸ்திதியுடனேதான் செய்துவந்த சபதத்தையும் — ஓர்சிறிது — அறிந்தனள், எ - று. (கச)

மூலகா ரணனெனச் சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர் மானிடப் பிறப்பில் வந்துதன்
சீலமோர்ந் திலனெனிற் சிறியபேதைநான்
ஞாலமேன் மயங்குத னவிறல் வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) மூலகாரணனென - பிரபஞ்சத்திற்கு மூலகாரணனென்று — சிலர்மொழிந்திடும் - சிலசமயத்தோராம் சொல்லப்படும் — மாலும் - திருமாலும் — ஓர்மானிடப்பிறப்பில்வந்து - இராமனாக அவதரித்து — தன்சீலமோர்ந்திலனெனில் - தனது பூர்வநிலையையறிந்திலனென்றால் — சிறியபேதைநான் - மிகவுமறியாமையையுடையவளாகியநான் — ஞாலமேன்மயங்குதல் - இவ்வுலகத்தில் மயங்குதலை — நவிறல்வேண்டுமோ - சொல்லவேண்டுமோ, எ - று.

ஓர் மானிடப்பிறப்பாவது:— ராமாவதாரத்தை, வேண்டுமோவென்பதி லோகாரம் எதிர்ப்பதை, வல்லி - அன்மொழித்தொகை. (கரு)

அல்லம னியல்பெலா மறியப் பூந்துணர்
வல்லினின் குழுதவாய் மலர்ந்து கூடுறெனச்

சொல்லிரின் றிணையடி தொழுத மாதொடு
வில்லுறழ் நறுதுதல் விமலை கூறுவாள்.

(இ - ள்.) அல்லமனியல்பெலாம் - அல்லமனதுஸ்வபாவகுணங்களை
யெல்லாம்—அறிய—பூந்துணர்வல்லி - பூங்கொத்தையுடைய கொடியை
யொத்த விமலையே—நின் குமுதவாய்மலர்ந்து - குமுதத்தையொத்த வுன்
றிருவாய்மலர்ந்து—கூறென - சொல்லென்று—சொல்லிரின்று - இணை
யடிதொழுதமாதொடு - தன்னுபயபதங்களைத்தொழுத மானையுடன் -
வில்லுறழ் நறுதுதல் - வில்லையொத்த அழகியநெற்றியையுடைய—விமலை
கூறுவாள். எ - று. (௧௬)

கயிலையி னுமையொடு சண்ணு தற்பிரான்
செயலுறு மல்லமன் செய்தி கூறலு
மயலுற விருந்துநா னறிந்து னேனதை
மயிலியல் கேளென வகுத்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) கயிலையின்—உமையொடு - உமாதேவியுடன் —கண்ணுதற்
பிரான் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்—செயலுறுமல்லமன் - எச்
செயலையுடைய அல்லமனது—செய்திகூறலும் - சரித்திரங்களைச்சொல்
லலும் - உயலுறவிருந்து நான் - நான்பக்கத்திலிருந்து - அறிந்தனேன் -
அறித்திருக்கின்றேன்—அதை - அச்சரித்திரத்தை - மயிலியல்கேளென -
மயிலினது சாயலையுடையமாயையேகேளென்று—வகுத்தன்மேயினான் -
விரித்துச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. மயிலியல் - அன்மொழித்
தொகை. (௧௭)

வேறு.

படியில் வள்ளி காவையெனும் பதியிற் றனக்கு நிக
ரில்லா, னொடிவில் கருணை நிராங்கார னென்னு முண்மைப்
பெயரினான், மடிவில் கற்பி னவன்றேவி மாசு தீர்ந்த கட்டுநா
னி, கடிவின் மறையா கமவிதிகள் கண்ணும் றறிய வொழு
குவார்.

(இ - ள்.) படியில் - இவ்வுலகத்தில் — வள்ளிகாவையெனும்பதியில் -
வள்ளிகாவையென்னுமரில்—தனக்கு நிகரில்லான் - தனக்கொப்பில்லாதவ
னாகிய — ஒடிவில் கருணை - இடையறுத்கிருடையையுடைய — நிராங்கார
னென்னுமுண்மைப்பெயரினான்—மடிவில் கற்பின் - கெடாதகற்பையுடைய

—அவன்றேவி - அந்நிரங்கா ரன்மனையாள்—மாசுதீர்த்தசுஞ்ஞானி - சூற்ற நீங்கியசுஞ்ஞானியென்பாள் — கடிவில் - நீக்கப்படாத —மறையாகமவ் திகள் - வேதாகமவிதிகளை — கண்ணுற்று - இவர்களைப்பார்த்து — அறிய - உலகத்தார்தெரிந்துகொள்ள—ஒழுக்குவார் - நடப்பார்கள். எ - று. (௧௮)

மெய்ம்மை சிவமே யல்லாது விரியு முலகம் பொய்யெ ன்பா, ரிம்மை மறுமை நிலையல்ல வென்ன நிகழ்ந்த கருத்தி னோர், செம்மை நெறியிற் புறமொடகந் திரியுங் கரணங் காமா தி, பொய்ம்மை வினையி லவர்குருதூல் பொருளாத் துணி ந்து வீடுவப்பார்.

(இ - ள்.) மெய்ம்மைசிவமே - சிவமேஉண்மை—அல்லாது - அஃதல் லாததாயிருக்கிற—விரியும் - விரிந்த—உலகம்பொய்யென்பார் — இம்மை மறுமைநிலையல்லவென்ன - இருபிறப்பும் அழியப்படுவதென்று—நிகழ்ந்த கருத்தினோர் - கொண்டகருத்தையுடையவர்கள் —செம்மைநெறியில் - நல் லநெறியில்லாத — புறமொடகம் - அகத்தும்புறத்தும் —திரியுங்கரணம் - திரியாநின்றமனஞதிகளும் — காமாதி - காமமுதலானதுகளும் — பொய்ம் மைவினை - பொய்யாகியசெய்கையும் — இலவர் - இல்லாதவர்கள்—சூரு ஞானசாரியனாபுதேசிக்கப்பட்ட—தூல் - சாஸ்திரத்தையே — பொரு ளாத்துணிந்து - வஸ்துவாகநிச்சயித்து — வீடுவப்பார் - மோகந்ததை யிச்சிப்பார்கள். எ - று.

சிவத்தின் பிரிதிபலனமுலகென்றுணர்த்த மெய்ம்மைசிவமேயல் லாது விரியுமுலகம்பொய்யென்றார். அல்லாது - அல்லாமல் — செம்மை நெறியில் - தமதுஸ்வாதுபூதிநிலையில் — புறமொடகந்திரியும் - கடங்கு போ லகம்புறத்திலலைந்துதிரியும்—கரணம் - மனதும் — காமாதிபொய்ம் மைவினை - காமக்குரோதமுதலிய பொய்ச்சேட்டைகளும் — இலவர் - இல்லாதவர்களாய் - சூரு - ஆசிரியருபதேசத்தையும் — தூல் - பிரபலசுரு தியையும்—பொருளாய் - உறுதிப்பொருளாக—துணிந்து - ஐயந்திரி பின் றித்துணிந்து—வீடுவப்பார் - நிரதிசயானந்தத்தைவிரும்புவர் எனப் பொ ருள்கோடல் சிறப்பு. ஆதியென்றதனால் - குரோத லோபமுதலியவற் றைக்கொள்க. பொய்ம்மை வினையென்றது:—மித்தியாத்தியாசமுதலிய வெண்வகைவினையினையுங்கோடற்கென்க. (௧௯)

இனைய ராகி யிருக்குநா ளில்வாழ்க் கையினின் நிடு தலாற், மனைய ரின்மை யானெஞ்சந் தளர்வான் போன்று

நிராங்கார, னினையும் தியான மில்லாத நெஞ்சு ஞான மில்லாத, வினையும் போலு மக்களிலா மிக்க வாழ்வன் றியம்பியே.

(இ - ள்.) இனையராகி - இத்தன்மையராகி—இருக்குநான் - இருக்கும் காலத்தில் — இவ்வாழ்க்கையினின்றிடுதலால் - இல்லறத்திலிருத்தலால்— தனையின்மையால் - புத்திரரில்லாமையால் — நெஞ்சந்தளர்வான் போன்று - மனந்தளர்பவனெயொத்து — நிராங்காரன்—மக்களிலா - பிள்ளைகளில்லாத—வாழ்வு—நினையும் - நினையாரின்ற — தியானமில்லாத — நெஞ்சம் - மனத்தையும்—ஞானமில்லாத — வினையும் - கர்மத்தையும் — போலும் - ஒக்கும்—என்றியம்பி - என்றுசொல்லி. எ - று.

தியானமாவது: — உலகெது யாமாரென வவற்றினுண்மை விளங்குகாறும் மனநிற்றலை. ஞானமில்லாதவினையாவது:—சரியை கிரியையோடு கிர்த்தியங்களை. (௨௦)

இந்த வுலகிற் குதவியா யியன்ற தொழில்கள் பலசெய்யு, மைந்தன் வேண்டு மெனநிற்போன் மக்கட் பதடி யாகுவா, னந்த வுலகிற் காரினைப்போ னறங்கூர் மகனா மத்துவிதா, னந்த முதவு மகவிருப்போன் ஞானி யாகு மென்றெண்ணி.

(இ - ள்.) இந்தவுலகிற்குதவியாய் — இயன்றதொழில்கள் பலசெய்யும் - தகுந்த பலதொழில்களைச்செய்கின்ற — மைந்தன் வேண்டுமெனநிற்போன் - புத்திரன்வேண்டுமென்றிருப்பவன் — மக்கட்பதடியாகுவான் - மனிதருக்குட்பதராவான் — அந்தவுலகிற்காரினைப்போன் - மேலுலகிற்கென்றுநினைக்குமவன்—அறங்கூர்மகனும் - தருமமிருந்த ஆண்மகனாவான் —அத்துவிதானந்தமுதவும் - ஒன்றாகியவானந்தத்தைக்கொடுக்கும் — மகவிருப்போன் - புத்திராபேகையுடையவன் — ஞானியாகும் — என்றெண்ணி - என்றுநினைத்து. எ - று.

இயன்றதொழில்கள்:—அருந்தல்பொருந்தல்களுக்கியைந்த தொழில்களை. அந்தவுலகிற்காரினைத்தல் - காமியத்தவங்களை. அத்துவிதானந்தமுதவல் - நிட்காமியதவப்பேற்றை. (௨௧)

உடம்பைப் பொறியைக் கரணத்தை யுயிரைத் தானென்றழலாம, லடங்கத் துறந்து தனையறிந்து பேதா பேத, மென்னுமயல், கடந்திட் டிருக்கும் பரமுத்தி காட்டிப் புத

ல்வன் வேண்டுமென, விடும்பைப் பிறவி நோய்தணிப்ப வெண்ணு மனத்தா னெண்ணினான்.

(இ - ள்.) இடும்பை - துன்பத்தைச்செய்யும்—பிறவ்நோய்தணிப்ப - பிறவித்துன்பத்தைக்கெடுக்க — எண்ணுமனத்தான் - எண்ணுகின்றமனதையுடையநிராகாரன் — உடம்பை - சரீரத்தை — பொறியை - க்ஷம் பொறிகளை — கரணத்தை - மனதிகளை — உயிரை - பிரணவாடகை — தானென்றுமூலாமல் - தானென்றுநினைத்துத்திரியாமல் — அடங்கத்துறந்து - அவைமுழுதுமொழித்து — தனை - தன்னை — அறித்து — பேதா பேதமென்னும் — மயல்கடந்திட்டிருக்கும் - மயக்கமீங்கியிராநின்ற — பரமுத்திகாட்டும் - மேலானமோகந்தையறிவிக்கும் — புதல்வன்வேண்டுமென - புத்திரன்வேண்டுமென்று — எண்ணினான். எ -று.

தனையறிதலாவது:—சொப்பிரகாசத்தைத்தானெனக்காண்டலை. பேதாபேதமென்னுமயல் - உருவசுவணி. அர்த்தவாதம், உபாசனாபரவாதம், துதிபரவாதம், உபசாரிகவாதம், சகுணசாதூர்ஸவாதம், சாதிவியயத்திவாதம் என்னுமிவற்றைப்பேதவாதமெனவும்; காரணகாரியவாதம், அம்சாம்சிகவாதம், விற்பப்பிரதிவிம்பவாதம், குணகுணிவாதம், விசாரவாதம், என்னுமிவற்றையபேதவாதமெனவுங் கூறுப. இவ்விருகைகவாதங்களையும் பிராந்தியென்றது:—தானென்னுநிலை இவற்றிற் குடன்படாமையானும் பேதநிலையைநிகர்க்கிக் அபேதநிலைதோன்றினமையானுமென்க. இங்கேவுயிரையெனல் - சிதாபாசனை. (உஉ)

இரண்டோ டிரண்டு மூவிரண்டை யிரண்டா றிரண்டு மீமிசையெண், ணிரண்டோ டிரண்டு கொண்டிருந்த விதழ்ப்பங் கயங்கள் கடந்துபோ, யிருந்த குளத்தின் மேலோரா யிரந்தோட் டமல கமலமிசை, யிருந்த சோதி தனைக்கண்டெடம் மெண்ண முடிப்பே மெனவெழுந்து.

(இ - ள்.) இரண்டோடிரண்டு - நான்கும் — மூவிரண்டு - ஆறும்—ஐயிரண்டு - பத்தும் — ஆறிரண்டு - பன்னிரண்டும் — மீமிசை - இவற்றின்மீது — எண்ணிரண்டு - பதினாறும் — இரண்டு - இரண்டும் — கொண்டிருந்த - ஆகியவிலவெண்களைக்கொண்டிருந்த — இதழ்ப்பங்கயங்கள் - இதழ்களையுடைய ஆறுதாரகமலங்களையும் — கடந்துபோய் - தரிசித்துச் சென்று — இருந்தகுளத்தின்மேல் - நெற்றியின்மீதிருந்த — ஓராயிரந்தோட்டி - ஒப்பற்றஆயிரமிதழ்களையுடைய — அமலகமலமிசை - நின்மல

மாகியமலத்தின்மேல் — இருந்தசோதிதனைக்கண்டு - வீற்றிருக்கின்ற
சோதிவடிவமாகியசிவத்தைத்தரிசித்து — எம்மெண்ணமுடிப்பேமென -
எம்முடையஎண்ணத்தைநிறைவேற்றுவோமென்று — எழுந்த. எ - று.
ஆறா ரகமலங்களுக்குஇசுழ்களாவன:—மூலாதாரத்திற்கு - ச, சுவாதிட்
டானத்திற்கு - சு, மணிபூரகத்திற்கு - க0, அநாகத்திற்கு - கஉ, விசுத்தி
க்கு - கசு, ஆக்ரைக்கு - உ, ஒமி - அசை. (உ௩)

வேற மொருவனுடனிருப்பும் வேண்டா தவத்திற்கெ
ன்பதொடு, மாறாய் மனையுங் கொழுநனும்போய் வனத்திற்க
மலா சனத்திருந்து, தேரூர் புனல்போற் றெளிந்தமனந் திற
ந்துந் திறவா விழியொடுதம், பேரூ மிட்ட லிங்கத்திற் பிறழா
தமையும் படிவைத்து.

(இ - ள்.) தவத்திற்கு — வேறமொருவனுடன் - அந்நியமாகிய
வொருவனுடனே — இருட்டும் - இருத்தலும் — வேண்டா - கூடாது —
என்பதொடுமாறாய் - என்றுசொல்வதற்குமுரணாய் — வனத்தில் — மனை
யுங்கொழுநனும்போய் - ஸ்திரீயுட்புருஷனுமாகச்சென்று — கமலாசனத்
திருந்து - பத்மாசனத்திலிருந்து — தேரூர்புனல்போல் - தேற்றங்கொட்
டையாற்றெளிந்தநீர்போல — தெளிந்த - பிரடஞ்சுவாழ்க்கையினின்று
தெளிந்த — மனம் - மனதை — திறந்துந் திறவாவிழியொடு - சமநோக்
கத்தோடு — தம்பேரூம் - தமதுதவப்பயனாகிய — இட்டலிங்கத்தில் —
பிறழாது - தப்பாது — அமையும்படி வைத்து - பொருந்தும்படி வை
த்து. எ - று. (உச)

திறிபோ லுடல நேரிருந்து தயங்கு மருங்கி னிருநாடி,
நெறிபோய் மீளும் வளியதனை நிறுவி நடுநா டியிற் செலுத்
தி, யறிவோர் சிறிதுஞ் சலியாம லன்னப் பெயர்மந் திரமாறிக்,
குறிபோ யிருந்த வொருகுறியைக் குறித்துக் கொண்டங் கிரு
ந்தனரால்.

(இ - ள்.) தறிபோல் - ஸ்தம்பத்தைப்போல் — உடலம் - சரீ
ரம் — நேரிருந்து - நேராகவிருந்து—தயங்கும் - பிரகாசிக்கும்—மருங்கி
னிருநாடி - இடைபிங்கலையென்னு மிருநாடியின் — நெறிபோய்
மீளும் வளியதனை - வழியேபோய்த்திரும்புங்காற்றை — நிறுவி - கும்பி
த்து — நடுநாடியிற் செலுத்தி - சுழிமுனையிற்செலுத்தி — அறிவு —
ஓர் சிறிதுஞ்சலியாமல் - எவ்வளவுமசையாமல் — அன்னப்பெயர்மந்திர

மாறி - அம்சமந்திரத்தை மாறிக்கொண்டு — குறிபோயிருந்த - குறிகடந்திருந்த — ஒருகுறியை - ஒருவஸ்துவை — குறித்துக்கொண்டு - நாடிக்கொண்டு — அங்கிருந்தனர் - அவ்வனத்திலிருந்தார்கள், எ - று, ஆல் - அசை.

குறிபோயிருந்தவொருகுறியாவது:— வாச்சியார்த்தநெறித்தாநின்ற நிலையை, (௨௫)

வாயு நிற்ப மனநின்று மனந்தா னிற்பப் பொறிநின்று பாய பொறிக ணிற்பவிடர் படுபுன் புலன்க ணின்றனவா லாய புலன்க ணின்றமையா லகிலந் தோன்றா துள்ளத்தே தூய பரமா னந்தபரஞ் சோதி தோன்றக் கண்டிருந்தார்.

(இ - ள்.) வாயுநிற்பமனநின்று - பிராணவாயுவானது நிற்க அதன் பின்பு மனதுநின்று — மனந்தா னிற்பப் பொறிநின்று - மனதுநிற்க ஐம் பொறிகளினின்று — பாயபொறிகளநிற்ப - பரவியபொறிகளநிற்க — இடர்படு - தன்பப்படாநின்ற — புன்புலன்கள் - அற்பமாகிய விஷயங்கள் — நின்றன - தோன்றாதிருந்தன — ஆயபுலன்கணின்றமையால் - ஆகியவிஷயங்கள் தோன்றாதிருந்தமையால் — அகிலந்தோன்றாது - பிரபஞ்சந்தோன்றாமல்—உள்ளத்தே - அகத்தினிடத்தே — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பரமானந்த பரஞ்சோதி - பரமானந்தஸ்வரூடமாகிய பரசிவம் — தோன்றக்கண்டிருந்தார் - தரிசனமாகப் பார்த்திருந்தார்கள், எ - று.

தூயபரமானந்தபரஞ்சோதி தோன்றக்கண்டிருந்தாரெனல் - லட்சியார்த்தமெனக்குறிக்க வேன்க, (௨௬)

ஒருங்கு மனமோ டினையசிவ யோக சமாதி நவதிங்க ணிரம்ப விருந்த காலத்து நெற்றி மிசையிற் பரஞ்சோதி திரண்டு குழவி யுருவாகிச் சென்று புறமுற் றிடவதனை விரும்பு மிருவர் தாமுமுடன் விழிக டிறந்து கண்டனரால்.

(இ - ள்.) ஒருங்குமனமோடு - குவிந்தமனத்தோடு — இனைய - இத்தன்மையவாகிய — சிவயோகசமாதி — நவதிங்கள் - ஒன்பதுமாதம் — நிரம்ப - பூர்ணமாக — இருந்தகாலத்து — நெற்றிமிசையில் - நெற்றியின் மேல்—பரஞ்சோதி - பரசிவம் — திரண்டு குழவியுருவாகி - குழந்தைவடிவாகக்கூடி — சென்றுபுறமுற்றிட - வந்துபுறத்திலிருக்க — அதனை - அக்குழந்தையை — விரும்புமிருவர் தாமும் - இச்சித்திருந்தவிருவரும்—உடன் -

அப்பொழுதே — விழிகடிமந்துகண்டனர் - கண்களைவிழித்தக் கண்டார்
கள் எ - று. ஆல் - அசை.

இங்கேவொருக்குமனமானது: — இவ்விருவர்மனமுந்லையிற் பேதி
யாதுநின்றலை. அல்லமனைப்பரஞ்சோதி திரண்டுசூழவியுருவானுனைலை ;
உன்பருக் குபாதிரகிதனூரின்று இங்கனமாய ஸ்வாதுபூதிப்பிரத்யட்ச
நிலை விளக்கிவந்ததா லேற்றற்பாலதாமென்க. அறிவினது பிராந்தியே
முத்ததுவாதலைமுரணாகோடற்கு. ஞாயஞ் சோதனைபொருத்தமுளவா
யிருக்கப் பிராந்திரகிதத்தி லறிவே பரஞ்சோதியாகத்திரண்டு சூழவியா
தற்கு முரணென்னே ? அஃம்புமொத்த ஸ்வாதுபூதிப்பிரத்யட்சமென்
பார் அதனைவிரும்புமிருவர்தாமு முடன்விழிகடிமந்துகண்டனரென்றார். ()

வெம்மை யொழிந்து நிலத்திழிந்து விளங்கு கதிரோ
பனிநீங்கி, யெம்மை யாள வருமதியோ விடுமிந் தனங்க
ணுகராத, செம்மை யொளிவான் பேரழலோ தெரியா தென்
ன வொளிர்ந்ததவர், தம்மையறியா வுலகையுளந் தழைப்ப
ச் சோதி மதலையே.

(இ - ள்.) அவர்தம்மை - அத்தாய்தந்தையரிருவரை—அறியா - ஒரு
போதுமறியாத — உலகை - சந்தோஷமானது — உளந்தழைப்ப - உள்
ளத்திலுதிகரிக்க — சோதிமதலை - பரசிவமாகிய சூழ்தை — வெம்மை
யொழிந்து - வெப்பநீங்கி — நிலத்திழிந்து - பூமியில்வந்து — விளங்கு
கதிரோ - பிரகாசியாரின்றருளியனோ—பனிநீங்கி - பனியின்றி — எம்மை
யாள - எங்கனையாளவேண்டி — வருமதியோ - வந்தசந்திரனோ—இடுமிந்
தனங்கணுகராத - இடாரின்ற விறகுகளைத்தகியாத — செம்மையொளி
வான்பேரழலோ - செய்யகார்த்தியையுடைய பெரிதாகியஅக்கினியோ —
தெரியாதென்ன - அறியக்கூடாதென்று சொல்லும்படியாக — ஒளிர்ந்
தது - பிரகாசித்தது. எ - று. (உஅ)

அலைந்து பிறப்பி லாங்கார வஞ்ஞா னிகளா மானிடரு
மலிந்த சுரரு முனிவரரு மற்றை யோரும் பெறுவரோ
தொலைந்த மாயை நிராங்கார சுஞ்ஞா னிகள்போன் மலவிருளை
நலிந்து வளர்ச்சி சிதாநந்த நந்தா விளக்கா மதலையையே.

இ - ள்.) தொலைந்தமாயை - மாயைநீங்கிய — நிராங்காரசுஞ்ஞானி
கள்போல்—மலவிருளை — நலிந்து - கெடுத்து—வளர் - வளராரின்ற — சச்சு

சிதாந்த - சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகியும் — நந்தா - கெடாத — விளக்காம் - தீபமாகிய—மதலையை - குழந்தையை — அலைந்துபிறப்பில் - பிறப்பிலைந்து—ஆங்காரவஞ்ஞானிகளாம்—மானிடரும் - மனிதரும் —மலிந்தசூரரும் - நிறைந்ததேவர்களும்—முனிவாரும் - முனிவர்களும் — மற்றையோரும்—பெறுவரோ - பெறுவார்களோ. எ - று.

சச்சிதானந்தம் - சச்சிதானந்தமென்னுமிலக்கணம் — நந்தா - குன்றாத—விளக்காம் - விளக்குப்போல்வதாகிய — மதலையை - குழந்தையை எனப்பொருள்கோடல் சிறப்பு. (உக)

பேரா னந்தம் பிள்ளையாப் பெற்ற வவர்க்கு விடயத்து
ளோரா னந்தம் பெற்றுடனே யொழியு முலகர் தம்மைநாம்
நேரா வியம்ப லாகுமோ நிகர்தாந் தம்மிற் றுமென்று
வாரா ரிளமென் முகிழ்முலைநன் மடவா யுரைப்ப தன்றியே.

(இ - ள்.) வாரார் - கச்சணிந்த—இளமென்முகிழ் - இளமைபொருந்திய மிருதுவாகிய அரும்பைப்பொத்த — முலைநன்மடவாய் - தனங்களை யுடையமாயையே — பேராநந்தம் - பெரியவானந்தத்தை — பிள்ளையாப் பெற்றவவர்க்கு - புத்திரனாகப்பெற்ற அந்நிராங்கார சுஞ்ஞானிகளுக்கு — நிகர்தாந்தம்மிற்றாமென்று - ஒப்புமைதங்களுக்குள் தாங்களென்று — உரைப்பதன்றி - சொல்லுவதல்லாமல்—விடயத்துள் - விஷயங்களுக்குள் — ஓராநந்தம்பெற்று - ஓர் ஆனந்தத்தையடைந்து—உடனேயொழியும் - அப்பொழுதேநீங்கும் — உலகர்தம்மை - உலகத்தானா — நாம் — நேரா வியம்பலாகுமோ - ஒப்பாகச்சொல்லக்கூடுமோ. எ - று. (௩௦)

பண்டு பாசந் தபுசிலரும் பரஞ்சோ தியைத்தாந் தம்முளே
கண்டு வாழ்வு பெறுநரலாந் கண்ணிற் காட்டு மவரில்லை
தொண்டு படுமிந் நிராங்கார சுஞ்ஞானிகடம் முட்கண்டு
கொண்ட வொளியை யுலகுய்யக் குழவி யாக்கிக் காட்டினரால்.

(இ - ள்.) பண்டு - பூர்வத்தில்—பாசந்தபு - பாசநீங்கிய — சிலரும் - சிலபெரியோர்களும்—பரஞ்சோதியை - பரமசிவத்தை—தாம் - தாங்கள் —தம்முளே - தமக்குள்ளே—கண்டு - தரிசித்து — வாழ்வுபெறுநரலால் - வாழ்வடைந்தார்களல்லாமல் — கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை - கண்ணிற்காண்பித்தவர்களில்லை — தொண்டபடும் - அடிமைப்படும் — இந்நிராங்கார சுஞ்ஞானிகள் — தம்முட்கண்டுகொண்ட, தம்முள்ளேகண்ட —

ஒளியை - சோதியை—உலகுய்ய - உலகங்களெல்லாம்பிழைக்க — குழவியாக்கி - குழந்தையாக்கி—காட்டினர் - காட்டினார்கள். ஏ - று. (௩௧)

சங்குந் தெய்வ தூந்துமியுந் தழங்க மலர்மா மழைபொழிந்த வெங்குந் திசைகள் விளங்கினகன் நீன்ற மலடு தறிதளிர்ந்த பங்கங் கலந்த புனறெளிந்த பதகர் மனமுந் தெளிந்தவருள் [ள். பொங்குந் துறவர் மனமகிழ்ந்த புனிதன் மகவாய்த் தோன்றுநா

(இ - ள்.) புனிதன் - பரமசிவன் — மகவாய் - குழந்தையாய் — தோன்றுநான் - உதித்தாளில் — சங்குந்தெய்வதூந்துமியும் — தழங்க - ஒலிக்க — மலர்மாமழைபொழிந்த - பெருமைபொருந்திய புஷ்பவருஷம் வருஷித்தன — எங்குந்திசைகள்விளங்கின - திசைகளெங்கும் பிரகாசித்தன—கன் நீன்றமலடு - மலடுகள்கண்மையீன்றன — தறிதளிர்ந்த - ஸ்தம்பங்கள் துளிர்ந்தன — பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்த - சேறுகலந்தசலங்கள் தெளிந்தன — பதகர்மனமுந்தெளிந்த - பாபிகள்மனதூந்தெளிந்தன — அருள்பொங்குந் துறவர்மனமகிழ்ந்த - அருள்நிறைந்த துறவிகள் மனமுஞ் சந்தோஷித்தன. ஏ - று.

மாயையுதித்தகாலத் தெங்கும் பிராந்திமய மாணுப்போல, அல்லமனுதித்தகாலத் தெங்கும்பிராந்திரகித மாயதைத் தெரிவித்ததென்க. (௩௨)

நையா மனத்து நிராங்காரன் ஞானத் திரளாம் பிள்ளைதனை மெய்யா முளக்க ணன்றியுமிய் விழியுங் காணப் பெற்றனமென் மெய்யா வுவகைக் கடன்முழ்கி யேறான் மார்போ நெத்தமுனிக் கையா லெடுப்ப வெங்குநிறை கனவான் கனவா னொய்தாகி.

(இ - ள்.) நையா - வாடாத—மனத்து - மனசையுடைய — நிராங்காரன்—ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - ஞானவடிவாகியபிள்ளையை — மெய்யாமுளக்கணன்றியும் - உண்மையாகிய வகக்கண்ணல்லாமலுப் — இவ்விழியும் - இந்தப்புறக்கண்ணினாலும் — காணப்பெற்றனமென்று - பார்க்கப்பெற்றோமென்று—எய்யா - தம்மையறியாத — உவகைக்கடல் - சந்தோஷ சமுத்திரத்தில்—முழ்கி — ஏறான் - கரையேறாதவனாய் — மார்போ நெத்தமுனி - மார்புடனே பொருந்தத்தமுனிக்கொண்டு — கையாலெடுப்ப — எங்குநிறைகனவான் - எங்குநிறைந்தகனவான் — கனவான் - கனவானிருந்தான்—நொய்தாகி - இலேசாகி. ஏ - று.

ஊனக்கண்ணாலும் காணப்பெற்றது - ரிட்காமியதவப்பேற்றி னுறுதி யானென்க. எங்குநிறைகனவானெனல் - தானலாப்பொரு ளிடங் கால மின்மையைத் தெரிவித்தற்கென்க. (௩௩)

செவ்வாய் ஞான மயில் கொழுநன் செந்தா மரைத்தாள் வணங்குபுந், மிவ்வாய் மகன நியல்புநீ யியம்பா யென்ன வவன் றெரிந்து, சைவா கமமு மாரணமுஞ் சாற்றற் கரிய நம்மகவை, யெவ்வா றுரைப்ப னியான்மடவா யென்று வியந்து கூறுவான்.

(இ - ள்.) செவ்வாய் - சிவந்தவாயையுடைய — ஞானமயில் - மயிலே யொத்தசுஞ்ஞானி—கொழுநன் - தன்புருஷனாகிய நிராங்காரனது—செந் தாமரைத்தாள் - சிவந்ததாமரைமலையொத்த பாதங்களை—வணங்குபு • வணங்கி — நம் - நம்முடைய — இவ்வாய்மகனது - இந்தச்சிறந்த பிள்ளை யினது—இயல்பு - தன்மைகளை—நீயியம்பா யென்ன - நீசொல்வாயென்று கேட்க — அவன்றெரிந்து - அந்நிராங்காரஞராய்ந்து — சைவாகமமும் - சிவாகமங்களாலும் — ஆரணமும் - வேதங்களாலும் — சாற்றற்கரிய - சொல்லுதற்கருமையாகிய—நம்மகவை - நம்முடைய குழந்தையினது தன் மையை — எவ்வாறுரைப்பன்யான் - யானென்படிசொல்லுவேன் — மட வாயென்று - மாதேயென்று—வியந்துகூறுவான் - அதிசயித்துச் சொல் லுவான். எ - று.

ஞானமயில் உவமைப்புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை. ஏனைய வாரணமுமாகமு மென்னுதது - அத்தியாரோபத்திற்கு மபவாதத்திற்கு முரணுநிலையைக் கூறமைபற்றி யென்க. (௩௪)

நாம்பார்க் குழவி யாகாம னம்பாற் குழவி யாயினான் [னுந் தீம்பாற் கடலிற் றுயில்வோனுஞ் செந்தா மரைமே லுறைவேர் தாம்பார்க் கரிய வடிமுடியோன் றானே யைய மிதற்கில்லை காம்பாற் புரிந்த தனையதோட் கனிவாய்த் தடங்க னாயென்றான்.

(இ - ள்.) காம்பாற்புரிந்ததனையதோள் - மூங்கிலினம் செய்ததை யொத்ததோனையும் — கனிவாய் - கோவைக்கனியையொத்த வாயையும் —தடங்கனாய் - விசாலமாகிய கண்களையுமுடைய சுஞ்ஞானியே—நாம் — பார்க்குமுவிதாகாமல் - பூமியிற் குழந்தையாகப்பிறவாமல் — நம்பாற் குழ வியாயினான் - நம்மிடத்திற் குழந்தையாகப்பிறந்தவன் — தீம்பாற்கட

லிற்றுயில்வோனும் - மதுரமாகியபாற்கடலில் நித்திரைசெய்யுந் திருமா
லும்—செந்தாமரைமேல் — உறைவோனும் - வாசஞ்செய்யும்பிரமனும் —
பார்க்கரிய - காணக்கூடாத — அடிமுடியோன்றானே - அடியையுமுடி
யையுமுடையபரமசிவனே (இவன்) — ஐயமிதற்கில்லை - இதற்குச்சந்
தேகமில்லை—என்றான். எ - று. தாம் - அசை. தடங்கனையென்றது -
அன்மொழித்தொகை. (௩௫)

ஆன்ற மயல்செய் சையோகத் தன்றித் தவயோ கத்
தினா, லீன்ற பொழுதிற் றன்மகனை யிருந்து சான்றோ னெனக்
கேட்டுத், தோன்று முவகைக் கடற்பழந்தாள் சுஞ்ஞானித்தாய்
பசும்பொன்மலை, போன்று வளர்ந்து மருங்குன்மிடி போக்க
வறியா விளமுலையாய்.

(இ - ள்.) பசும்பொன்மலைபோன்று - பசியபொன்மலையையொத்து
—வளர்ந்தும்—மருங்குன்மிடி - இடையின்வறுமையை—போக்கவறியா -
நீக்கவறியாத—இளமுலையாய் - இளமையாகிய முலையையுடைய மாயை
யே — சுஞ்ஞானித்தாய் — ஆன்றமயல்செய் - மிகுந்தமயக்கத்தைச்செய்
யும்—சையோகத்தன்றி - புணர்ச்சியினால்லாமல்—தவயோகத்தினால் —
ஈன்றபொழுதில் - பெற்றபொழுதில் — தன்மகனை — சான்றோனெனக்
கேட்டு - பெரியோனென்றுசொல்லக்கேட்டதனால் — தோன்றும் - உண்
டாகிய—உவகைக்கடற்பழந்தாள் - சந்தோஷக்கடலில்மூழ்கினாள். எ - று.
இருந்த - அசை.

ஈன்றபொழுதினு மென்றவும்மை எஞ்சியது. இங்ஙனமாய மக்கட்
பேற்றினருமையை “ ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.” என்பதனாழ்காண்க. இருந்தெனற்குப்
பருவகாலம் வரும்ளவு மிருந்தென்பொருள் கெடாது. (௩௬)

வேறு.

மத்த நெஞ்சக மோடுதம் மதியி னென்றை யறைந்திது
மெய்த்து றும்பொரு ளென்றதை வேத மாகம மோதுமென்
றுத்தி கொண்கொ செய்தெதி ரொன்றை நிந்தைசெய் சமயர்
பித்தை யல்லெனு மல்லமாப் பிரபுவெ னும்பெய ரிட்டனர்.[தம்

(இ - ள்.) மத்தநெஞ்சகமோடு - மயக்கம்பொருந்திய மனதினுடனே
—தம்மதியின் - தங்கள்புத்தியினால் — ஒன்றையறைந்து - ஒருபொரு

ளைச்சொல்லி — இது - இதுவே — மெய்த்துறும்பொருளென்று - உண்மைப்பொருளென்று — அதை - அப்பொருளை — வேதமாகமமோதுமென்று - வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்று — உத்திகொண்டுகாசெய்து - யுக்தியினுற்சொல்லி — எதிரொன்றை - பிரத்தியக்ஷமாகியவொருபொருளை — நிந்தைசெய்சமயர்தம் - தூஷிக்கின்றசமயவாதிகளின் — பித்தையல்லெனும் - மயக்கத்தையல்லவென்று சொல்லும் — அல்லமாப்பிரபுவெனும் பெயரிட்டனர். எ - று.

மத்தநெஞ்சகமென்றது - அல்லதையாமெனக்கோடல் பற்றியென்க. சமையர்தம் பித்தாவது - விதி மதிக்குப்பொருந்தாமைகூறலை. அல்லவேன்பதில் அகரங்கடைக்குறை. உத்திகொண்டுகாசெய்தலாவது - ஒழுங்கின்றி வாதாடலை. (ந௭)

வினையி னாலொரு வன்றரு மேனி யாளன லாதொரு மனித னாகி நடித்திடும் வடிவ னாதலி லல்லம வினையு மாறு தவழ்ந்துபின் னின்று மெல்ல நடந்துபோய் வனையு மாமணி மாளிகை மறுகி னுடல் பயின்றனன்.

(இ - ள்.) வினையினாலொருவன்றரும் - கடவுள் இருவினைகளைக்கொண்டு கொடுக்கப்பட்ட — மேனியாளனலாது - உருவமுடையவனல்லாமல் — ஒரு மனிதனாகிநடித்திடும் - அக்கடவுள்தானேயொருமனிதனாகி யாழக்காட்டும் — வடிவனாதலில் - திருவுருவையுடையவனாதலினால் — அல்லமன் — வினையுமாறு - வினைத்தபடி — தவழ்ந்து — பின்னின்று - பின்பு நின்று — மெல்லநடந்துபோய் — வனையுமாமணிமாளிகை - மாணிக்கங்களாற் செய்த பெரிய உபரிகைகளையுடைய — மறுகில் - வீதியில் — ஐடல் பயின்றனன் - திருவினையாடற்செய்தான். எ - று. (ந௮)

வருக வெங்கட மாவியே வருக கண்ணுக ரமுதமே வருக வெங்குல தீபமே வருக கேடறு செல்வமே வருக பாச விநாசனே வருக ஞான விநோதனே வருக வென்றனை மகிழ்தர வந்து மேல்விழு மல்லமன்.

(இ - ள்.) வருகவெங்கடமாவியே-வரக்கடவா யெங்களுடையவுயிரே — வருக கண்ணுகரமுதமே - வரக்கடவாய் கண்ணுண்ணுமமிர்தமே — வருக - வரக்கடவாய் — எங்குலதீபமே — வருக - வரக்கடவாய் — கேடறு செல்வமே - கெடாத ஐசுவரியமே—வருக - வரக்கடவாய்—பாச

விநாசனே - பாசத்தைக்கெடுப்பவனே — வருக - வரக்கடவாய் — ஞான
விநோதனே - ஞானவினையாட்டையுடையவனே — வருகவென்று - வரக்
கடவாயென்று சொல்லியழைக்க — அனே - சுஞ்ஞானித்தாய் — உள
மகிழ்தர - உள்ளஞ் சந்தோஷிக்க — வந்துமேல்விழும் - மேலேவந்துவிழ
வான் — அல்லமன். எ -று. (௩௯)

மாயை யாலுள வாகிய வடிவு நாம மழித்துள
தாய வோர்பிர மந்தனை யறியு மாறறி வித்தல்போன்
மேய பேதையர் மணலமை வீடு தாள்கொ டழித்தனன்
போயு லாவுவன் மானிடன் போல வேவினை யாடுவோன்.

(இ - ள்.) மானிடன்போலவே - மனிதனைப்போலவே — வினையாடு
வோன் - திருவினையாடல்செய்யுமல்லமன் — மாயையாலுளவாகிய - மாயை
யினாலுண்டாகிய — வடிவுநாமமழித்து - நாமரூபங்களைக்கெடுத்து — உள
தாயவோர் பிரமந்தனை - உள்ளதாகியவொருவஸ்துவை — அறியுமாறறி
வித்தல்போல்—அறியும்வழியறிவித்தல்போல— மேயபேதையர் - கூடிய
பேதைப்பருவப்பெண்கள் — மணலமை - மணலினுற்செய்த — வீடு -
சிறுவீடுகளை — தாள்கொடழித்தனன் - தனது திருவடிகளாழித்து —
போயுலாவுவன். எ -று.

மாயாகாரியமெனக்காட்ட மாயையாலுளவாகிய வடிவு நாமமென
வும் ; இலதாயமாயையெனவிளக்க, உளதாயவோர் பிரமமெனவுங் கூறி
ஞரென்க. (௪0)

நா னியக்கி னியங்குறு ஞால மென்றறி வித்தல்போற்
ரு னு ருட்டுநல் வீதியிற் றமனி யச்சிறு தேரினை
யான டக்கரு நெஞ்சக மிதனை யொக்குறு மென்பது
போன மக்குயி ராயினோன் புதிய பம்பர மாடுமால்.

(இ - ள்.) நானியக்கினியங்குறும் - நானைசத்தாலசையும் — ஞால
மென்றறிவித்தல்போல் - இவ்வுலகமென்று தெரிவித்தலைப்போல — நல்
வீதியில் — தமனியச்சிறுதேரினை - பொன்னினுற்செய்யப்பட்ட சிறு
தேரை — தானுருட்டும் - தான்செலுத்துவான்—யானடக்கருநெஞ்சகம் -
யானதேறாத உள்ளம்—இதனையொக்குறுமென்பதுபோல் - இதையொக்கு
மென்று சொல்பவனைப்போல— நமக்குயிராயினோன் - நமக்குயிராயிருக்கு
மல்லமன்—புதிய - புதிதாகிய—பம்பரமாதும் - பம்பரமாவோன், எ -று.

நானியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவித்தலெனல்:—சைதன்யமின்றி யக்கண் உலகமெங்ஙனமுளதாமின்றியக்கண் எவ்வகைச்சித்துபேதங்களு மெங்ஙனமியங்குமெனலைக்குறித்தற்கென்க. யானடக்கரு நெஞ்சகமென் றது = சங்கற்பநாசமல்லாதெனக்குறிக்க. (சக)

ஆடி யொன்றெதிர் கொண்டுதம் மான னந்தெரிவார்கள்போற் கூடி யொண்குரு வெதிர்கொடு கொண்டு தன்பெரு விஞ்சைக ணாடி யொண்கலை கற்றல்போ னாட கம்பல செய்தனன் பீடு றும்பழ மறைகளும் பேச ரும்புக ழாளனே.

(இ - ள்.) பீடு றும்பழமறைகளும் - பெருமைபொருந்திய பழைய வேதங்களும் — பேசரும்புகழாளன் - சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய அல்லமன் — ஆடியொன்றெதிர்கொண்டு - எதிரோயொருகண்ணாடியைக் கொண்டு — தம்மானனந்தெரிவார்கள்போல் - தம்முடைய முகத்தைப் பார்க்கின்றவர்களைப்போல — கூடியொண்குரு - ஞானத்தையுடைய குரு வைச்சேர்ந்து — எதிர்கொடுகொண்டு - அக்குருவை யெதிரோகொண்டு — தன்பெருவிஞ்சைகள் - தன்னுடையபெரிதாகிய வித்தைகளை — நாடி - ஆராய்ந்து — ஒண்கலைகற்றல்போல் - ஒள்ளிய ஞாலங்கைக்கற்றுக்கொள்ளு தல்போல — நாடகம்பலசெய்தனன் - பலகூத்துகள்செய்தான். எ - று.

எதிர்கொடு - எதிர்கொண்டு—கொண்டு - அழைத்துக்கொண்டுவந்து எனப் பதப்பொருள் கொள்க. (சஉ)

தந்தை தாயுள மின்புறத் தனது பேரரு ளாலிள மைந்த னாகி யிருந்தொரு வால லீலை நடத்தரு ளெந்தை தானுல கெங்கணு மெய்தி மக்கடம் வல்வினை சிந்து மாறு நினைந்திது செப்பன் மேயின னென்பவே.

(இ - ள்.) தந்தைதாயுளமின்புற - தாய்தகப்பன் மனஞ்சந்தோஷிக்க — தனதுபேரருளால் - தனது பெரிதாகியவருளினால் — இளமைந்தனாகி யிருந்து - இளம்பிள்ளையாகியிருந்து — ஒருவாலலீலைநடத்தருள் - ஒரு பாலியவினையாட்டை வினையாடிய — எந்தைதான் - எமது கடவுளாகிய பிரபுதேவன் — உலகெங்கணுமெய்தி - உலகமுழுமையும்கூட — மக்க டம்வல்வினை - மனிதருடைய வலியபாவங்களை — சிந்துமாறு - கெடுக்கும் படி — நினைந்து — இதுசெப்பன்மேயினன் - தாய்தந்தையரோ டிது சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (சக)

உங்கள் பாவனை யொருமையா லுருவ மாமக னாகிரா
னிங்கு மேவி யிருந்தன னினிந டந்துல கெங்கணுந்
தங்கு மாதவர் முதலியோர் தங்களெண்ண முடிப்பனென்
றெங்க னாத னியம்பவவ் விருவ ரும்புகல் கின்றனர்.

(இ - ள்.) உங்கள் பாவனையொருமையால் - உங்களுடையவொருங்கு
பட்டநினைப்பினால் - உருவமாமகனாகிரான் - நான் புத்திரனாகவடிவங்
கொண்டு - இங்குமேவியிருந்தனன் - இவ்விடத்திற் பொருந்தியிருந்தேன்
- இனிநடந்துலகெங்கணும் - இனியுலகமுழுமையும்போய் - தங்குமா
தவர் முதலியோர்தங்கள் - அங்கங்கும் வசியாநின்ற முனிவர் முதலினோ
ரது - எண்ணமுடிப்பனென்று - நினைப்பை நிறைவேற்றுவேனென்று
- எங்கனாதனியம்ப - எங்கள் கடவுளாகிய பிரபுதேவன் சொல்ல -
அவ்விருவரும் புகல்கின்றனர் - அத்தாய்தந்தையரிருவருஞ் சொல்லுகின்
றார்கள். எ - று. (௪௪)

பிறப்பெ னுங்கட லிற்படும் பீழை யேழுறு புணையனாய்
துறப்பின் வீடெனு மொண்கரை துன்னு ருதமிழ் வேமெனா
மறப்பி லாவிரு குரவரு மனமு னைந்துரை செய்திடச்
சிறப்ப ஞான சிகாமணி தெளியு மாறுரை யாடினான்.

(இ - ள்.) பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் - பிறவியென்னுங் கடலிலுண்டா
கிய - பீழையேம் - குற்றத்தையுடைய எங்களுக்கு - உறுபுணையனாய் -
கிடைத்த தெப்பத்தையொத்தவனே - துறப்பின் - எம்மைநீங்குவை
யாயின் - வீடெனுமொண்கரை - மோகூடமென்னுமொள்ளிய கரையினி
டத்தில் - துன்னுருதமிழ்வேமெனா - சேராதுமூழ்கி விடுவோமென்று -
மறப்பிலா விருகுரவரும் - மறவாத தாய்தந்தையரிருவரும் - மனமுனைந்
துரைசெய்திட - மனம்நைந்துசொல்ல - சிறப்ப - விளங்க - ஞானசிகா
மணி - ஞான சிரோரத்திநமாகிய அல்லமன் - தெளியுமாறுரையாடி
னான் - அவர்தெளியும்படி சொன்னான். எ - று. (௪௫)

சுற்று நும்மை யகன்றிடேன் தளரன் மின்மன மென்றுநான்
சொற்ற தைய முமக்கெனிற் றுணியுமாகம வேதநூல்
கற்று ளோரை வினாய்நிராங் கார ஞானிக டமையிவ
னுற்ற வல்லம னகல்வனே லுரைமி னென்றுணர் மின்களே.

(இ - ள்.) சுற்றநும்மையகன்றிடேன் - சிறிதுபொழுதுமூங்களைவிட்டு
நீங்கமாட்டேன் - தளரன்மின்மனமென்றும் - எப்போதும்னந்தளர

வேண்டாம் — நான்சொற்ற தையமுமக்கெனில் - நான்சொல்லிய துங்க
 ஞக்குச் சந்தேகமாகவிருந்தால் — துணியுமாகமவேதனால் - நிச்சயிக்
 கும் வேதாகமசாஸ்திரங்களை — கற்றுளோனாவியும் - கற்றவர்களைக்
 கேட்டு — நிராங்காரஞானிகடமை - நிராங்காரசஞ்ஞானிகளை — இவ
 னுற்ற - இவ்விடத்திற்பொருந்திய — அல்லமன் — அகல்வனெல் - நீங்கு
 வானாகில் — உணர்மினென்று - சொல்லுங்களென்று — உணர்மின்கள் -
 அறியுங்கள். எ - று. (சசு)

என்று பொன்றுமில் வுடன்முத லியாவும் வேறென நீக்குபு
 நின்ற தம்மில்வே றலனெனு நிலையை நின்றுதா தான்மிய
 மொன்று நும்பரி சுரைசெய்ய வுணரும் வண்ண முணர்த்தினான்
 பின்ற லின்றிய வல்லமாப் பிரபுவெ னுங்குரு ராயனே.

(இ - ள்.) பின்றலின்றிய - பின்னிடுதலில்லாத — அல்லமாப்பிரபு
 வெனுங்குருராயன் — என்று - இப்படியென்றுசொல்லி — பொன்று
 மில்வுடன்முதல் - இறக்குமிந்தச் சரீரமுதலாகிய — யாவும்வேறென
 நீக்குபு - எவைகளையும் வேறுகத்தள்ளி — நின்றதம்மில்வேறலனெனும் -
 சேஷித்துநின்றதம்முள் வேறல்லனென்கிற — நிலையைநின்று - நிலையிலே
 யிருந்து — தாதான்மியம் - ததாத்மத்வம் — ஒன்றுநும்பரிசுரைசெய்ய -
 ஒன்றுந்தன்மையைச்சொல்லி — உணரும்வண்ணமுணர்த்தினான் - அவ
 ரறியும்படி யறிவித்தான். எ - று.

உபாதிநாட்டத்தாற் பலவாகக்காணப்படுதலின் ஆன்மாவை தம்மி
 லென்றும், தூலமுதற்பிரகிருதி வரையாயுள்ளவை யான்மாவல்லவெனக்
 கண்டுழிச் சமஸ்தவுயிரு மறிவாவிளங்கலின் நின்றதம்மில் வேறலனென்
 றும், அறிவுநாட்டத்தி லேகமேவாத்வைதம் வாய்த்தலின் தாதான்
 மிய மொன்றுநும்பரிசென்றும், அவர்களது சத்திக்களவாக மகாவாக்கி
 யார்த்தத்தை யுணர்த்தினனென்பார்; உரைசெய்யவுணரும்வண்ணமுணர்த்
 தினானென்றுக்கூறினார். பின்றலின்றிய வல்லம னென்றது:—சர்வமுந்
 தானாக விளங்குதலைக்குறிக்க. இங்கே தாதான்மியமென்றது - ஐக்கி
 யத்தை. (சஎ)

தந்தை தாயில னாகிய தானு வாகிய சங்கரன்

மைந்த னாய்மக வில்லெனு மனவ ருத்த மகற்றவு

முந்து தேசிக னுகின் முத்தி நல்கவு மெய்தினே
ரிந்த மாதவ ரலதிலை யென்று மக்க மிதித்தனர்.

(இ - ள்.) தந்தைதாயிலனாகிய - தாய்தந்தையில்லாதவனாகிய — தா
ணுவாகியசங்கரன் - எல்லாவற்றிற்குமாதாரமாகிய பரமசிவன் — மைந்த
னாய் - பிள்ளையாகி — மகவல்லெனும் - குழந்தையிலையென்றெண்ணும்
— மனவருத்தமகற்றவும் - மனோதக்கத்தைப் போக்கவும் — முந்ததேசி
கனாகி - தேசிகோத்தமனாய் — நன்முத்திரல்கவும் - மேலான முத்தியைக்
கொடுக்கவும் — எய்தினோர் - கிடைக்கப்பெற்றவர்கள் — இந்தமாதவ
ரலது - இந்தமகத்தாகிய தவத்தையுடைய நிராங்காரசஞ்ஞானிகளல்லாது
— இலையென்று - வேறொருவருமில்லையென்று — மக்கமிதித்தனர் - உல
கத்தார் துதித்தார்கள். எ - று.

தந்தைதாயிலனாகிய சங்கரன் தாணுவாகிய சங்கரன் எனக்கூட்டிப்
பொருள்கொள்க. (சஉ)

ஆத லாலெழி லல்லம னருளி னுலுறு கின்றது
வாத மாறுநன் முத்திதான் மலைத ருங்கொடி யறிதியென்
றேதி னுனர னதுபொழு துடனி ருந்தன னென்றவண்
மேதை மாயை யறிந்திட விமலை கூறின னென்பவே.

(இ - ள்.) ஆதலால் — எழில் - அழகையுடைய — அல்லமனருளி
னல் - அல்லமனதுகிருபையினல் — உறுகின்றது - வருகிறது — வாத
மாறுநன்முத்திதான் - வாதித்தலில்லாத நல்லமோகும் — மலைதருங்
கொடி - பார்வதியே — அறிதியென்று - அறிவாயாகவென்று — ஓதின
னரன் - பரமசிவன் சொல்லினான் — அதுபொழுது - அப்பொழுது —
அவன் - அவ்விடத்து — உடனிருந்தனனென்று - நானுங்கூடவிருந்தே
னென்று — மேதை - பேரறிவையுடையவளாகிய — மாயையறிந்திட —
விமலை — கூறினன் - சொன்னான். எ - று.

எல்லாவழக்கு மிறந்தது முத்தியாதலால் வாதமாறுநன்முத்தியென்
றார். கொடிபோல்பவனைக் கொடியென்றது - அன்மொழித்தொகை. (1)

எள்ளி லெண்ணெ யெனப்பட ரிந்த னத்தெரி யென்னவாய்
விள்ளு மென்மலர் மணமென விரவி யெங்கணு நிற்பினும்
வள்ள லல்லம னன்பர்தம் மனம டைந்து விளங்குவன் [ல்.
மெள்ளு மின்சுவை விம்முபா நிரண்மு லைக்கணி னொழுக்கல்போ

(இ - ள்.) எள்ளிலெண்ணெயென - எள்ளினிடத்தில் நெய்போலவும் — படரிந்தனத்தெரியென்ன - மிகுந்தகட்டைகளிடத்தி லக்கினிபோலவும் — வாய்விள்ளும் - வாய்திறக்கும் — மென்மலர்மணமென - மெல்லியமலரினிடத்து வாசனைபோலவும் — விரவி - கலந்து — எங்கணுநிற் பிணும் - எவ்விடத்துமிருந்தாலும் — வள்ளல்லமன் - கொடையையுடையோனாகிய அல்லமன் — தெள்ளுமின்சுவைவிம்மு - தெள்ளியவினியசுவைமிகுந்த — பால் - லாலாடது — திரண்டமுலைக்கணின் - திரண்டமுலையினிடத்தில் — ஒழுகல்போல் — அன்பர்தம் - அடியார்களுடைய — மனமடைந்து - மனதிலிருந்து — விளங்குவன் - காணப்படுவன். எ - று.

பால் முலைக்கண்ணி லொழுதுமாறுபோன்று, அல்லமன் அன்பரது மனதில் நிரதிசயானந்தமாக விளங்குவனென்றதனா லிஃதொப்பணி. எள்ளிலெண்ணெய் இந்தனத்தெரி மலர்மணம் என்னுமுவமை சர்வத்திலுஞ் சலட்சணமா வல்லமனிற்குநிலையைக் காட்டற் கென்க. (௫௦)

ஆறவது

விமலைகதி முற்றிற்று.

ஆடகதி - ௬ - இ, திருவிருத்தங்கள்—௩௫௬.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில் விமலையின் னணந வின்றி -
 மூல்லைவெண் ணகைவரு முயற்சி யெண்ணியே
 புல்லுவ னவனையென் றெழுந்த போதினி
 லல்லம னகன்றமை யறியக் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) நல்லெழில்விமலை - சிறந்த அழகையுடையவிமலை — இன்
 னணம் - இப்படியாக — நவின்நிட - சொல்ல — மூல்லைவெண்ணகை -
 மூல்லையரும்பையொத்த வெள்ளிய தந்தங்கனையுடைய மாயை — வரு
 முயற்சியெண்ணியே - தான் வந்தகாரியத்தையாலோசித்து — புல்லுவன
 வனையென்று - அவனைப்பிடித்துக் கொள்ளுவேனென்று — எழுந்தபோதி
 னில் — அல்லமனகன்றமை - அல்லமன்கினதன்மையை — அறியக்கூறு
 வாம் - யாவரும்றியச்சொல்லுவாம். எ-று. வெண்ணகை - அன்மொழித்
 தொகை. (க)

முகிழ்மதி யணிபவன் முதல்விக் கோதிய
 வகைபெற விமலைதான் வகுப்ப மாயைகேட்
 டகநெகிழ் வுற்றுநா மல்ல மப்பெருந்
 தகைதனை யடைவதெவ் வாறுசாற் றென்றாள்.

(இ - ள்.) முகிழ்மதியணிபவன் - பாலசந்திரனைச் சூடியபரமசிவன்
 — முதல்விக்கோதிய - பார்வதிக்குச்சொல்லிய சரித்திரத்தை — வகை
 பெற - விரிவுதோன்ற — விமலைதான்வகுப்ப - விமலைசொல்ல — மாயை
 கேட்டு — அகநெகிழ்வற்று - மனந்தளர்ந்து — நாம் — அல்லமப்பெருந்தகை
 தனை - அல்லமனென்னும்பெரியோனை — அடைவதெவ்வாறு - சேர்வ
 தெப்படி — சாற்றென்றாள் - சொல்லென்றுசொன்னாள். எ - று. (உ)

மமூவல முயரிய வள்ளல் வந்தனை
 யழகுற வியற்றினை யாயி னல்லமன்

விழியெதிர் தோன்றிநீ மனத்து வேண்டிய
தொழிவற நல்குவ னுனக்கென் றேதினாள்.

(இ - ள்.) மழுவலமுயரிய - வலதுபான் மழுவையணிந்த—வள்ளல் - பரமசிவனை—அழகுற - அழகுபெற—வந்தனையியற்றினையாயின் - பூசை செய்வாயாகில்—அல்லமன்— விழியெதிர்தோன்றி - கண்முன்னே வந்து — நீமனத்துவேண்டியது - நீமனத்தினிடத்தில் விரும்பியதை — ஒழிவற நல்குவனுனக்கென்றேதினாள் - உனக்குத்தவறாது கொடுப்பென்று சொன்னாள். எ - று.

(௩)

முதல்விநீ யுரைசெயு முன்ன மேயருண்
மதுகைநா யகன்றனை வழிபட் டேத்தினே
னதுதரும் பயனிலை யறிந்து ளேனெனப்
புதுமயன் மூழ்கினாள் புலர்ந்து கூறினாள்.

(இ - ள்.) முதல்வி - தலைவியாகியவிமலையே — நீயுரைசெயுமுன் னமே - நீசொல்லுமுன்னமே — அருண்மதுகைநாயகன்றனை - அருளையு டையமதுகேசரனை — வழிபட்டேத்தினேன் - பூசைசெய்துதித்தேன் —அதுதரும்பயனிலை - அப்பூசைகொடுக்கும் பிரயோசனமில்லை — அறிந் துளேனென - அறிந்திருக்கின்றேனென்று — புதுமயன்மூழ்கினாள் - புதியமயக்கங்கொண்டவளாகிய மாயை — புலர்ந்துகூறினாள் - மனம் வாடிச்சொன்னாள். எ - று. என்றும் புதிதாகக் காண்டலின - புதுமய லென்றார்.

(௪)

வெருவற விவளக விழியி லாமையாற்
பரசிவ பூசனைப் பயனி லென்றன
ளரகர வென்றுகா தங்கை வைத்திஃ
துரைசெயும் விமலேதன் னுளங்க லங்கியே.

(இ - ள்.) இவள் - இம்மாயை—வெருவற - அச்சமின்றி — அகவிழி யிலாமையால் - ஞானநேத்திரமில்லாமையால்— பரசிவபூசனை — பயனி லென்றனள் - பிரயோசன மில்லையென்றுசொன்னாள்—அரகரவென்று— காத்தக்கைவைத்து - காதை உள்ளங்கையால் மூடிக்கொண்டு — விமலை — உளங்கலங்கி - மனங்கலங்கி — இஃதுரைசெயும் - இதுசொல்லுவாள். எ - று. அகங்கையை அங்கையெனல் - விகாரம்.

(௫)

பயனிலை யருச்சனை பயின்று மென்றனை
யயனரி முதலிய வமரர்க் காயினு
நயமொடு சதாசிவ நாதன் பூசனை
முயலுத லன்றியோ ரெண்ண முற்றுமோ.

(இ - ள்.) அருச்சனைபயின்றும் - சிவபூசைசெய்தும் — பயனிலை - பிரயோசனமில்லை—என்றனை - என்றுசொன்னாய் — அயனரிமுதலிய - பிரம விஷ்ணுக்கள்முதலாகிய—அமரர்க்காயினும் - தேவர்களுக்கானாலும் —நயமொடு - விருப்பத்தோடு—சதாசிவநாதன் பூசனை—முயலுதலன்றி - செய்தாலன்றி — ஓரெண்ணமுற்றுமோ - ஓர் எண்ணமாவது நிறைவேறுமோ. எ - று.

(சு)

வாசவ னரியயன் வான நாட்டுளோர்
பாசயின் முனிவரர் பலரு மண்ணிடைப்
பூசனை விதிமுறை புரிந்த வாலயங்
காசணி யல்குலாய் காண்கி லாய்கொலோ.

(இ - ள்.) காசணியல்குலாய் - மேகலையையணிந்த அல்குலையுடைய மாயையே — வாசவன் - தேவேந்திரனும் — அரி - விஷ்ணுவும் — அயன் - பிரமனும்—வானநாட்டுளோர் - மந்தைத்தேவர்களும்—பாசயில் - பந்தமில்லாத — முனிவரர்பலரும் - பலமுனிவர்களும் — மண்ணிடை - பூமியினிடத்தில்—பூசனை - சிவபூசை—விதிமுறை - ஆகமப்படி—புரிந்த - செய்த — ஆலயம் - சிவாலயங்களை — காண்கிலாய்கொல் - பார்த்ததில்லையா. எ - று.

(எ)

மலைமகள் சூரர மகளிர் பாற்கட
லலைமகண் முனிவரில் லறக்கி ழத்தியர்
கலைமகள் விழிதுதற் கடவுட் பூசையா
னிலைமைக ளடைந்தமை நினைந்தி லாய்கொலோ

(இ - ள்.) மலைமகள் - உமாதேவியும்—சூரரமகளிர் - தெய்வப்பெண்களும் — பாற்கடலலைமகள் - திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய திருமகளும் — முனிவரில்லறக்கிழத்தியர் - மாதவர்மனைவியரும் — கலைமகள் - சரஸ்வதியும்—விழிதுதற்கடவுட்பூசையால் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்

பூசையினால் — நிலைமைகளடைந்தமை - பதங்கள் பெற்றதன்மையை —
நினைந்திலாய் - சிந்திக்கவில்லை. எ - று. கொல், ஓ அசைகள். (அ)

சித்தியு மாயுனஞ் சிறப்புங் காமிய
புத்திய ரடைவரப் புத்தி நீக்கினோர்
முத்தியை யடைவொம் முதல்வன் பூசையாற்
சத்தியஞ் சத்தியந் தளர்ம ருங்குலாய்.

(இ - ள்.) தளாமருங்குலாய் - தளர்கின்ற இடையையுடைய மாயை
யே—எம்முதல்வன்பூசையால் - எமதுதலைவனாகிய பரமசிவனது பூசையி
னால்—சித்தியும் - அட்டமாசித்திகளையும் — ஆயுளும் - வாழ்நாளையும் —
சிறப்பும் - மேன்மையையும்—காமியபுத்தியா - காமியங்களில் விருப்பமு
டையவர்—அடைவா - பெறுவார்கள் —அப்புத்திநீக்கினோர் - அக்காமியத்
தைவிரும்பாதவர்கள் — முத்தியையடைவர் - மோகத்தைப்பெறுவார்
கள்—சத்தியஞ் சத்தியம், எ - று.

காமியமாவது:—இம்மையில்செல்வம்,மக்கட்பேறு முதலியவையும் ;
மறுமையில் சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம்.

காமியபுத்தியர் - காமியத்தவச்சித்தமுடையோனா. அப்புத்திநீக்கி
னோர் ரிட்காமியத்தவத்தினரை. சத்தியஞ் சத்தியம் உண்மைவிளக்கவந்த
வடுக்கு. (க)

பீடுறு மானிடப் பிறப்பு வாய்த்துநல்
லேடவிழ் மலரினா லிறையைப் பூசியார்
பாடமை நாளொலாம் பாழ்க்கி றைப்பவர்
மூடனா யெண்ணுங்கான் முந்தி நிற்பரே.

(இ - ள்.) பீடும் - கிடைத்தற்கரிய—மானிடப்பிறப்புவாய்த்தும் -
மனிதப்பிறவிகிடைத்தும்—நல்லேடவிழ்மலரினால் - இதழ்கள்விரியாநின்ற
நல்லபுஷ்பங்களினால் — இறையைப்பூசியார் - சிவனைப்பூசைசெய்யாராகி
— பாடமைநாளொலாம் - பெருமைபொருந்திய தங்களாயினையெல்லாம் —
பாழ்க்கிறைப்பவர் —மூடனாயெண்ணுங்கால் - அறிவில்லாதவர்களையெண்
னுமிடத்தில் — முந்திரிப்பர் - முதலிலெண்ணப்படுவார்கள். எ - று.
பூசியார் - வினையாலணையும்பெயர். (க0)

காம்படு தோளிமுகக் கண்ணன் றுண்மலர்
தேம்படு மலர்கொடு பூசை செய்யவர்

பாம்பொடு பழகிலாப் பரம னென்றவர்
பூம்பத மனமகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே.

(இ - ள்.) காம்படுதோளி - மூங்கிலைவென்ற தோள்களையுடைய
மாயையே — முக்கண்ணன் - மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவனது —
தாண்மலர் - பாததாமரைகளை—தேம்படுமலர்கொடு - வாசனைபொருந்திய
புஷ்பங்களைக்கொண்டு—பூசைசெய்பவர் - அருச்சிக்கின்றவர்களை — பாம்பு
பொடுபழகிலாப்பரமனென்று - சர்ப்பாபரணமில்லாதசிவனென்று—அவர்
பூம்பதம் - அவர்களுடைய பொலிவாகியபாதத்தை — மனமகிழ்ந்து +
மனஞ்சந்தோஷித்து — உலகம்போற்றும் + உலகத்தார் துதிப்பார்கள்,
எ - று.

தாண்மலரென்னுமிடத்து தாமரைமலராயன்றி யேனைய மலரன்றென்
றும், தேம்படு மலரென்னுமிடத்துப் பொதுப்பட வெல்லா மலரென்றுங்
கொள்க. பரமசிவமாகப், பாவிப்பதைப் “பாம்பொடுபழகிலாப் பரம
னென்றவர் பூம்பதமனமகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே.” என்றார். (கக)

நோய்ப்பிறப் பிலாதகண் ணுதலைப் பூசியா
வாய்ப்புறத் தலைக்கொரு மதிபெ ருநரா
னாய்ப்பிறப் புற்றதி னறிஞ ரெள்ளுறா
“நாய்ப்பிறப் பாற்றவு நன்று நன்றரோ.

(இ - ள்.) நோய்ப்பிறப்பிலாத - நோயும்பிறப்புமில்லாத — கண்ணு
தலை - பரமசிவனை — பூசியா - பூசைசெய்து — தலைக்கு — வாய்ப்புற -
பொருந்த — ஒருமதிபெறு - ஒருசந்திரனைப்பெற்றுக்கொள்ளாத — நர
னாய் - மனிதனாய் — பிறப்புற்றதின் - பிறப்படைந்திருத்தலைப்பார்க்கினும்
—அறிஞர் - பெரியோர்களால் —எள்ளுறா - இஃதுப்படாத—நாய்ப்பிறப்பு
—ஆற்றவும் - மிகவும்—நன்று நன்று. எ - று. தலைக்கொருமதிபெறல் -
சிவசாரூப்பியம்பெறுதல்.

கண்ணுதல் - அன்மொழித்தொகை. சான்றோராற்பழிக்கப்பட்டுச்
சிவபூசையியற்றுவதில் பயனின்றென்பது கருத்து. பூசியாவென்பது
உடன்பாட்டில் வந்தவினையெச்சம். நன்று நன்று. இழிவைக்குறிக்க
வந்த வடிக்கு. (கஉ)

பொருவிவி யாகமம் புகன்ற மந்திரக்
கிரியைகள் வழுவுறக் கிளக்கு நல்லநுட்

குருபர னருளிநாற் கொண்டு செய்குநர்
பரசிவ பூசனைப் பயனை நண்ணுவார்.

(இ - ள்.) பொருவிலியாகமம் - ஒப்பில்லாதசிவாகமங்களில்—புகன்ற - சொல்லிய—மந்திரக்கிரியைகள் - மந்திரங்களை யுங்கிரியைகளையும் — வழுவறக்கிளக்கும் - குற்றமறவுபதேசிக்கும் — நல்லருட்குருபரன் - அருளையுடைய நல்லவாசாரியன் — அருளினால் - அனுக்கிரகத்தினால் — கொண்டு - பெற்றுக்கொண்டு—செய்குநர் - பூசைசெய்கின்றவர்கள்—பரசிவபூசனை - மேலாகியசிவபூசையினது—பயனை - பிரயோசனத்தை — நண்ணுவார் - அடைவார்கள், எ - று. (கந)

அண்ணலைம் முகங்களு மருளு மாகம
நண்ணிய விதிமுறை நன்கு செய்யினு
மெண்ணரு மன்புளத் தில்லை யேயெனிற
பண்ணிய பூசனை பயன்ற ராதரோ.

(இ - ள்.) அண்ணல் - பரமசிவனது—ஐம்முகங்களும் — அருளுமாகமம் - தந்தவாகமத்தில்—நண்ணிய - பொருந்திய—விதிமுறை - விதிப்படி—நன்குசெய்யினும் - தவறாதுசெய்தாலும் — எண்ணும்பு - அளவிடப்படாதவன்பானது—உளத்து - உள்ளத்தினிடத்து — இல்லையேயெனில் - இல்லையாகில் — பண்ணியபூசனை — பயன்றராத - பிரயோசனத்தைக் கொடுக்காது, எ - று. அரோ - அசை. (கச)

பூசைசெய் தன்னையும் பூசிக் கப்படு
மீசன தியல்பையு மிறைவன் பூசைசெய்
யாசறு பொருளையு மறிவ றிந்துயர்
தேசிக னருளிநாற் றெளிய வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) பூசைசெய் - அருச்சிக்கின்ற — தன்னையும் — பூசிக்கப்படும் - தன்னும்பூசைசெய்யப்பட்ட — ஈசனதியல்பையும் - பரமசிவனது தன்மையையும்—இறைவன் பூசைசெய் - பரமசிவனதுபூசைக்குவேண்டிய — ஆசறுபொருளையும் - குற்றமற்றதிரவியங்களையும் — அறிவறிந்துயர் - அறியத்தக்கவைகளையறிந்துயர்ந்த — தேசிகனருளினால் - ஆசாரியனது அனுக்கிரகத்தினால்—தெளியவேண்டும் - அறியவேண்டும். எ - று.

தன்னையும், இயல்பையும், பொருளையும், அறிந்தென்னுது அறிவறிந்தென்றது - சைதன்யமாகக் காணவேண்டுமென்றது. என்னை "பூசனையு

மதுசகல பொருளும்றிதமையு, மீசனையும் வேறதற வறிவதறிவெனவே.”
என்றார் தத்துவராயர். (கரு)

மந்திர தந்திர வழுக்கள் வந்தவோ
சிந்தனை புறவிட யத்திற் சென்றதோ
பைந்தொடி பூசனை பயனி லென்றுநீ
நிந்தனை செய்ததென் னிகழ்த்து வாயென்றாள்.

(இ - ள்.) மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ - மந்திரதந்திரங்களில்கூற்
றங்கள்வந்தனவோ — சிந்தனை - மனது — புறவிடயத்திற்சென்றதோ -
வெளிப்புலன்களிற்போயிற்றோ — பைந்தொடி - பசியவனையலையுடைய
மாயையே — பூசனை - சிவபூசை — பயனிலென்று - பிரயோசனமில்லை
யென்று — நீநிந்தனைசெய்தது — என் - என்னகாரணம் — நிகழ்த்துவா
யென்றாள் - சொல்லுவாயென்றுசொன்னாள். எ - று. இங்கேதந்திர
மென்றது - வேதநெறித்தாச்சேறலை. (கசு)

என்றுநல் விமலைமா தியம்பப் பூசையால்
வென்றிகொ ளல்லமன் விழியிற் றோன்றிய
நன்றியை யறிந்தில ணமுவி நின்றலால்
வன்றுயர் மனமுற மாயை கூறுவாள்.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று — நல்விமலைமாது - நல்லவிமலை
யானவள்—இயம்ப - சொல்ல— பூசையால் - தான்செய்த சிவபூசையால்
—வென்றிகொ ளல்லமன் - மாயையைக்கடந்தவல்லமன் — விழியிற்றோன்
றிய - கண்ணிற்காணப்பட்ட—நன்றியை - உதவியை—அறிந்திலள் - அறி
யாதவளாய் — நமுவிநின்றலால் - அவ்வல்லமன் தன்கையிலகப்படாமை
யால்—வன்றுயர் - மிகுந்ததன்பம் — மனமுற - மனத்திற்பொருந்த —
மாயைகூறுவாள் - மாயைசொல்லுவாள். எ - று. (கஎ)

வேறு.

ஒன்றையு முணர்கி லேனா னெங்குரு வுரைத்த வாற்றா .
லின்றள விலிங்க பூசை யியற்றியும் பயனென் றில்லை
யென்றனள் பருவ முற்றோர்க் கிருமறை யுபதே சிப்ப
தன்றிவன் மனிதர்க் கோதி னதுபயன் படுவ துண்டோ.

(இ - ள்.) ஒன்றையும் - வேறொன்றையும் — உணர்கிலேனான் - நான் நினைத்ததில்லை — எங்குரு - எங்களாசாரியன் — உரைத்தவாற்றால் - சொன்னநெறியால் — இன்றளவு - இன்றையவரைக்கும் — இலங்கபூசை - சிவபூசையை — இயற்றியும் - செய்தும் — பயனென்றில்லை - பிரயோசனமொன்றுமில்லை — என்றனள் - என்றுசொன்னாள் — பருவமுற்றோர்க்கு - பக்குவப்பட்டோர்களுக்கு — இருமறை - பெரியமந்திரங்களை — உபதேசிப்பதன்றி - உபதேசிப்பதல்லாது — வன்மனிதர்க்கோதின் - அபக்குவர்க்குபதேசித்தால் — அதுபயன்படுவதுண்டோ - அது பிரயோசனப்படுமோ. எ - று. இயற்றியும், என்பதிலும்மை யிழிவு சிறப்பு. (கஅ)

நெறிபல முறையு ரைத்து நினைந்தில ளாதனை யந்தோ
மறுகுறு மனத்த ளாகி மாயைமால் கொண்டி ருந்தா
ளறிவிலர்க் கறிவிப் பார்தா மறிவில ராவ றொன்று
வெறிமலர் வணர்வார் கூந்தல் விமலைதன் மனந்த ளார்த்து.

(இ - ள்.) நெறிபலமுறையுரைத்தும் - பலநெறிகளை முறையாகச் சொல்லியும் — நினைந்திலாதனை - அக்காரியத்தை ஆலோசித்திலன் — அந்தோ - ஐயோ — மறுகுறுமனத்தளாகி - கலங்கியமனதையுடையவளாகி — மாயை — மால்கொண்டிருந்தாள் - மயக்கங்கொண்டிருந்தாள் — அறிவிலர்க்கு - அறிவில்லாதவர்களுக்கு — அறிவிப்பார் - அறிவிக்கின்றவர்கள் — அறிவிலராவொன்று - அறிவில்லாதவராவொன்று — வெறிமலர் - வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த — வணர் - தாழ்ந்த — வார் - நீண்ட — கூந்தல் - அளகத்தையுடைய — விமலை — தன்மனந்தளர்ந்து - தன்மனஞ்சோர்ந்து. எ - று. (கக)

இவண்மனங் கவன்றி ருந்த திதனைநா னறிவ லென்று
குவிமுலை விமலை சொல்வாள் கோற்றொடி மடந்தாய் நின்மே
லவிழ்மல ரம்பு பட்ட தாயிருந் தன்றெ னக்கு
நவிலுதி மறையே லன்னை நகமக ளாணை யென்றாள்.

(இ - ள்.) இவண்மனம் - இம்மாயையினதுமனம் — கவன்றிருந்தது - கவலைகொண்டிருந்தது — இதனைநா னறிவலென்று - இக்காரியத்தைநான் தெரிந்துகொள்வேனென்று — குவிமுலை - குவிந்தமுலையை யுடைய — விமலைசொல்வாள் — கோற்றொடிமடந்தாய் - அழகியவளை

யலையுடையமாயையே — நின்மேல் - உன்மேல் — அவிழ்மலரம்பு -
விரிந்தபுஷ்பபாணம் — பட்டதாயிருந்தன்று - பட்டதாயிருந்தது —
எனக்கு — கவிவாதி - சொல்வாய் — மறையேல் - ஒளிக்கவேண்டாம்
— அன்னை - தாயாகிய - நகமகள் - பார்வதியினது — ஆணையென்
ருள், எ - று. (உ0)

ஆணையெ வெருவி மாயை யம்பலத் தாடா நின்ற
தாணுவ முளம்வி ரும்புந் தண்ணுமைத் தொழிலான் கண்கட்
கடனெனு மழகின் மிக்கா நெருவன்வந் தனனன் னானைக்
காணலு மெனைநான் காணே னென்றனள் கற்றார் போல.

(இ - ள்.) ஆணையெருவி - ஆணைக்குப்பயந்து — மாயை — அம்
பலத்தாடாநின்ற - சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்கின்ற — தாணுவம் -
சபாபதியும் — உளம்விரும்பும் - மனதிலாசைகளொளும் — தண்ணுமைத்
தொழிலான் - மத்தளத்தொழிலையுடையவனும் — கண்கட்கு - கண்க
ளுக்கு—ஊனெனும் - ஆகாசமென்றுசொல்லத்தக்க — அழகின்மிக்கான் -
அழகின்மிகுந்தவனுமாகிய — ஒருவன் — வந்தனன் - வந்தான் — அன்
னானை - அத்தன்மையையுடையவனை—காணலும் - கண்டவளவில்— எனை
நான்காணென் - நானென்னைக்காணென் — என்றனள் - என்றுசொன்
னாள் — கற்றார்போல - ஞானிகள்போல, எ - று. எனை நான்காணே
னென்றது - மோகமேலீட்டாலென்க, (உக)

அல்லம னனைய னும மவன்றனக் கலதென் னெஞ்சக்
கல்லுரு குறது முக்கட் கடவுளுக் கன்றி மேரு
வில்லுரு வாவ துண்டோ விளங்கிழாய் நின்னைக் காணு
நல்வினை யொன்றி ருப்ப நானுயிர் தரித்தே னென்றான்.

(இ - ள்.) அனையனும் - அத்தன்மையையுடையவனதுபெயர் —
அல்லமன் — அவன்றனக்கலது - அவனுக்கல்லாது — என்னெஞ்சக்கல் -
என்மனமாகியகல் — உருகுறது - உருகாது — முக்கட்கடவுளுக்கன்றி -
மூன்று கண்களையுடையபரமசிவனுக்கல்லாது — மேரு — வில்லுருவாவ
துண்டோ - வில்லடிவாகுமோ— விளங்கிழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணத்
தையுடைய விமலையே — நின்னைக்காணும் - உன்னைப்பார்க்கவேண்டிய
— கல்வினையொன்றிருப்ப - புண்ணியமொன்றிருத்தலால்—நானுயிர் தரித்
தேனென்றான் - நானுயிரோடிருந்தேனென்றான், எ - று. (உஊ)

நீநவி லல்ல மன்வே நெடுங்கண்வா னுதன்ம டந்தாய்
நானவி லல்ல மன்ற னச்சமுன் றனக்குத் தக்க
மானிட வடிவங் கொண்டு வந்தனன் போலு மன்னான்
ஞானநல் விழியி னன்றி நயந்துதன் னுண்மை காட்டான்.

(இ - ள்.) வேனெடுங்கண் - வேல்போன்றநெடியகண்களையும் —
வாணுதல் - ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுமுடைய — மடந்தாய் - மாயையே
— நீநவிலல்லமன் - நீசொல்லியவல்லமன் — நானவிலல்லமன்றான் - நான்
சொல்லியவல்லமனே — நச்சமுன்றனக்குத்தக்க - விரும்புமுனக்கேற்க—
மானிடவடிவங்கொண்டு - மனிதவடிவங்கொண்டு—வந்தனன்போலும் —
அன்னான் - அவ்வல்லமன் — ஞானநல்விழியினன்றி - நல்லஞான நேத்தி
ரங்களுக்கல்லாது—நயந்து - விரும்பி — தன்னுண்மைகாட்டான் - தன்
மெய்வடிவத்தைக்காட்டான். எ - று.

இங்கே தக்கவென்றது - காமியத்தவத்திற்குத் தக்கவெனப் பொருள்
கொள்க. (உரு)

என்னநல் விமலை கூற விலங்கிலை நெடுவேற் கண்ணி
தன்னிக ரலமன் சச்சி தாந்த சம்பு வென்ற
யன்னவ னலனி வன்றான் மத்தள வல்ல மன்காண்
முன்னொடு பின்ம யங்க மொழிந்தனை யணங்கே யென்றான்.

(இ - ள்.) என்ன - இப்படியென்று — நல்விமலைகூற - நல்லவிமலை
சொல்ல — இலங்கிலை - பிரகாசியாநின்றவிலைபோன்ற — நெடுவேற்
கண்ணி - நெடியவேலையொத்தகண்களையுடைய மாயை — தன்னிகரல
மன் - தனக்குத்தானையொத்தவல்லமன் — சச்சிதானந்தசம்புவென்றாய் -
சச்சிதானந்தவடிவமாகியசிவனென்றாய் — அன்னவனலன் - அத்தன்மை
யையுடையவனலன் — இவன்றான் — மத்தளவல்லமன் - மத்தளத்தொ
ழிலையுடையவல்லமன்—முன்னொடுபின்மயங்க - முன்னும்பின்னுமயங்க—
மொழிந்தனை - சொன்னாய் — அணங்கேயென்றான் - விமலையேயென்
றான். எ - று.

முன்னொடு பின்மயங்கலாவது :—அல்லவென்றபாலதை யாமெனக்
கோடலை. (உச)

வேண்டிய வடிவங் கொண்டு வேண்டிய வாறு செய்யு
மாண்டரு ளல்ல மற்கீ தாமென்று மாகா தென்றுங்

கோண்டரு நினது நெஞ்சாற் குறித்திடப் படுவ துண்டோ[ள்.
பூண்டிக ழிளமென் கொங்கைப் பொற்றொடி யென்று சொன்னா

(இ - ள்.) வேண்டியவடிவங்கொண்டு - தான்விரும்பிய உருவத்தைக்
கொண்டு - வேண்டியவாறுசெய்யும் - வேண்டியபடிசெய்யும் - ஆண்டரு
ளல்லமற்கு - யாவரையும் அடிமைகொண்டருளாநின்ற அல்லமனுக்கு -
ஈதாமென்றும் - இக்காரியமாகுமென்றும் - ஆகாதென்றும் - இக்காரிய
மாகாதென்றும் - கோண்டரு - மாறுபட்ட - நினதுநெஞ்சால் - உன்மன
தினால் - குறித்திடப்படுவதுண்டோ - நிச்சயிக்கக்கூடுமோ - பூண்டி
கழ் - ஆபரணங்கள் விளங்குகின்ற - இளமென்கொங்கை - இளமைபொ
ருந்திய மிருதுவாகிய முலையையுடைய - பொற்றொடி - பொன்வளையலை
யணிந்த மாயையே - என்றுசொன்னாள். எ - று. (௨௫)

தருக்கநின் னுடனு னாத் த நகாதினி யரங்கி லென்றன்
கருத்துறு மனையன் றன்னைக் காட்டுவல் கண்டு நீபின்
புரைத்தரு ளினைய னென்ன வுணர்ந்தறி வரிய னென்று
தெரித்தவ னாயி னன்னாள் நிறலினைக் காண்ப லென்றாள்.

(இ - ள்.) தருக்கநின்னுடனுனாத் தல் - உன்னுடன் தர்க்கித்துப் பேசு
தல் - தகாது - இனி - இனிமேல் - அரங்கில் - நடனசாலையில் - என்றன்
கருத்தும் - என்மனதிற்பொருந்திய - அனையன்றன்னை - அவ்வல்லமனை
- காட்டுவல் - காட்டுவேன் - கண்டுநீ - நீ அவனைப்பார்த்து - பின்பு -
உரைத்தருளினையெனன்ன - இத்தன்மையெனன்று சொல்வாயாக -
உணர்ந்து (பலதூல்களிலும்) ஆராய்ந்து - அறிவரியெனன்று - அறிதற்
கரியவெனன்று - தெரித்தவனாயின் - நீ முன்னறிவித்தவனையாகில் -
அன்னாள் நிறலினை - அப்படிப்பட்டவனது வல்லமையை - காண்பலென்
றாள் - பாப்பேனென்று சொன்னாள். எ - று. (௨௬)

கண்டுகொண் மணியின் றன்மை காட்டுதற் கறிந்து னோனாக்
கொண்டுசெல் பவர்போல் வந்த கோதையை யுடன்கொண் டே
பண்டுதன் பூசைக் கெய்தும் பரிசுபோன் மகளிர் சூழத் [கிப்
தொண்டையங் கணிவாய் மாயை சுடர்மணிக் கோயில் புக்காள்.

(இ - ள்.) கண்டுகொண்மணியின்றன்மை - பார்த்துப்பெற்றுக்கொள்
ளும் ரத்தினத்தின்குணத்தை - காட்டுதற்கு - அறிந்துசொல்வதற்கு
- அறிந்துனோனா - தெரிந்தவர்களை - கொண்டு செல்பவர்போல் -

அழைத்துக்கொண்டு போகும்வர்போல — வந்தகோதையை - கைலையிலிருந்து வந்தவிமலையை—உடன்கொண்டேகி - தன்னுடனழைத்துக்கொண்டிபோய் — பண்டு - முன்பு — தன்பூசைக்கெய்தும் பரிசுபோல் — தான் பூசைசெய்தற்குப் போகுந்தன்மைபோல — மகளிர்குழ - மாதர்குழந்து வர — தொண்டையங்கனிவாய் மாயை - அழகியகோவைக் கனிபோன்ற அதரத்தையுடைய மாயை — சுடர்மணி - பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினங்கள்பதித்த—கோயில்புக்காள் - மதுகேஸ்வரருடைய ஆலயத்திற் போயினான். எ - று. (உஎ)

அருச்சுனை முன்பு போனன் றுற்றுபு மதுகை நாதன் றிருச்சரணங்கள் போற்றிச் சேயரி நெடுங்கட் செவ்வாய் வினாத்துணர் மலர்மென் கூந்தல் விமலைமா தோடும் வந்து நிருத்தமண் டபம்பு குந்தா ணினாவளைத் தளிர்க்கை மாயை.

(இ - ள்.) நிராவளைத்தளிர்க்கைமாயை - வரிசையாகவளையல்களையணிந்த தளிர்போன்றகைகையுடைய மாயை — அருச்சுனை - பூசையை— முன்புபோல் - தான்முன்புசெய்துவந்ததுபோல — நன்றுற்றுபு - நன்றாகச்செய்து — மதுகைநாதன் - மதுகேசுவரனுடைய — திருச்சரணங்கள் போற்றி - திருவடிகளைத்துதித்து — (பின்பு) — சேயரிநெடுங்கண் - செவ்வரிபரந்த நெடியகண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் — விரைத்துணர்மலர்மென் கூந்தல் - வாசனை பொருந்தியகொத்தாகிய பூவையணிந்த மெல்லியகூந்தலையுமுடைய — விமலைமாதோடும் - விமலையோடும் — வந்து — நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாள் - நடனமண்டபத்தினுள்ளே பிரவேசித்தாள். எ - று. (உஅ)

அல்லமனிவன்றான் றுனென் றறிதர வறிகி ராமற் சொல்லுக வெனவ டிக்குந் தோற்றம்போன் மத்த ளத்தை வல்லவ னறைத லோடு மாயைநெஞ் சூச லாடச் சில்லரி மணிச்சி லம்பு சிலம்புற வாடுகின்றான்.

(இ - ள்.) அல்லமனிவன்றன்றானென்று - இவன்றனிவன்றானல்லமனென்று — அறிதர - அறியும்படி — வறிதிராமல் - சும்மாயிராமல் — சொல்லுகவென - சொல்லென்று — அடிக்குந் தோற்றம்போல் - அடிக்குங்காட்சிபோல — மத்தளத்தை — வல்லவன் - வல்லவனாகிய பிரபுதேவன் — அறைதலோடும் - (தாம்தாமென்று) அடித்தவளவில் — மாயை— நெஞ்சூசலாட - தன்மனது ஊஞ்சலாட — சில்லரி - சிலவாகியபரலையு

டைய — மணிச்சிலம்பு - ரத்தினத்தினுஞ்செய்த சிலம்புகள் — சிலம்புற -
ஒலிக்கும்படி — ஆடுகின்றாள் - நடனஞ்செய்கின்றாள். எ - று. (௨௯)

முன்னுற நின்ற ஞான மூர்த்திமேல் விழியு மார்த்துப்
பின்னுற நின்ற மூர்த்தி மான்மிசைப் பெயரு நெஞ்சு
மன்னுற விருத்தி நின்று மாயைதா னடித்தாள் கண்டோர்
தன்னய னமுமா நெஞ்சுந் தன்மிசை வந்து வீழ்

(இ - ள்.) முன்னுறநின்ற - முன்னேநின்ற — ஞானமூர்த்திமேல் -
ஞானவடிவின்னாகிய மதுகேசனிடத்து — விழியும் - பார்வையையும்—
ஆர்த்து - மத்தளமடித்து — பின்னுறநின்ற - பின்னேநின்ற — மூர்த்தி
மான்மிசை - சிறந்தவடிவையுடைய அல்லமனிடத்து — பெயரும் - விஷ
யங்களிற் செல்லுந்தன்மையையுடைய—நெஞ்சும் - மனதையும்—மன்னுற
விருத்தி - நிலபெறவைத்து — நின்று — மாயைதான் - மாயையானவள்
— கண்டோர்தன்னயனமும் - தன்னைப்பார்க்கின்றவர்களுடைய கண்க
ளும் — மாநெஞ்சும் - மயக்கமுற்றமனமும் — தன்மிசைவந்துவீழ் -
தன்மேல்வந்து விழும்படியாக—நடித்தாள் - நிர்த்தனஞ்செய்தாள். எ - று.

ஞானமூர்த்தியென்றது - முத்தியைத்தரத்தக்கதாகவும் மூர்த்திமான்
மிசையென்றது—மோகத்தைவினைவிப்பதாகவுங்கருதிக் கூறியபெயரான்க.

அரத்தம துறுப ளிங்கா யரிமதர் மழைக்கண் மாயை
கருத்துறு காமம் தன்பாற் காணுறத் தோன்றி நின்றான்
வருத்துறு செயல்கொண் மாயை மருவிய குணம் மித்துப்
பரத்தினிற் றேன்று மென்று பகர்வது முண்மை யன்றே.

(இ - ள்.) அரி - இரகைகளையும் — மதர் - செருக்கையும் — மழை -
குளிர்ச்சியையுமுடைய — கண் - கண்களையுடைய — மாயை - மாயையி
னது — கருத்துறுகாமம் - மனதிலுற்றவிரகம் — அரத்தமதுறுபளிங்
காய் - செந்நிறஞ்சேர்ந்தபளிங்குக்கொப்பாய்— தன்பால் - தன்னிடத்தில்
—காணுறத்தோன்றி - காணும்படிவிளங்கி — நின்றான் - (அல்லமன்) நின்
றான் — வருத்துறு - வருத்துகின்ற — செயல்கொள் - செய்கையைக்
கொண்ட — மாயை - மாயையினிடத்தில் — மருவிய - பொருந்திய —
குணம் - சத்துவமுதலியகுணங்கள்—அடுத்து - சேர்ந்து —பரத்தினில் -
பிரமத்தினிடத்தில் — தோன்றுமென்று - காணப்படுமென்று — பகர்வ
தும் - சொல்லுவதும்—உண்மையன்றே - மெய்ம்மையன்றே. எ - று. ()

ஆழியடுத்தது காட்டு மாறுபோன்று, பரமும் மாயைக்குக் காமிய
நிட்காமியத்திற் கியைந்தவாறு, காமியவல்லமனாகக் காணப்பட்டதென்க.

கூத்துக்குப் புருந்த நம்பி கொட்டுக்கு நாணு ருமற்
சீர்த்தப்பு நடந வின்று சிந்தைவே ருகி நின்றான்
வார்த்தைக் குட் படாத ஞான வாரியை வாயாற் சொல்ல
மூத்துக்கு மதியை வென்ற முகத்தியர் குழாத்து னாணி.

(இ - ள்.) கூத்துக்கு - ஆட்டுவித்தலின்போருட்டு - புருந்த - வந்த
— நம்பி - அல்லமனது — கொட்டுக்கு - மத்தளவோசையின் வரிசைக்கு
— சீர்த்தப்பு - சதிதப்பிய — நடநவின்று - நடனஞ்செய்து — நாணு
மல் - (மாயையானவள்) வெட்கமுறாமல் — வார்த்தைக்குட்படாத - சொற்
களுக்கெட்டாத — ஞானவாரியை - ஞானக்கடலாகிய அல்லமனை —
வாயாற்சொல்ல — மூத்துக்கு - முதிர்ந்து குறையாநின்ற — மதியை
வென்ற — சந்திரனைவென்ற — முகத்தியர்குழாத்துள் - முகத்தையுடைய
மகளிர் கூட்டத்தில் — நாணி - வெட்கமுற்று — சிந்தை - மனது —
வேறுகின்றான் - வேறுபட்டுகின்றான். எ - று.

ஏனைய ஞானம்போற், பூர்வபட்சப்படுத்தற் கியையாமையின் வார்த்
தைக்குட்படாதவென விசேஷணந் தந்தார். (௩௨)

கையொடு செல்லா நின்ற கடைக்கனான் மாயை காட்ட
வையனை விமலை கண்ணுற் றதிசய முடைய ளாகி
வையக மதனின் மிக்க மனிதரு ளினையன் போல
மெய்யழகுடையான் றன்னே வேறுகண் டிலனென்றுள்ளி.

(இ - ள்.) கையொடு — செல்லாநின்ற - போகாநின்ற — கடைக்க
னான் — மாயைகாட்ட - மாயையானவள் காண்பிக்க — ஐயனை - அல்ல
மனை — விமலை — கண்ணுற்று - பார்த்து — அதிசயமுடையளாகி - ஆச்
சரியமுடையவளாகி — வையகமதனில் - உலகத்தில் — மிக்க - மிகுந்த—
மனிதரூள் - மனிதர்களுக்குள்ளே — இனையன்போல - இத்தன்மையை
யுடையவன்போல— மெய்யழகுடையான் றன்னே - உண்மையான அழகை
யுடையவனை — வேறுகண்டிலனென்று - வேறே கண்டதில்லையென்று
— உள்ளி - ஆலோசித்து. எ - று. (௩௩)

மாறரு மலமனேயிவ் வடிவுகொண் டிவள்செய் பூசைப்
பேறரு ஞாதற்கும் றுனோ பெருந்தவத் தாழ்பி றந்த

வேறொரு மகனோ வென்று விமலையை யத்த ளாகித்
தேறில ணிற்ப மாயஞ் செய்துநின் றனனெங் கோமான்.

(இ - ள்.) மாறும் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற — அலமனே - அல்ல
மனே — இவ்வடிவுகொண்டு - இவ்வுருவங்கொண்டு— இவன்செய்ப்புசை -
இம்மாயைசெய்கின்ற பூசையினது — பேறருளுதற்கு - பலனைக்கொடுத்
தற்கு — உற்றானே - வந்தானே— பெருந்தவத்தால் - பெரியதவத்தினால்
— பிறந்த — வேறொருமகனோவென்று - மற்றொருபுருஷனோவென்று—
விமலை — ஐயத்தளாகி - சந்தேகித்தவளாகி — தேறிலணிற்ப - தெளியா
தவளாயிருக்க — மாயஞ்செய்துநின்றனன் - மயக்கஞ்செய்துநின்றான்—
எங்கோமான் - எமதுதலைவனாகிய அல்லமன். எ - று.

மாறும் யாதொன்றானு மாறுதற்கரியவெனப் பொருள்கோடல்
சிறப்பு. அன்றேல் தேற்றேகாரத்தாற் பயனென்னே, (௩௪)

தமமில்வே லையினிற் சேய்மைத் தடத்தொரு வனைக்கண் டன்
னமைவுற வருதல் போத லையமும் றறியார் போல [௮
நிமலனை விகாரி யென்று நிகழ்நிரு விகாரி யென்றும்
விமலையே மயங்கு மென்னின் மாயையை வெறுப்ப தென்னே.

(இ - ள்.) தமமில்வேலையினில் - இருளில்லாதபொழுதில் — சேய்
மைத்தடத்து - தூரவழியில் — ஒருவனை—கண்டு - பார்த்து—அன்னான் -
அவன் — அமைவுற - பொருந்த — வருதல்போதல் - வருதலையும்போத
லையும் — ஐயமும் - சந்தேகித்து — அறியார்போல - அறியமாட்டா
தவர்போல — நிமலனை - அல்லமனை — விகாரியென்றும் - விகாரத்தை
யுடைய மனிதனென்றும் — நிகழ் - பிரகாசியாநின்ற—நிருவிகாரியென்
றும் - விகாரமில்லாதகடவுளென்றும் — விமலையே—மயங்குமென்னில் -
மயங்குவாளாகில் — மாயையைவெறுப்பதென் - மாயையை வெறுத்துச்
சொல்வதென்ன. எ - று.

விகாரம் மாயாசகிதமெனவும் ; நிர்விகாரம் மாயாசகிதமெனவுங்
குறிப்பிக்க விங்கனங்கூறியதென்க. கருவயப்படாதலின் விமலையே
யெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். (௩௫)

நீர்நிலை கோலாற் காணு நீர்மைபோ லிங்கு நின்றோன்
சீர்நிலை மாயை தன்னாம் நெளிவுற வறிவ லென்னு

வேர்நிலை வடிவ மாயைக் கிணையனே யலம னென்று
வார்நிலை முலைம டந்தை வடிக்கணற் காட்டி னுளால்.

(இ - ள்.) நீர்நிலை - சலத்தினுழத்தை — கோலாற்காணும் - கோலா
லறியும் — நீர்மைபோல் - தன்மைபோல — இங்குநின்றேன் - இவ்விடத்
தில் நின்றவனது — சீர்நிலை - குணத்தின்றன்மையை—மாயைதன்னால் -
மாயையினால் — தெளிவுற - சந்தேகமில்லாமல் — அறிவென்னு - அறி
வேனென்று — ஏர்நிலைவடிவம் - அழகினிருப்பிடமாகிய வடிவத்தை
யுடைய— மாயைக்கு— இணையனே - இவனே—அலமனென்று - அல்லம
னென்று — வார்நிலை - கச்சணிந்த — முலை - ஸ்தனத்தையுடைய —
மடந்தை - விமலை — வடிக்கணல் - கூர்மைபொருந்தியகண்ணால் — காட்
டினாள். எ - று. (௩௬)

கண்ணினுற் கேட்குஞ் சீர்சால் கங்கணத் திறைவன் முன்னர்
கண்ணினுற் குமரர் நெஞ்சக் கட்டவிழ்த் தாடு வாட்டுக்
கண்ணினுற் கூற வந்த கைலைமா தறிந்தா ளன்னாள்
கண்ணினுற் கண்டு ஞானக் கண்ணினுற் காண்பான் றன்னை.

(இ - ள்.) கண்ணினுற்கேட்கும் - கண்ணுலேகேட்கும்படியாகிய —
சீர்சால் - சிறப்புமிருந்த — கங்கணத்திறைவன் முன்னர் - பாம்பாகிய
கடகத்தையுடைய மதுகேசனது சந்நிதியில் — கண்ணினால் - தன்கண்
ளால் — குமரர் - காளையரது — நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்து - மனவலியைநீக்கி
— ஆடுவாட்டு - ஆடுகின்றமாயைக்கு — வந்தகைலைமாது - கைலாசத்தி
லிருந்துவந்த விமலை — கண்ணினுற்கூற - கண்ணினுலேகாட்ட — அன்
னாள் - அந்த மாயையானவள் — ஞானக்கண்ணினுற்காண்பான் றன்னை -
ஞானநேத்திரத்தினுற்காணப்பட்ட அல்லமனை — கண்ணினுற்கண்டு -
கண்ணுலேபார்த்து—அறிந்தாள். எ-று.

ஞானக்கண்ணினுற் காண்பான் றன்னை யென்றதனால், அன்னாளும்
ஞானக்கண்ணினுற்கண்டறிந்தாளெனப் பொருள் கொள்க. (௩௭)

வல்லிதன் மனத்திற் காம மாய்ந்துவண் கைலைக் குன்றில்
சொல்லிய சூனெஞ் சத்திற் றேன்றலுஞ் சுழன்றா டிப்போ
யல்லமன் மீதுவீழ்வா ளாகமேல் வீழ்ந்து பற்றிப்
புல்லிய நினைந்து சென்றாள் புல்லிய நெறியி னின்றாள்.

(இ - ள்.) புல்லியநெறியினின்றாள் - அற்பமாகியகாமத்தைக்கருதி
நின்றவளாகிய — வல்லி - மாயை—தன்மனத்தில்—காமமாய்ந்து - ஆசை

கெட்டு — வண்கைலைக்குள் நில் - வளம்பொருந்திய கைலாசகிரியில் — சொல்லிய — சூன் - சபதம் — நெஞ்சத்தில் - மனதில்—தோன்றலும் - தோன்றியவனவில் — சுழன்றாழப்போய் — அல்லமன்மீதுவீழ்வாளாக - அல்லமன் மேல்விழுகிறவள்போல—மேல்வீழ்ந்து — பற்றி - பிடித்து — புல்லிய - கட்டிக்கொள்ள — நினைந்து - நினைத்து — சென்றாள் - போனாள். எ - று.

மனத்திற் காமமாய்ந் தென்றமையானும் சொல்லியருளெஞ்சத்திற் றோன்றலு மென்றமையானும் இவன் மத்தளக்கார வல்லமனன்றெனக் கருதியதாகக் கண்டாம். (௩௮)

கீண்டன னவள்க ருத்தைக் காரிகை மனத்திற் காம மண்டல முணரக் காட்டி வழிக்கொள்வ லென்று ளத்திற் கொண்டிகை தவறி வீழ்ந்த குடமென மத்த ளந்தான் விண்டிக வெறிந்து போகட் டோடினன் விரைந்து வீரன்.

(இ - ள்.) வீரன் - அல்லமன் — அவள்கருத்தை - அம்மாயையினது நினைவை — கண்டனன் - அறிந்து — காரிகைமனத்துள் - இம்மாயையி னது மனத்துளிருக்கும்—காமம் - காமத்தை— மண்டலமுணரக்காட்டி - இவ்வுலகமறியச்செய்து — வழிக்கொள்வலென்று - போவேனென்று — உளத்திற்கொண்டு - மனதில்நினைத்து — கைதவறிவீழ்ந்தகுடமென - கைதப்பி விழுந்த குடம்போல — மத்தளம் — விண்டிக - உடையும்படி— எறிந்துபோகட்டு - எறிந்துவிட்டு — ஓடினன்விரைந்து - சீக்கிரமாக ஓடினான். எ - று. (௩௯)

இத்தனை யாட்ட மெல்லா மிவட்கித னுலென் றெண்ணி மத்தள மதனை வீசிப் போகல்போல் வள்ளல் போகப் பித்தடைந் தனன்கொ லென்று பித்துறீஇ மாத ரெல்லாங் கைத்தளிர் விரன்மு டக்கிக் கவுளடி வைத்து நின்றார்.

(இ - ள்.) இவட்கு - இம்மாயைக்கு — இத்தனையாட்டமெல்லாம் — இத்தனென்று — எண்ணி - நினைத்து — மத்தளமதனை - மத்தளத்தை — வீசி - எறிந்து — போகல்போல் - போவதுபோல — வள்ளல்போக - அல்லமதேவன்போக - மாதரெல்லாம் - ஸ்திரீகளெல்லாரும்—பித்தடைந்த னன்கொலென்று - இவன் பைத்தியங்கொண்டானாவென்று — பித் துறீஇ - மயக்கங்கொண்டு — கைத்தளிர்விரல் - தளிர்போன்ற கைவிரல் — முட்டக்கி — கவுளடி - கபோலமூலத்தில்—வைத்துநின்றார். எ - று.

பறையடித் தின்று காறு மறைத்தவிப் பாவை செய்கை
பறையுடைத் தொழிந்து காளை பாரொலா மறியச் செய்தான்
கறையடிக் களிநல் யானைக் கருங்கழற் சீற்றத் துப்பி
னிறைமகட் குயிர்நி லாதென் றிருளையர் மனமு னைந்தார்.

(இ - ள்.) பறையடித்து - வாத்தியமடித்து — இன்றுகாறும் - இன்றுவரையில் — மறைத்த — இப்பாவைசெய்கை - இம்மாயையினது செய்கையை — பறையுடைத்து - வாத்தியத்தையுடைத்து — ஒழிந்து - நீங்கி — காளை - அல்லமன் — பாரொலாம் - உலகமெல்லாம் — அறியச்செய்தான் — கறையடி - உரல்போன்ற அடிகளையும் — களி - செருக்கையுமுடைய — நல்யானை - நல்லயானையையும் — கருங்கழல் - பெருமை பொருந்திய வீரக்கழலையும் — சீற்றத்துப்பின் - கோபத்தையும் வலியையுமுடைய — இறைமகட்டு - அரசன்மகளாகிய மாயைக்கு — உயிர்நிலாதென்று — இருளையர் - தோழிகள் — மனமுனைந்தார் - மனம் வருந்தினார்கள், எ - று. பாவைபோல்பவனைப் பாவையென்றது - உவமையாகுபெயர். (சக)

சிலைமத னின்று செய்யுந் செருவினுக் கன்றி வெள்ளி
மலைதனி லியம்பு மாற்றம் வருவிற்பென் னுளம ழிந்தான்
கலவிசெய் தலைவ னீங்கக் கைப்பொருட் கழுதி ரங்கு
முலைவிலை மகளிர் போல முத்தவா னைகைப் பொற் கொம்பு.

இ - ள்.) முத்தவாண்கைப் பொற்கொம்பு - முத்தையொத்த ஒளி பொருந்திய பற்களையுடைய கற்பகக் பூங்கொம்புபோல்பவளாகியமாயை — சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் — இன்றுசெய்யும் - இப்போதுசெய்கின்ற — செருவினுக்கன்றி - சண்டைக்கேயல்லாமல் — வெள்ளிமலைதனில் - கைலாசகிரியில் — இயம்புமாற்றம் - சொல்லியபிரதிக்கொ — வருவிற்பென்று - நவறியதென்றும் — கலவிசெய்தலைவன் - போகநாயகன் — நீங்க - நீங்குதலினாலே — கைப்பொருட்டு - கையில் வருந்திரவியத்துக்கு — அழுதிரங்கும் - துக்கிக்கின்ற — முலைவிலைமகளிர் போல - தாசிகளைப்போல — உளமழிந்தான் - மனங்கலங்கினான், எ - று. செருவினுக்கன்றியு மென்பதிலும்மை, எஞ்சியது. (சஉ)

மாலேவாய் மரையே போலு மாயைவாண் முகத்தைக் கண்டு
வேலுலாங் கருங்கட் செவ்வாய் விமலைமா தவளு ளத்திற்

சாலுமா ரஞர நிந்து தடங்கணய் தளரோ நீநின்
சீலநா யகன்போந் தேத்துந் தேடிநாந் காண்போ மென்றாள்.

(இ - ள்.) மாலைவாய் - மாலைக்காலத்து - மரையேபோலும் - தாம
மைலரையொத்த - மாயைவாண்முகத்தை - மாயையினது ஒளிபொருந்
திய முகத்தை - கண்டு - பார்த்து - வேலுலாம் - வேல்வடிவமுலாவு
கின்ற - கருங்கண் - கரியகண்களையும் - செவ்வாய் - சிவந்தவாயையு
முடைய - விமலைமாத - விமலையானவள் - அவளுளத்தில் - அம்மாயை
யினது உள்ளத்தில் - சாலும் - மிகவும் - ஆரஞர் - நிறைத்துக்கத்தை
— அறிந்து — தடங்கணய் - விசாலமாகிய கண்களையுடைய மாயையே—நீ
— தளரோல் - வருந்தாதே - நின் - உன்னுடைய - சீலநாயகன்போம் .
ஒழுக்கத்தையுடைய தலைவன்போகின்ற - தேத்தும் - இடத்தும்—தேடி
— நான்காண்போ மென்றாள். எ - று.

தாமமாயை மரையென்று - விகாரம். தேயத்துமெனற்பாலது
தேத்துமென்றாயது - இடைக்குறை. (சங)

சிலைநுதல் விமலை சொல்லாற் றெளிந்துள மிறையை நோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயை காட்டினிற்றொடர்ந்துபோனாண்
மலர்தொடரளிகள் போல மாயையைத் தொடர்ந்து சென்றார்
கொலைபடு மயில மர்த்துக் குழைபொரு தடங்க ணல்லார்.

(இ - ள்.) சிலைநுதல் - வில்லையொத்தநெற்றியையுடைய - விமலை -
விமலையினது - சொல்லால் - தெளிந்துளம் - மனந்தெளிந்து -
இறையைநோக்கி - அல்லமனைநாடிக்கொண்டு - கலைதொடருழைபோல் -
ஆண் மானைத்தொடருகின்ற பெண்மான்போல - மாயை - காட்டினில்
— தொடர்ந்துபோனாள் - கொலைபடும் - கொல்லுதலையுடைய - அயில
மர்த்து - வேலோடுயுத்தஞ்செய்து - குழைபொரு - காதுடன் போர்செய்
கின்ற - தடங்கணல்லார் - விசாலமாகிய கண்களையுடைய ஸ்திரீகள் -
மலர் தொடரளிகள்போல - புஷ்பத்தைத்தொடருகின்ற வண்டிகள்போல
— மாயையைத்தொடர்ந்து - சென்றார் - போனார்கள். எ - று. (சச)

மெய்த்தவம் பயின்று பெற்று வேந்தர்க்குங் கொடாமன் முக்
ணத்தனுக் கென்று வாளா வரசன்வைத் திருந்த பாவை [க
மத்தளி கன்பின் போனாண் மகடனை யந்தோ வாண்டு
பத்தின்மேல் வைத்தி ருத்தல் பாவமென் நிகழ்ந்தார்கண்டோர்.

(இ - ள்.) அரசன் - மமகாரன் — மெய்த்தவம்பயின்று - உண்மை யான தவத்தைச்செய்து — பெற்று — வேந்தர்க்குங்கொடாமல் - அரசருக் கும் விவாகஞ்செய்தகொடாமல் — முக்கணத்தனுக்கென்று - மூன்றுகண் களையுடையபரமசிவனுக்கென்று — வாளா - வீணாக — வைத்திருந்த — பாவை - பெண் — மத்தளிகன்பின்போனாள் - மத்தளங்கொட்டுவோன் பின்னே போனாள் — அந்தோ - ஐயோ—மகடனை - மகளை—ஆண்டுபத் தின்மேல் வைத்திருந்தல் - பத்துவருஷத்தின்மேல் கல்யாணஞ்செய்து கொடாமல் வைத்திருப்பது—பாவமென்று — இகழ்ந்தார் - இகழ்ந்தனர் —கண்டோர் - பார்த்தவர்கள். எ - று. (சுரு)

பாவமும் பழியு நல்கும் பல்வகைப் புகழ் றங்கள் யாவையு மழிக்கு மெய்து மின்பமு மதனா லெய்து நோவுநன் மரபுஞ் செய்யு நோன்புநல் லொழுக்கு மேன்மை சாவுமெண் ணுரும னிற்குந் தயங்குபுன் காம மென்பார்.

(இ - ள்.) தயங்கு - பிரகாசியாநின்ற — புன்காமம் - அற்பமாகிய காமமானது — பாவமும்பழியும் - பாவத்தையும்பழியையும் — நல்கும் - கொடுக்கும் — பல்வகைப்புகழ்றங்கள் - பலவகைப்பட்டகீர்த்தியையும் தருமத்தையும்—யாவையும் - மற்றவைகளையும்— அழிக்கும் - கெடுக்கும் — எய்துமின்பமும் - தன்னுல்வருஞ்சிற்றின்பத்தையும் — அதனாலெய்து நோவும் - அவ்வின்பத்தால் வருந்துன்பத்தையும் — நன்மரபும் - நல்ல பரம்பரையையும்— செய்யுநோன்பும் - செய்கின்றவிதங்களையும் — நல் லொழுக்கும் - நல்ல ஒழுக்கத்தையும்— மேன்மை - மேம்பாட்டையும் — சாவும் - இறப்பையும்—எண்ணுருமல் - எண்ணுதிருக்கும்படி — நிற்கும் - நிலைபெறும் — என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள். எ - று. (சுசு)

வேறு.

பஞ்சின்மேன் மிதிப்பினும் பதைப தைக்குமென் பதங்க ளஞ்சு ருள்பரன் மிதிப்பதை நீருண வவாவாள் விஞ்சு ஞாயிறு முதிர்கதிர் வெதுப்பினை வெருவாள் நெஞ்சி யோகிமே விருத்தியந் நிராவனை சென்றாள்.

(இ - ள்.) பஞ்சின்மேல் — மிதிப்பினும் - மிதித்தாலும் — பதை பதைக்கும் - பதைபதைக்கின்ற—மென்பதங்கள் - மெல்லியபாதங்கள் — புரன்மிதிப்பதை - பருக்கைக்கல்மேல் மிதிப்பதைக்குறித்து—அஞ்சுருள் ,

அச்சமுறான் — நீருணவவாவான் - நீர்பருகுதலைவிரும்பான் — ஞாயிறு -
 சூரியனது — விஞ்சு - மிகவும் — முதிர் - முதிர்ந்த — கதிர் - கிரணங்க
 ஞடைய — வெதுப்பினை - வெப்பத்தைக்குறித்து — வெருவான் - பயப்
 படான் — நெஞ்சு - மனதை — யோகிமேலிருத்தி - அல்லமன்மேல்
 வைத்து — அந்நிவைனை - அந்தமாயை — சென்றான், எ - று, நினை
 வனை - அன்மொழித்தொகை, (சஎ)

காம வெந்தழ லாலுடல் வெந்துளங் கரிந்த
 கோம டந்தைய லாலலை மேல்வரு குளிர்தண்
 பூம டந்தையப் பாலையிற் போமெனிற் புனலிற்
 றுமி ளங்கயல் சுடுமணல் வீழ்ந்தெனத் தளரும்.

(இ - ள்.) காமவெந்தழலால் - வெவ்வியகாமாக்கினியால் — உடல்
 வெந்து - சரீரம்பெந்து — உளங்கரிந்த - உள்ளங்கருகிய — கோமடந்தை
 யலால் - ராஜபுத்திரியாகியமாயை யல்லாமல் — அலைமேல்வரும் - பாற்
 கடலிற்பிறந்த — குளிர்தண் - மிகவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய — பூமடந்
 தை - சீதேவியானவள் — அப்பாலையிற்போ மெனில் - அப்பாலையிலத்திற்
 போவாளாகில் — புனலில் - சலத்தில் — தாமிளங்கயல் - தாவாநின்ற
 இளமைபொருந்திய கெண்டையானது—சுடுமணல்வீழ்ந்தென - சுடுகின்ற
 மணலில் வீழ்ந்ததுபோல — தளரும் - சோர்வான், எ - று, கடலை யலை
 யென்றது - சினையாகுபெயர், (சஅ)

பா னலங்கருங் கண்ணிபோ கியகொடும் பாலை
 யானை தன்புழைக் கைநிகர் துளியிடை விடாமல்
 வான நின்றுபெய் யினுந்தழற் பட்டவல் லிரும்பின்
 மேன கந்தெறி திவலைபோற் சுவறுறும் விரைந்து.

(இ - ள்.) பா னலங்கருங்கண்ணி - நீலோற்பலமலையொத்த கரிய
 கண்களையுடையமாயை — போகிய — கொடும்பாலை - கொடியபாலை
 நிலம் — யானைதன் - யானையினுடைய — புழைக்கைநிகர் - துதிக்கை
 யையொத்த — துளி - நீர்த்தாகைகளை — இடைவிடாமல் - ஓயாமல் —
 வானம் - மேகமானது—நின்றுபெய்யினும் - நெடுங்கால நின்றுபெய்தா
 லும் — தழற்பட்ட - அக்கினியிற்காயப்பட்ட — வல் - வலிய — இரும்
 பின்மேல் — நகந்தெறி - நகத்தால்தெறித்த — திவலைபோல் - நீர்த்துளி
 போல—விரைந்து - சீக்கிரத்தில் — சுவறுறும் - சுவறிப்போம், எ - று, (.)

மால ருந்திய போதுதன் வயிற்றிடை யிராதிப்
பாலையன்றுட னுமிழ்ந்தில னாகின் மெய்பதைத்து
வேலை யின்றலை வீழ்ந்தத னுலுமுண் வெண்ணெ
யாலும் வெந்தழ றணிந்துயி ருய்குவ னலனே.

(இ - ள்.) மால் - நாரணன் — அருந்தியபோது - இவ்வுலகத்தை
யுண்டபொழுது — தன்வயிற்றிடையிராது - தன்வயிற்றிலிராமல் — இப்
பாலை - இந்தப்பாலேநிலத்தை — அன்று - அந்நாளில் — உடனுமிழ்ந்திலனா
கில் - உடனேயுமிழாவிட்டால் — மெய்பதைத்து - சரீரம்பதைத்து —
வேலையின்றலை - சமுத்திரத்தினிடத்தில் — வீழ்ந்ததனாலும்—உண்வெண்
னெயாலும் - வெண்ணெயையுண்டதினாலும் — வெந்தழறணிந்து - வெவ்
வியதாபம்நீங்கி—உயிருய்குவனலன் - பிழைத்திருக்கமாட்டான், எ - று,
உமிழ்ந்திலனாகி லுயிருய்குவனலனென்றதனால் - தகாமையணி. (ரு0)

நாயி னுவினீர் சிறுமுயற் குருளைக ணக்குந்
திய பாலையிற் றனைமறந் தவசத்திற் சென்ற
மாயை மாதுபின் றொடர்ந்துசென் மலர்முக மாதர்
வாயி னீரநீஇக் கண்கணீர் சுரந்தன வந்து.

(இ - ள்.) நாயினுவினீர் - நாயினது நாவிலுள்ளசலத்தை — சிறு
முயற்குருளைகள் - சிறியமுயற்குட்டிகள் — நக்கும் - நக்குகின்ற — திய
பாலையில் - கொடியபாலேநிலத்தில்—தனைமறந்து—அவசத்தில் - பரவசப்
பட்டு — சென்ற - நடந்த — மாயைமாதுபின் - மாயையினதுபின்னே—
தொடர்ந்துசெல் - தொடர்ந்துபோகின்ற — மலர்முகமாதர் - தாமரை
மலர்போன்றமுகத்தையுடையமகளிர் — வாயினீரநீஇ - வாயில் சலமற்று
—கண்கணீர் - கண்களில்சலம் — வந்து சுரந்தன, எ - று. (ருக)

கான னிரெனச் சிறிதிடங் கடிது சென் றிளைப்பார்
மான னாரசிலர் வாய்க்கடை நாவினால் வருடித்
தானே யோர்கர முகத்தெதி ரசைத்துமெய் தளர்வார்
வேணி லாகொடி தென்றுதம் விதியினை வெறுப்பார்.

(இ - ள்.) மானாரசிலர் - மானையொத்தசிலஸ்தரீகள் — கானனீ
ரென - கானலைச்சலமென்றுநினைத்து — சிறிதிடம் - கொஞ்சதூரம் —
கடிதுசென்று - விரைந்துசென்று — இளைப்பார்—வாய்க்கடை - கடைவா

யை — நாவினால் — வருடி - தடவி — தானையோர்கரம் - ஒருகையால்
முன்தானையை — முகத்தெதிரசைத்து - தங்கள்முகத்துக்கெதிரேவீசி —
மெய் - சரீரம் — தளர்வா — வேனில் - வேனிற்காலம் — ஆ — கொடி
தென்று - கொடியதென்று — தம்விதியினை - தமதுவிதியை — வெறுப்
பார், எ - று. (௫௨)

மாத ரிவ்வணந் தொடர்ந்துபின் வரவெழின் மாயை
பாத தாமரை வருந்தின பாலை யு ணடந்தவ்
வாதி நாயகன் றனை மறித் துதவிசெய் தறன்மெல்
லோதி யோடுற வாவமென் றுழைகண்முன் னோடும்.

(இ - ள்.) மாதர் - ஸ்த்ரீகள் — இவ்வணம் - இத்தன்மையாக—
தொடர்ந்து — பின்வர - பின்னேவர — எழின்மாயை - அழகையுடைய
மாயையினது—பாததாமரை - தாமரைமலர்போலுள்ளபாதங்கள்—பாலை
யுள் - பாலைநிலத்தில்—நடந்து—வருந்தின—(ஆதலால்) அவ்வாதிநாயகன்
றனை - அவ்வல்லமதேவனை — மறித்து - தடுத்து — உதவிசெய்து —
அறன்மெல்லோதியோடு - கருமணலையொத்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய
மாயையோடு — உறவாவமென்று - சிநேகமாவோமென்றோடுதல்போல
—உழைகள் - மான்கள் — முன்னோடும் - முன்னேயோடும். எ - று.

மான்க ளிவாகளைக்கண்டு வெருண்டோடுங்காட்சி, அல்லமனைமறுத்து
மாயைக்குறவாவமென்றோடுதல்போன் நிருப்தலின் - தோற்றவணி.(௫௩)

கூந்தன் மேல்விரி முகிறரக் கோபம்வாய் காட்ட
வேந்து கொங்கையின் வடமலை யருவியை யேய்ப்பக்
காந்த ளங்கைக டரவருங் காரெனக் கலாபம்
வாய்ந்த மஞ்ஞைகண் மகிழ்வந் தனள்பெரு வனத்தில்.

(இ - ள்.) கூந்தல் - தலைமயிரானது — மேல்விரிமுகிறர - மேலே
பரந்தமேகத்தினது தோற்றத்தைத்தருதலாலும் — கோபம்வாய்காட்ட -
உதானது இந்திரகோபத்தைக்காட்டலாலும் — ஏந்துகொங்கையின்
வடம் - ஏந்தியஸ்தனங்களின் மேலிருக்கும் முத்துமலைகள் — மலையரு
வியை—ஏய்ப்ப - ஒத்தலாலும்—காந்தளங்கைகடர-அழகியகைகள் காவின்
மலரின்தோற்றத்தைத் தருதலாலும் —வருங்காரொன - வருகின்றகார்கால
மென்று — கலாபம் வாய்ந்த மஞ்ஞைகள் - தோகையுடையமயில்கள் —

மகிழ - சந்தோஷிக்க — பெருவனத்தில் - பெரியகாட்டில் — வந்தனள் - மாயைவந்தாள். எ - று.

கூந்தல் - வாய் - வடம் - கை - முதலியவதிஷ்டானங்களில் முகில் - கோபம் - மலையருவி - கார்தள் முதலியவாரோபங்களைக் கற்பித்தலால் உருவகவணி. (௫ச)

சிங்க முங்கரி யும்பணி செயத்தவஞ் செய்யு
வங்கு றுந்தவர் மாயைதன் முலையிடை யாமா
தங்க முஞ்சிறு சிங்கமுங் கண்டுளந் தளர்ந்து
பொங்கு றுந்துய ரோடெழுந் திரிந்துபோ யினரால்.

(இ - ள்.) சிங்கமும்—கரியும் - யானையும் — பணிசெய - தங்களுக்கு வேலைசெய்யும்படி — தவஞ்செய்யு - தவஞ்செய்து — அங்குறுந்தவர் - அவ்வனத்தில்வாசஞ்செய்கின்றமுனிவர் — மாயைதன் - மாயையினது— முலையிடையாம் - ஸ்தனமும் இடையுமாகிய — மாதங்கமும் - யானையையும் — சிறுசிங்கமும் - சிறுசிங்கத்தையும் — கண்டு - பார்த்து — உளந் தளர்ந்து - மனஞ்சோர்ந்து — பொங்குறுந்துயரோடு - மிகுந்த துக்கத் துடனே — எழுந்து — இரிந்துபோயினர் - ஓடினார்கள். எ - று.

முலையையு மிடையையும், மாதங்கமாகவுஞ் சிங்கமாகவுங் கற்பித்த லால் - உருவகநிரலையையணி. (௫௫)

கொடிய வாள்வரி வேங்கையைக் கண்டமான் குழாம்
னெடிய வாரசடை முனிவரர் கலங்குறு நிலையும் [போ
தொடியு லாவுமென் றோண்மட வாள்வரு துயரு
முடியு மாறருள் செயநினைத் தன்னருண் மூர்த்தி.

(இ - ள்.) கொடிய - கொடிதாகிய — வாள்வரிவேங்கையை - வாள் போன்றவரிகளையுடையபுலியை— கண்ட - பார்த்த—மான்குழாம்போல் - மான்கூட்டங்கள்போல — நெடியவாரசடை - மிகவுரிண்ட சடைகளையுடைய—முனிவரர் - முனிவரிற்சிறந்தோர்—கலங்குறுநிலையும் - மனங்கலங்கு கின்றநிலையும் — தொடியுலாவும் - வளைகளுலாவுகின்ற — மென்றோள் - மெல்லியகைகளையுடைய — மடவார்வருதுயரும் - ஸ்தரீகள்வருகின்ற துக்கமும் — முடியுமாறு - நீங்கும்படி — அருள்செயநினைத்தனன் — அருண்மூர்த்தி - அருள்வடிவாகிய அல்லமன். எ - று. (௫௬)

மாயை போகவோர் கணத்தினிற் துரப்பனர் மனத்தி
 னேயு நீரென வொருமுனி போனினு நவன்று
 தூய மாதவர்க் கருள்செய்து தொல்லைநல் லுருவாய்த்
 தேயு துண்மருங் கணங்கெதிர் தோன்றினன் சிரித்து.

(இ - ள்) மாயைபோக - மாயைநீங்கும்படி - ஓகணத்தினில் - ஒரு
 கணத்தில் - துரப்பன் - ஒட்டுவேன் - நீ - நீங்கள் - மனத்தில் -
 நோயுநீரென - வருத்தமுடவேண்டாமென்று - ஒருமுனிபோல் - நின்று -
 அல்லமன்றின்று - துவன்று - சொல்லி - தூயமாதவர்க்கு - பவித்ரமா
 கியமுனிவருக்கு - அருள்செய்து - அஃக்கிரகஞ்செய்து - தொல்லை
 நல்லுருவாய் - பழைய அல்லமனாய் - தேயுதுண்மருங்கு - தேய்ந்ததுண்
 ணியஇடையையுடைய - அணங்கெதிர - மாயைக்கெதிரே - சிரித்து -
 தோன்றினன். எ - று.

(௫௭)

பொங்கு மாரழல் வெஞ்சுரம் புக்கபூ வையர்க்குக்
 கங்கை யாறெதிர் தாலெனக் கண்ணெதிர் தோன்று
 மெங்க னாயகன் திருவடித் தாமரை யிணையைத்
 தங்க ளாகுலந்தீர்துமெய் குளிர்ந்தரச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) பொங்குமாரழல் - மிகுந்த அக்கினியானது சொலிக்கின்ற -
 வெஞ்சுரம் - வெவ்விதபாலைநிலத்தில் - புக்கபூவையாக்கு - சென்றமாத
 ருக்கு - கங்கையாறெதிர்த்தாலென - கங்காநதியெதிர்ப்பட்டது போல -
 கண்ணெதிர்தோன்றும் - கண்ணுக்கெதிரேதோன்றிய - எங்கனாயகன் -
 எமதுதலைவனாகிய அல்லமதேவனது - திருவடித் தாமரையிணையை - அழ
 கிய உபயபாதாரவிந்தங்களை - தங்களாகுலந்தீர்த்து - தங்கள்வருத்தம்
 நீங்கி - மெய்குளிராத - சீரங்குளிராச்சயடையுடைய - சார்ந்தார் -
 அடைந்தார்கள். எ - று.

(௫௮)

பெருக ளற்றினி லமுந்தியங் கெழுபவன் பிடித்த
 கரநெ கிழ்த்துவிட் டகல்பவன் போலிளங் காளாய்
 விரைம லர்க்கணை பட்டுா வையுமெல் லியலை
 யருள மத்துறந் தனையென்கொ லென்றன டவர்தாம்.

(இ - ள்.) இளங்காளாய் - இளமையையுடைய அல்லமனே - பெருகு -
 மிகுந்த - அளத்தினில் - சேற்றில் - அழந்தி - மூழ்கி - அங்கெழுபவன்.

அவ்விடத்தில் நின்றும் எழுந்திருக்கின்றவன்—பிடித்த - பிடிக்கப்பட்ட—
கரநெகிழ்த்துவிட்டு - கையைநீக்கிவிட்டு — அகல்பவன்போல் - நீங்குகின்
றவனைப்போல — விரைமலர்க்கணைபட்டு - வாசனைபொருந்திய புஷ்பபா
ணம்பட்டு — உளரையும் - மனம்வருந்துகின்ற—மெல்லியலை - மாயையை
—அருளறத்துறந்தனை - அருளின்றிநீங்கினாய் — என்கொலென்றனர் -
யாதோவென்றா—அவர்தாம் - அம்மகளீர். எ - று. (ருக)

பற்றி யாயிடை - விடுத்தது நீயிதோ பற்றி
யிற்ப்பை நாளுமை விடுத்திலே னிதனையிவ் வுலக
முற்று மோதுறந் தம்பிழை மொழிகுந ருளரோ
குற்ற நாடியே திலரிடை - கூறுந ரல்லால்.

(இ - ள்.) பற்றி - பிடித்து—ஆயிடைவிடுத்தது - அவ்விடத்தில் விட்
டது—நீயிதோ - நீங்களே—பற்றி - பிடித்து—இற்றைநான் - இந்நான்வரை
யில் (நான்) — உமை - உங்களை — விடுத்திலேன் — இதனை — இவ்வுலக
முற்றும் - இந்தலோகமெல்லாம்—ஓதும் - சொல்லும் — ஏதிலரிடை -
அயலாரிடத்தில் — குற்றநாடி - குற்றத்தைத்தேடி — கூறுநரல்லால் -
சொல்வார்களேயன்றி—தம்பிழை மொழிகுநர் - தங்குற்றத்தைச் சொல்
பவர்—உளரோ. எ - று. (சு0)

என்ன வோதலு மல்லம னேந்திழை மடவார்
மன்னன் மாமகண் மனத்தெழு காமநோய் வளரு
முன்ன நீமுனி யாதிரும் தின்னுதான் முனிந்தா
யென்னை யேறவிட் டேணியை வாங்கனை யென்றார்.

(இ - ள்.) அல்லமன் —என்னவோதலும் - என்றுசொல்லவளவல்
—ஏந்திழைமடவார் - ஆபரணத்தைத்தாங்கிய மங்கையர் — மன்னன்
மாமகண்மனத்து - இராசபுத்திரியாகிய மாயையினதுமனதில்—எழுகாம
நோய் - உண்டாகியகாமவியாதி—உளருமுன்னம் - வளருகிறதற்கு முன்
னம்—நீமுனியாதிருந்து - நீகோபியாமலிருந்து — இன்றுதான் முனிந்
தாய் - இன்றைக்குத்தான் கோபித்தாய்—என்னை - என்னகாரியஞ்செய்
தாய்—ஏறவிட்டு - மேலேறும்படிசெய்து — ஏணியைவாங்கினை — என்
றார் - என்றுசொன்னார்கள். எ - று. (சு1)

தொல்லை நின்றிரு மேனிபோ லுள்ளமும் துய்தாய்
நல்லை யென்றுனை நம்பினேன் வஞ்சக நடிப்பு

வல்லை யென்பதை யறிந்தில னானென வன்சொற்
சொல்லி நின்றனண் மாயையெம் பிரானிது சொல்லும்.

(இ - ள்.) மாயை — தொல்லை - ஆதியில் — நின்றிருமேனிபோல் -
உன்வடிவம்போல—உள்ளமும் - மனமும்—தூய்தாய் - பரிசுத்தமாகி —
நல்லையென்று - நல்லவனாகியிருப்பாயென்று — உனை - உன்னை — நம்பி
னேன் — வஞ்சகநடிப்புவல்லையென்பதை - வஞ்சகமாகிய அபிநயத்தில்
வல்லவனாகியிருப்பாயென்பதை — அறிந்திலனன் - நான் அறியேன் —
என - என்று—வன்சொல் - குறாமான சொல்லை—சொல்லிநின்றனன்—
எம்பிரான் - அல்லமதேவன்—இதுசொல்லும் - இதைச்சொல்வான், எ-று.

வஞ்ச நாடக நடிப்பது மாயைதன் செயலோ
தஞ்ச வல்லமன் றன்செய லோவெனத் தடங்கட்
பஞ்சின் மெல்லடி யாய்கட ளுளாயும் படிநி
னெஞ்ச மாதவர் தமையுங்கேட் டறிதிநீ யென்றான்.

(இ - ள்.) தடங்கண் - விசாலமாகியகண்களையும் —பஞ்சின்மெல்லடி
யாய் - பஞ்சபோல் மெல்லிய பாதங்களையுமுடையமாயையே — வஞ்சநா
டகநடிப்பது - வஞ்சகமாகிய நாடகத்தையபிநயிப்பது — மாயைதன்செ
யலோ - மாயையினது செய்கையோ — தஞ்சவல்லமன் றன்செயலோ -
ஆதாரமாகிய அல்லமதேவனது செய்கையோ — என - என்று—கடவுள
ளாயும் - தேவளாயும் — படிநினெஞ்சமாதவர் தமையும் - பொய்யில்லாத
நெஞ்சத்தையுடைய முனிவளாயும் — நீ—கேட்டறிதி - கேட்டறி — என்
றான் - என்றுசொன்னான். எ - று.

(சுந)

கள்ளன் மங்கையைக் களவுசெய் பொருளினைக் கண்டு
கொள்ளு நன்குறி புகல்விப்ப தொக்குமென் கூத்தைத்
தள்ள ருஞ்சுரர் முனிவராற் சொல்விக்குந் தகைமை
வள்ள லென்றுபுன் னகைகொளீஇ யுரைக்குமம் மாயை.

(இ - ள்.) வள்ளல் - அல்லமன் — என்சூத்தை - எனதுநடிப்பை—
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவரால் - நீக்கக்கூடாததேவராலும் முனிவராலும் —
சொல்விக்குந்தகைமை - சொல்விக்குந்தகுதி — கள்ளன் — மங்கையை -
தன்மனைவியை — களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு கொள்ளுநன்குறி - திரு
டப்பட்ட பொருளைக்கண்டறியும்படியாகிய நல்லகுதிகளை — புகல்விப்ப

தொக்கும் - சொல்விப்பதற்கொப்பாகும் — என்று — அம்மாயை—புன்னைகொளீஇ - புன்சிறிப்புக்கொண்டு—உரைக்கும் - சொல்வான். எ-று.

கள்ளனது களவை, அவன்மனைவியால் வெளிப்படுத்தத் துணிதல் போலஅல்லமனது நடிப்பை, யவனதடியார்களாற் சொல்விக்குந் தகைமையென்றது - தற்குறிப்பணி. (கசு)

நெஞ்சம் யாதினு லெனையகன் றிடவரி நினைக்குங்
கஞ்சன் மாயையை யிலனெனக் கழறவா யுண்டோ
விஞ்சம் வானிறை யென்னையெம் மெய்யினால் விடுவான்
றஞ்ச மாயையென் றிகழ்தரத் தக்கசொற் கற்றோய்.

(இ - ள்.) மாயை — தஞ்சமென்று - எளியவளென்று — இகழ்தரத் தக்க - இகழ்த்தருந்த—சொற்கற்றோய்—சொல்லைக்கற்றஅல்லமதேவனே — அரி - விஷ்ணு — நெஞ்சமியாதினால் - எந்தமனதினால் — எனை - என்னை — அகன்றிட - நீங்க — நினைக்கும் - நினைப்பான் — கஞ்சன் - பிரமதேவன் — மாயையிலனென - தான்மாயையில்லாதவனென்று — கழற - சொல்ல — வாயுண்டோ — விஞ்சம்வானிறை - சிறந்தசுவர்க்கத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரன்—என்னை—எம்மெய்யினால்விடுவான் - எந்தச்சரீரத்தினால் விடுவான். எ - று. விஷ்ணுவுக்குமார்பில் இலக்குமியிருத்தலானும், பிரமனுக்கு முகத்தில் சரஸ்வதியிருத்தலானும், இந்திரனுக்குமெய்யில் பெண்குறிகளிருத்தலானும் அவர்கள் மாயையைக்கடந்தவரல்லரென்பது கருத்து. (கரு)

என்னை யஞ்சிமா வழங்குகாட் டிருக்குமா தவறொன்
றன்னை வென்றிட வல்லரோ வல்லறொன் றன்னைப்
பின்னை வென்றிட வல்லரியார் பேசுதி யென்று
மின்னை வென்றநுண் ணிடைசொல வல்லமன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) என்னையஞ்சி - எனக்குஅஞ்சி—மாவழங்குகாட்டிருக்குமா தவர் - மிருகங்கள்சஞ்சரிக்குங்காட்டிலிருக்குமுனிவர்கள் — என்றன்னை வென்றிடவல்லரோ - என்னைவெற்றிகொள்ளவல்லரோ — அல்லர்— என் றன்னை - என்னை — பின்னைவென்றிடவல்லர் - பின்புவெல்லத்தக்கவர்கள் — யார்—பேசுதியென்று - சொல்லென்று — மின்னைவென்ற நுண்ணிடைசொல - மின்னலைவென்றதுட்பமாகிய இடையையுடைய மாயை சொல்ல — அல்லமன் — விளம்பும் - சொல்லுவான். எ - று. நுண்ணிடை - அன்மொழித்தொகை. (கசு)

என்ற னுணையைக் கடப்பவ ரிலையிலே யென்று
வென்றி கூறினே யேலவர் நிற்கவேல் விழியாய்
நின்ற வாருயிர் முயற்சியா னிகழ்த்திய மாற்ற .
மன்றி வாழ்மறை யாகமத் தறிதியென் றறைந்தான்.

(இ - ள்.) என்றனுணைபை - என்னுடையஆக்கஞயை — கடப்பவர்
— இலையிலையென்று — வென்றிகூறினேயேல் - வெற்றியைச்சொல்லுவா
யாகில் — அவர்நிற்க - அவர்களிருக்கட்டும் — வேல்விழியாய் - வேலை
யொத்தகண்களையுடையமாயையே — நின்றவாருயிர்முயற்சியால் - நிலை
பெற்றுநிறைந்த உயிரின்செய்கையினாலே — நிகழ்த்தியமாற்றமன்றி -
சொல்லிய சொல்லில்லாமல் — வாழ்மறையாகமத்து - நிலைபெற்றவேதா
கமங்களிடத்து — அறிதியென்று - அறியென்று — அறைந்தான் -
சொன்னான். எ - று.

(௬௭)

நாலு வாக்குநீ பார்ப்பினு நானவற் றினுக்கு
மூல காரண மாகுவன் மொழிந்தவிம் மாற்ற
நூலெ லாமுரைத் திடுமெனச் செருக்கொடு நுவன்றான்
மாலெ லாம்பிறப் பதற்கிட மாகிய மாயை.

(இ - ள்.) மாலெலாம் - மயக்கங்களெல்லாம் — பிறப்பதற்கிடமா
கிய மாயை — நாலுவாக்கு - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, என்கிற
வாக்குநான்கினையும் — நீபார்ப்பினும் - நீபார்த்தாலும் — நான் — அவற்
றினுக்கும் - அவைகளுக்கும் — மூலகாரணமாகுவன் — மொழிந்தவிம்
மாற்றம் - நான்சொல்லியவிச்சொல் — நூலெலாமுரைத்திடுமென - சாஸ்
திரங்களெல்லாஞ்சொல்லுமென்று — செருக்கொடு - கெருவத்துடனே —
நுவன்றான் - சொன்னான். எ - று.

சத்தியே முக்கியமெனப் பிரிதிவாதிப்பதால் “நாலுவாக்கு நீ பார்ப்
பினு நானவற்றினுக்கு மூலகாரணமாகுவனென்றார்.” மாலெலாம்பிறப்ப
தற்கிடமாகிய மாயையென்றது - பேதபுத்தியா லனந்த விபரீதந் தோற்
றலைக் காட்டற்கென்க.

(௬௮)

ஆட்டு கிற்பனில் வகிலமு மென்றனை நின்னை
பாட்டு கிற்பவ ராரென வ்றிந்திலே பேதாய்

கேட்டு நின்னையோர் பொருளென மூடோ கிளப்பார்
நாட்டு மென்னையன் கறிந்துயர் ஞானிக ணவில்வார்.

(இ - ள்.) பேதாய் - அறிவில்லாதவளே—இவ்வகிலமும் - இவ்வுலகங்
களையெல்லாம்—ஆட்டுகிற்பன் - ஆடச்செய்வேன் — என்றனை - என்று
சொன்னாய் — நின்னையாட்டுகிற்பவர் - உன்னையாடச்செய்கிறவர் —
யாரொன - ஆவொன்று—அறிந்திலை - அறியாய் — மூடரே—நின்னை - உன்
தன்மையை—கேட்டு—ஓர் பொருளென - ஒருவஸ்துவென்று—கிளப்பார் -
சொல்லுவார்—நாட்டுமென்னை - நிலை நிறுத்துகின்றவென்னை—நன்கறிந்
துயர் - நன்றாக வறிந்துயர்ந்த — ஞானிகள் — நவில்வார் - சொல்வார்
கள். எ - று. (சுக)

ஆரையாரிருந் தாட்டுவ ரோவதை யறியே
மார வேள்செயு நோய்மறித் ததன்பினென் வாதம்
பாரொ னாவியம் பினன்பசிக் கனமிடிற் பசினோய்
தீரு மாமருந் துதவுவ னென்பவர் சீர்போல்.

(இ - ள்.) ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோ—அதையறியேம்—மாரவேள்
செயுநோய் - மன்மதன்செய்யுந்துன்பத்தை—மறித்து - கெடுத்து—அதன்
பின் — என்வாதம்பாரொன - எனதுதாக்கத்தைப்பாரென்று—பசிக்கு —
அனமிடில் - அன்னமிட்டால்—பசினோய்—தீரும் - தீரும்படி — மாமருந்
துதவுவன் - பெரியமருந்துகொடுப்பேன் — என்பவரீர்போல் - என்று
சொல்லுமவாதன்மைபோல—இயம்பினன் - மாயைசொன்னான். எ - று.

மாரவேள்செயு நோய்மறித்தலாவது:—என்னைப் புணரவேண்டிய
வாறுபுணரலை. என் பசிக்கன்னமிடில் உன்பசிக்கு மருந்து தருவே
னென்போ லிவர்கூறும் வசனமென்க. (எ0)

காமி யாகிநீ யருச்சனை கடைப்பிடித் தமையா
மாம வேனெடுங் கண்ணினாய் காமிபோ னடித்தேன்
நீமை நெஞ்சினுற் குணினைத் தனைநினைத் தீண்டேன்
போமி னாருட னென்றனன் வன்சொலாற் புனிதன்.

(இ - ள்.) நாமவேனெடுங்கண்ணினாய் - அச்சஞ்செய்கின்ற வேல்
போன்ற நெடியகண்களையுடைய மாயையே—நீ—காமியாகி - காமி
யத்தை அபேக்ஷித்தவளாகி — அருச்சனைகடைப்பிடித்தமையால் - பூச

னையை உறுதியாகக்கொண்டமையால்—காமிபோல்—நடித்தேன் - அபிநயித்தேன்—தீமைநெஞ்சினால் - பொல்லாங்கையுடையமனதினால் —சூள் - சபதத்தை—நினைந்தனை - நினைத்தாய்—(ஆதலால்) —நினைத்திண்டேன் - உன்னைஸ்பரிசிக்கமாட்டேன் — மினுருடன் - ஸ்திரீகளுடனே — போ—என்றனன் - என்று சொன்னான் — வன்சொலால் - கடினமாகிய சொல்லாலே—புனிதன் - பரிசுத்தமாகிய அல்லமன். எ - று.

காமியத்தவத்திற்குக் காமியார்த்தமும், ரிட்காமியத்தவத்திற்கு ரிட்காமியார்த்தமு மெனலே யல்லமன் குறிப்பித்தன னென்க. (எக)

வேறு.

மண்ணுலகி லிழிசுலமத் தளத்தொழிலோன் றனைவிரும்பி வறிது மீண்டா, எண்ணன்மக ளெனுமபழியை மாளாம னிறுவிப்போ யங்கைகொட்டி, விண்ணுலக நகைசெய்யச் சூண்முடியா தெவ்வாறு விமலன் பங்கிற், பெண்ணரசி தன்முகத்தில் விழிப்பலென மாயையுளம் பீழை யுற்றாள்.

(இ - ள்.) மண்ணுலகில் - பூலோகத்தில் — அண்ணன்மகள் - ராசகுமாரி — இழிசுலமத்தளத்தொழிலோன்றனை - ஈனமாகிய குடியிற்பிறந்த மத்தளங்கொட்டிகின்றவனை—விரும்பி—வறிது - பயனில்லாமல் — மீண்டாள் - திரும்பினாள்—எனுமபழியை - என்னும் அபவாதத்தை — மாளாமல்—நிறுவி - நிலைநிறுத்தி—போய் - கைலாசத்திற்குப்போய் —விண்ணுலகம் - தேவர்கள் — அங்கைகொட்டிநகைசெய்ய - கைகொட்டிச்சிரிக்க—சூண்முடியாது - பிரதிக்கொளைய நிறைவேற்றாமல்—விமலன் பங்கிற்பெண்ணரசிதன்முகத்தில் - பரமசிவனுடைய பாதிதேகத்திலிருக்கின்ற பார்வதியினது முகத்தில் — எவ்வாறு — விழிப்பலென - விழிப்பேனென்று—மாயை—உளம் பீழையுற்றாள் - மனதில் துன்பத்தையடைந்தாள். எ - று. அங்கையெனல் - விகாரம். (எஉ)

அன்பினு லன்பர்பெறற் கெளியனு மெனைச்சுஞ்ஞான் றறைந்து வந்து, வன்பினுற் பெறவேண்டி நின்றழிந்தா யிதுதகுமோ மாயை மாதே, முன்பினுக் கடுவிதைத்துக் கரும்பாக வேண்டிமிக முயன்று நெஞ்சிற், றுன்பராய்த் திரியுமவர் போலென்றான் மாயைதனைத் துரக்க வல்லான்.

(இ - ள்.) மாயைதனைத் தூக்கவல்லான் - மாயையைத் தூர்த்தவல்ல வனாகிய அல்லமதேவன்—முன்பு—இனா - இனிமையாகாத—கடு - கசப்பாகியவஸ்துவை—விதைத்து — கரும்பாகவேண்டி - (பின்பு) கரும்பாக விளையவிரும்பி—மிகமுயன்று - மிகவும் முயற்சிசெய்து—நெஞ்சில் - மனதில் — துன்பராய் - துன்பத்தையுடையவர்களாய் — திரியுமவாபோல் - சஞ்சரிக்குமவர்போல — அன்பர் - பக்தர் — அன்பினால் - பக்தியினால் — பெறற்கெளியனாமெனே - அடைதற்கெளியவனாகிய என்னை—குளொன்றை நைந்து - ஒருபிரதிக்கொருயைச்சொல்லி —வந்து—வன்பினுறம்பெறவேண்டி நின்ற - வலியதன்மையினுற பெறுதற்கு விரும்பிநின்ற — அழிந்தாய் - மனவேதனையடைந்தாய் —இதுதகுமோ — மாயைமாதே — என்றான் - என்றுசொன்னான். எ - று.

முன்னர் நாக்கடுவிதைத்துப் பின்னர் தீங்கரும்பாகவேண்டி முயல்வார் போன்று முன்னர் குளொன்றைநைத்து பின்னர் ரன்பாலென்னைப் பெற வேண்டல் பிறிதியைபணி. (எங்)

க கைகுறுக வந்தகலங் கவிழ்ந்தநாய் கன்போலக் கலங்கிநின்ற, வரைபுரைமென் முலைமாயை தனைக்கண்டு விமலையுள மறுகி மாழ்கி, யிரதமுறு களிம்புமலி செம்பினிய னோக்குற வியல்பு போல, வருள்புரிதி யையவிவள் குணநோக்கா தென்றுதொழு தஞ்சிச் சொன்னாள்.

(இ - ள்.) கரைகுறுகவந்தகலம் - கரையைக்கிட்டும்படிவந்த கப்பலானது—கவிழ்ந்த - கவிழப்பெற்ற — நாய்கன்போல - வாணிபன்போல — கலங்கிநின்ற—வரைபுரைமென்முலை மாயைதனை - மலைபோன்றும் மிருதுவாகியு மிருக்கிற ஸ்தனங்கனையுடைய மாயையை —விமலை—கண்டு - பார்த்து—உளமறுகி - மனஞ்சுழன்று—மாழ்கி - மயங்கி—ஐய - அல்லமதேவனே—இரதம் - ரசகுளிகை— உறு - தன்னைச்சேர்ந்த — களிம்புமலி - களிம்புகிறைந்த —செம்பினியல் - செம்பினிதுகுணத்தை — நோக்குறவியல்புபோல - பாராததன்மைபோல—இவள்குணநோக்காது - இவள்குணத்தைப் பாராமல் — அருள்புரிதியென்று - கிருபைசெய்வாயென்று — தொழுது - பணிந்து—அஞ்சி - பயந்து—சொன்னாள். எ - று. (எச)

இலங்கிலைவேன் மருட்டுமதர் விழிவிமலாய் வறியவோடி ரதந்தன்னா, னலங்கிளர்பொன் னுருவாகி லென்னாலும் மாயை

யின்ப நணுகு மென்று, புலங்களறி வரியபர மானந்த சிவயோ
கி புகல மாயை, கலங்கியளி பசம்புண்ணிற் செவ்வேல்பட் டெ
னவழுங்கிக் கழறு கின்றான்.

(இ - ள்.) இலங்கிலேவென்முட்டும் - விளங்கியஇலையையொத்தவே
லைமயங்கச்செய்கின்ற—மதர்விழிவிமலாய் - மதர்த்தகண்களோபுடைய விம
லையே — வறியவோடு - பயனில்லாத ஓடானது — இரத்தந்தன்னால் - ரச
குளிகையினால் — நலங்கிளர்பொன்னுருவாகில் - நலம்விளங்கியபொன்னுரு
வமானால்—என்னால்—இம்மாயை - இந்தமாயை — இன்பநணுகுமென்று -
சுகத்தைப்பெறுவனென்று — புலங்களறிவரிய - இந்திரியங்களாலறியக்கூ
டாத—பரமானந்தசிவயோகி - பேரானந்தஸ்வரூபியாகிய அல்லமதேவன்
—புகல - சொல்ல — மாயை — கலங்கி — அளிபசம்புண்ணில் - அளிந்த
பச்சைப்புண்ணில் — செவ்வேல்பட்டென - சிவந்தவேல்பட்டதுபோல —
அழுங்கி - வருந்தி—கழறுகின்றான் - சொல்லுகின்றான். எ - று. (எரு)

நனவொருபுன் கனவாக மயங்கவெனைப் புணர்தலினு னு
ளும் வென்றி, யெனதெனதென் றுளஞ்செருக்கி மடமாயை கூ
றுதலு மெங்கள் கோமான், கனவினுக்ர் வுறுமுணவு குறையு
மோ பசியதனாற் களைவ துண்டோ, நினைவில்வரு கனவொன்று
கண்டிறுமான் தனைபேதாய் நீதா னென்றான்.

(இ - ள்.) நனவு - ஜாக்கிரமே—ஒருபுன்கனவாக - அற்பமாகியவொ
ருகனவாக—மயங்க - திரிய — எனைப்புணர்தலினால் - என்னைப்புணர்த்த
தினாலே—நாளும் - எப்போதும் — வென்றி - ஜயமானது — எனதென
தென்று - என்னுடையதேயென்று — உளஞ்செருக்கி - மனதிற்செருக்
குற்று—மடமாயை - பேதைமையுடையமாயை—கூறுதலும் - சொல்லியவ
ளவில்—எங்கள் கோமான் - எங்கள் தலைவனாகிய அல்லமதேவன்—கனவினு
க்ர் வுறுமுணவு - கனவிலுண்ணப்பட்டவுணவு—குறையுமோ—பசியதனாற்
களைவதுண்டோ - அதனாலேபசியைநீக்குவதுண்டோ—பேதாய் - பேதை
மையுடையவளே — நினைவில்வரு கனவொன்று - நினைவில்வந்த ஒரு
கனவை — கண்டு — நீதான் - நீயே—இதுமாந்தனை - செருக்குற்றாய் —
என்றான். எ - று.

சிற்பிரிதிபலனமே நனவாதலானும், அந்நனவே செகமாகத்தோற்ற
லானு மத்தோற்றத்திற் கர்த்தத்துவ போக்த்தத்துவங்கொண்டு தழுவ வவா
வுதலினு மிதினை மித்தை யென்றுகாட்ட “ நனவொரு புன்கனவாக

மயங்க” வெனவும், “கனவி னுகாவுறுமுணவு குறையுமோ பசியதனற்களை வதுண்டோ” வெனவும் கூறியவாறுகாண்க. நினைவில்வரு கனவாவது:— விழிப்பிற்சொரப்பனங் காண்டலெனலை. எனவே - காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருளைத்துந் தத்தமக்கெனச் சுயம்பாகவு மோ முதலாக வும் புகாமல் மெய்போற்காண்டலையும், துணை பா விட மாகவேற்றலையு மறுத்தற் கிங்ஙனங் கூறியதாகப்பெற்றும். அனைத்துங்கனவாக்காண்டல் - சொப்பிரகாசத்தி லென்ப தருத்தாபத்தி. (எசு)

எவ்வண்ண முனாவன்மை கொண்டு தள்ளினுந் னின் னு போகேன், கைவண்ண மலர்ப்பகழி மதனனையாய் நினைத்த முவிக் கட்டிக் கொண்டு, செவ்வண்ண னமர்கைலைக் கேகியென் குண்முடிப்பலெனச் செருக்கிச் சென்னாள், மைவண்ண மலர்க் குழலா ள்வான்றிரட்டி விழங்குவலென் மாற்றம் போல.

(இ - ள்.) கைவண்ணமலர்ப்பகழிமதனனையாய் - அழகியபுஷ்பபா ணத்தைக் கையிற்கொண்டமன்மதன் போன்ற அல்லமதேவனே — நீ— எவ்வண்ணம் - எவ்வகையாக — உனாவன்மைகொண்டு - சொல்வன்மை கொண்டு — தள்ளினும் - தள்ளினாலும் — நானின்றுபோகேன் - இப்பொழுது நான்போகேன் — நினைத்தமுவி - உன்னைக்கலந்து — கட்டிக் கொண்டு— செவ்வண்ண னமாகைலைக்கேகி - செய்யநிறத்தையுடைய பா மசிவனமர்ந்த கைலாசத்திற்குப்போய் — என்ருண்முடிப்பலென - என் பிடிக்கெனைய நிறைவேற்றுவேனென்று — மைவண்ணமலர்க்குழலாள் - கருநிறமுடைய மலாகூட்டியகூந்தலையுடையமாயை — வான்றிரட்டிவிழங் குவலென்மாற்றம்போல - ஆகாயத்தைத்திரட்டி விழங்குவேனென்கிற சொல்லைப்போல — செருக்கி - செருக்கையடைந்து — சொன்னாள், என்று.

முடிக்குமலர்க் குழன்மடவாள் குண்முடிப்ப லெனு மொழிக்கு முறுவல் செய்து, பிடிக்கவலை யாயிலெனைப் பிடி நடையாய் பிடியென்று பிரான்ம றைந்தான், மடக்கொடிதன் விழியினுற் காண்பதும்போய் மதிமயங்கி வறிது நின்றாள், சுடர்த்தொடிமென் றேண்மடவா ரின்றிழந்தோ மிவளையெனத் துயரு ழந்தார்.

(இ - ள்.) முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள் - மலரைமுடித்தகூந்தலையு டையமாயை — குண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு - சபதத்தை நிறைவேற்று

வேனென்று சொன்ன சொல்லுக்கு — முறுவல் செய்து - நகைத்து — பிடி
நடையாய் - பெண்யானையை யொத்த நடையையுடைய மாயையே —
எனை - என்னை — பிடிக்க — வலையாகில் - ஸாமர்த்தியமுடையவளா
னா — பிடியென்று — பிரான் - அல்லமதேவன் — மறைந்தான் —
மடக்கொடி - மடமையையுடைய கொடியையொத்த மாயை — தன்விழி
யினால் - தனது கண்களால் — காண்பதும்போய் — மதிமயங்கி - புத்திக
லங்கி — வறிதுநின்றான் - பயனில்லாமல்நின்றான் — சுடர்த்தொடிமென்
றோன்மடவாரா - பிரகாசிக்கின்ற வளைகள் பொருந்திய மெல்லிய கைகளை
யுடைய மாதாகள் — இன்று - இப்பொழுது — இவளை - இம்மாயையை
— இழந்தோம் — என - என்று — துயருழந்தா - துக்கித்தார். எ - று.
மடக்கொடி - அன்மொழித்தொகை. (௪௮)

வெண்டிங்க ணிலவுவா யிடைப்புநினுஞ் சகோரமெனு
மென்பு ளன்றி, யுண்டிங்கு வாழுமுயி ருளதோநம் மல்லமனா
மொருவன் றானும், பண்டங்கு மொழிமாயை கைப்படினு மவன்
பிடிக்கப் படுவ னோதான், றெண்டன்பின் வழிநின்று மனமாசு
தீர்ந்தபெருந் தூயோர்க் கல்லால்.

(இ - ள்.) வெண்டிங்கணிலவு - வெண்மையாகிய சந்திரனுடைய
நிலாவானது — வாயிடைப்புநினும் - வாயில்துழைந்தாலும் — சகோர
மெனுமென்புளன்றி - சகோரமெனகிறமெல்லிய பட்சியல்லாமல் —
உண்டு - அந்நிலவைப்புசித்து — வாழுமுயி - வாழ்கின்ற உயிர்கள் — இங்
குளதோ - இவ்வுலகத்திலுண்டோ — (அதுபோல) நம்மல்லமனாமொரு
வன்றானும் - ஒப்பற்றமது அல்லமதேவனும் — பண்டங்குமொழிமாயை
கைப்படினும் - இசைபொருந்திய சொல்லையுடைய மாயையின்கையிலகப்
பட்டாலும் — தொண்டன்பின்வழிநின்று - அடிமைத்திறத்ததாகிய பக்தி
யின்வழியில்நின்று — மனமாசுதீர்ந்த - மனதின் குற்றங்களைந்த — பெருந்
தூயோர்க்கல்லால் - பெரியபரிசுத்தாத்துமாக்களுக்கன்றி — அவன்பிடிக்கப்
படுவனவே - அவளால்பிடிக்கப்படுவனவே. எ - று

அன்பாக்கன்றி மாயையாற் பிடிக்கப்படுவனவேனெனலால் - இஃதரு
மைநவீற்சியணி. (௪௯)

மாயைதனை வாதித்துத் தள்ளுபுதன் னிலைநின்று மாயா
வாதி, யாயினனல் வீரசைவ சித்தாந்த குலதீப மாயினேனென்,

ரோயுமன நிறுவியிறப் பெதிர்வுநிகழ் வெனுங்கால முணரு
மாற்றம், நூயமுனி வரொல்லா மல்லமனைத் தொழுதுதவந்
தொடங்கி வாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) மல்வீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினேன் - நன்மைபொருந்
தியவீரசைவசித்தாந்தபரம்பளைக்குத்தீபமாகிய அல்லமதேவன் — மாயை
தனை - மாயையை — வாதித்து - வாதஞ்செய்து — தள்ளுபு - தள்ளி —
தன்னிலைநின்று - தனதுஸைவபாவஸ்திதியிலிருந்து — மாயாவாதியாயி
னன் — என்று — ஓயுமனநிறுவி - தளர்ந்தசித்தத்தையென்றுத்தி — இறப்
பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலம்-மூக்காலத்தையும்— உணருமாற்றல் - அறியுஞ்
சக்தியையுடைய — நூய - பரிசுத்தமாகிய — முனிவரெல்லாம் — அல்ல
மனைத்தொழுது — தவந்தொடங்கி - தவத்தையாரம்பித்து — வாழ்ந்
தார். எ - று.

யாவனொருவன் சித்தப்பிராந்தி செகத்திராந்தி வயத்ததாகா தகன்
ரோன் கற்பனைகட்கிணங்குவதெங்ஙன மின்றாயிருக்க, அவனை யினைய
மதத்தனெனல்பொருந்தாது. தத்தமதத்துட்பொருந்த வவாவி வலிதிற
கோடல் - தத்தமதத்திற்குச் சிறப்புறுவான்வேண்டியென்க. (அ0)

ஏ ழ ா வ து

மாயைகோலாகலகதி

முற்றிற்று.

ஆடகதி - எ - இ, திருவிருத்தங்கள்—சாடக.

உ

எட்டாவது

வசவண்ணர்வந்தகதி.

வேறு.

அசைவி லல்லமற் காயுமை நற்கலை
வசவ தேவன் வலிய கணங்கடாங்
கசியு மன்றிற் கயிலையி னின்றிதென்
றிசையில் வந்த திறமுரை செய்குவாம்.

(இ - ள்.) அசைவில் - நிலைதிரியாது - அல்லமற்காய் - பிரபுதேவ
னைக்காணும்பொருட்டாய் - உமைநற்கலை - உமாதேவியினுடையசத்துவ
களையும் - வசவதேவன் - வாசுதேவனும் - வலியகணங்கள் - வல்லமையு
டைய சிவகணங்களும் - கசியுமன்றில் - ஐயுறுகின்றஅன்பினோடும் -
கயிலையினின்று - தென்றிசையில்வந்த - தெற்குத்திசையில்வந்தவதரித்த
— திறம் - வகையை - உரைசெய்குவாம் - சொல்லுவோம். எ - று. (க)

தீங்குகாணுஞ் சி நுவிலை நாட்கடன்
வாங்கு மோர்பொருள் போக்கும் வறியர்போ
னீங்க ஞான நெடுந்தகை மாயைநின்
றேங்கு மாவி யியக்கமு மின்றியே.

(இ - ள்.) தீங்குகாணும் - (உயிர்கள் பசியால்) தீமையடையத்தக்க—
சி நுவிலைநான் - குறைந்த விலையையுடைய கஷாமகாலத்தில் - கடன்வாங்
குமோர்பொருள் - கடன்வாங்கிய ஒருபொருளை - போக்கும்வறியர்
போல் - இழக்குந்தரித்திரார்போல - ஞானநெடுந்தகை - ஞானமாகிய
நெடியதகைமையையுடைய அல்லமதேவன் - நீங்க - மறைந்துபோய்விட
— மாயை - ஆவியியக்கமுமின்றி - சுவாசமசைதலுமின்றி - நின்றேங்
கும் - நின்றவியசனப்படாநின்றனள். எ - று.

நெடுந்தகையானே - நெடுந்தகையென லன்மொழித்தொகை. இயக்
கமுமென்றதனால் - ஆவியுமெனவிருக்கவேண்டும். இல்லாமையா லெஞ்சிய

தென்க, எனவே, யாதோர்யோசனையும் போக்குவரத்தாகிய சலனமு
மின்றெனப்பெற்றும், (உ)

மத்த ளங்கொடு வந்தவன் றன்னொடு
பொய்த்த நுண்ணிடை போயின னென்னவே
சித்த நாணுந் துயரமும் தின்றிடப்
பித்தர் போற்பின் றொடர்ந்தனர் பெற்றவர்.

(இ - ள்.) மத்தளங்கொடுவந்தவன் றன்னொடு - நாடோறுமத்தள
மடித்துக்கொண் டுவந்த அல்லமனென்பவனோடு—பொய்த்த நுண்ணிடை -
பொய்யென்று சொல்லப்பட்டதுட்பமாகிய இடையையுடையமாயை—
போயினன்—என்ன - என்றயலார்சொல்ல - பெற்றவர் - அவனைப்பெற்ற
தாய்தந்தையர் (கேட்டு) — சித்தம் - மனதை — நாணும் - வெட்கமும் —
துயரமும் - வியசனமும் — தின்றிட - தின்ன — பித்தர்போல் - வெநி
யர்போல — பின்றொடர்ந்தனர் - (அம்மாயை) பின்றொடர்ந்துசென்
றார். எ - று. நுண்ணிடை - அன்மொழித்தொகை. வதைத்தலைத் தின்
றிடலெனல் - இலக்கண. (ங)

தக்க தந்தைதாய் சாயப் பழிசெயு
மக்க ளின்றி மலட்தா மாடலு
மிக்க வன்பிணி மேவலு நல்லவென்
றுக்க நெஞ்சு - னோடினன் மன்னவன்.

(இ - ள்.) தக்க - தகுந்த — தந்தைதாய் - பிதாவும் அன்னையும்—
சாய - தலைசாய்க்க — பழிசெயும் - பழியைவிளைக்கின்ற — மக்களின்றி -
மக்களில்லாமல் — மலட்தாமாதலும் - தாங்கள்மலடராயிருத்தலும் —
மிக்கவன்பிணி - மிகுந்த வலியனோயை — மேவலும் - அடைதலும் —
நல்லவென்று - நல்லனவென்று — உக்கநெஞ்சுடன் - அழிந்தமனத்துடன்
— ஓடினன்மன்னவன் - அரசனோடினன், எ - று, செய்யுள்விகாரத்தாற்
சாய்க்க வென்பது சாயவென்றாயிற்று. (ச)

காய்ப் சிக்குக் கவன்று தசைதின
வாய்ப் தைக்கு மறவர் வலையிடைப்
போய்வி முக்குழக் கன்று புருந்தவன்
டாய்ப் தைப்பது தன்னெதிர் காணுமோ.

(இ - ள்.) காய் - சுடுகின்ற — பசிக்கு — கவன்று - கவலையுற்று — தசைதின் - மாமிசத்தின் — வாய்பதைக்குமறவர் - வாய்பதைக்கின்ற வேடருடைய — வலையிடை - வலையினுள் — குழக்கன்று - இளமையாகிய மான்கன்று — போய்விழ - போய்விழுந்தகப்பட்டுக்கொள்ள — தாய் - அதனது தாயாகியபிணைமான் — புகுந்தவண் - அவ்விடத்திற்சென்று — பதைப்பது - துடிப்பதை — தன்னெதிர் - (என்மகள்) தன்னெதிரில் — காணுமோ - காண்பாளோ, ஏ - று, காண்பாளாகில் என்னைநினைந்து திரும்புவளென்பது கருத்து. (௫)

கண்டு வார்சிலைக் கானவர் பார்ப்பினைக்
கொண்டு போகக் குடம்பைகண் டேங்கியே
துண்ட மாரிரை சோரப் பறவைகண்
மண்டு நோயின் மறுகுதல் காணுமோ.

(இ - ள்.) வார்சிலைக்கானவர் - நீண்டவில்லையுடையவேடர் — பார்ப்பினை - குஞ்சுகளை — கண்டு - (தேடி) கண்டு — கொண்டுபோக - எடுத்துக்கொண்டு போய்விட — பறவைகள் - பட்சிகள் — குடம்பைகண்டு - கூண்டில் (வந்து) பார்த்து—ஏங்கி - ஏக்கமுற்று — துண்டம் - மூக்கினலில் — ஆர் - பொருந்திய — இரை - உணவு — சோர - சோர்ந்துவிழ — மண்டுநோயின் - மிகுந்த வியாசுலத்தினாலே — மறுகுதல் - சுழலுதலை — காணுமோ - (என்மகள்) காண்பாளோ, ஏ - று, இதுவுமது. (சு)

அரின்மி தித்தித் டதர்படப் பூம்பனை
மரமுறித்து மழைமதக் கைம்முக்
வுரல டிப்பிறை யொண்மருப் பஞ்செவிக்
கரிந டப்பக் கலங்கி யிரியுமோ.

(இ - ள்.) மழைமதம் - மழைபோல் சொரிகின்றமதத்தையும் — கைமுகம் - துதிக்கையையுடையமுகத்தையும் — உரலடி - உரலையொத்த கால்களையும் — பிறையொண்மருப்பு - பிறையையொத்த வொள்ளிய தந்தங்களையும் — அஞ்செவி - அழகியகாதுகளையுமுடைய — கரி - மதயானைகள் — அரில் - னாறுகளை — அதர்பட - வழியாக — மிதித்திட்டு — பூம்பனை - பூக்களாற்சிறந்தகிளைகளையுடைய — மரமுறித்து - மரங்களை முறித்து—நடப்ப - நடக்கக்கண்டு — கலங்கியிரியுமோ - (என்மகள்) அஞ்சியோடுவளோ, ஏ - று, (ஏ)

பரற்கண் மென்பதம் வைத்துப் பதைக்குமோ
சுரத்து மேனி துவண்டு வெதும்பிரீ
நிரக்கு மோமக ளென்செயு மோவெனத்
தரிக்க ருந்துயர் தாயடைந் தேகினுள்.

(இ - ள்.) மகள் - என்மகளாகிய (மாயை) பரற்கண் - பருக்கைக்கற்
களின்மேல் — மென்பதம் - மெல்லியபாதங்களை — வைத்து — பதைக்
குமோ - துடிப்பனோ — சுரத்து - பாலைநிலத்தில் — மேனிதுவண்டு -
தேகத்தள்ளாடி — வெதும்பி - வாடி — நீநிரக்குமோ - தண்ணீர்கேட்ப
னோ — என்செயுமோவென - என்னவகை செய்வனோவென்றெண்ணி
— தாய் - அன்னையானவள் — தரிக்கரும் - பொறுத்தற்கரிய — துய
ரடைந்தேகினுள் - துன்பமடைந்து சென்றனள். எ - று. (அ)

பொன்னை யன்ன புதல்வி பொருட்டி வண்
மன்னர் மன்னன் மனத்தில் வளர்ந்தெழு
மின்னல் காணவு முழொன் றிருந்ததென்
றுன்னி மாழ்கியவ் ஓரார்பின் போயினார்.

(இ - ள்.) பொன்னையன்ன - திருமகனையொத்த — புதல்விபொருட்டு -
மகளாகிய (மாயையின்) பொருட்டு — இவண் - இவ்விடத்து — மன்னர்
மன்னன் - அரசர்க்கரசனாகிய (மமகாரனுடைய) — மனத்தில்வளர்ந்
தெழும் - மனத்திலதிகரித்தெழுகின்ற — இன்னல்காணவும் - துயரத்தைக்
காணவும் — ஊழொன்றிருந்ததென்று — உன்னி - எண்ணி — மாழ்கி -
மயங்கி — அவ்ஓரார் - அவ்வனவசைமாநகரஜனங்கள் — பின்போயினார் -
(அவ்வரசன்) பின்சென்றனர். எ - று. (ஆ)

அயர்ந்து நிற்கு மரிவையைக் கண்டுநான்
முயன்று மெய்த்தவ முற்றும் பயின்றுனைப்
பயந்த தற்குப் பயனன் றுதவினை
நயந்தெ மக்கெனத் தந்தை நவின்றனன்.

(இ - ள்.) தந்தை - பிதாவாகியமமகாரன் — அயர்ந்துநிற்கும் - சோர்
வடைந்துநிற்கின்ற — அரிவையைக்கண்டு - மாயையைப்பார்த்து — நான்
மெய்த்தவமுயன்று - நான்மெய்ம்மையாகிய (பல) தவங்களையெத்தனித்து
— முற்றும்பயின்று - (அவை) முழுதுஞ்செய்துமுடித்து — உணர்ப்பயந்த
தற்கு - உன்னிப்பெற்றதற்கு — நயந்து - விஸ்வாசித்து — எமக்கு - எங்

களுக்கு — பயனன்று - நல்லபிரயோசனத்தை — உதவினையென - உத
வினாயென்று — நவின்மனன் - சொல்லினன், எ - று. (க௦)

என்னை நீங்கி யிழிந்தொழில் செய்பவன்
தன்னை நாடித் தலைமையிழிந்தெனோ
கன்னி நீநெய்நெய் கட்டித் தலவந் தாயென
வன்னை யோடுவன் தந்தி யாழ் தன்னன்.

(இ - ள்.) அன்ன - சாபாகையோடு இட — கன்னி - கன்னிகையாகிய
(மாயாபே) — த — தன்ன நீங்கி — இழிந்தொழில்செய்பவன் தன்னை - மத்
தனமடித்தலாக — இழிந்தொழில்செய்கின்றவனை — நாடி - விரும்பி —
தலைமையிழந்து - மஹாரா புத்தியென்னுந் தலைமையையிழந்து — எனோ -
என்னகாரணத்தாலோ — சொற்க்காட்டில் - கொடியகாட்டினிடத்து
— உந்தாமையா - உத்தனைமென்று சொல்லி — ஓடுவான் — அரத்தி -
புலம்பி — அழுதனன், எ - று. (க௧)

மகனு மல்லன் வல்லமன் மாயை நான்
மகனு மல்லன் வல்லமன் தோளிலும்
இகலும் வாய்க்கா சியு நீயிரிங்
ககலு மென்று மிலை மாயமு வான்.

(இ - ள்.) கைரபுரைதோளிலும் - மலையெனத் தந்தோள்களையுடைய
அரசனோ — அவ்வல்லமன் — மகனுமல்லன் - மனிதனுமல்லன் — மாயை
— தும் - உங்களுடைய — மகனுமல்லன் — (ஆதலால்) — இகலும் - பொரு
கின்ற — வாட்சன் - வாய்ப்பொத்தகண்களையுடைய — அரசயுநீயும் -
பட்டஸ்திரிடாகிய மோகனியும் நீயும் — இங்கு - இவ்விடத்தினில் தும் —
அகலுமென்று - நீக்குமென்று — விமலை — அறைகுவான் - சொல்லு
வன், எ - று. (க௨)

வினைப்பயன் கொள் வேண்டிக் கோரிடல்
தனைப்பொருத்துநச் சம்பந்த மாத்திரத்
தென்கு னுரிய நென்றி மானமொன்
தனைப்பொருத்தி யழிவ ரறிவிலார்.

(இ - ள்.) வினைப்பயன்கொள் - (தாமுன்னெய்தவிரு) வினைப்பயனை
யனுபவிக்க — வேண்டிக் - விரும்பினவர் — ஒரிடந்தனை - (தமக்குவிதிக்க
கப்பட்ட) ஒரிடத்தை — பொருத்து - அடைய — சம்பந்தமாத்திரத்து -
அந்தத்தொடர்ச்சியுடைய இனம் — எனக்கினுரிவொன்று - இவ்வெனக்கினுள்ள

முறையினரென்று — அபிமானமொன்றனைப்பொருந்தி - ஓரபிமானத்தை யடைந்து — அறிவிலார்—அழிவர் - வருந்துவார். எ - று. (க௭)

தனைய ராகியுந் தந்தைதா யாகியு
முனையு ருத வுயிரிலை யாதலா
லினையி கேளி ரினைய ரயலென
ரினையு நேன்மியி ரெட்டிலை வேலினாய்.

(இ - ள்.) மிளிரெட்டிலைவேலினாய் - பிரகாசிக்குன்ற நெடியவிலை போன்றவேற்படைதாங்கியவரசனே—தனையராகியும் - (உனக்குப்) புத்திரராகியும் — தந்தைதாயாகியும் - தந்தையாகியுந்தாயாகியும் — உனையுருதவுயிரிலை - உன்னைச்சேராதவுயி (ரிவ்வுலகி) லில்லை—ஆதலால்—இனையி கேளிர் - இன்னொருவருக்கு உறவர் — இனையரயலென - இன்னொருவருக்கு அன்னியமென்று—ரினையுநேல் - நீனையாதே. எ - று. (க௮)

வேனெடுங்கண் விமலை யிவைசொலப்
பான லங்கட் பனிமதி வாண்முகப்
பூநுங்குழற் பொற்றொடி மாயையுன்
ருனடைந்தமை தந்தைக் குணத்திபே.

(இ - ள்.) வேனெடுங்கண்விமலை - வேலைபட்டோல் நீண்டகண்களையுடைய விமலை — இவைசொல - இந்தியாயங்களைச்சொல்லுகையில் — பானலங்கண் - நீலோற்பலமலரையொத்தகண்களையும் — பனிமதிவாண்முகம் - சீதளச்சீதிரையொத்த ஒளிபொருந்திய முகத்தையும் — பூநுங்குழல் - பூமாலையையணிந்து மணநாறுகின்ற அளகத்தையும் — பொற்றொடி - பொன்னுலாகிய வளையையுமுடைய—மாயை - மாயையானவள் — தந்தைக்கு - தன்பிதாவாகிய மமகாரராஜனுக்கு—முன் - பூர்வத்தில்—தானடைந்தமை - தான் கயிலாயத்திலிருந்துவந்தசெயலை — உணர்த்தி - அறிவித்து. எ - று. பூநுங்குழலில் தங்கரமினம்பற்றிவந்த வெதுகை. ()

காவியங்கட் கனியிதழ் மாதுமை
யேவ வந்தவென் னெண்ண முடித்திலன்
போவ னங்கிப் புரிசுழ லோடுநா
னீவிர் நோவன்மி னென்னை ரினைந்தென.

(இ- ள்.) காவியங்கண் - கருங்குவளைமலரையொத்த அழகாகியகண் களையும்—கனியிதழ் - கொவ்வைக்கனியையொத்த அதரத்தையுமுடைய—

மாதமை - உமாதேவியானவன்—ஏவவந்த - அனுப்பவந்த - நான் -
என்னெண்ணமுடித்திலேன்— (ஆதலால்) —இப்புரிசுமலோடும் - கட்டப்
படுகின்றகூந்தலையுடைய இந்தவிமலையோடும் — போவனங்கு - அக்கயி
லாயத்திற்குப்போவேன — நீவிர - நீங்கள்—என்னைநினைந்து — நோவன்
மின் - வருந்தாதீர்கள் — எனா - என்றுசொல்லி. எ - று. புரிசுமல் -
அன்மொழித்தொகை. (கக)

விசைந்த முந்து விமலை யணங்கொடு
வருந்து நெஞ்சக மாயையக் காட்டுளோர்
பிரிந்த முங்கூரல் பின்றொடர்ந்தேகவே
பொருந்த நுங்கயி லைத்தடம் போயினான்.

(இ - ள்.) வருந்துநெஞ்சகமாயை - (பிரபுதேவா தன்வசப்படாமை
யின்பொருட்டு) வருந்துகின்ற மனதையுடையமாயையானவன் — விரைந்
தெழுந்து - சீக்கிரமாயெழுந்து—விமலையணங்கொடு - விமலையென்னுமா
தொடு—அக்காட்டுளோர் - அக்காட்டினிடத்துத்தன்பொருட்டிவந்திருந்த
பரிசனங்கள்—பிரிந்தமுங்கூரல் - பிரிவுற்றுஅழுகின்றசத்தம் — பின்றொ
டார்தேக - பின்னேதொடர்ந்துசெல்ல — பொருந்தரும் - (சிவபுண்ணிய
மில்லாதவர்களால்) அடையக்கூடாத — கயிலைத்தடம் - கயிலைமலையி
னிடத்து—போயினான். எ - று. (கஎ)

அழுது வாய்விட்டாற்றிலன் தன்னுடல்
புழுதி யாடப் புரண்டிலன் மன்னவன்
பழுதி லாததன் பாவகா னுமையா
லெழுது மோவிய மென்னநின் றுனரோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் - மமகாரராஜன்—பழுதிலாத — தன்பாவை -
தன் புத்திரியானவன் — காணுமையால் - காணப்படாமையால் — அழுது
வாய்விட்டாற்றிலன் - வாய்திறந்துபுலம்பி அழாதவனாகியும் — தன்னுடல்
புழுதியாடப்புரண்டிலன் - தனதுதேகமானது புழுதியளையப்புரளாதவ
னாகியும் — எழுதுமோவியமென்னநின்றான் - எழுதிய சித்திரம்போல
(அசைவின்றி) நின்றனன். எ - று. (கஅ)

விழுவண் மீள வெழுவண் மெலிந்துரைந்
தழுவண் மேனி யசைந்து நிலங்கையி

வழுவள் வாய்கொண் டியிர்ப்ப ளிறப்பலென்
மெழுவள் கைநெரித் தேங்குவ ளன்னையே.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயாகிய (மோகினி)—விழுவள் — மீள் - திரும்பவும்—எழுவள் - எழுந்திருப்பாள்— மெலிந்துகைந்தழுவள் - மனமினைத்து இரங்கிஅழுவள் — மேனியசைந்து - சரீரத்தள்ளாடி — நிலக்கையாலுழுவள் - நிலத்தைக்கையால்துழுவள் — வாய்கொண்டியிர்ப்பள் - வாயால் மூச்சுவிடுவள் — இறப்பலென்மெழுவள் - இறக்கக்கடவேனென் றுஎழாநிற்பள் — கைநெரித்தேங்குவள், எ - று. (கக)

.பாடு மாதரும் பந்துங் கழங்குநின்
றுடு மாதரு மாகு மரிவைய
ரோடு மேவி யொருமகள் வாழ்ந்தவம்
மாட நானினிக் கண்டுயிர் வாழ்வனோ.

(இ - ள்.) பாடுமாதரும் - பாடுகின்ற மகளிரும் — பந்துங்கழங்கு நின் றுடுமாதரும் - பந்துகளும் அம்மானைகளுங்கொண்டு (எதிரின்ற) ஆடுகின்றமகளிரும்—ஆகும் - ஆகிய—அரிவையரோடு- அரிவைப்பருவமுடைய மாதர்களோடு — மேவி - இருந்து — ஒருமகள் - ஒப்பற்ற எனதுமகளானவள் — வாழ்ந்தவம்மாடம் - வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்தக்கன்னிகா மாடத்தை — நானினிக்கண்டு - இனிநான்பார்த்து — உயிர்வாழ்வனோ - உயிரோடிருப்பனோ. எ - று. [இவனைக்காக்கின்றவர் இவளின் மூத்தோரென்ற தறிவித்தற்கு அரிவையரென்றார்.] (உ0)

து ளிக்கும் வார்மதுச் சோலையும் வாவியும்
பளிக்கு மாடமும் பாழ்பட வென்மகள்
களிக்கு மானிருங் காட்டினு ளெம்மைவிட்
டொளிக்கு மாறொரு சற்று முணர்ந்திலேன்.

(இ - ள்.) துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும்-மிருத்தேனைத்துளிக்கின்ற சோலையும் — வாவியும் - தடாகங்களும் — பளிக்குமாடமும் - பளிங்கி னுற்செய்த உபரிகைகளும் — பாழ்பட - பாழாகும்படி — என்மகள் — களிக்குமான் - மான்கள்களித்தற்கிடமாகிய — இருங்காட்டினுள் - பெரிய காட்டினிடத்து — எம்மைவிட்டு - எங்களைவிட்டு — ஒளிக்குமாறு - ஒளிக்கும்வகையை — ஒருசற்றும் - சிறிதும் — உணர்ந்திலேன், எ - று. (உக)

என்னை நீவிட் டிருப்பினும் பொற்றொடி
யுன்னை நான்விட் டியிற் பிழை யேனென
வன்னை வாய்விட் டரற்றின ளாயிடை
மின்ன னொருங் கதறினர் வேலைபோல்.

(இ - ள்.) பொற்றொடி - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வளைகையுடைய
மாயையே — என்னை — நீவிட்டு - நீபிரிந்து — இருப்பினும் - இருப்பா
யாயினும் — உன்னை—நான்விட்டு - நான்பிரிந்து—உயிற் பிழையேனென -
உயிரோடினேன்று — அன்னை - தாயாகிய (மோகினி) — வாய்விட்
டரற்றினள் - வாய்விட்டுப்புலம்பினள் — ஆயிடை - அப்பொழுது —
மின்ன னொருங் - மின்னலையொத்தமாதர்களும் — வேலைபோல் - சமுத்திர
கோஷம்போல — கதறினர் - புலம்பினர். எ - று. (௨௨)

வந்து வேந்தன் வழிமர பாரிய
ஊந்த மாமக னேன்மை துமக்குநான்
முந்து கூறில னேதுயர் மூழ்கிரீர்
சின்தை நோத றகாதெனச் செப்புவான்.

(இ - ள்.) வேந்தன்வழி - மமகாரணுடையவம்சத்திற்கு — மரபாரி
யன் - பரம்பரையாய்வருகின்ற ஆசாரியன் — வந்து — ஊந்தமாமகள் -
இலக்குமியையொத்த உங்கன்புத்திரியினுடைய—நோன்மை - பெருமையை
— துமக்கு - உங்களுக்கு — நான்முந்துகூறிலனே - ஆதியில்நான்சொல்ல
வில்லையே — (சொல்லியிருந்தும்) — துயர்மூழ்கிரீர் - நீங்கள் துன்பத்தி
லமுத்தி—சின்னை நோத றகாதென - மனம்வருந்துதல்தகாதென்று— செப்பு
வான் - சொல்லுவான். எ - று. (௨௩)

அருந்த வம்பல வாற்று மறினொருங்
பொருந்த ருங்கயி லைக்குமின் போனமை
தெரிந்து நெஞ்சந் தெளிய வறிந்துநீர்
வருந்துந் தன்மை மடமை மடமையே.

(இ - ள்.) அருந்தவம்பல - பலவாகிய அரியதவங்களை — ஆற்றாமறி
னொருங் - செய்கின்றமுனிவரும் — பொருந்தருங்கயிலைக்கு - அடைதற்கரிய
கைலாசத்திற்கு — மின் - மின்னற் (கொடியையொத்த) மாயை—போன
மை - அடைந்தவியல்பை — தெரிந்தும் - (பிரத்தியக்ஷமாகக்) கண்டும்—

நெஞ்சந்தெளியவறிந்தும் - மனதிற்குச் சந்தேகம் ஒழியவுணர்ந்தும்—நீர்
வருந்துந்தன்மை—மடமைமடமையே - மிகுந்த அறியாமையேயாம். எ-று.
மடமை மடமையெனல் - உணர்வுறுத்துமாறு வந்தவடுக்கு. (௨௪)

சிலேறு தற்பசுந் தேமொழி மாதுமை
கலேறு மக்குக் கவின்மக ளாகநீர்
தலைமை பெற்றது சாலு முமையினி
யுலகி னிற்பிற ரொப்பவ ரில்லையே.

(இ - ள்.) சிலேறுதல் - விற்போல் (வளைந்த) புருவங்களையும் — பசுந்
தேமொழி - பசுமைபொருந்தியதேனைப்போல் (மதுரமாகிய) வசனத்
தையுமுடைய — மாதுமைகலை - உமாதேவியினுடையதமோகுணம்சம்—
துமக்கு - உங்களுக்கு — கவின்மகளாக - அழகியபுத்ரியாகும்படி — நீர்
தலைமைபெற்றதுசாலும் - நீங்கள்தலைமைபெற்றது போதும் — உமை
யினியுலகினில் - இனியுலகத்தில் உங்களை — பிறரொப்பவரில்லை - ஒப்பவர்
பிறரில்லை. எ - று. (௨௫)

என்று கூறக் குரவ னிறைமகள்
மன்றல் வாழ்க்கை மனையொடு துன்பொரீஇச்
சென்று மாடத் திருநக ரிற்புகாக்
குன்ற மாமதிற் கோயிலி னண்ணினான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறக்குரவன் - என்றுகுருவானவன்சொல்ல—இறை
மகள்-மமகாரராஜன்—மன்றல்வாழ்க்கை - மங்கலம்பொருந்திய இல்வாழ்க்
கைக்குரிய—மனையொடு - மனைவியாகியமோகினியோடு — துன்பு - விய
சனத்தை—ஒரீஇ - ஒழித்து — சென்று - திரும்பிப்போய் — மாடத்திரு
நகரில் - மா னிகைகள் நிறைந்துசெல்வமிசூர்த்தனது நகரத்தில்—புகா - புகு
ந்து—குன்றமாமதில் - மலையைப்போல (அளவிடப்படாமையுந்தின்மை
முதலியவுமுடைய) பெருமைபொருந்திய மதிலாற்குழப்பட்ட—கோயிலி
னண்ணினான் - அரண்மனையிலடைந்தனன். எ - று. (௨௬)

வேறு.

கயிலையில் விமலை யோடுங் கவிரிதழ் மாயை சென்று
வியனில மதனிற் றன்னை விடுத்தனான் நென்ன வாறோர்
பயிலவை தன்னிற் புக்குப் பரனையு மிமய மீன்ற
மயிலிய றனையும் வாழ்த்தி வணங்கியங் கருகு நின்றான்.

(இ-ள்.) கவிரிதழ்மாயை - முருக்கம்பூவையொத்த அதரத்தையுடைய
மாயையானவள் — விமலையோடும் — கமிலையில் — சென்று - போய்—
வியன் - விசாலமாகிய — நிலமதனில் - பூமியினிடத்தில் — தன்னைவிடுத்த
நூன்மென்ன - தன்னை அனுப்பிய நாளிலிருந்ததுபோல — வானோர்பயி
லவைதன்னில் - தேவர்கள்நிறைந்திருக்கின்ற சபையில்—புக்கு - புஞ்சு—
பரனையும் - பரமசிவனையும் — இமயமீன்ற மயிலியறனையும் - மலையரசன்
பெற்றமயிலைப்போலுஞ் சாயலையுடைய உமையையும்—வாழ்த்திவணங்கி -
ஆதித்துப் பணிந்து—அங்கருகுநின்றாள் - அங்கு (உமையவள்) சமீபத்தில்
நின்றனள். எ - று. மயிலியல் - அனமொழித்தொகை. (௭௭)

நெரிவழி வதனங் கண்ட போதேயம் மாயை நெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்து மன்னை வினவலுஞ் சூள்கொண் டேகி
மலர்தலை யுலகிற் றுண்முன் மயங்கிய வாறனைத்து
நலியுநா ணடவ ருந்தி நவின்றனள் குறிப்பிற் றேன்ற.

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகிய உமாதேவி—அம்மாயை - அந்தமாயையி
னது — பொலிவழிவதனம் - மலர்ச்சிரீங்கிய முகத்தை — கண்டபோதே
— நெஞ்சின்மெலிவினையறிந்தும் - மனவாட்டத்தை அறிந்தும் — வின
வலும் - (நீபோன காரியமென்னவாயிற்றென்று) கேட்டலும்—(அவள்) —
சூள் கொண்டு - சபதம்பண்ணிக்கொண்டு—மலர்தலையுலகில் - பாரத்தவிடத்
தையுடைய பூலோகத்தில்—ஏகி - போய்—தான் முன்மயங்கிய வாறனைத்
தும்—குறிப்பிற்றேன்ற - குறிப்பினால்வெளிப்படும்படி — நலியுநாணட -
வருத்துகின்றநாணமானதுவருத்த — வருந்தி — நவின்றனள் - சொல்லி
உள். எ - று. (௭௮)

நன்னக மகள்கேட் டுள்ள நாணுபு முகங்க விழ்ந்தாள்
பன்னக சயன னாதி பண்ணவர் நெருங்க வைக்கண்
முன்னகை செய்து தீய முப்புர மாளச் செய்தான்
புன்னகை புரிந்தான் பங்கிற் புரிசுழல் செருக்கு மாள.

(இ - ள்.) நன்னகமகள்கேட்டு - நல்லமலையாயனுடைய மகளாகிய
உமாதேவிகேட்டு—உள்ளநாணுபு - மனநாணி—முகங்கவிழ்ந்தாள் - முகத்
தையுலகில்விழ்ந்துக்கொண்டாள் — பன்னகசயனாதி - சர்ப்பசயனாகிய
திருமால்முதலாகிய—பண்ணவர் - தேவர்கள்—நெருங்கு - நெருங்குகின்ற

—அவைக்கண் - சபையினிடத்தில் — முன்னகைசெய்து - ஆதியில்நகை
த்து—தியமுப்புரம் - கொடுமையையுடைய திரிபுரங்கள் — மாளச்செய்
தான் - மாண்டுபோகச்செய்தபரமசிவன் — பங்கித்புரிசுமூல் - தன்னிடது
பாகத்திலிருக்கின்ற கட்டப்பட்ட அளகத்தையுடைய உமாதேவியினது
—செருக்குமாள் - செருக்குஅழிய — புன்னகைபுரிந்தான் - புன்சிரிப்புச்
செய்தனன். எ - று. புரிசுமூல் - அன்மொழித்தொகை. (௨௬)

அளியனென் றுனக்கு நான்சொ லல்லம னரிய னோமற்
றெளியனோ வுரைத்தி நீயென் றிலங்கயி லெறித லேபோல்
வெளியபுன் முறுவல் செய்ய விமலன்வெண் மதியங் கண்ட
நளினமென் மலர்போ லென்றாய் நகைமுக மொடுங்கி னாளால்.

(இ - ள்.) விமலன் - நிர்மலனாகியபரமசிவன் — அளியனென் றுநான்
சொல் - (அன்பருக்கு) அன்பனென் றுநான் சொல்லிய — அல்லமன் — உன
க்கு — அரியனோ — எளியனோ — உரைத்திநீயென் று - நீசொல்லென் று
—இலங்கயிலெறிதலேபோல் - பிரகாசிக்கின்றவேலினாலெறிந்தாற் போல்
— வெளியபுன்முறுவல்செய்ய - வெண்மையாகிய புன்சிரிப்புசெய்ய —
என்றாய் - எனதுதாயாகியஉமாதேவி—வெண்மதியங்கண்ட - வெண்மை
யாகிய சந்திரனைக்கண்ட — நளினமென்மலர்போல் - மெல்லியதாமரை
மலரைப்போல் — நகைமுகமொடுங்கினாள் - ஒளிபொருந்தியமுகம் வாடி
னாள். எ - று. மற்று, ஆல் அசைநிலைகள். அரியனோ, எளியனோ வென்ப
வற்றிலுள்ள வோகாரமிரண்டும் ஐயம். (௩௦)

போக்கரும் வலிபு கன்று போய்வரு மாயை சொன்ன
வாக்கினில் வருந்து வேளை வள்ளனீ நகைசெய் தெள்ளன்
மூக்கிலி முகத்தின் முன்னர் முகுரங்காட் டுதல்போன் மென்ன
மீக்கிள ரிமய மீன்ற மெல்லியன் மெலிந்து சொன்னாள்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - (அடியர்வேண்டியயாவுந் தடையின்றியருளு
கின்ற) இறைவனே—போக்கரும் வலிபுகன்று - நீக்குதற்கரியசபதஞ்சொ
ல்லி—போய்வருமாயை - போய்வந்தமாயையானவன் — சொன்னவாக்கி
னில் - சொன்னவசனத்தில் — வருந்துவேளை - வருந்துகின்ற என்னை—
நீநகைசெய்தெள்ளல் - நீநகைத்துப் பரிஹாசஞ்செய்தல்—மூக்கில் * மூக்
கில்லாதவனுடைய — முகத்தின்முன்னர் — முகுரங்காட்டுதல்போனம் *

கண்ணாழிகாட்டுதலையொக்கும் — என்ன - என்று — மீக்கிளரிமயமீன்ற
மெல்லியல் - மேலாக (வயர்ந்து) பிரகாசிக்கின்ற இமயமலைபெற்றமெல்
லிய இயல்பினையுடைய உமாதேவியானவள் — மெலிந்து - வாட்டமுற்று
— சொன்னாள். எ - று. (நக)

நடப்பயி லெந்தை மங்கை நாணினால் வருந்தி னாளென்
றடைந்தருள் செல்வன் ஞால மலைக்குமம் மாயை சூளா
னெடுத்தகை முன்னஞ் சென்ற நிலையேநன் றாடு கொல்வோன்
மடங்கன்முன் வெல்லோ னென்று வருதலே யாற்ற லன்றோ.

(இ - ள்.) நடம் யிலெந்தை - நடனஞ்செய்கின்ற எமக்குத்தந்தையா
கிய பரமசிவன்—மங்கை - உமாதேவியானவள் — நாணினால்வருந்தினா
ளென்று — அடைந்தருள்சொல்வன் - கிருபையடைந்தல் சால்லுவன் —
ஞாலமலைக்குமம்மாயை - உலகின்கண்ணுள்ளோனா அலைக்கின்ற அந்த
மாயையானவன்—சூளால் - சபுத்தால் — நெடுத்தகைமுன்னஞ் சென்ற
நிலையேநன்று - நெடியதகைமையையுடைய அல்லமனுக்கு முன்புபோன
நிலையேவிசேஷமாகும் (அஃதெய்வாறெனின்) — ஆடுகொல்வோன் - ஆடு
களைக்கொல்லசெய்தவனானவன்—மடங்கன்முன் - சிங்கத்தின் முன்—வெல்
வேனென்று - அதனைவெல்லுவோனென்று—வருதலே — ஆற்றலன்றோ -
பெருமையல்லவோ. எ - று. நெடுத்தகை - அன்மொழித்தொகை. (நஉ)

அல்லமன் பெருமை யெல்லா மனைவரு மறிந்து கொள்ள
நல்லெழின் மலையுடந்தாய் நன்குணர்த் தினைநீ யென்று
சொல்லுந ரன்றி நின்னை நிந்தனை சொல்ல வல்லா
ரில்லையென் றியம்ப யாவு மீன்றவ ளியம்பு கின்றாள்.

(இ - ள்.) நல்லெழின்மலையுடந்தாய் சிறந்தஅழகினையுடையமலையா
சென்புத்திரிய கிய உமையவளே — அல்லமன் பெருமையெல்லாம் — அனை
வரும் - யாவரும் — அறிந்துமகிள்ளா—நன்குணர்த்தினைநீயென்று - நீநன்
றாக அறிவித்தனையென்று — சொல்லுநரன்றி - சொல்பவரல்லாமல் —
நின்னை - உன்னை—நிந்தனை சொல்லவல்லார் - தாவுதனை சொல்லவல்லவா —
(ஒருவரும்) — இல்லையென்று — இயம்ப - சொல்ல — யாவுமீன்றவள் -
(சராசரங்களாகிய) எல்லாவற்றையும் பெற்றவளாகிய (உமாதேவி)—இய
ம்புகின்றாள் - சொல்லுகின்றாள். எ - று. (நந)

பொறியிலி யேன்செய் தீமை பொறுத்தருள் புரிந்து மெய்ம்
யறிவருள் குரவ னாகு மல்லமன் றன்னைக் காணு [மை
நெறியருள் புரிதி யென்ன நிராவளை வணங்கிக் கூற
மறிமழு வமர்ந்தி ருக்கு மலர்க்கைவா னவனு னைப்பான்.

(இ - ள்.) பொறியிலியேன்செய் - அறிவில்லாதவளாகிய நான்செய்த
— தீமைபொறுத்து - கொடுமையைப்பொறுத்து — அருள்புரிந்து - கிரு
பைசெய்து—மெய்ம்மையறிவருள் - உண்மையாகிய (நூனத்தை) அருளிச்
செய்கின்ற — குரவனாகும் - ஆசிரியனாகிய — அல்லமன் றன்னைக்காணும் -
அல்லமனைக்கண்டறியத்தக்க — நெறியருள்புரிதியென்ன - மார்க்கத்தை
(அடியேனுக்கு) அருளிச்செய்யென்று — நிராவளை - வரிசையாக அணிந்த
வளையலையுடைய உமாதேவி — வணங்கிக்கூற - தொழுதுசொல்ல — மறி
மழு - மானுமழுவும் — அமர்ந்திருக்கும் - பொருந்தியிருக்கும் — மலர்க்
கைவா னவன் - தாமரைமலரையொத்த திருக்கரங்களையுடைய பரமசிவன்
— உரைப்பான் - சொல்லுவான். எ - று. நிராவளை - அன்மொழித்
தொகை. (௩௬)

மத்தம துறுகு ணத்து மாயையை விடுத்த வாற்று
னித்திய குரவன் றன்னை நீயறிந் திலைய ணங்கே
சத்துவ கலைம டந்தை தனையினி விடுத்தி யாயிற்
கைத்தல நெல்லி போலக் காண்குவை யவனை யென்றான்.

(இ - ள்.) அணங்கே - உமாதேவியே—மத்தமதுறுகுணத்து - மயக்க
மிஞ்ந்த குணத்தையுடைய — மாயையை — விடுத்தவாற்றால் - அனுப்பிய
படியால் — நித்தியகுரவன் றன்னை - எக்காலத்திலுமுள்ள அல்லமனாகிய
குருபரனே — நீயறிந்திலை — சத்துவகலைமடந்தைதனை - சத்துவகுணச்
மாகியமாதனை — இனி — விடுத்தியாயின் - அனுப்புவையாகில் — கைத்
தலநெல்லிபோல - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல — காண்குவை யவனை
யென்றான் - அவனைக்காண்பாயென்றான். எ - று. (௩௭)

மிடியட விறப்ப லென்று மேவுமோ ரிடத்திற் செம்பொன்
குடமொடு கண்ட வன்போற் கொலைசெய்நான் றெந்து வந்து
துடியிடை யுமையெம் மானைத் தொழுதுசத் துவவ ணங்கைப்
படியிசை யலமற் காண்பான் செலகெனப் பணித்தா ளன்றே.

(இ - ள்.) மிடியட - தரித்திரர்தன்னைவருத்துகையால் — இறப்ப லென்று - இறக்கக்கடவேனென்று — மேவுமோரிடத்தில் - செல்லுகின்ற வோரிடத்தில் — செம்பொன் - செம்பொன்னை — குடமொடுகண்டவன் போல் - குடத்தோடிருக்கக்கண்ட தரித்திரனைப்போல் - துடியிடையுமை- உடுக்கைபோலும் இடையையுடைய உமையவள் — கொலைசெய்நாண்டு மந்து - கொல்லுதலைச்செய்கின்றநாணத்தைவிட்டு — உவந்து - மகிழ்ந்து — எம்மானைத்தொழுது - எம்முடையஇறைவனாகிய பரமசிவனைவணங்கி — சத்துவவணங்கை - சத்துவகுணமடந்தையை — அலமன்காண்பான் - அல் லமனைக்கண்டறியும்பொருட்டு — படிமிசை - பூமியினிடத்தில் — செல் கெனப்பணித்தாள் - போவென்றுசொல்லினள். எ - று. அன்று, ஏ அசைநிலைகள். (௩௬)

அப்பொழு தருகு நின்ற வருணந்தி தேவ னன்னே
யொப்பரும் பத்தி யென்னு மஞ்சன மொன்றுண் டாயிற்
செப்பரு ஞானு னந்த வல்லம தேவ னென்னும்
வைப்பினை யெளிது காண லாமென மகிழ்ந்து சொன்னான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது — அருகுநின்ற - சமீபத்தில்நின்ற — அரு ணந்தித்தவன் - கிருபையுடையநந்திதேவன் — அன்னே - தாயே — ஒப் பரும் - ஒப்பில்லாத — பத்தியென்னும் - பத்தியென்றுசொல்லப்படுகிற — அஞ்சனமொ ன்றுண்டாயின் — செப்பரும் - சொல்லுதற்கரிய — ஞானு னந்தம் - ஞானானந்தஸ்வரூபியாகிய — அல்லமதேவனென்னும் — வைப் பினை - நிகேஷபத்தை — எளிதுகாணலாமென - எளிதிழ்காணலாமென்று — மகிழ்ந்துசொன்னான். எ - று. (௩௭)

அழிவரு நிதிய வைப்பை யஞ்சனங் கொண்டு காணும்
விழியுடை யவன்போன் ஞான மெய்க்குர வனைத்தான் கண்டு
கழிமய லன்பர் காணக் காட்டுவோ னிவனென் றெம்மை
வழிவழி யடிமை கொள்ளும் வள்ளனந் தியைப்பு கழிந்து.

(இ - ள்.) எம்மைவழிவழியடிமைகொள்ளும்-எங்களைப்பரம்பரையாக அடிமைகொள்ளுகின்ற — வள்ளல் - தாதாவாகியபரமசிவன் — அழிவரு நிதியவைப்பை - அழிவில்லாதநிகேஷபத்தை—அஞ்சனங்கொண்டுகாணும் - அஞ்சனத்தைக்கொண்டு அறிகின்ற — விழியுடையவன்போல் - நேத் ரத்தையுடைவனைப்போல — ஞானமெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு - தான்

உண்மையாகிய ஞானசாரியனைமுன்கண்டு — கழிமயலன்பர் - மயக்கநீங்கிய சரணர் — காண - காணும்படி—காட்டுவோன் - தெரிவிப்போன் — இவனென்று — நந்தியை - நந்திதேவரை — புகழ்ந்து - சிலாகித்து. எ-று.

சுத்தியால் யான்பி ணித்த தளைதனைத் தனது தூய
பத்தியா லவிழக்க வல்லோன் பார்க்கினிர் நந்தி யேதா
னித்தினால் விலங்கு பூட்டுமிறைவனே விடுவிப் பாளே
மெய்த்தவா ரருளி னோன்யார் விளம்புக வென்று சொல்வான்.

(இ-ள்.) சுத்தியால்யான்பிணித்த - நான் என்னுடையமாயாசுத்தியாம் கட்டிய — தளைதனை - பந்தத்தை — தனது — தூய - பரிசுத்தமாகிய— பத்தியால் — அவிழ்க்கவல்லோன் - விடுவிக்கவல்லவன் — பார்க்கின் - ஆலோசித்துப்பார்க்கில்—இந்நந்தியேதான் - இந்நந்திதேவனேயாகும்— இத்தினால் - இந்தக்காரணத்தால் — விலங்குபூட்டுமிறைவனே - (ஒருவற்கு) தனையிடுகின்ற அரசனே—விடுவிப்பாளே - அதைவிடுவிக்கிறவனே— மெய்த்தவாரருளினோன்யார் - உண்மையாகிய நிறைந்த அருளையுடைய வன்யார் — விளம்புக - சொல்லுக — என்றுசொல்வான். எ - று. இத்தினாலென்பதுவிரித்தல்விகாரம். இதினாலென்பாலது - இத்தினாலென்றுயது எதுகைபற்றிவந்த விரித்தல்விகாரம். (நசு)

அல்லம நென்னு ஞான வாணையை யகப்படுத்த
வல்லவொண் பார்வை நீயே யாதலான் மண்ணிற் போகி
யெல்லையி லன்பர் நெஞ்சத் தின்பரு ணந்தி யென்று
சொல்லின னுயிரிற் றேன்றாத்துணையென விருக்கும் பெம்மான்.

(இ-ள்.) நந்தி - நந்திதேவனே—அல்லமனென்னும்—ஞானவாணையை யகப்படுத்தவல்ல - ஞானசொற்பமாகிய வாணையை அகப்படச்செய்ய வல்ல — ஒன்பார்வை - அறிவுடையபார்வைமிருகம் — நீயேயாதலால்— மண்ணிற்போகி - பூமியினிடத்திற்சென்று—எல்லையிலன்பர் நெஞ்சத்து - அளவில்லாத அடியார்களுடையமனத்தில்—இன்பருளென்று - இன்பத்தை அருளுகவென்று — உயிரிற்றேன்றாத்துணையென - உயிர்கள்தோறும் வெளிப்படாததுணையாக — இருக்கும்பெம்மான் - இருக்கிறபரமசிவன்— சொல்லினன், எ - று, (சு0)

அந்திவண்ணத்தெங்கோமா னருளினு லின்ன கூறச்
சுந்தரி தனக்கு மெட்டாத் தூயவன் றன்னைக் காண
நந்திவல் லவனோ வென்று நகைசெய்து கணங்க டம்முள்
வந்தொரு சிலரு ரைப்ப மங்கைபங் காளன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அந்திவண்ணத்தெங்கோமான் - சுந்தியாகாலச் செவ்வானம்
போலும் நிறத்தையுடைய எமதிழைவனாகிய பரமசிவன் — அருளினுலின்ன
கூற - கிருபையினாலே இத்தன்மையவாகிய வசனங்களைச்சொல்ல —
கணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுள் — வந்தொருசிலர் - சிலர்வந்து — நகை
செய்து — சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன் றன்னை - அழகுபொருந்திய
உமையவனுக்குமெட்டாத நிருமலனாகிய அல்லமனை — காணநந்திவல்லவ
னோவென்று - நந்திதேவன் அறியாவல்லவனோவென்று — உரைப்ப -
சொல்ல — மங்கைபங்காளன் - உமைபாகனாகிய பரமசிவன் — சொல்
வான். எ - று.

(சுக)

நந்தியென் றனையு ணர்ந்தா னானவன் றனையு ணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய் தெம்மை நீவிர் தெளிவுற வறிகி லீரென்
றெந்தையெம் பெருமான் கூற விகழ்ந்துரை செய்தோ ரெல்லாம்
வெத்துயா கொண்டு நின்றார் மீளவும் விமலன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) நந்தியென்றனையுணர்ந்தான் - நந்திதேவன் எனது (நிலை
யை) அறிந்திருக்கின்றான் — நானவன் றனையுணர்ந்தேன் - நான் அவனது
(வல்லமையை) அறிந்திருக்கின்றேன் — சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் - நீங்க
னெம்மைத்தியானித்து — தெளிவுறவறிகிலீரென்று - தெளிவுபொருந்த
அறியீர்களென்று — எந்தையெம்பெருமான் கூற - எம்முடையதந்தையா
கிய இறைவன்சொல்ல — இகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம் - நந்திதேவனை
யிகழ்ந்துசொல்லிய வணங்களுல்லாம் — வெத்துயர்கொண்டுநின்றார் -
கொடியதுயரடைந்து நின்றார்கள் — மீளவும் விமலன்சொல்வான் - பின்
னும் பரமசிவன் சொல்லுவான். எ - று.

(சுஉ)

மாசறு நந்தி பத்தி வாந்தையா லறியீர் நீவிர்
காசினி யதனிற் சென்று கண்களா லமையக் கண்டு
பேசுதிர் பின்ன ரென்று பெருந்தகை நந்தி தன்னோ
டசனொண் கணங்க டம்மை யேயின னருளி னானே.

(இ - ள்.) மாசறுந்திபத்தி-குற்றமற்ற நந்திதேவனுடையபக்தியை—
வார்த்தையாலறியுநீவிர் - (நாம்சொல்லுப்) வசனத்தினாலே நீங்களறிய
மாட்டீர்கள் (ஆகையால்) — காசினியதனிற்சென்று - பூலோகத்தில்
போய் (அவதரித்து) — கண்களாலமையக்கண்டு - (உங்கள்) கண்களால்
தெளிவாகக்கண்டு—கூகூதியின்னொன்று - பின்பு (வந்து) சொல்லுங்க
னென்று — பெருக்ககூந்திதன்னோடு - பெரியதகையமையையுடைய
நந்திதேவனோடு — ஒன்றணங்கடம்மை - ப்ரசித்தாராகிய சிவகணங்களை
—நசன் - ரமசிவன் — ஏயினனருளினே - கிரு பிணினில் அடைப
பினன். எ - று. (சந)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட் டலைமை பெற்றோர்
மண்ணுலகதனில் வேண்டும் வளம்பதி தோறும் வந்து
நண்ணின ருலகி மண்ணி னரவடிவாகத் தோன்ற [ண்].
வெண்ணுறி னெழுதாப் பிறிமே லெழுபடுகன் றுடைக்கு மெண்

(இ - ள்.) கண்ணுதலருளாலேவும் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரம
சிவன்கிருபையினாலே அனுப்பப்பட்ட — கணங்களுட்டலைமைபெற்றோர் -
சிவகணங்களுள் தலைமைபெற்றவர்கள்—மண்ணுலகதனில் - பூலோகத்தில்
—வேண்டும்வளம் பதிதோறும் - நங்களுக்குள்ருப்பமாகிய வளம்பொருந்
திய உபகரங்களோறும் — உலகாகண்ணி னரவடிவாகத்தோன்ற - உல
கத்திலுள்ள மானிடாகணங்களுக்குமானிடராகத்தோன்றும்படி — வந்து
நண்ணினர் - வந்து அவதரித்தார் — எண்ணுறின் - (அவர்களைந்து
யொன்) எண்ணதொடங்கி — எழுதாப் பிறிமே லெழு சென்
றுதாக்குமென்கூற - எழுதாபெழுது வ்ருணாக் மென்ரு யுடை
பினன். எ - று. கண்டி - அன்மொழி தொகை. (சச)

நந்தியென் கின்ற ஞான ஞாயிறு நிலத்து நிப்பின்
முந்தறு மமண ரென்னு முடுவல் லிருங்கெட்டோடு நடுந்
சந்திர மௌலி சீர்வெண் டாமரை மலரு மென்னு
விந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் மனம கிழந்தார்.

(இ - ள்.) நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு - நந்திதேவனென்றுசொல்
ல்படுகின்ற ஞானஞாயின் — நிலத்துநிப்பின் - பூலோகத்தில் உதய
மாகில்—முந்தறுமமணரென்னும் - அஞ்ஞானத்தாற்சிமந்த சமணனென்று

சொல்லப்பட்ட — மூடுவல்லிருள்கெட்டோடும் - மூடிக்கொண்டிருக்கப்
பட்ட வலியிருள் அழிந்துபோய்விடும்—சந்திரமௌலி - பிறையணிந்த
சடையையுடைய பரமசிவனது—சீர்வெண்டாமரை மலருமென்னு - பு
ழாகிய வெண்டாமரைமலர் மலருமென்று—இந்திரன் முதலாயுள்ள - தே
வேந்திரன் முதலாயுள்ள — இமையவர் - தேவர்கள் — மனமகிழ்ந்
தார். எ - று.

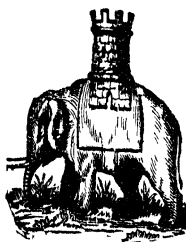
நந்தி, அமணர், சீர் என்னுமதிவ்டானங்களில், ஞானஞாயிறு,
இருள், தாமரைமலர் என்னுமிவற்றை யாரோபித்தலா லுருவகவணி. சந்
திரமௌலி - அன்மொழித்தொகை. (சரு)

எ ட் ட ா வ து

வசவண்ணிவந்தகதி

முற்றிற்று.

ஆ. கதி - அ - று, திருவிருத்தங்கள்—சு அக.

உ

ஒன்பதாவது

அக்கமாதேவியுற்பத்தி

கதி.

வேறு.

புரஞ்சுடு சிறுநகைப் புனிதன் பாலம்
கருந்தடங் கண்ணிதன் கலையு நந்தியும்
அருங்கண நாதரு மகனி லத்திடை
வருந்திற மறிந்தவா வகுத்துக் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) புரஞ்சுடு - திரிபுரமெரித்த - சிறுநகைப்புனிதன்பால் -
சிறியபுல்லியநகையையுடைய புனிதனாகிய பரமசிவனிடது பாகத்தில் -
அமர் - பொருந்திய - கருந்தடங்கண்ணிதன் - கரியவிசாலம்பொருந்திய
கண்களையுடைய வுமையவளின் - கலையும் - சாத்துவிதகலையும் - நந்தியும் -
நந்திகேசரமும் - அருங்கணநாதரும் - அரியசிவகணநாதருமாகிய விவர
கள் - அகனிலத்திடை - அகன்றபூமியின்கண் - வருந்திறம் - அவதரித்த
திறத்தை - அறிந்தவா - எமக்குத்தெரிந்தவளவு - வகுத்துக்கூறுவாம் -
விரித்துச்சொல்லுவாம். எ - று. புரமெனவே - திரிபுரமெனவும், புனித
னெனவே - பரமசிவனெனவும், கண்ணியெனவே - உமையவளெனவும்,
சிலையெனவே - ஏனையசாத்துவிதமெனவும் பெற்றும். பெருந்தடங்
கண்ணி - அன்மொழித்தொகை. இங்ஙனம்பெற்றது, ஐதிகக்குறிப்பு.
ஐவரோடு சினைஇ யென்றும்போலும். (க)

பெடையொடு சுரும்பினம் பெரிதி ரைந்திடக்
கடிதட மளவுவாய்க் காலி னோடியே
மடையுடை மதுமழை மலர்பெய் சோலைகுழ்
உடுதடை யெனுநக ரொன்றுண் டாயிடை.

(இ - ள்.) பெடையொடுசுரும்பினம் - பெண்வண்டுகளு மவற்றிற்
கினமாகிய வஜ்ஜன்வண்டுகளும் - பெரிதினைந்திட - மிக்கொலிக்க - கடிதட

மளவு - வாசனை பொருந்திய தடாகமளவும் — வாய்க்காலினோடி - வாய்க்
காலின் வழியாகவோடி — மடையுடை - மடையுடைக்கத்தக்க —
மதுமழைபெய்மலர் - தேன்மாரிகளைவிடாதுசொரிகின்ற மலர்கணிதைந்த
—சோலைசூழ் - சோலைகள்கூழ்ந்த — உடுதடையெனும் - உடுதடையென
வழங்கும் — நகரொன்றுண்டு - ஓர்பட்டினமுண்டு — ஆயிடை - அவ்
விடத்தில். எ - று. சுருட்டி - ஆண்வண்டு — இனம் - இவைபோன்ற
வரிவண்டு, கரிவண்டு முதலாம். மற்ற பணினு மனையும். தடாக மலாக
விடத்தால் தடாகத்தில் பட்டினம் மெய்யும். “சுட்டி” னின்றபொழுது
தேன் அடையுடன் உடன் வண்டி பட்டினம் மலர்களைத்துவைக்க
பெய்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றில் வோடி யெனமுடிக்கினு
மனையும். மதுமழை - இரெடியெரொட்டுப் பண்ட. அல்ல துருவக
மெய்யினு மனையும். (உ)

நன்மையென் பன்மெல்ல முனைய னொன்மறைப்
புன்மையென் பன்மெல்லப் பொருந்து றுன்னென்
தன்மையென் பன்மையென் லறியக் தக்கவன்
நின்பல னென்னொரு நிகரி லானான்.

(இ - ள்.) நன்மை என்பன் வெலாம் - சன்மார்க்கமெனப்படுங்
குணங்களினைத்தையும் -- உடையன் - ஒருங்குடையவன் — நான்மறை -
நான்குவேதங்களும் — புன்மையென்பன்வெலாம் - அழ்மெனவிலக்கற்
கியைந்தகுணங்களினைத்தையும் — பொருந்துறான் - ஏலாதவன் — என்ன
தன்மை - என்னுநிலைமையை — தன்பெயரினாலறியத்தக்கவன் - தனதிறம்
பெயரால் யாவருமுணரத்தக்கவன் — நன்மலனென் - நின்மலனென்று—
ஒருநிகரினான் - பெயருள்ளநிகரற்றவோர்புருடனுள். எ-று. விதி
விலக்கை - நன்மைபுன்மையென்றதெனிக. வேதத்துக்கியையவென்பார் -
நான்மலையெனவுட, இவனுக்குத்தகுமெனக்குறிக்க - நின்மலனெனவும்,
இனையனரியென்பது தோன்ற ஒருநிகரினானெனவும் கூறினார். (ங)

அவ்வெழின் மனையவ னாள் தந்தனைச்
சுவனமென் குதலென்ச் சமதி யென்பவன்
தவநிலை தன்னினுந் தலைமைத் தென்னவே
யுலையையி லல்லாதத் தொழுகு நீர்மையார்.

(இ - ள்.) அவன் - அத்தகையானது — எழில்மனையவன் - அழகிய
மனையானென்பவன் — ஆட்கத்தின்சகலனைமென்குதலென் - ஆட்கத்

தைச்சுவர்னமென்றற்போல — சுமதியென்பவள் - சுமதியென்னுமியற்
பெயருடையவள்—தவநிலைதன்னினும் - மேலாயதவநிலைகளிலும் — தலை
மைத்தென்னவே - சிரோட்டமாயதெனயாவருங்கூறவே — உவமையிலில்
லறத்து - ஒப்பின்றியில்லறநெறியின்கண்—ஒழுஞரீர்மையாள் - திரிகரண
மொத்தவழாது நடக்குந்தன்மையுடையவள். எ - று. அவள்குணத்துக்
கியைந்தது சுமதியென்னும்பெயராதலின், ஆடகத்தனைச்சுவலாமென்குத
லென்வென்றார். உவமையிலில்லறமென்றதனால் - மனைமாட்சி குறிக்கப்
பெற்றும். நீர்மை - குணம். (சு)

தூநிருமலனுக்கல் சுமதி தன்னிலா த்
தானொரு மகளெனச் சார்ந்து தோன்றினாள்
ஆனாயர் கொடியினோ னங்கை தாங்குரு
மாணுறழ் சத்துவ கலைம டந்தையே.

(இ - ள்.) தூநிருமலனுக்கு - பரிசுத்தநிருமலனென்போனுக்கு - அச்
சுமதிதன்னிடை - மனைவியாகவியைந்தவந்தச் சுமதியென்பவளிடத்தில்—
தானொருமகளென - தானொருபுத்திரியாமெனக்கூற — சார்ந்துதோன்றி
னாள் - அவ்விடத்திற்சென்றுதித்தாள் — (அவளாரெனின்) ஆனாயர்கொடி
யினோன் - இடபக்கொடியையுடையபரமசிவன் — அங்கைதாங்குருமான் -
தனதழகியகையில் தாங்காதமான்போன்ற வுமையவருக்கு — உறழ் -
ஒத்த — சத்துவகலைமடந்தை - சாத்துவிதகுணப்பெண்ணுவள். எ-று.
நிருமலனென்னும்பெயரைவிளக்கத்தாவென்றார். உமையவளைத்தாங்காத
தால் தாங்குருமானென்றார். இங்கே மாணென்ப துவமையாகுபெயர்.
அர்த்தபாகம்பெற்றவளாதலினென்க. ஆனாயர்கொடி - இடபம்வரைந்த
கொடி. (ரு)

மதிபெறு கடலென மகளை யீன்றவர்
நதிபெறு சடைமுடி நம்பன் பாலுறு
கதிபெறு மதிநுதற் கரும்பைப் பெற்றுநந்
றுதிபெறு மலையென மகிழ்ச்சி துன்னினார்.

(இ - ள்.) மதிபெறுகடலென - சந்திரனையீன்றபாற்கடலைப்போல—
மகளையீன்றவர் - மகளைப்பெற்றதாய்தந்தையர் — நதிபெறுசடைமுடி -
கங்கைதங்கிய சடாமகுடத்தையுடைய — நம்பன்பாலுறு - பரமசிவ
னிடத்திலுள்ள — கதிபெறு - உச்சியிடத்தைத்தனக்கிடமாகப்பெற்ற —

மதி - அர்த்தசந்திரனையொத்த—நுதல் - நெற்றியையுடைய — கரும்பை -
கரும்புபோன்றவுமையவனை — பெற்று - முன்னர் மகளாகப்பெற்று—நற்
றுதிபெறுமலையென - நல்லபுகழ்பெற்ற மலையரசனைப்போல — மகிழ்ச்சி
துன்னினார் - மிக்க களிப்படைந்தனர். எ - று. யாவர்க்குந்தக்க கதியை
யின்புறவளித்தலி னுவமையாகுபெயராக்கக் கரும்பென்றார். மலையெ
னல் - இடவாகுபெயர். (௬)

நெறிமுறை நிருமல விநாயகமே

யறிவரு மஞ்செழுத் தறைந்து மெய்யுணர்

குறியினைத் தரித்தனன் குழவி யாகிய

பொறிநிக ருறுமொரு புதல்விக் கென்பவே.

(இ - ள்.) நெறிமுறை - வேதநெறிக்கணங்க — நிருமலன் - நிருமல
னென்போன் — நீறுசாத்தி - விழுந்திரித்து — அறிவருமஞ்செழுத்
தறைந்து - நிலை யினையதென வெட்டவொண்ணாத பஞ்சாட்சரத்தை யுப
தேசித்து—மெய்யுணர்குறியினை - உண்மையுணரத்தக்கவிட்டலிங்கமாகிற
குறியை—தரித்தனன் - மார்பிலணிந்தனன் — குழவியாகிய - குழந்தைப்
பருவமுள்ள—பொறிநிகருறும் - இலக்குமியையொத்த—ஒருபுதல்விக்கு -
ஒப்பற்ற மகளுக்கு — என்ப - என்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. மெய்
யெனல் - உடலிலெனினுமமையும். குழவியாகிய புதல்வியென முடிக்க. ()

இந்துவார் சடையினோ னிடத்த ளேயெனுந்

சிந்தையான் மகளைமா தேவி யென்றொரு

சந்தநா மங்கொடு தான ழைத்தனன்

தந்தையா தற்குநற் றவம்பு ரிந்தவன்.

(இ - ள்.) இந்து - சந்திரனையணிந்த—வார் - நீண்ட — சடையினோ
னிடத்தளேயெனும் - சடையையுடைய பரமசிவனதிடதுபாகத்திலமர்ந்த
வுமையவளேயென் றுன்னும் — சிந்தையான் - சிந்தையையுடையதந்தை
யானவன் — மகளை - தனதுபுத்திரியை — மாதேவியென்று - மாதேவி
யென்று — ஒருசந்தநாமங்கொடு - ஓர்வண்ணப்பெயர்கொண்டு — தான
ழைத்தனன் - தானழைத்தான் — தந்தையாதற்கு - அவளுக்குத்தகப்ப
னாதற்கு — நற்றவம்புரிந்தவன் - முன்னர் நல்ல தவத்தைச்செய்தவன்,
எ - று. உமையவளுக்குத் தேவியெனப்பெயரிருத்தலின் மாதேவி யென்
னார். சடையினோனிடத்தளெனல் - அருத்தாபத்தி. (அ)

அறிவரு ளாதர வடக்கம் வாய்மைமெய்த்
துறவுநல் லொழுக்கமே தூய்மை யென்றிவை
யுறவொடு குழவியா யுடன்வ ளர்ந்திட
மறுவறு சுமதிதன் மகள்வ ளர்ந்தனள்.

(இ - ள்.) அறிவு - அந்தர்முகத்துக்கியைந்தவறிலும் — அருள் - காருண்யமும்—ஆதரவு - நித்தியானந்தவாசையும் — அடக்கம் - பொறிவழிச்செல்லாதவடக்கமும்—வாய்மை - பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கொள்ளாதவாய்மையும் — மெய்த்துறவும் - உபாதித்திரியத்தையும் பற்றெனக்களையுமெய்த்துறவும் — நல்லொழுக்கம் - மெய்யெஃதெனநிற்குநல்லொழுக்கமும் — தூய்மை - மும்மலங்களுக்கிணங்காத தூய்மையும்— என்றிவையுறவொடு - என்றுகூறப்படுமிக்கனமாயவறவினரோடு — குழவியாய் - குழந்தைப்பருவமாக — உடன்வளர்ந்திட - அவையுமொருங்கே வளர — மறுவறுசுமதிதன் - சூற்றமற்றசுமதியென்பவளுடைய — மகள் வளர்ந்தனள் - மகளாகிய மாதேவியென்பவள் வளர்ந்தாள். எ - று. உடனென்பதினால் - அவையுமொருங்கே யென்றும். என்றிவை யென்பதனால், இவைபோல்வன பிறவுமெனக்கொள்க. கொள்ளவே - அயலுறவுக்கிடம் பெறாளைன்ப பெற்றும். பெறவே, சாத்துவிதகுணமெனக்கண்டாம். (க)

வாடிய மருங்குலம் மாயை தோன்றுநாள்
கோடிய சிலைகொடு தவங்கு லைப்பவே
யோடிய மதனன்மா கேவி யோங்குநாள்
வீடிய சிலையனாய் வீழ்ந்து மாழ்கினான்.

(இ - ள்.) வாடியமருங்குல் - சுருங்கியவிடையையுடைய — அம் மாயை தோன்றுநாள் - அந்தமாயைதோன்றுநாளில் — கோடியசிலை கொடு - வளைந்தகரப்புவில்லையெடுத்துக்கொண்டு — தவங்குலைப்பவே - மகான்கள்தவங்குலைப்பான்வேண்டியே — ஓடியமதனன் - உவகைகொண்டோடியமன்மதன் — மாதேவியோங்குநாள் - மாதேவிவளருநாளில் — வீடியசிலையனாய் - மனஞ்சோர்த்தவில்லையுடையவனாய் — வீழ்ந்துமாழ்கினான் - வலிகுன்றியொன்றுந்தோன்றாது மயங்கினான். எ - று. மாயை தோன்றியநாளில் தைரியங்குன்றாத மன்மதன், மாதேவிதோன்றியநாளில் தனதுதைரியங்குன்றுதற்கேது, அறிவருளாகிய குணங்களா லென்க. ()

விழுத்தன கொடியதி வினைப்ப ரப்பெலாம்
எழுத்தன நல்லதம் யாவும் திங்களங்
கொழுத்தென சிருமலன் குமரி யோங்குநாள்
முழங்கின சிவா நம முற்று மெங்குமே.

(இ - ள்.) விழுத்தன - உசித்தன — கொடியதி வினைப்பரப்பெலாம் -
கொடியதிகயதிவினையின்பகுப்பினைத்தும் — எழுத்தன - நீக்குயாத்தன —
நல்லதம் யாவும் - நல்லநாமமெதப்படும்படி ரகுநாடனைத்தும் — திங்களங்
கொழுத்தென - அழகியழகு மீழும்பினை வளருமாறுபோன்று — சிருமலன்
குமரியோங்குநாள் - சிருமலனென்பவன்மகன்வளருநாள் — முழங்கின -
கோஷித்தன — சிவாகமமுற்றும் - சிவாகமனைத்தும் — எங்கும் - எவ்
விடத்தும். எ - று. ரப்பு - ள்ரிவு. (கச)

வேறு.

நங்குமா தேவியின்னண நிருப்ப வெம்பிரா னேவிய சண
ங்கள், தங்கள்வேண் டியவொண் பதிதொறு முன்செய்தவத்
தப்பா னன்மக வாகித், திங்கிலாச் சித்த ராமையன் மாச்சி தே
வனென் றிடுபெயர் முதலா, ஒங்குநா மங்கள் வேறுவே றுறக்
கொண் டிற்றன் றற்றவ முயன்று.

(இ - ள்.) ரகு - இவ்விடத்தில் — ராதேவி - மாதேவியென்பவன் —
இன்னனமிருப்ப - இவ்வாறிருக்க — எம்பிரானேவியகணங்கள் - எமது
பிரானாகி உரமகிவனனுபயியவகையினர் — தாங்களேவல் டிய - தாங்
களவிராமிட — ஒன்பதிகொறும் - சி ருபட்டணங்கடோறும் — முன்
செய்தாக் கள் - முன்பு பிச்செய்த சகச்சினைபிடத்தில் — ராமச
லாகி - உல்லச பன்மையாகி — திங்கிலா - திங்கிலம் — மீத்தராமையன்
மாச்சிதேவனென்று - சித்தராமையனெனவுந் மாச்சிதேவனெனவும் —
இடுபெயாமுதலா - இடப்பட்டபெயாமுதலாக — ஒங்குநாமங்கள் - உயர்ந்த
நாமங்களை — வேறுவேறுகக்கொண்டுற்றனா - வெவ்வேறுகக்கொண்டு
தங்கினார்கள் — நற்றவமுயன்று - நல்லதவங்களைச்செய்து. எ - று. கணங்
கள் மகவாகி - நாமங்கள்கொண்டு - முயன்றுற்றனரெனமுடிக்க. (கஉ)

பயக்குறு மினிய சங்கர பூசை பல்வகை நெறிப்பட விய
ற்றிச், செயற்கருஞ் செய்கை செய்தவ நிருந்த ர் தென்றிசை
கயிலேபோற் சிறக்க, மயக்குறு மமண வல்லிருண் மெலிய வயி

ணவ மெனுமுடு மழுங்க, வியக்குறு சைவ மலாநன் னந்தி வெய்யவ னுதித்தமை விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) படக்குறும் - முத்திபயக்கத்தக்க - இனியசங்கராபுசை - இனிமையாகியசிவபூசையை - பல்வகைநெறிப்படவியற்றி - பல்வகையாலுமாகமநெறிக்கிணங்கச்செய்து - செயற்கருஞ்செய்கைசெய்து - செய்தற்கரியசெய்கைகளைச்செய்து - அவரிருந்தார் - அந்தச்சிவகணநாதாகளிருந்தார்கள் - தென்றிசைகயிலேபோற்சிறக்க - தென்றிசையானது கைலாயத்தைப்போற் சிறந்திருக்கவும் - மயக்குறமமண வல்லிருண்மெலிய - மாயவசனத்தால் புத்தியை மயக்குகின்ற சமணமென்னுங் கொடியவிறுள்குன்றவும் - வயிணவமெனுமுடுமழுங்க - வைணவமடமென்னுந்சத்திரங்கடமதொளிகுன்றவும் - வியக்குறுசைவம் - அதிசயிக்கத்தகுந்தசைவமென்னுமலர் - மலர - விகசிக்கவும் - நன்னந்திவெய்யவன் - நல்லந்தியாகிய ஞானசூரியன் - உதித்தமைவிரிப்பாம் - அவதரித்ததைவிரிவாகச்சொல்லுதும். ஏ - று. செயற்கருஞ்செய்கை - அயலாகப்பிரதிபலியாதிருத்தலை, சிறக்க, மெலிய, மழுங்க, மலர வென்னும்வினையெச்சங்களை யுதித்தவென்னும் வினைப்பகுதியோடுமுடிக்க. சிறக்கவிறுந்தாரெனினு மமையும். (சுஉ)

வாயின்மண் ணிட்டுக் கொண்டவன் நன்னை மதித்துநன் னுதலின்மண் ணிடாமற், பாயும்வெண் டினாயிற் றுயில்பவன் நனக்குப் பரிதியொன் றளித்தருண் முக்க, னுயகன் நனையே கருதிவெண் ணீற்றா னன்னுதல் வீதியை யணியுந், தூயநன் மறையோர் தமக்கிட மாகுந் துரிசிலா விங்குளா புரியே.

(இ - ள்.) வாயில்மண் ணிட்டுக் கொண்டவன் நன்னை - வாயில்மண்ணைப் பட்டாட்டுக்கொண்டிருஷணனை - மதித்து - ஓர்பொருளாகமதித்து - நன்னுதலின்மண் ணிடாமல் - நல்லநெற்றியிற்றிறுமண் ணிடாமல் - பாயும் வெண்டினாயில் - மோதுகின்றவெண்மையாகியவலைகளை யுடையதிருப்பாற் கடலில் - துயில்பவன் நனக்கு - உறங்கும்விஷ்ணுவுக்கு - பரிதியொன் றளித்தருள் - ஓர்சக்கரமீந்த - முக்கனாயகன் நனையே - முக்கண்ணனாகிய பரமசிவனையே - கருதி - திரிகரணமொக்கச்சிந்தித்து - வெண்ணீற்றால் - விழுதியினால் - நன்னுதல்வீதியையணியும் - நல்லநெற்றியாகியவிடத்தை யலங்கரிக்கும் - தூயநன்மறையோர் தமக்கு - பரிசுத்தமானநான்மறைக் சூரிய வந்தனர்களுக்கு - இடமாகும் - இடமாயுள்ள - துரிசிலா - குற்றமற்ற - விங்குளாபுரி - விங்குளாபுரியென்னும்பட்டணமொன் றண்டு. ஏ - று.

உலகையுண்டவனென்னுதது :—இழிவுபடற்கென்க. திருமண் - திருகூரணம். இடாமலணியு மறையோரென முடிக்க. (௧௪)

கதிர்விளை செந்நெற் காடுகூழ் கரும்பு கரும்புகூழ் கதலியங் கதூகூழ், புதுநறும் பாளைக் கமுகது சூழ்முப் புடைப்பசுங்காயதெங் கதூகூ, புதிர்கனித் தேமார் தண்பொழில் பார்ப்பார்க் குயர்வுறு துயர்மிடி புகாம, லக்ஷ்முா சியம்பும் வீதியற் றுகரிற் கணிகளவைத் திருபடை காட்டும்.

(இ - ள்.) கதிர்விளை - கதிர்சுள்விளைகின்ற—செந்நெற்காடு - செந்நெற் காட்டை — சூழ்சூழும்பு - சூழ்த்தகூழும்புவனங்களும் — கரும்புகூழ் - அந்தக்கூழும்பைச்சூழ்த்த—கதலி - வாழைவனங்களும்—அங்கதூகூழ் - அங்கே அந்தவாழைகளைச்சூழ்த்த—புது - புதிய — நறும் - நல்ல—பாளை - பாளைகளையுடைய — கமுகு - பாக்குவனங்களும் — அதுகூழ் - அந்தப்பாக்குவனங்களைச்சூழ்த்த — குப்புடை - மூன்றுபக்கத்தையுடைய—பசுங்காய் - பசியகாய்கணிகளையுடைய — தெங்கு - தென்னந்தோப்புகளும் — அதுகூழ் - அந்தத்தென்னந்தோப்புகளைச்சூழ்த்த — உதிர் - உழேயுதிர்கின்ற—கனி - பழங்களையுடைய — தேம் - வாசனையோருந்திய — தண் - குளிர்ச்சித்தங்கிய — மாம்பொழில் - மாந்தோப்புகளும் — பார்ப்பார்க்கு - பார்ப்பவர்களுக்கு — உயர்வுறுதுயர் - மிக்கதுயரத்தையுடைய — மிடிபுகாமல் - தாரித்திரியமணுகாவாறு — அதிர் - ஒலிக்கின்ற — முரளியம்பும் - செய்பேரிகைமுழங்கும் — வீதி - வீதிகளும் — அந்நகரிற்கு - அந்தப்பட்டணத்திற்கு—அணிகளவைத்திரி - அணிகளவகுக்கின்ற — படை - சேனைகளைப்போல—காட்டும் - தோற்றும். எ - று. செந்நெற்காடும், கரும்பும், கதலியும், கமுகும், தெங்கும், மாம்பொழிலும், வீதிகளும், அணிகளவகுக்கும் படைபோற்காண்டலின் - அணிகளவைத்திரிபடைகாட்டுமென்றார். இதனாலிஃதுருவகமெனப் பெற்றும். செந்நெற்காடுமுதல் வீதியிறுவாய விவ்வேழும் பார்ப்போர்க்குப் படைபோற்காட்டுமென முடிக்க. (௧௫)

விருந்தினுக் கிடுவா னன்னமர் நகரின் வேதியர் மாடந்தைய ரெல்லாம், பொருந்துமன் னத்திற் கிடுவன விருந்து புனல்வயற் செங்கம லங்கள், வருந்துநண் ணிடைநன் மாதர்கைம் மலர்க்கு வண்டினைக் கொடுப்பர்பே ரின்பந், தருந்தனி நகர்கூழ் தடங்கள்வண் டிற்குத் தாண்மலர் கொடுத்திடு மன்றே.

(இ - ள்.) அந்நகரின் அந்நகரத்திலுள்ள — வேதியர்மடந்தையரெல்லாம் - பிராமணஸ்திரீகளனைவரும் — அன்னம் - உணவை — விருந்தினுக்கிடுவார் - விருந்தினருக்கிடுவார்கள்—புனல் - சலத்தையுடைய — வயல் - வயலிலுள்ள — செங்கமலங்கள் - செந்தாமரைகள் — பொருந்தும் - அவ்விடத்திற்பொருந்திய — அன்னத்திற்கு - அன்னப்பட்சிகளுக்கு — இடுவனவிருந்து - விருந்திடுவனவாம் — வருந்தும் - டாரத்தால்வருந்தும் — துண்ணிடை - மிகச்சுருங்கியவிடையையுடைய — நன்மாதா - நற்குணம் வாய்ந்தமாதர்கள்—கைம்மலர்க்கு - தமதுகைகளாகியதாமரைமலர்களுக்கு — வண்டினைக்கொடுப்பார் - வளையலிடுவார்கள் — பேரின்பத்தரும் - மிக்கசுகத்தைத்தருகின்ற — தனி - ஒப்பற்ற — நகர்குழந்தைங்கள் - பட்டணத்தைச்சூழ்ந்ததடாகங்கள் — வண்டிற்கு - வண்டிகளுக்கு — தாண்மலர் - தண்டையுடையமலர்களை—கொடுத்திடும் - விருந்தாகக்கொடுக்கும். எ-று, அன்று, ஏ அசைகள். அன்னம் - உணவிற்பொது, கைம்மலர் - உருவகம். பேரின்பம் - மிக்கபோகம். வருந்துதற்குக்காரணம் - தனங்களாலாதலிற்பொதுப்படப்பாரமன்றும், கைக்கென்றமையால் - வண்டினை வளையலென்றும், கொடுப்பார் - இலக்கணை. (கசு)

இந்நகர் வாழு மறையவர் செய்யும் யாகதா மம்படிந் தன் றோ, பொன்னகர் வாணி நிறைந்தவா யுளராய்ப் பொருந்துத லிந்நகர் மறையோ, நுன்னரு மனுவா னெருப்பினை வளர்த்திட் டொழுகுநீர் காட்டுறி னன்றிப், பின்னொரு செயலாற் கலியுகந் தன்னிற் பெருகுநீர் காணுறப் படுமோ.

(இ - ள்.) இந்நகர்வாழும் - இந்தப்பட்டணத்தில்வாழும் — மறையவர்செய்யும் - பிராமணர்கள்செய்யும் — யாகதாமம்படிந்தன்றோ - யாகபுகைபடிந்தல்லவோ — பொன்னகர்வாணி - தேவலோகத்தில் வாழ்பவர்கள் — நிறைந்தவாயுளராய் - பூரணியுகடையவர்களாய்—பொருந்துதல் - தங்குதல் — இந்நகர்மறையோர் - இந்தப்பட்டணத்திலிருக்கும் பிராமணர்—உன்னரும் - நினைத்தம்கரிய—மனுவால் - மனுசாஸ்திரத்தால் — நெருப்பினை வளர்த்திட்டி - யாகத்தைவளர்த்து — ஒழுகுநீர்காட்டுறி னன்றி - நடக்குநிலையைக்காட்டினுல்லாமல் — பின்னொருசெயலால் - மற்றொருமுயற்சியினால் — கலியுகந்தன்னில் - கலியுகத்திலும் — பெருகுநீர் - மிக்கமழைநீர்—காணுறப்படுமோ - காணப்படுமோ, எ - று, இதனால் தேவர்களுக்குத் தீர்க்காயுளும், இந்நகர்க்குக் குறையாரீர்வளமும் வந்ததற்

கேதுகூறப்பட்டது. கலியுகத்திலுமென்றவுமமை, தொக்கது. கானுறப் படுமோ வென்னுமோகாரம் எதிர்மறை. படிந்தன்றோவென்னு மோகாரம் வினா. யாகத்தைச்சிறப்பிக்க கலியுகம் கூறப்பட்டது. (கஎ)

இனையமா நகரி னந்தணர்க் கெல்லா மிறைமைபூண் டிள னொரு மறையோ, னினையெலா மரன்றா ளினுமுனா யெல்லா நி ருமலன் றுதியினுஞ் செய்யும், வினையெலா மவன்பூ சனையினும் வைத்தோன் வேடமு மொழுக்கமும் வல்லான், மனையுளா னெ னினுந் துறந்தவர்க் கொப்பான் மற்றவ னுமமா தரசன்.

(இ - ள்.) இனையமாநகரின் - இத்தகையதாயபெரியபட்டணத்தில்— அந்தணர்க்கெல்லாம் - பிராமணாகளனைவரிலும் — இறைமைபூண்டிளன் - தலைமையிற்சிறந்தவனாகிய — ஒருமறையோன் - ஒருபிராமணன் — நினையெலாம் - தனதெண்ணங்களனைத்தையும் — அரன்றாளினும் - பரமசிவ னுடையதிருவடியிலும் — உரையெல்லாம் - தனதுவசனங்களனைத்தையும் — நிருமலன் றுதியினும் - பரமசிவனதுதுதிநாமத்தின்கண்ணும் — செய் யும்வினையெலாம் - தனதுகிருத்தியங்களனைத்தையும் — அவன்பூசனையி னும் - அவனைப்பூசித்தலின்கண்ணும் — வைத்தோன் - வைத்தவன்— வேடமும்ஒழுக்கமும் - வேடமுணர்தலிலும் அவ்வாறு வருவின்நிபடக்கு தலிலும் — வல்லான் - வல்லமையுள்ளவன் — மனையுளானெனினும் - தாளில்லாதத்தனையினும் — துறந்தவர்க்கொப்பான் - முற்றாந்துறந்தவதிதி போல்பவன் — மற்றவனுமம் - அவனதுபற்பெயரோ—மாதரசன் - மாத ரசனெனப்படுவதாம். எ - று. ஒருமறையோன், வைத்தோன், வல் லான், ஒப்பான் எனமுடிக்க. மாதரசனும் என்னுமாக்கவினை தொக்கு நின்றதென்க. (கஅ)

திருந்திய வனையான் றேவிதன் னுமஞ் செப்பின்மா தாம் பிகை யென்பா, ளருந்ததி முதலாங் கற்புடையார்த் மருநிலை யூறின்றி முற்ற, நிரந்தர மவனைக் கைகுவித் திறைஞ்சி நினைந்து பின் பாயலிற் படுப்பார், கருந்தடங் கயற்கட் பூங்கொடி யனை யாள் கற்பினை யாவதே புகல்வார்.

(இ - ள்.) திருந்திய - விகாரங்களனைத்தினுணின் றுங்கிய — அனையான் றேவிதன் னுமம் - அத்தகையானது மனையின் பெயர்—செப்பின் - சொல்லுமிடத்து — மாதாம்பிகையென்பான் - மாதாம்பிகையெனப்படு பவன்—அருந்ததிமுதலாங்கற்புடையார் - அருந்ததிமுதலாகிய கற்புடைய

வர்கள்—தம் - தங்களுடைய—அருநிலை - அரியகலங்காநிலைமை—ஊறின்றி
முற்ற - இடைபூறின்றிநிறைவேறுவான்வேண்டி. — நிரந்தாம் - அறு
தினமும் — அவனை - அந்தமாதாம்பிகையை—கைகுவித்து - கைகூப்பி —
இறைஞ்சி - வணங்கி—நினைந்து - சிந்தித்து—பின் - பின்பு — பாயலில் -
தமதுசுயனத்தில்—படுப்பார் - படுத்துக்கொள்வார்கள் — கரும் - கரிய—
தடம் - விசாலம்பொருந்திய — கயல் - சேற்கெண்டைபோன்ற—கண் -
கண்களையுடைய — பூங்கொடியனையாள் - பூங்கொடி போல்பவளது—கற்
பினை - கலங்காநிலையினை — யாவரேபுகல்வார் - யாவர்தான்சொல்லவல்ல
வர். எ - று. கற்புடையார் தமதருநிலைமுற்றக் குவித்து, இறைஞ்சி,
நினைந்து, படுப்பானமுடிக்க. யாவரோ யென்பதில் ஏகாரம் - வினா. ()

பூங்கொடி யனமா தாம்பிகை பெருமை புனைந்துரை யன்
றுபட்டாங்கே, யோங்கிய வபர சிவனென வேத முரைத்திடு
மருணந்தி வந்தான், றாங்குற வவடன் வயிற்றிடை யதனற் றக்
கவர் தகவில ரென்ப, தாங்கவர் பயந்த புதல்வனற் றெளிய
வறிமினென் றறைகுவர் பெரியோர்.

(இ - ள்.) பூங்கொடியன - பூங்கொடிபோன்ற — மாதாம்பிகை -
மாதாம்பிகையென்பவளது—பெருமைபுனைந்துரை - பெருமைகலந்தவலங்
காரவசனங்கள்—அன்றுபட்டி - அன்றுமுதல் - - ஆங்கே - அவ்விடத்தில்
—ஓங்கிய - சிறப்புற்றன — அபரசிவனென - அபரசிவனென்று —
வேதம் - வேதமானது — உரைத்திடும் - துதிக்கத்தக்க — அருள் - கிரு
பையையுடைய—நந்திவந்தான் - நந்திதேவன் அவதரித்தான்—தாங்குற -
சுமக்க — அவடன்வயிற்றிடை - அவளதுவயிற்றில் — அதனால் - அக்கா
ரணத்தினால் — தக்கவர்தகவிலொன்பது - தக்கவர்தகவிலொன்னும்பிர
யோகமாம் — ஆங்கவர்பயந்த - அந்தத்தாய்தந்தைகள்பெற்ற — புதல்வ
னால் - புத்திரனால் — தெளிய - தெளிவுபெற — அறிமினென்று - அம்
மொழிப்பிரபோகத்தை யுணர்மினென்று — அறைகுவர்பெரியோர் - சத்
துக்கள்கூறுகிற்பர். எ - று. பரசிவம், அபரசிவமென்றிருபாற்று. பர
சிவமெனல் - அபரோட்சத்தை. அபரசிவமெனல் - பரோட்சத்தை.
தாங்குற வவடன்வயிற்றிடை நந்திவந்தானெனமுடிக்க. தக்கவர் தகவில
ரென்பது - தாய்தந்தையரைக்குறிக்கவேன்க. புதல்வனெனல் - அவர
தெச்சத்தை. அனவெனல் - இடைக்குறை. (௨௦)

ஐந்தொழி லொருவன் நிருவுள மகிழு மறுதொழி லாளன்
மா தரசன், பைந்தொடி கொழுநற் றெழுதெழு தொழிலாள்

பரிந்துதீ வளர்ப்பவன் மறையோன், செந்திரு வனையாள் விருந்தினர் வயிற்றிற் நீயவிப் பவளிவர் பெருமை, நந்தெழின் மலரோன் சொன்மக ளிருக்கு நாவினும் புகன்றிடப் படாதே.

(இ - ள்.) ஐந்தொழில் - பஞ்சகிர்த்தியத்தையுடைய — ஒருவன் - ஒப்பற்ற பரமசிவனது — திருவுளமகிழும் - திருவுளமகிழுமாறு செய்யத் தக்க—அறு - தாழிலாளன் - ஆறுகிருத்தியங்கனையுடையவன்—மாதரசன் - மாதரசனென்டோன்—பைந்தொடி - பசியவனையலையணிந்த வவன் மனைவி—கொழுநன் - தனதுநாயகனை — தொழுதெழுந்தாழிலாள் - வணங்குதலையே தனதுதொழிலாகவுடையவள்—பரிந்து - விரும்பி — தீவளர்ப்பவன்மறையோன் - யாகம்வளர்க்கு மந்தணன்—செந்திருவனையாள் - இலக்குமிபோல் வள் — விருந்தினர்வயிற்றில் - விருந்தினரதுவயிற்றில் — தீயவிப்பவன் - உதராக்கினியைத்தணிப்பவன் — இவா - பெருமை - இவ்விருவரது பெருமையானது — நந்தெழின்மலரோன் - அழகுமிக்கதாமரை மலையுடையபிரமன்—சொன்மகளிருக்கும் - சரஸ்வதிதங்கும் — நாவிலும் - நாவினாலும் — புகன்றிடப்படாது - சொல்லப்படாது. எ - று. ஐந்தொழிலாவன.—சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அநுக்கிரகம். அறுத்தாழிலாவன :—ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றல், என்பன. அறுதொழிலாளன், மாதரசன், தீவளர்ப்பவன், மறையோன் எனவும்; தொழுதெழுவாள, செந்திருவனையாள், தீவளர்ப்பவன் எனவும் பிரித்துக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. விருந்தினா - தூதன மாகவருபவரை. (உக)

இன்னையாதரசன் தேவிதன் வயிற்றி னிவ்வுல கெலாஞ்ஞ செய்புண் ணியத்தான், மன்னுயா ரளிகள் விருந்துணக் காமர் வல்லியின் மலர்மலர் வதுபோ, லென்னையா ளுடைய நந்திவா னவன்றா னெய்திவத் துதித்தன னன்று, சென்னியா லமரர் தொழுதுபூ மாரி சிந்தினர் துந்துபி முழங்க.

(இ - ள்.) இன்ன - இத்தகையதாய—மாதரசன் தேவிதன்வயிற்றின் - மாதரசன்மனைவியின் வயிற்றில்—இவ்வுலகெலாஞ்செய் புண்ணியத்தால் - இவ்வுலகனைத்துஞ்செய்தபுண்ணியத்தால் — மன்னும் - பொருந்திய — ஆ - நிறைந்த—அளிகள் - வண்டுகள்—விருந்துண - விருந்தாகவுண்ண—காமர் - அழகிட—வல்லியின் மலர் - வல்லிக்கொடியின்மலர்கள்—மலர்வது போல் - பூப்பதுபோல்—என்னையா ளுடைய - என்னையடிமையாகவுடைய

—நந்திவானவன் - நந்திகேஸ்வரன் — எய்திவந்து - கைலையினின்றுவந்து
—உதித்தனன் - அவதரித்தான் — அன்று - அப்போது—சென்னியால் -
சிரசினால்—அமரர் - தேவர்கள்—தொழுது - வணங்கி—தூந்துபிமுழங்க -
தேவதூந்துபிமுழங்க—பூமாரிசின்தினர் - புஷ்பமாரிபொழிந்தனர், எ - று.
நந்திவானவன் மலர்பூப்பதுபோல் தேவிதன்வயிற்றில்வந் துதித்தனனென
முடிக்க. (௨௨)

எங்குரு நந்தி தோன்றுநாட் புதுமை யென்சொல்வாங் க
ண்டுமுட் டென்னும், வெங்குண வமண ருளத்தெரி மழுவோன்
வேடங்கண் டஞ்சலி செய்ய, வங்கொரு நேயம் பிறந்தது திருமா
லடியவ ருளத்திலி லெல்கள், சங்கர னிறைவ னெனவொரு ரூ
னஞ் சார்ந்தது தமையறி யாமல்.

(இ - ள்.) எங்குருநந்தி - எமதுகுருவாகியநந்திதேவன் — தோன்று
நான் - உதிக்குநாளில் — புதுமை யென்சொல்வாம் - நடந்தபுதுமையை
யாதென்கூறுதும் — கண்டுமுட்டென்னும் - கண்டுமுட்டெனக்கூறும்
— வெங்குணம் - கொடிய குணங்களைபுடைய — அமணர் - சமணர்
கள்—உளத்து - தமதுள்ளத்தில்—எரி - எரிகின்ற — மழுவோன் - மழு
வேந்திய பரமசிவனது — வேடங்கண்டு - விழுதிழுதலிய வேடங்கண்டு
— அஞ்சலிசெய்ய - வணங்க — அங்கொருநேயம்பிறந்தது - அங்கோ
ரதிசடந்தோன்றிற்று — திருமாலடிபவருளத்தினில் - விஷ்ணுபத்தருள்
ளத்தில்—எங்கள்சங்கரன் - நமதுபரமசிவனே—இறைவனென - மேலாய
கர்த்தாவென்று — தமையறியாமல் - தங்களையறியாமல் — ஒருரூனஞ்
சார்ந்தது - ஓரூனமுதித்தது. எ - று. கண்டுமுட்டென்பதோடு கேட்டு
முட்டென்பதையும் வருவிக்க, ஒன்றினமுடித்தலென்பதினால். (௨௩)

கொலைகள் வழுக்கா றவாவொடு வெகுளி கொடுஞ்சொல்
பொய் பயனில் கூற, நிலையழீஇ யொருவன் செய்ந்நன்றி மறத்
தனிந்தனை வஞ்சனை பிறிதஞ், சிலைநதன் மடவார்க் கருதலென்
றினைய தீமைக ளியாவும்போ யினவா, னலமலி தரும மூர்த்தி
யாகிய நன் னந்திவா னவன்புவி வருநான்.

(இ - ள்.) கொலை - கொலையும்—களவு - களவும்—அழுக்காறு - பொ
றும்மையும்—அவாவொடு - பிறர்பொருளையவாவதலும் — வெகுளி - ஒழுங்
கின்றிகோபித்தலும்—கொடுஞ்சொல் - கொடேமானசொல்லும்—பொய் -

பொய்சொல்லலும் — பயனிலகூறல் - பயனின்றியமொழிகூறலும் — நிலைபதிஇ - நிலைபிறழ்த்து — ஒருவன்செய்நன்றி - ஒருவன்செய்தநன்றி யை—மறத்தல் - மறந்துவிடுதலும்—நிந்தனை - பழிகூறலும் — வஞ்சனை - வஞ்சனைசெய்தலும்—பிறர்தம் - அயலாரது—சிலைதுதல் - வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய — மடவார்க்குதல் - மாததைத்தழுவநினைத்தலும் — என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட — இனையதிமைகளியாவும் - இங்ஙனமாய தியகுணங்களினைத்தும்—நலமலி - நன்மைமிக்குந்த—தருமமூர்த்தியாகிய - தருமஸ்வருபியாகிய—நல் - நல்ல — நந்திவானவன் - நந்திதேவன்—புவி வருநாள் - பூமியிலுதித்தநாளில்—போயின - ஒழிந்தன. எ - று. ஆல் - அசை. நிலையதிஇயென்பது - சொல்லளபெடை. (௨௪)

தாடலை தந்திங் கெம்மையா ணந்தி தாயகட் டிணுநின்று தனாமே, லேடவிழ் மலர்வாண் முகமது தோன்ற வெழுந்தரு ளுதன்முனங் குருவாய்க், கூடல சங்க மேசன்றாய்க் கொளித்து க் குறுகிநன் னுதலினீ றணிந்து, வீடருள் பரம சிற்கன லிங்க மெய்யுறத் தரித்தன னம்மா.

(இ - ள்.) தாடலைதந்து - சிரசில்திருவடிசூட்டி—இங்கு - இவ்விடத் தில்—எம்மையாணந்தி - எம்மையடிமைகொண்டநந்திதேவன் —தாயகட் டிணுநின்று - தாய்வயிற்றிலுமிருந்து—தனாமேல் - பூமியின்மேல் — ஏட விழ் - இதழ்கள்விரிந்த—மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—வாள் - ஒளியுள்ள —முகமதுதோன்ற - முகத்தோன்ற — எழுந்தருளுதன்முனம் - பிறப்ப தற்குமுன்னோ — குருவாய் - குருமூர்த்தமாய் — கூடலசங்கம் - கூடல சங்கமென்னுந்தலத்திலுள்ள—சன் - பரமசிவன் — தாய்க்கொளித்து - தாயாருக்காகவொளித்து — குறுகி - அருகேவந்து — நன்னுதலில் - நல்ல நெற்றியில் — நீடிப்பிந்து - விழுதிருந்து—வீடருள் - முத்திதருகின்ற— பரமசிற்கனலிங்கம் - இஷ்டலிங்கத்தை—மெய்யுறத்தரித்தனன் - மார்பிற் றரித்தனன். எ - று. அம்மா, வியப்புமொழி. கூடலசங்கமேசன், குரு வாய், தாய்க்கொளித்து, குறுகி, நீடிப்பிந்து, மெய்யுறத்தரித்தன னென முடிக்க. தாயகட்டிணுமென்றவும்மை, புவிவருநாளெனலைத்தழுவலி னிறந் ததுதழீயது. (௨௫)

தரித்தபின் றனது மேனிதோன் றுமற் றுயெதிர் நின்றிட பப்பேர், திரித்துநல் வசவ னென்றுபே ரிட்டுச் சென்றனன் சி வன்றனைக் குருவா, யொருத்தர் தம் மிடத்திற் பாவனை செய்

கென்றுரைப்பவருரைகெடத் தானே, யருட்குரு வடிவா வந்த
ருள் புரிந்த வாலமா குலபாணியனே.

(இ - ள்.) தரித்தபின் - தரித்தபின்னர் — தனதுமேனிதோன்றாமல் •
தனதுவடிவங்காணப்படாமல் — தாபெதிரின்று - தாயினெதிர்நின்று —
இடப்போர்திரித்து - இடட்டே னாத்திரித்து — ஈல்வசவனென்றுபேரிட்டு
ஈல்வசவனெனென்றுபேரிட்டு — சென்றான் - போயினான் — சிவன்
றனை - சிவனை — பாவனைசெய்கென்று - பாவனைசெய்யக்கடவாயென்று
— ஒருத்தா தம்மிடத்தில் - ஒருவரிடத்தில் — குருவாயுணாப்பவா - குரு
வாகவந்துபதேசிப்பவரது — உரைகெட - உபதேசங்கெட — தானே •
தானே — அருள் - கிருபைதங்கிய — குருவடிவாவந்து - குருமூர்த்த
மாகவந்து — அருள்புரிந்த - உறுக்கிரகித்த — அலமார் - விடந்தங்கிய —
குலபாணியன் - குலத்தைக்கையிலேந்திய பரமசிவன். எ - று. ஏ - ஈற்
றசை. அவற்றுளோழாமுயிரிய்யுமென்னும் விதிபால் இடபமென்றாயிற்று,
அந்த விடபமெனலேத்திரித்து வசவனெனப் பெயரிட்ட தென்க. குல
பாணியன் தானேயருட்குருவாவந் தருள்புரிந்தனனென முடிக்க. அப்
பிரத்தியட்சத்திற்கு வேண்டுவது பாவம், பிரத்தியட்சத்திற்கு வேண்
டுவதின்மேனக்குறிக்க வுரைகெடவென்றா. உரைகெடவென்னுந் செய
வென்னும் வினையெச்சம், வந்தென்பதில் பகுதிகொண்டு முடிந்தது.
தானேயென்பதில், ஏகாரந்தேற்றம். ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் குருவா
ரின்று கடவுளைத் தியானஞ்செய்யென் னுபதேசித்தவிடத்தில், அப்பிரத்
தியட்சத்திலாதலின் கடவுள் பாவவடிவாக வேண்டும். கடவுளே வந்துப
தேசிப்பராயின் பாவனையெற்றிற்கென்னு நூல்தோன்ற “சிவன்றனைக்
குருவா லொருத்தா தம்மிடத்திற் பாவனை செய்கென்றுரைப்பவ ருரைகெ
டத்தானே யருட்குருவாவவந் தருள்புரிந்தவாலமார் குலபாணியனே
யெனப்பட்டது.” இந்நயத்தோன்றாதாருரையென்பயன். (உசு)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைகள் னுதலிற் பெருகொளி
நீறுமொண் களத்திற், சிறந்துள வமல லிங்கமுங் கண்டு செறிந்
தவானேவரும் வியந்து, மறைந்தான் குருவா வந்திவை பு
னைந்து மகவினை வசவனென் றொருபே, ரறைந்தன னென்ன வ
றிந்தன ரமல னறிவுணின் றறிவிக்க வன்றே.

(இ - ள்.) பிறந்த - உதித்த — மெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளை - மெய்ஞ்ஞான
வடிவமான குழந்தையின் — னுதலில் - நல்லநெற்றியில் — பெருகொளி •

மிக்கவொளியையுடைய — நீதும் - விபூதியையும் — ஒண்களத்தில் - அழகியகண்டத்தில் — சிறந்துள - சிறப்புற்ற — அமலலிங்கமுங்கண்டு - நின் மலமானவிஷ்டலிங்கத்தையுங்கண்டு — செறிந்தவரணைவரும் - அங்கே கூடிநின்றவரணைவரும் — வியந்து - அதிசயத்து — மறைந்து - ஒளித்துக் கொண்டு—அரன் - பரமசிவன் — குருவாவந்து - குருமூர்த்தமாகவந்து — இவைபுனைந்து - இவற்றைச்செய்து — மகவினை - குழந்தையை — வசவனென்றொருபேரறைந்தனன் - வசவனென்றோர்பெயராயிட்டனன் — என்னவறிந்தனர் - என்றறிந்தார்கள் — அமலன் - பரமசிவன்—அறிவுணின்றறிவிக்க - அறிவுக்கறிவாகநின்றறிவிக்க. எ - று. அன்று, ஏ அசைகள். பிறந்தபிள்ளையெனமுடிக்க. செறிந்தவரணைவரும் கண்டு, வியந்து, அமலனறிவிக்கவறிந்தனொனமுடிக்க. அரன், மறைந்து, குருவாவந்து, இவைபுனைந்து பேரறைந்தனனென முடிக்க. அன்றே யெனல் அல்லவாவென்றுகொளினுமமையும். பிறந்தபிள்ளைசெறிந்தவனொன்றதனால், ஒன்றொழிபொதுச்சொல்லென்னும் விதியால் பெண்பாலாக்குக. குழந்தைபிறந்த வவசரத்தில் அவ்விடத்தினின்றோராதலின். (௨௭)

குறில்வழி லகரம் தனிநிலை யாயுங் கூடிய தகரமுன் னெழுத்தென், நறிகுறி வடிவந் திரிதல்போ னந்தி யடல்விடை மெய்திரிந் துறினு, நறுமலர் விழியிற் கண்டவ றெல்லா நந்தியே யென்றுள மகிழ்ந்தார், பெறுதவ முயன்ற வன்னையும் பிதாவும் பெறுமுவ கையினை யா ருணைப்பார்.

(இ - ள்.) குறில்வழி - குற்றெழுத்தின்முன்னின்ற — லகரம் - லகரமானது—தனிநிலையாயும் - நகரமாகத்திரிதலன்றி ஆய்தமாயும்—கூடிய - வருமொழிக்கு முதலாகவந்த — தகரமுன் - தகரத்திற்குமுன் — எழுத்தென்று - எழுத்தாக — அறிகுறிவடிவம் - அறிகுறிவடிவமென — திரிதல்போல் - திரிந்தவருவதுபோல — நந்தி - நந்தியென்னும்—அடல் - பலம்பொருந்திய—விடை.மெய் - ரிஷபவடிவம் — திரிந்தறினும் - மாறிநிற்கினும்—நறு - நல்ல—மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—விழியிற்கண்டவ ரெல்லாம் - தமது கண்களாற்கண்டவனைவரும் — நந்தியேயென்று - நந்திகேஸ்வரனேயென்று — உளமகிழ்ந்தார் - உள்ளத்திற்களித்தனர் — பெறுதவமுயன்ற - பெறுதற்குத்தவஞ்செய்த — அன்னையும் பிதாவும் - தாய்தந்தையரிருவரும்—பெறுமுவகையினை - அடைந்தசந்தோஷத்தை—யாருணைப்பார் - யாவர்தானெடுத்துச் சொல்லவல்லவர், எ - று. “குறில்

வழி லளத்தவ் வணையினுய்த - மாகவும்பெறுஉ மல்வழியானே” என்னும் விதியாற்போந்த, கஸ்தீது - கஃதீது, என்னுமுதாரணம்போல் ரிஷபவடிவந்திரிந்து மானிடவடிவமாயதை அறிகுறியாலுணர்ந்தனனெனக்கொள்க. தனிநிலையாயும், என்றவும்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. திரிந் துறினு மென்றவும்மை இழிவு சிறப்பு. (௨௮)

மீன்றநா டொடங்கிச் செய்கடன் முற்று மியற்றினன் மா தரசன்றான், ரோன்றுமோர் குழவிப் பதங்கடந் தெங்கோன் சொல்குரு முன்னுறுங் காலே, யான்றமா மறைகண் முதலவா த் தான்முன் னறிந்துள கலையெலா மறிந்தான், சான்றதா மதிய மிரவிவந் திறுப்பத் தன்கதிர் தானடை குதல்போல்.

(இ - ள்.) ஈன்றநாடொடங்கி - உதித்தநாள்முதல் — செய்கடன்முற்றும் - பிள்ளைக்குச்செய்யவேண்டிய வுபசாரங்களனைத்தையும் — மாதரசன்றான் - மாதரசனென்னுந்தந்தை — இயற்றினன் - செய்தனன் — தோன்றும் - உண்டாகப்பட்ட — ஓர்குழவிப்பதங்கடந்து - ஒப்பற்றகுழவிப்பருவநிலையின் னுநீங்கி — எங்கோன் - எமதுகர்த்தனாகிய வசவதேவன்—சொல் - போதிக்கின்ற—குரு - குருவானவர் — முன்னுறுங்காலே - தனக்குமுன்னிருக்கும்போது—ஆன்ற - சிறந்த—மாமறைகண்முதல்வா - மகத்தானவேதங்கள்முதலாக — தான்முன்னறிந்துள - தான்முன்படித்தறிந்த — கலையெலாமறிந்தான் - சகலகலையையும் வினாவிலறிந்தான் — சான்றதா - யாவருக்குஞ்சாட்சியாக — மதியம் - சந்திரன் — இரவிவந்திறுப்ப - சூரியன்தன திடத்துக்குவர — தன்கதிர் - தனதுபூரணகலையை — தானடைகுதல்போல் - தானடைவதுபோல, எ - று. மாதரசன்றான் செய்கடன்முற்று மீன்றநாடொடங்கிச்செய்ய, எங்கோன் குழவிப் பதங்கடந்து தான் முன்னறிந்துள கலையெலாம் சொல்குருமுன்னுறுங் காலே சான்றதாமதிய மிரவிவந்திறுப்பத் தன்கதிர் தானடைகுதல்போலறிந்தானெனமுடிக்க. இறுத்தல், சமீபித்தல். சந்திரன் தனக்கெதிரிலிரவி சிறிது சிறிது சூறுகிவந்தருகியபோது தன் கலைகள் சிறிது சிறிது வளர்ந்து முன்போற்பூரணகலைகளாவது யாவருக்குஞ்சாட்சியாய்க்காணப்படுவதுபோல இவனும் தான் முன்னறிந்துள கலைகளைத்தையுங் குருவுக்குமுன் பூரணமா உணர்ந்தனனென்க. (௨௯)

பரமனை யிகழ்ந்து நெறியலா நெறிபோம் பரமத யானைய யடக்க, வரமுறு கூர்மையங்குச மென்ன வரனடி யாரொ

னு மாவிறி, கொருமழ விளங்கள் நெனவருள் வசவ நொழுஞா
ள் வளங்கொள்கல் யாண, புரமுத வமண குழாத்தொடு மிக்க
புரவலன் விச்சல னிருந்தான்.

(இ - ள்.) பரமணையிகழ்ந்து - பரமசிவத்தைநினைத்து—நெறியலாநெ
றிபோம் - நன்மார்க்கமல்லாநெறியிற்போகும்—பரமதயானையையடக்க -
அன்னியசமயமாகியயானையையடக்குவான் வேண்டி — வரமுது - வரத்
தால்வாய்ந்த — கூர்மையங்குசுமென்ன - கூர்மையுள்ளவங்குசும்போலவும்
—அரணடியாரொணுமாவிற்கு - சிவனடியார்களென்னும் பசுவிற்கு—ஒரு -
ஒருபுறம்—மழவிளங்கல் நென - மிக்கவிளமதங்கிய கன்றுபோலவும் —
அருள்வசவன் - கிரு - வரமுதமானவசவன் — ஒழுஞாள் - முறை
முன் குதுங்குநாளில் — வளங்கொள் - சகலவளப்பங்களுமமைந்த —
கல்யாணபுரம் - கல்யாணபுரத்தில் — உற - பொருந்த — மிக்க - ஆளு
கையில்மிருந்த — புரவலன்விச்சலன் - விச்சலன்னுமரசன் — அம
ணக்குழாத்தொடருந்தான் - சமணக்கூட்டத்தன்னைப்படைகுழவிருந்த
னன். எ - று. வசவன் பரமதயானையையடக்க அங்குசமென்னக் கன்
நென ஒழுஞாளில் கல்யாணபுரத்தில் விச்சலன்னவன் அமணக்
குழாத்தொடருந்தன்னன்முடிக்க. நெறியலாநெறி - இயமமுதலிய
நெறியைமுத்தநெறியெனக்கொள்க. மழவிளமென்பது, ஒருபொருட்பன்
மொழிசிறப்பினின்வழாமென்னும் விதியாற்போந்த மீமைசொழியிதுபுனிற்
றிளங்கன்று என்னுமுதாரணம்போலுமென்க. உறவென்னும் நிகழ்கால
வினையெச்சத்தை இருந்தாலென்னும் வினமுற்றோடு சேர்க்க. பரமத
யானை, அடியாரொணுமா உருவகம். (நூ0)

படியில்கல் யாண புரமெனுந் தூசு பரசிவ பத்தியால் வி
ளப்பக், கொடியபுன் சமண யாகவர் பிடித்தாங் குவலயத் தி
ருந்திடு மந்த, ளடியவர் செல்வ மெனும்வச வேச வங்குடன்
வந்தநா காம்பை, புடண்வர வந்தவ் விச்சல வாகரி னுற்றன ன
ற்றவர் நெருங்க.

(இ - ள்.) படியில் - பூமியில் — கல்யாணபுரமெனும் - கல்யாணபுர
மென்கின்ற—தூசு - உஸ்திரத்தில்படிந்த — கொடிய - கொடிதாகிய —
புன் - அம்பத்தன்மையையுடைய — சமணமாகு - சமணமதமென்னுமழக்
கில்—உவர்பிடித்தாங்கு - உழமண்பற்றினுற்போல — பரசிவபத்தியால்
விளப்ப - சிவபத்தியென்பது—உவஸ்திரம் உவர்த்துட்போகும்படி —

வலயத்து - பூமியில் — இருந்திடுமந்நான் - இருக்குமந்தநாளில்—அடியவார் செல்வமெனும் - அடியார்களது செல்வமெனத்தக்க — வசுவேசன் - வசுவதேவனென்பவன் — உடன்வந்தநாகாம்பை - கையாயத்தினின்றும் தன்னோடுகூடவந்தநாகாம்பையென்பவன் — உடன்வர - தன்னைப்போல வவருந்தொடர்ந்துவர — அந்தவிச்சலனகரின் - அந்தவிச்சலனென்பவனுடையபட்டணத்தில் — நற்றவர்கெருங்க - நல்லதவத்தினர் நெருங்கும்படியாக — உற்றனன் - இருந்தான். எ - று. புரமெனுந்துசு, சமணமாசு உருவகம். உவர்பிடித்தாங்கு பரசிவபத்தியால்விளர்ப்ப என்பவை - உபமானம். வலயம், வட்டம். வட்டத்தன்மையால் பூமியென்றும். இது குணவாகுபெயர். பூமியில்நாகாம்பையுடன் வரலாவது:— தன்னைப்போல வவரும் அல்லமனைப் பூமியில் தேடிவரலையென்க. இருந்திடுமென்றும் வினைக்கெழுவாய் சமய நிலைமையென்க. (நக)

வந்தனன் வசுவ தேவனென்றுரைப்ப மன்னவன் விச்சலனறிந்து, மந்திரி யென்று மறைந்தவுட் பகையை மலிபொடி மூடிய தழலை, வெந்தழ லென்ன வறிந்திடா தெடுப்ப மென்கை தீண் திதலென வெதிப்போ, யுய்ந்திட வரிதாய்த் தன்மத மழிய வுடன்கொடு கோயிலுட் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) வசுவதேவன் - வசுவதேவனென்னவன் — வந்தனன் - பிறந்தனன்—என்றுரைப்ப - என்றெவருஞ்சொல்ல — மன்னவன்விச்சலனறிந்து - விச்சலவரசனதையறிந்து — மந்திரியென்று - மந்திரியென்று —மறைந்தவுட்பகையை - மறைந்துநின்றவகப்பகையையறியாது — மலிபொடிமூடியதழலை - மிகுந்தீறுபூத்த வக்கியை — வெந்தழலென்ன வறிந்திடாது - கொடியவக்கியென்றறியாது — எடுப்ப - எடுப்பான் வேண்டி — மென்கைதீண்டுதலென - மெல்லியகையாற்றொடுவதுபோல —எதிப்போய் - வசுவனெதிர்சென்று — உய்ந்திடவரிதாய் - இனிநிலைத்தற்கருமையாய் — தன்மதமழிய - தனது சமணமதங்கிக்க — உடன் கொடு - தன்னோடழைத்துக்கொண்டு—கோயிலுட்புகுந்தான் - தனதான் மனையினுழைந்தனன். எ - று. மலிபொடிமூடிய தழலையெடுப்பத்தீண்டுதலென விச்சலமன்னவன் வசுவதேவனையறிந்து மறைந்தவுட்பகையையறியாது மந்திரியென்றுன்னித் தன்மதமழிய வுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தானென முடிக்க. (நஉ)

பொருந்துமத் தாணி யிடைக்கவி சொன்று புறமத கோளரிக் குதவி, யிருந்திறற் சிங்கஞ் சமந்தபூ வணைமே லிருந்தன

னரசனப் போதி, லருந்திறம் றுனை காவலர் வேந்த ரமைச்சர்
வெண் கவரிகொண் மாதர், நெருங்கிநிற் கரிய பேரவை யிடத்
து நிகழ்ந்தமை யொன்றெடுத் துரைப்பாம்.

(இ - ள்.) பொருந்தும் - அலங்காரமமைந்த — அத்தாணியிடை -
அரசிருக்கையின்கண் — தவிசொன்று - ஆசனமொன்றை — புறமதகோ
ளரிக்கு - அன்னியமதமாகியசிங்கத்துக்கு—உதவி - கொடுத்து — இரும் -
பெரிதாகிய — திறல் - பலத்தையுடைய — சிங்கஞ்சுமந்த - சிங்கஞ்சுமந்
திருக்கின்ற — பூவணைமேல் - புட்பசயனத்தின்மேல் — இருந்தனனர
சன் - அரசினிருந்தான் — அப்போதில் - அத்தருணத்தில்—அருந்திறல் -
மிக்கவலியையுடைய — தானைகாவலர் - சேனாதிபதிகளும் — வேந்தர் -
குறுநிலமன்னரும் - அமைச்சர் - மந்திரிகளும் — வெண்கவரிகொள் -
வெண்சாமராவீசுகின்ற — மாதர் — ஸ்திரீகளும் — நெருங்கிநிற்கரிய -
நெருங்கிநிறற்றகரிய — பேரவையிடத்து - பெரிதாகியசபையின்கண்—
நிகழ்ந்தமையொன்று - விளைந்தவோரதிசயத்தை — எடுத்துரைப்பாம் -
எடுத்துச்சொல்லுதும். எ - று. மதகோளரி - உருவகம் (நக)

வேறு.

இந்திர நெதிர்நின் றுடு மேந்திழை காதிற செம்பொற்
சுந்தர வோலை யொன்று சோர்ந்தெனச் சுருண்மு டங்க
லந்தர முகட்டி னின்று மரசன்பே ரவையி டத்து
வந்தெதிர் விழுந்த தொன்று மானிடர் மருண்டு நோக்க.

(இ - ள்.) இந்திரனெதிர்நின்றும் - தேவேந்திரனெதிர் நின்றாடு
கின்ற — ஏந்திழைகாதில் - அரம்பையினதுகாதினின்று — செம்பொன் -
சிவந்தபொன்னாற்செய்த—சுந்தரவோலையொன்று - அழகியவோர்கம்மலா
னது — சோர்ந்தென - தவறிவிழுந்தாற்போல — சுருண்முடங்கல் -
ஓலைச்சுருளொன்று — அந்தரமுகட்டினின்றும் - ஆகாசவுச்சியினின்றும்
—அரசன்பேரவையிடத்து - அரசனதுபெரியசபைக்கண் — வந்தெதிர்
விழுந்ததொன்று - ஒன்றுவந்தெதிரில் விழுந்தது—மானிடர் - மனிதரனை
வரும் — மருண்டுநோக்க - அகிசயித்துநோக்கும்படி. எ - று. ஏந்திழை -
அன்மொழித்தொகை. சுந்தரவோலையொன்றுசோர்ந்தெனச் சுருண்மு
டங்கலொன்று அந்தரமுகட்டினின்றும்மானிடர் மருண்டுநோக்கப்பேரவை
யிடத்து விழுந்ததென முடிக்க.

(ந.சு)

நின்றவ ரெடுத்து வந்து நெடுங்கையிற் கொடுப்ப வாங்கி, வென்றிகொண் மடங்க லன்னான் விரித்ததை யெழுத்து நோக்கித், தன்றலை யெழுத்தே யென்னத் தானுணர்ந் திலன்ம யங்கி, வன்றிற லமண காலன் மலர்க்கையிற் கொடுத்தா னன்றே.

(இ - ள்.) நின்றவர் - அங்கிருந்தவர்கள் — எடுத்துவந்து - எடுத்துக் கொண்டுவந்து — நெடுங்கையிற்கொடுப்ப - நீண்டகையிற்கொடுக்க — வாங்கி - வாங்கிக்கொண்டு — வென்றிகொள் - செயம்பொருந்திய — மடங்கலன்னான் - ஆண்சிங்கம்போன்றவரசன்—விரித்ததை - அவ்வோலைச் சுருளைப்பிரித்து — எழுத்துநோக்கி - எழுத்தைப்பார்த்து — தன்றலையெழுத்தேயென்ன - தனதுதலையெழுத்துப்போல்வதென்று — தானுணர்ந்திலன் மயங்கி - தானொன்றுந்தோன்றாதவனுய்ச்சித்தங்கலங்கி - வன்றிறல்மிக்கவலியுள்ள—அமணகாலன் - சமணர்களுக்கெமன்போன்ற வசவனது — மலர்க்கையில் - தாமதாமலர்போன்ற கையில் — கொடுத்தான் - கொடுத்தான். எ - று. அன்று, ஏ அசைகள். நின்றவரெடுத்துவந்து கொடுப்ப மடங்கலன்னான் வாங்கி விரித்துநோக்கி மயங்கிக் கொடுத்தா னென முடிக்க. அரசனாதலி னெடுங்கையெனவும், இவ்வுலகபாஷைகளி லொன்று மன்றாதலின் தன்றலையெழுத்தேயெனவுங் கூறினார். காலன் - உவமையாகுபெயர். சமணமதத்தைத் துமிசஞ்செயற்பாலனாதலி னமண காலனெனப்பட்டது. (௩௫)

வாங்கிய முடங்க னோக்கி வசவநா யகனில் வோலை தாங்குநின் றவிசின் கீழோர் தமனிய வைப்புண் டென்ற தோங்கிய தூண்செய் தோளா யுனக்குநான் காட்டு வேனென் றுங்கதை யகழ்வித் தானவ் வரசர்கோ னதிச யிப்ப.

(இ - ள்.) வாங்கிய - கையில்வாங்கிய — முடங்கனோக்கி - ஓலைச் சுருளைவிரித்துநோக்கி — வசவநாயகன் - வசவதேவன் — இவ்வோலை - இவ்வோலையானது — தாங்கும் - சுமக்கின்ற — நின்றவிசின்கீழ் - உளது சிம்மாசனத்தின்கீழ் — ஓர் தமனியவைப்பு - சொர்னப்புதையலொன்று— உண்டென்றது - இருக்கின்றதெனத்தெரிவிக்கின்றது — ஓங்கிய - நீண்ட — தூண்செய் - ஸ்தம்பம்போன்ற — தோளாய் - தோள்களையுடையவரசனே — உனக்குநான்காட்டுவேனென்று - உனக்கதைப் பிரத்தியட்சமாக

விப்போதே காட்டுவேனென்றுரைத்து—அவ்வரசர்கோன் - அந்தராஜாதி
ராசன் — அதிசயிப்ப - ஆச்சரியப்படும்படி — ஆங்கு - அவ்விடத்தில் —
அதை - அந்தச்சிம்மாசனத்தை — அகழ்வித்தான் - தோண்டச்செய்தான்.
எ - று, வசவராயகன் நோக்கி அகழ்வித்தானெனமுடிக்க. என்றெனல் -
சொல்லெச்சம். (௩௬)

அகழ்ந்திட நிதியவைப்பொன்றுடக மலைபி லத்திற்
புகுந்திவண் வர்து மெல்லப் புறப்பா ல் போலத் தோன்ற
மகிழ்ந்தன னரசர் சோமன் வசவனைக் கண்ட போதே
நிழ்ந்த வொண் பாயனு ணர்ந்து நெஞ்சக நனிவி யந்தான்.

(இ - ள்.) அகழ்ந்திட - சோண்ட — நிதியவைப்பொன்று - தனப்பு
தையலொன்றுகி — ஆடகமலை - சொன்னபர்வம் — பிலத்தில் - பாதா
ளத்தில் — புகுந்து - ஈடுருவிச்சென்று — இவண்வந்து - இவ்விடத்தி
லோங்கிவந்து — மெல்லப் புறப்படல்போல - மெல்லப்பறப்படுவதுபோல
— போன்ற - காண்பட — அரசர்கோமான் - ராஜாதிராசன் - மகிழ்ந்த
னன் - சந்தோஷித்தவனாய் — வசவனைக்கண்டபோதே - வசவனைத்தெரி
சித்தபோதே — நிகழ்ச்ச - உண்டாகிய — ஒண்பயனுணர்ந்து - சிறந்தப
யனைத்தெரிந்து — நெஞ்சகம் - தனதுமனதில் — நனிவியந்தான் - மிகவு
மகிசயித்தான். எ - று, அகழ்ந்திடத் தோன்றவெனமுடிக்க. வினாமுற்றே
வினையெச்சமாகனுமென்றதனால், மகிழ்ந்தனனென்றதை வினையெச்சமாக்
குக்க. அரசர்கோமான் மகிழ்ந்து உணர்ந்து வியந்தானெனமுடிக்க. (௩௭)

பயிலுநல் ஈனைய மக்குப் பரந்தயிற் வசவ தேவன்
பயிலுநல் மலைங்கு ணைநங்கு வுளோ யென்று சொல்லி
பிராலுடை மடல்நக ட்பாய்யா ளென்பதைப் புதுக்கி னுனச்
செயலினை விழியிற் கண்டோர் தெளிந்துநெஞ் சகம கிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) பயிலும் - மரிபோகளாற்சொல்லப்பட்ட — நல்வினை -
யாமுன்னரியற்றிடநல்வினையானது — எமக்கு - எமக்கு—பயந்த - பயனா
கத்தந்த — இவ்வசவதேவன் - இச்சவசவராயகன்—நல் - நல்ல — கைலை
மலைக்கு - கைலை பங்கிர்க்கு—இரண்டாங்கடவுளேயென்று - இரண்டாவது
சிவனையென்று — சொல்லி - வியப்போடுசொல்லி — இயல் - சாயலை
புடைய — உரைமடத்தை - சரஸ்வதி—பொய்யாளென்பதை - பொய்த்துப்
போகாளென்பதை — புதுக்கினுன் - தெரிவித்தான் — அச்செயலினை -

அந்தவதிசயத்தை — விழியிற்கண்டோர் - கண்ணாற்பார்த்தவர்கள் — தெளிந்து - ஐயந்தெளிந்து — நெஞ்சகம் - தமதுமனதில் — மகிழ்ந்தார் - சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. பயிலுநல்வினை, முன்பிறப்பிற்செய்தநல் வினையெனினுமமையும். ஓலையில் வரைந்தவாறு, அனுபவங்காட்டலின் உணாமடந்தைபொய்யாளெனப்பட்டது. என்பதையெனல் - என்றுசான் ரோர்கள்சொல்வதெனக்கொள்க. சரஸ்வதி பொய்யாளெனும்வசனத்தை, அனுபவமாகத்தெரிவித்தனனெனப் பொருள்கொள்ளப்படுதுக்கினுனென்று ரொனினுமமையும். எமக்கெனல் அங்குள்ளோரைத்தழுவலால், படர்க்கைத் தன்மைப்பன்மையெனக்கொள்க. (ந.அ)

மந்திரிக் கிழமை நல்கி மரபுளி யுரிமை யாற்றி
மைந்தனைப் புரக்குந் தாய்போன் மற்றெனைப் புரத்தி யென்று
சிந்தனை களிப்ப வின்சொற் செப்பியா யிடையி ருப்ப
நந்தியைத் தொடர்பு கொண்டா னுந்தகத் தடக்கை வேந்தன்.

. (இ - ள்.) மந்திரிக்கிழமைநல்கி - வசுவதேவருக்குமந்திரித்தனத்தைக் கொடுத்து—மரபுளி - அதற்குரியமரபையுன்னி—உரிமையாற்றி - செய்ய வேண்டியவுரிமைகளைச்செய்து — மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போல் - மகனைக்காக்குந்தாய்போல் — மற்றெனைப்புரத்தியென்று - என்னைக்காப்பாற்றக்கடவையென்று—சிந்தனைகளிப்ப - மனமகிழ—இன்சொல்செப்பி—இனியவசனங்கூறி — ஆயிடையிருப்ப - அவ்விடத்திருக்க — நந்தியைத் தொடர்புகொண்டான் - வசுவதேவரை நட்புகொண்டான் — ஆந்தக - ஆகத்தக்கவாறு—தடக்கை - நீண்டகையையுடைய — வேந்தன் - அரசன். எ - று. தடக்கைவேந்தன் நல்கி ஆற்றி செப்பி நந்தியை ஆந்தகத்தொடர்புகொண்டானெனமுடிக்க. மரபுளியென்பது - வசுவதேவன் பிறந்தவமிசத்தை யுன்னியெனப்பொருள்கொள்க. உரிமையாற்றல் மந்திரிப்பட்டத்தைக் கொடுப்பதற்கியைந்த சடங்குசெய்தலை. புரத்தலென்பது - பிறரா லபாயம் வராது காத்தலை. ஆயிடையிருப்பவெனல் - தன்னிடத்திலிருக்கவேண்டுமெனலை. (ந.க)

பெருந்தகை வசுவ தேவன் பெருமைக்குத் தக்க வாறே
யருங்கடி மணஞ்செய் வித்தா னலங்கல்வேன் முருக னன்னான்
றிருந்திய வம்ம ணத்தின் சிறப்புநாம் விரிப்ப தென்கொல்
புரந்தனை யன்று தொட்டிப் புகன்றுகல் யாண மென்றால்.

(இ - ள்.) பெருந்தகை - சிறந்தநடைவாய்ந்த — வசுவதேவன் - வசுவேஸ்வரரது—பெருமைக்குத்தக்கவாறே - மகிமைக்குத்தக்கபடி—அரும்—அருமையாகிய — கடி - காவலுள்ள — மணம் - கல்யாணத்தை — அலங்கல்வேல் - மாலையையணிந்தவேலாயுத்தையுடைய — முருகனன்னான் - முருகனுக்கொப்பானவரசன்—செய்வித்தான் - செய்வித்தனன் — திருந்தியவம்மணத்தின் - சிறப்புற்றவந்தக்கலியாணத்தின் — சிறப்பு - மேன்மையை — நாம் - யாம் — விரிப்பதென்கொல் - விரிவாகச்சொல்வதென்கனம் — புரந்தனை - அந்தப்பட்டணத்தை — அன்றுதொட்டு - அன்றுமுதல் — புகன்றுகல்யாணமென்றால் - கல்யாணபுரியென்று சொல்லப்படுமானால், எ - று, முருகனன்னான் கடிமணஞ்செய்வித்தானெனமுடிக்க, புரந்தனையன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாணமென்றால் திருந்தியவம்மணத்தின் சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல் எனவடிமாற்றிப்பொருள்கொள்க. ()

இவ்வகை கல்யாணத்தி லிருப்பநா காம்பை யென்னுந்
தவ்வைநம் வசுவ தேவன் மன்பிர சாதந் தன்னு
லெவ்வமின் முத்தி மெய்யோ டிருக்கையி னளிக்கும் வீர
சைவநன் நெறிவ ளர்க்குந் தனையனை யீன்ற ளம்மா.

(இ - ள்.) இவ்வகை - இவ்வண்ணம் — கல்யாணத்திலிருப்ப - கல்யாணகோலத்திலிருக்க — நாகாம்பையென்னுந்தவ்வை - நாகாம்பையென்னுந்தமக்கை — நம்வசுவதேவன்றன் - நமதுவசுவேஸ்வரருடைய — பிரசாதந்தன்னால் - பிரசாதத்தினால்—எவ்வமின்முத்தி - குற்றமற்றவைக்கியமுத்தியை—மெய்யோடிருக்கையில் - உடலோடிருக்கும்போதே — அளிக்கும் - கொடுக்கின்ற — வீரசைவநன்னெறிவளர்க்கும் - நல்லவீரசைவமார்க்கத்தைவிருத்திசெய்யும்—தனையனையீன்றான் - புத்திரனைப்பெற்றான், எ - று, அம்மா - அசைநிலை, வசுவதேவரது பிரசாதத்தால், அவர்தமக்கை தனையனையீன்றானெனமுடிக்க, அம்மா வியப்பெனினுமமையும், மெய்யோடிருக்கையின்முத்தி - சீவன்முத்தியை, (சுக)

மைந்தனை யீன்று வந்து வசவநா மம்பு னைந்தா
ணிந்தையில் கற்பு நங்கை நிகழ்திரு முகங்க ளாறு
மந்தமி றலங்க ளாறு யறிவித்தற் குலகில் வந்த
கந்தனென் னுன்ன வந்நா காம்பைதன் மகன்வ ளர்ந்தான்,

(இ - ள்.) மைந்தனையீன்று - புத்திரனைப்பெற்று—உவந்து - சந்தோ
 வித்து—நிந்தையில் - பழிப்புகன்ற — கற்புநங்கை - கற்புள்ளநாகாம்பிகை
 யென்பவள்—வசவனாமம்புனைந்தாள் - வசவனென்பேரிட்டாள்—நிகழ் -
 வினங்காநின்ற — திருமுகங்களாறும் - அழகியசண்முகங்களும் — அந்தமி
 தலங்களாறும்—அந்தமற்ற ஸ்தலங்களாறென — அறிவித்தற்கு - அறிவிப்
 பான்வேண்டி—உலகில்வந்த - உலகத்திலவதரித்த — கந்தனென்றுன்ன -
 சுப்பிரமணியரென்றுநினைக்க—அந்நாகாம்பைதன்மகள் - அந்தநாகாம்பை
 யினதுபுத்திரன்—வளர்ந்தான் - வளர்ந்தனன். எ - று. ஸ்தலங்களாறு
 வன :— பக்தஸ்தலம், மாஹேஸ்வரஸ்தலம், பிரசாதிஸ்தலம், பிராண
 லிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம். (சஉ)

வீரமா கேச ரென்னு மென்பயிர் வளர்க்க வந்த
 மாரிபோ னிகரில் சென்ன வசவதே சிகனி ருப்ப
 நேரிலா வசவ நாம நெடுந்தகை மகவொன் றீன்று
 சீருலாஞ் சங்க மேச தேசிகன் பெயர்பு னைந்தான்.

(இ - ள்.) வீரமாகேசரென்னும் - வீரத்தன்மைபொருந்திய மாகேச
 ரென்கிற — மென்பயிர்வளர்க்க - மெல்லியபயிர்களைவளர்ப்பான்வேண்டி
 —வந்த - எழுந்தருளிவந்த — மாரிபோல் - மேகம்போல — நிகரில் - ஒப்
 பில்லாத — சென்னவசவதேசிகனிருப்ப - சென்னவசவதேசிகனிவ்வண்
 ணமிருக்க — நேரிலா - ஒப்பில்லாத — வசவனாமநெடுந்தகை - வசவ
 னென்னுநாமத்தையுடையபெருந்தகையினன் — மகவொன் றீன்று - ஓர்
 குழந்தைபெற்று—சீருலாம் - கீர்த்திபொருந்திய — சங்கமேசதேசிகன் -
 சங்கமேசதேசிகனென்னும் — பெயர்புனைந்தான் - பெயரைத்தரித்தனன்.
 எ - று. நெடுந்தகை - அன்மொழித்தொகை. வீரமாகேசரென்னுமென்
 பயிர் - உருவகம். (சஉ)

மொழியினு னினைவா னோக்கான் முக்கண னடியர் வேண்டிற்
 ரொழிவிலா துதவித் தாய்போ லோம்பினன் புறம தத்தோர்
 வழியெலாம் வழக்கு மாற மலிபுகழ் சைவ மென்னும்
 பழியிலா வழிந டப்பப் பண்ணினன் வசவ தேவன்.

(இ - ள்.) மொழியினால் - வார்த்தையினாலும் — நினைவால் - நினைவி
 னாலும் — நோக்கால் - திஷ்டியினாலும் — முக்கணனடியர் - சிவனடியார்
 கள் — வேண்டிற்று - வேண்டியவைகளை — ஒழிவிலாதுதவி - தவிராது

கொடுத்து — தாய்போலோம்பினன் - தாய்போலக்காப்பாற்றினன் —
புறமத்த்தோர்வழியெலாம் - அன்னியமத்த்தோர் மார்க்கமெல்லாம் —
வழக்குமாற - வழக்கினுல்மாறவும்—மலிபுகழ் - மிக்ககீர்த்தியையுடைய —
சைவமென்னும்பழியிலாவழி - சைவமென்னுங் குற்றமற்ற மார்க்கம் —
நடப்ப - வழுவின் நிகடக்கவும் — பண்ணினன்வசவதேவன் - வசவதேவன்
செய்தனன், எ - று, வசவதேவன், தாய்போலோம்பினனெனவும் மாற
நடப்பப் பண்ணினனெனவு முடிக்க. (சச)

அரனடி யவர்க்குத் தேனு வாகிய வசவன் சீர்த்தி
விரிநில முழுதும் போர்ப்ப வெள்ளிவெற் பிணைய கன்று
தனாமிசை வந்தி ருந்த தவரொலா முணர்ந்து சென்றார்
பொருவில்கல் யாணத் திற்குப் போதல்போற் கல்யா ணத்தில்.

(இ - ள்.) அரனடியவர்க்கு-சிவனடியவர்க்கு—தேனுவாகியவசவன் -
காமதேனுவாகியவசவதேவனது — சீர்த்தி - கீர்த்தி — விரிநிலமுழுதும்
போர்ப்ப - பூமிமுழுவதும்பரவ—தனாமிசைவந்திருந்ததவரொலாம் - பூமி
யின்மேல்வந்திருந்தசிவகணங்களனை த்தும்—உணர்ந்து - அதனாற்றெரிந்து
—வெள்ளிவெற்பிணையகன்று - கைலைமலையினின் றுநீங்கி — பொருவில் -
ஒப்பில்லாத — கல்யாணத்திற்குப்போதல்போல் - கல்யாணத்துக்காகப்
போவதுபோல — கல்யாணத்தில் - கல்யாணபுரியில் — சென்றார் -
போயினர், எ - று, தேனுவாகியவசவன், உவமானம், தவரொலாம்,
சீர்த்தி போர்ப்புணர்ந்து, வெள்ளி வெற்பிணையகன்று கல்யாணத்திற்
சென்றாரெனமுடிக்க. (சரு)

பலரொடு வரினு மெள்ளும் படிதனி வரினு மிக்க
நலமொடு வரினு மேனி நலமற வரினுஞ் சீர்சான்
மலைமகள் கணவன் றொண்டர் வரவுகண் ணுறினெ திரந்து
நிலமிசை வணங்கி யஞ்சி நின்னுந் றுற்றுந்நி.

(இ - ள்.) பலரொடுவரினும் - பலரோடுவந்தாலும்—எள்ளும்படிதனி
வரினும் - இகழும்படிதனியேவந்தாலும் — மிக்கநலமொடுவரினும் - மிக்க
சிறப்போடுவந்தாலும் — மேனிநலமறவரினும் - அருவருக்கத்தக்கதேகத்
தொடுவந்தாலும் — சீர்சால் - சிறப்புமிருந்த — மலைமகள் - உமாதேவி
யின் — கணவன் - நாயகனாகியபரமசிவனுடைய — தொண்டர்வரவுகண்
ணுறின் - அடியார்வரக்கண்டால்—எதிர்த்து - எதிரோசென்று—நிலமிசை

வணங்கி - பூமியில்வணங்கி — அஞ்சிநின்று - பயந்துநின்று — நன்றாற்
 மும் - நன்குபசரிப்பன் — நந்தி - நந்திதேவன். எ - று. தொண்டர்பல
 ரொடுவரினும் தனிவரினும் மிக்க நலமொடுவரினும் மேனிநலமறவரினும்
 நந்திகண்ணுறின் எதிர்த்து வணங்கி அஞ்சி நின்று நன்றாற்றுமெனமுடிக்க.
 பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிலென்னுஞ் சூத்திரவிதியால் நன்
 றாற்றுமெனலையுர்த்தினையாண்பால் படர்க்கைவினைமுற்றாக்குக. (சசு)

சாதியுங் குறியு நீத்துச் சரணாசச் சிவனே யென்று
 பாதபங் கயமி றைஞ்சிப் பத்திசெய் குவனன் னந்தி
 தீதறு சுவைத்திங் கண்டாற் செய்தசெங் கரும்பும் வேம்பும்
 பேதமொன் றுறாமற் சாதி பெயர்விடுத் தறிதல் போல.

(இ - ள்.) சாதியுங்குறியுநீத்து - சாதியையு மாண் பெண்ணென்னுங்
 குறியையுநீக்கி — சரணா - அடியார்களை — சிவனேயென்று - சிவசொ
 ருபமேயென்று — பாதபங்கயம்மைஞ்சி - பாததாமரையைவணங்கி —
 நன்னந்தி - நல்லவசவேசன் — பத்திசெய்குவன் - பத்திசெய்வான் —
 தீதறு - குற்றமற்ற—சுவை - மதுரத்தையுடைய—திங்கண்டால் - இனிய
 கற்கண்டினால்—செய்தசெங்கரும்பும் - செய்தசிவந்தகரும்பையும்— வேம்
 பும் - வேப்பங்காயையும் — பேதமொன்றுறாமல் - ருசியால்பேதியாமல்
 —சாதிபெயர்விடுத்து - சாதிபெயரைவிட்டு -- அறிதல்போல - ஒன்றென்
 றறிதல்போல. எ - று. நன்னந்தி நீத்து இஃ றஞ்சி திங்கண்டாற்செய்த
 செங்கரும்பும், வேம்பும் பேதமொன்றுறாமல் சாதிபெயர்விடுத்தொருவ
 னறிதல்போலப் பத்தி செய்குவன் எனமுடிக்க. கற்கண்டினாற்செய்த
 கரும்புபுடிவுக்கும் வேம்புபுடிவுக்கும், தோற்றத்தாற்சாதிபேதங்காணப்
 படுவதன்றிச் சுவையாலொன்றுதல்போலத் தோற்றத்தாற் சாதியுங்குறியு
 மன்றிச் சிவநேயத்தாலின்றாதலின் சரணாசச் சிவனேயென்று பத்தி
 செய்குவ னன்னந்தியெனப்பொருள் கொள்க. பாதபங்கயம் - உருவகம்.
 ஒருவன் - இசையெச்சம். (சஎ)

மா தர்க டமைய கன்ற மலிதுற வினரெண் ணில்லார்
 கோதைய ருடனி ருந்துங் கொடுமய லிலரெண் ணில்லார்
 மேதைகொ ளருச்ச னைக்கு வேண்டுவ முழுதுங் கொண்டு
 போதுகள் வழாம லீசன் பூசைசெய் பவரெண் ணில்லார்.

(இ - ள்.) மா தர்கடமையகன்ற - பெண்பற்றகன்ற — மலிதுறவினர்—
 மிக்கதுறவினர்கள்—எண்ணில்லார் - எண்ணிறந்தவரும் — கோதையருட

னிநுந்தும் - மனைவியருடன் கூடியிருந்தும் — கொடுமயலிலர் - கொடிய
மயக்கமற்றவர்கள் — எண்ணில்லார் - அளவிற்றத்தவரும்—மேதைகொள் -
அறிவாலமைத்த — அருச்சுனைக்குவேண்டிவ - பூசைக்குவேண்டிபவைகள்
முழுதுங்கொண்டு - முழுவதுஞ்சேகரித்துக்கொண்டு — போதுகள்வழா
மல் - காலந்தவறாமல் — ஈசன் பூசைசெய்பவர் - சிவபூசைசெய்பவர்கள்
—எண்ணில்லார் - எண்ணிற்றத்தவரும். எ - று. (சஅ)

விரதங்கள் வேறு வேறு மேவிநிற் பவரெண் ணில்லார்
பரதஞ்செய் மதர ரிக்கட் பரத்தையர் மனைக டோறுஞ்
சுரதஞ்செய் பவரெண் ணில்லார் தூயநன் னந்தி நாம
வரதன்ற னன்பின் வாழும் வழுவினமா கேச ரம்மா.

(இ - ள்.) விரதங்கள்வேறுவேறு - வெவ்வேறுவிரதங்களை — மேவி
நிற்பவர் - கொண்டுநிற்பவர்கள் — எண்ணில்லார் - எண்ணிற்றத்தவர்களும்
—பரதஞ்செய் - பரதநடனஞ்செய்யும் — மதர் - மதர்த்த—அரி - செவ்
வரி கருவரி படர்ந்த—கண் - கண்களையுடைய — பரத்தையர்மனைகடோ
றும் - தாசிகள்வீடுகள்தோறும் — சுரதஞ்செய்பவர் - புணர்ச்சிசெய்பவர்
— எண்ணில்லார் - எண்ணிற்றத்தவர்களும்—தூய - பரிசுத்தமாகிய—நல் -
நல்ல—நந்திநாமவரதன்மன் - நந்தியென்னுநாமத்தையுடையமிக்கசிற்பின
னது — அன்பின்வாழும் - அன்பினால்வாழப்பட்ட — வழுவில் - குற்ற
மற்ற — மாகேசர் - மாகேசராம். எ - று. அம்மா, வியப்புமொழி.
எண்ணில்லாரொன்பனவைந்தும் மாகேசரொன்பதில், ஆமென்னுமாக்கவினை
கொண்டுமுடிந்தன. (சக)

தீதுசெய் சமணர் முன்னர்ச் செயற்கருஞ் செய்கை காட்டி
வாதுசெய் தவர்செ ருக்கு மாய்வுசெய் திமய மீன்ற
சூதுசெய் முலைம டந்தை துணைவனார் தொண்டர்க் கெல்லாம்
யாதுசெய் குவனென் தேவ லியற்றுவன் வசவ தேவன்.

(இ - ள்.) தீதுசெய் - தீமைசெய்கின்ற — சமணர்முன்னர் - சமணர்
களுக்குமுன்னே — செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி - செய்தற்கரியவத்செயங்
காட்டி — வாதுசெய்தவர்செருக்கு - தர்க்கஞ்செய்தவர்களுடையகர்வத்
தை—மாய்வுசெய்து - கெடுத்த — இமயமீன்ற - இமயவரசன்பெற்ற —
சூதுசெய் - தாமரையரும்புபோன்ற — முலைமடந்தை - தனங்கையுடைய
வுமாதேவியின் — துணைவனார் - நாயகனுடைய பரமசிவனுடைய — தொன்

டர்க்கெல்லாம் - அடியார்களுக்கெல்லாம் — யாதுசெய்குவனென்று - யாதுதொண்டிசெய்குவனென்று — ஏவல் - அவர்களிட்டபணியை — இயற்றுவன்வசவதேவன் - வசவதேவன்செய்வன். எ - று. வசவதேவன் செய்கைகாட்டி, மாய்வுசெய்து, ஏவலியற்றுவனெனமுடிக்க. இமயம் - இடவாகுபெயர். (100)

உளந்தெளி சரணர் தம்மோ டிம்முறை யொழுகு நாளி
னளந்தறி வரிய சோதி யல்லமன் வரவு நோக்கி
வளங்கெழு திருக்கல் யாண வளநகர் தனில்வா னோக்கு
மிளம்பயிர் போலி ருந்தா னெம்மையா ளுடைய நந்தி.

(இ - ள்.) உளந்தெளி - உள்ளந்தெளிந்த — சரணர்தம்மோடு - சிவனடியார்களோடு — இம்முறையொழுதி - இவ்வாறுநடந்து — நாளும் - நாள்தோறும் — அளந்தறிவரிய - அளந்தறிதற்கரிய — சோதி - சோதிவடிவமான — அல்லமன்வரவுநோக்கி - அல்லமனதுவரவைப்பார்த்து — வளங்கெழு - வளமிசூந்த — திருக்கல்யாணம் - திருக்கல்யாணமென்னும் — வளநகர்தனில் - செல்வமிசூந்தப்பட்டணத்தில் — வாணோக்கும் - மழைக்காகவாணோக்குகின்ற — இளம்பயிர்போல் - இளமையாகியபயிரைப்போல — எம்மையாளுடையநந்தி - எம்மையடிமையாகவுடையநந்திதேவன் — இருந்தான் - இருந்தனன். எ - று. நந்தி ஒழுகி நோக்கி இருந்தானென முடிக்க. (101)

ஒ ள் ப த ா வ து

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி

மு ற் றி ற் று.

ஆகதி - ௧ - இ, திருவிருத்தங்கள்—1௩௨.

உ

பத்தாவது

அக்கமாதேவி துறவுகள்^{மா} அ)

வேறு.

தன்னைக் காண வேள்களை பாயத் தடுமாறு
மன்னைக் காலுஞ் சோறென விட்டருண் மாதேவி
மின்னைப் போலு மல்லம தேவன் வினையாடுங்
கொன்னைக் கானிற் தேடி யடைந்தமை கூறுற்றாம்.

(இ - ள்.) தன்னைக்காண - தனதெதார்த்தநிலையைக் காண்பின்
வேண்டி - வேள்களைபாய - மன்மதபாணம்பட—தடுமாறும் - அதனீழ்
றத்தளிக்கின்ற—மன்னை - அரசனை—காலுஞ்சோறெனவிட்டருள் - வாந்தி
செய்தசாதத்தைப்போலருவருத்த - மாதேவி - மாதேவியென்பவள் -
மின்னைப்போலும் - மின்னலைப்போலும் - அல்லமதேவன் - அல்லமதே
வர் - வினையாடுங்கொன்னை - வினையாடுமகிமையை - கானில் - வனங்க
ளில் - தேடியடைந்தமை - தேடிப்பெறுபெற்றதன்மையை—கூறுற்றாம்—
சொல்லத்தொடங்குதும். எ - று. சோறெனவிட்டு - சோற்றைப்போல
நிக்கிரகித்து, அருள்மாதேவி - கிருபையுடைய மாதேவியென உரையிற்
கோடென்னுமுத்தியாற் பொருள்கொள்ளினுமமையும். இத்தனாமாதேவி
யென்பவள் தன்னைக்காணச் சோறெனவிட்டுத்தேடியடைந்ததெனக் கூட்
டிமுடிக்க. மின்னைப்போலும் வினையாடுதலாவது :—உபாதித்திரியத்தில்
தானொன்றுமல்லன்னும் அன்பர்களை யாட்கொள்வான்வேண்டி யவ்வவ்
வவசரத்திலெடுத்தகோலங்கள். தேடியடைதலாவது :— தானேதானாய
நிலையை. காலுஞ்சோறெனவுவமானித்தது :— அருவருப்பையுணர்த்த.
கூறுற்றாமென்றல் - கூறுற்றாமென்றாயது விகாரத்தாலென்க. (க)

கொங்கைப் பொறையைக் கொண்டு மருங்குற் கொடிவாட
வங்கைக் குடநெய் பெய்தழ லென்ன வழகெய்தி
நங்கைக் கிணைகண் டிலமுல கெங்கணு நாமென்ன
மங்கைப் பருவ நண்ணினண் முற்றுணர் மாதேவி,

(இ - ள்.) கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டு - தனபாரத்தால் - மருங்குல் - இடையென்னும் - கொடிவாட - பூக்கொடிசோர - அங்கைக்குடம் - அக்கையிலுள்ளகுடத்தினிறைந்த - நெய்பெய் - நெய்சொரிகின்ற - தழலென்ன - அக்கினியைப்போல - அழகெய்தி - அழகடைந்து - நங்கைக்கு - இந்தப்பெண்ணிற்கு - உலகெங்கணும் - உலகமுழுதும் - நாம் - யாம் - இணைகண்டிலமென்ன - சமானங்கண்டிலமென்றெவருங்கூற - முற்றுணர்மாதேவி - யாவுமுணர்ந்தமாதேவியென்பவள் - மங்கைப்பருவண்ணினள் - எழுவகையுள் மங்கைப்பருவ மடைந்தனள். எ - று. மாதேவி கொடிவாட வழகெய்திப் பருவம் நண்ணினளென முடிக்க. மருங்குல்கொடி - உருவகம். இங்கேயெவருமென்றல் - அவளழகுகண்டோரை. மருங்குல்கொடிவாடுதற்கும், நெய்பெய்தழலென்ன வழகெய்துதற்கும் இயைந்தபருவமாதலின் மங்கைப்பருவமென்றார். அக்கையெனல் அங்கையென்றாயது, அகமுனற்செவிகைவரினிடையனகெடுமென்னும் விதியாலென்க. (உ)

வாதித் தொன்றோ டொன்றெழல் போன்முலை வந்துற்றும்
பேதைப் பெண்போற் காம முளத்திற் பிறவாமற்
பாதிப் பெண்மே னியனெனு மின்பப் பதிதன்னைச்
சாதித் தெய்துஞ் சாதன மோடு தலைப்பட்டாள்.

(இ - ள்.) வாதித்து - வழக்காடிக்கொண்டு - ஒன்றோடொன்று - ஒன்றுடனொன்று - எழல்போல் - எழுதல்போல - முலைவந்துற்றும் - தனங்களவளர்ந்தும் - பேதைப்பெண்போல் - பேதைமைப்பருவப்பெண்கள் போல - உளத்தில் - தன்மனதில் - காமம்பிறவாமல் - சற்றுங்காமமுதியாமல் - பாதிப்பெண்மேனியனெனும் - அர்த்தநாஸ்வரனென்னும் - இன்பம் - ஆனந்தவடிவமான - பதிதன்னை - கடவுளை - சாதித்து - சாதகஞ்செய்து - எய்தும் - ஐக்கியமெய்துகின்ற - சாதனமோடு - சாதனத்துடன் - தலைப்பட்டாள் - முயற்சிசெய்யத்தலைப்பட்டாள். எ - று. வாதித்தலாவது - நான்முன் நான்முன்னென்று வழக்கிடலை. அதாவது, தனங்களிரண்டும் ஒன்றோடொன்று நான் முந்தியெழுகின்றே னான் முந்தியெழுகின்றேனென்று வழக்கிட்டெழல்போற் பூரித்துக்காண்டலை. மாதேவியென்பாள் முலைவந்துற்றுக் காமம்பிறவாமல் பதிதன்னையெய்தத் தலைப்பட்டாளெனமுடிக்க. பாதிப்பெண்மேனியனென்பது - பாதிபெண்வடிவமாகவும் பாதியான்வடிவமாகவு மிருத்தலை. சாதித்தல் - இடையில்விடாது நிட்டைகூடலை. (ங)

தன்னை யறிந்திடை யீடற முக்கட் டலைவன்பாற்
பின்ன மறும்படி மேவு பெரும்பரு வப்பெண்ணைக்
கன்ன னெடுஞ்சிலை மன்மதன் வேரிக் கணைபாயு
மன்னு மிளம்பரு வத்தினை னென்பர் மறைப்புற்றார்.

(இ - ள்.) தன்னையறிந்து - தன்னைத்தானறிந்து—இடையீடற - நீக்க
மற — முக்கட்டலைவன்பால் - பரமசிவனிடத்தில் — பின்னமறும்படி—
மேவு - துவீதமற்றெய்தும்—பெரும்பருவப்பெண்ணை - தக்கபருவமமைந்த
பெண்ணை — கன்னல் - கரும்பாகிய — நெடுஞ்சிலைமன்மதன் - நீண்டவில்
லையுடையமன்மதனது — வேரி - தேனையுடைய — கணைபாயும் - அம்பு
பாயத்தக்க — மன்னும் - பொருந்திய — இளம்பருவத்தினளென்பர் -
இளம்பருவத்தையுடையளென்று சொல்வார்கள் — மறைப்புற்றார் - தெரி
யாதார். எ - று. பின்னமறும்படிமேவல் - ஐக்கியநிலையை. புணர்ச்சி
யவாவின்னும் வராதலைப்பற்றி மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்பர் மறைப்
புற்றாரென்றார். கன்னனெடுஞ்சிலை - கரும்பாலாகிய நீண்ட வில்லெனக்
கொள்க. (ச)

வண்டு படாதலர் சண்பக மேயென மாறாகிப்
பண்டர னோடமர் செய்மதன் வண்டு படாமேனி
கண்டிடு மொண்கட ரேயெனு மாறு கவின்பொங்க
வொண்டவ நின்மலன் மாதமர் நாள்களி னோர்நாளில்.

(இ - ள்.) வண்டுபடாது - வண்டிகள் மொய்க்காமல்—அலர் - மலர்ந்த
—சண்பகமேயென — சண்பகபூஷ்பமேயென்று சொல்லும்படியாக —
மாறாகி - விரோதமாகி - பண்டு - பூர்வத்தில் — அரனோடமர்செய் - சிவ
னோடுபோர்செய்த—மதன்வண்டு - மன்மதபாணம்—படாமேனி - படாத
வடிவம்—கண்டிடும் - பார்த்தற்குரிய — ஒண்கடரேயெனுமாறு - அழகிய
சூரியனையெனச்சொல்லும்படி—கவின்பொங்க - அழகுமிக—ஒண்டவம்-
சிற்றத்தவத்தையுடைய — நின்மலன் - நின்மலனென்பவனது — மாது -
மகள் — அமர்நாள்களின் - இருக்குநாள்களில் — ஓர்நாளில் - ஒருதினத்
தில். எ - று. வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயென மதன்வண்டுபடாமேனி
யெனக்கூறவந்தது, சுயம்புதெரிவிப்பான் வேண்டியென்க. நின்மலன்
மாது தனதுமேனி கவின்பொங்க, அமர்நாள்களினெனமுடிக்க. (ரு)

வீரங் குறைவின் மும்மத வேழ மிசைகொண்டு
தாரூந் தோளும் பொங்க மதிக்குடை தன்மேலா

மாரன் கரிமேல் வந்தன னென்ன மணிப்பொற்றே
ருருந் தெருவிற் கௌசிக மன்ன னுலாவந்தான்.

(இ - ள்.) வீரங்குறையில் - குறையில்லாதவீரத்தையும்—மும்மதம் -
மும்மதங்களையுமுடைய — வேழமிசைகொண்டு - யானைமேலம்பாரி
கொண்டு — தாருந்தோளும்பொங்க - மாலையும்புஜங்களுமீக்கொளிர —
மதிக்குடைதன்மேலாம் - தன்மேனிழற்றப் பூரணச்சந்திரனைக் குடையாக
வுடைய — மாரன் - மன்மதன் — கரிமேல்வந்தனென்ன - யானை
மேல்வந்தாற்போல — மணி - அழகிய — பொற்றேர் - பொன்னுலாகிய
ரதங்களை — ஊருந்தெருவில் - நடத்துகின்றவீதியில்—கௌசிகமன்னன் -
கௌசிகராசன் — உலாவந்தான் - உலவப்புறப்பட்டான். எ - று. கௌசிக
மன்னன் வேழமிசைகொண்டு தாருந்தோளும்பொங்க வுலாவந்தானென
முடிக்க. மும்மதம்:— கன்னமதம், கபோலமதம், கோசமத மென்பன.
மதிக்குடை - உருவகம்.

(சு)

இயங்கட ரங்க நெடுங்கட லென்ன வெழுந்தார்ப்ப
வுயங்கு மருங்குன் மடந்தையர் பாடி யுடன்போத
வயங்க ளிவரந்திள மைந்தர் மருங்கி னடுத்தேகப்
புயங்க ளலங்கலி லங்க விசும்பிறை போல்வந்தான்.

(இ - ள்.) இயங்கள் - வாத்தியங்கள்—தரங்கம் - அலைகளையுடைய—
நெடுங்கடலென்ன - நீண்டசமுத்திரத்தைப்போல — எழுந்தார்ப்ப - எழுந்
தொலிக்கவும் — உயங்கு - தனபாரத்தால் வருந்துகின்ற — மருங்குல்
மடந்தையர் - இடையையுடையமாதர்கள் — பாடியுடன்போத - பாடிக்கொண்டுகூடவேசெல்லவும் — வயங்களிவரந்து - குதிகாகளின்மேலேறிக்கொண்டு—இளமைந்தர் - சிறுபிள்ளைகள் — மருங்கினடுத்தேக - பக்கத்திலிடுத்துச்செல்லவும் — புயங்களலங்கல் - புஜங்களிற்றரித்தமலைகள் — இலங்க - பிரகாசிக்கவும் — விசும்பிறைபோல் - தேவேந்திரனைப்போல—வந்தனன் - வந்தான். எ - று. மன்னவன் ஆர்ப்ப உடன்போத அடுத்தேக இலங்க வந்தானென முடிக்க.

(எ)

மாணு நெடுங்கரி மீது புரந்தனில் வந்தானைக்
காணு மடந்தைய ரேது முணர்ந்திலர் காமத்தா
னாணு மிழந்தனர் தாசு மிழந்தனர் நன்றாகும்
பூணு மிழந்தன ராவி யிழந்திலர் போனார்கள்.

(இ - ள்.) மாணும் - சிறந்த—நெடுங்கரிமீது - நீண்டயானையின்மேல் —புரந்தனில்வந்தானே - பட்டணத்தில் வந்தவரசனே — காணுமடந்தையர் - காணுகின்றமாதர்கள் — ஏதுமுணர்ந்திலர் - யாதுமுணராதவராயும் —காமத்தால் - காமமீக்குமலால் — நாணுமிழந்தனர் - வெட்கமுமிழந்தவராயும்—தூசுமிழந்தனர் - வஸ்திரமுமிழந்தவராயும் — நன்றாகும் - மிக்கவலங்காரமாயுள்ள — பூணுமிழந்தனர் - ஆபரணமுமிழந்தவராயும் —ஆவியிழந்திலர் - உயிர்மாத் திரமிழவாதவர்களாய் — போனார்கள் - உடன் போனார்கள். எ - று. மடந்தையர், ஏதுமுணர்ந்திலர், நாணுமிழந்தனர், தூசுமிழந்தனர், ஆவியிழந்திலர், போனார்களெனமுடிக்க. எனவே, அவனைமோகித்தலாலாய டயனை யுணர்த்தப் பெற்றும். (அ)

நல்ல மதந்தா நெண்கவு ளின்பா னன்றுண்ணச்
செல்லு சுரும்பே வெங்கரி யின்றாழ் செவியூடு
மெல்ல நடந்தே போவென மெல்ல விளம்பென்று
சொல்லி மறங்கூர் வேலனை கண்ணார் துயர்கின்றார்.

(இ - ள்.) நல்லமதந்தான் - நல்லமதத்தை—ஒன் - ஒள்ளிய—கவுளின் பால் - கன்னத்தினிடத்தில்—நன்றுண்ண - நன்றாகவுண்ணும்படி. — செல்லுசுரும்பே - போகும்வண்டுகளே — வெங்கரியின் - கொடியயானையினது — தாழ்செவியூடு - தாழ்ந்தசெவியின்கண் — மெல்லநடந்தேபோவென - மெதுவாநடந்துபோவென்று — மெல்லவிளம்பென்றுசொல்லி - மெதுவாகத்தெரிவியென்றுசொல்லி—மறங்கூர் - பாபமிருந்த—வேலனை - வேல்போன்ற - கண்ணார் - கண்களையுடையமாதர்கள் — துயர்கின்றார் - துயரப்படுகிறார்கள். எ - று. வேலனகண்ணார், சுரும்பே, மெல்லநடந்தே போவென, மெல்லவிளம்பென்று, துயர்கின்றாரெனமுடிக்க. தாழ்தல்—தொங்குதல். மறங்கூர்வேலனகண்ணாரென்பது - பயனுவமை. (க)

கோதையர் மாலா லிவ்வகை நோவக் கொடிமாட
வீதியி னூடு வருந்திறன் மன்னன் வினையில்லா
மாதவ னாகு நின்மல னுக்கோர் மகளாகும்
காதொடு காதுங் கண்மட மாதைக் கண்டானே.

(இ - ள்.) கோதையர் - மாதர்கள் — மாலால் - மோகத்தால் — இவ்வகைநோவ - இவ்வாறுவருந்த — கொடி - கொடிகட்டிய — மாடவீதியி னூடு - மாடவீதியின்கண் — வரும் - உல்லாசமாகவருகின்ற—திறல்மன்ன

னன் - வலியுள்ளவரசன்—வினையில்லா - இருவினைகடந்த — மாதவனாக
நின்மலனுக்கு - மாதவனென்று சொல்லப்பட்ட பரிசுத்தமானவனுக்கு—
ஓர்மகளாகும் - ஓர்புத்திரியாகிய — காதோகோதும் - காதோடுபொருது
கின்ற — கண் - கண்களையுடைய — மடம் - அறியாமைபொருந்திய —
மாதை - மாதேவியென்பவளை—கண்டான் - பார்த்தனன். எ - று. மன்
னன், கோதையர், இவ்வகைநோவமாடவீதியில்வருகையில், மாதவன்மக
ளைக்கண்டானெனமுடிக்க. (க0)

கண்டன னேவிலை யோவெனு முன்னங் கழைவாங்கிக்
கொண்டனன் வாளி சொரிந்தன னேழிக் கொடுமார
னுண்டிலை யோவென வாவி தளர்ந்தே யும்பன்மேல்
மண்டல மாளு மன்ன னிருந்தான் வசமற்றே.

(இ - ள்.) கண்டனனேவிலையோவெனுமுன்னம் - கண்டானேவில்லை
யோவென்றுன்னுதற்குமுன்—கொடுமாரன் - கொடியமன்மதன் — கழை
வாங்கிக்கொண்டனன் - கருப்புவில்லைவளைத்து — வாளிசொரிந்தனனேழி-
விரைந் தோடிப்புஷ்பபாணங்களைச் சொரிந்தனன்—உண்டிலையோவென-
உண்டோவில்லையோவெனவையுறுமாறு—ஆவிதளர்ந்தே - உயிர்சொர்ந்து
—உம்பல்மேல் - யானையின்மேல்—மண்டலமாளுமன்னன் - உலகாளுமர
சன்—வசவமற்றிருந்தான் - பரவசப்பட்டிருந்தான். எ-று. ஓகார மூன்று
மையம். கழைவாங்கிக்கொண்டனனென்பதை வினையெச்சமாக்குக. கொ
டுமாரன் கழைவாங்கினனாயோடி வாளி சொரிந்தனனென்க. மண்டல
மாளுமன்னன் உம்பன்மேலாவிதளர்ந்து வசமற்றிருந்தனனென முடிக்க.

கொங்கைப் பாரத் தான்மலர் வாசங் கூடாம
லிங்கிப் பாரிற் போது மலர்க்க னெழின்மாவோ
மங்கைக் கோலங் கொண்டு நிலத்தில் வருமின்னோ
வங்கைக் காந்தட் பொற்றொடி யாரோ வறியேனே.

(இ - ள்.) கொங்கைப்பாரத்தால் - தனபாரத்தால் — மலர் - தாம
ரைமலரில்—வாசங்கூடாமல் - வசித்தற்குச்சுக்கிக்கூடாமல் — இங்கிப்பா
ரில் - இந்தப்பிரிதிவண்டத்தில் — போதும் - வந்த — மலர்க்கண் - தாம
ரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய — எழில்மாவோ - அழகியவிஸக்குமி
யோ — மங்கைக்கோலங்கொண்டு - பெண்வடிவங்கொண்டு — நிலத்தில்
வருமின்னோ - பூமியில்வந்தமின்னலோ — அங்கை - அழகியகையாகிய—

கார்தன் — கார்தன்மலரிலவதரித்த — பொற்றொடி - பொன்னுலாகியவனை
யலையுடையவன்—ஆரோ - யாவளோ—அறியேன் - அறிந்திலேன். எ-று.
மலருறுதியதன்மெனப் பாரிற்போந்ததாகக்குறித்தல் - அருத்தாபத்தி.
அங்கைக்கார்தன் - உருவகம். பொற்றொடி - அன்மொழித்தொகை. பொற்
றொடி, மாவோ, மின்னோ, ஆரோவறியேனெனமுடிக்க. போதல் -
வருதல். (௧௨)

வஞ்சி நடந்தே யென்னெதிர் வந்தே மயல்செய்தா
னெஞ்சு தளர்ந்தேன் மாலில் விழுந்தே னிலைகாணே
னஞ்சலை யென்றே யின்றனை யாளே லனல் காணும்
பஞ்சு படும்பா டங்கசு னம்பாற் படுவேனே.

(இ - ள்.) வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடிபோல்பவன் — என்னெதிர்நடந்து
வந்து - என்னெதிரில்மெல்லநடந்துவந்து — மயல்செய்தாள் - மோகம்
விளைத்தனள் — நெஞ்சுதளர்ந்தேன் - அதனால்மனஞ்சோர்ந்தேன் —
மாலில்விழுந்தேன் - மயக்கமாயினேன் — நிலைகாணேன் - கடக்கும்வழி
கண்டிலன் — அஞ்சலையென்று - பயப்படாதேயென்று — இன்று - இப்
பேர்து — அணையாளேல் - வந்துகூடாளாயின் — அனல்காணும் - நெருப்
போடுடன்பட்ட — பஞ்சுபடும்பாடு - பஞ்சுபடும்பாட்டைப்போல — அங்
கசன் - மன்மதனுடைய — அம்பாற்படுவேன் - அம்பினால்வதைவேன்.
எ - று. ஏகாரம் - ஈற்றசை. வஞ்சி - உவமையாகுபெயர். வஞ்சி, நடந்து,
வந்து, மயல்செய்தாள். அதனால், தளர்ந்தேன், என்னைக்கூடாளாயின்,
அனல்காணும் பஞ்சுபடும்பாட்டைப்போல, அங்கசனம்பாற்படுவேனென
முடிக்க. (௧௩)

என்ன நினைந்தே மன்னவன் வெந்தி யிழுதாகி
முன்னர் மருங்கே நின்ற வொருத்தன் முகநோக்கிப்
பொன்னென வந்தவ் வாய்தலி னின்று புறப்பட்ட
கன்னி யணங்கார் நீயறி கென்றான் காமுற்றே.

(இ - ள்.) என்னநினைந்து - இவ்வாறெண்ணமிட்டு — மன்னவன் -
அரசன் — வெந்தி - அனலிப்பட்ட—இழுதாகி - வெண்ணெய்போலுருகி
—முன்னர் - தனக்குமுன் — மருங்கேநின்ற - பக்கத்திலிருந்த — ஒருத்
தன்முகநோக்கி - ஒருவனதுமுகத்தைப்பார்த்து — பொன்னெனவந்து -
இலக்குமிபோல்வந்து — அவ்வாய்தலினின்றுபுறப்பட்ட - அந்தவாசம்படி
யினின்றுவெளிப்பட்ட—கன்னியணங்கு - தேவகன்னிபோல்பவன்— ஈர் -

எவன்—காமுற்று - காமமேலிட்டு—நீயறிகென்றான் - நீவிசாரியென்றான்,
எ - று. கன்னியணங்கு - உவமையாகுபெயர். அறிக, என்றான் என்
பது - அறிகென்றனென்றயது விகாரத்தாலென்க. காமமென்பது -
காமென்றயது இடைக்குறை. மன்னவன், இழுதாகி, முகநோக்கி
காமுற்று, நீயறிகென்றனெனமுடிக்க. (கசு)

ஓடி யறிந்தே யன்னவன் வந்தங் குரைசெய்ய
வாடு மருங்குன் மங்கையை யின்னான் மகளென்று
நீடிய வெந்துயர் மன்ன னறிந்தெந் நெறியாலும்
கூடுவ னரிந்த வணங்கினை யென்று குறித்தேகி.

(இ - ள்.) அன்னவன் - அந்தவேவலாளி—ஓடி - விரைவிலோடி —
அறிந்துவந்து - அவனைப்பற்றிவிசாரித்துவந்து — அங்கு - அவ்விடத்தில்
தானே—வாடுமருங்குல் - சுருங்கியவிடையையுடைய — மங்கையை -
பெண்ணை — இன்னுன்மகளென்று—இன்னுனதுபுத்திரியென்று — உரை
செய்ய - அரசனுக்குத்தெரிவிக்க—நீடிய - மீக்குற்ற—வெந்துயர் - கொடி
யகாமத்துயரையுடைய — மன்னனறிந்து - அரசன்கேள்வியுற்று — எந்
நெறியாலும் - எந்தவிதத்தாலும் — இந்தவணங்கினை - இந்தப்பெண்ணை
—கூடுவெனன்று - புணருவேனென்று — குறித்து - மனதில்திடமாகக்
குறித்து—ஏகி - சென்று. எ - று. அன்னவன், ஓடி, அறிந்துவந்து இன்
னான் மகளென்றுரைசெய்ய அதை மன்னனறிந்து எந்நெறியாலும் கூடுவ
னரிந்துவணங்கினையென்று குறித்தேகியெனமுடிக்க. (கரு)

கோயிலின் மேவி யிருந்துயர் ஞானக் குறிகூறுந்
தூயவ ராகிய வாரியர் தாமுஞ் சுடர் செம்பொற்
சேயிழை யாரும் வலிந்துறி லின்பு செயாரென்று
வாயிலி னுலனை வேனென மன்னன் மனத்தெண்ணி.

(இ - ள்.) கோயிலின்மேவி-தனதரண்மனையிற்சென்று — இருந்து -
இருந்துகொண்டு — உயர்ஞானக்குறிகூறும் - மேலாயஞானவிலக்கியார்த்
தத்தைவிளக்கும் — தூயவராகியவாரியர்தாமும் - பரிசுத்தஞானசாரி
யரும்—சுடர் - பிரகாசம்பொருந்திய—செம்பொன் - சிவந்தபொன்னுலா
கிய — சேயிழையாரும் - செம்மையாகவியற்றிய வாபரணங்களையுடைய
மாதரும் — வலிந்துறில் - அழையாதுவந்தால் — இன்புசெயாரென்று -
உபசரியாரென்று — வாயினால் - தூதுகாரணமாக — அனைவேனென் -

புணர்வேனென்று — மன்னன் மனத்தெண்ணி - அரசன்தனதுள்ளத்தி
 னினைத்து. எ - று. மன்னன் மேவியிருந்து குறையும் மாதரும் வலிந்து
 றின் யாறியின்புசெயாபொன்று தூதுகாரணமாக வவளைத்தமுடிவனென்று
 மனதினைத்தெனமுடிக்க. குறியென்னுமிகையால் இலக்கியார்த்தமெ
 னப்பெற்றும். அழைப்பித்துபசரித்தல்போல்வதன்றாதலின் வலிந்துறி
 னென்றார். (கசு)

வேறு.

தூது வல்லநன் முதுக்குறை மாதரைத் துணிந்து
 நீதி வல்லவ னிருமலன் மகடனை நீவிர்
 தீதி லெம்மனைக் கிழத்தியாம் படியுரைசெய்து
 போது மின்களென் றேவினன் வியனிலம் புரப்பான்.

(இ - ள்.) தூதுவல்ல - தூதுமுடித்தலில்வல்லமையுள்ள—நன்முதுக்
 குறை - மிக்கபேரறிவையுடைய — மாதரை - ஸ்த்ரீகளை — துணிந்து -
 தக்காரொனத்தெளிந்து — நீதிவல்லவன் - நீதிநூலில்வல்லவனாகிய — நிரு
 மலன் - நின்மலனென்பவனது—மகடனை - புத்திரியை — நீவிர் - நீங்கள்
 —தீதில் - குற்றமற்ற—எம்மனைக்கிழத்தியாம்படி - எனதுமனைவியாமாறு
 —உரைசெய்து - ஏற்கப்போதித்து — போதுமின்களென்று - வாறுங்க
 ளென்று — வியனிலம்புரப்பான் - அகன்றபூமியைக் காக்குமரசன் —
 ஏவினன் - அவர்களைத்தூதாகவனுப்பினன். எ - று. வல்ல குறிப்புப்பெ
 யொச்சம். வியனிலம்புரப்பான் துணிந்து, உரைசெய்து, ஏவினனென
 முடிக்க. கிழத்தியெனல் - உரிமையின்மேனின்றது. (கஎ)

ஐய வன்னதே செய்குவ மெனப்புகன் றகத்திற்
 பைய வந்துநன் னிருமலன் றிருமுகம் பார்த்து
 வைய மன்னவன் கருத்தினை வகுத்தனர் மறுத்துத்
 துய்ய மங்கைமீ ரெமக்கடா திதுவெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே — அன்னதேசெய்குவமென - அவ்வண்ண
 மேசெய்குதுமென்று — புகன்று - சொல்லி — அகத்திற்பையவந்து -
 அவனதுவீட்டில்மெதுவாகவந்து — நன்னிருமலன் - நல்லநிருமலனென்ப
 வனுடைய — நிருமுகம்பார்த்து - அழகியமுகத்தையோக்கி — வையமன்
 னவன் - உலகத்தையாளுமரசனது — கருத்தினைவகுத்தனர் - கருத்தைத்
 தெரிவித்தார்கள் — மறுத்து - அதற்குடன்படாமல் — துய்யமங்கைமீர் -
 பரிசுத்தமானஸ்த்ரீகளை—இது - இக்காரியம் — எமக்கடாதெனச்சொன்
 னான் - எங்களுக்குத்தகாதென்று சொல்லினன். எ - று. தூதுவல்ல

மாதர்கள், புகன்று வந்து பார்த்து வகுத்தனரெனவும், நிருமலன் மறுத்து எமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னானெனவு முடிக்க. ஐயவெனல் - விளி, (1)

வேந்தன் மாமனை நும்மக ளாயினவ் வேந்தன்
சார்ந்த வாழ்வெலா நுமவென வறிகிலீர் தானே
போந்த வேர்திரு மகள்வர வினைப்புறம் போக்கு
மாந்தர் யாருள ரென்றுமங் கைய்சொல வகுப்பான்.

(இ - ள்.) வேந்தன் - அரசனது — மாமனை - சிறந்தமனைவி — நும் மகளாயின் - உமதுபுத்திரியானால் — அவ்வேந்தன்சார்ந்தவாழ்வெலாம் - அவ்வரசன்மனக்குரிமையாகப் பெற்றவாழ்வனைத்தும் — நுமவெனவறிகிலீர் - உமக்குரியனவாமெனவுணரவறிகிலீர்—தானேபோந்த - வலியவந்த — ஓர் - ஒப்பற்ற — திருமகள்வரவினை - சீதேவிவரவை — புறம்போக்கு மாந்தர் - காலாலுதைத்துத்தள்ளுமனிதர்—யாருளொன்று - யாரிருக்கின் மனரென்று — மங்கையர்சொல - ஸ்திரீகள் சொல்ல — வகுப்பான் - அதற்கு விடையாகச்சொல்லுவன். எ - று. மங்கையர்சொல அவன் வகுப்பானெனமுடிக்க. வாழ்வெலாமென்பது பன்மையாதலின், நும வெனக்கூறினார். (கக)

இம்மை சேர்பயன் கருதியே தகாதவ ரிடத்திற்
கொம்மை வார்முலை மகட்கொடை நேர்ந்தவக் கொடியா
ரம்மை யாழ்நிரை யத்திடை வீழ்ந்தன ரழுந்தித்
தம்மை நோக்குந ரொருவரு மின்றியே தளர்வார்.

(இ - ள்.) இம்மைசேர்பயன் - இம்மைக்குரியபயனை — கருதியே - நினைத்தே — தகாதவரிடத்தில் - முறைவழுவுவோரிடத்தில்—கொம்மை - அழகிய — வார் - ரவிக்கையையணிந்த — முலை - தனங்கையுடைய — மகட்கொடை - மகளைக்கொடுத்தற்கு — நேர்ந்த - சம்மதித்த — அக்கொடியார் - அந்தப்பாபிகள் — அம்மை - மறுமையில் — ஆழ் - ஆழ்ந்த — நிரையத்திடை - ரவுரவாதிராகத்தில்—வீழ்ந்தனரழுந்தி - விழுந்தழுந்தி—தம்மைநோக்குநர் - தம்மைநோக்கியிரங்குபவர் — ஒருவருமின்றியேதளர்வார் - ஒருவருமில்லாமல்வதைவார்கள். எ - று. அக்கொடியார் நிரை யத்திடை விழுந்து அழுந்தி தளர்வாரெனமுடிக்க. ஆழென்றவிலேசானே, ரவுரவாதியென்றும். (உ0)

தமக்க டாதது செய்துயிர் வாழ்வது தன்னிற்
சுமைக்க டாதமெய் விடுத்தலே நன்றெனச் சொல்வ

ரெமக்க டாதது புகன்றநிர் மங்கைமீ ரிச்சொ
னுமக்க டாததென் நியம்பலு மங்கையர் நுவல்வார்.

(இ - ள்.) மக்கடாததுசெய்து - ஒருவன் தனக்குத்தகாத காரியத்
தைச்செய்து — உயிர்வாழ்வதுதன்னில் - உயிரோடுநின்றவாழ்வதிலும்—
சுமைக்கடாத - சுமத்தற்குத்தகாத — மெய்விடுத்தலே - தேகத்தைவிடு
தலே — நன்றென - நன்மையென்று—சொல்வர் - அறிவுடையோர்சொல்
வார்கள் — (இங்ஙனமிருக்க) எமக்கடாதது - எமதுகுலத்துக்கடாதகாரி
யத்தை — புகன்றநிர் - சொன்னீர்கள் — மங்கைமீ - ஸ்த்ரீகளே — இச்
சொல் - இந்தவசனம் — துமக்கடாததென் நியம்பலும் - உங்களுக்குத்
தகாததென்று நிருமலன்சொல்லவும் — மங்கையர் நுவல்வார் - அதற்கு
ஸ்த்ரீகள் சொல்வார்கள். எ - று. தகாதவரிடத்திலென்பதில் உம்மை
தொக்குகின்றது. அறிஞா, தோன்றுவெழுவாய். இயம்பலுமென்பதில்,
நின்மலனை வருவிக்க. தன்னிலென்பது - சாரியை. (௨௧)

உறையில் வளொடு மாவழங் குறுவனத் தோடி
மறவ னோர்பொரு டருகென விரத்தலை மானு
மிறைவன் வாழ்குடி தன்னிலொன் றொருபொரு ளிரத்த
லறவ னாகிய நீயிதை யறிந்திலை யந்தோ.

(இ - ள்.) உறையில் - உறையினின்றருவிய — வளொடு - வாளாயு
தத்தோடு — மறவன் - மறவனென்னுஞ்சாதி யான் — மாவழங்குறு - மிரு
கங்கள்சஞ்சரிக்கும் — வனத்தோடி - காட்டில்வினாந்துசென்று — ஓர்
பொருள்தருகென - வழிச்செல்வோரையோர்பொருடருகென்று — இரத்
தலைமானும் - இரத்தலுக்கொப்பாகும் — இறைவன் - அரசன் — வாழ்குடி
தன்னிலொன்று - தனதாளுகையில் வாழ்கின்றவோராகுடித்தனக்காரனி
டத்தில் — ஒருபொருளிரத்தல் - ஒருபொருளையிரந்துகேட்டலென்பது —
அறவனாகியநீ - நீவடிவனாகியநீ — அந்தோ - ஐயோ — இதை - இக்கா
ரியத்தை—அறிந்திலை - தெரிந்திலைபோலும். எ - று. இறைவன் தனது
குடிகளிலொருவரிடத்தொருபொருளிரத்தல், மறவன் வளொடு வனத்
தோடி வழிச்செல்வோரையோர் பொருடருகெனவிரத்தலை மானுமென
முடிக்க. (௨௨)

என்று மாதரார் கூறலு நிருமல னெங்கண்
மன்றல் வாய்குழல் பேதையோ வல்லனும் மனத்தைச்

சென்று கூறுமி னவண்மன மிசைந்துரை செய்யி
னன்று போமினென் றியம்பின னவர்மன நயந்து.

(இ - ள்.) என்று - இங்ஙனமாக — மாதராகூறலும் - ஸ்த்ரீகள்
சொல்லவும்—நிருமலன் - நிருமலனென்போன் — எங்கள் - எங்களுடைய
—மன்றல் - வாசனைபொருந்திய — வார்குழல் - நீண்டகூந்தலையுடைய—
பேதையோ - பெண்ணோ — வல்லள் - யோசனையில்மிக்கவலியுள்ளாள் —
தும்மனத்தை - உங்கள்கருத்தை — சென்று - அவளிடத்திற்போய் —
கூறுமின் - சொல்லுங்கள்—அவர் - அந்தப்பெண் — மனமிசைந்துரை
செயின் - மனமிசைந்துசொல்வாளாயின் — நன்று - எமக்குடன்பாடி —
போமினென்று - போங்களென்று—இயம்பினன் - சொன்னான்—அவர் -
அந்தஸ்த்ரீகள்—மனநயந்து - மனமகிழ்ந்து, எ - று. நிருமலன் இயம்பி
னன் எனமுடிக்க . (௨௩)

மங்கை பாலடைந் தறைசுவர் மதன்வலி மாயக்
கொங்கை மாமுகிழ்ப் பூங்கொடி நீயருள் கூர்ந்தே
யெங்கள் கோமக னுருயிர் நிறுத்தினே யென்னி
லங்கண் மாநிலத் துயிர்க்கெலா மன்னையா குவையால்.

(இ - ள்.) மங்கைபாலடைந்து - மாதேவியினிடத்திற்போய் — அறை
சுவர் - சொல்வார்கள் (அதாவது) மதன்வலிமாய - மன்மதனதுவலி
குன்ற—கொங்கை - தனங்களென்னும் — மா - பெரிதாகிய — முகிழ் -
மொக்கையுடைய — பூங்கொடி - பூங்கொடிபோல்பவளே — நீயருள்
கூர்ந்து - நீகிருபைவைத்து — எங்கள்கோமகன் - எங்களரசனது — ஆரு
யிர் - நிறைந்தவுயிரா—நிறுத்தினையென்னில் - போகாமனி றுத்துவையா
யின்—அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய — மாநிலத்து - பெரியவிர்தப்
பூமியில் — உயிர்க்கெலாம் - எல்லாவுயிர்களுக்கும் — அன்னையாகுவை -
நாயாகுவை, எ - று. ஆல் - அசை. பூங்கொடி - உவமைத்தொகைப்புறத்
துப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை, எனவே, அவனுக்கு மனைவியாகுதி
யெனக்குறிக்கப்பெற்றும், மதன்வலிமாய நீயருள்கூர்ந்து மன்னனுயிர்
நிறுத்தினையென்னில், உயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையென முடிக்க. (௨௪)

என்ன வோதலு நிருமல னீன்றரு ளென்றாய்
மன்ன னான்மனை துறக்குமோர் சூழ்ச்சியை மதித்துப்
பொன்ன னீரர செனக்கொரு சூளினைப் பொருந்திப்
பன்னு மாயினீர் பணித்தது நன்றெனப் பகர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) என்னவோதலும் - என் றுஸ்தீர்கள் சொல்லவும்—நிருமல னீன்றருள் - நிருமலன்பெற்ற—என்றும் - எனதுதாயாகியமாதேவியான வள்—மன்னனில் - அரசனில் — மனைதுறக்குமோர்கூழ்ச்சியை - குடும் பத்தைத்துறக்க வேண்டுமென்கிறவோ ராலோசனையை — மதித்து - தீர் மானித்து — பொன்னனீர் - இலக்குமிபோன்றவர்களே — அரச - இரா சன் — எனக்கொருகுளினே - எனக்கோர்சபதத்தை — பொருந்தி - சம்ம தித்து — பன்னுமாயின் - விடைதருவனாயின் — நீர்பணித்தது - நீங்கள் கட்டினையிட்டதை—நன்றென - நன்கேற்பனென்று — பகர்ந்தாள் - சொல் லினள். எ - று. எந்தாய் மதித்துப் பகர்ந்தாளெனவும், நீர்பணித்தது நன்றாமெனவு முடிக்க. சூழ்ச்சி - உபாயமெனினுமமையும். (௨௬)

தூது சென்றவர் பொற்கொடி சொல்லிய சொல்லாற் காதல் கொண்டன ளென்றுளந் தெரிந்துதாங் கருதி மாதா நிற்பெருங் கருணைசெய் வதற்கெங்கண் மன்னன் யாத றைந்தனை யதுசெயத் தக்கவ ளென்று.

(இ - ள்.) தூதுசென்றவர் - தூதாகச்சென்றமாதர்கள்—பொற்கொடி சொல்லியசொல்லால் - மாதேவிசொல்லியசொல்லினால் — காதல்கொண் டனளென்று - சம்மதித்தாளென்று — உளந்தெரிந்து - மனதில்தெரிந்து கொண்டு—மாதா - தாயே — எங்கண்மன்னன் - எங்கரசன் — நிற்பெ ருங்கருணைசெய்வதற்கு - உனதிட்டத்தின்படிநடப்பதற்கு — தாங்கருதி யாதைந்தனை - தாங்கள்நினைத்துயாதுமொழிகின்றனையோ — அதுசெ யத்தக்கவனென்று - அதனைத்தவறாதுசெய்வனென்று சொல்லி. எ - று. தூதுசென்றவர் உளந்தெரிந்து சொல்லி யெனமுடிக்க. பொற்கொடி - அன்மொழித்தொகை. (௨௭)

உள்ள மார்வமோ டேகியம் மடந்தைய ருரைப்ப வள்ள லாகிய மன்னவன் மனநனி மகிழ்ந்து தெள்ளு மாரமு தனையவ ளிருந்துழிச் சென்ற னெள்ளு காமநோய் கொண்டவ னென்செய விசையான்.

(இ - ள்.) உள்ளமார்வமோடு - மனக்களிப்போடு — ஏகியமடந்தை யர் - திரும்பிச்சென்றஸ்தீர்கள் — உரைப்ப - அரசனிடத்திற்சொல்ல — வள்ளலாகியமன்னவன் - தாதாவாகியவரசன் — மனநனிமகிழ்ந்து - அது கேட்டுமிகவுமனமகிழ்ந்து — தெள்ளும் - தெளிவாகிய—ஆர் - நிறைந்த— அமுதனையவள் - அமிர்தம்போல்பவளாகிய மாதேவியென்பவள் — நிரூந்

துழிச்சென்றான் - இருந்தவிடத்திற்சென்றான் — என்றும் - இகழ்த்தம் கியைந்த — காமநோய்கொண்டவன் - காமநோய்மிக்கவன் — என்செய விசையான் - என்னசெய்தற்குச் சம்மதியான். ஏ - று, மன்னவன் மகிழ்ந்து சென்றானெனவும், அம்மடந்தையர் ஏகி உரைப்பவெனவும், காமநோய்கொண்டவன் என்செயவிசையானெனவு முடிக்க. என்செயவிசையானென்பது-என்னகொரேஞ் செய்யச்சம்மதியானென்பொருள்கொள நின்றது. (௨௭)

வல்லி கொங்கையைப் பொன்மலை யென்னவே மதியா னில்லு றுங்குட மாகவே யெண்ணின னுதலை வில்லெ னும்படி நினைத்தனன் வெண்பிறை யென்னான் சொல்லு வன்றனக் ககப்படு மடந்தையாய்த் துணிந்து.

(இ - ள்.) வல்லிகொங்கையை - வல்லிபோன்றவளதுதனங்களை — பொன்மலையென்னவேமதியான் - மேருமலையென் றுமதியாதவனாய்—இல் லு றுங்குடமாகவே - வீட்டிலுள்ளகுடமென்றே — எண்ணினன் - நினைத் தனன்—துதலை - அவளதுநெற்றியை—வெண்பிறையென்னான் - மூன்றாம் பிறையென்று ன் னுதவனாய் — வில்லெனும்படிநினைத்தனன் - வில்லென்று சொல்லும்படியாகநினைத்தான் — தனக்ககப்படுமடந்தையாய் - தனக்கெ ளிதிருக்கிடைக்கும்பெண்ணாக — துணிந்து - தீர்மானித்து—சொல்லுவன் - வாயினாலும்வதறுவன். ஏ - று, வல்லி - உவமையாகுபெயர். மன்னவன் காமமீக்கால் கொங்கையைக் குடமெனவும், துதலை வில்லெனவும், நினைப் பதுமன்றி வாயினாலும் வதறுவனென முடிக்க. (௨௮)

அருள்செய் தென்னை நீ யளித்திடு மதற்குநான் செய்வ துரைசெய் நானது செய்வனென் றரசர்கோ னுரைப்ப வரைசெய் தோளினு யென்னை நீ வலிந்துபுல் லாமைக் கொருசொ லுண்மைசொல் லென்றன ளொருபுடை யொதுங்கி.

(இ - ள்.) அருள்செய்து - கிருபைகூர்ந்து — என்னைநீயளித்திடு மதற்கு - நீயென்னையிரட்சிப்பதற்கு—நான்செய்வதுரைசெய் - நான்செய் யவேண்டுமதைச்சொல்லு — நானதுசெய்வனென்று - நானதைத்தவறாது முடிப்பனென்று—அரசர்கோனுரைப்ப - ராஜாதிராஜன்சொல்ல — வரை செய்தோளினாய் - மலைபோன்றபுசங்களைபுடையவனே—என்னைநீவலிந்து புல்லாமைக்கு - நீயென்னைப் பலவத்காரமாகத்தழுவாமைக்கு — ஒருசொ லுண்மை - ஒருசொல்லுண்டு — ஒருபுடையொதுங்கி - ஒருபக்கத்தி லொ

துங்கி — சொல்லென்றனள் - அதற்கு யாதுகூறுதியெனக்கேட்டனள்.
எ - று. அரசர்கோன் உரைப்பவெனவும், மாதேவி ஒருபுடையொதுங்கி
நீவலிந்துபுல்லாமைக்கு ஒருசொல்லுண்மை சொல்லென்றன னெனவும்
கூட்டிமுடிக்க. அளித்திடல் - உயிர்போகாதுகாத்தல். (உக)

நினைக ருத்திசை வாலன்றி நின்னையான் வலியே
னென்ப தற்கொரு சூளுரைக் குவன்முகி லெழுந்த
மின்கொ டிச்சிது மருங்குலாய் கேளென வொள்வேல்
புன்பு கர்க்கரும் கடாக்களிற் றரசர்கோன் புகல்வான்.

(இ - ள்.) நின்கருத்திசைவாலன்றி - உனதுமனோசம்மதியினுல்லா
மல் — நின்னையான் வலியேனென்பதற்கு - உன்னையான் வலிந்துபுல்லே
னென்பதற்கு—ஒருசூளுரைக்குவன் - ஓர்சபதஞ்சொல்லுவன் — முகிலெ
ழுந்த—மேகத்திற்கேன்றிய — மின்கொடி - மின்னற்கொடிபோன்ற —
சிற்றுருங்குலாய் - சுருங்கியவிடையையுடையவளே — கேளென - யான்
சொல்வதைக்கேளென்று — ஒள்வேல் - ஒள்ளியவேலோடு — புன்புகர் -
சிறியபுள்ளிகளையும்—கருங்கடாம் - கரியமதசலத்தையுமுடைய—களிறு -
யானைகளையுடைய — அரசர்கோன்புகல்வான் - ராஜாதிராஜன் சொல்
லுவன், எ - று. அரசர்கோன் மருங்குலாய் நின்னையான்வலியேனென்
பதற்கு ஓர்சூளுரை, அதுகூறுவன் கேளுதி எனப் புகல்வானென
முடிக்க. (ஈ0)

வேறு.

வந்தநல் விருந்தி ருப்ப மனையினுற் றருந்து வானும்
பந்தியி னுணவு வேறு பண்ணுபா தகனும் தாயுந்
தந்தையு முணவுண் ணாத சமூக்கனு முச்சிப் போதி
னொந்தவர் தமைநோக் காம னுகர்ந்திடு கொடியன் றானும்.

(இ - ள்.) வந்த - தன்னிடத்தில்வந்த—நல்விருந்திருப்ப - நல்லவிருந்
தினரிருக்க — மனையினுற்று - தன்னறைவீட்டிற்புகுந்து — அருந்தவா
னும் - காணுதுண்பானும்—பந்தியின் - பந்தியினிடத்தில்—உணவு - போச
னத்தை — வேறுபண்ணுபாதகனும் - பேதஞ்செய்யும்பாவியும் — தாயுந்
தந்தையும் - தாய்தந்தையரிருவரும் — உணவுண்ணாத - உணவுண்ணாமற்
செய்த—சமூக்கனும் - குற்றவாளியும் — உச்சிப்போதில் - நடுப்பகலில் —
நொந்தவர் தமைநோக்காமல் - பசிமுதலியவற்றொருந்தவந்தவரை நோக்
காமல் — நுகர்ந்திடுகொடியன் றானும் - தான்மாத்திரமுண்ணும்பாதகனும்,
எ - று. உணவுவேறுபண்ணுதல் - உபசரிக்கும்விகற்பத்தை, உணவுண்

னாது செய்தவென்பது உணவுண்ணாத வென்றாயது, தன்வினைபிறவினை மயக்கம். (நக)

நிந்தைசெய் யுணவி னானு நிருமலன் பூசை யின்றி
வந்துண வருந்து வானு மறுத்தவூ னுகர்விப் பானுந்
தந்தநல் வினையாற் செல்வஞ் சார்ந்தவர் தம்மைக் கண்டு
சிந்தனை பொருத மூங்கித் தீர்வினுண் மகிழ்வான் ருனும்.

(இ - ள்.) நிந்தைசெய் - பிறராற்பழிக்கத்தக்க—உணவினானும் - பழி
பாவத்தாலுணவீட்டுபவனும் — நிருமலன் பூசையின்றி - தேவபூசைசெய்
யாது—வந்து - மிருகம்போல்வந்து — உணவருந்துவானும் - உணவுண்ப
வனும்—மறுத்தவூன் - யாவராலுமறுக்கப்பெற்றமனிதவூளை — நுகர்விப்
பானும் - தின்னச்செய்பவனும் — நல்வினையால் - நல்வினையினால்—தந்த -
தரப்பெற்ற — செல்வஞ்சார்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு - பெருஞ்செல்வமடைந்
தவர்களைக்கண்டு—சிந்தனைபொருது - மனம்பொருமல்—அழங்கி - வருந்தி
—தீர்வின் - அவர்களது செல்வமுடிவில் — உள்மகிழ்வான்ருனும் - மனங்
களிப்பவனும். எ - று, நிந்தைசெய்யுணவு - பழிபாவங்காரணமாகத்தேடி
முணவை, மறுத்தவூனெனினுமமையும். (நஉ)

கன்றுண விடாம லான்பால் கறந்துகொள் பவனுஞ் செய்த
நன்றிகொல் பவனுங் கோடி நடுநிலை தவறு வானுங்
கொன்றுயிரி பதைப்ப நோக்குங் கொடியனும் போர்க் களத்திற்
றன்றலை வனைவி டித்துச் சாய்ந்துபோ மடமையானும்.

(இ - ள்.) கன்று - ஆலின்கன்றிற்கு — உணவிடாமல் - ஊட்டவிடா
மல்—ஆன்பால்கறந்து கொள்பவனும் - பசுவின்பால்கறந்துகொள்பவனும்—
செய்தநன்றிகொல்பவனும் - ஒருவன்செய்தநன்றிக்கு மாறுசெய்பவனும்
—கோடி - கோடிபங்கு — நடுநிலை - நடுநிலையினின்று — தவறுவானும் -
தவறிப்போகின்றவனும் — கொன்று - ஒன்றைக்கொலைசெய்து — உயிர்
பதைப்பநோக்கும் - அந்தவுயிர்வதையைப்பார்க்கும்—கொடியனும் - கொ
டிய பாதகனும்—போர்க்களத்தில் - யுத்தகளத்தில்—தன் தலைவனைவிடுத்து -
தனதெசமானைவிட்டு விட்டு — சாய்ந்துபோம் - தெரியாதோடிப்போ
கின்ற—மடமையானும் - முழுமூடனும். எ-று, நன்றிகொல் - அபகாரஞ்
செய்தலை, நடுநிலை - நீதியை. (நந)

அடைக்கல மெனவந் தானை யளித்திடா தகற்று வானுங்,
கொடுக்குது மெனவு ரைத்துக் கொடானுமொண் கொடைவி ல

க்கி, விடுக்குறு மவனும் பாவ வினையிடத் துதவி யாகி, நடக் குறு மவனுந் தேர்ந்து நட்டபின் வஞ்சிப் பானும்.

(இ - ள்.) அடைக்கலமெனவந்தானே - நீயே தஞ்சமெனவந்தித்த வனை — அளித்திடாது - காப்பாற்றாமல் — அகற்றுவானும் - துறத்திவிடு பவனும் — கொடுக்குதுமெனவுரைத்து - கொடுக்கிறேனென்றுறுதிமொழி சொல்லி — கொடானும் - கொடாதுமோசஞ்செய்பவனும் — ஒள் - ஒள் ளிய — கொடைவிலக்கி - ஒருவனுக்கொன்றுகொடுத்தலைத்தடுத்தது — விடுக் குறுமவனும் - விடச்செய்பவனும் — பாவவினையிடத்து - பாவமுயற்சிக ளில் — உதவியாகி - உதவிசெய்து — நடக்குறுமவனும் - நடப்பவனும் — தேர்ந்து - ஆராய்ந்துதெளிந்து — நட்டபின் - சிநேகித்தபின் — வஞ்சிப் பானும் - வஞ்சகஞ்செய்பவனும். எ - று, கொடைவிலக்கிவிடுத்தல் - கொ டிக்காதபடி செய்தலை. (௩௪)

குரவர்தம் முரைக டக்குங் கொடியனுந் துறந்து ளார்தம் வரவெதிர் கண்டெ ழாத மறவனு மறிந்தான் போன்று கரவினி லருதூல் கற்கும் கயவனும் புதிய ராகி யிரவினில் வந்த நல்லோர்க் கிடங்கொடா தகற்றுவானும்.

(இ - ள்.) குரவர்தம்முரை கடக்கும் - ஆசிரிய வசனங்கடக்கும் — கொடியனும் - கொடியபாபியும் — துறந்துளார்தம் - முற்றத்திறந்தவ ரது — வரவெதிர்கண்டெழாத - வருதலைக்கண்டுபசரியாத — மறவனும் - பாபியும் — அறிந்தான் போன்று - அறிந்தவனைப்போல — கரவினில் - வஞ் சகத்தால் — அருதூல்கற்கும் கயவனும் - அரியதூலைக்கிரகிக்குமுடனும் — புதியராகி - நூதனராகி — இரவினில்வந்தநல்லோர்க்கு - இரவில்வந்த சத்துக்களுக்கு — இடங்கொடாதகற்றுவானும் - இடங்கொடேனென்று துறத்துபவனும். எ - று, தனக்கெல்லாந்தெரிந்ததுபோல விசாரித்துக் கவர்தலை - அறிந்தான் போன்று கரவினிலருதூல் கற்றவென்றார். (௩௫)

முன்புகழ்ந் துரைத்துப் பின்னர் முறுவல்செய் திகழ்வா ன் றுணர், தன்பெருங் கிளைநல் கூர்ந்து தளர்வுற வாழ்கின்ற னு, மன்புகொண் டொருவன் வைத்த வரும்பொருள் கவர்கின் றுணர், தன்புறந் தொழில்செய் வித்துச் சொல்பொரு ளிலை யென் பானும்.

(இ - ள்.) முன்புகழ்ந்துரைத்து - ஒருவனுக்குமுன்னவனைப்புகழ்ந்து சொல்லி — பின்னர் - அவனில்லாதவிடத்து — முறுவல்செய்து - நகைத்து

— இகழ்வான்றானும் - துஷிப்பவனும் — தன்பெருங்கினை - தனதுபெரிய சுற்றத்தார் — நல்கூர்ந்து - வறுமைமேலிட்டு — தளர்வுற - சோர்வடைய — வாழ்கின்றானும் - தான்மாத்திரஞ் சுகித்திருப்பவனும் — அன்பு கொண்டு - மிக்கவாசைகொண்டு — ஒருவன்வைத்த - ஒருவன்பாதுகாக்க வைத்த — அரும்பொருள்கவர்கின்றனும் - அரியதிரவியங்களைவஞ்சிப் பவனும் — துன்புறுந்தொழில்செய்வித்து - வியசனப்படும்படியான தொழில் செய்யும்படிசெய்து — சொல்பொருளிலையென்பானும் - தான் சொன்ன கூலி கொடாதவனும், எ - று, (ந.சு)

கற்பழி மனைவி யோடு கலந்திருப் பவனு மற்றோர்
பொற்புடை மனைவி தன்னைப் புணர்வதற் கெண்ணு வானுஞ் சொற்பொரு ளுணர்த்தி னானைத் தொழவுள நானு வானும் விற்பன வலாத விற்று மெய்வளர்த்த தழிசு வானும்.

(இ - ள்.) கற்பழிமனைவியோடு - விபசாரஞ்செய்யுந்தன் மனைவி யோடு—கலந்திருப்பவனும் - கூடிவாழ்பவனும் — மற்றோர் - வேறொரு— பொற்புடைமனைவிதன்னை - அழகுள்ளமனைவியை — புணர்வதற்கெண் ணுவானும் - தழுவிச்சுதிக்ககினைப்பவனும்—சொற்பொருளுணர்த்தினானை - மஹாவாக்கியார்த்தந்தெரிவித்தவனை — தொழ - வணங்க — உளம் - தனதுள்ளத்தில் — நானுவானும் - வெட்கப்படுபவனும் — விற்பனவலாத விற்று - விற்கத்தகாதவைகளை விற்று — மெய்வளர்த்ததழிசுவானும் - தேகத்தைவளர்த்தழிபவனும், எ - று. சொல் - தத்துவமசியை, பொருள் - இலக்கியார்த்தப்பொருளை, இங்ஙனமல்லாததைக் கொள்ளின் முடிவாம். பதார்த்தமும் வாச்சியார்த்தமும், இங்ஙனஞ்சிறந்ததன்றாமையினென்க.

நலமலி வயலி லாற்றி னந்தனத் தால யத்திற்
சலமல மொழிப் போன் றானுந் தனிவழி விலக்கு வானும் விலைமொழி பொய்த்து விற்கும் வெய்யவா ணிகனுந் தாழ்ந்த குலமிலி தன்குற் றேவல் கூலிகொண் டியற்று வானும்.

(இ - ள்.) நலமலிவயலில் - வளமைமிகுந்தவயலிலும்—ஆற்றில் - நதி யிலும்—நந்தனத்து - பூங்காவனத்திலும்—ஆலயத்தில் - கோவிலிலும் — சலமலம் - சலமலத்தை—ஒழிப்போன்றனும் - ஒழிப்பவனும்—தனிவழி - ஒப்பற்றமார்க்கத்தை — விலக்குவானும் - தடுப்பவனும் — விலைமொழி - ஒன்றின்விலைமொழியை — பொய்த்தவிற்கும் - பிறழ்ந்துவிற்கும் —

வெய்யவாணிகளும் - கொடியவர்த்தகனும்—தாழ்ந்த - இழிவான — குல
மிலிதன் - குலங்கெட்டவனது — குற்றேவல் - அற்பப்பணியை — கூலி
கொண்டியற்றுவானும் - கூலிக்குச்செய்பவனும், எ - று. (ந.அ)

உறவுசெய் தறிந்த சொல்லை வுவர் த்துழிக் கூறு வானும்
பிறப்பிழை தனையே நாடிப் பிறரொடு பேசுவானும்
முறைவழு வுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிடை மொழிசூ வானு
மறிவழி மனைவி சொல்லின் வழிநிற்கு மறிவி லானும்.

(இ - ள்.) உறவுசெய்து - உறவுகொண்டு—அறிந்தசொல்லை - தெரிந்த
சொல்லை—உவர்த்துழி - வெறுப்புப்பிறந்தவிடத்து — கூறுவானும் - பிற
ரறியக்கூறுபவனும் — பிறப்பிழைதனையேநாடி - பிறர்குற்றத்தையேநாடி
—பிறரொடுபேசுவானும் - பிறரோடுசந்தோஷித்துப்பேசுபவனும்—முறை
வழுவுறு - ஒழுங்கற்ற — கொடுஞ்சொல் - அருவருக்குஞ்சொல்லை —
முனிவிடைமொழிசூவானும் - கோபமிக்குற்றவிடத்திற் சொல்லுபவனும்
—அறிவழி - புத்திகெட்ட — மனைவியொல்லின்வழிநிற்கும் - பெண்சாதி
சொல்வழிநடக்கும்—அறிவிலானும் - புத்திகெட்டவனும், எ - று. (ந.க)

கலந்தவர் தமைப்பி ரித்துக் கலகங்கண் டிடவல் லானும்
புலந்தரு நூலி னில்லாப் பொருளினைக் கூறு வானு
நலந்தனை யழுக்கா நெய்தி நகைத்திகழ் கிற்போன் றானு
மெலிந்தவ ரிடத்து மிக்க வெகுளியைப் பெருக்கு வானும்.

(இ - ள்.) கலந்தவர்தமைப்பிரித்து - சிநேகிதரைவெறுபடுத்தி—கல
கங்கண்டிடவல்லானும் - கலகம்விளைத்துக்காணவல்லவனும் — புலந்தரு
நூலின் - அறிவைவினைக்குநூல்களில் — இல்லாப்பொருளினைக் கூறுவா
னும் - இல்லாதவர்த்தத்தைச் சொல்பவனும் — நலந்தனை - ஒருவனதுநல்ல
நடக்கையை — அழுக்காநெய்தி - பொருமைகொண்டு — நகைத்து -
சிரித்து — இகழ்கிற்போன்றானும் - பழிப்பவனும் — மெலிந்தவரிடத்து -
செல்வங்குன்றியவரிடத்தில் — மிக்கவெகுளியை — மிக்ககோபத்தை —
பெருக்குவானும் - வளர்ப்பவனும், எ - று. சுருதிப்பிரமாணத்திற்கு
மாறாகப்பொருள்கூறலை - புலந்தருநூலில்லாப் பொருளினைக் கூறுவானு
மென்றார். (சு0)

புண்ணியம் பிறர்பொ ருட்குப் புரிபவன் றானு மிந்த
மண்ணிடையின்பத் திற்கா மறுமைசெய் தொழில்வி டிக்குந்

தண்ணிய வறிவி லானுந் தவத்தரை யிகழ்கிற் பானும்
பண்ணிய வினையி லென்றும் பாவமே பயில்கின் றானும்.

(இ - ள்.) பிறர்பொருட்டு - அன்னியரதுபொருளுக்கு—புண்ணியம்
புரிபவன்றானும் - புண்ணியஞ்செய்பவனும் — இந்தமண்ணிடை - இந்தப்
பூமியினிடத்திலுள்ள — இன்பத்திற்கா - சுகத்திற்காக — மறுமைசெய் -
மறுமைபற்றிச்செய்யும் — தொழில்விடுக்கும் - புண்ணியகருமங்களை விடு
கின்ற — தண்ணியவறிவிலானும் - தக்கவறிவில்லாதவனும் — தவத்தரை
யிகழ்கிற்பானும் - சத்துக்களையிகழ்பவனும் — பண்ணியவினையில் - தான்
செய்யுமுயற்சிகளில் — என்றும் - எப்போதும் — பாவமே - பாவசங்கம்
பங்களையே — பயில்கின்றானும் - பழகுவனும். எ - று, கண்டதே
காட்சி கொண்டதே கோல மென்பா ரிவரெனவுணர்த்த, இந்தமண்ணிடை
யின்பத்திற்கா மறுமைசெய்தொழில்விடுக்கும் தண்ணியவறிவிலானென்
றார்.

(சுக)

ஆவனா னுண்மை நீயா தறைந்தனை யதுசெய் தன்றி
மேவுவே னாயி னென்று வேள்விரும் பழகன் கூறக்
காவிநேர் விழிமா தேவி கருத்திசைந் தற்றே யாயிற்
போவம்வா வென்று சொன்னாள் புரவல னுவகை பூத்தான்.

(இ - ள்.) ஆவனான் - நானாவன் — உண்மை - இதுசத்தியமே — நீ
யாதறைந்தனை - நீயேதுசொல்கின்றையோ—அதுசெய்தன்றி - அதனைச்
செய்துமுடியாமல் — மேவுவேனாயின் - புணர்த்தக்கிசைவேனாயின் —
என்று - என்று — வேள்விரும்பழகன்கூற - மன்மதனுமவாவத்தக்கவழ
கமைந்தவரசன்கூற — காவிநோவிழிமாதேவி - நீலோற்பலம்போன்றகண்
களையுடையமாதேவியானவள் — கருத்திசைந்தற்றேயாயில் - திரிகரண
மொத்திங்ஙனஞ்செய்யச்சம்மதிப்பையாயின்—போவம்வாவென்றுசொன்
னாள் - போகுதும்வாவென்றுசொல்லினள் — புரவலனுவகைபூத்தான் -
அரசன் மிகச்சந்தோஷித்தனன். எ - று, வேள்விரும்பழகன் நீ யாத
றைந்தனை, அதுசெய்தன்றி மேவுவனாயின் ஆவனானுண்மையென்கூற
வெனவும், மாதேவி அற்றேயாயின் போவம்வாவென்று சொன்னா
ளெனவுமுடிக்க. கருத்தென்றதனால் திரிகரணமென்றும்.

(சஉ)

கோயிலின் முன்னர் சென்றான் கொற்றவன் சிவிகை யேற்றி
யாயிழை மடந்தை நல்லா ரருகுசூழ் வுற்றுச் செல்லப்

போயின ளரசர் கோமான் புக்குழிப் புக்கா ளொள்வேற்
சேயரி நெடுங்கட் செவ்வாய்த் திலகவா னுதன்மா தேவி.

(இ - ள்.) கோயிலின்முன்னர் - அரண்மனைக்குமுன்னே — கொற்ற
வன்சென்றான் - அரசன்போயினன் — சிவிகையேற்றி - பல்லக்கையி
லேற்றி — ஆயிழைமடந்தைநல்லார் - சிறந்தவாபரணங்களையுடைய ஸ்த்ரீ
கள்—அருகுசூழ்வுற்று - பக்கத்திற்குழந்து—செல்ல - போக—அரசர்கோ
மான்புக்குழி - ராஜாதிராஜனுழைந்தவிடத்தில் — ஒள்வேல் - ஒள்ளிய
வேலாயுதத்தையொத்த — சேயரி - செவ்வரிபடர்ந்த—நெடுங்கண் - நீண்
டகண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் — வாள் - ஒளிவுபொ
ருந்திய — திலகதுதல் - சாந்தணிந்தநெற்றியையுமுடைய — மாதேவி -
மாதேவியென்பவள்—போயினள்புக்காள் - போய்துழைந்தனள். எ - று.
கொற்றவன் கோயின்முன்னர் சென்றானெனவும் ; மாதேவி தன்னை
மடந்தையர் சிவிகையேற்றி அருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லக்கோமான் புக்குழிப்
போயினள் புக்காளெனவும் கூட்டிமுடிக்க. (முற்றெச்சமாயிற்று.) (சகூ)

மடந்தையைத் தனிக்கண் டங்கி மருவிய வரக்கே போல
வுடைந்துநெக் குருகி யாற்றா வுள்ளமோ டிளம்பூங் கொம்பே
கடந்திடற் கரிய காமக் கடல்கடற் தேறக் கொங்கைக்
குடந்தரத் திருவு ளத்திற் கோடியென் றரசி றைஞ்ச.

(இ - ள்.) மடந்தையை - மாதேவியை — தனிக்கண்டு - தனியே
கண்டு — அங்கிமருவியவரக்கேபோல - அக்கினிபற்றியவரக்கைப்போல—
உடைந்து - நெஞ்சடைந்து—நெக்குருகி - கரைந்து —ஆற்றாவுள்ளமோடு -
சகியாதமனமோடு—இளம் - இளமையாகிய—பூங்கொம்பே - பூங்கொம்பு
போல்பவளே — கடந்திடற்கரிய - யாவராலுங்கடத்தற்கரிய — காமக்க
டல் - காமமாகியகடலை — கடந்தேற - யான்கடப்பான் வேண்டி —கொங்
கைக்குடம் - தனங்களாகியகுடங்களை — தர - எனக்குக்கொடுக்க — திரு
வுளத்திற்கோடியென்று - திருவுளமிரங்குவாயென்று — அரசிறைஞ்ச -
அரசன்வணங்க. எ - று. அரசன் மடந்தையைத் தனிக்கண்டு உள்ள
முருகி, இறைஞ்சுவென முடிக்க. பூங்கொம்பேயென்பது - உவமைத்
தொகைப்புறத்துப் பிறந்தவன்மொழித்தொகை. காமக்கடல், கொங்கைக்
குட மிவ்விரண்டும் உருவகம். (சசு)

கீவலன் காம மிக்க கழிபடர் கிளவி கண்டு

பாவைபுன் முதுவல் செய்து பண்பெனுந் தொடரால் யாப்புண்

டோவல்செய் யாது நிற்கு மொருகளி றனையா யான்சொ
லேவல்செய் திட்ட பின்ன ரென்னொடு பேசு கென்றாள்.

(இ - ள்.) காவலன் - அரசனது — கழிபடர் - மீக்குற்றுப்படர்கின்ற —காமமிக்கினவிகண்டு - காமமிசுந்தசொல்லைக்கண்டு — பாவை - பிரதமைபோன்றமாதேவி — புன்முறுவல்செய்து - புன்னகைகொண்டு — பண்பெனுந்தொடரால் - நற்குணமென்னுந்தொடர்பினால் — யாப்புண்டு - கட்டுண்டு — ஒவல்செய்யாதுநிற்கும் - ஒழியாதுநிற்கின்ற — ஒரு - ஒப்பற்ற — களிநனையாய் - யானைபோல்பவனே — யான்சொல் - யானுனக்கிட்ட — ஏவல்செய்திட்டபின்னர் - கட்டினையமுடித்தபின்பு — என்னொடுபேசுகென்றாள் - என்னொடுபேசென்றுசொன்னாள். எ - று. பேசுக என்றொன்பது பேசுகென்றொன்றாயது விகாரத்தாலென்க. பாவை - உவமையாகுபெயர். பாவை காவலன்கினவிகண்டு புன்முறுவல்செய்து பேசுகென்றொனமுடிக்க. (சுரு)

ஏதுநான் செய்வ தன்ன தியற்றுவ னறைதி யென்ன
வோதினா னரச னோத வொண்டொடி யயன்மா தேடுஞ்
சோதிமா சிவலிங் கத்தைத் தூயையாய்க் கரபீ டத்திற்
போதினா லருச்சித் தென்னைப் பொருந்துதி பின்ன ரென்றாள்.

(இ - ள்.) ஏதுநான்செய்வது - யான்செய் பவேண்டுவதியாதோ — அன்னதியற்றுவன் - அதனையான்முடிப்பன் — ஈறைதியென்ன - அதைச் சொல்லென்று — ஒதினானரசன் - அரசன்சொல்லினன் — ஓத - அவன் சொல்ல — ஒண்டொடி - அழகியவனையலையுடையவன் — அயன்மாதேடும் - அரிபிரமாக்கள்தேடத்தக்க — சோதிமாசிவலிங்கத்தை - சோதிவடிவமாகிய மகத்தான சிவலிங்கத்தை — தூயையாய் - நீபரிசுத்தமுடையவனுய் — கரபீடத்தில் - உனதுகையாகியபீடத்தின்கண் — போதினா லருச்சித்து - புஷ்பங்கொண்டு பூசித்து — பின்னர் - பின்பு — என்னைப் பொருந்துதியென்றாள் - என்னைப்புணர்தியென்றனள். எ - று. அரசன் ஓத ஒண்டொடி அருச்சித்து என்னைப் பொருந்துதியென்றொனமுடிக்க. ஒண்டொடி - அன்மொழித்தொகை. கரபீடம் - உருவகம். (சுகூ)

எல்லையில் காமம் பொங்க விளமுலை னொழுங்கத் தோளாற்
புல்லுவ னென்றெ முந்த புரவலன் றனைத்த மித்துச்
சொல்லிய தன்ன மன்னாள் சுரத்துணீர் முகந்து வாயிற்
செல்லுமொண் கரத்தை யோடிச் சென்றுபற் றுதலை யொக்கும்.

(இ - ள்.) எல்லையில்காமம்பொங்க - எல்கைணிக்கப்படாதகாமமே லிட - (அதனால்) இளமுலைஞெழுங்க - இளமையாகிய தனங்களமூந்த - தோளால் - கைகளால் - புல்லுவனென்றெழுந்த - புணருவேனென் றெழுந்திருந்த - புரவலன்றனைத்தடுத்து - அரசனைத்தடுத்து - அன்ன மன்னஞ்சொல்லியது - அன்னம்போன்ற மாதேவியென்பவள்சொல்லி யது - சுரத்துள் - பாலைவனத்தில் - நீர் முகந்து - நீரையள்ளி - வாயிற் செல்லும் - வாய்க்குக்கொண்டுபோகும் - ஒண்கரத்தை - அழகியகையை - ஒடிச்சென்று - ஒடிப்போய் - பற்றுதலையொக்கும் - பிடித்துக்கொள் ளுதலையொக்கும். எ - று. அன்னமன்னுள் தடுத்தச்சொல்லியது யாது போல்வதெனின் - பாலைவனத்திற் குடிப்பான்வேண்டிச் சலத்தையள்ளி வாயிற்செல்லுங்கரத்தை மற்றொருவனோடிப்போய்ப் பிடித்துக்கொள்வது போலும். சலமரிதா தல்பற்றிச்சுரத்துளென்றார். (சஎ)

முகையிடை முருகுண்டாயின் முளையிடை விளைவுண் டாயி மகவிடை மதன விற்பம் வருவதுண் டாயிற் சைவப் [ன் பகையொடு மருவி நின்ற பார்த்திபன் றனது ளத்தி னுகையிடை யமலற் போற்று மொழுக்கமும் வந்து நண்ணும்.

(இ - ள்.) முகையிடை முருகுண்டாயின் - அரும்பில்வாசனையுண்டாகு மானால் - முளையிடைவிளைவுண்டாயின் - முளையில்விளைவுண்டாகுமானால் - மகவிடை - குழவிப்பருவத்தில் - மதனவிற்பம் வருவதுண்டாயின் - காமவிற்பம்வருவதுண்டாகுமானால் - சைவப்பகையொடு மருவிநின்ற - சைவப்பகைஞானின்றுள்ள - பார்த்திபன்றனதுளத்தில் - அரசனதுள் ளத்தில் - உகையிடை - வாசனமாக ரிஷபத்தை யூருகின்ற - அமலன் - பரமசிவனை - போற்றுமொழுக்கமும் - பூசிக்குமொழுக்கமும் - வந்து நண்ணும் - வந்துசேரும். எ - று. முகையிடைமுருகும் முளையிடைவிளைவும் மகவிடைமதனவிற்பமும் வருவதுகூடாமையின், இவற்றை யுவமைகூறிய தென்க. அமலற்போற்று மொழுக்கமும் என்பதிலும்மையிறந்தது தழீ இயவெச்சவும்மை. இறந்ததாவது சிவமதத்தையேற்றலோடெனலை. (1)

செப்புறுஞ் சூணி னேந்து தீண்டில னரச னின்ற
முப்புரஞ் சீறு முங்கண் முதல்வன்பூ சனைதான் யாங்க
ளெப்பொழு துஞ்செய் தக்க தன்றென வினையி லாநின்
றுப்புறு தோளும் யாங்க டொடுவதன் றெனப்பு கன்றாள்.

(இ - ள்.) செப்புறுஞ்சூணினேந்து - தாஞ்சொன்னசபதத்தைநினைத்து
— அரசன் - மன்னவன் — இன்றுதிண்டிலன் - இப்போதுதிண்டாதவ
னாய் — முப்புறஞ்சீறும் - திரிபுரமெரித்த — உங்கண்முதல்வன் பூசனை
தான் - உங்கள்கிவபூசையை — யாங்கள் - நாங்கள் — எப்பொழுதும் -
எக்காலத்தும் — செய்தக்கதன்றென - செய்யத்தக்கதல்லவென்றுகூற—
(அதற்குமாதேவியானவள்) இணையிலா - ஒப்பில்லாத — நின் - உன்னு
டைய — துப்புறுதோளும் - வலியுள்ளபுசங்கனையும் — யாங்கள்தொடுவ
தன்றென - நாங்கள்தொடத்தக்கதல்லவென்று — புகன்றான் - சொன்
னான். எ - று. அரசன் உங்கள்கிவபூசையைச் செய்வதெமக்கடாதெ
னக்கூற அதற்குமாதேவி அங்ஙனமுடன்படாத நினைதுதோள்களைத்
தொடுவ தெமக்கடாதெனக் கூறினளென்க. தோளுமென்பதிலும்மை
இழிவுசிறப்பு. யாங்களென்னுமிரண்டும் தத்தஞ்சமயத் தன்மைப்பன்மை
யைக்காட்டினின்றன. தீண்டிலனென்றதை வினையெச்சமாக்குக. (சுசு)

மட்டவிழ் குழன்ம டந்தை வாயுரை கையும் வாயுங்
கட்டிய தெனவ டங்கிக் காமமிந் தனமி நீப்போற்
கெட்டிட வறிதி ருந்தான் கிளர்மணித் தூண்செய் தோளா
னெட்டிலை யயில்வேற் கண்ண ணீத்தனள் போக வெண்ணி.

(இ - ள்.) மட்டு - தேனையுடைய — அவிழ் - விரிந்த மலர்களை
ணிந்த — குழல்மடந்தை - கூந்தலையுடைய மாதேவியின்—வாயுரை - வாய்
மொழியானது — கையும் வாயுங்கட்டியதென - கை வாய்களைக்கட்டிவிட்
டாற்போல—அடங்கி - பதைப்பற்று—இந்தனமிநீப்போல் - விறகற்ற வன
லைப்போல — காமங்கெட்டிட - காமங்கெட்டுப்போக — கிளர் - விளங்கா
ரின்ற — மணி - ரத்தநங்கள்பதித்த—தூண்செய் - வச்சிரத்தம்பம்போன்ற
—தோளான் - தோள்களையுடையவரசன் — வறிதிறுந்தான் - சும்மாலிருந்
தனன் — நெட்டிலை - நீண்டவிலைபோன்ற — அயில் - கூர்மைபொருந்திய
—வேல் - வேல்போன்ற — கண்ணான் - கண்களையுடைய மாதேவி —
போகவெண்ணி - அல்லமனைத்தேடிப்போகவெண்ணங்கொண்டு — நீத்
தனள் - இல்லறத்தைநீக்கிவிட்டாள். எ - று. போகத்தநீத்தனளெனி
னுமமையும். அவிழென்பதனால் மலரைவருவித்தாம். தூண்செய்தோ
ளான் அடங்கிவறிதிறுந்தானெனவும், அயில்வேற்கண்ணான் போகவெண்ணி
நீத்தனளெனவும் கூட்டிமுடிக்க. (ரு0)

துறவெனு மரசு நெஞ்சத் தொன்னகர் கொளவ வாவா
மிறைவன தாணை யெல்லா மிரிதல்போற் பூண்கள் யாவு

மறுவையு மகற்றி யோதி யவிழ்த்து வார் மைக்கு ழம்பின்
மறைவுறு மணிப்பொற் பாவை போலுடன் மறைய விட்டாள்.

(இ - ள்.) துறவெனுமரசு - துறவென்னுமரசன் — நெஞ்சம் - மன
மென்னும்—தொல் - பழமையாகிய — நகர்கொள - பட்டணத்தைப்பிடித்
துக்கொள்ள — அவாவாம் - ஆசையாகிய — இறைவனதானையெல்லாம் -
அரசாக்கினையெல்லாம் — இரிதல்போல் - ஒடுவதபோல — பூண்கள்யா
வும் - ஆபரணங்களனைத்தையும் — அறுவையும் - வஸ்திரத்தையும் —
அகற்றி - எறிந்து — ஒதியவிழ்த்து - கூந்தலைவிரித்து — வார் - மிகுந்த—
மைக்குழம்பின்மறைவுறு - குழம்பான மையினுல்மறைவுற்ற—மணி - அழ
கிய — பொற்பாவைபோல் - பொன்பிரதமையைப்போல—உடல்மறைய-
உடல்முழுதுமறைய — விட்டாள் - மயிலாவிட்டனள். எ - று. துறவெய்
தியக்கண் நெஞ்சத்தவா நில்லாமையின் இங்ஙனமுருவகித்தார். அகற்றி
அவிழ்த்து உடல்மறையவிட்டாளெனக்கூட்டி முடிக்க. சேனையெனப்
பொருள்கொண்டு தனதானைகளென்றபோல இறைவனதானையெல்
லாமெனப் பாடமோதிமுடிக்கினுமமையும். இரிதல் - பயந்தோடுதலை.
துறவை அரசனெனவும், நெஞ்சை நகரமெனவும், அவாவைத்தானையெல்
லாமெனவுங் கோடற்குக் கொளவெனலும் இரிதலெனலும், இடந்தந்து
நின்றன. நெஞ்சு முன்னர்பாசமிருத்தற்கும் அவாக்களதனைக்காத்தற்கும்
நகரமானின்றபோல ; இப்போதவற்றிற்கெதிர்மறையா யவற்றிற்கு நக
ரமானின்றதெனக்கொள்க. (ருக)

மருளடைந் தனள்கொ லென்று மருண்மிமன் னவனிருப்பத்
தெருளடைந் தங்கை கொண்ட சிவலிங்கத் தொடுநி னைந்த
பொருளடைந் தெனம கிழ்ச்சி பொங்கமன் னவனை நீங்கி
யருளடைந் தொழுகு கண்ணு ளணிமறு கூடு சென்றாள்.

(இ - ள்.) மருளடைந்தனள்கொலென்று - பித்துமேலிட்டனளோ
வென்று — மன்னவன் - அரசன் — மருண்டிருப்ப - ஒன்றுந்தோன்றாதி
ருக்க — தெருளடைந்து - தெளிவுற்று — அங்கைகொண்ட - உள்ளங்கை
யில்வைத்த — சிவலிங்கத்தொடு - இஷ்டலிங்கத்தொடு — நினைந்தபொ
ருளடைந்தென - தானினைத்திருந்த மெய்ப்பொருளடைந்தாற்போல —
மகிழ்ச்சிபொங்க - ஆனந்தமீக்கொள — மன்னவனைநீங்கி - அரசனைவிட்டு
நீங்கி — அருளடைந்தொழுகுகண்ணுள் - கிருபைமேலிட்டொழுகுகின்ற
கண்களையுடையமாதேவியானவள்—அணிமறுகூடுசென்றாள் - அழகியவீதி
யிற்சென்றனள். எ - று. அருளடைந்தொழுகு கண்ணுள் இருப்ப பொங்க

சென்றாளெனமுடிக்க. மகிழ்ச்சி பொங்கல் பாசமகல்வாலென்க. மன்ன வனைவிட்டுத்தான் புறப்படலா னீங்கியெனத்தன்வினை தந்தார். (ருஉ)

அன்னையும் பிதாவுங் கேளா வருமகட் கடுத்த தென்னென் றுன்னிவந் தழுங்க நீவி ரும்மக ளென்று மாழ்கி யின்னல்கொண் டிரங்கன் மின்போ மென்னையா னறியத் தேடித் தன்னிருங் கருணை செய்யுஞ் சற்குர வனைச்சார் கிற்பேன்.

(இ - ள்.) அன்னையும்பிதாவுக்கேளா - தாய்தந்தையரிச்செய்திகேட்டு — அருமகட்கு - அரியபுத்திரிக்கு — அடுத்ததென்னென்று - சம்பவித்தது யாதுகாரணத்தாலென்று — உன்னிவந்து - நினைத்துவந்து — அழுங்க - விசனப்பட — (அவர்களைநோக்கி) நீவிர் - நீங்கள் — உம்மகளென்றுமாழ்கி - உங்கள்புத்திரியென்றுமயங்கி — இன்னல்கொண்டு - துன்பங்கொண்டு — இரங்கன்மின் - விசனப்படாதிருங்கள் — போம் - உங்களிடத்திற்குப் போங்கள் — என்னையா னறிய - எனதுசொருபுத்தையான்காண — தன்னிருங்கருணையையும் - தனதுபெரியகிருபாநோக்கத்தைவைக்கும் — சற்குரவனைத்தேடி - சற்குருநாதனைத்தேடி — சார்கிற்பேன் - அடைவேன். எ - று. அன்னையும்பிதாவும் கேளா உன்னி வந்து அழுங்க எனவும்; யான் தேடிச் சார்கிற்பேனெனவுங்கூட்டிமுடிக்க. அல் - எதிர் மறைவிகுதி. (ருங)

என்றவ ளவனானோக்கா தேதினர் போல கன்று சென்றன ணிரும லப்பேர்ச் செல்வனுஞ் சுமதி தானு நன்றிவ ணினைந்த தென்று நம்முடை மரபிற் கெல்லா நின்றிடம் புகழென் றெண்ணி நிறுவினர் தங்க னாமம்.

(இ - ள்.) என்று - என்கூறி — அவள் - அந்தமாதேவி — அவரை நோக்காது - அவர்களுையெறெடுத்துப்பாராமல் — ஏதிலர்போல் - அயலா ரைப்போல — அகன்று - அவர்களைவிட்டுநீங்கி — சென்றனள் - போய் விட்டாள் — நிருமலப்பேர் - நிருமலனென்னும்பெயரையுடைய — செல்வனும் - பாக்கியவந்தனும் — சுமதிதானும் - சுமதியென்பவனும் — இவள் நினைந்தது - இவள்நினைத்துச்சென்றகாரியம் — நன்றென்று - உத்தம மென்று — நம்முடைமரபிற்கெல்லாம் - நமதுவமிசத்திற்கெல்லாம் — நின் றிடம்புகழென்றெண்ணி - கீர்த்திநிற்குமென்றெண்ணி — தங்கள்நாமம் - தங்கள்பெயரை — நிறுவினர் - ஸ்தாபித்தார்கள். எ - று. தாய்தந்தை யர் எண்ணி நிறுவினர் எனமுடிக்க. நம்முடையவென்பது கடைக் குறை. (ருச)

கண்டவ ரெல்லா நெஞ்சங் ககாந்துகக் கண்ணீர் மல்கத்
திண்டிழ லரசன் பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந் தலர்பூங் கோயி [லங்
லொண்டிரு மகள்போற் சென்ற வொண்டொடியிப்பேய்க் கோ
கொண்டுவண் போகா நின்ற கொள்கையே தறியே மென்பார்.

(இ - ள்.) கண்டவரெல்லாம் - இவனைக்கண்டவர்களெல்லாம் - நெஞ்
சம் - மனம் - ககாந்துக - ககாந்துநெக்குருகவும் - கண்ணீர்மல்க -
கண்களில்நீர்பெருகவும் - திண்டிழல் - மிக்கவலியையுடைய - அரசன்
பின்னர் - அரசனுக்குப்பின்னே - சிவிகையூர்ந்தலர் - பல்லக்கிலேறாத
வர்களாய் - பூங்கோயில் - தாமதாயாகியவீட்டிற்போகும் - ஒன் - அழ
கிய - திருமகள்போல் - இலக்குமிபோல - சென்ற - வீதியில்தனிச்
சென்ற - ஒண்டொடி - ஒள்ளியவளையையுடையவள் - இப்பேய்க்கோ
லங்கொண்டு - இந்தப்பேய்க்கோலம்பெற்று - இவண் - இவ்விடத்து
- போகாநின்றகொள்கை - போகின்றகோரிக்கை - ஏது - யாதகா
ரணமோ - அறியேமென்பார் - அறிகிலமென்பார்கள். எ - று. கண்டவ
ரெல்லாம் சிவிகையூர்ந்தலர் அறியேமென்பா ரெனமுடிக்க. ஒண்டொடி
அன்மொழித்தொகை. (ருரு)

மங்கையை யிவணங் கண்டேம் வயிறெரி தவிழ நின்றே
மிங்கிவ டன்னை யீன்ற ரென்படு வாரோ வென்பார்
மங்கல வடிவங் கண்டு மகிழ்ந்தகண் ணிதுவுங் கண்டு
பொங்குறு துயரங் கூரப் புரிந்ததெப் பாவ மென்பார்.

(இ - ள்.) மங்கையை - பெண்ணை - இவணம் - இக்கோலமாக -
கண்டேம் - பார்த்தனம் - வயிறு - வயிற்றில் - எரிதவிழ - எரிவந்தமிக -
நின்றேம் - நின்றனம் - இங்கு - இவ்விடத்தில் - இவடன்னையின்
றார் - இவனைப்பெற்றோர்கள் - என்படுவாரோ - என்னபாடுபடுவார்
களோ - என்பார் - என்றுசொல்லுவார்கள் - மங்கலவடிவங்கண்டு - அவ
ளதுசுமங்கலவடிவங்கண்டு - மகிழ்ந்தகண் - களிப்புற்றகண்கள் - இது
வும்கண்டு - இக்கோலதீதையும்கண்டு - பொங்குறு - கொதிக்கின்ற - துய
ரங்கூர - துக்கமேலிட - புரிந்தது - செய்தது - எப்பாவமென்பார் -
என்னபாவமோ வென்றுசொல்லுவார்கள். எ - று. இவ்வண்ணமென்
றது - இவணமென்றாயது இடைக்குறை. இதுவுமென்பதிலும்கை இறந்
ததுதழீஇயவெச்ச வும்கை. (ருரு)

இன்னண நகர மெல்லா மிரங்கமாதேவி யம்மை
கன்னலு மமுதுந் தேனுங் கைப்பப்பே ரின்ப நல்குந்
தன்னிகர் குருகு கேசன் றன்னையே தேடிச் சென்றாண்
மென்னிழல் விரும்பி மிக்க வெயில்சுடச் செல்வார் போல.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு — நகரமெல்லாம் - பட்டணமெல்
லாம் — இரங்க - விசனப்பட—மாதேவியம்மை - மாதேவியம்மையென்
பவள் — கன்னலும் - கரும்பும்—அமுதும் - தேவாமிர்தமும்—தேனும் -
தேனும் — கைப்ப - கசக்குமாறு — பேரின்பநல்கும் - பேரின்பத்தைத்
தரும் — தன்னிகர் - தனக்குத்தானையொப்பாகிய — குருகுகேசன் றன்
னையே - குருவாகியவல்லமதேவரையே—மென்னிழல்விரும்பி - மெல்லிய
நிழலைவிரும்பி — மிக்கவெயில் - அதிகவெய்யில்—சுட - சுழிம்படி —செல்
வார்போல - போகிறவர்களைப்போல — தேடிச்சென்றான் - தேடிக்கொண்
டுபோனான். எ - று. மாதேவியம்மை வெயில்சுடச்செல்வார்போலக்
குருகுகேசன் றன்னையேதேடி இரங்கச்சென்றாளெனமுடிக்க. (௫௭)

அடவிக டொறும் டைந்து மடுக்கல்க டொறுமி வர்த்துங்
கடிநகர் தொறும்பு குந்துங் காமனை வென்ற வல்லி
மடிவறு மனத்தி லன்பு வளர்தரக் கருணை யாலெங்
குடிமுழு தடிமை கொள்ளும் குரவனைத் தேடி கின்றான்.

(இ - ள்.) அடவிகடொறும் - வனங்கள்தோறும்—அடைந்தும் - சேர்ந்
தும் — அடுக்கல்கடொறும் - மலைகடொறும் — இவர்த்தும் - ஏறியும்—
கடி - காவலையுடைய — நகர்தொறும் - பட்டணங்கடொறும் — புகுந்
தும் - பிரவேசித்தும்—காமனைவென்ற - மனம்தனைச்செயித்த — வல்லி -
வல்லிக்கொடிபோன்றமாதேவியென்பவள் — மடிவறு - சூற்றமற்ற—
மனத்தில் - மனதினிடத்தில் — அன்புவளர்தர - அன்புவளர — கரு
ணையால் - கிருபையினால்—எங்குடிமுழுதும் - எமதுகுலமுழுவதும்—அடி
மைகொள்ளும் - ஆட்கொள்ளுகின்ற — குரவனை - ஞானசாரியனை —
தேடுகின்றான் - தேடுகின்றனன். எ - று. வல்லி - உவமையாகுபெயர்,
வல்லி யடைந்தும் இவர்த்தும் புகுந்தும் அன்புவளர்தரக் குரவனைத்
தேடுகின்றாளெனமுடிக்க. (௫௮)

ப த் த ா வ து

அக்கமாதேவிதுறவுகதி

முற்றிற்று.

உ

பதினோவது

கொக்கிதேவர்கதி.

வேறு.

அருள்செயு மல்லம னநிமி ப்பெயர்
சூரவனை மெய்யொடு கலந்து கொண்டுதான்
பரவுறு மடியர்தம் பவந்து றந்துபோய்த்
திரிதரு நிலையினைத் தெரிந்து செப்புவாம்.

(இ - ள்.) அருள்செயும் - கிருபைசெய்கின்ற - அல்லமன் - அல்லமாப்
பிரபுதேவர் — அநிமிடப்பெயர் - அநிமிடப்பெயர் - சூரவனை -
சூரனாகியவன் — மெய்யொடுகலந்துகொண்டு - தனதுணைமையுடையோடு
கலந்துகொண்டு — தான் - தான் - பரவுறுமடியர்தம் - பூசிகளின்மையுடைய
யார்களுடைய—பவந்துறந்து - சென்னங்களைநீக்கி — போய் - சென்று —
திரிதருநிலையினை - சஞ்சரிக்கின்றநிலைமையை — தெரிந்துசெப்புவாம் -
அறிந்துசொல்லுதும். எ - று. அல்லமன் கலந்துகொண்டு பவந்துறந்து
போய் திரிதருநிலையினைச் செப்புவாமென முடிக்க. (க)

சூர்நிலை மல்லம தேவன் சூல்கொளுந்
கார்நிலை மயிலெனக் கருதித் தன்னையே
பார்நிலை மிசையமர் பத்தி நம்மையா
வோர்நிலை வொருநட ந்துலாவு நாள்களுள்.

(இ - ள்.) சூர்நிலை - சூரநிலையையுடைய—அல்லமதேவன் - அல்ல
மாப்பிரபுதேவர் — சூல்கொளும் - நீரைக்கருப்பமாகக்கொண்ட — கார் -
மேகவரவை — நீனைமயிலென - சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கு மயிலைப்போல
— தன்னையேகருதி - தன்னையேசிந்தித்து — பார்நிலைமிசையமா - பூமியி
லிருக்கின்ற — பத்திநம்மை - அடியார்களை — ஆளோர்நிலைவொடு - அடி
மைகொள்ளும்படியானவோர்நிலைவுடன் — நடந்துலாவுநாள்களுள் - நட
ந்துசஞ்சரிக்குநாள்களில். எ - று. அல்லமதேவன், நடந்துலாவு நாள்
களுள்ள முடிக்க. (உ)

ஒன்றொரு நாளொரு திசையி னோங்கருட்
சூன்றனை யானொரு கோலங் கொண்டுதான்
சென்றன னவனெதிர் சிறந்து தோன்றிற்று
மன்றன்மென் மலரிள வனமொன் றுயிடை.

(இ - ள்.) ஒன்றொருநாள் - ஓராள் — ஒருதிசையில் - ஓர் திசையில்—
ஒங்கு - மிகுந்த — அருள் - கிருபையில் — சூன்றனையான் - மலைபோல்
பவனாகியவல்லமன் — ஒருகோலங்கொண்டு - ஓர்வேடங்கொண்டு—தான்
சென்றனன் - தான்போயினன் — அவனெதிர் - அவனுக்கெதிரில் —
ஆயிடை - அவ்விடத்தில்தானே—மன்றல் - வாசனை பொருந்திய — மெல்-
மிருதுவாகிய — இளமலர் - புதியமலர்கள்மலிந்த — வனமொன்று - ஓர்
நந்தவனம்—சிறந்துதோன்றிற்று - அலங்காரமாகக்காணப்பட்டது. எ-று.
ஒன்றொருநாள் மீமிசைப்பதம். கோலம் - அடியருக்கியைந்தகோலத்தனது.

சிறுபொழு தைந்தினும் திரியி லாதபே
ரறுபொழு தினுமித முவிழ்ந்து தேன்சொரி
நறுமலர் நிறையுமர் நந்த னத்தினைப்
பெறின்மக பதிவளம் பெறவு வந்திடார்.

(இ - ள்.) சிறுபொழுதைந்தினும் - சிறுபொழுதாகியவைந்திலும்—
திரிவிலாத - மாறாத — பேரறுபொழுதினும் - பெரிதாகியவாறுபொழுதி
லும் — இதழவிழ்ந்து - இதழ்களுடைந்து — தேன்சொரி - தேன்பொழி
கின்ற — நறுமலர்நிறையும் - சுகந்தமலர்கணிதெந்த — அந்தந்தனத்தினை—
அந்தந்தவனத்தை — பெறின் - ஒருவரடைந்தால்—மகபதி - தேவேந்திர
னுடைய — வளம்பெற - வளப்பத்தையடைய — உவந்திடார் - விரும்பார்
கள். எ - று. பொழுதைந்தாவன:—மலை, யாமம், வைகறை, விடியல்,
நண்பகல் என்பன. அறுபொழுதாவன:— மலை, யாமம், வைகறை,
விடியல், நண்பகல், ஏற்பாடு என்பன. (ச)

படிமிசை தவம்பல பயின்று நொந்தவர்
வடதிசைக் கைலையின் மருவ வேண்டலிக்
கடிமலர்ப் பொழின்மணங் கலந்த தென்றல்வந்
துடன்மிசை தவழ்தர லொன்று முன்னியே.

(இ - ள்.) படிமிசை - பூமியின்மேல் — தவம்பலயின்று - அரிய
பலதவஞ்செய்து — நொந்தவர் - இளைத்தவர்கள்—வடதிசைக்கைலையின் -

வடதிசையிலுள்ளகலாயமலையில் — மருவவேண்டல் - போகவிரும்புதல் — இ - இந்த — கடி - மணமுள்ள — மலர் - புட்பங்கணிமைந்த — பொழில் - நந்தவனத்தின் — மணங்கலந்த - வாசனைகலந்த — தென்றல்வந்து - தென்றற்காற்றுவந்து — உடன்மிசை - தமதுசரீரத்தின்மேல் — தவழ்தரலொன்று - வீசுதலொன்றையே — முன்னி - நினைத்து. எ - று. கடிய தவம்புரிந்தோர் கைலையைச்சார விரும்புதல் இந்தநந்தவனத்தின் தென்றற்காற்று தமதுடலின்மேற்படிவான்வேண்டியென்க. ஒன்றுமுன்னியே யென்பதனால் வேறுகருத்துகொண்டதன்றெனப் பெற்றும். (ரு)

கண்ணிறை மலர்பல கண்டு கண்டுபோ
யுண்ணுறு நறுமது கொளவு முன்றிடு
மெண்ணறு மளியின மிரையுந் தன்மையாற்
றண்ணுறு நந்தனம் வண்டின் சந்தையே.

(இ - ள்.) கண்ணிறை — தேனிறைந்த — மலர் பல - பலவிகற்பமலர்களை — கண்டுகண்டுபோய் . கண்டுகண்டுசென்று — உண்ணுறு - பானஞ் செய்தற்கியைந்த — நறுமதுகொள - நல்லதேனுண்ண — உமுன்றிடும் - அங்குமிங்குமாகவுழுகின்ற — எண்ணறுமளியினம் - எண்ணிறந்தவன்முனங்கள் — இரையுந்தன்மையால் - கோவடிக்குந்தன்மையினால் — தண்ணுறுந்தனம் - குளிரந்தவந்தநந்தவனம் — வண்டின்சந்தையே - வண்டின்கூட்டமே. எ - று. மலர்களின்மிகுதி யென்று மகலாமையைக்காட்ட நந்தனம் வண்டின்சந்தையே யெனப்பட்டது. (சு)

நறுமலர் நிறையுமந் நந்தனத்தினைக்
குறைவற வளிப்பவன் கொக்கி தேவனென்
றறைதரு பெயரினானைய னுயிடைத்
திறமுறு செயலினைச் செய்து நின்றனன்.

(இ - ள்.) நறுமலர்நிறையும் - நல்லமலர்கணிமைந்த — அந்நந்தனத்தினை - அந்தநந்தவனத்தை — குறைவறவளிப்பவன் - குறைவின்றிக்காப்பவன் — கொக்கிதேவனென்றறைதரு - கொக்கிதேவனென்றுசொல்லப்பட்ட — பெயரினான் - பெயரையுடையவன் — அனையன் - அப்படிப்பட்டவன் — ஆயிடை - அந்தவிடத்தில்—திறமுறுசெயலினை - அதற்கியைந்த திறமையுள்ளமுயற்சியை — செய்துநின்றனன் - செய்துநின்றான். எ-று. அளிப்பவன் பெயரினானெனவும், அனையன் செய்துநின்றனனெனவுமுடிக்க. (சு)

நின்றவன் மனையரு ணினைந்த நெஞ்சொடு
சென்றன னல்லம தேவன் கண்டிவன்
புன்றொழில் விடவரும் பொருளு ணர்த்துவ
லென்றரு கடைந்தைய சரண மென்றனன்.

(இ - ள்.) நின்றவன்மனை - அங்குநின்றமொக்கிதேவனை - அருணி
னைந்தநெஞ்சொடு - ஆட்கொள்ளவேண்டி நனைந்தமனதோடு - சென்றன
னல்லமதேவன் - அல்லமதேவன்போய் - கண்டு - பார்த்து - இவன்
புன்றொழில்விட - இவன்தனதுபுல்லியதொழில்விட்டுநீங்க - அரும்
பொருள் - யாவருமறிதற்கரியபொருளை - உணர்த்துவலென்று - தெரி
விப்பேனென்று - அருகடைந்து - அவனிடத்தின்போய் - ஐய - ஐயனை
—சரணமென்றனன் - சரணமென்றஞ்சலிசெய்தனன். எ - று. அல்லம
தேவன் சென்றனன் உணர்த்துவல் சரணமென்றனனென முடிக்க. (அ)

தானெதிர் நிமலனைச் சரணெ னத்தொழாத்
தேனலர் வனத்தனின் செயலி யாதுநின்
மேனியின் பெயரெது விளம்பு கென்றலு
ஞானநல் விளக்களு னவிறன் மேயினான்.

(இ - ள்.) தேனலர்வனத்தன் - தேன்மலிந்தந்தவனத்தையுடைய
கொக்கிதேவன் - தானெதிர் - தானெதிர்கொண்ட - நிமலனை - அல்ல
மனை - சரணெனத்தொழா - சரணமென்றுதொழுது - நின்செயல்
யாது - உனதுகிர்த்தியமென்ன - நின்மேனியின்பெயரெது - உந்தே
கத்தின்பெயரென்ன - விளம்புகென்றலும் - சொல்லெனக்கேட்கவும்—
நல் - நல்ல—ஞானவிளக்களுன் - ஞானதீபம் போன்றவல்லமன்—நவிறன்
மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (க)

பத்தர்தம் மனைதொறும் பத்திப் பிச்சைகொண்
டெத்திற வினையுமின் றிருப்ப னல்லம
னுத்தம வென்பெயர் பெயரு னக்கெனென்
றத்தனும் வினவத்தன் பெயர றைந்தவன்.

(இ - ள்.) பத்தர்தம் - அன்பர்களுடைய - மனைதொறும் - வீடுக
டோறும் - பத்தி - அன்போடும் - பிச்சைகொண்டு - பிச்சைவாங்கிக்
கொண்டு - எத்திறவினையும் - யாதோர்தொழிலும் - இன்றிருப்பன் *

இல்லாதிருப்பன் — உத்தம - உத்தமனே — என்பெயரல்லமன் - என்
பெயரல்லமனெனப்படுபவன் — அத்தனும் - அல்லமனும் — பெயருனக்
கெனென்றுவினவ - நிற்பெயர்யாதெனக்கேட்க—தன்பெயரறைந்தவன் -
தனதுபெயரைச்சொன்னகொக்கிதேவன். எ - று. உத்தமவென்பது
விளி. அத்தனுமென்பதிலும்மை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. (40)

அருங்குரு லிங்கசங் கமத்திற் காகமெய்
வருந்துறு தொழிலற வறிதி ருப்பவ
னருந்துறு பிணமென வறையு மாற்றீ
தெரிந்திலை யோவெனச் செப்பல் மேயினான்.

(இ - ள்.) அரும் - அருமையாகிய—குருலிங்கசங்கமத்திற்காக - குரு
லிங்கசங்கமநடாத்த — மெய்வருந்துறுதொழில் - தேகமவருந்தியியற்றுந்
தொழில் — அற - சற்றுமின்றி — வறிதிரூப்பவன் - சுமாவிரூப்பவன்
— அருந்துறுபிணமென - உணவுண்ணும்பிணம்போல்பவனென்று —
அறையுமாற்றம் - வேதஞ்சொல்லும்வசனத்தை—நீதெரிந்திலையோவெனச்
செப்பன்மேயினான் - நீதெரியவில்லையாவென்றுசொல்லத்தொடங்கினான்.
எ - று. குரு லிங்கம் சங்கம் என முப்பாற்று. இவற்றுள், குரு ஞான
சிரியன். லிங்கம் ஆன்மா. சங்கம் அதையுணர்ந்தசத்துக்களென்க. சற்
கருமமேனுமின்றிவறிதிருத்தல் அவமெனக்காட்ட, அருந்துறுபிணமென்
றார். மாற்றமெனல் - சுருதிப்பிரமாணத்தை. (கக)

வேறு.

எய்தற் கரிய யாக்கைதனக் கெய்திற் றென்ற லதுகொ
ண்டு, செய்தற் கரிய வறங்கன்பல செய்து துயர்கூர் பிறவியி
னின், எய்தற் கொருமை பெறவொண்ணு துழல்வோ னுடம்பு
பொற்கலத்திற், பெய்தற் குரிய பால்கமரிற் பெய்த தொக்கு
மென்பரால்.

(இ - ள்.) எய்தற்கரியயாக்கை - அடைதற்கரியமானிடவடிவை —
தனக்கெய்திற்றென்றால் - தனக்குக்கிடைத்ததென்றால் — அதுகொண்டு
அவ்வுடம்புகொண்டு — செய்தற்கரிய - செய்தற்கருமையாய — அறங்கள்
பலசெய்து - பலபுண்ணியகர்மங்கள்செய்து — துயர்கூர்பிறவியினின்று -
துன்பமிருந்த பிறவியினின்று — உய்தற்கு - பிழைத்தற்கு — ஒருமைபெ
றவொண்ணுது - ஐக்கியநிலையடைதற்குக்கூடாது — உழல்வோனுடம்பு -

அவலத்தழல்வோனது தேகம் — பொற்கலத்திற்பெய்தற்குரிய பால் - பொன்பாத்திரத்தில் விடுதற்கியைந்தபாலை — கமரில் - வெடிப்பில் — பெய்ததொக்குமென்பர் - விட்டதுபோலுமென் றறிஞர்கூறுவர். எ - று, ஆல் - அசை. எய்தற்கரியயாக்கையாவது - சங்கற்பங்களைமாய்த்தற்கி யைந்தமானிடவடிவை. உய்தற்கொருமைபெறல் - அன்னியமில்லாமல னைத்துந்தானாகப்பெறலை. இங்ஙனமாயவரியநிலைக்கு இயையாதவுடம்பு விவர்த்தத்திற்கியைதலின் கமரிற்பெய்தபாலையுவித்தார். (௧௨)

மின்போ லழியு முடல்கொடுநல் வினைசெய் தழியா வுடம் பெய்தி, யின்போ டமர்த லாயிருப்ப யாக்கை வருந்து மென் றெண்ணி, யன்போ டறஞ்செய் தினையாம லருந்தி வாளா வி ருக்கு மவன், றன்போன் மருள ரிலையென்றான் றன்பூம்பொழி ல்வைத் தளிக்கின்றான்.

(இ - ள்.) மின்போலழியும் - மின்னல்போனிலையாதழியும் — உடல் கொடு - தேகத்தைக்கொண்டு — நல்வினைசெய்து - சற்கருமஞ்செய்து — அழியாவுடம்பெய்தி - அழியாதவுடம்பைப்பெற்று — இன்போடு - பேரின்பத்தோடு — அமர்தலாயிருப்ப - அமர்த்திருப்பதற்கு — யாக்கைவருந்து மென்றெண்ணி - உடல்மெலிந்துபோமென்றெண்ணி — அன்போடு - மிக்க வன்புடன் — அறஞ்செய்தினையாமல் - சற்கிருத்தியஞ்செய்தினையாமல் — அருந்தி - காலந்தவறாதுகொழுக்கவுண்டு — வாளாவிருக்குமவன் றன்போல் - அவலத்திற்காலங்கழிப்பவன்போல் — மருளரிலையென்றான் - மூடரில்லையென்றான் — (அவனாரெனில்) தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — பூம்பொழில் வைத்து - பூங்காவனத்தைவைத்து — அளிக்கின்றான் - காப்பாற்றங் கொக்கிதேவன். எ - று. யாக்கையெடுத்ததற்குப்பான் : — யாதனாவுட லழியாமல் சுவர்க்காதி நலனடைதலை. மின்போல்வது - ஆலவுடலை. (௧௩)

உரைத்த மொழியை யல்லமப்பே ருடையான் கேட்டுக் ளுதுலைத்துச், சிரித்து வினைநல் லனசெய்து சிதையா விற்பம் னினல், வருத்த லுறுமும் மலங்களினோர் மலமாகிய காலும், பொருத்த முறுபே ரின்பநாம் புணர லா டியே.

உரைத்தமொழியை - சொன்னமொழியை — அல்லமப்பே ட்டி - அல்லமதேவர்கேட்டு — கைகுலைத்து - கைகொட்டி நகத்து — வினைநல்லனசெய்து - புண்ணியசருமங்கள்செய்து .க

—சுதையாவின் பம்பெறுவானேல் - அழியாவின் பம்பெறுவனின் — வருத்தலும் - வருத்தந்தரங்கியைந்த — மும்மலங்களின் - மும்மலங்களுக்குள்—ஓர்மலமாகியவானவத்தாலும் — பொருத்தமுதுபேரின் பம்ப — ஞானகதப்பிரத்தியட்சத்தால்வரர்கியைந்தபேரின் பத்தை — நாம்புணரலாமென்றியம்பி - நாமடையலாமென்று சொல்லி. எ - து. ஏ - அசை. கர்மத்தாலெய்தும் பேரின் பம்ப ஆணவத்தாலுமெய்தலாமென் றல்லம தேவர் கூறியது பொருத்தாமைக்கு, ஆணவத்தாலு மென்றவுமை இழிவு சிறப்பு, (கசு)

தான்செய் வினையா லோருடம்பிற் சாருமின்ப மென்றனையவ், ஆன்செயுட ல மொழியவுட னொழியு மம்மெய் யழியாமல், வான்செய் பதத்தி லீரு ட்குமெனின் மாயைத்த தன்றாகும், காண்செய் மலர்ந் தனஞ்செய்து கருவைத் துடைப்ப வெண்ணுவோய்.

(இ - ள்.) தான்செய்வினையால் - தானியந்துஞ்சற்கருமத்தால்—ஓருடம்பில் - ஓர்பிறவியிற்றானே — சாருமின்பமென்றனை - பேரின்பமெய்துமென்றாய் — அவ்ஆன்செயுடலமொழிய - அந்தமாமிசதேகநீங்க — உடனொழியும் - அவ்வின்பமுமுடனெகிக்கும் — அம்மெய் - அந்தத்தேகம் — அழியாமல் - நசியாமல் — வான்செய்பதத்திலிருக்குமெனின் - மோட்சத்திலிருக்குமென்றால் — மாயைத்தந்தன்றாகும் - மாயாகாரியமன்றாகும் — காண்செய் - வாசனைவீசுகின்ற — மலர்ந்தனஞ்செய்து - பூங்காவளம்வைத்து — கருவைத்தடைப்ப வெண்ணுவோய் - இனிக்கருவினுதியாவாறு வெண்ணுந்தவத்தோனே. எ - து. ஊனுடலும் அதுபற்றிவந்தசுகதுக்கப்பேறும் மாயாகாரியமாதலால் எங்ஙனம் நிலையுறுமென்பார், இங்ஙனங்கூறியுரைக்க. வினையின்றேலுடலு மதுபற்றிவரும்பயனு மின்றும். ஆன்மாவுக்கெவ்வினையும் புடைபெயர்ச்சியாடலானும், இவைவமுதலாகவாதலானும், இவைபயன்வேண்டி புரிதற்பாலவாதலால் மாவைப்போல் வினையும் பயனும் நிலையுண்மையல்லவாதலாகாரியமெனற்கு முரணென்னை? இன்றதலால் மறுத்ததுதேசம்பந்தமெனக் குறிப்பித்தார். முத்தலுரகிதம் - முத்தி. சகிமுத்தியில்மாயை யெங்ஙனமிருக்குமெனல் அருத்தாபத்தி. மெனக்காட்ட அம்மெய்யழியாமல் வான்செய்பதத்தி லிமாயை தந்ததன்றாகுமென்றார். இஃதறியார் யாது கூறின

இன்ப நனிசெய் நல்வினையி னிறப்பி னிறப்ப வுடம்பினி டைத், துன்ப மதுசெய் தீயவினை தோன்று மத்தி வினைமாய்வி ன், முன்பு செயுநல் வினைவருமீம் முறையா வீரண்டு மாறிவரு, மென்ப வுலகி லொண்பகலு மிரவு மாறி வருதல்போல்.

(இ - ள்.) இன்பநனிசெய் - மிக்கசுகத்தைச்செய்கின்ற - நல்வினை மினிறப்பின் - நல்வினையின்முடிவில் - இறப்ப - மிகுதியாக - உடம்பி னிடை - தேகத்தினிடத்தில் - துன்பமதுசெய் - துன்பத்தையேமிகுவிக்கின்ற-தீயவினையோன்றும் - தீவினையுண்டாகும்-அத்தீவினைமாய்வின்-அத்தீவினைமுடிவில்-முன்புசெயும் - முன்செய்த-நல்வினைவரும் - நல்வினைதோன்றும் - இம்முறையால் - இங்ஙனமாயநெறியால்-இரண்டும் - இவ்விரண்டும் - உலகில் - உலகின்கண் - ஒன்பதிலும் - ஒன்றியபகற்காலமும் - இரவும் - இராக்காலமும் - மாறிவருதல்போல் - இடைவிடாதுமாறிவருதல்போல-மாறிவரும்-இடைவிடாதுமாறிமாறிவரும்-என்ப - என்றறிஞர்சூறுவர். ஏ - று. உடம்பினிடைஎன்றதனால் ஒருடம்பில்தானே நல்வினைவருதலும், அதுமாறித் தீவினைவருதலும், அதுமாறி நல்வினைவருதலும், அதுமாறித்தீவினைவருதலும் பெற்றும். இம்முறையாலிரண்டுமாறிவருமென்பதனால், ஜன்மங்கடோறு மெனக்கண்டாம். இதற்குச்சாட்சியெனக்காட்ட என்பவென்றார். முன்பின் ஜன்மமில்லை என்பார்; பிரத்தியட்சத்தில் ஒருவனிடத்தில்தானே செல்வமும் வறுமையும் ஒருகால்மாறிவருதலும், இருகால்மாறிவருதலும், முக்கால்மாறிவருதலும் சபாவமெனின்; பிறவிக்கோ ஆன்மாவுக்கோ? பிறவிக்கெனின், ஆன்மாவுக்கயலன்றோ. அயலெனின், இதுபோன்றபிறவிகள்வந் தகலுமன்றோ வந்துவந்தகல்வதால் சபாவமெனல்ஒழிக. பிறவிமாறிமாறிவருவதால் செல்வமும் வறுமையு மாறிமாறிவருவதற்கிடையுறென்னை. இவையகர்த்தாவாதலால் ஆன்மாக்கள்செய்நல்வினை தீவினையாலன்றி தாமேவருமெனற்கு யாதோரேதுவுமின்று. உண்டெனின், முரணுக்கேதுவாம். ஆதலின் அல்லமதேவன் கூறினானென்க. வினையெக்காரணமாக வேலாதார் உபயபிரஷ்டத்துவத்திற்குத் தம்மால் தாமேயிடம்பெறுவரெனக்கொள்க. (கசு)

புறத்துக் கருமம் பலசெய்து பொருப்பை யகழ்ந்திட் டெலிபிடித்தாங், கிறப்பச் சிறிய விண்ணின்ப மெய்து மவனோ நோவாமன், மறுத்துச் செயல்க ளனைத்தினையும் வாளா விருத்

து பேரின்பம், பெறத்தக்கவனோ மருளன்யார் பேசு கென்ற
னெம்பெருமான்.

(இ - ள்.) புறத்து - பகிர்முகத்தில்—கருமம்பலசெய்து-யாகாதிபுண்
ணியகருமம்பலசெய்து—பொருப்பையகழ்ந்திட்டு - மலைகல்லி—எலிபிடித்
தாங்கு - எலிபிடித்தாற்போல — இறப்ப - மிகவும் — சிறிய - அற்பமா
கிய—விண்ணின்பம் - தேவபோகத்தை — எய்துமவனோ - அடைபவனோ
—நோவாமல் - வருந்தாமல் — செயல்களைத்திணையுறுத்து - சகல
சங்கற்பங்களையும்விடுத்து — வாளாவிருந்து - சும்மாவிருந்து — பேரின்
பம்பெறத்தக்கவனோ - பேரின்பமடையத்தக்கவனோ — (இவ்விருவருள்)
மருளன்யார - மருளனைன்படுபவன்யாவன் — எம்பெருமான் - அல்ல
மதேவன்—பேசுகென்றான் - சொல்லென்றுகேட்டான். எ - று. புறத்
துக்கருமம் பகிர்முகமென்றதனால், வாளாவிருந்தெனலை அந்தாமுகமெ
னப்பெற்றும், பகாமுகம் - அல்லதைப் பொருளாகக்கோடல். அந்தர்
முகம் - பொருளைப் பொருளாகக்கோடல். மலைகல்லி எலிபிடித்தாற்
போலப் பகாமுகத்தாலெய்துபயனென்க. மருளனைன்போன் சிறிய
விண்ணின்பமெய்துபவனோ இருவினையுமொருங்கேவிட்டு வாளாவிருந்து
பேரின்பம்பெறத்தக்கவனோ யாவனெனமுடிக்க, வாளாவிருத்தல் - அனைத்
துந்தானாய் விளங்கலை. நோவாமலெனல் - இருந்தபடி இருத்தலை. (கஎ)

பொறியிற் புறத்து மனஞ்செல்லிற் புலனே தோன்றி யி
டுமகத்திற், செறியக் கரணம் பராந்த சிவமே தோன்றுஞ் சி
வந்தோன்ற, வறிவிற்பரந்த விடயமய மாகு முலகந் தோன்
றாமற், பிறவித்துயரக் கடல்கடந்து பேரின் பஞ்சார் குவரெ
ன்று.

(இ - ள்.) பொறியிற்புறத்து - பகிர்முகத்தின்பொறியினெறியாக —
மனஞ்செல்லில் - மனஞ்சென்றால் — புலனேதோன்றியிடம் - உலகமே
தோற்றும்—அகத்தில் - அந்தாமுகத்தில்—செறியக்கரணம் - மனமொருங்
குபட—பராந்தசிவமேதோன்றும் - பராந்தமயமாகியசிவமேவிளங்கும்
—சிவந்தோன்ற - அங்ஙனஞ்சிவம்விளங்க — அறிவில் - அறிவின்கண்
—பரந்த - பரவிய — விடயமயமாகும் - திரிசியமயமாகும் — உலகந்
தோன்றாமல் - உலகங்காணப்படாமல் — துயரம் - துன்பவடிவமாகிய —
பிறவிக்கடல்கடந்து - ஜன்னசாகரந்தி — பேரின்பஞ்சார்குவரென்று -
பேரின்பக்கரையை யடைவாரென்று, எ - று. புறம், அகம் என்றதனால்

பகிர்முகம் அந்தர்முகமென்றும். மனஞ்செல்விலென்றதனால் மன மொருங்குபடவென்றும். விடயமயமாகுமுகமென்றதனால் பராரந்த மயம் சிவமென்றும். பகிர்முகத்தில் தோன்றுதல் உலகமென்றும்போல அந்தர்முகத்தில் தோன்றுதல் சிவமெனக்காட்ட ; இரண்டுக்கும் தோன் றுதலைப் பிரயோகித்தார். பிரயோகிக்கவே அததற்குரிய காட்சியெ னப்பெற்றும். பிறவிக்கடல் கடந்தென்பதனால் பேரின்பங்கரையென உரைகொண்டாம். புலனே சுகமாகத்தோற்றலின், புலனே உலகென்றது - காரணத்தைக்காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. (கஅ)

கண்ணுற் காணக் காட்டியிவன் கருத்தைத் திருத்து வே மென்ன, வெண்ணுக் கருணைக் கடலனையா னிவனீ யகழ்தி யென்றுரைப்ப, நண்ணுப் பெரும நன்றென்று நவின்ற நிலத் தை யகழ்கின்றான், பண்ணுற் சிறந்த பொறிவண்டு பாடி மலர்ப் பூம் பொழிலுடையான்.

(இ - ள்.) கண்ணுற்காண - நமதுமகிமையைக்கண்ணுற்காணும்படி— காட்டி - காண்பித்து — இவன்கருத்தை - இவன்கொள்கையை — திருத் துவேமென்ன - திருத்தச்செய்வேமென்று — எண்ணு - எண்ணி — கரு ணைக்கடலனையான் - கருபாகடல்போன்றஅல்லமன் — இவண் - இவ்விடத் தில் — அகழ்தியென் றுரைப்ப - தோண்டிதிளனக்கூற — நண்ணு - அடை தற்கரிய — பெரும - பெருமையுடையோனே — நன்றென்று - அங்ஙன மேசெய்குவனென்றுசொல்லி — நவின்றநிலத்தை - அல்லமன்காட்டிய விடத்தை—அகழ்கின்றான் - தோண்டத்தொடங்கினான்—(அவனாரெனில்) பண்ணுற்சிறந்த - இசையாற்சிறந்த — பொறிவண்டு - பொறிவண்டிகள்— பாடும் - நீங்காரஞ்செய்கின்ற—பூ-அழகிய — மலர்ப்பொழிலுடையான் - நந்தவனத்தையுடைய கொக்கிதேவன். எ - று. கருணைக்கடலனையான் காட்டி திருத்துவேமென்ன எண்ணு அகழ்தியென்றுரைப்ப வெனவும், பொழிலுடையான் நன்றென்று அகழ்கின்றனெனவும் கூட்டி முடிக்க. பெரும என்பது விளி. (கக)

தொடலுஞ் செம்பொற் சிகரமொன்று தோன்றச் செய் யுட் பொருள்போலக், கடிதி நகழ்ந்து புகுந்ததனுட் கண்டார் நிலத்தை யகழ்ந்திட்டு, மிடியன் கண்ட பொருள்போல விட யம் புறத்துக் காணாமல், வடிவஞ் சிறிது மசையாமல் வசமற் றிருக்கும் யோகியையே.

(இ - ள்.) தொடலும் - தோண்டவும் — செம்பொற்சிகரமொன்று - செம்பொன்னாலாகியவோர்சிகரம் — தோன்ற - காணப்பட — செய்யுட் பொருள்போல - அருங்கவிக்குரைகண்டாற்போல — கடிதினகழ்ந்து - விரைவில்தோண்டி — புகுந்து - பிரவேசித்து—அதனுட்கண்டார் - அதற் குள்கண்டார் — நிலத்தையகழ்ந்திட்டு - நிலத்தைத்தோண்டி — மிடியன் கண்ட பொருள்போல - தாரித்திரியன்கண்டபுதையலைப்போல — விடயம் புறத்துக்காணாமல் - புறம்பில்விடயங்காணாமலும் — வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல் - தேகஞ்சிறிதுஞ்சலியாமலும் — வசமற்றிருக்கும்யோகியை - பரவசப்பட்டிருக்குஞ் சிவயோகியை. எ - று. ஏ-அசை. உரைகாணற்கரிய செய்யுளாதலால் அருமைதோன்றச் செய்யுட்பொருள்போலவென்றார். இருவரும்நிலனகழ்ந்து சிவயோகியைச் *செய்யுட்பொருள்போலவும் மிடியன் கண்டபொருள்போலவும் கண்டாரெனமுடிக்க. (உ0)

கையிற் சிவலிங் கத்தின்மேற் கண்கள் வைத்திட்டு டெலும்பலான், மெய்யிற் றசையொன் றின்றியே மேவும் புனிதன் றனைநோக்கிச், செய்ய செயலி லாதசெயற் சிவயோ கியைக்கண் டனையோவென், றையத் தடைந்த வவனறிய வறிவித் துயரல் லமதேவன்.

(இ - ள்.) கையில் - உள்ளங்கையிலமர்ந்த — சிவலிங்கத்தின்மேல் - இஷ்டலிங்கத்தின்மேல் — கண்கள்வைத்திட்டு - திஷ்டிவைத்து — எலும்பலால் - எலும்பையன்றி — மெய்யில் - தேகத்தில் — தசையொன்றின்றியே - மாமிசஞ்சந்துமின்றி — மேவும் - யோகரித்திரையிலுறங்கும்— புனிதன் றனைநோக்கி - பரிசுத்தவானாகியவநிமிடமஹா யோகியைப்பார்த்து — செய்யசெயலிலாத - சன்மார்க்கமுமில்லாத — செயல் - அங்ஙனமாயசெயலையுடைய — சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்று - சிவயோகியைத்தரிசித்தையாவென்று — ஐயத்தடைந்த - சுந்தேகங்காரணமாகவந்த — அவனறிய - அந்தக்கொக்கிதேவன்காண — உயரல்லமதேவன் - சிறந்தவல்லமாப்பிரபுதேவர் — அறிவித்து - தெரிவித்து. எ - று. அல்லமதேவன் நோக்கி அறிவித்தெனக்கூட்டிமுடிக்க. செய்யசெயலென்பதில் இறந்ததுநழீ இயவெச்சவும்மை யெஞ்சினின்றது. செய்யசெயலிலாதசெயலாவது :— பரசிவம் நின்றவாறுநின்றிலகல். சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திடலாவது - பிறவயப்படாமைக்கு. (உக)

கூடலின் விழுந்து துயர்பவர்க்குக் கலமொன் றருகு வந்ததெனக், கெடலில் பரம குருவெனக்குக் கிடைத்த தாவா வற்பு

தமென், றுடலம் விதிர்ப்பக் கண்கணி ரொழுத வருகித் தொழுதனனால், விடலின் மரபிற் குருசீட விதியை விளக்க வுளங்கொண்டு,

(இ - ள்.) கடலின்விழுந்து - கடலில் தவறிவிழுந்து - துயர்பவர்க்கு - ஆதரவில்லாமற்கலங்குபவர்க்கு - கலமொன்று - ஓர்கப்பல் - அருகுவந்த தென - பக்கத்திலவந்தாற்போல - கெடலில்பரமகுரு - சிதையின்றிச் சதோதயமாகவிளங்கும்பரமாமிரியர் - எனக்குக்கிடைத்தது - எனக்குக்கிடைத்தது - ஆவா - ஆஆ - அப்புதமென்று - ஆச்சரியமென்று - உடலம்விதிர்ப்ப - தேகம்நிங்கவும் - கண்கணிரொழுக - கண்களிலானந்த டாவுபம்பெருகவும் - உருகி - நெஞ்சமுருகி - விடலில் - இடையினிங்காத - மரபின் - மரபினைபுடைய - குருசீடவிதியை - குருசீடநெறியை - விளக்க - விளக்குவிப்பான்வேண்டி - உளங்கொண்டு - எண்ணங்கொண்டு - தொழுதனன் - வணங்கினன், எ - று. கடலில்விழுந்து கலங்குவோனுக்கோர்மரக்கலஞ் சமீபித்தாற்போல எனக்கிவ்வல்லம தேவன் கிடைத்த தெனயியப்புற்று விதிர்ப்ப ஒழுக உருகி உளங்கொண்டு தொழுதனன் எனமுடிக்க. குருசீடவிதியைவிளக்கலாவது :—தானே அவ்விதி யாக நிற்பலை. (உஉ)

காந்தங் கண்ட விரும்புபோற் கண்ட பொழுதே யநிமிடன்ற, நேந்துஞ் செங்கைச் சிவலிங்க மெங்கள் பெருமா னங்கைமலர், போந்தங் கிருந்த ததுபொழுதிற் புனிதன் சீவ கலைதானுஞ், சார்ந்தங் கிருந்த சிவலிங்கந் தன்னோ டவன்பாற் சார்ந்ததால்.

(இ - ள்.) காந்தங்கண்ட விரும்புபோல் - காந்தத்தைக்கண்டவிரும்பைப்போல - அநிமிடன்றன் - அநிமிடனென்னுமையாகியினது - செங்கையெந்தும் - உள்ளங்கையிலேந்திய - சிவலிங்கம் - இஷ்டலிங்கமானது - எங்கள்பெருமான் - எங்கள்கர்த்தராகியவல்லமதேவரது - அங்கைமலர் - உள்ளங்கையாகிய தாமரைமலரில் - போந்து - வந்து - அங்கிருந்தது - அவ்விடத்திலிருந்தது - அதுபொழுதில் - அப்போதே - புனிதன் - அநிமிடனது - சீவகலைதானும் - சீவகலையும் - சார்ந்து - வந்து - அங்கிருந்த சிவலிங்கத்தன்னோடு - அங்கிருந்தசிவலிங்கத்தோடே - அவன்பாற்சார்ந்தது - அந்நவல்லமதேவரிடத்திற் சேர்ந்துவிட்டது. எ - று. அங்கையெனல் அங்கையென்றாயது விகாரம். அங்கைமலர் உருவகம். (உ௩)

வந்து பரமசிவலிங்க மருவப் பெறுமல் லமன்றனையு
மந்த விமல லிங்கமுட னடைந்த ஞானக் குரவனையும்
கந்த மலர்நல் வனமுடையான் கண்டு மகிழ்வுற் றிவர்பெருமை
சந்த மறைதேர் நான்முகனுஞ் சாற்றற் கரிதென் மறைகுவான்.

(இ - ள்.) பரமசிவலிங்கம் - இஷ்டலிங்கமானது — வந்துமருவப்
பெறும் - வந்தடைந்த—அல்லமன்றனையும் - அல்லமதேவரையும் — அந்த
விமலலிங்கமுடன் - அந்தப்பரிசுத்தமானசிவலிங்கத்துடன் — அடைந்த -
எழுந்தருளியிருந்த — ஞானக்குரவனையும் - ஞானாசிரியனையும் — நல் -
நல்ல — கந்தம் - வாசனைபொருந்திய — மலர்வனமுடையான் - பூங்காவ
னங்காக்குங்கொக்கிதேவன் — கண்டு - பார்த்து — மகிழ்வுற்று - சந்தோ
ஷித்து — இவர்பெருமை - இவ்விருவரதுமகிமையை — சந்தம் - அழகிய
—மறைதேர் - வேதங்களையுணர்ந்த — நான்முகனும் - பிரமனும் — சாற்
றற்கரிதென்று - சொல்லுதற்கரிதென்று — அமைகுவான் - சொல்லு
வான். எ - று.

(௨௪)

நின்னாற் கண்டேன் சிவலிங்க நிஷ்டை ஞான யோகிதனை
முன்னாட் கரும மனைத்துமினி முடித்தேன் ஞான நிலைநின்றே
னுன்னாற் செய்யப் படுமுதவிக் குதவி வேறு நெடுந்தகா [வார்
யென்னாற் செய்வ தொன்றுளதோ வெழிலிக் குதவி யார்செய்

(இ - ள்.) சிவலிங்கநிஷ்டை - சிவலிங்கநாட்டத்திலமுந்திய — ஞான
யோகிதனை - ஞானயோகியை — நின்னாற்கண்டேன் - உன்னுல்தரிசித்
தேன் — முன்னாட்கருமமனைத்தும் - பூவத்தில்முடிக்கவேண்டிய கரும
மனைத்தையும் — இனிமுடித்தேன் - இனிமுடித்துவிடுவேன் — ஞான
நிலை நின்றேன் - ஞானயோகத்தினின்றுவிட்டேன் — உன்னாற்செய்யப்
படுமுதவிக்கு - நீசெய்தவுதவிக்கு — நெடுந்தகாய் - பெருந்தகையோனே
—உதவிவேறு - பிரதியுபகாரம் — என்னாற்செய்வதொன்றுளதோ - என்
னாற்செய்யத்தக்கதொன்றுளதா — எழிலிக்கு - மேகத்திற்கு — உதவி
செய்வார்யா - பிரதியுபகாரஞ் செய்பவாகையா. எ - று. இனிமுடிப்
பேனென்னாததும், ஞானநிலைநிப்பேனென்னாததும் விரைவினுமிகவினு
மென்னுஞ்சுத்திரத்தில் அறஞ்செயிற்சுவர்க்கம்புக்கா னென்னாற்போல
எதிர்கால மிறந்தகாலமாயதுதெளிவினாலென்க.

(௨௫)

ஐயரினையு நின்கரத்தி னடைந்த சிவலிங் கத்தினையும் [ன்று
பொய்யில் குரவன் மனையுமொரு பொருளென் றறிந்தே னின்றெ

செய்ய கமலத் திருவடியிற் சென்று தொழுதல் லமனா
மெய்ய நெதிரின் றன்பினால் விளம்பும் வனங்கா வலனன்றே.

(இ - ள்.) ஐய - அய்யனே—நினையும் - தேவரீரையும் — நின்கரத்தி
னடைந்த - உமதுகையிலெழுந்தருளிய — சிவலிங்கத்தினையும் - இஷ்ட
லிங்கத்தையும் — பொய்யில்கூரவன்றனையும் - குற்றமற்றவரிமிடனென்
னுமாசிரியனையும் — இன்று - இப்போது — ஒருபொருளென்றறிந்தே
னென்று—ஒருவஸ்துவாக்கண்டேனென்று—செய்யகமலத்திருவடியில் -
செந்தாமரைமலர்போன்றதிருவடியில்—சென்று - போய் — தொழுது -
வணங்கி — அல்லமனாம் - அல்லமென்னும்பெயரையுடைய — மெய்ய
னெதிரின் — எதார்த்தவானதெதிரிலேறின்று — அன்பினால் - மிக்க
வன்பினால்—வனங்காவலன் - நந்தவனங்காப்போன் — விளம்பும் - சொல்
லுவான். எ - று. உன்னையும் சிவலிங்கத்தையும் அரிமிடப்பெயரோனை
யும், ஏகப்பொருளெனக்கண்டேனெனமுடிக்க. (உச)

என்னை யறிவித் ததுபோலிவ் விஷ்ட லிங்க மகம்புற
மு, மன்னி யிருக்கு நெறியினேநின் மலர்த்தாள் பரவு மடியார்க்
குப், பன்னி யுணர்த்திச் சரமாகிப் பாரிற் சரிப்பா யெனத்
தொழுதான், தன்னி னிலத்தி னரரெல்லாந் தரும்பே ரின்பம்
பெறநினைந்தான்.

(இ - ள்.) என்னையறிவித்ததுபோல் - என்னையெனக்குவிளக்கியது
போல—இவ்விஷ்டலிங்கம் - இந்தச்சிவலிங்கம் — அகம்புறமும் - அகத்தி
லும்புறத்திலும் — மன்னியிருக்குநெறியினே - நிலையுற்றிருக்குநெறியை—
நின்மலர்த்தாள் - உனதுமலர்போன்றபாதங்களை — பரவுமடியார்க்கு -
வணங்குமடியார்களுக்கு—பன்னியுணர்த்தி - நன்றாகத்தெரிவித்து — சர
மாகி - சரவுயிர்களைப்போல — பாரிற்சரிப்பாய் - பூமியிற்சஞ்சரிப்ப
வனே—எனத்தொழுதான் - என்றுவணங்கினான் — தன்னில் - தன்னைப்
போல — நிலத்தினரெல்லாம் - பூமியிலுள்ளமனிதர்களெல்லாரும் —
தரும் - தருந்த—பேரின்பம்பெற—பேரின்பமடைய—நினைந்தான் - நினை
த்த கொக்கிதேவன். எ - று. நினைந்தான் வினையாலனையும்பெயர். அகம்
புறம் அதோமுகமூர்த்த முகத்தை. (உஎ)

கொக்கி தேவ னிரந்தமொழி கொண்டு கிளரல் லமதே
வன், தக்க பெரியோர் தமக்கியல்பு தாம்பெற் றுள்ள பேறெல்

லா, மிக்க வுலகம் பெறுகவென வேண்டிக் கோட லெனப்புக்
ழ்ந்து, செக்கர் மலர்ப்பூக் கைகளாற் றீண்டித் தழுவி யருள்
செய்தான்.

(இ - ள்.) கொக்கிதேவன் - கொக்கிதேவனென்போன் — இரந்த
மொழிகொண்டு - இரந்துகேட்டவசனத்தால்—கிளர் - விளங்காநின்ற —
அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனென்போர் — தக்கபெரியோர்தமக்கு •
தருந்தபெரியோர்களுக்கு—இயல்பு - சுபாவமாவது—தாம்பெற்றுள்ளபே
றெல்லாம் - தாம்பெற்றபேறனைத்தும்—மிக்கவுலகம்பெறுகவென - பெரிய
வுலகத்துயிர்கள்பெறவேண்டுமென்று—வேண்டிக் கோடலென - வேண்டிக்
கொள்வதென்று — புகழ்ந்து - ததித்து — செக்கர் - சிவந்த — பூ - அழ
கிய — மலர்கைகளால் - தாமமாமலர்போன்றதமதுகைகளால்—தீண்டி -
தொட்டு—தழுவி - தழுவிக்கொண்டு — அருள்செய்தான் - அறுக்கிரகித்
தான். எ - று, அல்லமதேவன் புகழ்ந்து தீண்டி தழுவி அருள்செய்
தானெனமுடிக்க. (உஅ)

அங்கைச் சிவலிங் கத்தினிடை யமைத்த நோக்கு நெஞ்
சுமூர், தங்கச் சிவயோ கத்தினையே சார்ந்தங் கிருந்தா னோவி
யம்போன், மங்கைக் கிடந்தந் தருளினோன் மலர்த்தாட் கிடுபூ
வனமாக்கிப், பொங்கப் புரந்த தவத்தான்மெய்ப் பொருளா
சிரியன் கண்ணுற்றான்.

(இ - ள்.) அங்கை - உள்ளங்கையிலமர்ந்த — சிவலிங்கத்தினிடை -
இஷ்டலிங்கத்தில்—அமைந்த - அழுத்திய—நோக்கு நெஞ்சுமூர் - பார்
வையும் மனதும்—தங்க - பிறழா துநிலைக்க—சிவயோகத்தினையேசார்ந்து -
சிவயோகத்தையேயடைந்து — ஓவியம்போல் - பிரதமமடோல — அங்
கிருந்தான் - அங்கிருந்தான் — மங்கைக்கு - உமையவருக்கு — இடந்தந்
தருளினோன் - இடதுபாகத்தைத்தந்தபரமசிவனது — மலர்த்தாட்டு -
மலர்போன்றபாதத்துக்கு—இடு - அருச்சிக்கின்ற—பூவனமாக்கி - பூங்கா
வனமாக்கி—பொங்க - மிகுதியாக—புரந்த - காப்பாற்றிய — தவத்தால் -
தவத்தினால்—மெய்ப்பொருள் - உண்மைப்பொருளாகிய—ஆசிரியன்கண்
ணுற்றான் - ஞானாசிரியனைக்கண்டகொக்கிதேவன். எ - று, அங்கை
யென்பது அங்கையென்றாயது விகாரம். கண்ணுற்றான் சார்ந்து ஓவி
யம்போல் சிவலிங்கத்தினிடை நோக்கும்நெஞ்சுமூர்தங்க இருந்தானென
முடிக்க. (உக)

அடியர் வேண்டிற் றேபுரியு மல்ல மப்பே ரெம்பெருமா
 நெடிய விழிக ளருள்சரப்ப நிமல விங்கம் கரத்தேந்திப்
 படியி லரிய தவஞ்செய்யும் பத்த ருள்ளங் களிகூர
 வடிய விளமாத் தழைப்பவரு மந்தா நிலம்போற் சரிக்கின்றான்.

(இ - ள்.) அடியர்வேண்டிற்றே - அடியார்கள்வேண்டியதையே —
 புரியும் - அதுக்கிரகிக்கின்ற — அல்லமப்பேர் - அல்லமனென்னும்பெய
 ரையுடைய—எம்பெருமான் - எமதாண்டவன் — நெடியவிழிகள் - நீண்ட
 கண்களில்—அருள்சரப்ப - அருள்பெருக — நிமலவிங்கம் - பரிசுத்தமான
 விஷ்டலிங்கத்தை — கரத்தேந்தி — கையிலேந்திக்கொண்டு — படியில் -
 பூமியில் — அரியதவஞ்செய்யும் - நிட்காமியதவஞ்செய்யும் — பத்தருள்
 ளம் - அன்பர்களுள்ளத்தில் — களிகூர - பேரின்பமிக—அடிய - பருத்த
 அரையினையுடைய—இளம் - இளமையாகிய — மாத்தழைப்பவரும் - மாம
 ரங்கள் பூத்துக்காய்க்கவருகின்ற — மந்தாநிலம்போல் - தென்றற்காற்
 றைப்போல — சரிக்கின்றான் - சஞ்சரிக்கின்றான். எ - று. எம்பெரு
 மான் ஏந்தி சரிக்கின்றானெனமுடிக்க. அரியதவமென்றதனால் நிட்காமிய
 மென்றும்.

(௩௦)

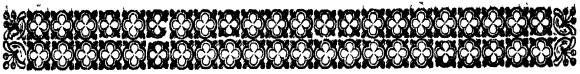
பத்னோராவது

கொக்கிதேவர்கதி

முற்றிற்று.

ஆடகதி - ௧௧ - இ, விருத்தங்கள் - ௬௨௦,

உ

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

வேறு.

கண்டிலே னச கண்ணனை யென்றஞர்
கொண்டு வாடுங் கொடியிடை யாடுயர்
விண்டு போக விரைந்துவந் தல்லமன்
பண்டு கூறும் பரிசு விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) அசகண்ணனை - அசகண்ணனென்பவனை — கண்டிலே
னென்று - பார்த்திலனென்று—அருங்கொண்மொடும் - மிக்கதுன்பத்தால்
வதையும் — கொடியிடையாள் - பூங்கொடிபோன்றவிடையையுடையமுத்
தாயியம்மையின்—துயர்விண்டுபோக - துன்பமொழிந்துபோதற்கு—அல்
லமன்விரைந்துவந்து - அல்லமதேவர்விரைவாகவந்து—பண்டு - பூர்வத்தில்
—கூறும்பரிசு - சொன்னவிதத்தை — விளம்புவாம் - சொல்லுவாம்.
எ - று. அல்லமன் விரைந்துவந்து கொடியிடையாடுயர் விண்டுபோக
பண்டுகூறும்பரிசு விளம்புவாமென முடிக்க. (க)

பொடிய ணிந்தெழில் பொங்குறு மல்லம
னடியர் தங்க ளகத்திற் றுயரினை
யுடையி ழந்த வொருவன் கரமெனக்
கடித டைந்து களைந்தருள் செய்யுநாள்.

(இ - ள்.) பொடியணிந்து - விபூதியணிந்து — எழில்பொங்குறும் -
அதனுழகுமிகுகின்ற — அல்லமன் - அல்லமதேவன் — அடியர் தங்கள் -
அடியார்களுடைய—அகத்தில் - மனதிலுள்ள — துயரினை - பிறவித்துன்
பத்தை—உடையிழந்த - ஊதிரமிழந்த — ஒருவன்கரமென - ஒருவனது
கையைப்போல — கடிதடைந்து - விரைவிற்போய் — களைந்தருள்செய்யு
நாள் - நீக்கியதுக்கிரகிக்குநாளில். எ - று. அடியர் தங்களைத்திற்றுயரென்
றதனால் பிறவித்துயரெனப்பெற்றும், ஒருவன்விரைவிற்செல்லுழி தனது

வஸ்திரமவிழ்ந்துபோக வதனைவிரைவிற்கட்டிங் கரத்தைப்போல அல்ல
மன்விரைவி லடியர்பாற்சென்று அவர்கள்துயரினைக்களைவனெனக் கூட்
டிப்பொருள் கொள்க. (உ)

மறைத்தி ருந்த மலிசிவ பத்தியைப்
புறத்த றிந்த பொழுதே யுடம்பினை
வெறுத்த கன்று வெளியுரு வாயினு
னறுத்த பந்த வசகண னென்பவே.

(இ - ள்.) மறைத்திருந்த - மறைத்துக்கொண்டிருந்த — மலிசிவபத்
தியை - மிக்கசிவபத்தியை — புறத்தறிந்தபொழுதே - புறம்பிற்கண்டவு
டனே — உடம்பினைவெறுத்தகன்று - தனதுதேகத்தைவெறுத்துநீங்கி—
வெளியுருவாயினுன் - சிதாகாசவடிவமானுன் — (அவனானெனின்) பந்த
மறுத்த - தனதுபந்தங்களைநாசஞ்செய்த — வசகணன் - வசகண்ணென்
பவன் — என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. முற்றத்
துறங்கினுந் தேகபாவமகலாததால் உடம்பினைவெறுத்தகன்மெனவும், இங்
கே சிதாகாசத்தையாதலால் வெளியுருவாயினுனெனவுங்கூறினார். தன்
னூல்வந்த பந்தமாதலின் அறுத்த பந்தமென்றார். (ங)

அறைந்த தூயவ னங்க வுபாதிபோய்
நிறைந்த நீர்மை நினைந்திலள் போயுயி
நிறந்து போயின னென்னத் தளர்ந்துடன்
பிறந்த மாது பெரிதுள மாழ்கியே.

(இ - ள்.) அறைந்த - இப்போதுசொல்லப்பட்ட — தூயவன் - பரி
சுத்தவானாகியவசகண்ணென்பவன் — அங்கவுபாதிபோய் - தேகபாவ
நீங்கி — நிறைந்த - பரிபூரணவடிவமான — நீர்மை - தன்மையை —
நினைந்திலள்போய் - நினையாதவளாகச்சென்று — உயிரிறந்துபோயின
னென்ன - மரணமடைந்தானென்று — தளர்ந்து - சோர்ந்து—உடன்பிறந்த
மாது - அவனுடன் கூடப்பிறந்த முத்தாயியம்மை—பெரிதுளமாழ்கி - மிக
வுமனஞ்சோகமுற்று. எ - று. உடன்பிறந்தமாதுபோய் தளர்ந்து மாழ்கி
யெனக் கூட்டி முடிக்க. (ச)

புலம்பி நைந்திருக் கின்றவப் போதினி
விவிங்க முங்கர முந்திகழ் வெய்துற

நலங்கொ எல்லம எண்ணின எண்ணலுங்
கலங்கி நின்றவக் காரிகை கண்டனள்.

(இ - ள்.) புலம்பி - அழுது - நெந்திருக்கின்றவப்போதிலில் - மனம்
வதைந்துகொண்டிருக்கும் தருணத்தில் - இலிங்கமுங்கரமும் - இவ்ந்
லிங்கமுமுள்ளம்கையும் - திகழ்வெய்துற - பிரகாசிக்க - நலங்கொ எல்ல
மன் - நன்மையேவடிவமாகக்கொண்டவல்லமதேவர் - நண்ணினன் - அவ்
விடத்தில்வந்தனன் - நண்ணலும் - வரவும் - கலங்கிநின்றவக்காரிகை -
கலக்கமுற்றுநின்றவந்தவர்தீ - கண்டனள் - பார்த்தனள். எ - று. அக்
காரிகை அல்லமன்நண்ணினதைக்கண்டனளெனக்கூட்டி. முடிக்க. (ந)

கண்ட போதச கண்ணனைக் காண்கிலாள்
கொண்ட பீழை குறைய வழுதடிப்
புண்ட ரீகப் புதுமலர் வீழ்ந்துகண்
மண்டு நீருக வாய்விட் டரற்றினாள்.

(இ - ள்.) கண்டபோது - பார்த்தபோது - அசகண்ணனை - அச
கண்ணனென்பவனை - காண்கிலாள் - காணாதவளாய் - கொண்ட - தான்
கொண்ட - பீழைகுறைய - துக்கந்தணிவான்வேண்டி - அழுது - கூச்ச
லிட்டழுது - அடி - அவரதுபாதங்களாகிய - புது - அப்போதுமலர்ந்த
- புண்டரீகமலர் - தாமரைமலர்களில் - வீழ்ந்து - விழுந்து - கண் - கண்
களில் - மண்டு - மிகுந்த - நீருக - நீர்சொரிய - வாய்விட்டு - வாயைத்
திறந்து - அரற்றினாள் - கதறியழுதாள். எ - று. காரிகை பீழைகுறைய
கண் நீருக அரற்றினாளெனக்கூட்டி. முடிக்க. அடிப்புண்டரீகப் புதுமலர் -
உருவகம். (சு)

பாவி யேன்முகம் பார்க்கவொண் ணாதென
வாவி யாமச கண்ண என்கன்றுசெய்
நோவெ லாமிவ ணாக்க வருளினாள்
மேவி னுயென மீண்டும் வணங்கினாள்.

(இ - ள்.) பாவியேன்முகம் - பாவியாகியவெனதுமுகத்தை - பார்க்
கவொண்ணாதென - பார்க்கக்கூடாதென்று - ஆவியாம் - உயிர்போல்பவ
னாகிய - அசகண்ணன் - அசகண்ணனென்போன் - அகன்று - தனது
டல் விட்டகன்று - செய் - என்னவதைசெய்கின்ற - நோவெலாம் -
வதைகளையெல்லாம் - இவன் - இவ்விடத்தில் - னாக்க - ஒழிப்பான்

வேண்டி — அருளினால் - கிருபையினால்—மேவினாயென - வந்தாயென்று
சொல்லி — மீண்டும்வணங்கினாள் - மறுபடியும்வணங்கினாள். எ - று.
ஆவியாமசகண்ணன் திணைவழுவமைதி, (எ)

வணங்கு மாதின் மலர்முக நோக்கியே
யணங்க னாய்நல் லசகணன் தன்மையை
யுணர்ந்தி டாம லுனைத லுணர் வுளர்க்
கிணங்கு ருததென் றெந்தை யியம்புவான்.

(இ - ள்.) வணங்குமாதின் - வணங்கிய முத்தாயியம்மையின்—மலர்
முகநோக்கி - தாமரைமலர்போன்றவதனத்தைப்பார்த்து — அணங்க
னாய் - தேவகன்னிபோல்பவளே — நல் - நல்ல—அசகணன் தன்மையை -
அசகண்ணன் துநிலைமையை — உணர்ந்திடாமல் - அறியாமல் — உளைதல்-
வருந்துதல் — உணர்வுளர்க்கு - அறிவுடையோர்க்கு — இணங்குருத
தென்று - அடாததென்று — எந்தை - தந்தைபோல்பவராகிய அல்லமன்
—இயம்புவான் - சொல்லுவான். எ - று. எந்தை நோக்கி உளைதல்
இணங்குருததென்று இயம்புவான் எனக்கூட்டி முடிக்க, அன்னாயென்ற
பாலது அனாயென்றது இடைக்குறை. (அ)

அழிவி லானே யழிந்தன னென்றுநீ
விழியி னான்மிகு வெள்ளம் பெருக்கினை
கழிவி லாதவா காயங் கழிந்ததென்
றெழிவி லாம லுளமெலி வார்கள்போல்.

(இ - ள்.) அழிவிலானே - என்றுமழியாதஅசகண்ணனை — அழிந்தன
னென்று - இறந்தானென்று — நீ - நீ — விழியினால் - கண்களினால் —
மிகுவெள்ளம் - மிக்க கண்ணீர்பெருக்கை — பெருக்கினை - பெருகச்செய்
தாய் — (யாவர்போல்வைஎனின்) கழிவிலாத - வந்துபோகாத—ஆகாயங்
கழிந்ததென்று - ஆகாயம்போய்விட்டதென்று — ஒழிவிலாமல் - ஓயாமல்
—உளமெலிவார்கள்போல் - மனநோகின்றவார்கள்போல். எ - று. ஆகா
யம் கடமுதலிய உபாதிகளில் புகுவதும் போவதும் உண்டாயின் ஆன்
மாவந் தேகவுபாதிகளில் புகுவதும் போவது முளதாம். இன்றாதலின்,
மெலிவதெற்றிற்கென்றாரென்க. ஆன்மாவாகிற அஃறிணையை உயர்
திணை யாண்பாலாக்கியது இவனைப்பற்றியென்க. (க)

சச்சி தாநந்த சங்கர னாகவே
யச்ச நீங்குபு தன்னை யறிந்தவன்

துச்ச மாந்துயர் தோன்மலி யாக்கையை
யிச்சி யானதை யானென வெண்ணியே.

(இ - ள்.) சச்சிதானந்தம் - சச்சிதானந்தசொருபமாகிய — சங்கரனாகவே - பரமசிவனாகவே—அச்சநிங்குபு - பிறவியச்சநிங்கு — தன்னையறிந்தவன் - தன்னையுள்ளவாறுணர்ந்தோன் — துச்சமாந்துயர் - துயர்தரற்கியைந்த—தோன்மலி - தோலால்மூடப்பெற்ற—யாக்கையை - தேகத்தை—இச்சியான் - விரும்பான்—அதை - அவ்வுடலை — யானெனவெண்ணி - நானெனக்கருதி. எ - று. துச்சமாந்துயர் மீமிசைப்பதம். தன்னைச் சச்சிதானந்தமாகக் கண்டோன் அநிர்த சட துக்கமாக் காணுனென்பார், சங்கரனாக அறிந்தவன் யாக்கையையானென வெண்ணியிச்சியானென்றார். துச்சமாந்துயர்யாக்கைஎன்னுது, தோல்மலியெனமிகைபடக்கூறியது ; எழுவகைத்தோற்றபேதமும், அதில் ஆண் பெண் பேதமுந் தோன்றற்கென்க. சச்சிதானந்தசங்கரனென்றாற்போல, துச்சமாந்துயர்யாக்கையென்றார், தோற்றபேதந்தோலாலாதலின் துச்சமாந்துயரைத்தோலுக்கடை 'மொழியாக்கினுமமையும். தோல்மலியாக்கையை யானெனவெண்ணியிச்சியானெனவே ; சங்கரனையிச்சிப்பானென்றாயிற்று. தேகோகம் சிவோகம் என்பவற்றுள், தானேதானுக்கற்கியைந்தது, சிவோகமாதலால்யாக்கையையிச்சியானெனக்கோடல், சிறப்பு. (௧௦)

ஒண்ட ரைக்க னெழிமி லருளுருக்
கொண்ட டுத்த குருவரு ளாற்றனைக்
கண்ட மெய்த்தவன் காயந் தனையன
முண்ட நெட்டிலை யொப்ப விடுப்பனல்.

(இ - ள்.) ஒண்டரைக்கண் - அழகியபூமியில் — ஒழிவில் - என்று நசியாத — அருளுருக்கொண்டு - அருளேவடிவமாகக்கொண்டு—அடுத்த—ஆட்கொள்ளவந்த — குருவருளால் - குருவினதனுக்கிரகத்தினால்—தனைக்கண்ட - தன்னைத்தானுள்ளவாறுகண்ட — மெய்த்தவன் - நித்காமியதவத்தோன் — காயந்தனை - தனதுதேகத்தை — அனமுண்ட - சாப்பிட்ட—நெட்டிலையொப்ப - நீண்டவிலைக்கொப்பாக — விடுப்பன் - சுதந்தரியான். எ - று. ஆல் - அசை. யாதுமுணர்ந்தூந் தன்னுற்றணுணரப்படாமையால் குருவருளாற்றனைக்கண்ட மெய்த்தவனென்றார். அன்னமெனம்பாலது அனமென்றாயது - இடக்குறை. அனமுண்டநெட்டிலையென்றதனால் எச்சிலையென்றாயிற்று. ஆகவே, மெய்ஞ்ஞானிக்குத்தன்தேகம் அருவருப்பாயதெனக்கண்டாம். (௧௧)

படியில் வந்த பரம குரவனாற்
 றடைய றும்படி தன்னை யறிந்தவ
 னுடல்வி டும்பொழு தொன்றொரு மண்மயக்
 கடமு டைந்தவா காய நிகர்ப்பனல்.

(இ - ள்.) படியில்வந்த - பூமியிலெழுந்தருளிவந்த—பரமகுரவனால் - பரமசிரியனால்—தடைய றும்படி - தடைகணீங்கும்படி — தன்னையறிந்தவன் - தன்னைத்தானாயுணர்ந்தவன் — உடல்விடும்பொழுது - தேகநீங்கும்போது — ஒன்றொரு - ஒவ்வொரு — மண்மயக்கடம் - மண்மயமாய்கடங்கள்—உடைந்த - உடைந்தஅவசரத்துள்ள — ஆகாயநிகர்ப்பன் - ஆகாயத்துக்கொப்பாவன். எ - று. ஆல் - அசை. தடை - அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களை, மட்கடங்கள் வேறுமயமன்றாதலின், மண்மயக்கடமென்றார். தோற்றமு நசித்தலுங்கடத்துக்கன்றி ஆகாயத்துக்கன்றாதல் போல, தோற்றலு நசித்தலு முபாதித்திரயத்துக்கன்றி ஆன்மாவாகிய சிதாகாயத்துக்கன்றென்பார்; கடமுடைந்தவாகாய நிகர்ப்பனென்றார். கடநாட்டத்தில் தோற்றமு நசிப்புமுண்டாய் ஆகாயநாட்டத்தின்றாதல் போல உடனாட்டத்திலையுண்டாய் நாட்டத்தின்றாதலின் உபமானத்தாலுபமேயந்தோன்றக் குறிப்பித்த தென்க. ஜீவிக்குங்காலத்திலென்றது உடல்விடும்பொழுதென்றது - பன்னாட்சாதனத்தைக்குறிப்பித்தற்கென்க.

(௨)

பந்த பாச முழுதும் பரிந்திட
 நந்து மோர்சிவ ஞானி நரர்வினை
 சிந்து மாறு செறிந்த வுடம்புதான்
 வெந்த தூசின் விழியெதிர் தோன்றுமே.

(இ - ள்.) பந்தம் - பந்தத்தைவிடாவிக்கும் — பாசமுழுதும் - பாசங்களனைத்தும் — பரிந்திட - முறித்திடும்படி — நந்தும் - வளருகின்ற — ஓர் சிவஞானி - ஒப்பற்றசிவஞானியென்பவன் — நரர்வினை - மிசிரகர்மம் — சிந்துமாறு - அழியும்வண்ணம்—செறிந்த - தானடைந்த—உடம்புதான் - தூலவுடம்பானது—வெந்ததூசின் - வெந்தபுடைவைபோல — விழியெதிர் தோன்றும் - எவர்க்குங்கண்ணுக்குக்காணப்படும். எ - று. ஏ - அசை. தூலவுடலையன்றி ஏனைய உடலிரண்டுமின்றெனக் காட்டப்பந்தபாசமுழுதும்பரிந்திடநந்துஞானி யென்றார். இப்போது நசியாதுள்ள தூலஉடலோ, வெந்த புடைவைபோற்காண்டலின் வெந்ததூசின் விழியெதிர் தோன்று

மென்றார். மிசிரகர்மம் நரர்க்காதலின் நரர்வினையெனப்பட்டது. மிசிரகன்மமுமொழிய எடுக்கவேண்டுவதுடம்பாதலின் ஞானிநரர் வினைசிந்து மாறுசெறிந்த உடம்பென்றார். உரையிற்கோடலென்னு முத்தியால், சிவ ஞானி - சிவஞானிக்கு — நரர் - மனிதருடைய — வினை - சஞ்சிதவினை — சிந்துமாறு - நசிக்கும்படி. — செறிந்த - வாய்த்த — உடம்புதான் - தூல உடம்பென்றுரைகொள்ளினு மமையும். (௧௩)

யாவு மாகி யிருக்குஞ் சிவத்தொடு
மேவு ஞான விழியுடை யான்றனக்
கோவு மாறி லுறவு பகையெனும்
பாவ மோவிலை யென்றறி பாவையே.

(இ - ள்.) யாவுமாகியிருக்கும் - சமஸ்தமுமாயிருக்கும்—சிவத்தொடு மேவும் - சிவாகாரமாகவிளங்கும்—ஞானவிழியுடையான்றனக்கு - ஞானக் கண்ணுடையோனுக்கு — ஒவுமாரில் - ஒழிவில்லாத — உறவுபகையெனும் - உறவுபகையென்கின்ற — பாவமோ - பாவனையுமோ—பாவையே - பாவைபோல்பவளே — இலையென்றறி - சற்றுமில்லையென்றுணர்தி. எ - று. சிவத்தொடுமேவு ஞானவிழியுடையானென்பதினால், ஐக்கிய ஞானமெனப்பெற்றும், உடல்நானென்னும்பாவமேயின்றியவிடத்து ஏனைய பாவமெங்ஙன முண்டாமென்பார் ஒவுமாரிலுறவுபகையெனும் பாவமோ விலையென்றறிபாவையெயன்றார். பாவை உவமையாகுபெயர். (௧௪)

யாக்கை தாமென் றிருந்தழி கின்றவ
ருக்கி லாவறி வாகி யுடம்பொடு
தாக்கிலா தவர் தம்மையும் தாமென
நோக்கு வாரவ ருண்மையை நோக்குறார்.

(இ - ள்.) யாக்கைதாமென்றிருந்து - தேகமேதாமென்றிருந்து—அழிகின்றவர் - அதனாக்கெடுகின்றவர் — ஐக்கிலா - நசியாத — அறிவாகி - அறிவேழவுவாகி — உடம்பொடுதாக்கிலாதவர்தம்மையும் - உடம்போடு கூடியிருந்துந்தாக்கற்றிருப்பவர்களையும் — தாமெனநோக்குவார் - தங்களைப்போலேபார்ப்பார்கள் — அவருண்மையை நோக்குறார் - அவர்களது எதார்த்தநிலையை விசாரித்தறியாதவராகி. எ - று. யாக்கைதாமென்றிருந்தழிதலாவது:—உடலையன்றி நானெனற்குப் பொருள் காணாமையினஃகிழப்புழித்தனக்குமன்றோ, ஆதலி னழிகின்றவரென்றார். அஞ்ஞானியர் ஞானியரைத்தம்மைப்போல் கருதுவரென்பது கருத்து. (௧௫)

கூத்த னுடகக் கோல நடிப்பினைப்
பார்த்து வாய்மையென் றெண்ணிலர் பாருளா
ரேத்து ஞானிதன் யாக்கை நடிப்பினை
யோர்த்து மாதவ ருண்மையென் றுன்னுறு.

(இ - ள்.) கூத்தன் - ஆன்மா - நாடகக்கோலம் - நாடகக்கோலங்
கொண்டு - நடிப்பினை - நடிக்குநடிப்பை - பார்த்து - தரிசித்து -
பாருளார் - பூமியிலுள்ளார் - வாய்மையென்றெண்ணிலர் - உண்மை
யென்றெண்ணார் - மாதவர் - மிக்கதவத்தினர் - ஏத்தும் - யாவராலுந்
துதிக்கப்பெற்ற - ஞானிதன் - ஞானவானுடைய - யாக்கைநடிப்பினை -
தேகநடிப்பை - ஓர்த்து - அனுபவத்தாலுணர்ந்து - உண்மையென்று - சத்
தியமென்று - உன்னுறு - நினைபார். எ - று. உலகுளார், எழுவ
கைத்தோற்றஉடல்களை ஆன்மாவினது, நாடகக் கோலமெனவும், அவர்
நின்விவகரிப்பை நடிப்பெனவும், அறியார் அதுபோல; மாதவரும் ஞானி
யினது யாக்கையைக் கோலமெனவும் விவகரிப்பை நடிப்பெனவும் உண்
மையென் றுன்னுரெனக்கொள்க. கொள்ளவே, உலகுளாருக்குப்பகிர்
முக நாட்டமும், மாதவர்க்கு அந்தர்முகநாட்டமு மெனப்பெற்றும். இங்
வனம் பெறக்கூறியது முத்தாயியம்மையை நோக்கி, உனக் கந்தர்முக
நாட்ட மின்மையால் புலம்புகின்றனை யெனக் குறிக்க வாதலா விது
திருஷ்டா அருத்தாபத்தி. இதனால் விசாரியாமல் புலம்பலை விடுதி யென்
பது கருத்து. (கசு)

அறிந்தி டாம லசகணன் றன்மையை
யிறந்து ளானென் றிரங்கினை யன்னை
மறந்தி டாயிம் மதியென் றணல்சொல
நிறைந்த ஞானமுத் தாயி நிகழ்த்துவாள்.

(இ - ள்.) அறிந்திடாமல் - தெரியாமல் - அசகணன் றன்மையை -
அசகண்ணனது நிலைமையை - இறந்துளானென்று - இறந்தானென்று -
அன்னை - தாயே - நீ இரங்கினை - நீயழுகின்றாய் - இம்மதி - இந்த மூட
புத்தியை - மறந்திடாயென்று - மறந்துவிடென்று - அணல்சொல - அல்
லமன்சொல்ல - நிறைந்தஞான - பூரணஞானத்தையுடைய - முத்தாயி -
முத்தாயி யம்மையானவள் - நிகழ்த்துவாள் - சொல்லுவாள். எ - று.
அணல், சொல இவையிரண்டும் இடைக்குறை. அசகணன் றன்மையை
யறிந்திடாமல் அன்னை நீ இறந்துளா னென்றிரங்கினை எனமுடிக்க. (கசு)

அரவின் காலர வன்றி யறிபவர்
தரையி னில்லை யசகணன் தன்னை
தெரியி னன்றிச் சிறிய னறிவலோ
பெரும யான்செய் பிழைபொறுப் பாயென்று.

(இ - ள்.) அரவின் கால் - பாம்பின் காலை - அரவன் தி - பாம்பன் தி -
அறிபவர் - அறிகின்றவர்கள் - தரையினில்லை - பூமியிலில்லை - அசகண
ன் தன்னை - அசகண னென்பவனை - தீதெரியினன்றி - நீயறிவா யல்லா
மல் - சிறியன் - அற்புத்தியையுடைய ளாகியபான் - அறிவலோ - தெரி
ந்துகொள்வேனோ - பெரும - பெருமையுடையவனே - யான்செய் - நான்
செய்த - பிழைபொறுப்பாயென்று - பிழையைப் பொறுத்துக்கொள்
வாயென்று. எ - று. பாம்பின் காலை - பாம்பறியுமன்றி யேனையோர
றியார்போல, அசகண்ணனது நிலையை நீயறிவையன்றி யானறியத்தக்க
வனோ என இரந்து கூறினனென்க. அசகண்ணன் என்பது அசகண
னென்றாயது இடைக்குறை. பெரும என்பது விளி. (கஅ)

வேறு.

பங்க னிருந்த பதிக்கருள் செய்து
கங்கையடைந்த கணக்கென வென்பா
லிங்குற வந்தனை பெங்குடி யுள்ளார்
தங்க டவந்தரு தன்மையி னென்று.

(இ - ள்.) கங்கை - கங்கையானவன் - அருள்செய்து - பகீரதனால்
அவன்வமிசத்தாருக் கருள்புரிந்து - பங்கன் - அர்த்தபாகத்தையுடைய
பரமசிவன் - இருந்த - எழுந்தருளியிருந்த - பதிக்கு - கைலாசத்துக்கு
- அடைந்த கணக்கென - சேர்ந்தவிதத்தைப்போல - என்பால் - என்
னிடத்தில் - எங்குடியுள்ளார்தங்கள் - எமது வமிசத்திற் பிறந்தவர்களு
டைய - தவம் - தவமானது - தரும் - தரப்பட்ட - தன்மையின் - கார
ணத்தால் - இங்குறவந்தனை - இவ்விடத்தில்வந்தாய் - என்று - என்று
சொல்லி. எ - று. கங்கை பகீரதனது அரியபிரயத்தினத்தால் அவ
னதுவமிசத்தாருக் கருள்செய்து கைலையை யடைந்தாற்போல, அல்லம
தேவரே எமது வமிசத்தார்செய்த அரியதவத்தால் என்பால்வந்தனை
எனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க. யாதனுருபிற்கூறிற்றாயினு மென்னும்
விதியால் பதியையடைந்த கணக்கென வெனினு மமையும். இங்கே தங்
களென்பது சாரியை. (கக)

வந்தனை செய்து வழுத்திமு னின்று
பந்த மகன்ற பதம்பெறும் வண்ண
மெந்தை யியம்பி யெனக்கருள் செய்யென்
றந்த மடந்தை யறைந்தன ளன்றே.

(இ - ள்.) வந்தனை செய்து - பூசனைமுதலிய வழிபாடுகள்செய்து—
வழுத்தி - துதித்து — முனின்று - சந்திதானத்தில் நின்று — பந்தம்
கன்ற - பந்தநாசமான—பதம்பெறும்வண்ணம் - நிலையடைவான்வேண்டி
—எந்தை - எமதுதந்தையே — எனக்கு - அடியேனுக்கு — இயம்பி -
உண்மைநிலையைச்சொல்லி — அருள்செய்யென்று - இரட்சியென்று —
அந்தமடந்தை - அந்தமுத்தாயியம்மை — அறைந்தனள் - சொல்லினள்.
எ - று. அன்று, ஏ அசைகள். அந்தமடந்தை செய்து வழுத்தி நின்று
அறைந்தனளெனக் கூட்டிமுடிக்க. முனின்று இடைக்குறை. (௨௦)

தேசிக னல்லம தேவன் மகிழ்ந்து
பாச மகன்று பரம்பொருள் காணு
நேச மடைந்தனை நின்னை நிகர்ப்பார்
காசினி யின்மிசை கண்டில மென்று.

(இ - ள்.) தேசிகன் - குருமூர்த்தமாகிய—அல்லமதேவன்மகிழ்ந்து -
அல்லமதேவர் களிகூர்ந்து — பாசமகன்று - பாசங்களினின்றுநீங்கி —
பரம்பொருள்காணும் - மேலாயபொருளைக் காணவேண்டுமென்னும் —
நேசமடைந்தனை - விருப்பத்தையடைந்தாய்—நின்னைநிகர்ப்பார் - உன்னை
யொப்பாரை — காசினியின்மிசை - பூமியின்மேல் — கண்டிலமென்று -
பார்த்திலமென்று. எ - று. தேசிகன் மகிழ்ந்து கண்டிலம் எனக்கூட்டி
முடிக்க. பாசமகன்றெனல் - நீங்கற் பொருள். (௨௧)

பிறப்பொரு கோடி பிறந்து பிறந்து
புறக்கரு மங்கள் புரிந்திடி னும்பொய்
மறப்புறு மாணவ வல்லிரு ளின்றிச்
சிறப்புறு முத்தி செறிந்திடு வாரோ.

(இ - ள்.) பிறப்பொருகோடி - கோடிபிறப்பு — பிறந்துபிறந்து *
செனித்து செனித்து — புறம் - பகிர்முகமாக — கருமங்கள் - சிவபுண்.
னியமுதலிய சற்கருமங்களை — புரிந்திடினும் - செய்தாலும் — பொய்-

பொய்யாகிய மாயைகாரணமாக — மறப்புறும் - தன்னுண்மை வடிவை
மறக்கத்தக்க — ஆணவ வல்லிருளின்றி - ஆணவமென்னுங்கொடியவிரு
ளின்றி — சிறப்புறும் - சிறப்பாகவடையத்தக்க — முத்தி - முத்தியை —
செறிந்திவாரோ - அடைவார்களோ. எ - று. ஆணவநசிப்பிறுமுத்
தியை புறக்கருமங்கள்செய்து அடைதற்பாலரோவெனமுடிக்க. புரிந்தி
டினும் என்பதில் உம்மை, இழிவுசிறப்பு. மாயைக்குவடிவம்பொய்யாதலால்
பொய்யை மாயை யென்றது காரணவாகுபெயர். மறப்புறுவென்றதனால்
தன்னுண்மை வடிவைவருவித்தாம். ஆணவவல்லிருளெனல் - உருவகம். (1)

மரிப்பொடுதிப்பு மறிக்குது மென்று
கருத்தை வெளிக்கரு மத்தின் விடுத்து
விரிக்குத னெய்யை விடுத்தெரி கின்ற
நெருப்பை யவிப்ப நினைப்பதை யொக்கும்.

(இ - ள்.) மரிப்பொடு - இறப்போடு — உதிப்பு - பிறப்பை — மறிக்
குதுமென்று - ஒழிப்போமென்று — கருத்தை - எண்ணத்தை — வெளிக்
கருமத்தின்விடுத்து - சிவபுண்ணியகருமங்களில்செலுத்தி — விரிக்குதல் -
விரியச்செய்தல் — எரிகின்றநெருப்பை - எரியப்பட்டநெருப்பை — நெய்
யைவிடுத்து - நெய்யைவிட்டு — அவிப்ப - தணிக்க — நினைப்பதையொக்
கும் - நினைப்பதுபோலும். எ - று. பிறப்பிறப்பொழிக்குதுமென சிவபுண்
ணியாதி கருமமியற்ற கருத்தையிரித்தல், நெருப்பையவிக்க நெய்சொரி
வதுபோலுமென்க. ஞானமின்றிமுத்தியெய்தாதென்பது கருத்து. (௨௩)

மட்டற வோடு மனத்தை நிறுத்திக்
கட்டுதல் வீடு விடுத்திடல் கட்டன்
ஒட்டிய பண்பி னுரைத்தல் மப்பேர்ச்
சிட்ட னவட்கருள் செய்தன னன்றே.

(இ - ள்.) மட்டற - தடையின்றி—ஒடுமனத்தை - ஒடுகின்றமனதை
—நிறுத்தி - சலியாதுநிறுத்தி — கட்டுதல் - தன்வயப்படுத்தல் — வீடு -
முத்தியாம் — விடுத்திடல் - அதனிஷ்டப்படிவிட்டுவிடுதல் — கட்டன் -
தன்வயப்படுத்தலன்று — ஒட்டிய - பொருந்திய — பண்பினுரைத்து -
குணங்களாக்கறி — அலம்பேர் - அல்லமென்னும்பெயரையுடைய
—கட்டன் - பிரியமுடையோன் — அவட்கு - அந்தமுத்தாயியம்மைக்கு
—அருள்செய்தனன் - அதுக்கிரகித்தான். எ - று. அன்று, ஏ அசைகள்.
மனதெனல் - பகிர்முகமாகப் பிரதிபலித்தஞெப்பின்புரிப்பை. கட்டுதல்

அந்தர்முகப்படுத்தல். விடுத்திடல் - பகர்முகப்படுத்தல் - கட்டுதல் வீடெனவே, விடுத்திடல்கட்டன்மென்பது பிறப்பென்றாயிற்று. ஒட்டியுண் பென்றதனால் வஸ்துவக்கியைந்தகுணமெனப்பெற்றும், இங்கே சிட்டனென்றது தன்னையுள்ளவாறுணர்வார்க்குரியனெனலை. (௨௪)

தத்துவ முற்று மயக்குவ தள்ளி
மெய்த்த தனைப்பெற வேறு கொடுத்தான்
பொய்த்துறு குப்பை கிளைத்தொளி பொங்கு
முத்தை யளித்தென முத்தை தனக்கு.

(இ - ள்.) பொய்த்துறுகுப்பை - வறியகுப்பையை — கிளைத்து - கோழியானதுசீய்த்து — ஒளிபொங்குமுத்தை - பிரகாசமிக்கமுத்தை — அளித்தென - கொடுத்தாற்போல — முத்தை — தனக்கு - முத்தாயியம்மைக்கு — மயக்குவ - விபரீதத்தன்மையவாகிய — தத்துவமும் — தத்துவக்கூட்டமனைத்தையும் — தள்ளி - ஆராய்ச்சியால் தனித்தனியாக வல்ல வல்ல வெனத்தள்ளி — வேறு - அவற்றிற்குவெதிருத்தமாக — மெய்த்த - உண்மையாயுள்ள — தனைப்பெற - தனதெதார்த்தநிலையைப் பெற — கொடுத்தான் — அல்லம னனுக்கிரகித்தனன். எ - று. கோழி குப்பைகிளைக்க முத்துவெளிப்பட்டாற்போல முத்தாயியம்மைமுன் தத்துவக்குப்பையாயத் தானென்பதினிலை வெளிப்பட்டதெனப் பொருள் கொள்க. உபமானத்தில் கோழிவருவித்தாற்போல உபமேயத்தில் அல்லமனெனலைவருவித்தாம். முத்தெனல் குப்பையுளொன்றாக நின்றற்போல தானெனலும் தத்துவக்குப்பையுள் ஒன்றாகநின்றதெனக் குறிப்பித்தார். கோழிசீய்க்காவிடத்தி லெங்ஙனமுத்து வெளிப்படாதோ அங்ஙனம் தத்துவக்குப்பையை யாயாவிடத்துத் தானெனல் வெளியாகாதென்பது கருத்து. எனவே, தானெனலைத்தவிர ஞானஞ்ஞானமின்றேனும் அவற்றை முற்று மாயாவிடத்துத்தானெனலெங்ஙனம்விளங்கு மெனப்பெற்றும், பெறவே தானெனற்கே சலட்சண விலட்சணமெனல் கண்டாம். (௨௫)

வீடு விரும்பி வெறுத்திலன் மெய்யைத்
தாடரு மொண்குர வன்றனை யெங்கு
நாடி யுழன்றில னனுய வென்னைத்
தேடி யடைந்தருள் செய்தனை யென்று,

(இ - ள்.) வீடுவிரும்பி - ஐக்கியமுத்திவேண்டி — மெய்யைவெறுத்தி
லன் னுடையவெறுத்தேனல்லன் — தாடரும் - திருவடிதீட்சைதரும்
— ஒண்குரவன்றனை - ஞானசிரியனை — எங்குநாடியுமுன்றிலன் - எவ்வி
டத்துந்தேடியலைந்தேனில்லன் — நான் - இங்ஙனமாயநான் — உய - கிரு
தார்த்தனாக — என்னைத்தேடியடைந்து - என்னையொருபொருளாகத்
தேடிவந்து—அருள்செய்தனையென்று - அதுக்கிரகித்தாயென்றுசொல்லி.
எ - று. உய்யவென்றது உயவென்றாயது இடைக்குறை. தன்னை யபாத்
திரி யெனக்குறிக்க இங்ஙனங்கூறினானென்க. (௨௬)

அல்லமனென்னு மருட்குர வன்றாள்
புல்லி வணங்குபு பொற்கொடியன்னாள்
செல்ல லகன்று சிதம்பர மெய்தி
யெல்லையி லின்பொ டிருந்தன ளம்மா.

(இ - ள்.) அல்லமனென்னும் - அல்லமதேவனென்கிற — அருள் -
கிருபைதங்கிய — குரவன் - ஞானசிரியனது — தான் - திருவடிகளை —
புல்லி - தழுவி — வணங்குபு - வணங்கி — பொற்கொடியன்னாள் - பொற்
கொடி போன்றவள் — செல்லலகன்று - அல்லவற்றைநிலையெனச்சேறல
கன்று — சிதம்பரமெய்தி - சிதம்பரமாகத்தானமைந்து — எல்லையில் -
எல்லையற்ற — இன்பொடிருந்தனள் - டேரில்பநிலையாயினள். எ - று.
அம்மா வியப்புமொழி. செல்லலகறலாவது :— ஆங்காங்கு மெய்நிலை
போற்காணும் சச்சிதானந்தநிலைகளைக்கண்டுகண்டகறலை. (௨௭)

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி

முற்றிற்று.

ஆட்கதி - ௧௨ - இ, விருத்தங்கள் - ௬௪௭.

உ

பதின்மூன்றாவது

சித்தராமையர்கதி

வேறு.

காமரு சித்த, ராம னிடத்திற்,
போமணல் சொற்ற, சீர்மை யுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) காமரு - அழகிய — சித்தராமனிடத்தில் - சித்தராம
ரென்பவரிடத்தில் — போமணல் - போகிய அல்லமன் — சொற்ற -
சொல்லிய — சீர்மை - மேலாயநிலையை — உரைப்பாம் - சொல்லுவாம்.
எ - று. காமருவென்பது பூங்காவனமுதலிய வறங்களைப்பொருந்திய
வெணினுமமையும். அண்ணலெனற்பாலது அணலென்றாயது இடைக்
குறை. இங்கே சீர்மைபெனல் - எவற்றிற்குஞ் சிறந்தநிலையை. (க)

செல்லல் களைந்து, நல்லறி விற்பஞ்,
சொல்லுவ னென்னு, மல்லம னென்பான்.

(இ - ள்.) செல்லல் - அல்லாதநெறிகளிற்சேறலை — களைந்து - நீக்கி
— நல்லறிவு - மெய்யுணர்வையும் — இன்பம் - பேரின்பத்தையும் — சொல்
லுவனென்னும் - உணர்த்தத் தக்கவனென்னும் — அல்லமனென்பான் - அல்
லமதேவனென்று சொல்லப்படுவோன். எ - று. நல்லறிவிற்பமென்றத
னும் செல்லலெனற்கு அல்லாதநெறிகளிற் சேறலெனவுரைகொண்டாம்.
நல்லென்ற வடமொழியால் பேரறிவு பேரின்பமென்றும். (உ)

கரும யோகமும், கிரியை யாவையும்,
மருவி ராமன்வாழ், புரியை மேவினான்.

(இ - ள்.) கருமயோகமும் - கருமயோகத்தையும் — கிரியையாவை
யும் - கிரியாமார்க்கங்களனைத்தையும் — மருவி - பொருந்தி — ராமன் -
சித்தராமரென்போர் — வாழ்புரியை - வாழ்கின்றபட்டணத்தை — மேவி
னான் - அடைந்தான். எ - று. எனவே ஞானயோகியன்மெனப்பெற்றும். ()

வாவி யாலயங், காவி ராமனா,

ரேவ லாளர்செய், தோவி லாமையை.

(இ - ள்.) வாவி - தடாகங்களையும் — ஆலயம் - தேவாலயங்களையும் — கா - பூங்காவனங்களையும் — இராமனார் - சித்தராமருடைய — ஏவ லாளர் - ஏவலாளிகள் — செய்தோவிலாமையை - செய்யும்பணிகள் ஒழி வில்லாமையை. எ - று. வாவிதோண்டலும் ஆலயங்கட்டுதலும் காவளர்த் தலும் என்னுஞ் சிறப்புவினைகளைக்குறிக்கப் பொதுப்படச்செய்தென்றார். ஒவிலாமை எதிர்மறைவினையாலும்பெயர். ஒதல் - ஒழிதல். (சு)

பார்த்தரு ளண்ணன், மூத்த விராமன்,

வார்த்தை யறிந்த, கூத்தின னென்றே.

(இ - ள்.) பார்த்தருள் - கண்ட — அண்ணல் - அல்லமன்—மூத்த - வியப்பில்மூத்த — இராமன் - சித்தராமனென்னும் பெயருடையவன் — வார்த்தையறிந்த - விபரீதமொழிகளுணர்ந்த — கூத்தினன் - அவ்வாறு காட்டு நடிப்புடையவன் — என்று - இவனாகுமென்றுசொல்லி. எ - று. இவை யிவனைக்காண்டலுமேழும் குறிப்பாதலால் திருட்டாவருத்தாபத்தி.

பேரறி வின்னான், சார விருந்த,

ஆரினு மில்லென், ஞா விகழ்ந்தே.

(இ - ள்.) பேரறிவு - பேரறிவெனல் — இன்னான்சாரவிருந்த - இத் தகையோன் சார்த்தங்கிடம்பெற்றின்ற — ஊரினுமில்லென்று - ஊரிலுமில் லையென்று — ஆரவிகழ்ந்து - மிகவுமிகழ்ந்து. எ - று. பேரறிவென லொன்றுண்டெனலுக்கேட்டுமறியானென்பார் இம்மனங்கூறினார். கூற வே, சிழாயநெறியையறிவனென்பதாயிற்று. ஊரினுமென்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. சமீபித்ததாதலி னின்னானென்றும். (சு)

இல்ல மகன்றிவ், வல்ல லடைந்தா,

னல்ல பசும்பொன், வல்லி யுவந்தான்.

(இ - ள்.) நல்ல - யாவர்க்குமினிய — பசும்பொன் - பசியபொன் னிறமுள்ள—வல்லி - வல்லிக்கொடிபோன்றவிலக்குமி—உவந்தான் - விறு ம்பி—இல்லமகன்று - துறவறம்பெற்று — இவ்வல்லல் - இந்தத்தொலையா வல்லலை — அடைந்தான் - அடைந்தனன். எ - று. வினையுற்றே வினை

எச்சமாகனுமென்றவிதியால் உவந்தென்றாக்குக. இவன் துறந்தது மிக்க செல்வம் வேண்டியன்றி முத்தியடைதற்கன்றெனப்பெற்றும். இவ்வல்ல லாவது:— ஆலயம்புதுக்கல், பூங்காவனமாக்கல், தடாகங்கள் தோண்டல் முதலியவற்றாலாய வல்லலை. எனவே, இல்லந்துறந்தும் பயனின் மென்பதாயிற்று. வல்லி - உவமையாகுபெயர். (எ)

என்று நினைந்து, நன்றுற வாவி,

யொன்றகழ் வார்பாற், சென்றிது சொல்வான்.

(இ - ள்.) என்றுநினைந்து - இவ்வாறுகநினைத்து — நன்றுற - நன்றாக—வாவிவொன்று - ஓர்தடாகத்தை—அகழ்வார்பாற்சென்று - தோண்டிபவர்களிடத்தின்போய் — இதுசொல்வான் - இதைச்சொல்லவற்றான். எ - று. அகழ்வார் - அவனதுபணி செய்வோர். (அ)

வேறு.

ஒட்ட ராம னுளத்தினி

லிட்டம் யாதுகொ லித்தொழின்

முட்டி லாமன் முயன்றனன்

கொட்டி வீழு மிகுத்தல்போல்.

(இ - ள்.) ஒட்டராமன் - ஒட்டராமனென்பவன் — உளத்தினில் தன்மனதில் — இட்டம்யாதுகொல் - இவ்வுட்டம்யாதோ — இத்தொழில் - இங்ஙனமாயதொண்டுகளை — முட்டிலாமல் - யாதோரிடையுறுமின்றி — கொட்டி - நெல்லைக்குத்தி — வீழ் - அதனாலிழுக்கின்ற — உமிகுத்தல் போல் - உமியைக்குத்துதல்போல் — முயன்றனன் - செய்யாநின்றனன். எ - று. ஒட்டராமனிங்ஙனமாயதொண்டிபுரிதல் நெல்லைக்குத்தி யுமியை யுங் குத்துவார்போல்வ தென்க. கொல் ஐயம். கொட்டியென்பதனால் நெல்வருவிக்கப்பட்டது. கொட்டிவீ மூமிகுத்தல்போல் ஒட்டராமன் இத் தொழில்முட்டிலாமல் முயன்றனனெனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அவன் இங்ஙனமாய பயனற்றதொண்டிபுரிதற்கு அவனதுள்ளக்கருத்து யாதோ வென்றாரென்க. (க)

விழங்கி றைப்ப விடுத்தல்போற்

றொழிற்கு ளெய்த்துறு தொழினுமை

யிழைக்க விட்டதெனென்றிட

ரொழிக்க லுற்றவ னேதினான்.

(இ - ள்.) விழற்கு - விழலுக்கு—இமைப்ப - தண்ணீர்பாய்ச்ச—விடித் தல்போல் - கால்வாய்வழியாகவிடித்தல்போல — தொழிற்குள் - எல்லாத் தொழிலுக்குள்ளும்—எய்த்துறு - சோர்வுற்றகியைந்த—தொழிலிழைக்க- தொழில்செய்ய—நுமைவிட்டது - உங்கனையேவியது —எனென்று - என் னகாரணமென்று—இடர் - துன்பங்களனைத்தையும் — ஒழிக்கலுற்றவன் - ஒழிக்கப்பெற்றப்பட்டவனாகியவல்லமன்—ஒதினான் - சொன்னான். எ - று. எல்லாத்தொழில்களுள்ளும் மிக்க கஷ்டத்தைத்தருமித்தொழிலை விழ லுக்கு நீரிமைப்பார்போல் இவனேற்றுக் கொண்டகாரணம் யாதென்று னென்க. இடரொழித்தல் - சங்கற்பநாசஞ்செய்தலை. எனென்றதும், நுமையென்பதும் இடைக்குறை. ஒழிக்கலுற்றவன் வினையாலணையும் பெயர்.

(௧௦)

சார்ந்த னேதிய தாழ்மொழி

காய்ந்த வேலிரு காதினும்

போந்த போன்று புகுந்தன

மாந்த ராகுல மன்னினார்.

(இ - ள்.) சார்த்தன் - உபசார்தவடிவனாகிய வல்லமன்—ஒதிய - சொல் லிய — தாழ்மொழி - இரக்கமானவசனங்கள் — காய்ந்த - அனலிற்காய் ந்த — வேல் - வேலாயுதமானது — இருகாதினும் - இரண்டுகாதுகளி லும் — போந்த போன்று - நுழைந்தாற்போல—புகுந்தன - நுழைந்தன — (இதனால்) மாந்தர் - அங்குள்ளமனிதர்கள் — ஆகுலமன்னினார் - வருத் தமடைந்தனர். எ - று. புகுந்தனவென்றதனால் மொழியைப் பன்மை யாக்கினும். இங்கே மாந்தரென்பது - அவனதேவலாளரை.

(௧௧)

அறமழித்தனை யன்றியு

நெறிய நக்குரு நிர்த்தனை

பெறவு ரைத்தனை பித்தவென்

றுறவுறுத்தன ரொட்டலர்.

(இ - ள்.) அறமழித்தனை - தருமநெறிகளை நாசஞ்செய்தாய்—அன்றி யும் - இஃதன்றியும்—நெறியற - முறைவழுவ — குருநிர்த்தனைபெற - குரு னாவணையுண்டாக—உரைத்தனை - மொழிந்தாய்—பித்தவென்று - பித்து கொண்டவனென்பென்று—ஒட்டலர் - யாதோர்தொடர்புமற்ற வுலகத்தேவ

லாளிகள் — உறவுறுத்தனர் - மிகச்சீறினர். எ - று. பித்தவென்பது விளி. ஒட்டு - நேசம், அலர் - அல்லாதவர். (௧௨)

ஒட்ட னென்றனை யும்பருஞ்
சிட்ட னென்றுகொள் சித்தனைத்
துட்ட வென்று சுளித்தனர்
வெட்டி ருந்தட மேவினோர்.

(இ - ள்.) உம்பரும் - தேவர்களும் — சிட்டனென்றுகொள் - நேச னுக்கொள்ளத்தக்க — சித்தனை - எங்கள்சித்தராமரை — ஒட்டனென் றனை - ஒட்டராமனென்றாய் — துட்டவென்று - துட்டனெயென்று — வெட்டி - வெட்டிகின்ற — இரும் - பெரிதாகிய — தடம் - தடாகத்தின் கண் — மேவினோர் - இருந்தவர்கள் — சுளித்தனர் - முகஞ் சுளித்தார் கள். எ - று. ஏனையோருமென ஒழிந்துநிற்பதால் உம்பரும் என்பதி லும்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சம். துட்டவென்பது விளி. (௧௩)

வேறு.

மெய்த்தட மகழ்பவர் வினையை யன்றியே
சித்தர்தஞ் செயலொரு சிறிது மின்மையான்
மத்தர் துங் குரவனை மண்ணி னும்மினு
முத்தம வொட்டனென் றுரைத்து மென்றனன்.

(இ - ள்.) மெய் - தேகத்தினால்—தடம் - தடாகத்தை—அகழ்பவர் - தோண்டிபவர்களுடைய — வினையையன்றி - தொழிலையல்லாமல் — சித் தர்தஞ்செயல் - சித்துபுருஷானுடைய செயல்களில் — ஒருசிறிதுமின்மை யால் - ஓரற்பத்தொழிவு மில்லாமையால் — மத்தர் - உன்மத்தராகிய — துங்குரவனை - உமதாசிரியனை — மண்ணினும் - பூமியிலும் — இனும் - இன்னமும் — உத்தமவொட்டனென்று - உத்தமவொட்டனெனப் பெயர் கொடுத்து — உரைத்தும் - அழைக்கின்றோம் — என்றனன் - என்றல்ல மன் சொல்லினன். எ - று. மண்ணினும் என்பதி லும்மை இழிவு சிறப்பு. இனுமென்பது இடைக்குறை. (௧௪)

நிகழ்ந்துல கிடைநிலை நிற்கு நல்லற
முகந்துசெய் பவன்றனை யும்ப னேயெனப்

புகழ்ந்தவர் புண்ணியர் பொருமை யானிழித்
திசுழ்ந்தவர் நரகரென் றிசைப்பர் நல்லவர்.

(இ - ள்.) நிகழ்ந்து - சான்றோரால் நடந்து—உலகிடை - உலகத்தில்
—நிலைநிற்கும் - நிலைநிற்கின்ற — நல்லம் - நல்லதருமங்களை - உகந்து -
விரும்பி — செய்பவன் தனை - செய்கிறவனை — உம்பனையென - தேவ
னையென்று — புகழ்ந்தவர் - துதித்தவர்கள் — புண்ணியர் - புண்ணிய
வான்களென்றும் — பொருமையான் - பொருமையினால் — இழித்து -
இழிவுபடுத்தி — இசுழ்ந்தவர் - தூஷித்தவர்கள் — நரகரென்று - பாவிக
ளென்றும் — இசைப்பர் நல்லவர் - நல்லோர்கள் சொல்வார்கள். எ - று.
என்றென்பதைப் புண்ணியரோடுங்கூட்டுக. (கரு)

மறவினை யுடையரை மாற்றித் தூயநல்
லறவினை யுடையரை யறிந்திட்டு ன்னரோ
டுறவினை யடைந்திலை யொப்பக் கண்டறத்
துறவினை யுளையென வொட்டர் சொல்லினார்.

(இ - ள்.) மறவினையுடையரை - தீச்செயலினரை — மாற்றி - நீக்கி
—தூய - பரிசுத்தமாகிய — நல் - நல்ல — அறவினையுடையரை - சன்
மார்க்கநெறியினரை — அறிந்திட்டு - தெரிந்து — அன்னரோடு - அத்த
கையினரோடு — உறவினையடைந்திலை - உறவுகொண்டாயில்லை — ஒப்பக்
கண்டு - சமமாகக்கண்டு — அறத்துறவினை - சன்மார்க்கத்தைத் துறக்கும்
வினையை — உளை - உடைத்தானவனாயிருக்கின்றனை — என - என்று —
ஒட்டாசொல்லினார் - ஒட்டார்கள்கொன்னார்கள். எ - று. இருவினையில்
தக்கதினையதென்றறியாமல் இரண்டுஞ்சமமென்று புண்ணியகன்மத்தை
ஒழித்தாயென்றன ரென்க. (கசு)

ஓங்கிரு வினைகளு மொப்பக் கண்டவர்
தாங்களென் றனையொரு தமரிற் பேணுவ
ராங்கவை யிரண்டையு மடைந்து போயுழ
னீங்களென் றனையுணர் நெறியிலீ ரென்றான்.

(இ - ள்.) ஓங்கிருவினைகளும் - மிக்கவிருவினைகளையும்—ஒப்பக்கண்ட
வர்தாங்கள் - சமமாகக்கண்டவர்கள்—என்றனை - என்னை — ஒருதமரில் -
உறவினர்களிலொருவனாக — பேணுவர் - ஏற்பார்கள் — ஆங்கவையிரண்
டையும் - அங்கனமாயவிருவினைகளையும்—அடைந்து - சேர்ந்து—போய்

பிறவிகடோறுஞ்சென்று — உழல் - மாறிமாதியுழல்கின்ற — நீங்கள் - பாமர ராகியநீங்கள் — என்றனையுணர் - என்னையினையென்றுணரத் தக்க — நெறியிலீர் - வழியில்லாதவர்கள் — என்றான் - என்றல்லமன் கூறினன். எ - று. என்னை அறிபவர் இருவினையொப்பினரேயன்றி நீங்களல்லரெனத் தெரிவித்தனென்க. ஆங்கவையிரண்டையும்டைந்து போயுழனீங்களெனவே, அங்ஙனமுழமல் எங்களுக்கிங் றெண்டதைக்குறிப்பிக்கப்பெற்றும். (௨௭)

எனக்கற வினையுமி லென்று கூறின
யுனக்கொரு கதியிலென்றுண்மை கூறியே
சினத்தனர் நிலனகழ் சிறியர் யாவரும்
தனக்கினை தானெனும் தம்பி ரானையே.

(இ - ள்.) நிலனகழ் - நிலத்தைவெட்டுகின்ற — சிறியர்யாவரும் - அறிவினர்களெல்லாம் — தனக்கினை தானெனும் - தனக்குத்தானையொப்பென்ற — தம்பிரானே - அல்லமனைநோக்கி — அறிவினையும் - புண்ணிய கர்மமும் — எனக்கிலென்றுகூறினாய் - எனக்குடன்பாடன்றெனச்சொல்லினை — (ஆதலின்) உனக்கொருகதியிலென்று - உனக்கொருகதியில்லையென்று — உண்மைகூறி - உண்மையைவிளம்பி—சினத்தனர் - கோபித்தனர். எ - று. உனக்கொருகதியும் என்பதிலும்மை எஞ்சியது. நிலனகழ்சிறியரெனவே - ஒட்டரெனப்பெற்றும். தனக்கினை தானெனந்து - அறிவே வழவாயதை. (௨௮)

முற்றிய கல்வியின் மூடர்நீ விர்துங்
கற்றறி மூட னுங் கறைமி னன்னவ
ஹற்றன னெனிலவ னுணர்வுஞ் சொல்லின
லிற்றென வுணர்வமென் றெந்தை கூறினான்.

(இ - ள்.) முற்றியகல்வி - கல்விஞானத்தோச்சி — இல் - இல்லாத — நீவிர் - நீங்கள் — மூடர் - மூடர்களே — (ஆதலின்) நுங்கற்றறிமூடனுக்கு - கற்றறிமூடனாகியவுங்களெசமானுக்கு — அறையின் - எனதுவரவைத்தெரிவியுங்கள் — அன்னவன் - அத்தகையானு மூடசிரேட்டன் — உற்றனெனில் - இங்குவருவனாயின் — அவனுணர்வும் - அவன்விவேகத்தையும் — இற்றென - இப்படிப்பட்டதென்று — சொல்லினால் - அவன்வாய்மொழியால் — உணர்வமென்று - அறிவோமென்று — எந்தைகூறினான் - அல்லமன்சொல்லினன். எ - று. எந்தை - எமதுதந்தை. முற்றிய

கல்வியிலெனவே, அற்பகல்வியெனப்பெற்றும். செயற்கரியசெய்வர்பெரியரென்ப திவன்கணில்லாமையின் கற்றறிமூடனென்றார். உங்களுணர்வையுணர்ந்ததுமன்றியெனப் பொருடரநின்றவின் அவனுணர்வும் என்பது ஹம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சம். (௧௯)

சேடனும் புகழ்வுறுஞ் சித்த ராமனை

மூடனென் றுரைத்தவம் மொழிக யந்தொடாத்

தோடருங் கொட்டினோர் சீற்றத் துப்பெனு

நீடுவெந் தழல்சொரி நெய்நி கர்த்ததால்.

(இ - ள்.) சேடனும் - ஆதிசேடனும் - புகழ்வுறும் - துதிக்கத்தக்க - சித்தராமனை - சித்தராமரென்பவரை - மூடனென் றுரைத்த - மூடனென்றுசொன்ன - அம்மொழி - அந்தவார்த்தை - கயம் - தடாகத்தை - தொடா - தோண்டி - தோடரும் - தோளில்வைக்கும் - கொட்டினோர் - மண்வெட்டியையுடையோரது - சீற்றத்துப்பெனும் - கோபவலியென்கின்ற - நீடு - நீண்ட - வெந்தழல் - கொடியவக்கினியில் - சொரிவிடுகின்ற - நெய்நிகர்த்தது - நெய்க்கொப்பாயது. எ - று. ஆல் - அசை. சேடனுமென்பதிலும்மை உயர்வுசிறப்பு. மொழி நெய்நிகர்த்ததெனக் கூட்டி முடிக்க. துப்பு பகையெனினுமமையும். துப்பெனுந்தழல் உருவகம். (௨௦)

இறுக்கின ரமூக்குடை யெயிறு மென்றன

ருறுக்கின ரதிர்த்தன ருயிர்த்து மீசையை

முறுக்கினர் நகைத்தனர் முருட்டுக் கைகளாற்

பெறுக்கினர் சிலைகளைப் பெருஞ்சி னத்தராய்.

(இ - ள்.) இறுக்கினர் - கடிந்துபேசினர் - அமூக்குடை - ஊத்தை நிறைந்த - எயிறுமென்றனர் - பல்லைக்கடித்தனர் - உறுக்கினர் - சினக்குறிப்பைக்காட்டினர் - அதிர்த்தனர் - கூச்சலிட்டனர் - உயிர்த்து - பெருமூச்சுகொண்டு - மீசையைமுறுக்கினர் - மீசையைமுறுக்கினர்கள் - நகைத்தனர் - கோபமிகுதியால்கிரித்தனர் - முருட்டுக்கைகளால் - முருட்டுக்கைகளினாலே - பெருஞ்சினத்தராய் - மிக்ககோபமுடையராய் - பெறுக்கினர்சிலைகளை - கல்லுகளைப்பெறுக்கினார்கள். எ - று. இங்கே நகைத்தல் உவப்பாலன்றென்க. (௨௧)

நங்குர வனையிகழ் நயமிலான்றனை
யிங்கொரு சிலையினு லெறிந்து கொல்லுதல்
பொங்குறு மறமொடு புகழு மாகுமென்
றெங்குர வனையவ ரெதிர்ந்து குழ் ப்தனர்.

(இ - ள்.) நங்குரவனை - நமதாசிரியனை—இகழ் - தூஷிக்கின்ற—நய
மிலான்றனை - பயனற்றவனோ — இங்கொருசிலையினால் - இங்கோகல்லி
னால்—எறிந்து - வீசி—கொல்லுதல் - கொலைசெய்தல் — பொங்குறும் -
மேலாய—அறமொடு - நாமமும்—புகழும் - ிர்த்தியும் — ஆகுமென்று -
உண்டாகுமென்று—எங்குரவனோ - எமதாசிரியனாகிய அல்லமனை—அவர்-
அந்த ஒட்டாகள்—எதிர்த்து - விரோதித்து — குழந்தை - சுற்றிக்கொண்
டார்கள். எ - று. பொங்குறல் பிரகாசித்த லெனினுமமையும். (௨௨)

கட்டுமின் பிடிமினுங் கட்டிற் றொட்டினால்
வெட்டுமி னிந்தைசொல் வாயின் வெண்பலேத்
தட்டுரி னெறிமின்வன் றலேகு மைந்திடக்
குட்டுமி னெனவுளங் கொதித்துக் கூடினாள்.

(இ - ள்.) கட்டுமின் - கயிற்றாற்கட்டுங்கள்—பிடி மின் - சேர்த்துப்பி
டியுங்கள்—தாங்கரத்தில் - உங்கள்கையிலுள்ள—கொட்டினால் - மண்வெட்
டியால்—வெட்டுமின் - வெட்டிவிடுங்கள் — நிந்தைசொல்வாயில் - பழிக்
கின்றவாயிலுள்ள — வெண் - வெண்மையாகிய — பலேத்தட்டுமின் - பல்
லேத்தட்டிவிடுங்கள் — வன்றலை - வலியதலையை—எறிமின் - வெட்டியெ
றியுங்கள்—குமைந்திட - குழியுண்டாக—குட்டுமின் - குட்டுங்கள்—என -
என்று — உளங்கொதித்து - மனங்கொதித்து — கூடினாள் - ஒன்றாகக்கூ
டினார்கள். எ - று. அடிமின்னப்பாடமுமுண்டு. உளமென்பது இடைக்
குறை. (௨௩)

என்மன விருளற வெழுந்த வல்லமன்
மின்மலி வுறுதிரு மேனி மீதிடிச்
சொன்மலி யொட்ட லி குழ்ந்து கொண்டுவன்
கன்மழை சொரிந்தனி கைச விப்பவோ.

(இ - ள்.) என் - அடிமேனது—மனவிருளற - மனோவந்தகாரநீங்க—
எழுந்த - எழுந்தருளியவந்த—அல்லமன் - அல்லமதேவரது—மின்மலிவுறு -
சுரு

பிரகாசமிருந்த—திருமேனிமீது - அழகியவுடலின்மேல் — இடிச்சொல் -
இடிபோன்றசொற்களால் — மலி - மிருந்த — ஒட்டலர் - பகைஞர்கள் —
குழந்துகொண்டு - சுற்றிக்கொண்டு—வல் - கடிய—கன்மழை-கல்மாரிகளை
—கைசலிப்ப - கைசலிக்குமளவும்—சொரிந்தனர் - எறிந்தார்கள். எ - று.
மனவிருள் - அல்லதைப்பொருளாகக்கொள்ளுமயக்கத்தை. (உச)

சாக்கிய னாரெறி தனிக்க லன்றிமெய்
நோக்கிலர் தாமொரு தூறு கோடிகள்
மீக்கிளர் சோதிதன் மீது வீசினுந்
தாக்குறு மோவவை தாக்கு றுவரோ.

(இ - ள்.) சாக்கியனார் - சாக்கியநாயனார்—எறி - முன்னரெறிந்த—
தனிக்கலன்றி - ஒப்பற்றகல்லாலல்லாமல்—மெய்நோக்கிலர் - கோபத்தாலு
டலைப்பாராமல்—தாம் - தாங்கள்—ஒருதூறுகோடிகல் - ஒருதூறுகோடி
கல்லுகளை—மீக்கிளர் - எவற்றினுமேலாவிளங்கும்—சோதிதன்மீது - சுயஞ்
சோதியாகிய அல்லமன்மேல் — வீசினும் - எறியினும் — தாக்குறுமோ -
படுமோ—அவை - அவற்றால்—தாக்குறாவரோ - படப்பெறுவரோ. எ-று.
கல்லும்படாது படவுமிடங்கொடார் என்பார், தாக்குறுமோ அவை தாக்
குறாவரோ என்றார். இவ்விரண்டோகாரமும் எதிர்மறை. எனவே, சாக்
கியனாரெறிந்தகல்லுபடவும் அதற்கியைந்ததுமன்றி மற்றொன்றற்குடன்
படாரெனப்பெற்றும். கலன்றி இடைக்குறை. வீசினும் என்பதிலும்மை
இழிவுசிறப்பு. (உரு)

கொடியவ ரெறிந்தகல் குவியக் குன்றென
முடிமிசை நின்றனன் முத்த னல்லமன்
புடவியி னுடனிடழல் புதைப்ப வந்நிழல்
கடிதின்னின் மீமிசை காணுந் தன்மைபோல்.

(இ - ள்.) கொடியவரெறிந்த - கொடியபாதகரெறிந்த—கல் - கல்லு
கள்—குன்றெனக்குவிய - மலைபோற்குவிய — முடிமிசை - அந்தக்குவிய
லின்முடிமேல்—முத்தனல்லமன் - முத்தனாகிய அல்லமதேவன் — நின்ற
னன் - நின்றான் — (யாதுபோல்வதெனின்) புடவியின் - பூமியின்கண்—
உடனிடழல் - தேகநிழலை—புதைப்ப - மூட—அந்நிழல் - அந்தநிழல் — கடி
தின்னின் - மிக்கவிரைவில் — மீமிசை - மேல்மேலாக — காணுந்தன்மை
போல் - காணும்விதம்போல. எ - று. இக்குறி ஞானசொற்பியெனக்

காட்டினிற்றது. அன்றேல், முரணும். முத்தனல்லமன் இருபெயரொட்டிப்
பண்புத்தொகை. (உசு)

ஒறுப்பவ னிழிந்தவ னொருவன் செய்தநோய்
பொறுப்பவ னடுவுளன் பொறுக்கு நெஞ்சமு
மறப்பவ னுயர்ந்தவ னென்று வாய்மையாற்
சிறப்பவ ரிம்முறை செப்பு வாரரோ.

(இ - ள்.) ஒறுப்பவன் - வெறுக்கத்தக்கவன் — இழிந்தவன் - தாழ்ந்
தவன் — ஒருவன்செய்தநோய் - ஒருவன்செய்தவருத்தத்தை — பொறுப்
பவன் - பொறுக்கத்தக்கவன்—நடுவுளன் - நடுநிலையுள்ளவன்—பொறுக்கு
நெஞ்சமும் - ஒருவாசெய்தகுற்றத்தைப் பொறுக்கின்றமனதையும் —
மறப்பவன் - மறக்கத்தக்கவன் — உயர்ந்தவனென்று - சிறந்தவனென்று
சொல்லும்படி — வாய்மையாற்சிறப்பவன் - உண்மமொழியால் மீக்குறு
வோன் — இம்முறை - இவ்வாறாக — செப்புவார் - ஒட்டர்கள் சொல்
வார்கள். எ - று. அரோ - அசை. யாதுசெய்தும் சனைந்திலனாதலின்
ஒறுப்பவனெனவும், யாதுவைதும் நாணந்தோன்றிலனாதலின் இழிந்தவ
னெனவும், யாதிடுக்கமுறச்செய்தும் வருந்திலனாதலின் ஒருவன்செய்த
நோய் பொறுப்பவனெனவும், இருவினையுள் ஒன்றன்பாலுஞ் சாய்ந்தில
னாதலின் நடுவுளனெனவும், ஒருவர்செய்ததிங்கைப் பொறுக்கத்தக்க மன
தையேனும் எண்ணாதவனாதலின் பொறுக்குநெஞ்சமுமறப்பவனெனவும்,
யாதுசெய்துந் தளர்வுறாதலின் உயர்ந்தவனெனவும், இவனஞ்சாது
வைதது இவன்பாலுண்மையிருத்தல்பற்றியாதலின் வாய்மையாற் சிறப்
பவனெனவுங்கூறினார். பொறுக்குநெஞ்சமும் என்றவும்மையால் பொறுக்
காதநெஞ்சமும் எனப்பெற்றும். எதிர்நின்று செப்புவானெனப் பாடமு
முண்டு. (உஎ)

திங்கினை யெதிர்நின்று செய்த போதினே
தாங்கிலன் முனிவினை மறந்து தாமரைத்
தேங்கமழ் மலரென முகஞ்சி ரப்புறீஇ
யிங்குநின் நிடுமிவன் யாண்டி ளான்கொலோ.

(இ - ள்.) திங்கினை - அனந்தவிடுக்கண்களை — எதிர்நின்று - நேரே
நின்று — செய்தபோதினே - செய்தவிடத்தும் — தாங்கிலன் - ஏலாதவ
னாய் — முனிவினைமறந்து - தனதுகோபத்தையுமறந்து — தேங்கமழ் -
மணம்வீசுகின்ற — தாமரைமலரென - அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போல.

— முகஞ்சிறப்புநீஇ - முகஞ்சற்றுஞ்சுளியாது—ஈங்கு - இவ்விடத்தில்—
நின்றிடுமிவன் - நிற்கின்றவிவன் — யாண்டுளான்கொலோ - எங்கிருப்ப
வனோ. எ - று. எதிர்நின்றசெய்த போதினே தாங்கிலனெனவே தூர
நின்றசெய்தபோது தாங்குவானுவென்னுஞ்சொல்லெஞ்சிறக்கப்பெற்றும்,
முகத்தைத் தாமரைமலருக்குவமித்தலின் இஃதுவாய்க்குறி. (உஅ)

மலர்மிசை லோதனோ மலர்க்கண் மாயனோ

பலர்புகழ் மழுவிறைவர் பாக னோனெனினி

லலனினிவன் பிழை வசாயுமவரிடத்தினு

மலனுள னென்றாகண் டவர்க ளின்றன.

(இ - ள்.) மலர்மிசை - தாமரைமலரினுள்ள—வெதனோ - பிரமனோ
— மலர்க்கண் - தாமரைமலர்போல் கண்களாயுடைய — மாயனோ -
விண்ணுவோ — பலர்புகழ் - யாவருந்ததிக்கப்பெற்ற — மழ - இளமை
யாகிய — விடைப்பாகனோ - 'விடை' த்தைவாசகமாக உடைய ருத்திரனோ
— எனில் - என்றால் — அலனினிவன் - இவன்யாவனுமல்லன் — பிழைசெயு
மவரிடத்தினும் - தங்குசெய்பவரிடத்தினும் — மலனுளனென்று - இத
மாகிற்பவனென்று — கண்டவர் - அங்கேயல்மனைக்கண்டவர்கள் —
மலன்றன - சொன்னார்கள். எ - று. பிழைசெயாதவரிடத்தும் மலனுள
னெனக்காட்டப் பிழைசெயுமவரிடத்தினும் மலனுளனென்றா. ஆதலின்
செயுமவரிடத்தினுமென்றதின் கண்ணுள்ள உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்ச
உம்மை. திரிமூர்த்திகளும் பிழைசெயுமவரிடத்தில் மலனுளன் அல்லாத
லின் அலனினிவென்றா. இம்மூன்றோகாரமும் ஐயம். (உக)

கல்லெறி படாமையைக் கண்ட வெட்டெல்

செல்லுறி னிவனொரு சூழ்ச்சி மந்திரம்

வல்லவ னிவன்றனை வலிந்து பற்றியே

கொல்லுவ மெனவெதிர் குறுகி னாரோ.

(இ - ள்.) கல்லெறி - கல்லெறித்துக்கு — படாமையை - தன்மேனி
மேற்படாமையை — கண்டவொட்டெல் - பார்த்தசத்தருக்கள் — சொல்
லுறின் - பேசுமிடத்து — இவன் - இந்தப்புருடன்—ஒருசூழ்ச்சி - ஓர்தந்
திரமான — மந்திரம் - மந்திரத்தில்—வல்லவன் - வல்லவனாகும்—இவன்
றனை - இப்படிப்பட்டவனை — வலிந்துபற்றி - பலவத்காரமாகப்பிடித்து—
கொல்லுவமென - கொன்றுவிடுவோமென்று — எதிர் - எதிரில் — குறுகி

றார் - குறுகிவந்தார்கள். எ - று. அரோ - அசை. கல்லெறிபடாமை - கல்லுக்குத்தப்பித்துக்கோடலை. வல்லவனென்பதில் ஆர் - வினையெஞ்சியது.()

குறுகலு மவன்பல கோலங் கொண்டன
 னிறைபுஷ்ப் கடந்தொறு நிலவு தோன்றல்போன்
 மறுகினர் நிலனகழ் மனிதர் பற்றுதற்
 கூறிகில ரினையெனன் றனையன் றன்னையோ.

(இ - ள்.) குறுகலும் - அவர்கள் பெருங்கிரவமும்—நிறைபுஷ்பம் - சலநிறைந்த—கடந்தொறும் - கடங்கடோறும் — நிலவுதோன்றல்போல் - பிரதிபிம்பசந்திரன்காணப்படுதல்போல — அவன் — அர்த்தவல்லமன் — பலகோலங்கொண்டனன் - பலவடிவங்கொண்டான் — நிலனகழ் - பூமியை வெட்டும் — மனிதர் - ஒட்டர்கள் — மறுகினர் - நிலைதேரியாது சுழன்றனர்—அனையன்றன்னே - அங்கனமா சின்றவல்லமன் — இனையென்று - இவன்தானென்று — பற்றுதற்கு - பிடித்தற்கு — அறிகிலர் - அறியாது கலங்கினார்கள். எ - று. குறுகலுமென்பதிலுண்மை எதிர்மறை. இக்கவி பிம்பப்பிரதிபிம்பா பாவம். நிலன் எழுத்துப்போலி. அகழ் வினைத் தொகை. (௩௧)

மருண்டனர் சித்தராமப்பெருந்தகை
 யிருந்தருளித் துயிலெயர் யினைப்ப வோடியே
 திருந்திய வடிமிசைச் சென்று வீழ்ந்தெழுந்
 தார்த்தையோ டனையவ ரதைதன் மேயினார்.

(இ - ள்.) மருண்டனர் - மருள்கொண்டவராய் — சித்தராமப்பெருந்தகை - சித்தராமனென்னும் பெருந்தகையோன் — இருந்தருளிடத்து - எழுந்தருளியிருந்தவிடத்தில் — மெய்யினைப்ப - தேகமினைப்புற — ஒடி - மிக்கவிரைவாகவோடி — திருந்திய - சிரேஷ்டமான — அடிமிசை - பாதங்களின்மேல் — சென்றுவீழ்ந்து - போய்வீழ்ந்து—எழுந்து - எழுந்து சின்று — அரந்தையோடு - மிக்கதுன்பத்தோடு — அனையவா - அந்தவொட்டர்கள்—அதைதன்மேயினார் - சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ - று. மெய்யினைப்பவெனல் மிக்கவிரைவைக்காட்டினின்று. (௩௨)

யாந்தொழில் செயுமிடத் தேது வின்றியே
 போந்தன நொருமகன் புதிய னின்புக
 தோர்ந்தில னுரைக்கொணு விழிபு ரைத்தனன்
 மாய்ந்தில முடனசை மருவி யாங்களே.

(இ - ள்.) யாம் - நாங்கள் — தொழில்செய்யிடத்து - எங்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்போது — ஏதுவின்றி - யாதோர்காரணமும் இல்லாமல் — ஒருமகன்புதியன் - ஒருபுதியமனிதன் — போந்தனன் - வந்தான் — நிர்புகழ் - உனதுகீர்த்திகளை — ஓர்ந்திலன் - சற்றுமுணர்ந்திலனாய் — உரைக்கொண - சொல்லத்தகாத — இழிபு - நிந்தைமொழிகளை — உரைத்தனன் - சொன்னான் — யாங்கள் - நாங்கள் — உடனகை - தேகாகை — மருவி - கொண்டு — மாய்ந்திலம் - இறக்கிலம். எ - று. எனவே, எங்கள் தேகாகை எங்கள் மரணத்துக்குச் சத்துருவாயிற்றென்பது பெற்றும். மாய்ந்தென்பதில் யகரமும் ரகரமும் ஆகெதுகை. (௩௩)

என்றவ ரதைதலு மிராமன் சிந்தையிற்
புன்றொழி லகன்றுமெய்ப் போதம் பெற்றிட
வன்றரு ளல்லம னடிகள் காட்டுறு
மொன்றொரு சீற்றம்வந் துதித்தெ முந்ததே.

•(இ - ள்.) என்று - இவ்வாறாக — அவரதைதலும் - அவர்கள்கொல்லவும்—இராமன்சிந்தையில் - சித்தராமனதுமனதில்—புன்றொழிலகன்று - புல்லியகிரியாமார்க்கங்களொழிந்து — மெய்ப்போதம்பெற்றிட - உண்மைஞானமடைய — அன்று - அப்போது — அருள் - கிருபையையுடைய — அல்லமனடிகள் - அல்லமதேவரது திருவடிகளை — காட்டிறும் - காட்டத்தக்க — ஒன்று - பொருந்திய — ஒருசீற்றம் - மிக்கவோர்கோபம் — உதித்துவந்து - தோன்றி — எழுந்தது - மேற்கொண்டது. எ - று. சீற்றம்வந் துதியாவிடத்து, அவர்பாற்சேறலும் மெய்யுணர்வு பெற்றிடலும் கூடாமையின் இங்ஙனம் கூறினாரென்க. இங்கே புன்றொழில் - சரியை கிரியை யோகங்களை. (௩௪)

யாவனென் றன்னையின் நிகழ்ந்து ளானவ
னவரிந் திடுவனா னெனவெ முந்தனன்
மேவுறுந் தவமத வெகுளி தானினி
யோவுறுந் தரத்ததன் றொருவ ரானுமே.

(இ - ள்.) யாவன் - எவன் — என்மனை - என்னை—இன்று - இப்போது — நிகழ்ந்துளான் - தாவித்தவன் — அவனவரிந்திடுவன் - அவனாகையறுத்திடுவேன்—நானென் - நானென்று—எழுந்தனன் - எழுந்திருந்தான்—மேவுறும் - பொருந்திய—தவமதம் - தவங்காரங் காரணமாக

வெழுந்த — வெகுளிதான் - கோபமானது — இனி - இனிமேல் — ஒரு
வரானும் - ஒருவராலும் — ஒவ்வந்தரத்தன்று - தணிவதற்கியைந்த
தன்று. எ - று. ஒதல் - ஒழிதல். மதம் - அகங்காரம். (௩௩)

வேறு.

என்னை வைதவன் யாரவ என்னமுனிந் தெரிபோன்
முன்ன ரெய்தினன் சித்தரா மப்பெயர் முதல்வ
என்னை யன்னநம் மல்லம எவன்சின மறிந்து [பும்.
சென்னி யொண்கர மசைத்துவெண் ணகைசெய்து செப்

(இ - ள்.) என்னைவைதவன் - என்னைநிந்தித்தவன் — யாரவஎனை -
அவன்யாரென்று — முனிந்து - சீறி — எரிபோல் - வடவாக்கினிபோல
— முன்னரெய்தினன் - அல்லமெனெதிரில்வந்தான் — (அவனாரெனில்)
சித்தராமப்பெயர் - சித்தராமனென்னும் பெயரையுடைய — முதல்வன் -
எசுமான் — அன்னையன் - தாய்போன்ற — நம்மல்லமன் - நமதல்லம
தேவன் — அவன்சினமறிந்து - அவனதுகோபக்குறிப்பைக்கண்டு —
சென்னி - தலையையும் — ஒண்கரம் - அழகியகையையும் — அசைத்து -
அசைத்து — வெண்ணகைசெய்து - நகைத்து — செப்பும் - சொல்லுவான்.
எ - று. சித்தராமப்பெயர் முதல்வன் முனிந்து முன்னர் எய்தினன்
எனவும், அல்லமன் அறிந்து அசைத்து நகைசெய்து செப்பு மெனவு
முடிக்க. (௩௪)

அகழ்கின் றூர்தமைத் தாங்குறு மகனில மென்ன
விகழ்கின் றூர்தமைப் பொறுக்குமித் தன்மையெய் தலின
னிகழ்கின் றுருண்மா தவமுடை யோகிரீ யென்று
புகழ்கின் றுனென விகழ்ந்தனன் பின்னரும் புகல்வான்.

(இ - ள்.) அகழ்கின்றூர்தமை - தன்னைத்தோண்டிபவர்களை — தாங்
குறும் - சுமக்கின்ற — அகனிலமென்ன - விசாலமானபூமியைப்போல—
இகழ்கின்றூர்தமை - நிந்திப்பவர்களை — பொறுக்கும் - பொறுத்தற்
கியைந்த — இத்தன்மையெய்தலினால் - இக்கோலம்பூண்டதினால் — நிகழ்
கின்றருள் - தவத்தால்மிக்குவிளங்குபவருள் — மாதவமுடை - மகாதவத்
தையுடைய—யோகிரீயென்று - யோகிரீயாமென்று—புகழ்கின்றனென-
துதிப்பவன்போல — இகழ்ந்தனன் - நிந்தித்தவனாய் — பின்னரும்புகல்
வான் - பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ - று. புகழ்கின்றனென இகழ்ந்தன
னெனல், நிந்தாஸ்துதி. (௩௫)

சிறப்புப் பெற்றநல் யோகிதன் மனத்தெழு சினந்த
 னறத்தைக் கொன்றிடு முன்புபஞ் சியிற்புகு மழல்போ
 லொறுக்கப் பட்டவன் பவம்பினை யொழித்திடு மதனாற்
 பொறுத்தற் கொப்பிலை யென்றுநன் றறிந்தனை போலும்.

(இ - ள்.) சிறப்புப்பெற்ற - மேம்பாடமைந்த—நல்யோகிதன் - நல்ல
 யோகியினது — மனத்தெழுசினம் - மனதின்கண்ணெழுங் கோபம்
 னது — தன்னறத்தைக்கொன்றிடுமுன்பு - தன்தவத்தை நாசஞ்செய்வ
 தற்குமுன்பு — பஞ்சியிற்புகுமழல்போல் - பஞ்சியிற்பட்டநெருப்புபோல
 —ஒறுக்கப்பட்டவன் - வெறுக்கப்பட்டவனது — பவம் - பாவத்தையும்
 —பினை - பின்னா — ஒழித்திடுமதனால் - நாசஞ்செய்வதால் — பொறுத்
 தற்கு - கோபத்தைப்பொறுத்துக்கொள்வதற்கு — ஒப்பிலையென்று - சமா
 நமில்லையென்று — நன்றறிந்தனைபோலும் - நன்குணர்தவன்போலு
 மிருக்கின்றனை. எ - று. எனவே, யோகியினதுகோபம் கோபிச்சுப்பட்ட
 வனது பாவத்தை முன்னர்நாசஞ்செய்து பின்னா கோபித்தவனது தடோ
 பலத்தை நாசஞ்செய்யுமென்று வேதவசனமு முலகவசனமு மிருப்ப
 தால் பொறுத்துக்கொள்வதே மேன்மையாகும். இஃதுன்குத் தெரியாத
 தன்மென்றொருவன். யோகிக்கிக்கோபமெழாதிருக்கவேண்டும். எழின்
 தன்தவத்திற்கே நாசமெனச் குறிப்பித்தாரென்க. அழலும், பஞ்சுட் உவ
 மானம். சினமும், பவமும், அறமும் உவமேயம். யோகியினதுசினம் இங்
 னாாமாதற் கையமின்றெனக் குறிப்பித்தாரென்க. (ந அ)

கால நின்முனம் பொறையுள னாகுவன் கடல்சே
 ரால நல்லமு தாகுமென் றவன்றவம் புகழ்வான்
 போல வைதனன் கொடியவ னெனும்பொரு டோ ன்றாச்
 சில நல்குமோர் தொழில்செயு மல்லம தேவன்.

(இ - ள்.) காலன் - எமன்—நின்முனம் - உனக்குமுன்னே—பொறை
 யுளனாகுவன் - பொறுமையுடையவனாவான் — கடல்சேராலம் - கடலிலெ
 ழுந்தவாலகாலவிஷம் — நல்லமுதாகுமென்று - உனக்குமுன் தேவாமித
 மாகுமென்று — அவன்-அந்தச்சித்தராமனது — தவம்புகழ்வான்போல -
 தவத்தைச்சிறப்பிப்பவன்போல — கொடியனெனும் பொருடோன்ற -
 துஷ்டனென்னும்பொருள் தோன்றும்படி. — சீலநல்கும் - தாய்மைதரற்
 கியைந்த—லாத்தொழில்செயும் - ஒப்பற்றதொழிலைச்செய்யும்—அல்லமதே
 வன் - அல்லமதேவனென்போன் — வைதனன் - இகழ்ந்தனன். எ - று.

நின்முனமென்பதை ஈரிடத்துமொட்டிக. எனவே, உன்னைப்பார்க்கிலுங்
காலன் பொறுமையிலும், ஆலகாலவிஷம் நன்மையிலும் சிறப்புறுமெனப்
பெற்றும். நீகொடியனெனும் பொருள்தோன்ற நிந்தாஸ்த்துதிசெய்தா
ரென்பது கருத்து. சீலநல்குமோர் தொழிலாவது - அடியாரதுமனம் நின்
மலமாக உபதேசித்தலை. (௩௩)

பொறையு றும்படி யல்லமன் சூழ்ச்சியிற் புகலக்
குறையு றுஞ்சின மிகுந்தன நெருப்பெனக் கொதித்தே
யறையு றந்திரள் பந்தெனச் சித்தரா மைய
னிறையு றந்திரு வருளுடைப் பிரானொடு நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) பொறையுறும்படி - பொறுத்துக்கொள்ளும்படி — அல்ல
மன் - அல்லமதேவன் — சூழ்ச்சியில் - தக்கதந்திரங்களால் — புகல - சொல்ல
— குறையுறுஞ்சினம் - தணிந்துபோதற்கியைந்தகோபம் — நெருப்பெனக்
கொதித்து - நெருப்பைப்போலீறி — மிகுந்தனன் - மேலிட்டானாகி —
அறையுறும் - அறையப்பட்ட — திரள்பந்தென - திரண்டபந்தைப்போல
— சித்தராமையன் - சித்தராமையனென்போன் — நிறையுறும் - ஸூர
ணமான — திருவருளுடை - மிக்கிருபையையுடைய — பிரானொடு நிகழ்த்
தும் - அல்லமனோடு பேசத்தொடங்கினான். எ - று. சினமெனது குறை
யுறுஞ்சினமென்றமையால் தணிதற்கியைந்த சினமென்றும். அல்லமன்
புகல சித்தராமையர்கொதித்துச் சினமிகுந்தோனாய் பிரானொடு நிகழ்த்து
மெனக்கூட்டி முடிக்க. நிறையுறந்திருவருளுடைய யென்றடைகொடுத்
தது, அவனையிரட்சிப்பான்வேண்டியென்க. பந்தை யுமாமானித்தது இவ
னது துடிதுடிப்பைக்காட்ட. புகல்கொதித்து நிகழ்த்துமெனக்கூட்டிப்
பொருள் கொள்க. (௪0)

குறிப்பில் வைதனை வெளிப்படையி கழ்வினுங் கொடிதாய்
வெறுப்பு முன்செயா வென்னை நீ யீண்டுகழந் தமையாற்
பொறுப்ப னல்லன்யா னுதல்விழித் தீயிடைப் பொடிப்ப
வறுப்ப னென்றன னிகழ்வினுக் காருள மறுகார்.

(இ - ள்.) வெளிப்படையிகழ்வினும் - வெளிப்படையாக நிந்திப்பதி
யும் — கொடிதாய் - கொடேமாக — குறிப்பில்வைதனை - குறிப்பாகநிந்தித்
தனை — வெறுப்பு - யான்வெறுக்கத்தக்கவைகளை — முன்செயா - முன்னர்
செய்து — ஈண்டு - இவ்விடத்தில் — என்னைநீயிசுழந்தமையால் - என்னைநீ

வைதமையால்—யான் - நான்—பொறுப்பனல்லன் - சகியேன் — றுதல்
விழி - நெற்றிக்கண்ணாகிற — தீயிடை - அக்கினியின்கண் — பொடிப்ப -
நீ சாம்பலாகும்படி—வறுப்பனென்றனன் - வறுத்துவிடுவேனென்று சித்
தராமன்சொன்னான்—இகழ்வினுக்கு - தன்னையொருவன் நிர்த்தித்தலுக்கு
—ஆருளமறுகார் - யாவர்தான் மனம்வருந்தார். எ - று. இகழ்வு
தொழிற்பெயர். இகழ்வினும் என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. வெறுப்பு
வினையாலணையும் பெயர், விழித்தீ உருவகம். (சக)

தன்னைக் கொல்லினுந் தான்பிறி தொன்றினைக் கோறல்
பன்னிற் பாவமென் றறைகுவர் கற்றுணர் பழையோர்
நின்னைச் சொல்லிய வறத்தினை நிர்தையென் றெண்ணி
யென்னைக் கொல்லுவ னென்றநீ யறவனே யென்று.

(இ - ள்.) தன்னைக்கொல்லினும் - தன்னைக்கொன்றாலும் — தான்பி
றிதொன்றினைக்கோறல் - மற்றொன்றைத்தான் கொல்லுதல் — பன்னில் -
சொல்லுங்கால் — கற்றுணர்பழையோர் - கற்றுணர்ந்தபெரியோர்கள் —
பாவமென்றறைகுவர் - பாவமென்றுசொல்லுவார்கள் — நின்னைச்சொல்
லியவறத்தினை - உனக்குயான்கூறியநீதிமொழிகளை — நிர்தையென்றெ
ண்ணி - தூஷணைமொழிகளென்றுநினைத்து—என்னைக்கொல்லுவனென்ற
நீ - என்னைக்கொல்லுதற்கெழுந்தநீ—அறவனேயென்று - நல்லபுண்ணிய
வானேயென்று. எ - று. கொல்லினுமென்பதிலும்மை இழிவு சிறப்பு.
நினக்கென்பது நின்னையென்றாயது வேற்றுமை மயக்கம். (சஉ)

சாதனங்களு ணீறுமுந் தியதென்பர் சாற்று
மாத வங்களு றாயிர்செகா மையுமற்று மதிப்பிற்
பாத கங்களிற் கொலைசிறந் தன்றெனப் பார்த்து
நீ ல்த ரிந்திலை யரக்கனே யென்றன னிமலன்.

(இ - ள்.) சாதனங்களுள் - இயம முதலியசாதனங்களுள் — நீறு -
தத்துவங்களினைத்தையுரூக்கலை — முந்தியதென்பர் - மேலாயசாதன
மென்றறிஞர்கூறுவர் — சாற்றுமாதவங்களுள் - சொல்லிய மாதவங்களுக்
குள்—உயிர்செகாமையும் - உயிரைக்கொல்லாமையும் — மற்றும் - இது
போல்பவைகளும்—மதிப்பில் - மதிப்பிலுறாத —பாதகங்களில் - பாதகங்க
ளுக்குள்—கொலை - கொலைசெய்தலும் — சிறந்தன்றென - சிறந்தனவல்ல
வென்று—பார்த்தும் - வேதாகமங்களைப்பார்த்தும்—அரக்கனே - இராட்

சதனே — நீதெரிந்திலை - நீயுணர்ந்தாயில்லை — என்மனனிமலன் - என்
மல்லமன்சொல்லினன். எ - று. நுதல்விழித்தீயிடை பொடிப்பவறுப்
பது, சிறந்தன்மெனமறுக்கச் சாதனங்களுள் நீயுமுந்தியதென்பவரென
வும், உயிர்செகாமையும் பொய் களவுமுதலியவைகளுங் செய்நீன்றிமறத்
தல், நடுநிலைகோணல், ஒழுக்கமுரண் பிறனில்விழைதல், பொறையின்மை,
அழுக்காறு, புறங்கூறல், நீவினைக்கஞ்சாமை, புலாவுணல், கூடாவொழுக்
கம், வாய்மையறுத்தல் முதலியவைகள் பாதகங்களாம். அவைகளில்
கொலைசெய்தலும் சிறந்தன்மென்பார்ந்து நீதெரிந்திலை யெனவும்
கூறியதை யுணருமிடத்து நீ நிறுபடுத்துவாயும் என்னைக்கொலைசெய்வ
தும் பயனின்றெனக் காணுதியெனக்குறிப்பித்தல் அருத்தா பத்தி.
கோறல் ஆங்காரத்தை. நிறுபடுத்தல் கற்பனைகளை, இங்ஙனம்ருக்க
வினாதுணராமற்கண்டபடிசூறுதல் விடுதியென்பது கருத்து. பிறப்பிற்
குப்பேதமைகாரணமாகவும் அப்பேதமைக்கு ராகத்துவேஷாதிகள் கார
ணமாகவும் அந்தராகத்துவேஷாதிகளுக்குக் கொலை காரணமாகவு மிரு
க்க, கொலையொன்று செய்வதாலுமதனை நிவர்த்திப்பதாலும் யாதுபயனெ
னக்காட்ட உயிர்செகாமையு மேனையவுங் கொலைபுரிதலுஞ் சிறந்தன்மென்
றார். (சுந)

செருக்கொழிந்திலை யென்னெதிர் செவிசுடுதீச்சொ
லுரைத்து நின்றனை யுனைவிடு கிலனென வறுத்து
நெருப்பெ னுந்திரு நுதல்விழி திறந்தன னினைத்து
மரிப்பி னுந்தரு வேனாயி ரென்றிரா மன்றான்.

(இ - ள்.) செருக்கொழிந்திலை - கர்வம்நீங்கினாயில்லை — செவிசுடுதீச்
சொல் - காதைவதைக்குந்தீயசொல்லுகளை — என்னெதிர் - எனக்கெதிரே
— உரைத்துநின்றனை - சொல்லிக்கொண்டேநிற்கின்றாய் — உனைவிடுகில
னென - உன்னைவிடமாட்டேனென்று — உறுத்து - சீறி — நெருப்பெ
னும் - நெருப்பென்கிற — திரு - அழகிய — நுதல்விழி - நெற்றிக்கண்ணை —
திறந்தனன் - திறந்தான் — மரிப்பினும் - இறந்தாலும் — நினைத்து - நினைத்து
— உயிர்தருவேனென்று - மீண்டுமுயிரைக்கொடுப்பேனென்று — இரா
மன்றான் - சித்தராமன். எ - று. சித்தராமன் உறுத்து நினைத்து
திறந்தனன் எனக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. (சுச)

நெற்றித் தீவிழி காமனை நீற்றுவ தன்றிப்
பற்றிக் காமமில் யோகியைப் படுத்திட வற்றோ

செற்றத் தானுதல் விழியழ லல்லம தேவன்

வெற்றித் தாண்மலர்க் கீழ்ச்சென்று பணிந்தது விரைந்து.

(இ-ள்.) நெற்றி - நெற்றியிலுள்ள—தவிழி - அக்கினிக்கண்—காமனை நிறுவதன்றி - மன்மதனையெரிப்பதன்றி — பற்றி - விஷயங்களைப்பற்றி —காமமில் - தினைத்து அபுந் காமமில்லாத — யோகியை - சிவயோகியை—படுத்திடவற்றே - வசப்படுத்தக்கூடுமா—பெற்றத்தால் - கோபத்தால்—செலுத்திய—நுதல் விழியழல் - நெற்றியிலுள்ள அக்கினிக்கண்—அல்லமதேவன்—அல்லமதேவருடைய—வெற்றி - பெயம்பொருந்திய—தாண்மலர்க்கீழ் - பாதமாகிப் பாமரைமலரிடத்தில் — விரைந்துசென்று - விரைவிற்போய்—பணிந்தது - வணங்கினது. எ - று. நுதல்விழ் அழலும், தாண்மலரும் உருவகம். படுத்திடவற்றேவெனல் - இங்கேயெரிக்கக்கூடுமாவெனலை. விழியழல் சென்று விரைந்துபணிந்ததெனச் கூட்டிப்பொருள்கொள்க.

(சரு)

பணிந்து மீளுமல் வழலெரு வீரன்மேற் பாயத்
துணிந்து பேயவ னாற்றல்கண் டிளவளி தொலைத்து
தணிந்து பேடிமேற் செல்லுமா றலைவன சரன்போ
லனைந்து ராமன்வாழ் நகரினிற் பற்றிய தன்றே.

(இ - ள்.) பணிந்து - வணங்கி—மீளுமல் - திரும்புகின்ற—அவ்வழல் - அந்தவக்கினி—ஒருவீரன்மேற்பாய—ஒருவீரன்மேற்பா யும்படி — துணிந்துபோய் - தீரமாகப்போய் — அவனாற்றல்கண்டு - அவனதுவீரத்தைக்கண்டு—வலிதொலைந்து - வலிகெட்டு—தலிந்து - சாந்தமாகி—பேடிமேற் செல்லுமாறு - பேடிமேற்செல்லும்படி — அலை - அங்குமிங்குமலைகின்ற—வனசரன்போல் - வேடனைப்போல — அனைந்து - வந்து — இராமன் வாழ் - சித்தராமன்வாழ்கின்ற — நகரினிற்பற்றியது - பட்டணத்திற்பற்றிக்கொண்டது. எ - று. அன்று, ஏ அசைகள். பேடியைக்கொல்வான் வேண்டி வேடனைலெந்துதிரிவதுபோல் அக்கினிக்கண் அல்லமனையெரிக்க வலியின்றி சித்தராமனதுபட்டணத்தை யெரிக்கப்பற்றியதெனப் பொருள்கொள்க. அவ்வழல் துணிந்துபோய் கண்டு தொலைந்து அனைந்து பற்றியதெனமுடிக்க. பேடி - வீரனல்லானே.

(சசு)

கங்கை வார்சடைக் கறைமிடற்றிறைநகைக்கனல்போய்த்
துங்க மாமதில் சூழ்தரு புரத்தினைச் சுடல்போ

லெங்க ணையகன் மேல்விடு மிராமனன் னுதற்க
ணங்கி போகியந் நகரினைச் சுட்டதை யன்றே.

(இ - ள்.) கங்கை - கங்கைதங்கிய — வார்சடை - நீண்டசடையினே
யும் — சுறை - விவந்தங்கிய — மிடறு - கண்டத்தையுமுடைய — இறை-
பரமசிவனது — நகை - புன்சிரிப்பாலெழும் — சுனல்போய் - அக்கினி
யானதுசென்று — துங்கமாம் - உயர்வாகிய — மதில்குழ்தரு - மதில்
குழந்த — புரத்தினை - திரிபுரத்தை — கடல்போல் - எரித்ததுபோல —
எங்கணையகன்மேல் - எமதுகாத்தனாகியவல்லமன்மேல் — விடு - விட்ட —
இராமன் - சித்தராமனது — நல் - நல்ல — நுதற்கண் - நெற்றிக்கண்ணாகிய
— அங்கிபோகி - அக்கினிசென்று — அந்நகரினைச்சுட்டது - அவனதுபட்
டணத்தை யெரித்தது. எ - று. ஐ, அன்று, ஏ—இவை அசைகள். நகைக்
கணல், கண்ணங்கி உருவகம். கணங்கி இடைக்குறை. (சுஎ)

அணியெ ரிந்தன மென்றுகி லெரிந்தன வாரத்
துணியெ ரிந்தன கலவைக ளெரிந்தன சுதையின்
பணியெ ரிந்தன மனைவள மெரிந்தன பகரு
மணியெ ரிந்தன வெரிந்தன கண்டவர் வயிறு.

(இ - ள்.) அணியெரிந்தன - ஆபரணங்களெரிந்தன — மென்றுகி
லெரிந்தன - மெல்லியவஸ்திரங்களெரிந்தன — ஆரத்துணியெரிந்தன -
முத்துமாலைத்துண்டங்களெரிந்தன — கலவைகளெரிந்தன - கலவைச்சாந்
தங்களெரிந்தன — சுதையின்பணியெரிந்தன - சுண்ணாம்பினுற்செய்தசித்
திரப்பணிகளெரிந்தன — மனைவளமெரிந்தன - மனைக்குள்ளபண்டங்களெ
ரிந்தன — பகரும் - விற்கின்ற — மணியெரிந்தன - இரத்தினங்களெரிந்
தன — கண்டவர் - இக்கோலங்களைக்கண்டவரது — வயிறெரிந்தன - வயி
றுகளெரிந்தன. எ - று. மனையும் வளமுமென உரைகொள்ளினுமமையும்.

சேயெ டுப்பவர் விருத்தரை யீர்ப்பவர் சேமம்
போயெ டுப்பவர் புகவரி தாகிமண் புரண்டு
வாய டுப்பவர் மனையெரி யவிப்பவர் மறுகிப்
பாய லைக்கட லெனவழு திரங்கினர் பதைத்து.

(இ - ள்.) சேயெடுப்பவர் - குழந்தையெடுப்பவர்களும்—விருத்தரை
யீர்ப்பவர் - கிழவர்களைவிழுப்பவர்களும் — சேமம்போயெடுப்பவர் - விரை
விற்போய்புதையலெடுப்பவர்களும் — புகவரிதாகி - உள்ளே நுழைதற்கரி

தாகி — மண்புரண்வாயடிப்பவர் - மண்ணிற்புரண்டு வாயிலடித்துக்
கொள்பவரும் — மனையெரியவிப்பவர் - வீடுபற்றியெரிதனைலவிப்பவரும்
—மறுகி - மோதி — பாய் - பாய்கின்ற — அலை - அலைகளையுடைய—கட
லென - கடலைப்போல — பதைத்து - பதைபதைத்து — அழுதிரங்கினர்-
கூச்சலிட்டழுதிரக்கமுற்றனர். எ - று. கடலை யுலமானித்தது மிக்கவொ
லியைப்பற்றியென்க. (சக)

உதித்த ஞாயிறு போன்றுசெம் மணியின மொளிரப்
பதித்த மாளிகை மீதுபற் றியவழற் கொழுந்தாற்
கதிர்த்த வாடகச் செங்கம லத்துவான் கங்கை
கொதித்த தாயிடைக் கொதிபொரு தன்னங்கள் குழைய.

(இ - ள்.) உதித்த - உதயமான — ஞாயிறுபோன்று - சூரியனைப்
போல — செம்மணியினம் - சிவந்தவிரத்தினக்கூட்டங்கள் — ஒளிர -
பிரகாசிக்கும்படி — பதித்த - அவற்றைப்பதித்திருக்கின்ற — மாளிகை
மீது - உப்பரிகையின்மேல் — பற்றிய - பற்றிக்கொண்ட — அழற்கொழுந்
தால் - அக்கினிக்கொழுந்தினால் — கதிர்த்த - பிரகாசிக்கின்ற— ஆடகம் -
சுவர்னம்போல்விளங்கும் — செங்கமலத்து - செந்தாமரைகளையுடைய —
வான்கங்கை - ஆகாயகங்கையானது — கொதித்தது - கொதித்தது —
ஆயிடை - அந்தவிடத்தில் — கொதிபொருது - கொதிக்குச்சகியாது —
அன்னங்களுக்குழைய - அன்னப்பட்டிகள்வருந்த. எ - று. அழற்கொழுந்
தால் அன்னங்கள் குழைய வான்கங்கைகொதித்ததெனக் கூட்டிப்பொருள்
கொள்க. (௩௦)

அன்ன காலையி லருட்கட லல்லம தேவன்
சொன்ன லாபுரத் தவர்துய ரனைத்தையுந் தொலைப்ப
வுன்னி யோர்விழி யழலினை யிமைப்பினி லொழித்தான்
முன்ன மாலமுண் டமரரைக் காத்தருண் முறைபோல்.

(இ - ள்.) அன்னகாலையில் - அத்தருணத்தில்—அருட்கடல் - கிருபா
சமுத்திரம்போன்ற — அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனென்போன் —
சொன்னலாபுரத்தவர் - சொன்னலாபுரத்தினுள்ளோர் — துயரனைத்தை
யுந்தொலைப்ப - துன்பங்களைவெல்லாநீக்க — உன்னி - நினைத்து — ஓர்
விழி - ஒருகண்ணின் — அழலினை-அக்கினியை — இமைப்பினில் - இமை
யளவில் — முன்னம் - முற்காலத்தில்—ஆலமுண்டு - விஷத்தையுண்டு —
அமரரை - தேவர்களை — காத்தருண்முறைபோல் - காத்திராக்கித்தவாறு

போல — ஒழித்தான் - தணித்தான். எ - று. ஓர்விழியழல் - நெற்றிக்
கண்ணலை. அல்லமதேவன் தொலைப்ப ஒழித்தானென முடிக்க. (௫௧)

எந்தை யல்லம னருளினு னுதல்விழி யெரியால்
வெந்த வந்நகர் பண்டையின் மும்மடி விளக்கம்
வந்த பல்வள மொடுசிறந் ததுநரர் மகிழ
வுந்து வெவ்வழ லிடைவெந்த வாடக மொத்து.

(இ - ள்.) எந்தையல்லமன் - எந்தையாகிய அல்லமதேவன் —
அருளினால் - கிருபையினால் — துதல்விழி - நெற்றிகண்ணுகிற — எரியால் -
அக்கினியால் — வெந்தவந்நகர் - நீரூய அந்தப்பட்டணம் — பண்டையின் -
பழமைபோலும் — உந்து - வளர்கின்ற — வெவ்வழலிடை - கொடியஅக்
கினியில் — வெந்தவாடகமொத்து - வெந்தபொண்ணைப்போல — நரர்
மகிழ - சனங்கள்களிகூர — மும்மடிவிளக்கம்வந்த - மூன்றுபங்கொளி
வந்த — பல்வளமொடு - பலவளப்பங்களோடு — சிறந்தது - சிறப்புற்றது.
எ - று. அந்நகர் ஆடகமொத்து நரர்மகிழ முன்னையக்காட்டிலும் மூன்று
பங்கு வளப்பங்களோடு சிறப்புற்றதெனக் கூட்டிப்பொருள் கொள்க. ()

ஒருத்தன் வந்தவா றுக்கிய பொற்பணி யொன்றைத்
திருத்த வல்லவ னழித்ததைச் சிறந்திடச் செயல்போற்
புரத்தை நன்றுற வல்லமன் புரிதலும் புரத்தோர்
கருத்தில் வந்தெழுந் தோங்கிய தார்வமா கடலே.

(இ - ள்.) ஒருத்தன் - ஒருபுருஷன் — வந்தவாறு - கண்டபடி —
ஆக்கிய - செய்த — பொற்பணியொன்றை - ஓர்பொன்னுபரணத்தை —
திருத்தவல்லவன் - செவ்வையாகச்செய்யவல்லோன் — அதையழித்து -
அதையுருக்கி — சிறந்திடச்செயல்போல் - அலங்காரமாகச்செய்தல்போல
— புரத்தை - அந்தப்பட்டணத்தை — நன்றுற - செவ்வையாக — அல்லமன்
புரிதலும் - அல்லமன்செய்யவும் — புரத்தோர் - அந்தப்பட்டணத்திலுள்
ளோரது — கருத்தில் - மனதில் — ஆர்வமாகடல் - ஆனந்தசமுத்திரம்
— வந்தெழுந்து - வந்துதோன்றி — ஒங்கியது - பொங்கிற்று. எ - று.
அல்லமன் அப்பட்டணத்தை முன்னிலும் நலனுற வமைத்தலின் இவ்வு
வமை கூறப்பட்டது. (௫௩)

ஒருக ணுற்றல்போ யொழிந்திட வலியறு மிராம
னிருக ணுலுங்கண் டுளச்செருக் கென்பதொன் றின்றிப்

பெருகு நானெனும் புனல்கொளப் பேரழல் விழுந்து
கருகு நாண்மல ரெனமுகங் கரிந்திது கருதும்.

(இ - ள்.) ஒருகணுற்றல் - நெற்றிக்கண்ணின துவல்லமை — போயொழிந்திட - தொலைந்துபோக — வலியறுமிராமன் - வலியின்றியசித்தராமன் — இருகணுலங்கண்டு - ஏனையவிரண்டுகண்களாலுங்கண்டு—உளம் - மனதில் — செருக்கென்பதொன்றின் - கர்வமென்பதுசுற்றுமில்லாமல் — பெருகுநானெனும் - மிக்கநாண்மென்கின்ற — புனல்கொள - சலம் பெருக — பேரழல்விழுந்து - பெரியநெருப்பில்விழுந்து — கருகும் - கருகிப்போகின்ற — நாள் - அன்றலந்த—மலரென - தாமரைமலர்போல—முகங்கரிந்து - முகஞ்சுருங்கி — இதுகருதும் - இதனைநினைப்பான். எ-று. இங்கே ஒருகணென்றது - நெற்றிக்கண்ணை. நானெனும்புனல் உருவகம். ()

வேறு.

என்னொரு துதல்விழித்தீ யிவன்றனை யிறைஞ்ச லாலே
தன்னரு ளதனா லென்னைத் தடுத்துவந் தாள வேண்டி .
பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த புணர்முலை மடந்தை பாக
னிர்நில வரைப்பிற் கோல மிதுகொடு வந்தா னென்று.

(இ - ள்.) என் - என்னுடைய — ஒருதுதல்விழி - ஒருநெற்றிக்கண்ணாகிய — தீ - அக்கினி — இவன்றனையிறைஞ்சலாலே - இவனைவணங்கலால் — தன்னருளதனால் - தனதுகிருபையால் — என்னைத்தடுத்தவந்தாளவேண்டி - என்னைத்தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டி — பொன்னவிர் - பொன்னைப்போல்பிரகாசிக்கின்ற — சுணங்குபூத்த - தேமல்படந்த — புணர்முலை - புணர்த்தங்கியைந்ததனங்கையுடைய—மடந்தை - உமையவனை — பாகன் - அர்த்தபாகத்திற்கொண்டபரமசிவன் — இந்நிலவரைப்பில் - இந்தப்பூமியில் — கோலமிதுகொடு - இந்தக்கோலங்கொண்டு — வந்தா னென்று - வந்தனனென்று. எ - று. இந்நிலம் இனவெதுகை. (௫௫)

தீயனே னறிவி லாமற் செய்பிழை பொறுத்தாட் சேயு
பேயனா னொருவன் செய்த பிழையினை யவனை யின்ற
தாயலாற் பொறுப்பார் யாவர் தானுவே யென்றி ராமன்
போயெனா ரமுதின் செந்தாட் போதினைப் பற்றி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தீயனேன் - கொடியபாதகனாகியயான் — அறிவிலாமல் - புத்தியில்லாமல் — செய்பிழை-செய்தபிழைகளை — பொறுத்தாட்கோடி-

பொறுத்தடிமைகொள்ளுதி — பேயனொருவன்செய்த - பேய்போன்ற
யானொருவன்செய்த — பிழையினை - தப்பிதங்களை — அவனையின்றதாயு
லால் - அவனைப்பெற்ற தாயையன்றி—பொறுப்பார்யாவர் - யாவர்தான்
பொறுத்துக்கொள்பவர்கள் — தானுவேயென்று - கர்த்தனேயென்று —
இராமன்போய் - சித்தராமன்சென்று — ஏனாமுதின் - என்னுடைய
தேவமிர்தம்போன்ற வல்லமனது — செந்தான் - சிவந்தபாதங்களாகிய
— போதினைப்பற்றி - மலர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு—வீழ்ந்தான் - வணங்
கினான். எ - று. ஏனாமுது இடைக்குறை. செந்தாட்போது உருவகம்,

தன்னின மாமி ராமன் சரண்புகி லவன்செய் திமை
யுன்னுவ னலனெங் கோமா னுடன்றுவந் திலங்கை காக்கு
மன்னவன் கவின்கூர் வெள்ளி மலையெடுத்த லைத்து வந்து
பின்னவன் வணங்கி நிற்பப் பிழையுளங் கொண்ட துண்டோ.

(இ - ள்.) தன்னினமாமிராமன் - தன்னுடையவினமாகிய சித்தரா
மன் — சரண்புகில் - சரணாகதியென்றடையில் — அவன்செய்திமை -
அவன்செய்தகுற்றங்களை — எங்கோமான் - எமது கர்த்தனாகியவல்லமன்
— உன்னுவனலன் - நினைபான் — உடன்றுவந்து - கோபித்துவந்து —
இலங்கைகாக்கும் - இலங்காபுரியைக்காக்கின்ற — மன்னவன் - இராவ
ணன் — கவின்கூர் - அழகுமிசூந்த — வெள்ளிமலையெடுத்து - கையையங்
கிரியையெடுத்து — அலைத்துவந்து - வருத்தப்படுத்திவந்து—பின் - பின்
னர் — அவன்வணங்கிநிற்ப - அவன்தொழுதுநிற்க — பிழை - அவன்
செய்தபிழைகளை — உளங்கொண்டதுண்டோ - மனதில்வைத்தனரோ.
எ - று. அரக்கனாதலின், தன்னினமாமிராமனென்றார். உடன்றுவந்து
பிழையுளங்கொண்டதுண்டோவெனமுடிக்க, எங்கோமானெனலை உன்னு
வனலனென்பதிலும், பிழையுளங்கொண்டதுண்டோவென்பதிலும் இடை
நிலைத் தீபமாகக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. ஒருவனே கைலாசபதியாக
நின்று இலங்கை இராவணன் செய்தபிழையைப் பொறுத்தாற்போல,
இங்கே அல்லமனாகநின்று சித்தராமன் செய்தபிழையைப் பொறுத்தா
னெனக்கொள்க. (௫௭)

செய்யதாண் மலரின் வீழ்ந்த சித்தனை யருளா னோக்கி
யையநீ யெழுக நெஞ்சி லஞ்சலை யென்று கூறிக்
கையினு லெடுத்த னைத்துக் கல்வியுந் தவமு மாய்க்கும்
வெய்யதாம் வெகுளி தன்னை விட்டிடுடன் நெந்தை சொல்வான்.

(இ - ள்.) செய்ய - செம்மையாகிய—தாண்மலரின் - பாத தாமரை யில் — வீழ்ந்தசித்தனை - வணங்கிய சித்தராமனை — அருளானோக்கி - கிருபையினுல்பார்த்து — அய்ய - அய்யனே—நீயெழுக - நீயெழுந்திருப் பாயாக — நெஞ்சிலஞ்சலையென்று - மனதிற்பயப்படாதேயென்று — கூறி - சொல்லி — கையினாலெடுத்து - கையினுற்றாக்கி — அணைத்து - மார்போடணைத்து — கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும் - கல்வியையுந் தவத்தையுந் கெடுக்கத்தக்க — வெய்யதாம்வெகுளிதன்னை - கொடியகோபத்தை— விட்டிடென்று - விட்டுவிடக்கடவாயென்று— எந்தைசொல்வான் - எமது தந்தையாகிய வல்லமன் சொல்வான். எ - று. தாண்மலர் உருவகம். (௫௮)

வலியவ னிடத்து மொத்தான் மாட்டினும் வெகுளி காத்தல் பொலிவுசெ யறம தென்னப் பொருந்துறா தனையர் தம்பா னலிவுறு வெகுளி செல்லா தாதலா னலிய லாற்றா மெலியவ னிடத்திற் காக்கும் வெகுளியே யறம தென்பர்.

(இ - ள்.) வலியவனிடத்தும் - வலியுள்ளவனிடத்திலும் — ஒத்தான் மாட்டினும் - தனக்குச்சமானானவனிடத்திலும் — வெகுளிகாத்தல் - கோபத்தைப்பொறுத்துக்கொள்ளுதல் — பொலிவுசெய் - வளந்தருகின்ற — அறமதென்னப்பொருந்துறாது - தர்மமெனத்தகாது — (ஏனெனில்) அனையர்தம்பால் - அப்படிப்பட்டவரிடத்தில் — நலிவுறு - வருத்துகின்ற — வெகுளி - கோபமானது — செல்லாதாதலால் - செல்லமாட்டாதாதலால் — நலியலாற்றா - வருத்தஞ்சகியாத — மெலியவனிடத்தில் - எளியவனிடத்தில் — காக்கும்வெகுளியே - செல்லாது காக்கத்தக்ககோபமே — அறமதென்பர் - தர்மமெனத்தகுமென்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. சத்தியற்றவனிடத்தில் கோபஞ்செல்லாதடக்கல் அறமெனவும், தமதுகோபஞ்செல்லத்தகாததால் வலியவனிடத்தும், தனக்கொப்பானவனிடத்தும், கோபஞ்செல்லாதடக்கல் அறமன்றெனவும் அறிஞர்கூறுவரெனக்கொள்க. வெகுளியே யென்பதிலேகாரம் சிறப்புப்பொருளைத் தரப்பிரித்துக்காட்டலால் பிரிநிலையெனப்படும். (௫௯)

வைதவன் றன்னை நன்று வாழ்த்தின னெனவுந் திய செய்தவன் றன்னை நல்ல செய்தவ னெனவுங் கொள்வோன் கைதவ மகன்ற முத்தி கண்டவ னவ்வா றுன்னான் பொய்தவ னென்ப தென்று புகன்றனர் புலவ ரன்றே.

(இ - ள்.) வைதவன் றன்னை - நிந்தித்தவனை — நன்றுவாழ்த்தின னெனவும் - நன்றாகத்துதித்தனென்றும் — தியசெய்தவன் றன்னை -

தீங்குசெய்தவனை—நல்லசெய்தவனெனவும் - நன்குசெய்தானென்றும்—
கொள்வோன் - எண்ணிக்கொள்வோன் — கைதவமகன்ற - கற்பனையிறந்த
—முத்திகண்டவன் - நிஷ்காமியதவத்தோன் — அவ்வாறுன்னான் - அவ்
வாறெண்ணுதோன்—பொய்தவன் - காமியதவத்தோன்—என்பதென்று -
எனவேதஞ்சொல்லுமென்று — புகன்றனர்புலவர் - அறிஞர் கூறுவர்.
எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள், தன்னையைதவனைத் துதித்தனென
வும் தனக்குத்தீங்குசெய்தோனை நன்கியற்றினெனவும், கொள்வோன்
நிஷ்காமியெனவும், இவற்றிற்கு முரணுக்கொள்வோன் காமியதவத்த
னெனவும், வேதங் கூறுமென்றாரென்க. தீய, நல்ல இவையிரண்டும்
வினையாலணையும்பெயர். முத்திகண்டவன் பொய்தவன் என்பவற்றில்
ஆக்கவினை யெஞ்சி நின்றன. (சு0)

பெரியவர் தம்மைக் காய்ந்தான் பிறங்கல்கல் லியகோ லொப்
புரிவன புரியப் பட்டுப் புலம்புவ னொத்தார் காய்ந்தா [பான்
னெரிநர கதனில் வீழ்வ னிழிந்தவர் காய்ந்தா னென்றா
லொருவர்தம் மிடத்துஞ் சேற்ற முறாமையே நன்று மாதோ.

(இ - ள்.) பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் - பெரியோர்களைக்கோபித்
தவன் — பிறங்கல்கல்லிய - மலையைக்கல்லிய — கோலொப்பான் - இருப்
புக்கோலுக்கொப்பானவன் — ஒத்தார்காய்ந்தான் - தனக்கொத்தவர்கள்
மேல் கோபித்தவன் — புரிவன - செய்யத்தக்க தீங்குகளை—புரியப்பட்டு-
பிறரால்செய்யப்பட்டு — புலம்புவன் - விசனமுறுவன் — இழிந்தவர்
காய்ந்தான் — ஏழைகளைக்கோபித்தவன் — எரிநரகதனில்வீழ்வன் - அக்
கினியமான நரகத்தில்வீழ்வன் — என்றால் - என்று வேதாகமங்கூறு
மாயின் — ஒருவர்தம்மிடத்தும் - ஒருவரிடத்திலும் — சேற்றமுறாமையே-
கோபியாமையே — நன்று - நன்மையாம், எ - று. மாதா, ஒ—அசைகள்,
புரிவன வினையாலணையும்பெயர். (சுக)

யாவர்க்கு மொப்ப நன்றா மென்னினுஞ் சினமி லாமை
மூவர்க்கு மரிய செய்யு முனிவர்க்குஞ் சிறந்த தென்று
தேவர்க்கு மரிய வின்பஞ் சித்தரா பப்பே ரண்ணன்
மேவற்கு வடிவங் கொண்டு மேவிய விமலன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) யாவர்க்குமொப்ப - யாவர்க்குமியையுமாறு—நன்றாமென்
னினும் - கோபித்தல் நல்லதாகுமென்றாலும் — சினமிலாமை - கோபியா

மை — மூவர்க்கும் - திரிமூர்த்திகளுக்கும் — அரியசெய்யும் - அரியதவத்
தைச்செய்யும் — முனிவர்க்கும் - ரிஷிகளுக்கும் — சிறந்ததென்று - சிறப்
புற்றதென்று — தேவாக்குமரிய - தேவர்களுக்குக்கிடத்தற்கரிய—இன்
பம் - பேரின்பத்தை — சித்தராமப்பேரண்ணல் - சித்தராமனென்னும்
பெயரையுடையதலைவன் — மேவற்கு - அடைதற்கு — வடிவங்கொண்டு
மேவிய - மானிடவடிவங்கொண்டுவந்த—விமலன்சொன்னான் - அல்லமன்
சொல்லினன். எ - று. கோபித்தல் எவர்க்குமொப்பவியையினும் கோபி
யாமையே மூவாக்கும் முனிவாக்கும் சிறப்புற்றதென் றல்லமன்சொல்
லினனெனப்பொருள் கொள்க. (௬௨)

அல்லம னறைந்த மாற்ற மறிந்துநஞ் சித்த ராமன்
சொல்லுவன் முத்தி யெய்துந் துணையசா தனங்க ளெல்லா
மில்லையென் னிடத்தி லேனு மென்னேநீ வலிந்தாட் கொள்ள
நல்லவ னாகச் செய்த நன்மையே நன்மை யென்று.

(இ - ள்.) அல்லமனறைந்தமாற்றம் - அல்லமன் சொல்லியவசனங்
களை — அறிந்து - தெரிந்துகொண்டு — நஞ்சித்தராமன் - நரதுசித்தராம
னென்போன் — சொல்லுவன் - சொல்லுவான்—முத்தியெய்துந் துணைய -
மோட்சத்தையடைதற்கியைந்தனவாகிய — சாதனங்களெல்லாம் - சாத
னக்கருவிகளைத்தும் — இல்லையென்னிடத்திலேனும் - என்னிடத்திலில்
லாமற்போயினும் — என்னை - அடியேனை — நீவலிந்தாட்கொள்ள - நீ
வலிந்தடிமைகொள்வான்வேண்டி — நல்லவனாகச்செய்த - பக்குவமுள்ளவ
னாகச்செய்த — நன்மையே நன்மையென்று - நன்மையே நன்மையாகு
மென்று. எ - று. ஏனைய சாதனங்களிருப்பினும் அவையல்லவெனமறுக்க,
முத்தியெய்துந் துணையசாதனங்களென்றார். என்னிடத்திலேனு மென்
பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. துணையவென்பதைத் துணையாகின்றள்ள
வெனக் குறிப்புப்பெயரெச்சமாக்கினு மமையும். (௬௩)

கருத்தழி கடமி றங்கு கவுட்கரி வலிந்து பற்றித்
திருத்துபு தன்கா லேவுஞ் செயல் செயக் கொள்வ தன்றி
யொருத்தல்வந் தறிந்து தானே யுறவுகொண் டிடுவ துண்டோ
தெரித்திடி லடிய னேனின் றிருவடிக் கத்தி றத்தேன்.

(இ - ள்.) கருத்தழி - யாவரதெண்ணங்கனையுங்கலக்குகின்ற—கடமி
றங்கு - மதசலம்பொழிகின்ற — கவுள் - கன்னத்தையுடைய—கரி - யா

னையை — வலிந்துபற்றி - பலவத்காரமாகப்பிடித்து — திருத்துபு - தன
தெண்ணத்தின்படிதிருத்தி — தன்காலேவும் - தனதுகாலாலேவப்பட்ட
— செயல்செய - வேலையைச்செய்யும்படியாக — கொள்வதன்றி - ஏற்
றுக்கொள்வதன்றி — ஒருத்தல் - பாணையானது — வந்து - வலியவந்து—
அறிந்து - இவனையறிந்து — தானேயுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ - தானே
யுறவுகொள்ளுமா—தெரித்திடில் - தெரிவிக்குமிடத்தில் — அடியனேன் -
அடியேன் — நின்றிருவடிக்கு - உமதுபாததொண்டுக்கு — அத்திறத்
தேன் - அத்தன்மையனுயிருக்கின்றேன். எ-று. கடமிறங்கு கவுட்கரியென்
றதனால் கருத்தழியென்பதற்குக் கண்டவர்கருத்தைக்கலங்கச் செய்யு
மென்றும், காட்டானையைவலிந்துபற்றித் தன்னிஷ்டப்படி திருத்தித்
தான்கற்றுக்கொடுத்தவேலைகளை யதனிடத்தில் வாங்கவேண்டிய தல்லா
மல் அதுவேதன்னிடத்தில் வலியவந்து இவனிஷ்டப்படி நடக்குமா ?
அதுபோல யானும் உனக்கத்தகையதாயிருக்கின்றேனெனப் பொருள்
கொள்க. தெரித்திடில் பிறவினே. (௬௪)

அடன்மலி வீரன் வீர மவனெதிர் மலைந்து நின்றோன்
படைமிசை கொண்டு காணப் படுமது போல வுன்றன்
கடன்மலி யருளி னுற்றல் கண்டிடப் படுமிங் கென்றன்
கொடுமையின் மிகையா லென்று குடந்தம்பட் டமுங்கிக் கூறி.

(இ - ள்.) அடன்மலி - வெற்றிமிருந்த — வீரன் - சுத்தவீரனது —
வீரம் - வீரத்தன்மை—அவனெதிர் - அவனெதிரில்—மலைந்துநின்றோன் -
எதிர்த்துநின்றோனது — படைமிசை - சேனையின்மேல்—கொண்டு - தன
தாயுதங்கொண்டு — காணப்படுமதுபோல - காணப்படுந்தன்மைபோல—
உன்றன் - உன்னுடைய — கடன்மலி - கடல்போலுமிருந்த — அருளினுற்
றல் - கிருபையின்வலிமை — இங்கு - இவ்வுடத்தில் — என்றன் - என்னு
டைய — கொடுமையின்மிகையால் - துவட்டத்தனத்தின்மிகுதியால்—கண்
டிடப்படுமென்று - காணப்படுமென்று — குடந்தம்பட்டு - வாதைப்பட்டு
—அமுங்கி - மனம்நொந்து — கூறி - சொல்லி. எ - று. சுத்தவீரனது
வீரத்தன்மை யெதிர்த்தோனிடத்துக்காணப்படுவதுபோல எனதுகொடு
மையின்மிகுதியால் உனதருளினுற்றல் காணப்பட்டதென முடிக்க. (௬௫)

என்குறை நினையா தெந்தா யினித்திரு வுளமி ரங்கி
நன்குறு முத்தி சேரு நன்னெறி காட்டு கென்று

தன்குறை யிரந்து னோந்து தனைநிகர் சித்த ராமன்
முன்கரை யிறந்த வன்பான் முதல்வனை வணங்கி னானால்.

(இ - ள்.) என்குறை - எனதுகுற்றங்களை—நினையாது - நினைக்காமல்
— எந்தாய் - என்றந்தையே -- இனி - இனிமேல்—திருவுளமிரங்கி - மன
திரங்கி — நன்குறுமுத்திசேரும் - ஐக்கியமுத்தியடைதற்கியைந்த — நன்
னெறிகாட்டு கென்று - நன்மார்க்கத்தைக்காட்டக்கடவாயென்று — தன்
குறை - தனதுகுறைகளை — இரந்து - இரந்துகூறி — உனைந்து - மனம்வ
ருந்தி — தனைநிகர் - தனக்குத்தானேயொப்பாகிய—சித்தராமன் - சித்த
ராமனென்போன்—முன் - முன்னதாக—கரையிறந்தவன்பால் - அளவில்
லாதவன்பினால் — முதல்வனை - அல்லமனை — வணங்கினான் - நமஸ்கரித்
தனன். எ - று. ஆல் - அசை. முத்தியென்னுது நன்குறுமென்னுமடை
யால் ஐக்கியமுத்தியென்றும். தொண்டிபுரிவதில் உவமைகடந்தோனாதலின்
தனைநிகர்சித்தராமனென்றார். சித்தராமன் இரந்து உனைந்து வணங்கினான்
எனக்கூட்டிமுடித்துப்பொருள் கொள்க. (சுசு)

வணங்கிய வவனை ஞான வாரிதி யருளா னோக்கி
யிணங்கிய பருவங் காணு மிவன்றனக் கின்ப முத்தி
யனைந்திடு நெறியீ தென்ன வறைவமென் றுளத்துட் கொண்டு
பிணங்குறு பிறவி யென்னும் பிணிமருந் தனையான் சொல்வான்.

(இ - ள்.) வணங்கியவவனை - வணங்கியவந்தச்சித்தராமனை — ஞான
வாரிதி - ஞானசமுத்திரமாகியவல்லமன்—அருளானோக்கி - கிருபையினுந்
பார்த்து — இணங்கிய - தக்க — பருவங்காணுமிவன்றனக்கு - பருவத்
தைக்காணுகின்றவிவனுக்கு — இன்பமுத்தி - பேரின்பவீடு — அடைந்திடு
நெறி - வருதற்கியைந்தமார்க்கம் — ஈதென்ன - இதுவென்று — அறைவ
மென்று - தெரிவிப்போமென்று—உளத்துட்கொண்டு - நினைத்து—பிணங்
குறு - முரணுள்ள — பிறவியென்னும்பிணி - பிறப்பாகிறவியாதிக்கு —
மருந்தனையான் - அவிழ்தம்போல்பவனாகியவல்லமன் — சொல்வான் -
சொல்லுவான். எ-று. ஞானவாரிதி உவமைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்
தொகை. பிறவியென்னும்பிணி உருவகம். பிணங்குறல் - ஒன்றுபோல்
வராமல். (சுசு)

பருவமுந் நிலர்க்கு முக்கட் பகவனு கமத்தி னுண்மைப் [ஞன்
பெருமையைப் பொருளை யெண்ணிப் பெருமிதத் துரைப்பிலன்

குரவரிற் பதடி யென்ப குறித்துநற் பருவ நோக்கி
யருள்செயிற் குரவ சிங்க மவனென வறைவ னையன்.

(இ - ள்.) பருவமுற்றிலர்க்கு - பரிபாககாலம்நிறைவேறுதார்க்கு — முக்கட்பகவன் - பரமசிவனும்செய்த — ஆகமத்தின் - ஆகமத்திலுள்ள — உண்மைப்பெருமையை - உண்மையினதுபெருமையையும் — பொருளை - அர்த்தத்தையும் — எண்ணி - நினைத்து — பெருமிதத்து - பெருமை நோக்கி — உரைப்பில் - உபதேசித்தால் — அன்னான் - அப்படிப்பட்ட வன் — குரவரி - ஞானாகிரியருள் — பதடியென்ப - பதடியென்றறிஞர் கூறுவர் — குறித்து - சீடனடையைக்குறித்து — நற்பருவநோக்கி - நல்ல பரிபாககாலத்தைநோக்கி — அருள்செயில் - அதுக்கிரகஞ்செய்தால் — குரவசிங்கமவனென - ஞானாகிரியரில் சிங்கம்போல்பவனவனென்று — அறைவன் - சொல்லுவன் — ஐயன் - அல்லமதேவன். எ - று. பெருமை பற்றிப் பருவமல்லா பார்க்குபதேசிப்பவன் குரவரிப்பதடியெனவும், தக்க பருவநோக்கி யுபதேசிப்பவன் குரவசிங்கமவனெனவும் அல்லமன்சொல்லி னனென்க. ஆகமத்தினுண்மைப்பெருமை - மகாவாக்கியத்தின்மகிமையை. பொருள் - வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தங்களை. பெருமிதத்தென்பது, தனக்குப் பெருமைவாய்க்கும்படி யெனப்பொருள்கொள்ளினுமமையும். ()

உரைசெயிற் பரம ஞான மொன்றுமே முத்திக் கேது
சரிதைநற் கிரியை யோகந் தாமொரு மூன்று ஞான
மருவுதற் கேது வென்று மறைபுகன் றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப் பொருளென் றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவ ரன்றே.

(இ - ள்.) உரைசெயில் - சொல்லுமிடத்தில் — பரமஞானமொன் றுமே - ஆத்மஞானமொன்றே — முத்திக்கேதுவென்று - ஐக்யமுத்திக் கேதுவென்றும் — சரிதை - சரியையும் — நற்கிரியை - நல்லகிரியையும் — யோகந்தாம் - யோகமும் — ஒருமூன்றும் - ஆகியலிம்மூன்றும் — ஞானமருவுதற்கு - ஆத்மஞானமடைதற்கு — ஏதுவென்று - ஏதுவென் றும் — மறை - வேதங்கள் — புகன்றுரைக்கும் - வகுத்துச்சொல்லும் — (இங்ஙனமிருக்க) இந்தக்கருவியை - சரியையாதி யிம்மூன்றுகருவிகளை யும் — பொருளென்றெண்ணி - சிறந்தபொருளாகக்கருதி — களிப்பவர் - சந்தோஷிப்பவர்கள் — கயவர் - மூடர்களாவர். எ - று. அன்று, ஏ — அசை கள். முத்திக்கேது ஞானமெனவும், ஞானத்துக்கேது சரியையாதி மூன்று மெனவுமிருக்கக் கருவிகளைமுத்தியென்றெண்ணிக்களித்தல் மூடமென்பது

கருத்து, என்மென்பதை இருவயினொட்டுக, ஒன்றுமேயென்பதிலேகாரம் பிரிநிலை, என்றுமென்பதிலும்மை வருவித்தது. (௬௬)

கருமமும் யோகந் தானுங் கரணத்தைப் புனித மாக்கிப்
பொருமிடர் வாயி றோறும் புக்குழல் கறங்கு போலத்
தெருமரா துண்ணி றுத்துந் தெளிந்தவக் கரணந் தன்னு
னிருமல னாகு மீச னித்தனென் றுணர்வு திக்கும்.

(இ - ள்.) கருமமும்யோகந்தானும் - கருமமும்யோகமும் — கரணத்
தைப்புனிதமாக்கி - மனதைப்பரிசுத்தமாக்கி—பொரும் - வருத்துகின்ற—
இடர் - துன்பமயமாயுள்ள — வாயிறோறும் - ஐம்புலவழிகடோறும் —
புக்கு - சென்று — உழல்கறங்குபோல - அலையுங்காற்றாடிபோல — தெரு
மராது - சுழலாது — உண்ணி றுத்தும் - அகத்தில்நிறுத்திவிடும் — தெளி
ந்தவக்கரணந்தன்னால் - அங்ஙனந்தெளிவுற்றமனதினால்— நிருமலனாகும் -
மலரகிதனாகிய — ஈசன் - பரமசிவனே — நித்தனென்று - நித்தியத்து
வமுடையனென்று — உணர்வுதிக்கும் - அறிவுதோன்றும், எ - று, கரு
மமும்யோகமும் புனிதமாக்கி உண்ணி றுத்துமெனவும், தெளிந்தவக்கர
ணந்தன்னால் உணர்வுதிக்குமெனவுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (௭௦)

நித்திய னிமல னென்னு நினைவுறி னரித்தமாகிப்
பொய்த்தழி யுடம்பு டம்பைப் பொருந்திய பொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள் குரவன் றன்னை விரும்பினன் சென்று சார்ந்து
தத்துவ முதறி நின்ற தனியறி வினையே காணும்.

(இ - ள்.) நித்தியன் - நித்தியனென்றும் — நிமலனென்னும் - நின்
மலனென்றும்கொள்ளும் — நினைவுறின் - நினைவுதிக்கின் — அரித்த
மாகி - அரித்தநிலையுடையதாகி — பொய்த்து - பொய்ப்பட்டு — அழி -
நசிக்கின்ற — உடம்பு - உடலையும் — உடம்பைப்பொருந்திய - அவ்வுடல்
காரணமாகச்சார்ந்த — பொருள் - பொருளையும் — வெறுத்து - வெறுப்
புற்று — மெய்த்தருள் - உண்மையைவிளக்கும் — குரவன் றன்னை -
ஞானசிரியனை — விரும்பினன் - விருப்புற்றவனாய் — சென்று - தேடிப்
போய் — சார்ந்து - அவ்விடத்திற்சேர்ந்து — தத்துவமுதறியின்ற - தத்
துவமனைத்துங்கழன்றுகின்ற — தனியறிவினையே - ஏக சைந்தன்யத்
தையே — காணும் - தரிசித்துக்கொண்டிருப்பன், எ - று, உடலையும்
பொருளையும் வெறுத்து ஞானசிரியனைவிரும்பிச் சென்று சார்ந்து காணு
மென முடிக்க, (௭௧)

காணுமெனலை பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிலென்னும்
விதியா லுயர்திணை யாண்பாலாக்குக. (௭௧)

புலன்களை யொழித்த போதே பொறிகளும் பூத மைந்தும்
கலங்குறு கரண நான்கும் கலாதியுஞ் சுத்த மைந்தும்
விலங்குறு மடியில் வைத்த வெறுங்குடற் தள்ளின் மேன்மேன்
மலங்குற வொருங்க டிக்கு மட்கலம் விழுத லேபோல்.

(இ - ள்.) புலன்களை - ஐம்புலன்களையும் — ஒழித்தபோதே - களைந்த
வுடன் — பொறிகளும் - ஐம்பொறிகளும் — பூதமைந்தம் - பஞ்சபூதங்க
ளும் — கலங்குறும் - சஞ்சலமுறுகின்ற — கரணநான்கும் - மனமுதலிய
நான்குகரணங்களும் — கலாதியும் - கலைமுதலியவைந்தும் — சுத்தமைந்
தம் - சுத்தமுதலியவைந்தும் — விலங்குறும் - தாமேநீங்கும் — அடியி
ல்வைத்த - அடியில்வைத்திருக்கின்ற — வெறுங்குடம் - வெறுங்குட
த்தை — தள்ளின் - இழுத்துவிட்டால் — மேன்மேல் - மேல்மேலாக —
மலங்குற - அசையும்படி — ஒருங்கடிக்கு - ஒருமிக்கவடிக்கிய — மட்கலம்
விழுதலேபோல் - மண்பானைகள்விழுவதுபோல. ௭ - று. அடிப்பானையை
யிழுக்க மேலடிக்குப்பானைகள் தாமேவிழுவதுபோலப் புலன்களைக்களைந்த
பொழுதே பொறி, பூதம், கரணம், கலை, சுத்தமுதலியவைகள் தாமே
நீங்குமெனப்பொருள்கொள்க. புலன்க ளைந்தாவன :— சுரோத்திரமுத
லானவைகளை. பொறிக ளைந்தாவன :—மெய்வாய்முதலியவைகளை. பூத
மைந்தாவன :—மண் நீர் முதலியவைகளை. கரணநான்காவன :— மனமுத
லியவைகளை. கலாதி யைந்தாவன :— கலை, வித்தை, இராகம், புருடன்,
மாயை என்பவைகளை. சுத்த மைந்தாவன :—சுத்தம், சுபாவம், சூனியம்,
ஒழிவு, அநீதம் என்பவைகளை. (௭௨)

இந்திய மோரொன் றாய்விட் டிடினமற்றை யொன்று சாரு
முந்திய மனம ழிப்ப முற்றும்போ மணிய பாம்பி
னைந்தலை களினு ளொன்றை யரிந்திடின மற்றொன் றுலஞ்
சிந்திடு மிடற ரிந்தாற் றீர்ந்திடு மொருங்கு மாதோ.

(இ - ள்.) இந்தியம் - பஞ்சேந்திரியங்களையும் — ஓரொன்றாய்விட்டி
டின - ஒவ்வொன்றாகவிட்டுவிட்டால் — மற்றையொன்றுசாரும் - வேறொ
ன்றுவந்துசாரும் — முந்திய - முதலாககின்றதுள்ள — மனமழிப்ப - மன
தைக்கெடுக்க — முற்றும்போம் - எல்லாப்பற்றுக்களுமொருங்கேபோகும்
— மணிய - மாணிக்கத்தையுடைய — பாம்பி னைந்தலைகளினுள் - பாம்பின

தைந்துதலைகளுக்குள் — ஒன்றையரிந்திடில் - ஓர்தலையையரிந்தால் —
மற்றொன்று - வேறோர்தலை — ஆலஞ்சிந்திடும் - விஷத்தைக்கக்கும் —
மிடறரிந்தால் - கழுத்தையறுத்தால் — தீர்ந்திடுமொருங்கு - ஒருமிக்க
வனைத்தும்போய்விடும். எ - று. மாதா, ஒ—அசைகள். ஐந்தலைநாகத்தின்
ஓர்தலையறுத்தால் ஏனையதலைகள் விஷங்கக்குமென்று கழுத்தையரிந்தார்
போல, இந்தியங்கனையொவ்வொன்றாய்விடின் ஏனையவிடயங்களிற்சாரு
மென்று, எவற்றிற்குமுதற்காரணமாய மனதையழிக்கச் சகல பற்றுக்க
ளும் போமெனமுடிக்க. மணிய குறிப்புப்பெயரெச்சம். ஒன்றொன்றாமெ
னல் - ஓரொன்றாயென்றாயது விகாரம். (எங்)

ஆதலான் மனம டங்கி லங்கலிங் கங்க டம்முட்
பேதமோ வபேத மோவென் றழிவுறு பித்து நீங்குந்
தீதிலா யென்றி யம்பிச் சித்தரா மற்று நாவா
லோதொணு வுணர்வி னுண்மை யுணர்ந்தினன் குருகு கேசன்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால் — மனமடங்கில் - மனமடங்குமா
யின் — அங்கலிங்கங்கள் - உடலுமுயிரும் — தம்முள் - தங்களுக்குள் —
பேதமோவபேதமோவென்று - பேதத்துக்கியைந்ததோ வபேதத்திற்கி
யைந்ததோவென்றுகொண்டு — அழிவுறு - கெட்டுப்போகின்ற — பித்து
நீங்கும் - மயக்கநீங்கும் — தீதிலாயென்று - குற்றமற்றவனெயென்று —
இயம்பி - சொல்லி — சித்தராமற்கு - சித்தராமையருக்கு — நாவால் -
நாக்கினால்—ஒதொணு - சொல்லப்படாத — உணர்வீனுண்மை - எதார்த்த
வறிவினது உண்மையை—குரு - குருவாக — குகை - யாவருள்ளத்திலு
மிருக்கின்ற — ஈசன் - அல்லமன் — உணர்ந்தினன் - விளக்கினன்.
எ - று. ஆத்மானுத்மாவைப் பேதமென்போர் மதத்தரும், அபேதமென்
போர் வேதாந்தியுமாயினும் ; வஸ்து அங்கலிங்கம்போற் றேற்றினும்
ஆரோபமாதலின் ஒன்றுமன்று பலவுமன்று ; இதனையறியாது வாதித்தல்
பிராந்தியாதலின் பித்தென்றார். நாவினு லோதொணுமையாவது அஃது
பூதிநிலையை. மனமடங்கிப்பித்துநீங்குமெனவே, திரிஸ்யசோதனையின்றி
யக்கண் சங்கற்பநாசத்திற்கும் பிராந்திநாசத்திற்கும் இடமின்மைபெற்றும்.
நாவாலோதொணுவென்றடைபெற்றது எழுதாமறையெனற்கு. அழிவுறுத
லாவது - வஸ்துநிச்சயந்தெரியாதுகலங்கிமாய்தலை. குருகுகேசன் இயம்பி
உணர்ந்தினனெனக்கூட்டிமுடிக்க. ஒணுவென்பதிடைக்குறை. (எசு)

மனிதரு ஞரகர் சித்தர் வானவர் கணங்க டம்முண்
முனிவரு ளென்போ னின்றன் முழுதருள் பெற்றா ரில்லை

யினியெனை நிகர்வார் யாவ ரென்றருட் குரவ னூர்தம்
பனிமல ரடியில் வீழ்ந்து பணிந்தனன் சித்த ராமன்.

(இ - ள்.) மனிதருள் - மனிதர்களுக்குள்ளும் — உரகர்தம்முள் - நாக
லோகத்தாருக் குள்ளும்—சித்தர்தம்முள் - சித்தர்களுக்குள்ளும்—வானவ
ர்தம்முள் - தேவர்களுக்குள்ளும் — கணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுக்குள்
ளும்—முனிவருள் - ரிஷிகளுக்குள்ளும் — என்போல் - என்னைப்போல்—
நின்றன் - உன்னுடைய — முழுதருள் - பூரணவருளை — பெற்றாரில்லை -
அடைந்தவர்களில்லை — இனி - இனிமேல் — எனே நிகர்வார்யாவரென்று -
எனக்கொப்பாவார் யாவரென்றுசொல்லி — அருள் - கிருபையையுடைய
— குரவனூர்தம் - அல்லமதேவருடைய — பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய
—மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—அடியில் - உபயபாதங்களில்—வீழ்ந்து -
விழுந்து—பணிந்தனன் - வணங்கினன் — சித்தராமன் - சித்தராமனென்
போன். எ - று. சித்தராமன் என்றுசொல்லி பணிந்தனனெனமுடிக்க. ()

இப்பரி சருளி னாலே யிராமனுக் குபதே சித்துச்
செப்பரு மவன்ருற் றேவல் செய்யிய வுளம கிழ்ந்து
கைப்படு மமிர்த மன்ன கருணைவா ரிதியி ருந்தான்
றுப்புர வமைந்து சீர்சால் சொன்னலா புரத்து மாதோ.

(இ - ள்.) இப்பரிசு - இவ்வண்ணமாக — அருளினால் - கிருபையினா
ல்—இராமனுக்கு - சித்தராமனுக்கு — உபதேசித்து - அனுக்கிரகித்
து—செப்பருமவன் - சொல்லுதற்கரியவந்தச்சித்தராமன்—கும்மேவல்செ
ய்யிய - தனக்குத்தொண்டுசெய்யும்படியாக — உளமகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்
து — கைப்படும் - கையிற்கிடைத்த—அமிர்தமன்ன - அமிர்தத்துக்கொப்
பாகிய — கருணைவாரிதி - கிருபாசமுத்திரம்போன்றவல்லமன் — துப்புர
வமைந்து - சுகலஅலங்காரமுமமைந்து — சீர்சால் - அதனால்கீர்த்தி மிக்க
—சொன்னலாபுரத்து - சொன்னலாபுரமென்னும்பதியில் — இருந்தான் -
இருந்தனன். எ - று. மாதா, ஐ—அசைகள். கருணைவாரிதி உபதேசித்து
உளமகிழ்ந்து சொன்னலாபுரத்து இருந்தானெனக்கூட்டி முடிக்க. (எசு)

பதீன்ழன்றவது

சித்தராமையர்கதி

முற்றிற்று.

உ

பதினான்காவது

வசவண்ணர்கதி.

வேறு.

சித்தராமனோடரிய னல்லம தேவன்
பத்தராகிய பயிர்செய்கல் யாணமாம் பழனத்
துய்த்த நீரெனும் வசவனை யுழவரிற் கண்டு
மெய்த்து மார்வமங் கடைந்தமை யாமினி விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) சித்தராமனோடு - சித்தராமனென்பவனுடன்—ஆரியன் -
ஆசிரியமுர்த்தனாகிய — அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனென்பவன் — ப
த்தராகிய - அடியார்களாகிய—பயிர் - பயிர்களை — செய் - விளைவிக்கின்
ற—கலியாணமாம்பழனத்து - கலியாணபுரியென்னுங்கழனியில் — உய்த்
த - பாப்ச்சிய—நீரெனும்வசவனை - நீரென்கின்றவசவண்ணரை — உழவ
ரில் - பயிரிடுமாந்தரைப்போல — கண்டு - டார்த்து — மெய்த்தும் - உண்
மையாகிய—ஆவம் - ஆசையை—அங்கு - அவ்விடத்தில்—அடைந்தமை -
பெற்றதை—யாம் - நாம்—இனி - இனிமேல்—விரிப்பாம் - விரித்துச்சொ
ல்லுதும். எ - று. பத்தராகியபயிர், கலியாணமாம்பழனம், நீரெனும்
வசவன் இவைஉருவகம். (க)

அன்ன மீனுட னிகழ்வறக் கொண்டமை யாமற்
செந்நெ லார்வய தீப்பசி யாற்றுபு சிறந்த
சொன்ன லாபுரத் தவஞ்செய்த தென்னுவான் றுதிப்ப
வென்னை யானுடை யல்லம னிருந்தரு ணளில்.

(இ - ள்.) அன்னம் - அன்னப்பட்டிகள்—மீனுடன் - மீன்களுடன்—
இகழ்வற - பழிப்புநீங்க—கொண்டு - உறவுகொண்டு — அமையாமல் - இ
ராமல்—செந்நெல் - செந்நெற்பயிர்கள் — ஆர் - பொருந்திய — வயல் - க
ழனியில்—தீப்பசி - கொடேரமாகியபசியை—ஆற்றுபு-தணித்து —சிறந்த -
சிறப்புற் றமையப்பெற்ற —சொன்னலாபுரம் - சொன்னலாபுரமானது—

தவஞ்செய்ததென்று - மிக்கதவத்தைச்செய்ததென்று — வான்துதிப்ப -
தேவர்கள் துதிக்கும்படியாக—என்னையாளுடையல்லமன் - என்னையடிமை
கொண்டவல்லமதேவன்—இருந்தருளினில் - எழுந்தருளியிருக்கும்நாளில்.
எ - று. அல்லமன் சொன்னலாபரத்தில் சித்தராமனோடு இருக்குநாளி
லென முடிக்க. (உ)

சுந்த மேவு கல்யாணமா நந்தனந் தன்னி
னந்தி நாண்மலர்ப் புகழ்மண நயந்தசொல் வளியால்
வந்து காத்தெனு நாசியிற் புகமிக மகிழ்ந்த
துந்து வார்திரைக் கருங்கட லுடுத்தபே ருலகம்.

(இ - ள்.) சுந்தமேவும் - அழகுபொருந்திய — கல்யாணமாம் - கல்யா
ணபுரியாகிய — நந்தனந்தன்னில் - பூங்காவனத்தில் — நந்தி - வசவண்
ணரென்னும் — நாள் - அன்றலர்ந்த—மலர் - தாமரைமலரின் — புகழ் -
அவரதுகீர்த்தியாகிய — மணம் - வாசனை — நயந்தசொல் - அவர்தினிய
மொழியென்னும் — வளியால் - காற்றினால் — வந்து - வந்து—காதெனு
நாசியில் - காதென்னுமூக்கில்—புக - நுழைய — உந்து - மோதுகின்ற—
வார் - நீண்ட — திரை - அலைகளையுடைய—கருங்கடல் - கருங்கடலை—உ
டுத்த - ஆடையாகவுடுத்த—பேருலகம் - பெரியவுலகமானது — மிகமகிழ்
ந்தது - மிகவுஞ்சந்தோஷித்தது. எ - று. கல்யாணமாநந்தனம், நந்திமலர்.
புகழ்மணம், நயந்தசொல்வளி, காதெனுநாடி இவையுருவகம். மகிழ்தலை
ஏற்றற்பாலதன்மையின், உலகினரை உலகமென்றது இடவாகுபெயர். ()

முக்க ணயகன் புகழெனு மூரலுண் பதற்குத்
தக்க தீஞ்சுவைக் கறியெனச் சமைந்தது வசவன்
மிக்க வான்புகழ்வற்றினை மாதவர் விரவித்
துய்க்கு நாவினிற் றுய்த்தனர் பவப்பசி தொலைய.

(இ - ள்.) முக்கணயகன் - பரமசிவனது—புகழெனும் - கீர்த்தியென்
கிற—மூரல் - சாதத்தை — உண்பதற்கு - சாப்பிடுதற்கு — தக்க - தகுந்
த—தீஞ்சுவை - இனியசுவைமயமாய—கறியென - பதார்த்தமாக — வச
வன் - வசவண்ணரது — மிக்க - மிகுந்த—வான் - சிறந்த — புகழ் - கீர்த்
தியானது — சமைந்தது - அமையப்பெற்றது — அவற்றினை - அவ்விரு
வகையினையும்—மாதவர் - மகாதவத்தினர்—விரவி - கலந்து—துய்க்கும் -
புசிக்கத்தக்க—நாவினில் - நாக்கினால்—பவம் - சென்னமென்னும் — பசி

தொலைய - பசிகெட — துய்த்தனர் - புகித்தார்கள். எ - று. புகழெனு
மூரல், பவப்பசி உருவகம். இங்கே துய்க்குநாவென்றது - அறிவை, பவப்பசி
தொலையத்துய்த்தலாவது :— சங்கற்ப வயமாகாமையென்க. இவ்விருவர்
புகழையும்விரவுதலாவது :— ஞானாகாரமாகச்சிந்தித்தலை. முக்கனையகன்
புகழைமூரலென்றது - ஞெப்தியே பிரியமாயதைக்குறித்தற்கும், வசவன்
மிக்கவான்புகழ் சுவைக்கறி யென்றது - அதற்கியைந்த சாதனங்களாகிய
இயமநியமாதிகளைக் குறித்தற்கு மென்க. (சு)

விலக்கு முற்பவச் சித்தரா மற்குமுன் விளம்பு
மிலக்க ணத்தினுக் கருணந்தி யெனுமிலக் கியத்தைக்
கலக்க மற்றறிந் திடுவதற் குதாரணங் காட்ட
மலக்க மற்றம் மல்லமன் றிருவுளம் வலித்தான்.

(இ - ள்.) உற்பவம் - பிறவியை—விலக்கும் - நீக்கிய—சித்தராமற்கு-
சித்தராமரென்பவற்கு — முன்விளம்பும் - முன்னேசொல்லிய — இலக்க
ணத்தினுக்கு - சச்சிதானந்தமுதலியவிலக்கணங்களுக்கு — அருள் - கிரு
பைபொருந்திய — நந்தியெனுமிலக்கியத்தை - வசவண்ணரென்னு மிலக்
கியத்தை — கலக்கமற்று - சந்தேகமற்று — அறிந்திடுவதற்கு - தெரிந்து
கோடற்கு—உதாரணங்காட்ட - உதாரணங்காட்டும்படி. — மலக்கமற்ற -
விபரீதமற்ற — நம்மல்லமன் - நமதல்லமதேவன்—திருவுளம்வலித்தான் -
உறுதியாகத்திருவுளம் கொண்டனன். எ - று. ஐயந்திரிபறத்தெளிந்தவ
னாதலின் ஆகாமியமுனைத்தற்கிடங் கொடானெனக்காட்ட, விலக்கு முற்
பவச்சித்தராமனென்றார். முன்னர்சித்தராமன் ஐக்கியமெய்தற் கியைந்த
இலக்கணத்துக்கு இலக்கியமாகிய பரவஸ்துவைப்போல வசவண்ணர்
இருத்தலின் அவரை இலக்கியமெனப்பட்டது. (ரு)

அடிய வர்க்கெளி யானெனு மவனெம தகத்திற்
குடியி ருக்குமவ் விராமனை யுடன்கொடு குறிலோர்
நெடில டித்தநன் னிரையென வந்நகர் நீங்கிக்
கொடிம திற்களி யாணமா நகர்வழிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அடியவர்க்கெளியானெனும்-அன்பர்க்கெளியனென்றுசொ
ல்லப்பட்ட—அவன் - அந்தவல்லமதேவன் — எமதகத்தில் - எமதுள்ளத்
தில்—குடியிருக்கும் - வாசஞ்செய்யப்பட்ட—அவ்விராமனை - அந்தச்சித்
தராமனை—உடன்கொடு - கூடவழைத்துக்கொண்டு—குறில் - குற்றமழுத்
தானது—ஓர்நெடிலடித்த - ஓர்நெடிலோடிணந்த— நல் - நல்ல — நிரை

யென - நிரையசையைப்போல — அந்நகர்நீங்கி - அந்தப்பட்டணத்தையி
ட்டுநீங்கி—கொடி - கொடிக்கட்டிய—மதில் - மதில்கூழ்ந்த—கலியாணமா
நகர்வழிக்கொண்டான் - கலியாணபுரிமார்க்கமாகச்சென்றான். எ - று,
குறிலோர்நெடிலடித்தநன்னிரையாவது - குறினெடிவினைந்துவரு நிரைய
சையென்க. “ என்னை குறிலே நெடிலே குறிலினை குறினெடில், ஒற்றொ
வேருதலொடு மெய்ப்படநாடின, நேருநிரையுமென் றுகிற்பெயரே” என்
றார் தொல்காப்பியனார். குறிலினையென்னுது குறினெடிலென்றது - குறி
லினதுவிகாரநெடிலானாற்போல அல்லமனாற்றெளிவுற்றவனெனக்காட்டற்
கும், குறிலினையெனின் அல்லமனுக் குவமிக்கப்படா நெனற்கும், இங்ங
னங்கூறியதென்க. (சு)

நுறும்பு முஞ்செறி தனியிட மொய்த்திட நண்ணு
மெறும்பொ முங்கென வரனடி யவர்திர ளெழுந்து
மறந்தும் வெஞ்சமண் குண்டரை யிணங்குற வசவ
னுறும்பு ரம்புக விருவருங் கண்டிள முவந்தார்.

(இ - ள்.) நறும் - இனிய—பழஞ்செறி - பழங்கண்ணிறைந்த—தனியிட
ம் - தனித்தவிடத்தில்—மொய்த்திட - மொய்க்கும்படி—நண்ணும் - போ
கின்ற — எறும்பொமுங்கென - எறும்புவரிசைபோல — அரனடியவர் -
பரமசிவனடியார்கள்—திரள் - கூட்டமாக—எழுந்து - எழுந்திருந்து—மற
ந்தும் - மறதியுற்றும்—வெஞ்சமண்—கொடியசமணராகிய — குண்டரை -
பாதகரை — இணங்குற - சேராத—வசவன் - வசவண்ணன் — உறும் -
தங்கிய—புரம் - பட்டணத்துக்கு — புகல் - போதலை — இருவருங்கண்
டு - அல்லமருஞ்சித்தராமருங்கண்டு—உளமுவந்தார் - மனங்களித்தனர்.
எ - று. மறந்துமென்பதிலும்மை இறந்துதழீஇய வெச்சவும்மை.
இணங்குதல் - அவர்மதவயப்படல். ஊன்செறிதனியிடமென்னுதது அடி
யாரை யுவமிப்பதுபற்றியென்க. அரனடியவர் திரளெழுந்து புகலென
முடிக்க. (எ)

தம்பி ரானருள் வசவனுக் கியவறச் சாலைக்
கும்ப வாசநீர் முதலிய வேண்டுவ கொண்டு
வம்பு லாமலர் வனத்தயர் வுயிர்த்துநல் வழிசேர்ந்
தெம்பி ரானடி யவர்திர ளேகுதல் கண்டார்.

(இ - ள்.) தம்பிரான் - அல்லமதேவரத — அருள் - கிருபைபெறு
வான்வேண்டி — வசவன் - வசவண்ணர்—ஆக்கிய - ஏற்படுத்திய—அறச்

சாலை - தர்மசாலையிலுள்ள—கும்பம் - குடத்தினிறைந்த —வாசநீர்முதலிய - வாசனைகட்டியநீர்முதலியவைகளில் — வேண்டுவகொண்டு - தமக்கு வேண்டியவளவுகொண்டு—வம்புலாம் - வாசனைபொருந்திய—மலர்வனத்து - பூங்காவனத்தில்—அயர்வுயிர்த்து - சோபநீங்கி — நல்வழிசேர்ந்து - நன்மார்க்கத்தை யடைந்து — எம்பிரான் - பரமசிவனுடைய — அடியவர்திரள் - அடியார்கூட்டங்கள் — ஏகுதல்கண்டார் - போதலைக்கண்டார். எ - று. அடியவர்திரள் வேண்டுவகொண்டு அயர்வுயிர்த்து ஏகுதலை இவ்விருவருங்கண்டாரென முடிக்க. முதலிய, வேண்டுவ இவை வினையாலணையும் பெயர்கள். (அ)

பாண்டின் மாவளஞ் சிவிகையூர்ந் தேகுநர் பரிந்து வேண்டு மாறுகொள் வேடத்தர் துறந்தவர் விரத நீண்டு மாறுகண் டிவந்துசென் நெழிலலங் கார காண்ட மாமெனு மங்கல புரத்தினைக் கண்டார்.

(இ - ள்.) பாண்டில் - வண்டிகளிலேற்றிய — மாவளம் - மிக்கவளப் பத்தோடு — சிவிகையூர்ந்து - பல்லக்கையிலேறி — ஏகுநர் - போகிறவர்களும்—பரிந்து - விரும்பி — வேண்டுமாறுகொள் - தமக்குவேண்டுமளவு கொண்ட—வேடத்தர் - வேடதாரிகளும்—துறந்தவர் - துறவிகளும் — விரதர் - விரதங்காப்பவரும் — ஈண்டுமாறுகண்டு - நெருங்கிப்போதலைக் கண்டு—உவந்து - சந்தோஷித்து—சென்று - போய்—எழில் - அழகிய—அலங்காரகாண்டமாமெனும் - அலங்காரகாண்டமென்கிற — மங்கலபுரத்தினை - மங்கலபுரத்தை — கண்டார் - பார்த்தனர். எ - று. வேடத்தர் தவவேடம்பூண்டோரை. கல்யாணபுரிக்கு அலங்காரகாண்டமெனப் பெயரிருத்தலால் அலங்காரகாண்டமாமெனு மங்கலபுரமென்றார். (க)

கண்டு செல்லுமப் போதிலந் நகர்வளங் கருத்திற்

கொண்ட வல்லமன் றிருவுள மிக்ககளி கூர்ந்து பண்டை நல்லிசைப் புலவாசொல் விராமனைப் பார்த்து மண்டு பல்வளங் காட்டுவன் றனித்தனி வகுத்து.

(இ - ள்.) கண்டு - பார்த்து — செல்லுமப்போதில் - போகும்பத்தருணத்தில் — அந்நகர்வளம் - அந்தப்பட்டணத்தின்வளப்பத்தை—கருத்திற் கொண்டவல்லமன் - மனதிற்கொண்டவல்லமதேவன் — திருவுளம் - மனதில்—மிகக்களிகூர்ந்து - மிகவுஞ்சந்தோஷித்து — பண்டை - பூர்வீகமாவுள்ள — நல் - நல்ல — இசைப்புலவர் - இசைக்குரானியர்கள் — சொல் -

துதிக்கின்ற—இராமனை - சித்தராமரை — பார்த்து - பார்த்து —மண்டு -
மிருந்த—பல்வளம் - பலவளப்பங்களை — தனித்தனிவகுத்து - தனித்தனி
யாகப்பிரித்து—காட்டுவன் - காண்பிப்பன். எ - று. இரட்டுறமொழித
லென்னுமுத்தியால், பண்டை - முன்னுள்ள, நல்லிசை - நல்லகீர்த்தியை,
புலவர் - பண்டிதர்களால், சொல் - துதிக்கத்தக்க வெணினுமமையும். அல்
லமன் கனிகூர்ந்து பார்த்து வகுத்து காட்டுவனென முடிக்க. (௧0)

தனைவி ரும்பிவந் தடைந்தவர் தம்மைமுன் வெறுத்த
தினக ரன்கதிர் விரும்புறச் செய்தளித் திரள்க
ணனிவி ருந்துணுங் கடிமலர் சுமந்துபொன் னகரார்
கனிவி ரும்பதண் பொழினிகழ் வதையெதிர்காணாய்.

(இ - ள்.) தனைவிரும்பிவந்து - தன்னைவிரும்பிவந்து — அடைந்தவர்
தம்மை - சேர்ந்தவர்களை—முன்வெறுத்த - முன்னர்வெறுப்புற்ற — தின
கரன்கதிர் - சூரியனதுகிரணத்தை — விரும்புறச்செய்து - விரும்பச்செய்
து—அளித்திரள்கள் - வண்டுக்கூட்டங்கள் — நனி - மிகவும் — விரந்து
ணும் - விரந்துண்ணத்தக்க — கடிமலர் - வாசனைபொருந்தியபுஷ்பங்களை
—சுமந்து - சுமந்து — பொன்னகரார் - தேவர்கள் — கனிவிரும்பு - பழங்
களைவிரும்புகின்ற — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — பொழில் - பூங்காவ
னங்கள்—நிகழ்வதை - விளங்குவதை—எதிர் - எதிரில் —காணாய் - பார்க்
குதி. எ - று. வெய்யிலால்வதையுண்டு தன்னையடைந்தவர்களைத் தணிவு
செய்து மிக்ககுளிர்ச்சியால் மீண்டுஞ் சூரியகதிரை விரும்பச்செய்கின்ற
பொழிலெனப்பொருள்கொள்க. தன்பொழில் விரும்புறச்செய்து சுமந்து
பொழினிகழ்வதை யெதிர்காணுமெனக்கூட்டி முடிக்க. (௧௧)

பூவி னோடுசெந் தேன்மழை யொழிவறப் பொழியும்
காவி னோடுவள எரிதழவிழந் தொழுகுதேங் கமல
வாவி யோடுநல் லிசைபயி லஞ்சிறை வண்டு
பாவி னோடுவண் குழலெனத் திரிதலைப் பாராய்.

(இ - ள்.) பூவினோடு - புஷ்பங்களிடத்தும்—செந்தேன்மழை - சிவந்த
தேன்மாரி — ஒழிவறப்பொழியும் - இடைவிடாதுசொரிகின்ற — காவி
னோடு - பூங்காவினிடத்தும் — வள் - வளமை, மங்கிய — இதழவிழந்து -
இதழ்கள்விரிந்து—ஒழுகு - ஒழுகுகின்ற — தேன் - வாசனைபொருந்திய
— கமலம் - தாமரைமலர்கணிறைந்த—வாவியோடு - தடாகத்தினிடத்தும்
— நல்லிசைபயில் - நல்லகீதங்களைப்பாடுகின்ற—அம் - அழகிய — சிறை -

இறகுணையுடைய — வண்டு - வண்டிகள் — பாவின் - நெய்யும்பாவினிடத்
தில் — ஒடி - இடைவிடாதுமாறியோடுகின்ற—வண் - வளமைதங்கிய —
குழலென - மூங்கிற்குழலைப்போல — திரிதலைப்பாராய் - அங்குமிங்கு
மாகத்திரிதலைக்காணுதி. எ - று. பாவிலோடு மூங்கிற்குழலைப்போலப் பூவி
னிடத்துங் காவினிடத்தும் வாவினிடத்தும் வண்டிகள் திரிதலைப்பாரா
யெனக்கூட்டி முடிக்க. யாதனூரூபிற்சூறிற்றயினுமென்னும் விதியால்
பூவினோடு காவினோடு வாவினோடு என்பவற்றிலுள்ள வோடு வருபுகளை
ஏழாம்வேற்றுமையாகத் திரித்ததென்க. (௧௨)

கடிம லர்ப்பசுந் தேன்றுளி பிலிற்றுபைங் காவைக்
குடியி ருக்குமவ் வளவெனக் கொண்டுவெண் குருகு
மடிய மித்தவ ரெனவிருந் திளங்கயல் வரலு
நொடியி னிற்கவர் தண்பனை மருதமு நோக்காய்.

(இ - ள்.) கடி - வாசனைபொருந்திய—மலர் - புஷ்பங்கள் —பசுந்தே
ன்றுளி - பசியதேன்றுளிகளை—பிலிற்று - சொரிகின்ற — பைங்காவை -
பசியபூங்காவைத்தை — குடியிருக்குமவ்வளவென - தாங்குடியிருப்பதற்
கியைந்தவெல்லையாமென—கொண்டு - எண்ணிக்கொண்டு—வெண்குருகு-
வெண்மையாகியநாரைகள் — மடியமித்தவரென - சோம்பலுள்ளவரைப்
போல—இருந்த - அசைவறவிருந்து — இளங்கயல்வரலும் - இளமையா
கியசேற்கெண்டைகள்வரலும் — நொடியினில் - நொடியளவில் — கவர் -
மூக்காற்கவர்ந்துவிழுங்குகின்ற — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — பனை -
வயல்கள்கூழ்ந்த — மருதமும் - மருதநிலத்தையும் — பாராய் - காணுதி.
எ - று. வெண்குருகு காவைத் தனக் கியைந்தவிடமாமெனக் கொண்டு
மிக்கசோம்பலுடையோரைப்போற் கரையிலசைவறவிருந்து இங்ஙனமி
ருப்பதனால் அச்சமின்றிச் சேல்மீன்களருகுவரலும் நொடியினிற்கவரென
முடிக்க. அசைவின்மையைக்குறிக்க மடியமித்தவரையுவமித்தார். (௧௩)

குதிரை யங்கதிர் மணிக்குட நீர்குடிப் பதுபோ
லதிரி ளங்கமஞ் சூல்வளை தவழ்வய லணிநெற்
கதிர் வளைந்துசெந் தாமரை வாயுறக் கயிழ்ந்து
றுதிபொ ருந்திய வழகையு மையநீ நோக்காய்.

(இ - ள்.) குதிரை - குதிரையானது—அம் - அழகிய—கதிர் - பிரகா
சத்தையுடைய—மணி - இரத்தினங்கள்பதித்த — குடம் - குடத்தில்—நீர்
குடிப்பதுபோல் - நீர்குடிக்குமாறுபோன்று — அதிர் - சத்திக்கின்ற —

இளம் - இளமையாகிய — கமஞ்சூல் - நிறைந்தகருப்பத்தையுடைய—வளை
தவழ் - சங்குகள்தவழப்பட்ட — வயல் - கழனிகளில் — அணிநெற்கதிர் -
அழகியநெற்கதிர்கள்—வளைந்து - பாரத்தால்வளைந்து—செந்தாமரைவாய் -
செந்தாமரைமலரிடத்து—உற - பொருந்த — கவிழ்ந்து - கவிழ்ந்து—துதி
பொருந்திய - துனிபொருந்தியிருக்கின்ற — அழகையும் - அழகினையும்—
ஐய - அய்யனே — நீரோக்காய் - நீகாணுதி. எ - று. குதிரைகுடிப்பது
போல் வளைதவழ்தலாவவமையாயிற்று. இன்னுங் குதிரை கடத்தினர்
குடிப்பதுபோல நெற்கதிர்வளைந்து தாமரைமலர்வாயாக விருக்கக் கவிழ்ந்து
துனிதங்கியவழகெனினுமமையும். (௧௪)

இங்குத் தன்னுள்வாழ் பயிற்சியா லிறந்துயிர் போயு
மங்குப் பொன்னெயில் வட்டத்து ளிருண்மனத் தமணர்
தங்கற் குன்னுமிப் பொன்னெயில் வட்டமுஞ் சடைமேற்
கங்கைப் பெண்ணமர் பரனடிக் கன்பரீ காணாய்.

(இ - ள்.) இங்கு - இவ்வுலகத்தில்—தன்னுள் - தனக்குள் — வாழ் -
வாழ்கின்ற — பயிற்சியால் - பழக்கத்தால் — இறந்துயிர்போயும் - இறந்
துயிர்நீங்கியும் — அங்கு - அவ்வுலகத்தில் — இருள் - இருள்மயமாய —
மனத்து - மனதையுடைய — அமணர் - சமணர்கள் — பொன்னெயில்
வட்டத்துள் - பொன்மதில்குழந்தவட்டநிலத்தில்—தங்கற்குன்னும் - என்
றுந்தங்குதற்குநினைக்கின்ற—இப்பொன்னெயில்வட்டமும் - பொன்மதில்
குழந்தவிந்தவட்டநிலத்தையும் — சடைமேல் - சடாமுடியின்மேல் —
கங்கைப்பெண்ணமர் - கங்காதேவியமரப்பெற்ற — பரனடிக்கன்ப - பரம
சிவனடிக்கன்புடையோனே—நீகாணாய் - நீகாணுதி. எ - று. உயிர்போயும்
என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. வட்டமும் என்பதிலும்மை என்னும்மை.
இறந்தபின் உயிர் மேலுலகத்தில் தங்கற்கு அமைத்தபொன்னெயில் வட்
டம்போல; உடல்தங்கற்கு இவ்வுலகத்திலமைத்த பொன்னெயில்வட்ட
மிதுவெனக்காட்ட இங்ஙனங்கூறினார். அன்ப விளி. அங்கென்பதினால்
இங்கென்பதற்கு இவ்வுலகமென்றும். (௧௫)

திறந்து மூடுநின் னுதலிமை விழியெனச் சேர்ந்து
பிறங்கு மாமணிக் கதவிரு புடையினும் பெற்றுச்
சிறந்த கோபுர வாய்தலு மலர்மிசைத் தெய்வம்
பறந்து நாடிய முடியிறைக்கன்பரீ பாராய்.

(இ - ள்.) திறந்துமூடும் - விழித்துமூடுகின்ற—நின் - உன்னுடைய
தூதல் - நெற்றியிலுள்ள — இமைவிழியென - கண்ணிமைபோல —

சேர்ந்து - பொருந்தி — பிறங்கு - பிரகாசிக்கின்ற — மாமணி - சிறந்த
 விரதனங்கள்பதித்த — கதவு - கதவுகளை — இருபுடையினும்பெற்று -
 இரண்டுபக்கத்தினுமமையப்பெற்று—சிறந்த - சிறப்புற்றுநின்ற—கோபுர
 வாய்தலும் - கோபுரவாசற்படியையும்—மலர்மிசைத்தெய்வம் - தாமரை
 மலரை யிடமாகவுடையபிரமன் — பறந்துநாடிய - பட்சியாகப்பறந்து
 தேடிய — முடி - சிகரத்தையுடைய — இறைக்கு - பரமசிவனுக்கு —
 அன்ப - நண்பனே—நீபாராய் - நீகாணுதி. எ - று. பறந்தென்பதினால்
 பட்சியாகப்பறந்தென்றும். (௧௬)

இலங்கு நீறெனுங் கவசமிட் டக்கமென் றியம்பு
 மலங்கல் வாகைவேயந் தஞ்செழுத் தத்திர மடுத்த
 நலங்கொள் வீரராம் பத்தர்த மறுகம ணள்ளார்
 கலங்கு பாசறை போன்றெதிர் நிகழ்வது காணாய்.

(இ - ள்.) இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற — நீறெனும்—வீழுகியென்கிற—
 கவசம் - சீராவை— இட்டு - தரித்து — அக்கமென்றியம்பும் - ருத்ராட்ச
 மென்றுசொல்லப்பட்ட—அலங்கல்வாகை - வெற்றிமாலைகளை—வேயந்து -
 தரித்து—அஞ்செழுத்து - பஞ்சாட்சரமென்னும் — அத்திரம் - பாணங்க
 ளோடு — அடுத்த - கூடியிருக்கின்ற — நலங்கொள் - சன்மார்க்கமுள்ள
 — வீரரம்பத்தர்தம் - வீரசைவர்களாகியவன்பர்களது — மறுகு - வீதி
 — அமண் - சமணர்களுள்ளும் — நள்ளார் - சத்துருக்கள் — கலங்கு -
 அஞ்சத்தக்க — பாசறைபோன்று - கூடாரம்போல — எதிர்நிகழ்வது -
 எதிரேவிளங்குவதை—காணாய் - காணுதி. எ - று. நீறெனும்கவசம், அக்க
 மென்றியம்புமலங்கல்வாகை, அஞ்செழுத்தத்திரம், இவையுருவகம். (௧௭)

கட்டு வார்சடைக் கண்ணுதல் பூசனைக் கரும
 மட்டு மாதவர் தீப்பசி யாற்றுறு மறமுள்
 ளிட்டு மேற்புறங் கண்டவர் கொடியன வென்னப்
 பட்டு மாளிகை பற்பல நிகழ்வன பாராய்.

(இ - ள்.) கட்டு -கட்டிய—வார - நீண்ட—சடை - சடையையும் —
 கண்ணுதல் - நெற்றிக்கண்ணையுமுடையபரமசிவனது — பூசனைக்கருமமட்
 டும் - பூசனாக்கருமமட்டுக்காக — மாதவர் - மகத்தானதவத்தோரது —
 தீப்பசியாற்றும் - கொடிய பசியைத்தணித்தற்கியைந்த—அறம் - தர்
 மத்தை—உள்ளிட்டு - நினைத்து—மேற்புறங்கண்டவர் - மேலுப்பரிகையிற்

கண்டவர்களுக்குக்கட்டிய — கொடியனவென்னப்பட்டு - கொடிகளுக்
கொப்பாகுமென்று சொல்லப்பட்டு — மாளிகை - யாவரதுமாளிகையி
னும்—பற்பல - பலவேறுபட்டகொடிகள் — நிகழ்வன - அசைகின்றவை
களை — பாராய் - காணுதி. எ - று. தருமஞ்செய்வான்வேண்டிக்கட்டிய
கொடிகளைப்போல யாவரதுமாளிகையிலும் பற்பலநிகழ்வன பாராயெனக்
கூட்டி முடிக்க. கண்ணுதலென்பது—அன்மொழித்தொடை. (கஅ)

பொறித்த வாழையின் கனியினைக் கடைத்தலை பொருந்தக்
குறித்தி டாதுண வெனக்கறித் தலகுநோய் கொண்டு
நிறுத்து வாழையின் கனியும்ச் செய்கையாய் நினைந்து
கறித்தி டாதம் செம்முகப் பசங்கிளி காணாய்.

(இ - ள்.) பொறித்த - சித்திரமாகவெழுதிய—வாழையின்கனியினை-
வாழைப்பழத்தை — கடைத்தலை - முற்றும் — பொருந்தக்குறித்திடாது -
நன்குணராமல்—உணவென - உணவென்று — கறித்து - கடித்து—அல
கு - மூக்கு—நோய்கொண்டு - கொந்து—நிறுத்து - பந்தலில்நாட்டிய —
வாழையின்கனியும் - வாழைப்பழத்தையும் — அச்செய்கையாய்நினைந்து -
அந்தவிதமாகநினைத்து — கறித்திடாது - கடிக்காமல் — அமர் - சும்மா
விருக்கின்ற — செம்முகம் - சிவந்தமுகத்தையுடைய — பசங்கிளி - பசிய
கிளிப்பிள்ளைகள்—காணாய் - காணுதி. எ - று. பொறித்தவாழை, கற்பித
வாழை, நிறுத்தவாழை, உண்மைவாழை. இஃது மயக்கவணி. (கக)

வள்ள எல்வச வன்புகழ் வாயினால் வழுத்தா
தெள்ளும் வல்லமண் குண்டர்தம் பிறப்பினு மிழிப்பில்
புள்ளு நல்லன வெனவிளம் பூவையோ டிருந்து
கிள்ளை யவ்வச வன்புகழ் சொல்வது கேளாய்.

(இ - ள்) வள்ளல் - வள்ளலாகிய — நல்வசவன்புகழ் - நல்லவசவண்
ணரதுபுகழையும் — வாயினால்வழுத்தாது - வாயினாற்றதியாமல் — எள்
ளும் - இகழுகின்ற—வல் - கொடோமாகிய— அமண் - சுமணாகளென்னும்
—குண்டர்தம் - பாத்தர்களுடைய — பிறப்பினும் - சென்னத்தைக்காட்டி
லும்—இழிப்பில் - இழிவில்லாத—புள்ளும் - பட்சிகளும்—நல்லனவென -
நல்லனவாமெனக்கூறும்படி — இளம் - இளமையாகிய — பூவையோடு -
நாகணவாய்ப்பட்சியோடு — இருந்து - கூடியிருந்து—கிள்ளை - கிளிப்பிள்
ளைகள் — அவ்வசவன்புகழ் - அவ்வசவண்ணனதுபுகழை — சொல்வது -

சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை — கேளாய் - கேளுதி. எ - று. வசவண்
ணனதுபுகழைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால், அமண்குண்டர்தம்பிறப்
பினும் இழிப்பில் புள்ளு நல்லனவென்றார். (உ0)

என்று கூறியவ் விராமனை மகிழ்வுசெய் தின்ப
மன்றல் வீதியில் வசவநா யகன்றிரு மனைமுற்
குன்று போலுயர் கோபுர வாய்தலைக் குறுகச்
சென்று மேவின நெம்மையா ளல்லம தேவன்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி - என்றுசொல்லி — அவ்விராமனைமகிழ்வு
செய்து - அந்தச்சித்தராமனைச் சந்தோஷப்படுத்தி — இன்பம் - இன்பமய
மான — மன்றல்வீதியில் - மங்களகரமானவீதியில் — வசவநாயகன் - வச
வண்ணரது—திருமனைமுன் - அழகியமானிகைமுன் — குன்றுபோலுயர் -
மலைபோலுயர்ந்த — கோபுரவாய்தலை - கோபுரவாசற்படியை — குறுக -
நெருங்க — எம்மையாளல்லமதேவன் - எம்மையடிமைகொண்டவல்லம
தேவன் — சென்றுமேவினன் - போய்ச்சேர்ந்தான். எ - று. அல்லம
தேவன் மகிழ்வுசெய்து சென்று மேவினனென முடிக்க. (உக)

தொடர்த்து னைக்கைவெண் மருப்புரற் காற்கருந் தோற்றோ
லுடுத்த மெய்ப்பரன் கொலைகுறித் தெடாமழு வொப்ப
வடைத்த லைக்குறித் திடாதசெம் மணிக்கத வடுத்த
கடைத்த லைக்கண்மா தவர்குழா நெருங்குதல் கண்டார்.

(இ - ள்.) தொடர் - இடையில்விடாதுதொடருகின்ற—துளை - ரந்தி
ரத்தையுடைய — கை - துதிக்கையையும்—வெண்மருப்பு - வெள்ளைத்தந்
தத்தையும் — உரற்கால் - உரல்போன்றகால்களையும் — கருந்தோல் -
கறுத்ததோலையுமுடையயானையின் — தோலுடுத்த - தோலையாடையாக
வடுத்த—மெய்ப்பரன் - உண்மையாகியபரமசிவன் — கொலைகுறித்து -
கொலைசெய்தலைக்குறித்து — எடா - கையிலெடாத—மழுவொப்ப - மழு
வாயுத்ததுக்கொப்பாக — அடைத்தலைக்குறித்து - மூடுதலைக்குறித்து —
இடாத - போடாத—செம்மணி - சிவந்தரத்தனங்கல்புதித்த — கதவடுத்த -
கதவைச்சார்ந்த — கடைத்தலைக்கண் - கடைவாயலில்— மாதவர்குழாம் -
பெரியோர்கூட்டங்கள் — நெருங்குதல்கண்டார் - ஒருவருக்கொருவர்
நெருங்குதலைக்கண்டார்கள். எ - று. துதிக்கை, வெண்மருப்பு, உரற்கால்,
கருந்தோல், என்றற்றொடக்கத்தான் யானையென்றும். மழுவெடுத்தது
கோறலுக்கன்றமைபோல, கதவுவைத்தது மூடாமைக்கென்க. (உஉ)

வேறு.

அறுசுவையடிசி லுண்பா னடைகுவா ரடிசி லுண்டு
மறுகிடை வருவார் சான்றோர் வைகிய விடங்க னாடிக்
கறியொடு மருவு சோற்றுக் காவடி சுமந்து செல்வார்
நறுமலர் சுமந்து தண்ட நாதன்பூ சனைக்குப் போவார்.

(இ - ள்.) அறுசுவை - அறுசுவையோடும்கூடிய - அடிசில் - சாப்
பாட்டை—உண்பான் - உண்ணும்பொருட்டு - அடைகுவார் - செல்லுங்
குரவர்களும் — அடிசிலுண்டு - அங்ஙனமாயவுணவுண்டு — மறுகிடைவரு
வார் - வீதியில்வருபவர்களும் — சான்றோர்வைகிய - பெரியோர்களிருக்
கின்ற— இடங்கனாடி - இடங்களைத்தேடி — கறியொடுமருவு - கறியொடு
கூடிய — சோற்றுக்காவடி - சோற்றுக்காவடியை — சுமந்துசெல்வார் -
சுமந்துபோகின்றவர்களும் — நறுமலர்சுமந்து - நல்லபூமாலைகளைச்சுமந்து
— தண்ட நாதன்பூசனைக்கு - பரமசிவன்பூசைக்கு — போவார் - போ
கின்றவர்களும். எ - று. அறுசுவை;—கைப்பு, தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு
துவர்ப்பு, கார்ப்பு. அடிசில் - உணவிற்பொது. (உ௩)

செஞ்சர ணிறைஞ்சி நல்குஞ் செழுந்துகில் கிழித்துக் கீ
ழ்கொண், டெஞ்சிய மிகையென் றெண்ணி யிட்டவ ணக
ன்று போவா, ரஞ்சுடர் மணிப்ப சும்பொன் னணிதுகி லலங்கல்
சாந்தம், வஞ்சியர் தமக்களிப்பத் தருகென வாங்கிச் செல்வார்.

(இ - ள்.) செஞ்சரண் - சிவந்தபாதங்களை—இறைஞ்சி - வணங்கி —
நல்கும் - கொடுக்கின்ற — செழுந்துகில் - நல்லவஸ்திரங்களை— கிழித்து -
துண்டுதுண்டாகக்கிழித்து — கீழ்கொண்டு - கோவணமாக்கி—எஞ்சிய -
மீந்தவைகளை — மிகையென்றெண்ணி - அதிகமென்றெண்ணி — இட்டு -
அவரவார்க்களித்து — அவண் - அவ்விடத்தினின்று — அகன்றுபோவார் -
நீங்கிப்போகின்றவர்களும்—அம் - அழகிய—சுடர் - பிரகாசம்பொருந்திய
—மணி - இரத்தினபரணங்களையும் — பசும்பொன் - பசியபொன்னுற்
செய்த — அணி - ஆபரணங்களையும்—துகில் - வஸ்திரங்களையும்—அலங்
கல் - பூமாலைகளையும்—சாந்தம் - சந்தனங்களையும்—வஞ்சியர் தமக்களிப்ப-
ஸ்தீர்களுக்குக்கொடுக்க — தருகெனவாங்கிச்செல்வார் - கொடுவென
வாங்கிச் செல்பவர்களும். எ - று. (உ௪)

நிந்தைசெய் தெமையெ திர்ந்த நெறியில்புன் சமணர் தங்
கண், மைந்தினை யறியச் சொல்வம் வசவனுக் கென்று செல்

வார், நந்தியை வணங்க வேறு நகர்தொறு நின்று போந்து, சிந்துரம் வயமா வம்பொற் சிவிகைவிட் டிழிந்து செல்வார்.

(இ - ள்.) நிந்தைசெய்து - பழித்து—எமையெதிர்த்த - எங்களோடு விரோதித்த—நெறியில் - வரம்புகடந்த—புல் - அற்பமாகிய—சமணர்தங் கள் - சமணர்சுருடைய—மைந்தினை - மோசத்தை—வசவனுக்கு - வசவ ண்ணருக்கு—அறியச்சொல்வமென்று - தெரியச்சொல்வமென்று—செல் வார் - போகின்றவர்களும் — நந்தியைவணங்க - வசவண்ணரைத்தொழ —வேறுநகர்தொறுநின்று - வெவ்வேறுபட்டணங்களு லிருந்து — போ ந்து - வந்து—சிந்துரம் - யானையும்—வயமா - வெற்றிபொருந்தியகுதிரை யும்—அம்பொன் - அழகியபொன்னினுற்செய்த —சிவிகை - பல்லக்குமா கிய—விட்டு - இவற்றைவிட்டு — இழிந்துசெல்வார் - இறங்கிப்போகின்ற வர்களும், எ - று.

(௨௫)

சீர்கெழு வசவன் பாடத் திவவியாழ் கொண்டு செல்வா ராகிவின் மதனை வென்றே னடியவர் குழாநெ ருங்கு மேர்கெழு மணிப்ப சம்பொன் னிருங்கடை நோக்கி நின்று ரோகையோ டலம னுமத் தொருவனு மிராமன் றுனும்.

(இ - ள்.) சீர்கெழு - சிறப்புப்பொருந்திய—வசவன்பாட - வசவனைப் பாட — திவவியாழ்கொண்டு - வலிக்கட்டமைந்த யாழையெடுத்துக்கொ ண்டு—செல்வாராகி - போகின்றவர்களாகி—வில் - கரும்புவில்லையுடைய —மதனைவென்றேன் - மன்மதனையரித்தபரமசிவனது — அடியவர் குழாநெருங்கும் - அடியார்கூட்டங்க ணெருங்கிய — ஏர்கெழு - அழகு பொருந்திய—மணி - இரத்தினங்கள்பதித்த—பசும்பொன் - பசியபொன் னினுற்செய்த — இருங்கடை - பெரியகடைவாயலை — நோக்கிநின்றார் - பார்த்துநின்றனர்—ஒகையோடு - மிக்கசந்தோஷத்தோடு — அலமனும்த் தொருவனும் - அல்லமனென்னும்பெயரையுடையவொருவனும் — இராம ன்றனும் - சித்தராமரும், எ - று, அலமனும்த்தொருவனும் இராமன் றுனும் ஒகையோடு இருங்கடை நோக்கிநின்றாரெனக் கூட்டி முடிக்க.)

ஆயிடை நின்றோர் தம்மை யப்பணப் பெயரின் மிக்க தூயவ நெதிர்கண் டோகை சொல்லுவ லையற் கென்று கோயிலு ளமல பூசை குழாத்தொடு செய்யும் போதிற் போயினன் வசவ னோடு புகழ்ந்திது புகல லுற்றான்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில்—நன்றோர் தம்மை - நின்றவிவ்விருவரையும்—அப்பணப்பெயரின் மிக்கதூயவன் - அப்பணனென்னும் பெயரையுடையமிக்கபுனிதன் — எதிர்கண்டு - நேரேகண்டு — ஐயற்கு - வசவனுக்கு — ஓகைசொல்லுவவென்று - இந்தச்சந்தோஷமானகாரியத்தைச் சொல்லுவவென்று — கோயிலுள் - மடத்தினுள் — அமலபூசை - சிவபூசையை — குழாத்தொடு - அடியார்கூட்டத்தோடு — செய்யும்போதில் - செய்யுங்காலத்தில்—போயினன் - போனவனும் — வசவனோடு - வசவண்ணரிடத்து — புகழ்ந்து - துதித்து — இதுபுகலுற்றான் - இதனைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. அப்பணப்பெயரின் மிக்கதூயவன் இவ்விருவரையும்கண்டு மடத்துட்சென்று வசவனுக்குத் தெரிவிக்கத்தொடங்கினானென முடிக்க. ஓகை—பண்பாகுபெயர். அமலப்பூசையெனல் - அமல பூசையென ஈற்றுனகரங்கெட்டது. (௨௭)

மாதவ ரிருவ ரைய மழைமதர் நெடுங்கண் மங்கை
பாதி யனுருவி ரண்டு படைத்துவந் தனனே யென்னச்
சோதிய தரளக் கோவைத் தோரண வாய்தன் முன்னம்
வீதியி னின்ற ரென்று விளம்பினன் தவத்தின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே—மாதவரிருவர் - மகாதவத்தையுடையோரிருவர்—மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர் - மதர்த்த—நெடுங்கண் - நீண்டகண்களையுடைய — மங்கைபாதி யன் - உமாதேவியை அர்த்தபாகத்திலுடையபரமசிவன்—உருவிரண்டுபடைத்து - இரண்டுருவங்கொண்டு — வந்தனனேயென்ன - வந்தானென்றுசொல்லும்படி — சோதிய - பிரகாசம்பொருந்திய — தரளக்கோவை - முத்துமாலைகள்தங்கிய — தோரணம் - தோரணங்கட்டிய—வாய்தன்முன்னம் - வாயலின்முன்னே—வீதியினின்றாரென்று - வீதியில்நிற்கின்றாரென்று — தவத்தின்மிக்கான் - அப்பணப்பெயரினோனே—விளம்பினன் - சொல்லினன். எ - று. தவத்தின்மிக்கான், மாதவரிருவர் தோரணவாய்தன்முன்னம் வீதியினின்றாரென்று விளம்பினனெனக்கூட்டி முடிக்க. (௨௮)

என்றவ னியம்ப நந்தி யெனும்பெயர்க் கருணைக் குன்றங்
கன்றினே நினைந்து நெஞ்சங் கரைந்துவந் தனையும் தாய்க்கிங்
கொன்றொரு தடையு முண்டோடா வொல்லேநீ தருதி யென்னச்
சென்றவ னமல னோடு சித்தரா மனைவ ணங்கி.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று—அவனியம்ப - அவன்சொல்ல—
நந்தியெனும்பெயர் - வசவண்ணரென்னும்பெயரையுடைய — கருணைக்
குன்றம் - கிருபாமலைபோன்றவர் — கன்றினைநினைந்து - தனதுகன்றை
நினைத்து—நெஞ்சங்கரைந்துவந்து - மனமுருகிவந்து—அணையுந்தாய்க்கு -
சேரும்பசவுக்கு—இங்கு - இவ்விடத்தில் —ஒன்றொருதடையுமுண்டோ -
யாதோர் தடையேனுமுளதோ—ஒல்லை - சீக்கிரத்தில்—நீதருதியென்ன -
நீயவர்களையழைத்துக்கொண்டிவாவென்றுசொல்ல — சென்றவன் - அந்த
வப்பணப்பெயரினோன்போய் — அமலனோடு - அல்லமனோடு — சித்த
ராமனைவணங்கி - சித்தராமனென்பவனையும்வணங்கி. எ - று. கருணை
யில்சிறிதும் சலனமில்லாததால் வசவண்ணரைக் கருணைக்குன்றமென்றார்.
சித்தராமனையும் என்பதில், இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மையெஞ்சியது. ()

பரசிவ லிங்க பூசை பண்ணிய பயனே யுங்கள்
வரவென வுளம கிழ்ந்தான் வசவனீர் வருக வென்ன
வெருவொடு முளமு னோந்து மெய்த்தவன் விளம்ப வெங்கள்
குருபரன் முனிவான் போலக் குறுநகை கொண்டு கூறும்.

(இ - ள்.) பரசிவலிங்கபூசை-சிவலிங்கபூசையை—பண்ணியபயனே-
செய்தபிரயோசனமே — உங்கள்வரவென - உங்கள்வருகையென்று —
வசவன் - வசவண்ணா — உளமகிழ்ந்தான் - மனமகிழ்ந்தனர் — (ஆத
லின்) நீர்வருகவென்ன - நீங்கள்வரக்கடவீர்களென்றுசொல்ல — வெரு
வொடு - மிக்கபயத்தோடு—உளமுனோந்து - மனநடுங்கி — மெய்த்தவன் -
அப்பணப்பெயரினோன்—விளம்ப - சொல்ல — எங்களுக்குருபரன் - எங்
கள் குருபரனாகியவல்லமன் — முனிவான்போல - கோபிப்பவன்போற்
காட்டி. — குறுநகைகொண்டு - புன்னகைகொண்டு—கூறும் - சொல்லு
வான். எ - று. (௩௦)

அரசிய லடைந்தார் தம்பா லையமேற் றருந்து கின்றோர்
வருசெயல் வரிசை யன்று மறித்துநீ போதி யென்ன
வுரைசெய வமல னப்ப னுளம்வெரீஇக் கடிது மீண்டு
வரைசெயும் வயிரத் திண்டோள் வசவநா யகற்குச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) அரசியலடைந்தார் தம்பால் - அரசுத்தன்மையடைந்தவரி
டத்தில் — ஐயமேற்றருந்துகின்றோர் - பிச்சையெடுத்துச்சாப்பிடுகிறவர்
கள்—வருசெயல் - வருதல்—வரிசையன்று-முறையன்று—மறித்துநீபோ
தியென்ன - திரும்பிப்போய்விடுவாயென்று — அமலனுரைசெய - அல்ல,

மன்சொல்ல—அப்பன் - அப்பண்ணென்போன் — உளம்வெரீது - மன
நடுங்கி—கடிது - விரைவில்—மீண்டு - திரும்பி —வரைசெயும் - மலைபோ
ன்ற—வயிரத்தின்டோள் - மிக்கவலியமைந்ததோள்களையுடைய — வசவ
நாயகற்கு - வசவேசவரருக்கு—சொன்னான் - சொல்லினன். எ - று. ()

அல்லமன் புகன்ற மாற்ற மப்பணன் சென்று நின்று, சொ
ல்லலும் துணுக்கென் றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந் துடல்வி யர்த்துப்,
புல்லவந் தணையும் தாய்முன் பொறுதுதும் பறுத்திட் டோடு,
நல்லிளங் கன்றுபோன்முன் னான்செலா திருந்தே னென்று.

(இ-ள்.) அல்லமன்புகன்றமாற்றம் - அல்லமதேவர்சொன்ன வசனங்
களை—அப்பணன் - அப்பண்ணென்போன்—சென்று - போய் — நின்று -
எதிரினின்று—சொல்லலும் - சொல்லவும்—உள்ளத்துணுக்கென்று - மனந்
திடுக்குற்று—சொற்றளர்ந்து - வசனங்கள்கோவற்று — உடல்வியாத்து -
தேகம்வோத்து — புல்லவந்தணையும்— தழுவும்படியாகவந்தணையப்பட்ட
—தாய்முன் - பசவுக்குமுன் — பொறுது - சகிக்காமல் — தும்பறுத்திட்
டோடும் - தும்புக்கயிற்றை யறுத்துக்கொண்டோடும் — நல்லிளங்கன்று
போல் - நல்லிளமையாகிய கன்றைப்போல — முன் - அல்லமதேவ
ருக்கு முன் — நான்செலாதிருந்தே னென்று - நான்போகாதிருந்தே
னென்று. எ - று.

(௩௨)

கரைந்துகு மனமு னோந்து கவலைகொண் டழுங்க நந்தி
பெருந்தகை மாச்சி தேவன் பெருங்கடற் பிறந்த சாவா
மருந்துதன் னெதிர்கி டைத்து மற்றதை வாரிக் கையா
லருந்துற வலசு வான்போ லாயினை நீயு மென்றான்.

(இ - ள்.) கரைந்தாகும் - கரைந்துருகுகின்ற—மனமுனோந்து - மனம்
வருந்தி—கவலைகொண்டு - மிக்கவலைகொண்டு — அழுங்கநந்தி - வசவண்
ணர்விசனமுற — பெருந்தகை - பெருந்தன்மைபொருந்திய — மாச்சிதே
வன் - மாச்சிதேவனென்போன் — பெருங்கடற்பிறந்த - பெரியதிறுப்பாற்
கடலிற்பிறந்த—சாவாமருந்து - தேவாமிர்தம் —தன்னெதிர்கிடைத்தும் -
தனக்கெதிரில்கிடைத்தும் — மற்றதை - அந்தவமிதத்தை — வாரிக்கை
யால் - கையினால்வாரி — அருந்துற - உண்பான்வேண்டி — அலசுவான்
போல் - தண்ணீர்விட்டலசுபவனைப்போல— ஆயினைநீயும் - நீயுமானாய்—
என்றான் - என்றுசொல்லினன். எ - று. அமிர்தத்தைப்போல அல்லம

னும், அலசவதுபோல் அவனையிழத்தலுமாதலின் இஃதெடுத்துக்காட்டுவனமயணி. (௩௩)

பெருந்தகை மாச்சி தேவன் பேசுசொல் விளக்குத் தூண்டுந், துரும்பென வுதவச் செம்பொற்றுணெனுந் தோளான் மாழ்கி, யிருந்தவப் பிழையென் மேற்றே யென்றடி யிறைஞ்சி யொய்யென், நருந்தவ ரொடுபு றப்பட்ட டல்லம னருகு வந்தான்.

(இ - ள்.) பெருந்தகை - பெருந்தன்மைபொருத்திய—மாச்சிதேவன்—மாச்சிதேவனென்போன் — பேசுசொல் - சொன்னவசனம் — விளக்குத் தூண்டித் துரும்பென - விளக்கைத் தூண்டித் துரும்பைப்போல — உதவ - உதவிசெய்ய — செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாகிய — தூணெனுந்தோளான் - தூண் போன்றதோனாபுடையவசனனா—மாழ்கியிருந்த - மயங்கியிருந்த — அப்பிழை - அந்தக்குற்றம் — என்மேற்றேயென்று - என்னுடையதேயென்றுசொல்லி — அடியிறைஞ்சி - பா தத்தில்வணங்கி — ஒய்யென்று - ஒய்யென்னும்விரைவோய் — அருந்தவரொடு - அரியதவத்தினரோடுகூடி—புறப்பட்ட - புறம் ஈந்து—அல்லமனருகுவந்தான் - அல்லம தேவராகில்வந்தான் , எ - று. ஒய்யெனல் விரைவுக்குறிப்பொலி. (௩௪)

என்குண மறமே யாக யானதற் றிரித லில்லே
னின்குண மருளே யென்றா னியதி னிற்றி யெந்தாய்
புன்குண மகவின் றீமை பொறுத்தருள் செய்கை யென்னுந்
தன்குணம் விரித்தொழிக்குந் தாய்விய னுலகி லுண்டோ.

(இ - ள்.) என்குணம் - எனதுகுணமானது—மறமேயாகி - பாபமே வடிவமாகி—யான் - நான்—அதில் - அந்தப்பாபகுணத்தினின்றும் — திரிதலில்லேன் - மாறுதிருக்கின்றனன்—நின்குணம் - உனதுகுணம் — அருளேயென்றால் - அருள்மயமேயென்றால்—எந்தாய் - எமதப்பனே — நீயதினிற்றி - நீயதில்மாறுதிருக்கின்றனை — புன்குணம் - அம்பகுணத்தை யுடைய—மகவின்றமை - பின்னாயின்றிச்செயலை— பொறுத்து - பொறுத்துக்கொண்டு — அருள்செய்கையென்னும் - கிருபைசெய்தலென்னும்—தன்குணம்விரித்து - தன்குணத்தை அப்புறப்படுத்தி — ஒழிக்கும் - அத்திச்செயல்செய்த மகவை ஒழிக்கின்ற — தாய் - தாயானவள் — வியனுலகில் - விரிந்தவுலகின்கண்—உண்டோ - உளதோ. எ - று. இங்கே மறமென்பது - இதுமாப்பை, மகவின் திச்செயலை அனுவாகவும், தன்னிரக்

கத்தை மகத்தாகவுங் கொள்ளுந்தாய்போன்று அடியேனை இரட்சிக்க வேண்டுமென்பது, பிறிதுமொழிதலணி. (நடு)

சூத்திரப் பாவை யானச் சூத்திரி நீய ருட்கண்
பார்த்தெனைக் குறைய கற்றிப் பணிசெய்க் கோடி யென்று
வாய்த்தநற் குரவன் செந்தா மரையடி மிசைவி முந்தா
னேத்திமெய்ப் பத்தி நீத்த மெனப்படும் வசவ தேவன்.

(இ - ள்.) யான் - நான் — சூத்திரப்பாவை - சூத்திரப்பிரதமை —
நீ - நீயோ—அச்சூத்திரி - அந்தச்சூத்திரதாரி—(ஆதலால்) அருட்கண்பார்
த்து - கிருபாநோக்கம்வைத்து — குறையகற்றி - எனதுகற்றங்க ளனைத்
தையுமொழித்து — பணிசெய - நினதுதொண்டிசெய்ய — எனைக்கோடி
யென்று - என்னையடிமையாகக் கொள்ளுதியென்று — வாய்த்த - தனக்
கெளிதில்வாய்த்த—நற்குரவன் - சற்குருவாகிய வல்லமனது — செந்தா
மரை - செந்தாமரைமலர்போன்ற — அடிமிசை - பா தங்களின்மேல் —
மெய் - உண்மையாகிய — பத்திநீத்தமெனப்படும் - பத்திக்கடலென்னத்
தக்க — வசவதேவன் - வசவண்ணர் — ஏத்தி - துதித்து—விழுந்தான் -
வணங்கினர். எ - று. நீயசைப்பவன் யானசைப்பவன் எனப்பொரு
டோன்றச் சூத்திரப்பாவை யான் அச்சூத்திரி நீ என்றார். எனவே, எனக்
கோர் சுதந்தரம் இன்றெனக்காட்ட இங்ஙனங் கூறினாரெனப் பெற்றும்.

நிலமகள் பொருது தள்ளி னிறுத்துநர் யாவ ரோதை
மலிகடல் புரளு மாயின் மறிப்பவ ருளரோ வெங்க
டலைவநீ முனியை யாயிற் றடுப்பவ ருலகில் யாண்டு
மிலையிலையருள்செ யெந்தா யெனச்சென்ன வசவன் ருழந்தான்.

(இ - ள்.) நிலமகள் - பூமிதேவி—பொருது - பொறுக்கச்சகியாமல்
—தள்ளில் - தள்ளிவிட்டால் — நிறுத்துநர் - தடுப்பவர்கள் — யாவர் -
எவர் — ஓதைமலி - சத்தமிசுந்த — கடல்புரளுமாயின் - கடல் அணை
கடக்குமாயின் — மறிப்பவருளரோ - தடுப்பவர்களுளரோ — எங்கள்
தலைவ - எங்களுடையகர்த்தனே — நீ முனியையாயின் - நீ கோபிப்பை
யாயின் — தடுப்பவர் - தடுக்கிறவர்கள்—உலகில் - உலகினிடத்தில் —
யாண்டுமிலையிலை - எவ்விடத்துமில்லையேயில்லை — எந்தாய் - எனதுதந்
தையே—அருள்செய்யென - இரங்குவாயென்று—சென்னவசவன் தாழ்ந்
தான் - சென்னவசவேசன் வணங்கினன். எ - று. அடுக்கு, துணிபு. ()

சொற்றிடுங் குதலைச் சொல்லிற் சொற்றிறந்தெரிதல் போலிச்
சிற்றிளங் குமர னன்பு செயவடி யிடுமு னோக்கேல்
சற்றுநின் கடைக்கண் வைத்துத் தண்ணளி புரிக வென்று
நற்றவ மாச்சி தேவ னங்குர வனைப்ப ணிந்தான்.

(இ - ள்.) சொற்றிடும் - சிறுவர்பேசுகின்ற - குதலைச்சொல்லில் -
மழலைச்சொற்களில் - சொற்றிறந்தெரிதல்போல் - சொல்லினதுதிறத்
தைத்தெரிவதுபோல—இ - இந்த - சிற்றிளங்குமரன் - மிக்கவினையோ
னாகியசிறுவன்— அன்புசெய - பத்திசெய்யும்படி—அடியிடுமுன் - ஆரம்
பிப்பதற்குமுன் - நோக்கேல் - குற்றங்கள்நோக்காதை—சற்று - கொஞ்
சம் - நின்கடைக்கண்வைத்து - உனதுகிருபாநோக்கம்வைத்து - தன்
ணளிபுரிகவென்று - அதுக்கிரகஞ்செய்வாயென்று—நற்றவம் - நல்லதவத்
தினையுடைய - மாச்சிதேவன் - மாச்சிதேவனென்போன் - நங்குர
வனை - நமதாசிரியனாகியவல்லமனை—பணிந்தான் - வணங்கினான். எ - று.

உரைமன மெய்யொ ருங்கி யுன்பணி செய்ய வல்லோன்
றரைமிசை யிவன லாது தானொரு வரையுங் காணோ
மருள்செய வேண்டு மென்ன வல்லம னடிப ணிந்தான்
கிரிமகள் கொழுநற் கன்பன் கின்னரப் பிரம னம்மா.

(இ - ள்.) உரைமனமெய் - வாக்குமனங்காயம் — ஒருங்கி - ஒருங்
குற்று — உன்பணிசெய்யவல்லோன் - உனதுதிருப்பணிசெய்யவல்லவன்
—தரைமிசை - பூமியின்மேல்—இவனலாது - இவனையன்றி — ஒருவரை
யுங்காணோம் - ஒருவரையுங்கண்டிலம் — அருள்செயவேண்டுமென்ன -
பொறுத்தருளவேண்டுமென்று — கிரிமகள் - பர்வதராசுபுத்திரியினது—
கொழுநற்கு - நாயகனாகிய பரமசிவனுக்கு — அன்பன் - அன்பனாகிய—
கின்னரப்பிரமன் - கின்னரப்பிரமனென்போன் — அல்லமனடிபணிந்
தான் - அல்லமரதுதிருவடிகளை வணங்கினான். எ - று. அம்மா—வியப்பி
டைச்சொல். கிரி—இடவாகுபெயர், தான் சாரியை. (௩௯)

எமையெலா மடிமை வேண்டி னிவன்பிழை பொறுத்தி யென்னு
வமையுலாம் பணைமென் றோட்சே யரிமதர் மழைக்கட் செவ்வா
யுமைமன ளனையு வந்த வொண்டவ ரெலர்ம்ப ணிந்தார்
சமையுளா ருணரு மெங்க டம்பிரான் சாற்ற லிற்றான்.

(இ - ள்.) எமையெலாம் - எங்கனையெல்லாம் — அடிமைவேண்டின் -
அடிமைகொள்ளவேண்டின் — இவன்பிழைபொறுத்தியென்னு - இவனது

பிழையைப்பொறுப்பாயென்று — ஆமை - மூங்கில்போலும் — உலாம் - திரட்சியமைந்த—பணை - பருத்த—மெல் - மிருதுவாகிய—தோள்—தோள் களையும்—சேயரி - செவ்வரிபடர்ந்த—மதர் - மதர்த்த —மழை - குளிர்ச் சிபொருந்திய — கண் - கண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையுமுடைய—உமை - உமையவளது — மனாளையுலந்த—நாயகனைவிரும்பிய — ஒண்டவரெலாம் - ஒள்ளியதவத்தினாயாவரும் — பணிந்தார் - வணங்கினார்கள்—சமையுளார் - சாந்தகுணமுள்ளதவத்தினர்—உணரும் - அறியத்தக்க — எங்கடம்பிரான் - எங்கள்தம்பிரானாகியவல்லமன் — சாற்றலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. எலாம் இடைக்குறை. (சு0)

சொல்லிய சொற்கள் கற்றீர் சொற்றவந் நெறியி னிற்கு
நல்லிய வில்லை தும்பா னவிறரு மாற்ற மொன்று
புல்லிய செயலொன் றாகப் பொருந்துநர் தம்மி லார்க்கும்
பல்லிய மொடுந டிக்கும் பரதரே பெரிய ராவார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய - இப்போதுபேசிக்கொண்டிருந்த — சொற்கள் கற்றீர் - சொல்லுகளைக்கற்றுக்கொண்டார்கள் — சொற்றவந்நெறியினிற்கும் - சொன்னவண்ணமந்நெறியினிற்கத்தக்க — நல்லியல் - நல்லொழுக்கம்—இல்லைதும்பால் - உங்களிடத்துத்தினைத்துணையுமில்லை—நவிறருமாற்றமொன்று - பேசஞ்சொல்லொருவகையாகவும் — புல்லிய - அற்பமாகிய — செயலொன்றாக - நடக்கவேற்றொருகவும் — பொருந்துநாதம்மில் - பொருந்தியிருப்பவர்களுக்குள் — ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற —பல்லிய மொடு - சங்கீதத்தோடு—நடிக்கும் - நடனஞ்செய்கின்ற — பரதரே - கூத்தாடுபவரே—பெரியராவார் - சிறந்தோராவார். எ - று. எனவே, உங்களிலுங் கூத்தாடிகள் சிறந்தவரென்ப பெற்றும். புல்லியசெயலென்றதனால் வஞ்சகநடத்தையெனக்கொண்டாம். ஆகவெலலை ஈரிடத்து மொட்டுக. (சுக)

ஆதர விளையேல் வேண்டுமறத்தினிற் பொருளோர் செம்பொ
பூதர வளவ ளித்தும் பொருளழி வளவே யாகு [ற்
மாதர வுளதே னஸ்கும் பொருளணு வளவென் றாலும்
பூதர மெனவ ளர்ந்து புண்ணியப் பொருள ளிக்கும்.

(இ - ள்.) வேண்டுமறத்தினில்—தான்வேண்டிச்செய்யுமறநெறியில்—
ஆதரவிளையேல் - அன்பில்லையாயின்—பொருளோர்செம்பொன் - ஒப்பற்ற

செம்பொன்னாகியபொருளை — பூதரவளவளித்தும் - மலையளவுகொடுத்தும் — பொருளழிவளவேயாகும் - அப்பொருளணுவளவினதாகச்சுருங்கும் — ஆதரவுளதேல் - அன்புண்டாயின் — நல்கும்பொருள் - அறத்தின் வழிச்செலுத்தும்பொருள் — அணுவளவென்றாலும் - அணுவளவினதெனப்படினும் — பூதரமெனவளர்ந்து - மலைபோல்வளர்ந்து — புண்ணியப் பொருளளிக்கும் - புண்ணியபயனைத்தரும். எ - று. ஆதரவோடளித்தல் புண்ணியப்பொருளளிக்குமெனவே, ஆதரவின்றியளித்தல் பாவப்பொருளளிக்குமென்றாயிற்று. புண்ணியம் பொருள்வளர்த்தல். பாவம் பொருள்சுருங்கல்

(௪௨)

துறவற மனைய நஞ்சிர் தூய்மைநற் கல்வி நல்லோ
ருறவொடு மகங்க டான மொண்டவம் விரதம் பூசை
யறிவிவை யனைத்து மில்லை யாதர வில்லை யாயிற்
பெறுவன மெய்வ ருத்தம் பெரும்பொரு ளழிவு மாதோ.

(இ - ள்.) துறவறம் - துறவறமும்—மனையறம் - இல்லறமும்—சீர் - கீர்த்தியும்—தூய்மை - பரிசுத்தமும்—நற்கல்வி - நல்லகல்வியும்—நல்லோருறவொடு - சத்துக்களுறவோடு — மகங்கள் - யாகங்களும் — தானம் - ஈகையும்—ஒண்டவம் - ஒள்ளியதவமும் — விரதம் - விரதமும்—பூசை - சிவபூசையும் — அறிவு - ஞானமுமாகிய—இவையனைத்தும்மில்லை - இவையாவுமில்லை—ஆதரவில்லையாயின் - அன்பில்லையாயின் — மெய்வருத்தம் - தேகவருத்தத்தையும் — பெரும்பொருளழிவும் - மிக்கதிரவியநஷ்டமும்—பெறுவன் - அடைவான். எ - று. மாதா, ஓ—அசைகள். அன்பில்லாவிடத்து இவையனைத்தும் பயனின்றி யமைவதுமன்றித் தேகவருத்தமும் மிக்க திரவியநஷ்டமு முண்டாமெனப் பொருள்கொள்க. மனைவியோடு கூடி யியற்றலால் மனையறமெனப்பட்டது.

(௪௩)

ஆதர வுடையான் செய்யு மல்லவு நல்ல வாசு
மாதர விலாதான் செய்யு நல்லவு மல்ல வாசு
மாதர வதனா லாவிடக் கருந்துணை யின்ப முத்தி
யாதர வலாது வேறொன் றளித்திடக் கண்ட துண்டோ.

(இ - ள்.) ஆதரவுடையான் - அன்புடையான் —செய்யும் - செய்கின்ற—அல்லவும் - தீயனவும்—நல்லவாகும் - நல்லனவாம் — ஆதரவிலாதான் - அன்பில்லாதவன்—செய்யும் -செய்கின்ற—நல்லவும்-நல்லனவும் — அல்லவாகும் - அல்லனவாம் — ஆதரவதனால் - அன்பினால் — ஆவிக்கு -

உயிருக்கு—அருந்துணை - அரியதுணையாவது—இன்பமுத்தி - பேரின்பமா
கியமுத்தியாம்—ஆதரவலாது - அன்பல்லாமல் — வேறென்றளித்திட -
வேறென்றைக்கொடுக்க—கண்டதுண்டோ - பார்த்ததுண்டோ. எ - று.
அல்லவும், நல்லவும் குறிப்புவினையாலையும்பெயர். நல்லவாகும், அல்
லவாகும் இரண்டும் குறிப்புப்பன்மைவினையுமுற்று. (சச)

ஆதலா லன்பி னுஞ்சொல் லகமகிழ் வினைசெ யாவென்
றேதினா னடியர் தீமை யொழித்தரு டொழிலி னின்றோன்
காதலால் வணங்கி னோர்நின் கருணையா லன்றி யாங்க
ளேதினா னல்ல ராவே மென்றடி தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால்—அன்பினும் - அன்பைக்காட்டிலும்
—சொல் - வறுஞ்சொல்லுகள் — அகமகிழ்வினை - உள்ளக்களிப்பை —
செயாவென்று - செய்யமாட்டாவென்று—அடியர்தீமை - அடியார்களது
பிறவித்தீமைகளை — ஒழித்தருள் - நாசஞ்செய்யத்தக்க — தொழிலினின்
றோன் - தொழிலையேவிரதமாகவுடையவல்லமன் — ஒதினான் - சொன்
னான்—காதலால் - அன்பினால்—வணங்கினோர் - வணங்கினவர்கள் —நின்
கருணையாலன்றி - உன்னுடையகிருபையினாலல்லாமல் — யாங்கள் - நாங்
கள்—ஏதினால் - யாதினால் — நல்லராவேமென்று - நல்லோர்களாவோமெ
ன்று — அடிதொழுதுநின்றார் - பாதங்களை வணங்கிநின்றார்கள். எ - று.
அன்பினும் என்பதிலும்மை உயர்வுசிறப்பு. (சரு)

காஞ்சிரங் கனிதின் றுங்கு கடையனேன் பிழைபொ றுத்தாய்
திஞ்சுவை யமிர்த மன்ன திவ்விய கறியிற் குற்ற
மாஞ்சுவை யறைதல் போலிவ் வன்பனைச் சீறே லென்று
பூஞ்சரண் மிசைவா ணங்கிப் போற்றினன் சித்த ராமன்.

(இ - ள்.) காஞ்சிரங்கனிதின்றங்கு - எட்டிக்கனிதின்றம்போல —
கடையனேன் - கடைப்பட்டவடியேனது — பிழைபொறுத்தாய் - குற்றம்
பொறுத்தனை — திஞ்சுவை - இனியமதுரமாகிய—அமிர்தமன்ன - அமிர்
தம்போன்ற — திவ்வியகறியில் - திவ்வியமாகியபதார்த்தத்தில் — குற்ற
மாஞ்சுவை - சுவைக்குற்றம் — அறைதல்போல் - சொல்லுதலைப்போல —
இவ்வன்பை - அன்பில்மிக்கவிவ்வசவண்ணனை—சீறேலென்று - கோபியா
திருத்தியென்று — பூஞ்சரண்மிசை - அழகியபாதங்களின்மேல் — சித்த
ராமன் - சித்தராமனென்போன் — வணங்கிப்போற்றினன் - வணங்கித்
துதித்தனன். எ - று. (சசு)

அடைக்கல மென்னை யாளா யண்ணலே யென்று நந்தி
கடிக்கம லங்கள் வென்ற கான்மிசை மீண்டுந் தாழ்ந்தான்
விடுத்திடே லென்று சென்ன வசவனும் வீழ்ந்தி றைஞ்சித்
தொடிக்கரந் தொழுதா னன்பி துதித்தனர் சூழ்ந்து கொண்டு.

(இ - ள்.) அடைக்கலம் - தஞ்சமாக—அண்ணலே - கர்த்தனே—என்
னையாளாயென்று - என்னையடிமைகொள்ளுதியென்று —நந்தி - வசுவதே
வன் — கடிக்கமலங்கள் - வாசனைபொருந்திய தாமரைமலர்களை —
வென்ற - செயித்த — கான்மிசை - திருவடிகளின்மேல்—மீண்டும் - மறு
படியும் — தாழ்ந்தான் - வணங்கினான்—விடுத்திடேலென்று - கைசோர
விடேலென்று—சென்னவசவனும் - சென்னவசுவதேவனும் — வீழ்ந்திறை
ஞ்சி - கீழேவிழுந்துவணங்கி—தொடிக்கரம் - கங்கணமணிந்தகையினால்—
தொழுதான் - அஞ்சலிசெய்தனன் — அன்பா - ஏனையவடியார்கள் —
சூழ்ந்துகொண்டு - சூழ்விட்டுகொண்டு —துதித்தனர் - தோத்திரஞ்செய்
தராகள். எ - று. (௨௭)

அல்லம நெனுமெங் கோமா னருட்கடைக் கணவைத் தைய
சொல்லுவ நெழுதி யென்று துணைக்கையா லெடுத்த ணைத்து
நல்லருள் புரிந்து தண்ட நாயகன் றிரும டத்து
ளெல்லையி லடியி சூழ வினிதெழுந் தருளி னானல்.

(இ - ள்.) அல்லமனெனும் - அல்லமனென்கிற—எங்கோமான் - எம
துகர்த்தன்—அருள் - கிருபைபொருந்திய — கடைக்கணவைத்து - கிருபா
நோக்கம்வைத்து — ஐய - ஐயனே —சொல்லுவனெழுதியென்று - சொல்
லுகின்றேனெழுந்திருவென்று — துணைக்கையாலெடுத்து - இரண்டுகையி
னாலுமெடுத்து—அணைத்து - மாடபோடணைத்து — நல்லருள்புரிந்து - நன்
றாகக்கிருபைசெய்து—தண்டநாயகன் - வசவண்ணரது —திருமடத்துள் -
அழகியமடத்தினுள் — எல்லையிலடியர்சூழ - அளவிறந்தவடியார்களுடும்
படி—இனிது - மிக்கபிரியத்தோடு—எழுந்தருளினான் - பிரவேசித்தான்.
எ - று. ஆல் - அசை. அல்லமனெனுங்கோமான் கடைக்கணவைத்து,
எடுத்தணைத்து, அருள்புரிந்து, எழுந்தருளினானெனக்கூட்டி முடிக்க. ()

பதினான்காவது

வசவண்ணர்க்கு

முற்றிற்று.

ஆட்கதி - கச - இ, திருவிருத்தங்கள் - எளக.

உ

பதினேந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

வேறு.

தானுவி னுயர்பிர சாத குண்டத்திற்
காணரு மருளசங் கரனைக் கண்டருர்
பூணணி யல்லமன் போத நல்கிய
மானுறு நெறியினை வகுத்துக் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) தானுவின் - மலைபோல—உயர் - உயர்ந்த—பிரசாதகுண்டத்தில் - பிரசாதகுண்டமென்னுமிடத்தில் — காணரும் - காண்டற்கரிய — மருளசங்கரனைக்கண்டு - மருளசங்கரனென்டவரைக்கண்டு — அருள் - அருளை — பூண் - பூனாக — அணி - அணிந்த — அல்லமன் - அல்லமதேவன் — போதநல்கிய - ஞானோபதேசஞ்செய்த — மாணுறு - மாட்சிமை பொருந்திய — நெறியினை - முறையை — வகுத்துக்கூறுவாம் - தெளிவாகச் சொல்லுதும். எ - று. பிரசாதகுண்டம் - அடியார்களுண்ட மிச்சிலுணவு போடுமிடம். (க)

மாதவ ரெண்ணிலர் மருங்கு சூழ்தர
வாதுல ரெதிர் பொரு ளாக வல்லம
நாதனை யறிவறி நந்தி கொண்டு
னேதமின் மனையிடை யெய்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மாதவரெண்ணிலர் - அளவில்லாத மாதவத்தினர் — மருங்கு சூழ்தர - புடைசூழ்ந்துவர—ஆதலர் - தாரித்திரியருக்கு—எதிர் - எதிரிற் கிடைத்த—பொருளாக - புதையல்போல — அல்லமநாதனை - அல்லமதேவனை—அறிவறி நந்தி - ஞானத்தையுணர்ந்த வசவண்ணன் — கொண்டு - அழைத்துக்கொண்டு—தன் - தன்னுடைய — ஏதமில்மனையிடை - பழுதில்லாத வீட்டில்—எய்தன்மேயினான் - போகத்தொடங்கினான். எ - று. அறிவறிதலாவது - அனைத்தையும்றினிறவறிவையறிதல். என்னை “பெறு

மவற்றுள் யாமறிவதில்லை, யறிவறிந்தமக்கட்பேறல்லபிற" என்றார் திரு வள்ளுவர். ஏதமிலென்றது - பழிபாவங் காரணமாக வீட்டிய தன்றெனற் கென்க. (உ)

அவத்தைகள் பற்பல வகன்று மெய்ப்பா
சிவத்தினை யடை பவர் செய்கை போற்கை
தவப்பல கடந்துபோய்ச் சாதகுண் டத்தை
யுவப்புட னை ந்தன னொப்பி லல்லமன்.

(இ - ள்.) அவத்தைகள் பற்பலவகன்று - அனந்தம் தமாயுள்ள பற் பலவவத்தைகளையெங்குமன்று — மெய் - உண்மையாகிய — பரசிவத்தினை யடைபவர் - பரமசிவத்தை யிரண்டறக்கலக்க வடைபவரது — செய்கை போல் - செயலைப்போல — கடை - கடைவாயில்முதல் — தவம் - தவம் புரிதற்கிபற்றிய — பல - பலவகையையுடைய — கடந்துபோய் - தனித்தனி கண்டு கடந்துபோய் — சாதகுண்டத்தை - சாதகுண்டமென்றோமிடத்தை — ஒப்பில்லமன் - அவமைகடந்தவல்லமதேவன் — உவப்புடனடைந் தனன் - சந்தோஷத்தோடடைந்தான். எ - று. அவத்தைகள் பற்பல வானன்:—சாக்கிரமுடல் மரணமிதுவாச்சுடந்த எழுவகையுள் ஒவ்வொன் று மெழுவகையாந்ருத். உதாரணமாகச் சாக்கிராவத்தையை விரித்து ணர்த்துதும். சாக்கிராவத்தையிற்சாக்கிரம் - தன் துண்மைசிலையா நிற் தல். சாக்கிரத்திற்செய்தனம் - உண்மை நிலைபோற்கானச் சகத்தா கஸ்புரித்தல். சுழுத்தி - தன் துண்மை நிலைமுற்றுந் காணுதமறைதல். துரி யம் - விடயப்பிரியம் தற்பிரியமாகக்காண்டல். துரியாதீதம் - அன்னதும் மறந்துதற்பிரிய முண்டென்பலவேதுக்களா லோரேயுணர்த்திலு மங்கிகரி யாமை. மூர்ச்சை - அன்னபகுப்புமின்மை. மரணம் - ஆன்மா வில்லவே யில்லை யிருந்தாற்காணுனவென்பது. ஏனைவடி மிகுநனமே, அரிதெனின் தக்கோர்பா ந்கேட்டுத்தெனிக. (௩)

உயிப்பிர சாதகுண் டத்தி னொண்கரை
மயன்மலி பித்தரின் மருள் சங்கரன்
பயிலுதல் கண்ணுறீஇப் பரம யோகிதன்
வியலினை யுணர்ந்தன னெம்பி ரானரோ.

(இ - ள்.) உயர் - உயர்வாகிய—பிரசாதகுண்டத்தின் - பிரசாதகுண் டத்தினது — ஒண்கரை - ஒள்ளியகரையில் — மயன்மலி - மயக்கமேற்

கொண்ட—பித்தரின் - பித்தரைப்போல — மருளசங்கரன் - மருளசங்கர
 னென்போன் — பயிலுதல் - சஞ்சரித்தலை — கண்ணுறீஇ - பார்த்து—
 பரமயோகிதன்னியலினை யுணர்ந்தான் - இந்தப்பரமயோகியினிலையை
 யுணர்ந்தான் — எம்பிரான் - அல்லமதேவன். எ - று, கண்ணுறீஇ
 சொல் லளபெடை. உயரென்றடைகொமித்தது மகான்குருண்ட மிச்சு
 லுணவைப்பற்றியென்க. (சு)

கண்ட ருளமலனை கண்ட தானெதிர்
 வெண்டிபை யமுதினை மிடியன் மேவியே
 யுண்டன னெனமகிழ்ந் தோடி வீழ்ந்தனன்
 வண்டிரு வடிமிசை மருள சங்கரன்.

(இ - ள்.) கண்டருள் - தன்னைக்கண்ட — அமலனைக்கண்டு - அல்ல
 மனைக்கண்டு — மிடியன் - வறியோன் — தன் - தன்—எதிர் - தனக்
 கெதிரில்கிடைத்த — வெண்டிபையமுதியை - திருப்பாற்கடலிலுதித்தவமி
 தத்தை — மேவி - எடுத்தது—உண்டனெனன் - உண்டான்போல—மருள
 சங்கரன் - மருளசங்கரனென்போன் — மகிழ்ந்தோடி - சந்தோஷத்
 துடன்விரைந்தோடி — வன் - வளப்பம்பொருந்திய — திரு - அழகிய —
 அடிமிசை - தாங்களின்மேல் — வீழ்ந்தனன் - விழுந்தான். எ - று,
 மருளசங்கரன் அமலனைக்கண்டு மகிழ்ந்து லடி வீழ்ந்தனனென முடிக்க.
 வெண்டிபை அடையடுத்த சினைபாகுபெய. (ரு)

வணங்கிய வறவனை வந்தெ டித்துமொர்
 னனைந்தெழு முவகையோர் ருள்செய் தல்லா
 னினங்குற வருணிலை யிராமற் பார்த்தவன்
 குணங்களை வியந்திது கூறன் மேயினான்.

(இ - ள்.) வணங்கியவறவனை - தனது திருவடியில்விழுந்த மருளசங்
 கரனை—வந்தெடுத்தது - வந்துகையினாலெடுத்தது—மெய்யனைந்து - தானவன்
 மெய்யோடணந்து — எழுமுவகையோர் - தனக்குள்ளெழுந்த சந்
 தோஷத்தோடு—அருள்செய்து - உண்மையையனுக்கிரகித்து — அல்லம
 னினங்குற - அவரோ டல்லமன் கூடியிருக்க—இராமன் - சித்தராமன்—
 அருணிலைபார்த்து - அனுக்கிரகித்த நிலையைப்பார்த்து — அவன் - அந்த
 மருளசங்கரனது — குணங்களைவியந்து - குணங்களைக்கண்டதரிசித்து —
 இதுகூறன்மேயினான் - இதனைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று, (சு)

குண்டமே ஷறுபிர சாதங் கொள்ளைகொண்
டுண்டுவாழ் மாதவ னுண்மைத் தன்மையைத்
தண்டநாயகன்முதற் சரணர் யாவரும்
கண்டிலர் யாரினிக் காண வல்லவர்.

(இ - ள்.) குண்டமேஷறு - குண்டத்திற் பொருந்திய -- பிரசாதம் -
பிரசாதத்தை -- கொள்ளைகொண்டு - கொள்ளைகொள்ளையாகவேற்றுக்
கொண்டு - உண்டுவாழ் - உண்டுவாழ்கின்ற - மாதவன் - டருளசங்கரதேவ
ரது -- உண்மைத்தன்மையை - உண்மையினிலையை -- தண்டநாயகன்
முதல் - தண்டநாயகன்முதலிய -- சரணர்யாவரும் - அடியார்கள்யாவ
ரும் - கண்டிலர் - தெரிந்திலர் -- இனி - இனிமேல் - காணவல்லவர்யார் -
காணவல்லவர்யாவருளர். எ - று.

(எ)

சரிதையொண் கிரியைகா றடுக்கும் யோகிவை
புரிபவர் தம்மையப் புரியுஞ் செய்கையாற்
தெரிதர லாகுமோர் செயலு மின்றிவா
ழரியநன் ஞானியை யறிய லாகுமோ.

(இ - ள்.) சரிதை - சரியையும் - ஒண்கிரியை - ஒள்ளியகிரியையும் -
கால்தடுக்கும் - பிராணபந்தனஞ்செய்யும் -- யோகு - யோகமுமாகிய --
இவை - இவற்றை -- புரிபவர்தம்மை - செய்பவர்களை -- அப்புரியுஞ்செய்
கையால் - அங்ஙனமியற்றுஞ் செய்கையால் -- தெரிதரலாகும் - அறியக்
கூடும் - ஓர்செயலுமின்றிவாழ் - ஓர்செய்கையுமின்றி வாழப்பட்ட - அறிய
நன்ஞானியை - அருமையாகிய நல்ல ஞானவானை -- அறியலாகுமோ -
அறியக்கூடுமோ. எ - று. உலகினா டோல்வாழினும் சகச சபாதி யினிற்
லின், ஓர்செயலுமின்றிவாழ் அறிய நன்ஞானியை யறியலாகுமோவென்
று.

(அ)

நலமுறு மோர்சிவ ஞானி யில்லில்வாழ்
நிலையற மாகினு நீத்து நிற்குமோர்
தலையற மாகினுந் தரித்து ஞாலமே
லிலைமறை காயென விருக்கு மென்பவே.

(இ - ள்.) நலமுறும் - நன்மைமிகுந்த -- ஓர்சிவஞானி - ஒப்பற்றசிவ
ஞானியென்பவன் - இல்லில்வாழ் - கிருகத்திலவாழ்கின்ற -- நிலையறமாகி.

னும் - நிலையான இருஃஸ்தனானும் — நீத்துநிற்கும் - கெஞ்சிப்பற்றற்று
நிற்பன்—ஓர் - ஒப்பற்ற — தலையறமாகினும் - துறவறத்தானானும் —
ஞாலமேல்தரித்து - பூமியின்மே லிருந்து — இலைமறைகாயென - இலை
யால் மறைவுற்ற காயைப்போல—இருக்கும் - இருப்பன் — என்ப - என்
றறிஞர் கூறுவர். எ - று. ஏ—அசை. ஞானிமிக்க பந்தமுடையனான
னும் சிந்தை சிவப்பிரகாசமா விளங்கலின் நீத்துநிற்குமெனவும், தலையற
மாதல் வருணசிரமங்கடந்து நின்றலை. இந்நிலையினர் இனையரெனக் காணப்
படாராதலின் இலைமறை காயென விருக்குமெனவுங் கூறிஞர். என்ப
வென்றது யாம் கூறியதன் றெனக்குறிக்க நின்றதென்க. (கூ)

வல்லனென் நிருப்பினு மிருக்கும் வன்மையொன்
நில்லனென் நிருப்பினு மிருக்கு மென்றறப்
புல்லனென் நிருப்பினு மிருக்கும் புண்ணிய
நல்லனென் நிருப்பினு மிருக்கு ஞானியே.

(இ - ள்.) வல்லனென்றிருப்பினும் - பண்டிதனென்பெயர்பெற்றி
ருப்பினும்—இருக்கும் - இருப்பன்—வன்மையொன்று - ஓர்வல்லமையும்
—இல்லனென்றிருப்பினும் - இல்லாதவனென்று வழங்கப்பட்டிருப்பினும்
—இருக்கும் - இருப்பன்—என்றற - யாவரும்கழ — புல்லனென்றிருப்பி
னும் - அப்பனென்றுசொல்லப்பட்டிருப்பினும்—இருக்கும் - இருப்பன்—
புண்ணியம் - புண்ணியகாரியங்களில் — நல்லனென்றிருப்பினும் - நற்கு
ணமுடையோனெனக் கூறப்பட்டிருப்பினும் — இருக்கும் - இருப்பன்—
ஞானி - ஞானவான், எ - று. ஏ—அசை. ஞானியென்பது கடைநிலைத்
தீபமாகலால் ஏனையமூன்றோடுமொட்டிக, “பல்லோர்படர்க்கைமுன்னிலை
தன்மையி” லென்னும்விதியால் இருக்குமென்னுநான்கு வினையுற்றையும்
உயர்த்தினை யாண்பாலாக்குக. (கூ)

அறிவறி ஞானியா லன்றி வன்பவ
மறிவுறு கருமியான் மாய்வு ருதுகா
ணெறிகதி ரிரவிவந் தெழுந்தி டாவிடிந்
செறியிரு ளகலுமோ சித்த ராமனே.

(இ - ள்.) அறிவறி - எவற்றையு மறியு மறிவையறிகின்ற— ஞானியா
லன்றி - ஞானியாலல்லாமல்—மறிவுறு - அறிவறிதற்குடன்படாத—கருமி
யால் - கருமியினால்— வன்பவம் - கொடியசென்மம் — மாய்வுருது - நசி

யாது—எதிகதிர் - கிரணங்களைவீசுகின்ற — இரவிவந்தெழுந்திடாவிடில் -
 சூரியனுதயமாகாவிடின் — சித்தராமனே - சித்தராமனே —செறியிருள
 கலுமோ - மிக்கவிருணங்குமோ. எ - று. ஞானியறிவறிதலும், கருமிய
 தனைமறுத்தலு முடையாராதலின், அறிவறிஞானி மறிவுறுகருமி என்
 றார். கற்பனைகட்கிட மறிவாதலால் அதனைக்காண்போன் ஞானியும்,
 காணாதோன் கருமியுமாதல்பற்றி வன்பவம் ஞானியால் மாய்வுறும் கரு
 மியால்மாய்வுறுதென்பப்பட்டது. அறிவானது ஞானிக்குச்சூரியோதய
 மும், கருமிக்கு மிக்கவந்தகாரமுமா நின்றலினிங்ஙன முவமைகூறினார்.
 ஞானம் கண்மென்பவற்றுள் அறிவே யணுவுக்கணுவாயும், மகத்துக்கு
 மாய்த்தாயுநிற்பதெனக்காண்போர் அயல்தானாவரா? காணாதோராவரா?
 காண்போரெனின், அறிவேயனைத்துமாகவிளங்கா திருக்கவேண்டும். அங்
 னனமின்றாதலால் அதபொருந்தாதென்க. (௧௧)

சங்கர முனிநிலை தனைக்கண் டாய்கொலென்

றெங்குரு பான்சொல விராமன் கைதொழு

திங்கிவன் மருளரி லிருந்த தன்மையென்

னங்கண் வறைகென வறைதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) சங்கரமுனி - மருளசங்கரமுனியினது — நிலைதனை - உண்
 மைநிலையை — சுண்டாய்கொலென்று - சுண்டனையாவென்று — எங்குரு
 பான்சொல - எமதுகுரு மூர்த்தமாகிய வல்லமதேவன்சொல்ல—இராமன்
 கைதொழுது - அதற்கிராம னஞ்சலியுத்தனாய் — இங்கிவன் - இங்ஙன
 மாகச் சிறந்துநின்றவிவன் — மருளரில் - பித்தரைப்போல — இருந்ததன்
 மையென் - இருந்தவிதமென்ன—அங்கண் - அழகியகருணையுடையவனே
 —அறைகென - இதனைத்தெரிவிக்க வேண்டுமெனக் கேட்க — அறைதன்
 மேயினான் - அல்லமன்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. அருள், பிறவு
 யிர்களின்மேல் கண்ணென்றவழி அக்கண்ணின்வழி புலப்படுவ தாதலால்
 அங்கண் என விளித்தனன். சொல, கண்—இவை யிடைக்குறை. (௧௨)

வேறு.

தொழிலான் முயன்று நுகர்வமெனிற் றுயரொன் றுயிர்
 க்கு விளையுமென, பொழியா வமல சரமூர்த்தி யுண்ட மிச்சி
 னுகர்வமெனிற், பழியா துமிலை யகன்றுபோம் பவமு மென்னப்
 பிரசாதக், குழியா னதனை யகலாமற் கொண்டிங் கிருந்தான்
 குணமிக்கான்.

(இ - ள்.) தொழிலால் - பொருளீட்டற்கியைந்த தொழில்காரணமாக — முயன்று - முயற்சிசெய்து — துகர்வமெனின் - புசிப்போமென்றால் — துயரொன்று - துன்பமொன்றே — உயிர்க்குவினையுமென - உயிர்கட் குண்டாகுமென்று — ஒழியா - தமதுகிர்தகிர்த்தியத்தினின்றகலாத — அமலம் - நின்மலமான — சரமூர்த்தி - சரிக்கின்றமூர்த்திகளாகியசத்துக்கள் — உண்டமிச்சில் - உண்டமீதியை — துகர்வமெனில் - உண்பமாயின் — பழியாதுமில் - பழிபாவம்யாதுமில்லை — பவமுகன்றுபோம் - சென்மமுமொழிந்துபோகும் — என்ன - என்று — பிரசாதக்குழியான் - பிரசாதக்குழியினோன் — அதனையகலாமல் - அக்குழியைவிட்டு நீங்காமல் — கொண்டு - இதுவே தக்கதெனக்கொண்டு — குணமிக்கான் - குணசிரேஷ்டனாகிய இவன் — இங்கிருந்தான் - இங்கிருந்தான். எ - று. தன்னையறியாது பழிபாவ மெங்ஙனமேனும் வருமென்றிருத்தலின், துயரொன்றுயிர்க்கு வினையுமெனப்பட்டது. அடியார்களுண்ட மிச்சிலாதலால் சரமூர்த்தியெனலைப் பன்மையாக்கினும். பரமசிவனுக்கு ஸவேத்திய நீங்கலாக வேளையவைக ளெனினுமமையும்.

(௧௩)

பந்த மகன்ற சிவபத்தர் பாதம் விளக்கும் புனற்குழியில் வந்து பிறந்து மூழ்கியதில் வைகும் புழுவின் பெரும்பேறு முந்து கங்கை முதலவா முற்றும் படிந்து தீவினேகள் சிந்து மந்த னுளருமே சேரா ரென்று மறைசாற்றும்.

(இ - ள்.) பந்தமகன்றசிவபத்தர் - பந்தமீனையதெனக்கண்டகன்ற சிவபத்தரது — பாதம்விளக்கும் - பாதங்களைக்கழுவும் — புனற்குழியில் - சலம்நிற்குங்குழியில் — வந்துபிறந்து - வந்துசெனித்து — அதில்மூழ்கிவைகும் - அதில்தானே முழுகிவாசஞ்செய்யும் — புழுவின் பெரும்பேறு - புழுவினதுபெரிதாகியபயனை — முந்து - எவற்றினுமேலாய — கங்கைமுதலவா முற்றும் - கங்கைமுதலியதீர்த்தங்களனைத்திலும் — படிந்து - மூழ்கி — தீவினேகள்சிந்தும் - தீவினேகளைக்கெடுக்கின்ற — அந்தனுளருமே - பிராமணர்களும் — சேராரென்று - அடையார்களென்று — மறைசாற்றும் - வேதங்கள்முறையிடும். எ - று. அந்தனுளரும், உயர்வுசிறப்பும்மை. ஏ — பிரிநிலை.

(௧௪)

தாய்க்கு வழுவின் மகளிர்க்குத் தந்தை தனக்குப் பசுவிற்குச் சேய்க்கு மறையோர் தமக்கிடர்செய்தீர்வில் கொடிய பாதகமும்

போக்கு நிமைப்பிற கரணத்தைப் புனித மாக்கிச் சிவமாக ஆக்கு மரன்றன் பிரசாத மாயி நதற்கு நிகருண்டோ.

(இ - ள்.) தாய்க்கு - தாயாருக்கும்—வழுவின்மகனிற்கு - குற்றமற்ற பெண்டிற்குக்கும் — தந்தைதனக்கு - தகப்பனுக்கும் — பசுவிற்கு - பசுவுக்கும்—சேய்க்கு - சிசுவுக்கும் — மறையோர்தமக்கு - பிராமணர்களுக்கும்—இடர்செய் - துன்பமேசெய்கின்ற—தீரவில் - முடிவில்லாத —கொடியபாதகமும்போக்கும் - கொடியபாதகத்தையுரிக்கும் — இமைப்பில் - இமையளவில் — கரணத்தைப்புனிதமாக்கி - அந்தக்கரணசுத்திசெய்து—சிவமாகவாக்கும் - சிவசொருபமாகவு மாக்கிவிடும் — அரன்றன் பிரசாத மாயின் - பரமசிவத்துக்கிட்டனவேத்தியுமாயின்—அதற்குநிகருண்டோ - அதற்குச்சமானமுண்டா. எ - று. தாய்முதலியோர்க்கு அஞ்சாதுசெய்யும் கொடியபாதகருண்பது அரன்றன்பிரசாதமாயின், அப்பாதகங்க ளொருங்கேயகற்றி யந்தக்கரணசுத்திசெய்து சிவமாகவுமாக்கும். எனவே, பிரசாதகுண்டமகிமைதோன்றக் கூறியதாகப்பெற்றும். வழுவிலென்பதை இடைநிலைத்தீபமாக்கி யனைத்திற்குமொட்டிக. உம்மைகள் தொக்கன. மூத்திமுதலியவற்றில் நம்பிக்கையே திரிகரணசுத்திதரு மாறு போன்று, இதிலும் வைத்தால் தராதோ, தராதெனின், குறிகுணமற்ற பரத்தைக் குறிகுண மாசுப்பாவித்து எதத்த பயனாவதெனனை?

(௧௫)

பசிக்கு மருந்து மாய்விடு பயக்கும் வண்மை சேர்ந்துபவம் ஓசிக்கு மரன்றன் பிரசாத வுதி யந்தா னுணர்ந்திங்கு வசிக்குந் தகைமை சங்கரற்கே வருவ தன்றிப் பசிக்குணவு புசிக்கு மனிதர் தமக்கென்றும் பொருந்தா தென்றெனம்பிரான்.

(இ - ள்.) அரன்றன் - பரமசிவனது—பிரசாதவாகியந்தான் - பிரசாதத்தாலெய்து மிலாபமாவது—பசிக்கு மருந்துமாய் - பசிக்குமருந்தாயிருப்பதுமன்றி—ஓடுபயக்கும் - முத்தியையுந்தரும் —வண்மைசேர்ந்து - சுகலவளப்பமுமுண்டாய் — பவமொசிக்கும் - சென்மநாசஞ்செய்யும் — உணர்ந்து - இங்ஙனமாமென்றுணர்ந்து — இங்குவசிக்குந்தகைமை - இங்கே வாசஞ்செய்யுந்தன்மையாம் — சங்கரற்கேவருவதன்றி - இப்பயனாவது பரமசிவத்தின்காரணமாகவேயன்றி—பசிக்குணவுபசிக்குமனிதர்தமக்கு - பசிநிமித்தஞ்சாப்பிடுகின்ற மனிதர்களுக்கு — என்றும்பொருந்தாதென்றான் — எப்போது மமையாதென்றான்—எம்பிரான் - அல்லமதேவன்.

எ - று. பசிக்குமருந்துமாய் என்பதிலும்மை, எதிரதுதழீஇயவெச்ச
வும்மை. வீடென்பதிலும்மை எஞ்சியது. சங்கரற்கேயென்பதி லேகாரந்
தேற்றம். (கசு)

நின்னையறிவன் சங்கரனே நீயே யவனை யறிகுவாய்
பின்னையுலகில் யாரறிவார் பேசிற் பாம்பே பாம்பின்கா
றன்னையறியு மெனவமலன் றாட்ட மரையின் கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையடிமையாவுடைய விராம னென்னு மிணையில்லான்.

(இ - ள்.) சங்கரனே - பரமசிவமே — நின்னையறிவன் - உன்னையவ
னையறிவன்—நீயேயவனையறிகுவாய் - அவனை நீயேயறிவாயன்றி—பின்
னே - பின்னர்—உலகில் - உலகின்கண்—யாரறிவார் - யாவர்தானறியவல்
லவர்—பேசில் - சொல்லுமிடத்தில் — பாம்பின்கால்தன்னை - பாம்பின்
காலே—பாம்பேயறியுமென - பாம்பேயறியுமென்றுசொல்லி—அமலன் -
அல்லமதேவரது—தாட்டாமரையின்கீழ் - பாததாமரையின்மேல் — என்
னையடிமையாவுடைய - என்னையடிமையாக ஆட்கொண்ட—இராமனென்
னும் - சித்தராமனென்கின்ற—இணையில்லான் - ஒப்பில்லாதவன்—பணிந்
தான் - வணங்கினான். எ - று. உன்னையவனும், அவனைநீயும், விசா
ரியாதறிந்தமையால் பாம்பின்காலுக் குவமைகூறினார். தாட்டாமரை
உருவகம். (கசு)

அம்பொன் வைப்பின் மீதிருந்து மறியாதல்லப் படுவான்போ
னம்பன் மருள சங்கரனே நானோ வறியா திருந்தழிந்தே
னிம்பர் மருவி நிரஞ்சனநீ யெனக்குக் காட்டித் தந்தனையென்
றும்பர் பரவு மல்லமனை யுவந்து பணிந்தா னருணந்தி.

(இ - ள்.) அம் - அழகிய — பொன்வைப்பின்மீதிருந்தும் - பொன்
புதையலின்மேலிருந்தும்—அறியாது - சற்றுந்தெரியாமல் — அல்லற்படு
வான்போல் - வறுமையாலிடுக்குறுவான்போல்—நம்பன் - கர்த்தனாகிய—
மருளசங்கரனே - மருளசங்கரதேவனே—நானோ - யானோ — அறியாதிரு
ந்து - இதுகாறுமறியாமலிருந்து — அழிந்தேன் - கெட்டேன் — இம்பர்
மருவி - இவ்விடத்துவந்து—நிரஞ்சன - களங்கரகிதமானவனே — நீயெ
னக்குக்காட்டித் தந்தனையென்று - நீயெனக்குக்காட்டிக் கொடுத்தா
யென்று—அருணந்தி - கிருபைபொருந்தியவசவண்ணதேவர்—உம்பர்பரவு
மல்லமனை - தேவர்கள் வணங்கத்தக்கவல்லமனை — உவந்துபணிந்தான் -

சந்தோஷித்துவணங்கினர். எ - று. யானிதுகாறுமிவனையறிந்தும், இவன் மகிமை தெரிந்திலனெனக்காட்ட இவ்வுவமை கூறினாரென்க. (௧௮)

இணங்கு மிக்க காமிதனக் கின்ப மூடல் சரலிங்கம், பிணங்கள் முத்தி காமிக்குப் பேரின் பென்ப துணர்த்தற்குக், குணங்கண் மிக்காய் நினைச்சினந்தாங் குறையொன் றுளதோ நினக்கரவின், பணங்கொணிலத்திற் பரமசிவ பத்திக் குவானீ யென்றக்கால்.

(இ - ள்.) இணங்கு - இயைந்த—மிக்ககாமிதனக்கு - மிகுந்தகாமியத் தவத்தோனுக்கு—இன்பம் - இன்பமானது — ஊடல் - (பிரியநாயகி) ஊடுதலாம்—சரலிங்கம் - சரலிங்கமாகிய அடியார்களுக்கு — பிணங்கல் - (ஔசிரியர்) சினங்கொண்டிகழ்தலின்ப டாம் — முத்திகாமிக்கு - முந்தநிட் காமியதவத்தோனுக்கு — பேரின் பென்பது - பேரில்பெனவுஞ்சத்துக் கள்சொல்வதை—உணர்த்தற்கு - தெரிவித்தற்கு — குணங்கண்மிக்காய் - சிறந்தகுணங்களைபுடையோனே — நினைச்சினந்தாம் - உன்னைக்கோபித்தனம்—அரவன்பணம் - பாம்பின்படத்தை — கொள் - பணியாகக்கொண்ட—பரமசிவம் - பரமசிவத்துக்குச்செய்யும்—பத்திக்கு - அன்பிற்கு—நிலத்தில் - பூமியில்—வானீயென்றக்கால் - நீயேமேகமென்னுமிடத்து — நினக்கு - உனக்கு — குறையொன் றுளதோ - யாதோர்குறையுளதோ. எ - று. (௧௯)

இங்கு மருள சங்கரன்போ லெண்ணி லாநின் மனைவாய்தற் கங்குல் பகலு மகலாமற் காப்ப ரென்னி னின்முன்றில் பங்க வினைவின் வலிகடந்த பலரும் தாஞ்செய் தவப்பயனால் தங்கு கயிலை மலையன்றோ தண்ட நாத வென்றமலன்.

(இ - ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில் — மருளசங்கரன்போல் - மருளசங்கரனைப்போல — எண்ணிலா - அளவிற்றத்தவர்கள் — நின் மனைவாய்தல் - உனது வீட்டின்கடைவாயலில் — கங்குல்பகலும் - இரவுமபகலும் — அகலாமற்காப்பரென்னில் - நீங்காமற்காத்திருப்பரென்றால் — நின்முன்றில் - உனதுவாயற்படி—பங்கம் - குற்றம்பொருந்திய — வினையின்வலிகடந்த - இருவினையின்பலங்கடந்த — பலரும் - பலபேரும் — தாஞ்செய் தவப்பயனால் - தாங்கள்செய்த தவப்பிரயோசனத்தினால் — தங்கு - தக்கபடிதங்கி—கயிலைமலையன்றோ - கைலாயமலையல்லவா — அமலன் - அல்லமன்—

தண்டநாதவென்று - வசவண்ணனே யென்றுசொல்லி. எ - று. நின் முன்றில், கயிலைமலையன்றோவெனக்கூட்டி முடிக்க. தவப்பயனாலென்பதுகொண்டு தக்கபடி தங்குமென்றும். இங்கே வலியென்றது :—தன்பயனை செய்தோன் அதுபவிக்கும்படி உட்படுக்கும் திறத்தை. அங்ஙனமாய வலிகடத்தோரேனும் நிலைக ளவசரபேதமிருத்தலின் தாஞ்செய்தவப்பயனாலென்றார்.

(௨௦)

வெம்மையெதற்க ணிகழ்ந்தி னும் வெந்திக் குணமென்பதுபோல, மும்மை யுலகின் யாண்டேனு முளைக்கிற் பத்தியதைநினதென், நிம்மையுலக மியம்புமெனி லெங்குள் வசவ நின்பெருமை, கொம்மை யிளமென் முலைமடந்தை கூற னன்றி யாரறிவார்.

(இ - ள்.) வெம்மை - வெப்பம்—எதன்ஈணிகழ்ந்திடினும் - யாதிடத்துண்டாயினும் — வெந்திக்குணமென்பதுபோல - கொடிய அக்கினியின் குணமென்று சொல்வதுபோல — மும்மையுலகில் - சுவாக்காதி மூன்றுலகத்தில் — யாண்டேனும் - எவ்விடத்தேனும் — பத்திமுளைக்கில் - சிவபத்திசெனிக்கில் — அதை - அந்தப்பத்தியை—இம்மை - இங்கு—உலகம் - உயாந்தோ — நினதென்றியம்புமெனில் - உன்னுடையதென்று சொல்லுவாராயின் — எங்கள்வசவ - எமதுபிரியமுள்ள வசவதேவனே — நின்பெருமை - உனதுமகிமையை — கொம்மை - விருத்தமாகிப்—இள - இளமைதங்கிய — மெல் - மிருதுவாகிய — முலை - தனங்கையுடைய — மடந்தை - உமையவளை — கூறன் - அர்த்தபாகத்தில்வைத்த பரமசிவன் — அன்றி - அல்லாமல்—யாரறிவார் - யாவாதானறிய வல்லவா. எ - று. கூறனென்றதனால் மடந்தையெனலை உமையவளென்றும்.

(௨௧)

பத்திக் கலே குணக்குன்றே பாசப் பகையே யெம்முறவே முத்திக் கரசே சிவானந்த முதலே ஞான மணிவிளக்கே சித்திப் பொருளே யருணந்தி தேவே சின்னைத் தொழுமடியார் புத்திக் கமுதே யாவர் சினைப் போல்வா ரவரை யறியேமால்.

(இ - ள்.) பத்திக்கடலே - பத்திக்குக் கடல்போன்றவனே — குணக்குன்றே - நற்குணங்களில்மலைபோன்றவனே — பாசப்பகையே - பாசங்கட்குப் பகைபோல்பவனே — எம்முறவே - எமதுறவுபோல்பவனே—முத்திக்கரசே - முத்திக்கரசுபோல்பவனே—சிவானந்தமுதலே - சிவானந்த

தத்துக்கு முதற்கா ரணம்போல்பவனே—மணி - அழகிய—ஞானவிளக்கே—
ஞானதீபம்போல்பவனே — சித்திப்பொருளே - அஷ்டமாசித்தியின்
பொருள்போல்பவனே — அருள் - கிருபைபொருந்திய — நந்திதேவே -
நந்திதேவனே — நின்னைத்தொழுமடியார் - உன்னைவணங்கு மடியார்க
ளது—புத்திக்கமுதே - புத்திக்கமுதம் போல்பவனே—யாவர் - எவர் —
நினைப்போல்வார் - உன்னையொத்தவர்—அவரையறியேம் - அவரையாம
றிகிலம், எ - று, ஆல்—அசை. நீனையென்பது, இடைக்குறை. கடல்,
குன்று, பகை, உறவு, அரசு, முதல், விளக்கு, பொருள், அமுது இவை
யுருவகப்பொருள். (உஉ)

என்று கூற வெமையுடையா னெனக்குப் புகன்ற நலமெல்லாந்
சென்ற நாளி லிலைநினது செந்தா மரைத்தா தொழப்பெற்ற
இன்று தொடங்கி யுளவாமென் றெந்தை நந்தி வணங்கியெழ
நின்றவமல சிவசரணர் நெஞ்ச முவகை பூத்தனரால்.

(இ - ள்.) என்றுகூற - என்றுசொல்ல — எமையுடையான் - நம்மை
யடிமையாக வுடைய வல்லமதேவன் — எனக்குப்புகன்றநலமெல்லாம் -
எனக்கிப்போ தருளியநன்மைகளனைத்தும்—சென்றநாளிலிலை - நின்னைக்
காணுது கழிந்தநாளிலிலை — நினது - உனது — செந்தாமரைத்தாள் -
செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை — தொழப்பெற்ற இன்றுதொ
டங்கி - வணங்கக்கிடத்த இன்றுமுதலாக—உளவாமென்று - உண்டாயி
னவென்று—எந்தைநந்தி - எந்தந்தையாகிய வசவண்ணர்—வணங்கியெழ -
வணங்கியெழுந்திருக்க — நின்ற - அங்கேநின்ற—அமல - பரிசுத்தமாகிய
—சிவசரணர் - சிவனடியார்கள் — நெஞ்சம் - மனத்தில் — உவகைபூத்
தனர் - சந்தோஷித்தார்கள். எ - று, ஆல் — அசை. எமையுடையா
னென்றுகூற நந்திவணங்கியெழ சிவசரண ருவகைபூத்தனரெனக் கூட்டி
முடிக்க, அந்நலமெல்லாமுளவாமெனப்பன்மை கொண்டு முடிந்தன. ()

அருளான் மருள சங்கரனுக் கமரர் தாழு மறிவரிய
பொருளா கியபே ரின்பவறு பூதி விளக்க மருள்செய்தா
னுரையா னினைவா லருணைக்கா லுலக ருணர்வைப் பிணித்தமல
இருளா னதனை யறமாற்ற வெழுந்த ஞான சூரியனே.

(இ - ள்.) அருளால் - கிருபையினால்—மருளசங்கரனுக்கு - மருளசங்
கரதேவனுக்கு—அமரர் தாழு மறிவரிய - தேவர்களுமெட்டியறிதற்கரிய —

பொருளாகிய - மெய்ப்பொருளாகிய — பேரீன்பம் - பேரீன்பமெனப் பழம் — அதுபூதிவிளக்கம் - சுவானுபூதிவிளக்கத்தை—அருள்செய்தான்— அதுக்கிரகித்தான் — (அவனானில்) உரையால் - வார்த்தையாலும் — நினைவால் - நினைவினாலும் — அருணைக்கால் - கிருபாநோக்கத்தினாலும் — உலகருணர்வை - உலகத்திலுள்ள மனிதர்களறிவை—பிணித்து - சுட்டி— இருளானதனை - அஞ்ஞானந்த காரமாயிருப்பதை — அமலம் - நிர்மலமாகும்படி—அறமாற்ற - முழுதந்தொலைக்க—எழுந்த - எழுந்தருளிவந்த — ஞானசூரியன் - ஞானசூரியனாகிய வல்லமதேவன். எ - று. ஞானசூரியன் மருளசங்கரனுக்குப் பேரீன்பவதுபூதிவிளக்கம் அருள்செய்தானெனக்கூட்டி முடிக்க. அமரர்தாமு மறிவரியபொருளாவது :—பேதாபேதமாகிய கற்பனைகடந்ததை, உலகருணர்வைப் பிணித்தலாவது - பரிபாசிகளதுணர்வைக் கண்டுபிணித்தலை, உலகரைப்பிணித்தென்னாது உலகருணர்வையென்றதனால்பரிபாசிகளையெனக்கொண்டாம், கற்பனைகடந்ததாவது - மெய்யுணர்வை, பேரீன்பம், மெய்யுணர்வையன்றிவேறின்மையின் அறிவரியபொருள் பேரீன்பமென்னாது, அறிவரியபொருளாகிய பேரீன்பமென்றார். உரையாற்பிணித்தல், செகத்தோற்றவிரிவிற்கும், அதனையறியும் ஞெப்திஸ்புரிப்பின் சங்கோச விகாசத்திற்கும், இடம்யாதெனக்கேட்டலை. நினைவாற்பிணித்தல், திர்சியத்துக்கும், திருக்குவிற்கும், எல்லைவரையறையீதெனக் கண்டிசொல்லுதியெனலை, அருணைக்காற்பிணித்தல்:—பிறவிக்குருடனுக்குப்பூதசூரியனை விளக்கிவைத்த ற்போல்ப் பருவமோக்கி ஞானசூரியனை விளக்கிவைத்தலை யென்க. (உ௨)

பதினேந்தாவது

மருளசங்கரதேவர் கதி

முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௧௫ - இ, விருத்தங்கள் - ௭௯௫.

உ

பதினொருவது

இட்டலிங்ககதி.

வேறு.

சிட்ட னல்லம தேவ னருளுநீஇ
நட்ட நண்பொடு நந்தி யுணர்வுற
இட்ட லிங்கத் தியல்பு புகன்றமை
கட்டு வல்வினைக் கட்டற வோதுவாம்.

(இ-ள்.) சிட்டன் - யாவர்க்கும்நேயனாகிய—அல்லமதேவன் - அல்ல
மாப்பிரபு—அருளுநீஇ - அருள்சுரந்து — நட்ட - விசுவாசித்த — நண்
பொடு - மிக்கபிரியத்தோடு — நந்தி - வசவண்ணர்—உணர்வுற - ஞானோ
தயமடைய — இட்டலிங்கத்தியல்பு - இட்டலிங்கத்தினிலையை — புகன்
றமை - சொல்லிவிளக்கியதை — கட்டு - அனந்தசென்மங்களிற்கட்டுண்ட
—வல்வினைக்கட்டு - மிக்க வலியுள்ள நமது வினையின்தொடர்பு — அற -
ஒருங்கேநசிக்க — ஒதுவாம் - சொல்லுதும். எ - று. யாவர்பிறவிப்பிணி
நோய்க்கிரங்கலால் சட்டனெனவும், தொண்டினரியநிலையை நோக்க
லால் அருளுநீஇயெனவும், ஆன்மநிலையை இனையதெனக்காட்ட இட்ட
லிங்கத்தியல்பு புகன்றமையெனவும் கூறியவாறுகாண்க. இங்கே லிங்க
மென லான்மாவை.

(க)

சங்க ரற்குத் தனைநிக ரின்பவீ
டங்க ளித்தரு ளல்லம னந்திதன்
மங்க லத்திரு மாளி கைகட்செவிக்
கங்க ணற்கினி யாரொடு கண்டனன்.

(இ - ள்.) சங்கரற்கு - மருளசங்கரதேவனுக்கு—தனைநிகர்-தனக்குத்
தானேநிகராகிய — இன்பவீடு - பேரின்பவீட்டை — அங்கு - அவ்விடத்
தில்—அளித்தருள் - அதுக்கிரகித்த—அல்லமன் - அல்லமதேவனை—நந்தி-
வசவண்ணன்—தன் - தன்னுடைய — மங்கலம் - மங்கலமாயுள்ள—திரு -
அழகிய — மாளிகை - உப்பரிகையில் — கட்செவி - கண்ணேசெவியாக

வுடைய பாம்பை — கங்கணற்கு - கங்கணமாகவுடைய பரமசிவனுக்கு —
இனியாரொடு - அன்பர்களோடு — கண்டனன் - பார்த்தனன். எ - று.
ஏனைய விற்பம்போல்வ தன்மெனக் காட்டப் பேரின்பத்தைத் தனைநிக
ரின்பமெனவும், பேரின்பத்தையன்றி வீடுவேறின்மையின், இன்பவீடெ
னவுங் கூறினார். (உ)

மண்டு பேரொளி மாடத்து நாப்பணந்
தண்ட நாதன் றவிசொன் றமைத்திட
அண்ட நாயக னல்லம னுயிடைக்
கண்ட நோக்கங் களிப்ப விருந்தனன்.

(இ - ள்.) மண்டு - நிறைந்த — பேரொளி - மிக்கவொளியை
யுடைய—மாடத்து - உப்பரிகையின்—நாப்பண் - நடுவில்—அம் - அழகிய
—தண்டநாதன் - வசவண்ணன்—தவிசொன்று - ஓராசனத்தை—அமைத்
திட - அமைக்க — அண்டநாயகன் - சமஸ்த அண்டங்களுக்கும் நாயகனா
கிய—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—ஆயிடை - அந்தவாசனத்தில்—கண்ட
நோக்கம் - இவரைக்கண்டபார்வைகள் — களிப்ப - களிகூரும்படி —
இருந்தனன் - எழுந்தருளியிருந்தான். எ - று. அமைத்திட இருந்தனன்
எனக்கூட்டி முடிக்க. தண்டநாதனெனலும், அண்டநாயகனெனலும்
காரணவிடுகுறி. சுட்டுநீளின்யகரம் என்னும்விதியால் ஆயிடையென்
றாயது. (ங)

ஆத னத்தி லமர்ந்தரு ளல்லமன்
பாத மன்பொடு பன்மலர் தூயிது
மாத வத்தின் வலியெனத் தாழ்ந்தெழு
காதன் மிக்குக் கசிந்துள நந்திதான்.

(இ - ள்.) ஆதனத்திலமர்ந்தருள் - ஆசனத்திலெழுந்தருளிய—அல்ல
மன் - அல்லமதேவனது — பாதம் - பாதங்களில் — அன்பொடு - மிக்க
அன்புகொண்டு — மன்மலர்தூய் - பலமலர்களையருச்சித்து — இது - இங்
கன மருச்சிக்கப் பெற்றது — மாதவத்தின் - முன்ன ரியற்றிய மகாதவத்
தினது—வலியென - பலமானதென்று—தாழ்ந்து - வணங்கி—எழு நந்தி
தான் - எழுந்துநின்ற வசவண்ணன்—காதன்மிக்கு - மிக்கவன்புகொண்டு
—உளங்கசிந்து - மனமுருகி. எ - று. நந்திதான் தூய், தாழ்ந்து, காதன்
மிக்கு, உளங்கசிந்து எனக்கூட்டி முடிக்க. மாதவத்தின்வலியென்றது
முன்னையபிறவி யநேகத்தைக் குறிக்கின்றது ; அன்றேல் முரணும். (ச)

அடிய னேன்சிவ பத்தி யறிந்தமை
படியி லுமன் களவெனப் பட்டது
முடியு மாறு மொழிந்தரு ளென்றுபொற்
றொடியு லாங்கை தொழுது விளம்பினான்.

(இ - ள்.) அடியனேன் - அடியேன்—சிவபத்தியறிந்தமை - சிவபத்
தியினினை யினையதெனத் தெரிந்தவிதம் — படியில் - பூமியில் — ஊமன்
களவெனப்பட்டது - ஊமைகண்டகனவுபோலும் — முடியுமாறு - இவ்
வன்பு இடையூறின்றி முடியும்வண்ணம் — மொழிந்தருளென்று - அதுக்
கிரகிக்கக் கடவாயென்று—பொற்றொடியுலாம் - பொன்னாலாகிய கங்கண
மமைந்த — கைதொழுது - கைகுவித்து — விளம்பினான் - சொல்லினன்.
எ - று. அறிந்தமை — தொழிற்பெயர். தனதுசிவபத்தியை ஊமன் கள
வுக்குவமை கூறியது வரையறுத்துக்கூறக் கூடாமைபற்றி யென்க. (ரு)

கேட்ட வாரியன் கேடில் சிவநெறிக்
கூட்ட மேவுறு கொள்கையி னாய்நினைக்
காட்டு வாருள ரோசெங் கதிர்க்கிருள்
ஒட்டு சோதியு முண்குகொ லோவென்றான்.

(இ - ள்.) கேட்ட - இதனைச்சேன்வியுற்ற — ஆரியன் - ஆசிரியனாகிய
வல்லமன் — கேடில் - என்றுஞ்சிதையாத — சிவநெறிக்கூட்டம் - சிவத்
தொண்டு நெறியகலாத அன்பர்கள்கூட்டத்தை — மேவுறு - விசுவாசிக்கத்
தக்க — கொள்கையினும் - கொள்கையையுடையோனே — நினைக் காட்டு
வாருளரோ - உன்னைவிளக்கு விப்டவருமுண்டோ — மொந்திக்கு - சூரி
யனுக்கு—இருளோட்டு சோதியும் - இருள் வரா லோட்டத்தக்க சூரிய
னும் — உண்டுகொலோ - உண்டோ — என்றான் - என்னுசொல்லினன்.
எ - று. சூரியனைவிளக்கச் சூரியன்வேண்டின், உன்னைவிளக்க ஒருவர்
வேண்டுமென்ப தாயிற்று. ஆகவே, அறிவுக்கறிவெனல் மூடம். என்னை
“அறிவுக்கறிவென்னு மாகமங்கள் சுத்த, வறிவென்னும் வேதத்திதம்”
என்பதனும் காண்க.

(சு)

வள்ள லின்றெனை வந்து புகழ்ந்தான்
தெள்ளு தண்புனற் றேக்கு முனைத்தலை
கிள்ளி நின்றெறி கின்றவ் போலென
உள்ளு னைந்திட்டி கிரைக்கும் வசவனே.

(இ - ள்.) வள்ளல் - அல்லமதேவன்---இன்று - இப்போது— வந்து - வந்து—எனப்புகழ்ந்தனன் - என்னைத்துதித்தனன் — (இஃதெத்தகைமை போல்வதெனின்) தெள்ளு - தெளிவாகிய — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—புனல் - சலத்தில்—தேக்கு - தேக்குமரம் — முனைத்தலை - முனையெடுத்தலை—கிள்ளிநின்று - கிள்ளிவிட்டு—எறிகின்றவர்போல் - எறிந்து விடுவார்போலிருக்கின்றது — எழு - என்று—உள்ளுடைந்திட்டு - மனம் நெக்குருகி — வசவன் - வசவண்ணதேவன் — உரைக்கும் - சொல்லுவன், எ - று. உள்ளுடைந்திடுதல் - நிர்தாஸ்துதியெனக்கண்டென்க. இங்கே யகங்காரத்தைக் காட்டத் தேக்கென்றார். இது பிறிதுமொழிதலணி. தேக்குக் கிள்ளியென்னுது முனைத்தலை யென்றது - முனையைக் கிள்ளிய விடத்துத் தேக்குவளாதம் கிடமின்மைபோலப் புகழைக் கிள்ளியவிடத்து என்போன்ற சிவத்தொண்ட ரில்லையென்னு மகங்காரம் வளர்தற் கிடமின்மைபற்றி யென்க.

(எ)

வேறு.

இகழ்ந்தென துளச்செருக் கினைய கற்றிலாய்
புகழ்ந்தனை விழைபுளிங் கறியிட்ட டாறுநோய்
மிகுந்தெழ வளர்த்தல்போ லெனவி ளம்புபு
தகுங்கழ லிறைஞ்சினன் றண்ட நாயகன்.

(இ - ள்.) இகழ்ந்து - நிந்தித்து — எனதுளம் - எனதுள்ளத்தின்கணின்ற — செருக்கினை - காவத்தை—அகற்றிலாய் - ஒழிக்காமல்—புகழ்ந்தனை - துதித்தனை—விழை - இச்சிக்கத்தக்க — புளிங்கறியிட்டு - புளியிட்டகறியைவைத்து — ஆறுநோய் - நீங்கியவியாதி — மிகுந்தெழ - அதிகப்பட—வளர்த்தல்போல் - வளர்த்தலுக் கொப்பாயிருக்கின்றது—எனவிளம்புபு - என்றுசொல்லி — தகும் - யாவரும் ஏத்தற்குத்தகுந்த — கழல் - அல்லமனது திருவடிகளால் — தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் — இறைஞ்சினன் - வணங்கினன். எ - று. அகற்றிலாய் என்னும் வினைமுற்றை “வினைமுற்றேவினையெச்சமாகலும்” என்னும் விதியால் வினையெச்சமாகுக. தணிந்தனோய் புளியிட்டகறியால் மீண்டு மிகுவித்தாற்போல, இகழ்ந்ததோடு நில்லாது புகழ்ந்தது, குன்றியவகங்காரம் மீண்டு மிக்கு வளர்த்துக்கென்க. விளம்புபு செய்பு என்னும் வாய்பாடு.

(அ)

அருளினை நினதடி யருச்சிக் கும்படி
தெருளிலா வெனக்குரை செய்தி யென்றலு

மருளனு மெனுமொரு மதினும் கீந்தருள்
பொருளினு னிணையன புகறன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அருளினால் - கிருபையினால் — நினதடி - உனது திருவடிகளை—அருச்சிக்கும்படி - பூசிக்கும்படியாக—தெருளிலாவெனக்கு - அழிவுமழுங்கியவெனக்கு—உரைசெய்தியென்றலும் - அனுகிரகிக்க வேண்டுமென்றுகேட்கவும் — மருளனுமெனும் - மருளசங்கரதேவனென்னும் — ஒருமதினிற்கு - ஒப்பற்ற அறிவுடையவனுக்கு—ஈந்தருள் - அனுகிரகித்த—பொருளினான் - சிறந்தபொருளையுடைய அல்லமன்—இணையன - இத்தகையனவாகிய நிலைகளை — புகறன்மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. ஈந்தருள்பொருளாவது - தானாகிய மெய்யுணர்வை. (க)

புன்மர நெளிபுழுப் புள்ளி லங்கெனும்
பன்மைய துயர்செயும் பவங்க டப்பியே
வன்மைகொ ணிலமிசை மக்க ளாகுதல்
நன்மைகொ ணுயிர்க்கலா லரிது நந்தியே.

(இ - ள்.) புல்மரம் - புல்லுமரமும்—நெளிபுழு - நெளிகின்றபுழுவும்—புள்விலங்கெனும் - பட்சிய மிருகமுமென்கின்ற—பன்மைய துயர்செயும் - பலவேறுபட்ட துன்பங்களைச்செய்யும்—பவங்கள்தப்பி - செனனங்களுக்குத்தப்பி — வன்மைகொணிலமிசை - உறுதியானபூமியின்மேல் — மக்க ளாகுதல் - மனிதராகப்பிறத்தல் — நன்மைகொள் - நன்மேயேதனக்குத் தொழிலரகக்கொண்ட — உயிர்க்கலால் - உயிர்களுக்கேயல்லாமல் — நந்தியே - வசவண்ணரே—அரிது - மற்றவுயிர்களுக்கரிது. எ - று. பன்மைய — குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். இங்கேநன்மையென்றது - புண்ணிய கர்மங்களை, மக்கள், மாந்தரென்றற்போல பன்மையிலேயே வருபெயர். ()

நரர்வடி வாயினு நன்மை யாற்றுரு
மரபினி லுலகினில் வருத றப்புதல்
அரிதுநல் லறம்புரி வழிய டிப்பினு
மருவுத லரிதறம் வளர்க்கு மங்கமே.

(இ-ள்.) நரர்வடிவாயினும்—மானிடவடிவாயினும்—நன்மையாற்றுரு - நன்குசெய்யாத—மரபினில் - வயிசத்தில் — உலகினில் - உலகின்கண் — வருதல்தப்புதல் - வந்துபிறவாமலிருத்தல்—அரிது - அருமையாம் — நல்

லறம் - நல்லதர்மங்களை—புரிவழி - செய்யுமாபினுள்—அடுப்பினும் - வந்து
பிறந்தாலும்—அறம்வளர்க்கும் - அறநெறி வழுவாதுவளர்க்கும் — அங்கம
ருவுதல் - தேகம்வந்துகிடைத்தல்—அரிது - அருமையாம். எ - று. மானிட
வடிவாய்ப்பிறப்பினும் தீய மரபிற்கு விலகலும் அறம் வளர்த்தற்கியைந்த
வடிவமெய்தலும் அரிதெனப்பட்டதென்க. இங்கே வழியென்றது மரபை.
நரர்வடிவாயினு மென்பதிலும்மையும், அடுப்பினும் என்பதிலும்மையும்
உயர்வுசிறப்பு. (கக)

அறத்துறுப் பெய்தினு மன்பி னுலறம்
சிறப்புறச் செய்தலிங் கரிது செய்யினும்
புறச்சம யங்களைப் போக்கி யாகம
நெறிச்சம யங்களை யரிது நேர்தலே.

(இ - ள்.) அறத்துறுப்பெய்தினும் - அறமேற்றற்கியைந்த வங்கமெடுப்
பினும்—அன்பினால் - மெய்யன்பினால்—அறஞ்சிறப்புறச்செய்தல் - அறம்
வழுவுறுது நிற்கச்செய்தல்—இங்கரிது - இங்கருமையாம் — செய்யினும் -
வழுவுறுது நிற்கச்செய்யினும் — புறச்சமயங்களைப் போக்கி - புறச்சமய
நெறிச்சேரலைப்போக்கி — ஆகமநெறி - ஆகமநெறிக்கியைந்த—சமயங்களை
நேர்தல் - சமயங்களைப் புறக்கணிக்காதுடன்படல் — அரிது - அரிதாம்.
எ - று. அறத்தை மெய்யன்புகொண் டியற்றலும், ஆகமநெறிக் குடள்
படலும் அரிதெனக்கூட்டி முடிக்க. எய்தினும் செய்யினும் என்பவற்றி
லுள்ள வுண்மைகள் உயர்வுசிறப்பு. (கஉ)

ஆகமம் புகனெறி யடைவ னாயினுந்
சோகமில் சைவநற் றுறையை நன்றெனச்
சேர்குத லரிதது சேர்வ னாயினும்
ஏகலிங் கயிக்யனா குதலன் றெண்மையே.

(இ - ள்.) ஆகமம்புகல் - ஆகமங்கூறுகின்ற—நெறியடைவனாயினும் -
நெறியையுடையோனாயினும்— சோகமில் - குற்றமற்ற—நல் - நல்ல—சை
வத்துறையை - சைவநெறியை — நன்றெனச்சேர்குதல் - மிக்கநலனெனச்
சேர்தல் — அரிது - அரிதாம் — அதுசேர்வனாயினும் - அந்தத் துறையைச்
சேர்ந்தாலும்—ஏகலிங்க அயிக்யனாகுதல் - தானுண்மாவாகவிளங்குதல் —
அன்றெண்மை - எளிதல்ல. எ - று. இக்கவியிலுள்ள இரண்டும்மையும்
உயர்வுசிறப்பு, ஏகமேவாத்வைதம் பிரமோகமெனலும், ஏகலிங்கயிக்ய

ஞகுதலென லும் ஒருட்பொருட்கினலி. இங்கே லிங்கமெனல் ஆன்மாவை. உபாதித்திரயங்களை ஏகமாக வைக்கியமெய்தல் பிறவிக்கேது. ஆன்மாவை தரிசித்தும் அதுதானாகவும் தானதுவாகவும் ஏகவைக்கியமாதல் அறுதிக்கேது. இங்ஙனமன்றென மறுப்பார் ஞாயஞ் சோதனை பொருத்தங்களை புணரார்போலும். (கங)

புண்ணிய முதிர்வினாற் பொருந்தியங்கையில்
கண்ணுற நிகழ்வுறு சிவலிங்கத்தினை
எண்ணிய மனமுட னென்றும் வந்தனை
பண்ணிய முயல்பவன் பத்த னென்பலே.

(இ - ள்.) புண்ணியமுதிர்வினாற் - புண்ணியங்களைச் செய்துவந்தமுதிர்ச்சியால் - கண்ணுற - பிரத்தியட்சமாக - நிகழ்வுறு - விளங்காரின்ற - சிவலிங்கத்தினை - இஷ்டலிங்கத்தை - அங்கையின்பொருந்தி - உள்ளங்கையினாற் பொருந்தவைத்து - எண்ணியமனமுடன் - இஷ்டலிங்கமென்றுணர்ந்தமனமுடன் - என்றும் - எப்டோதும் - வந்தனைபண்ணிய - அருச்சிப்பான்வேண்டி - முயல்பவன் - விடாதுமுயல்பவன் - பத்தனென்ப - பத்தனென்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. அந்தசென்மங்களி லியற்றிய புண்ணியமுதிர்ச்சியால் அங்கையின்பொருந்தி நிகழ்வுறு சிவலிங்கத்தை ஒன்றுபட்டமனத்தோடு வந்தனைமுயல்பவன், பத்தனெனப்படுவோ னெனக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. (கசு)

ஆவுறு பிணிகெட வாவின் பால்கறந்
தாவினை யூட்டல்போல லாண வங்கெட
ஆவியு ளமலனை யங்கை தந்துபின்
ஆவியு ளமைவுற வாக்கு மாரியன்.

(இ - ள்.) ஆவுறு - பசுவுக்குவாய்த்த - பிணிகெட - நோய்கெடுவான் வேண்டி - ஆவின்பால்கறந்து - பசுவன்பாலேக்கறந்து - ஆவினை யூட்டல் போல - பசுவுக்குஊட்டல்போல - ஆணவங்கெட - ஆணவநசிப்பான் வேண்டி - ஆவியு ளமலனை - உயிரிற்பிரிவதறின்ற பரமசிவத்தை - அங்கை தந்து - உள்ளங்கையில்வரவைத்து - பின் - பின்னர் - ஆவியுள் - உயிரினுள் - அமைவுற - பேதாபேதங்கடந்தமைவுறுமபடி - ஆக்குமாரியன் - ஞானசிரியனுக்குவன். எ - று. ஆவன்பாலே ஆப்பிணிக்கு மருந்தானாற்போல, உயிரின் சுத்தபாவமே உயிரி னசுத்தபாவத்துக்கு மருந்தாமெனலேக்காட்ட

ஐட்டலெனவும், ஆக்கலெனவும் பிறவினைதந்தார். ஊட்டாவிடத்து ஆவின் பிணிநீங்காவாறுபோன்று, ஆரியனாக்காவிடத்து ஆணவநசிக்காதென்பது கருத்து. பிணிபோல்வது ஆணவம், பால்போல்வது சுத்தபாவம். புறத்தில் அங்கைலிங்கபாவ முதிர்ச்சியின்றேல், புறம்பில் தேகநானென்னுமாணவங்குன்றாது. அகத்தில் சுயம்புலிங்கநாட்ட விளக்கமின்றேல், அகத்தில் உடலாவு நானென்னும் வாசனாப்பிராந்தி நசியாது. தேகநானென்னுமாணவம் இரண்டிடத்து நிறமலைமாற்றற்குப் புறத்தில் இஷ்டலிங்கபாவமும், அகத்தில் ஆத்மலிங்க பாவமும் வேண்டுமெனற்கிடையுறென்னை? இரண்டும் பாவமேனும் ஒன்று புறப்பட்டதையும், ஒன்றாகப்பட்டதையும், நீக்குதற்குது நெறியாதலின் இங்ஙனமாய் வடிவமைகொண்டு கூறினார். ஆவினை; வேற்றுமைமயக்கம். அகங்கையென்பது, அங்கையென்றாயது விகாரம். ஆவியுளமலனை யங்கைதந்து பின் ஆவியுளமைவுறவாக்குதலாவது:—பீடம், சத்தி. லிங்கம், சத்தன். அத்தியாரோபத்தில் சத்தனே சத்தியாகவும், அடவாதத்தில் சத்தியேசத்தனாகவும் காண்டலினிக்குறியபவாதத்தி லாரம்பத்தெனக்காட்டி முடிவில் குணங்குறியிறந்ததாக விளக்கிக்காட்டலை யென. எனவே ஞெப்தி, சத்தி. பிரியம், சிவம். இஃததோமுகத்தில் ஞெப்திக்குப் பிரியமயலாகவும், உறுத்தமுசத்தில் பிரியமே ஞெப்தியாகவும் விளங்குமெனப் பெற்றாம். நெவே, பேதாபேதமற்றதற்குப் பேதமுற்ற மீடோற் சுண்ணின் அற்பதாசுக்காட்டி யழித்தலெனக் கண்டாம்.

(க௭)

கருங்கொடி யிருவிழிக் கண்ணு மோர்மணி

திரிங்கிடு செயலெனத் திரித லீன்றியோ

பொருந்தாறு மகமொடு புறமுந் தீர்வா

இருந்தில குறுமரு ளிட்ட லிங்கமே.

(இ - ள்.) கருங்கொடி - கரியகாகத்தினது — இருவிழி/கண்ணும் - இரண்டுகண்களிடத்தும்—ஓர்மணி - ஒப்பற்றுகண்மணியானது—திரிங்கிடு செயலென - திரியுஞ்செயல்போல—திரிதலின்றி - அலையாமல்—பொருந்தாறும் - இயல்பாகப்பொருந்திய — அகமொடுபுறமும் - அகமெனலும் புறமெனலும்—தீர்வா - இடிக்க — இருந்திலகுறும் - ஒருதன்மைத்தாக நின்றவிளங்கும்—அருள் - கிருபைபொருந்திய — இட்டலிங்கம் - இட்டலிங்கமானது. எ - று. இட்டலிங்கம் திரிதலின்றி அகம்புறமின்றி யிருந்திலகுறமென முடிக்க. இந்தவிட்டலிங்க மகமுகத்தில் நிற்குநிலை யினையதெனக் காட்டினா ரென்க.

(க௮)

சூறிபல பலமுறை கொண்டு பல்வகைப்

பொறிதொறு மருவியொண் புலனு கர்ந்துமாய்ந்

தறிவரு நிலையவா தார மேவியு

நிறைவுறு மங்கையி னிகழு மிட்டமே.

(இ - ள்.) அங்கையின் - உள்ளங்கையில் — நிகழும் - விளங்காநின்ற
— இட்டம் - இட்டலிங்கமானது — சூறிபல - பலசூறிகளை — பலமுறை
கொண்டு - பல அவசரத்திற் பலதிறங்கொண்டு — பல்வகைப்பொறிதொ
றும் - பலவேறுவகைப்பட்டபொறிதோறும் — மருவி - அந்தந்தநிலைக்
களவாகத்தங்கி — ஒன்புலனுகர்ந்து - ஒள்ளியபுலன்களை யதுபவித்து —
மாய்ந்து - பேருமின்றி யழிந்து — அறிவருநிலைய - அறிதற்கரிய அதுபவ
நிலைகளுக்கு — ஆதாரமேவியும் - ஆதாரத்தன்மையடைந்தும் — நிறைவு
றும் - தனதியல்புத் தன்மைக்குமாறின்றிப் பூரணமா நிறைந்திருக்கும்.
எ - று. ஏ—அசை. அங்கையி னிகழுமிட்டம், கொண்டு, மருவி, நுகர்ந்து,
மாய்ந்து ஆதாரமேவியும் நிறைவுறுமெனக்கூட்டி முடிக்க. இவையெல்
லாம் இயம நியம முதலியவற்றைத் தக்கவாறுசெய்யின் விளங்குமென்க.
புலனை நுகர்தலாவது - சுரோத்திரமுதலியவற்றின் குணகுணிகளை யையந்
திரிபறத் தெளிதலை. (௧௭)

அடைந்துள வருச்சுவை யமைதி யென்பன

உடம்பொரு மூன்றினு முற்ற டைந்திடும்

தொடர்ந்துள வினைவலி தொலைத்தி யானெனும்

இடும்பையி லின்பரு ளிட்ட லிங்கமே.

(இ - ள்.) இட்டலிங்கம் - இட்டலிங்கமானது — அடைந்துள - வந்த
டைந்தனவாகிய — உருச்சுவை - உருவத்தின்கனெய்துஞ்சுவையின் —
அமைதி - அவற்றாலெய்தும் ஆறுதல்களும் — என்பன - என்றுசொல்லப்
பட்டவைகளை — உடம்பொரு மூன்றினும் - மூன்றுடம்பினும் — உற்று -
அடைந்து — அடைந்திடும் - இவற்றாலெய்தும் — தொடர்ந்துள - சங்
கிலிபோல்தொடர்ந்துள்ள — வினைவலிதொலைத்து - இருவினை வலியை
மாய்த்து — யானெனும்பையிற் - யானெனும்பைக்காரங்கூன்றியவிடத்
தில்—இன்பருளும் - பேரின்பப் பேற்றைத்தரத்தக்கதாம். எ-று. இட்ட
லிங்கம் உற்று, தொலைத்து, இன்பருளுமெனக்கூட்டி முடிக்க. உடம்பொ
ருமூன்றாவது:—தூல சூக்கும காரணங்களை. பிறவிதோறுமாறுது பின்
பற்றிச் செல்லுதலால் தொடர்ந்துள வினைவலியென்றார். அகங்காரத்தா

லெய்துவதை அசங்காரமெனக் கொண்டது காரணவாகுபெயர். அரு
ளுமென்பது அருண்மென்றாயது இடையில் உகரங்கெட்டுநின்றது. அரு
ரிட்டலிங்கமே என்ற பாடத்தை யருண்மிட்டலிங்மே என்பாடல்
கொண்டு பொருள்கூறுக. (சு.௮)

என்றறி வறவறிந் திட்ட லிங்கமாம்
ஒன்றொரு பொருளிலே யுறவி ழித்தவன்
பொன்றுறு சகமெனப் புணர்ந்த மாயைபை
வென்றவ னவனென விரிம்பும் வேதமே.

(இ - ள்.) என்று - இங்ஙனமாக — அறிவு - அறிவி னிலக்கண விலக்
கியங்களை—அறவறிந்து - ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து—இட்டலிங்கமாம் - இஷ்ட
டலிங்கமாகிய — ஒன்றொரு பொருளிலே - ஒப்பற்றவொரு பொருளின்
மாத்திரம் — உறவிழித்தவன் - நன்குவிழித்தவன் — பொன்றுறு - அழி
யத்தக்க — சகமெனப்புணர்ந்த - சகமாகவிகார முற்றுப்புணர்ந்துநின்ற
—மாயைபை - மாயையென்பதை — வென்றவ னவனென — செயித்தவ
னவனென்று — விரிம்பும்வேதம் - வேதமுறையிலும், எ - று, மெய்யு
ணர்வைவிடாது காண்டலே இட்டலிங்கமா மொன்றொரு பொருளிலே
யுறவிழித்தவனென்பம், அங்கனங்விடாதுகாண்புழி தனதுபுத்திவிகற்ப
மாகிய மாயையும் அதனதுசாரியமாகிய திரிபதார்த்தங்களும் எங்ஙன
மோர் முதலாகநிற்குமென்பார் பொன்றுறு சகமெனப்புணர்ந்த மாயை
யை வென்றவனெனவுங் கூறினார். இங்ஙன மாயையென்பது அறியா
மையை, புணர்ச்சலென் னு பிரதிபலிப்பை, சகமென்பது பிரதிபலித்த
வடிவையென்பது. இங்ஙனே, கச்சுள் ிரிச் சூறியு னால் பொன்றுறு சக
மெனல் பொருந்தும். (சு.௯)

பொருளில்சுற் பத்தியாந் தாரம் புண்டொரு
வரவரி சாகமாம் வத்தி பம்புணர்
தொருவலி லுணர் வெனஞ் செச்சை பொன்றுறப்
பரமனை யிருத்துவொன் பத்த னாகுவான்.

(இ - ள்.) பொருளில் - ஒப்பில்லாத — சுற்பத்தியாம் - எதாத்தப்பத்
தியாகிய — தாரம்பூண்டு - கயிற்றில்பூண்டு—ஒரு - ஒப்பற்ற—வரவயிரா
கமாம் - சிறந்தவயிராகமென்னும் — வத்திரம்புணந்து - ஸ்திரத்தை
யுடுத்த—ஒருவலில் - கணமுமாறாத — உணர்வெனஞ்செச்சை - மெய்யு
ணர்வெனனுஞ்செச்சையில் — ஒன்றுற - பேதாபேதமின்றி — பரமனை
ருஉ

யிருத்துவோன் - பரமசிவத்தைஸ்தாபிப்போன் — பத்தனாகுவான் - பத்த
 னெனப்படுவான். எ - று. சற்பத்திதாரம், வரவயிராகமாம்வத்திரம்,
 உணர்வெனுஞ்செச்சை, இதுமுற்றுருவகவணி. புனை, புனைந்து, இருத்
 துவோன் பத்தனாகுவான் எனப்பெருள்கொள்ச. தாரமென்பது திசைச்
 சொல். (உ0)

ஒன்றினென் னுள்ளுற டட்டி புன்றையு
 மன்றநல் வத்திர மடிய தட்டியே
 என்றுமங் கமைவுற விட்டம் வைப்பனெல்
 அன்றவன் சிவமாய மாடு கொன்பனை.

(இ - ள்.) ஒன்றினென் னுள்ளுற - ஒன்றினுன்றடங்க — உடம்பு
 மூன்றையும் - மூன்றுபாதிகளையும் — ம. ற - சிச்சயமாக—நல் - நல்ல—
 வத்திர மடியதாக்கி - மடிச்சீலை தாக்கி—என்றும் - எப்போதும்—அஞ்ஞ-
 அந்நிலையில்—அமைவுற - அமைதியுண்டாக—இட்டம்வைப்பனெல் - இட்
 டலிங்கத்தைவைப்பனெயின் — அன்று - அக்காலமே — அவன் - அந்நிலை
 யினான் — சிவமயமாகும் - சிவவடிவாவான் — என்ப - என்றறிஞர்கூறு
 வர். எ - று. ஏ—அசை. உபாதித்திரயவாகார சந்தித்தி, உடம்பு மூன்
 றையும் வத்திரமடியதாக்கி யங்கமைவுற விட்டம் வைப்பனெனென்றார்.
 சிதாகாரமாயவிட்டது சிவமயமாபந்திர மூரெனெனனை மன்ற என்பதங்
 டேற்றப்பெ ருள் தருவதோரிடைச்சொல். (உக)

அருநெனவன் புனைவினை மட்டிச் சார்பயம்

வரைநெனுஞ் சந்தையி மருவ விந்திய

யிரையால் புனைந்தது வினைப ருந்துறி

பாமனை மவன் பிய பத்த னாகுவான்

(இ - ள்.) அருநெனவன் புனைவினை - அருளெனவனே—ஆட்டி - அட
 வேகஞ்செய்து — சார்புமாம் - உடசார்புமம்மட்டி — வரை - அகஸ்திய
 ரது மலையிற்றொன்றிய — உறுஞ்சுச்சொடு - வாசனையுள்ளசந்தனத்தோடு
 —மருவ - பொருத்த — இத்தியம் - பஞ்சேந்திரியமெனனும் — விரைமலர்
 புனைந்து - வாசனைமலரையருச்சித்து — அறிவினை - தனத்தறிவை—அருத்
 துறில்பரமனை - பரமனையருத்தச்செய்தால் — அவன் - அங்கனஞ்செய்
 தோன் — சிவபத்தனாகுவான் - சிவபத்தனென்னப்படுவான். எ - று.
 ஆட்டி, புனைந்து, அருத்துறில், சிவபத்தனாகுவானெனக்கூட்டி முடிக்க.
 அருளெனும்புனல், சார்புமாலுச்சந்து, இத்தியமலர், இவையுருவகம். (உஉ)

ஆசறு மனத்தெழு மன்பை யன்றியே
 பூசனை யுவக்கிலென் புரரி சென்னிமேல்
 வீசறு திரையினு றிக்க தோசொலாய்
 ஊசல்செய் மனமுடை - யொருவ னுட் டீநீர்.

(இ - ள்.) ஆசறு - குற்றமற்ற—மனத்தெழு - மனத்திலெழுதின்ற—
 அன்பையன்றி - அன்பையல்லாமல்— புரரி - பரமசிவனது — பூசனை -
 பூசையை—உவக்கிலென் - விரும்பிலென் — ஊசல்செய் - உஞ்சலைப்போ
 லலைதல்செய்கின்ற — மனமுடையொருவன் - மனமுள்ளவொருவன் —
 ஆட்டீநீர் - அபிஷேகஞ்செய்யுஞ்சலம் - சென்னிமேல் - சிவனது உச்சியில்
 —வீசறு - மோதுகின்ற — திரையினும் - அலைகோயுடையகற்கையைக்
 காட்டிலும் — மிக்கதோ - மேலாயதோ — சொலாய் - சொல்லுதி.
 எ - று, கங்கையைத் திரையென்றது சீனையாகுமெயர், அன்புள்ளமனத்
 தால் பூசிப்பட்டே பூசனையென்பது கருத்து. (உரு)

பூப்புனை கையுமெம் புனிதன் றன்புகழ்
 பாப்புனை நாவுமே படைத்து ளான்றனைச்
 சேப்புனை கொடியுடைத் தேவ னேனென
 நாப்புனை புகழொடு நாக ரேத்துவார்.

(இ - ள்.) பூப்புனைகையும் - ஐயுறாவுச்சித்தின்ற கைகளையும்—எம்
 புனிதன்றன்புகழ் - எமதுபரமசிவனுடையகீர்த்திநாமங்களை — பாப்புனை
 நாவுமே - பாவாற்புனைத்துரைக்கப்பட்டநாவையுமே — படைத்துளான்
 றனை - கிடைக்கப்பட்டவனை — சேப்புனைகொடியுடை - இடபக்கொடியை
 யுடைய—தேவனேனென - பரமசிவனேனென்று — நாப்புனைபுகழொடு -
 நாவனுப்புனையப்பட்டபுகழோடு — நாகரேத்துவார் - தேவர்களதுதிப்
 பார்கள். எ - று, ஏனைய கை, நாக்களினின்று பிரித்தலால் ஏகாரம்
 பிரிநிலை. கொடியுடைத்தேவனென்பதில் அகர ஈறுதொக்கது, கையும்
 நாவு மெண்ணும்மை. (உச)

பூசனை செயாதகை புராந்த கன்புகழ்
 பேசுத லிலாதவாய் பெற்று முன்றிடு
 நீசரா னவந்தமி னெடுவ னத்திடைக்
 கூசுத லிலாதபுன் குரங்கு நன்றரோ.

(இ - ள்.) பூசனையாதகை - பூசையாதகையையும் — புராந்த
கன்புகழ் - ரமசிவனதுபுகழை — பேசுதலிலாதவாய் - துதியாதவாயை
யும்—பெற்றுமுன்றிடும் - பெற்றுமுலப்பட்ட — நீசரானவாடையில் - ஈனா
களிலும் — நெடுவனத்திடை - பெருங்காட்டில் — கூசுதலிலாத - நாண
மின்றியிருக்கும் — அன்குரர்குறன்று - புல்லியகுரங்குட்குணமுடைய
நாம். ஏ - னு. அரோ—அசை, கை வாயென்பவற்றில் எண்ணும்மைகள்
தொக்கன. (உரு)

குடிப்பன வபுங்ருவ கூரெ ன்றறினாற்
சுடிப்பன க்குருவ வனைந்ருங் னைமலர்
அடுத்தாள் சிவன்முனக் கிப்பித் துண்பவன்
வித்தவன் மேல்வரும் வினை என் னாயினே

(இ - ள்.) குடிப்பன - குடிக்கத்தக்கவைகளும் — விழுங்குரு - மெல்
லாது விழுங்கத்தக்கவைகளும் — கூரெயிற்றிறுந்திப்பன - கூரியபற்க
ளாற்றிக்கத்தக்கவைகளும்—க்குருவ - க்குத்தக்கவைகளுமாகிய—அனைத்
தும் - இவையனைத்தையும் — கை - உள்வங்கையாகிய — மலரந்திதுள் -
தாமரைமலரிலுள்ள — சிவன், எனக்க - பித்து - சிவனுக்கு நைவேத்திய
மாக்கி — உண்பவன் - பின் - ரதனையுண்பவன் — மேல்வரும் வினைகள்
யாவும் - இனிவினையு மாகாமியவினைகளனைத்தையும் — வித்தவன் -
ஒழித்தவனான். ஏ - னு. குடிப்பன முதலியவர்க்கும் வினையாலான
யும்பெய, கைம்மலா உருவகம். அத்தாள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற
வெனிதுமமையும். (உசு)

தாதுறு பு ன்பனப் பனமென் னுள்ள வன
நானில் குருநிவ பங்குட் பந்துதான்
பாடுவான் கென்ருந் தவென்ற வைகுலேரன்
மேனிகுந் சிவபெரு வேற லானேரே.

(இ - ள்.) தாதுறும் - தானடைந்த—உடல் - தேகமும் — மனம் -
மனமும்—தனம் - திரவியமும்—என்னுள்ளவை - என்னு சந்தரமாயுள்ள
வற்றை—மனமில் - குற்றமற் — குருசிவசரங்குக்கு - குருலிங்கசங்கமா
களுக்கு—நந்து - வகாதித்து—நான் - தான்—யானெனதென்குதலின்றி-
அகங்கார மமகாரங்கோடலின்றி — வைகுலோன் - தானே தானாக
விருப்போன்—மேல் - எவற்றிற்குமேலாக—நிகழ் - விளங்காநின்ற — சிவ

மொடு - சிவத்தோடு—வேறலான் - வேறுபடான். ஏ - னு. அரோ—அசை.
உடலை குருவுக்கும், மனத்தை சிவத்துக்கும், தனம் சரங்கட்குமாத
லால் இது நிரணிதைப் பொருள்கோளணி. யானெனதெனல் பிராந்தி
காரணமாக வருதலின் இவையின்றி வைகுவோன் சிவமொடு வேறலா
னென்றா.

(உஎ)

குருசிவ சரங்கொளம் கொடுத்த பெய்மனம்
பொருளிலை நமவெனப் புந்தி செய்துகொள்
ஒருவனில் வழிமறித் தொறுத்துக் கொள்வன
சரனனி நல்லன்பெய் தவறி லாமையால்.

(இ - ள்.) குருசிவசரம் - குரு லிங்க சங்கமங்கள்—கொள - ஏ, 'க்கும்
படி — கொடுத்த - தத்தஞ்செய்த — மெய்மனம்—பொருளிலை - உடல்
மனம் பொருளென்னு மிவற்றை — நமவென - மீண்டு ம்முடையவென்
று — புந்திசெய்துகொ ளொருவனில் - நினைப்பவனாக கா டிலும் — வழி
மறித்து - வழிதடுத்து — ஒறுத்துக்கொள் - பறித்துக்கொள்ளுகின்ற —
வனசரன் - வேடன் — மெய் தவறிலாமையால் - உண்மைதவறுமையி
னால் — உனிநல்லன் - மிகவும்நல்லவரும். ஏ - னு. குருலிங்க சங்கமங்
கட்குத் தத்தஞ்செய்தவைகளை மீண்டுந்தனவெனச் கொள்பவனிலும், வழி
பறிக்கும்வேடன் நல்லனெனத்தாம். மெய்தவறிலாமை, கொடுத்து வாங்
காமை, நமவெனல்—தன்மைப்பன்மைக் குறிப்பு வினைமுற்று. (உஅ)

விடுவன காமம்வெவ் வெகுளி மடிலிவை

தொடுவன குருசிவ சரங்க டெடல்பவம்

அடுவென வெருவிய கருத்து ளார்க்கிவண்

அடுவன வெனப்புல னட்ட - வாற்றலாய்.

(இ - ள்.) இவண் - இவ்விடத்தில் — அடுவனவென - பொக்கததக்க
வைகளிவைகளென்று — புலன் - ஐம்புலன்களையும்—அட்ட - வென்ற —
ஆற்றலாய் - வலியுள்ள வசவண்ணென — தொல்வம் - தொன்றுதொ
ட்டிவருஞ் சூனங்கள்—கடுவென - விஷமாக — வெருவிய - பயந்த —
கருத்துளார்க்கு - கருத்துடையோர்க்கு — விடுவன - விடத்தக்கவை —
காமம் - காமமும்—வெவ்வெகுளி - கொடியகோபமும்—மால் - பிராந்தியு
மாகிய — இவை - இத்தீமைகளாம் — தொடுவன - ஏற்கத்தக்கவை —
குருசிவசரங்கள் - குரு லிங்க சங்கமங்களாம். ஏ - னு. விடுவன, தொடு
வன வினையாலணையும் பெயர்கள். (உக)

அங்கையி னமர்தரு மரனை விட்டொரு
வெங்கட ளுள்தமை விழைந்து போற்றுவார்
கங்கையை யகன்றுவர்க் கழியின் பூழ்குநர்
தங்களின் வேறல் தரும பூர்த்தியே.

(இ - ள்.) அங்கையினமர்தரும் - உள்ளங்கையிலெழுந்தருளிய -
அரனைவிட்டு - பரமசிவனைவிட்டு - ஒரு - மற்ற - வெங்கடவுளர்தமை -
கொடியதேவதைகளை - விழைந்து - விரும்பி - போற்றுவார் - துதிப்ப
வர்கள் - கங்கையையகன்று - கங்காநதியைவிட்டு - உவர்க்கழியின் -
உப்புக்கழியில் - மூழ்குநரங்களின் - முழுஞ்ஞவர்களைக் காட்டிலும் -
தருமபூர்த்தியே - தருமசொருபியாகிய வசவண்ணனை - வேறல் -
வேறாகா. எ - று. தனது இட்டலிங்கத்தைவிட்டு அந்நியதேவதையைத்
தொழுவார், கங்க நதியைவிட்டு உப்புக்கழியில் மூழ்குவானைப் போல
மென்க.

(௩௦)

மோகமில் குருசு முனியின் முன்னு
பாகிய செயிர்முழு தகன்று வண்டுறை
போகிய மடியெனப் புனித னுகுமேல்
பாகியன் மொழியுமை பாகுத கன்பனாம்.

(இ - ள்.) மோகமில் - பிராந்திரகிதமான - குருசுமுனியின்முன் -
குரு லிங்க சங்கமாகளுக்குமுன் - உளத கிய - தொன்றுதெட்டிள்ளதா
கிய - செயிர்முழுதகன்று - சகலகுற்றமுநீங்கி - வண்டுறை - வளப்ப
நிலைத்துறைகளினின்றும் - போகிய - இழந்த - மடியென - தரித்திரனை
ப்போல - புனிதனுகுமேல் - பரிசுத்தனாவனாயின் - பாகியன் - வெல்லப்
பாகுபோன்ற - மொழி - சொற்களையுடைய - உமை - உமையவளை -
பாகற்கு - அர்த்தபாகத்திலேற்ற பரமசிவனுக்கு - அன்பனாம் - அன்பு
டையனாவன். எ - று. லிங்கமெனல் எஞ்சினின்றது. தரித்திரனைப்
போலக் குரு லிங்க சங்கமம் காரணமாக இருவகைப்பற்றுமகன்றோன்
பரமசிவனுக்கன்பனாவனெனப்பொருள் கொள்க.

(௩௧)

விள்ளரு நற்சிவ வேடத் தோர்பொருள்
கொள்ளைகொள் கிற்பினும் குறைகள் கூறினும்
பிள்ளையை யறுப்பினும் பிழைகள் செய்யினும்
எள்ளுத லிலனெனி லீசற் கன்பனாம்.

(இ-ள்.) விள்ளரு - சொல்லுதற்கரிய - நல் - நல்ல - சிவவேடத்தோர் - சிவவேடத்தரது — பொருள் - பொருள்களை - கொள்ளுகொள்கிற்பினும் - கொள்ளுகொண்டாலும் — குறைகள் கூறினும் - பிறர்குற்றங்களை யெடுத்திச் சொல்லினும் — பிள்ளையயறுப்பினும் - சிசுவையறுத்தாலும் — பிழைகள் செய்யினும் - ஏலாக்குற்றங்களை யுஞ் செய்தாலும் — எள்ளுதலிலினையில் - அத்திசெய்தசிவசரணரையிசுழாதிருப்படியின் — ஈழம்கன்பனும் - பரமசிவத்துக்குமிக்க அன்பருவன். ஏ - று. கொள்ளை கொள்கிற்பினும், கூறினும், அறுப்பினும், செய்யினும், அன்பனுமெனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க. (௩௨)

சங்கமந் தனக்கொரு சாதி யுன்னினான்
அங்கையி னமர் தரு மரற்கு முன்னினான்
சங்கா னொசுரந் தம்மில் வேறெனும்
அங்கவ னறிவரு மளற்ற முங்குவான்

(இ - ள்.) சங்கமந்தனக்கு - அடியார்களுக்கு — ஒருசாதி யுன்னினான் - சாதிகேற்றுமையொன்றைநினைத்தவன் — அங்கையினமர் தரும் - உள்ளங்கையிலெழுந்தருளிய — அரங்கும் - பரமசிவத்துக்கும் — உன்னினான் - நினைத்தவனுவன் — சங்கா னொசு - பரமசிவத்தோர் — சரம் - அடியார்களை — தம்மில்வேறெனும் - தம்மில்வேறெனப்பேதங்காணும் — அங்கவர் - அத்தகையோன் — அறிவரும் - அறிதட்சரிய - அளந்தழுங்குவான் - உரத்திலிவழுவான். ஏ - று. சங்கமரில் சாதிகேற்றுமைகாண்பான் நரகபலனெய்துவென்பது ஈர்த்த. (௩௩)

தலைமைகொள் குருசிவ சங்கட் காசுவே
உலையிடு மரிசியன் றோங்கன் மத்தெறி
அலையாறு தாந்தமர் காசவாக்குறில்
கொலைசெய் நஞ்சினுங் கொடிய தாருமால்.

(இ - ள்.) தலைமைகொள் - சிறந்த — குருசிவசங்கட்காசுவே - குருலிங்க சங்கமந் தங்காசுவே — உலையிடுமரிசி - உலையிற்போட்டவரிசியை — அன்று - அப்போது — ஒங்கல் - மலையை — மத்தெறி - மத்தாக்கடைந்த — அலை - திருப்பாட்கடலிலுண்டான — அமுதாம் - அமிர்தம்போல்வதாமென்று — (அதனை) தமக்காகவாக்குறில் - தமக்கீயைந்தவுணவாக்கிக்கொள்ளில் — (அவ்வுணவு) கொலைசெய்யுநஞ்சினும் - கொல்லுகின்ற விஷத்தைக்காட்டினும் — கொடியதாகும் - தீயதாம். ஏ - று. ஆல் — அசை. குரு

லிங்க சங்கமங்கட்காகவென்று சமைக்குமுணவு திருப்பாற்கடலமுதம் போல்வது. தாமக்கெனச் சமைக்குமுணவு நஞ்சினுங்கொடிதாகும் எனப் பொருள்கொள்க. (௩௪)

தனுவுள வளவுமோர் தகுநற் செய்கையும்
மனமுள வளவுட்பா வனையு ஞானமுண்
டெனவுள வளவுஞே யமுமி யைந்தவன்
பிணையுள வளவுநோய் பிறிர்க்க கற்றுமே.

(இ - ள்.) தனுவுளவளவும் - தேகமுள்ளவரையும்—தகும் - தகுந்த—
ஒர்நற்செய்கையும் - ஒப்பற்ற ாற்செய்கைக்கும் — மனமுளவளவும் - மன
முள்ளமட்டும்—டாவனையும் - அதுநசிக்கத்தக்கபாவனைக்கும்—ஞானமுண்
டெனவுளவளவும் - ஞானமுண்டென்கொள்ளுமளவும் — ஞேயமும் -
பேதாதிதமானவாந்நாத்திற்கும் — இயைந்தவன் - உள்ளவாறுசெய்ய
விசைந்தவன் — பிணையுளவளவும் - பின்னாதானுள்ளவளவும் — நோய் -
பிறவிநோயை—பிறார்கு - அயலவருக்கு—அகற்றும் - நீக்கவல்லவனாவன்.
எ - று. ஏ—அசை. இங்கே ஞேயமெனல் பிரியத்தை. எனவே, பிரியம்
ஞெய்தி கயலாசாய நிற்பைப்பெற்றும். (௩௫)

ஈசனை யிருத்துறு மிதயத் தோர்ப்பொருள்
ஆசையை யிருத்துத லந்த னுள்தாய்
வாசமுற்றிடு மொரு மனையிற் புன்செயல்
நீசரை யிருத்துத னிகர்க்கு மென்பாரல்.

(இ - ள்.) ஈசனையிருத்துறுமிதயத்து - ஈசனைவைக்கத்தக்கவிருதயத்
தில் — ஒர்பொருளாசையையிருத்துத் - ஒர்பொரு ள்மே லாசையை
வைத்தல் — அந்தனுள் - பிராமணர்கள் — தாம்வாசமுற்றிடும் -
தாம்வாசஞ்செய்யும் — ஒரு ினையில் - ஒருவட்டில்—புன்செயல்நீசரை -
அற்பச்செயல் செய்புநீசரை — இருத்துதல் - இருக்கச்செய்தலுக்கு —
நிதயக்குமென்பா - ஒக்குமென்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. ஆல்—அசை.
ஈசனைவைக்கத்தகுந்தவிருதயத்தில் ஒர்பொருளாசையை இருக்கவைத்தல்
பிராமணனிருந்த வீட்டில் மிக்கபாதுகத் தொழிலாளனை இருத்துதலுக்
கொக்கு மெனக்கூறிய தென்க. (௩௬)

சினமுத லியமய நீர மாற்றுபு
வினைதபு வாய்மையா மெழுக்கை யன்பெனும்

புனலொடு விரவியே பூசி னல்லது
மனமெனு மனையிடை வராத் திவிங்கமே.

(இ - ள்.) சினமுதலிய - கோபமுதலியவாகிய -- மயல் - செத்தை
களை—தீரமாற்றுபு - ஒருங்கேதொலைத்து -- வினைதபு - வினைகடந்த --
வாய்மையாமெழுக்கை - உண்மைஞானமென்னு நறுஞ்சாணத்தை—அன்
பெனும்புனலொடுவிரவியே - அன்பென்னுஞ்சலத்தொடுகலந்து -- பூசி
னல்லது - மெழுகினுல்லாமல் -- மனமெனுமனையிடை - மனமென்னும்
வீட்டில் -- வராதிலிங்கம் - சிவலிங்கம்வராது. எ - று. ஏ—அசை.
பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனக்கொள்ளும் பிராந்திகாரணமாகச் சின
முதலிய தீவினைகளெழுவின் சினமுதலிய மயலெனவும், குடிபுகுவோர்
மெழுகியபின்னாலால், உண்மையை மெழுக்காகவும், அன்பை நீராக
வும் உருவகஞ்செய்து கற்பனைலிங்கத்துக்கிட மகங்கை யாதல்போல
அதிஷ்டானலிங்கத்துக்கிட மனமன்றி வேறின்மையின் மனமெனுமனை
யிடையெனக் கூறியவாறுகாண்க. வாய்மையாமெழுக்கு, அன்பெனும்
புனல், மனமெனுமனை இவை இயைபுருவகம். உண்மைஞானத்தை யன்
பால் மனத்திழ்ப்புசித்தலாவது - பிறவிபயமேலீட்டில் திரிபுடிகுக்கக்கனி
வுதோன்றும். தோன்றவே, அகத்திற் சிவப்பிரகாசம் விளங்கும். விளங்
கவே, நிரதிசயானந்தமதாம். இங்ஙனமாதற் கியைந்த நெறியினிற்றலை.
நெறி இயமமாதிகள். (௩௭)

காலமுங் கருமமுங் கடந்த காரணன்
பாலுறும் பரிசறப் பார்மடந்தையர்
கோலமும் பொருளையுங் குறித்து நச்சுநர்
சீலமும் விரதமுந் தீய வென்பரால்.

(இ - ள்.) காலமுங் கருமமுங்கடந்த - காலத்தையுங் கருமத்தையுங்
கடந்துநின்ற—காரணன்பாலுறும் - எவற்றிற்குங் காரணகர்த்தனு யிருப்
பவனிடத்தில் வைத்த—பரிசற - பிரியநீங்க -- பார்மடந்தையர் - பூமியி
லுள்ள ஸ்திரீகளின்—கோலமும் - அழகையும்—பொருளையும் - அவர்களைப்
புணர்வான்வேண்டி ஈட்டிமெடொருளையும் -- குறித்து - பற்றி—நச்சுநர் -
விரும்புகின்றவர்களது—சீலமும் - ஆசாரமும்—விரதமும் - நோன்பும் --
தீயவென்பர் - தீச்செயலினவாமென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்.
எ - று. ஆல்—அசை. காலமுங் கருமமுங்கடந்த காரணனெனவே இவற்
றிற்கதீதனெனப்பெற்றும். (௩௮)

வெங்கொலை களவுபொய் வெகுளி யாசையென்
 நிங்கிவை யொடுமரீஇ யிருக்கின் றூர்தமக்
 கங்கையி னெல்லிபோ லவிர்ச டைப்பிரான்
 செங்கையி லிருப்பினுஞ் சேயன் சேயனே.

(இ - ள்.) வெங்கொலை - கொடியகொலைத்தொழிலும்—களவு - திரு
 நெதலும்—பொய் - பொய்சொல்லுதலும் — வெகுளி - கோபித்தலும் —
 ஆசை - பிறர்மனைநயத்தலும் — என்றிங்கிவையொடு - என்றுசொல்லப்
 பட்ட இத்திச்செயலோடு — மரீஇயிருக்கின்றூர்தமக்கு - கூடியிருப்பவர்
 களுக்கு — அங்கையினெல்லிபோல் - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல —
 அவிர்சடைப்பிரான் - விளங்காநின்ற சடையையுடைய பரமசிவன் —
 செங்கையில் - உள்ளங்கையில் — இருப்பினும் - இஷ்டலிங்கமாக விருப்பி
 னும்—சேயன் சேயனே - தூரத்தன் தூரத்தனே. எ - று. கொலையாதி
 களினின் தகலார்க்கு இஷ்டலிங்கபூசையால் யாதுபயனுமின்றென்பது
 கருத்து. உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலெனல் — அகம்புறமொத்திருத்
 தலைக் காட்டுங் குறியென்க. அகம்புறமொத்தலாவது:—நெல்லிக்கனியின்
 இரேகை அகம்புறமொத்திருக்கு மாறுபோன்று சிவத்தொண்டு அகம்
 புறமொத்திருத்தலையென்க. (நக)

பத்தரைப் புகழ்வுறப் பணிய வுண்டவர்
 வைத்தன கொளவுடன் மருவப் பெற்றவர்
 சித்தியுங் கடவுளர் சிறப்பும் வேறொரு
 முத்தியும் பொருளென முன்னு றார்களால்.

(இ - ள்.) பத்தரை - பத்தரை—புகழ்வுற - புகழும்படி—பணியவுண்
 டவர் - பணியப்பெற்றவர்களும் — வைத்தன - வைத்தவாஸ்திகளை —
 கொள - அவர்கள் அநுபவிக்க — உடன்மருவப்பெற்றவர் - அவரோடு
 மருவியிருக்கப் பெற்றவர்களும்—சித்தியும் - அஷ்டமாசித்திகளையும்—கட
 வுளர்சிறப்பும் - தேவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தலையும் — வேறு - தமக்கு
 வேறாயிருக்கின்ற—ஒரு - ஒப்பற்ற—முத்தியும் - மோக்ஷத்தையும்—பொரு
 ளென - ஓர்பொருளாக — முன்னுறார்கள் - நினையார்கள். எ - று. ஆல்—
 அசை. பத்தரைப்போலத் தம்மைப் பணியவிரும்புகிறவர்களும், வைத்
 திருக்கின்ற செல்வங்களை தாமேயநுபவிக்க விரும்புகின்றவர்களும், சித்தி
 முதலிய மூன்றையும் ஓர்பொருளாக இலக்குவையாடென்பது கருத்து.
 வைத்தன வினையாலணையும் பெயர். (சு0)

இன்னண நன்னெறி யாவு மாயிடை
துன்னிய சிவகணந் துணிந்து கொள்ளவே
மன்னவ நெனுமருள் வசவ நாயகன்
தன்னொடு புகன்றனன் தலைவ னல்லமன்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு — நன்னெறியாவும் - சன்மார்க்
கங்களினைத்தையும் — ஆயிடைதுன்னிய - அவ்விடத்தினெருங்கிய — சிவ
கணம் - சிவகணங்கள் — துணிந்துகொள்ள - துணிந்தங்கீகரிக்குமாறு — மன்
னவனெனும் - அரசனென்னத்தக்க — அருள் - கிருபைபொருந்திய —
வசவநாயகன் தன்னொடு - வசவண்ணதேவரோடு — தலைவனல்லமன் -
எவர்க்குத் தலைமையாநின்றுள்ள அல்லமதேவன் — புகன்றனன் - சொன்
னான். எ - று. தலைவனல்லமன் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ()

பாடினன் பரவினன் பணிந்த சொல்லுரை
ஆடினன் பன்முறையல்ல மன்றிருத்
தாடலை புனைந்தனன் தண்ட நாயகன்
மூடிய வுவுகையின் மூழ்கி னானரோ.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் — பாடினன் - துதித்தனன்
— பரவினன் - வணங்கினன் — பணிந்தசொல் - வணக்கமாய வசனங்
களை — உரையாடினன் - சொல்லினன் — பன்முறை - பலதரம் — அல்ல
மன் - அல்லமனது — திருத்தாள் - அழகியபாதங்களை — தலைபுனைந்த
னன் - தனதுசிரசிற்கொண்டனன் — (இதன்றியும்) மூடியவுவுகையில் -
தடையற்றவானந்தத்தில் — மூழ்கினான் - மூழ்கினான். எ - று. அரோ—
அசை. பணிபவை வெளிப்படுத்தித் சொல். (சஉ)

திருந்தவின் வகையுப தேசித் தெண்ணிலா
அருந்தவர் குழாத்தொடு மருணந் திப்பெயர்ப்
பெருந்தகை மகிழ்வுறப் பிரிவி லாரியன்
இருந்தனன் மலிகலி யாணத் தென்பவே.

(இ - ள்.) திருந்த - திருத்தமாக — இவ்வகை - இவ்வண்ணம் — உப
தேசித்து - உபதேசஞ்செய்து — எண்ணிலா - அளவிறந்த — அருந்தவர்
குழாத்தொடும் - பெரியோர் கூட்டத்தோடும் — அருள் - கிருபைபொருள்

திய — நந்திப்பெயர் - வசவண்ணனென்னும் பெயரையுடைய — பெருந்தகை - பெருந்தன்மையுடையோன் — மகிழ்வுற - சந்தோஷிக்கும்படி — பிரிவில் - நீங்காத — ஆரியன் - அல்லமதேவன் — மலி - வளப்பங்கணிமைந்த—கலியாணத்து - கலியாணபுரியில்—இருந்தனன் - இருந்தான் — என்ப - என்றறிவுடையோர் கூறுவர். எ - று. ஏ—அசை, பிரிவிலாரியன் உபதேசித்து இருந்தனன் எனக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. பெருந்தகை பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. (சுந.)

ப நீ ன ற வ நு

இ. ட லி ங் க க தி

முற்றிற்று.

ஆடகதி - கதி - இவ்விருத்தங்கள் - அர.அ.

உ

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வேறு.

வரையிற் புண்ணிய வனத்தினில் வளங்கெழு நதியின்
கரையிற் பன்னெடு நாளாருட் குவளைக் கண்பான்
திரிதற் குற்றுலாய் வந்துமா தேவிகல் பாண
புரியிற் கண்டுவந் தேகிய முறையினிப் புகல்வாய்.

(இ-ள்.) வரையில் - மலைகளிலும்—புண்ணியவனத்தினில் - புண்ணிய
வனங்களிலும் — வளங்கெழு - வளப்பம்பொருந்திய—நதியின்கரையில் -
நதிக்கரைகளிலும் — பன்னெடுநாள் - பலநெடுநாளாக—அருட்குரவளை -
கிருபைபொருந்திய ஞானாசிரியனை — காண்பான் - காணும்பொருட்டு—
திரிதற்குற்று - திரியத்துணிந்து — உலாய்வந்து - எங்குந்தேடிவந்து —
மாதேவி - மாதேவியென்பவள் — கல்யாணபுரியில் - கல்யாணபுரி
யென்னுமூரில் — கண்டுவந்து - பார்த்துவந்து — ஏகியமுறை - போனவி
தத்தை—இனிப்புக் கலாம் - இனிமேல் சொல்லுதும். எ - று. மாதேவி
திரிதற்குற்று உலாய்வந்து கண்டு வந்தேகியமுறையை இனிச்சொல்லு
தும் என முடிக்க.

(க)

காட்டி னும்பெருங் குன்றினுந் தேடினாள் காணாள்
வாட்டு றும்பிறப் பெனும்பிணி மாய்வுற வீட்டில்
கூட்டு நன்மருந் திருப்பதை யறிஞராத் கூறக்
கேட்டு வந்துமா தேவியந் நகரினைக் கிடைத்தாள்.

(இ - ள்.) காட்டினும் - காடுகளிலும் — பெருங்குன்றினும் - பெரிய
மலைகளிலும்—தேடினாள் காணாள் - தேடியுங்காணாதவளாய் — வாட்டுறும்-
வருத்துகின்ற—பிறப்பெனும்பிணி - பிறவியென்னும்வியாதி — மாய்வுற -
நசிக்க — வீட்டில்கூட்டும் - முத்தியிற்சேர்க்கும் — நன்மருந்திருப்பதை -

நல்லமருந்திருக்கிறதை — அறிஞராக் கூறக்கேட்டு - சத்துக்களாற் சொல்லக்கேட்டு—வந்து - வந்து—மாதேவி - மாதேவியென்பவள்—அந்நகரினை—அந்தப்பட்டணத்தை — கிடைத்தாள் - அடைந்தாள். எ - று. பிறப்பெனும்பிணி உருவகம். (உ)

தலையில் வெண்கலை யொன்றுற வெற்றரை சமைந்து
பலிகொ ளும்படி மனைதொறு முலகெலாம் பழிச்ச
அலம ரும்பரற் கினியவள் வெற்றரை யாய்க்கட்
புலன்வி ருந்துணுங் கடிநகர் வீதியுட் புகுந்தாள்.

(இ - ள்.) தலையில் - சிரசில்—வெண்கலை - வெள்ளிய ஒருகலையை—ஒன்றுற - பொருந்த — வெற்றரைசமைந்து - வஸ்திரமுடுக்காமல் — பலிகொளும்படி - பிச்சைவாங்கும்படி — மனைதொறும் - வீடுகள்தோறும்—உலகெலம்பழிச்ச - உலகமெல்லாந்துதிக்க — அலமரும் - திரிகின்ற—பரற்கு - பரமசிவனுக்கு—இனியவள் - அன்புடையமாதேவி —வெற்றரையாய் - வஸ்திரந்தரியாதஅரையை புடையவளாய்—கட்புலன் - கண்ணறிவு—விருந்துணும் - விருந்தாகவுண்ணத்தக்க—கடி - காவலுள்ள — நகர்வீதியுள் - பட்டணவீதியில் — புகுந்தாள் - பிரவேசித்தாள். எ - று. நாணமுதலிய நான்கில் மெய்புணர் வெழுதற்கியைந்தது நாண விழப்பாதலால் அரற்கினியவளெனவும், விநோதக்காட்சிகளை விளக்கக் கட்புலன் விருந்துணுங்கடிநகர் வீதியெனவுகூறினா. வெண்கலை வஸ்திரமென்பதைச் சிலேடையிற் கொள்க. (ங)

நாற்கு ணங்களுண் முதற்குண மாகிய நாணைத்
திர்க்கு மிம்மட முடையவள் யார்கொலோ தெரியேம்
பார்க்கி லின்னவள் பித்துடை யாளெனப் பலரு
நோக்கு வண்ணம்வந் துற்றன னுலகிய னோக்காள்.

(இ - ள்.) நாம்குணங்களுள் - மாதர்க்கியைந்த நான்கு குணங்களுள்—முதற்குணமாகியநாணை - முதற்குணமாகிய நாணமெனலை—திர்க்கும் - நீக்கிய — இம்மடமுடையவள் - இங்ஙனமாய்பேதைமைபுடையவள் — யார்கொலோதெரியேம் - யாரோதெரிகிலம்—பார்க்கிலின்னவள்—யோசிக் குமிடத்திவள் — பித்துடையாளென - பித்துமேற்கொண்டவளென்று — பலருநோக்கும்வண்ணம் - யாவரும்பார்க்கும்படி — உலகியனோக்காள் - உலகாசாரத்தை மறந்தவளாகிய மாதேவியானவள்—வந்துற்றனள் - வந்து

சேர்ந்தாள். எ - று. அடிதோறும் நிற்குணம் இனவெதுகை. பின் னுள்ள தீர்க்கும் பார்க்கில் என்பன ஆசெதுகை. இஃதுண்மைத்தற வெவற்கையமென்னை? (ச)

உலகு ளார்தமைப் பேதையென் றுணர்ந்தன ளோதான்
உலகு ளார்தனைப் பேதையென் றுணர்குவ ரென்றோ
உலகு ளார்தமை நாணில னீங்கிய வுடையாள்
உலகு ளார்தொழுந் தண்டநா யகன்மடத் துற்றாள்.

(இ - ள்.) உலகுளார்தமை - உலகத்தாரை — பேதையென் றுணர்ந் தனளோ - மூடரென்மெண்ணினளோ—உலகுளார் - உலகத்தார்—தனை - தன்னை — பேதையென் றுணர்குவ ரென்றோ - பேதையென் றுணர்ந்தன ளோதான் — கொள்வான்வேண்டியோ — உலகுளார்தமை - உலகத்தாரை — நாணிலள் - சற்றுநாணமில்லாதவளாய் — நீங்கியவுடையாள் - வஸ்திர மிழந்த மாதேவியம்மை — உலகுளார்தொழும் - உலகத்தாராலே வணங் கப்பெற்ற — தண்டநாயகன்மடத்து - வசவண்ணரது மடத்தில் — உற் றாள் - வந்துசேர்ந்தனள். எ - று. இவ்விரண்டோகாரமும் ஐயம். (ரு)

தண்ட நாயக னெடுபலர் நெருங்குதத் தவிசின்
அண்ட நாயக னல்லமன் வீற்றிருந் தருள்க்
கண்டு போயரு கிறைஞ்சின ளாண்டமர் கணங்கள்
பண்டு தாமறி யாவியப் படைந்தனர் பார்த்து.

(இ - ள்.) தண்டநாயகனெடு - வசவண்ணருடன்—பலர்நெருங்குத - அடியார்பலருநெருங்க—தவிசின் - ஆசனத்தில் — அண்டநாயகன் - சகல வண்டங்களுக்கும் நாயகனாகிய — அல்லமன் - அல்லமதேவன்—வீற்றிருந் தருள - எழுந்தருளியிருக்க — கண்டுபோய் - போய்க்கண்டு — அருகு - சமீபத்தில் — இறைஞ்சினள் - வணங்கினள் — ஆண்டமர்கணங்கள் - அங்கிருந்த சிவகணங்கள் — பண்டுதாமறியா - முன்னரென்றுங்கண்டறி யாத — வியப்படைந்தனர்பார்த்து - மிக்கவதிசயமடைந்தனர் மாதேவி யைப்பார்த்து. எ - று. சிவகணங்கள் மாதேவியைப்பார்த்து வியப்படைந் தனரென முடிக்க. (சு)

நெஞ்ச மாரழ லரக்கென நெக்குநெக் குருகச்
செஞ்சொல் வாய்தடு மாறவாள் விழிபுனல் சிந்தக்

கஞ்ச நாண்மலர்க் கைதொழு தநங்கனோய் காணாள்
அஞ்சி னேன்பவப் பிணியினி யருள்செயென் றழுதாள்.

(இ - ள்.) நெஞ்சம் - மனம் — ஆரழல் - மிக்கவக்கினியிற்பட்ட —
அரக்கென - அரக்கைப்போல — நெக்குநெக்குருக - நைந்துநைந்துருகவும்
— செஞ்சொல் - நடுங்கிக்கூறுமினியமொழிகள் — வாய்தடுமாற - வாயிற்
றடுமாறவும் — வாள்விழி - வாள்போன்றவிழிகளில் — புனல்சிற்த - நீர்
பெருகவும் — நாள் - அன்றலர்ந்த — கஞ்சமலர் - தாமரைமலர்போன்ற
— கைதொழுது - அஞ்சலிசெய்து — அநங்கனோய் - காமநோயை —
காணாள் - காணுதமாதேவியம்மை — பவப்பிணி - சன்னவியாதிக்கு —
அஞ்சினேன் - பயந்தேன் — (ஆதலின்) இனியருள்செயென்று - இனிக்
கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று — அழுதாள் - அழுதனள். எ - று, பவப்
பிணி—உருவகம். (எ)

வீடு வப்பவ ரானெனப் பெண்ணென வேறே

ஏட லர்க்குழ லுமைகலை யேயிவ ளிவள்போல்

நாடு நிற்பரு வம்பெறு மவரிலை ஞானம்

கூடு தற்குரி யாளென வல்லமன் குறித்தான்.

(இ - ள்.) வீடு - மோட்சத்தை — உவப்பவர் - இச்சிப்பவர்கள் —
ஆணென - ஆணென்றும் — பெண்ணென - பெண்ணென்றும்—வேறே -
வேற்றுமையுளரோ—ஏடு - இத்தகையுடைய — அலர் - மலர்களையணிந்த
— குழல் - கூந்தலையுடைய — உணம - ஈசுவரியின்—கலையே - சாத்துவித
கலையே — இவள் - இவளாகும் — இவள்போல் - இவளைப்போல — நாடு
நில் - நாடுமிடத்தில் — பருவம்பெறுமவரிலை - பக்குவப்பருவமடைந்தவ
ரில்லை — ஞானங்கூடுதற்கு - ஞானமடைதற்கு — உரியாளென - உரியவ
ளென்று—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—குறித்தான் - கருதினான். எ - று,
முத்தியடைவதிற்பேதமின்மையைக்காட்ட வீடுவப்பவ ரானெனப்பெண்
ணெனவேறே வென்றார். (அ)

தான லாதொரு பொருளிலைச் சகமென வென்னும்

ஞான மேவலாற் காமவின் பந்தனை நண்ணாள்

தான லாதர வாற்றனைத் தழுவினின் புறுநர்

எனை மாந்தரு ஞளர்கொலோ வென்றன ரிருந்தார்.

(இ - ள்.) தானலாது - தன்னைத்தவிர—சகமென - சகமென்று—ஒரு
பொருளிலை - முடிவாகவொருபொருளுமில்லை — என்னும் - என்றுணர்த்த

கியைந்த—ஞானமேவலால் - அறிவையடைதலால் — காமவின்பந்தனை - காமவின்பத்தை — நண்ணுள் - அடைந்திலன்—தான் - தான்—நல் - நல்ல —ஆதரவால் - அன்பினால்—தனைத்தழுவி - தன்னைத்தான்மழுவி — இன்புறுநர் - அதற்கியைந்தவிற்பதுகர்வோர — ஏனைமாந்தருள் - ஏனையமனிதருள் — உளர்கொலோ - உண்டோ — இருந்தார - அவ்விடத்திருந்தவர்கள் — என்றனா - என்றுசொல்லினா. எ - று. தானென்னுநிலையை யுன்றி அன்னியமெனல் சற்றுமில்லை யெனத்துணிபுறச்செய்யு நிச்சய ஞானத்தை இவளடைந்திருத்தலால் அயல்துண்டமாக இவளையெங்குந ண்ணு மென்பார், தானலாலொருபொருளிலே சுகமெனவெண்ணுஞான மேவலாம் காமவின்பந்தனை நண்ணுளெனவும், சுகமுதலியவனைத்துந் தோன்றி விளங்கி யழிதற் குபாதானமாகநிறல்நன்றித் தானமாகவுநிற் பது அறிவாகிய தன்னைத்தவிரச் சோதனைமுகத்தால் வேறின்மெனத் தெளிந்தார தன்னைத்தழுவி யின்புறுதற்குத்தக்கோ ஏனைய ரரியரெனக் காட்டத் தானலாதரவாற்றனைத் தழுவியின்புறுநரேனைமாந்தரு ளார கொலோ வெனவுங்கூறினா. எனவே, தன்மருளே சுகமெனவுந் தன் தெருளே சிவமெனவு முணர்த்தற்பாலது அறிவெனப்பெற்றும். உளர் கொலோவென்பதி லோகாரம் எதிமறை. தானெனலையன்றி அறிவும், அறிவையன்றி அறியாமையும், அறியாமையன்றிச் சுகமும், இன்மெனத் தெளிவிக்கற்பாலதுவிசாரஞானமெனக் கண்டாம். (க)

இன்று காமனை வென்றவ ளினையளா யிழையோ
டொன்று மேனிய னாகியகண்ணுத லொருவன்
வென்று ளானென வுலகினி லெடுத்தசொன் மெய்மை
யன்று போலுமென் றியம்பினர் சிலரவ ணமர்ந்தோர்.

(இ - ள்.) இன்று - இப்போது — காமனைவென்றவள் - மன்மதனை வென்றவள் — இனையன் - இத்தகையினளாகியஇவளொருத்தி — ஆயிழை யொடு - சிறந்தவாபரணமணிந்தவுமையவளோடு — ஒன்று - அர்த்தபாக மாகப்பொருந்திய—மேனியனாகிய - திருமேனியையுடையானாகிய —கண் ணுதலொருவன் - நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவனொருவன் — வென்று ளானென - செயித்தவனென்று — உலகினில் - உலகின்கண் — எடுத்த சொல் - யாவருந்துணிந்தெடுத்தமொழி—மெய்மையன்றுபோலும் - மெய் மையல்லபோலும்—என்றியம்பினர் - என்றுசொன்னார்கள்—அவணமர்ந் தோர் - அவ்விடத்திருந்தோர்களில்—சிலர் - சிலபெயர். எ - று. இன்று

காமனைவென்றவளினவன், அன்று காமனைவென்றவன் பரன். இது மெய்
மையல்லவாவென்பார், மெய்மையன்றுபோலுமென்றார். ஆயிழையோ
டொன்றுமேனியனாகிய கண்ணுதலொருவன் அன்றுகாமனைவென்றுளா
னெனக்கூட்டிமுடிக்க. இதனால் உலகினிலெடுத்தசொல் மெய்மைபோலு
மென்றிசைக்கினும் பெரும்பாலும் பொருந்தும். ஆயிழை—வினைத்தொ
கைப்புறத்தப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (க0)

உடல் மானமற் றிவளென வனைத்தையு மொருங்கு
விடவ லார்க்கலா ளினமையுந் செல்வமும் விரும்பி
நடலை வாழ்வினில் வெறுப்புறுப் புல்லிய நரர்க்குத்
தொடரு மாவினை தொலையுமோ வெனச்சிலர் சொன்னார்.

(இ - ள்.) உடலமானம் - தேகாபிமானம்—அற்றிவளென - அற்றிருக்
கின்றவிவளைப்போல—அனைத்தையும் - இருவகைப்பற்றையும் — ஒருங்கு -
ஒருமிக்க — விடவலார்க்கலால் - விடவலியுளோர்க்கன்றி — இளமையும் -
இளமைப்பருவத்தையும்—செல்வமும் - மிக்கபாக்கியத்தையும்—விரும்பி-
அழியாப்பலனாகவிச்சித்து — நடலைவாழ்வினில் - வஞ்சகமானவாழ்வினில்
—வெறுப்புறு - இயற்கையில்வெறுப்புவராத — புல்லியநரர்க்கு - அற்ப
புத்தியுடையமனிதர்க்கு — தொடரும் - தொன்றுதொட்டுவிடாதுதொட
ருகின்ற — மாவினை - மகத்தாகியவிருவினைச்சம்பந்தம் — தொலையுமோ-
ஒழியுமோ — என - என்று — சிலர்சொன்னார் - சிலபெயர்சொல்லினர்.
எ - று. எனவே இவள்தேகாபிமானமற்றவளாதலின் இருவினைத்தொ
டாபுறமும் இவளுக்கேயெனப்பெற்றும். அற்றிவளெனல் அற்றிவ
ளென்றாயது புகழ்புரிந்தில்லிலோற் கென்றிருத்தல்போன்று ஈறுதொகுக்
கப்பட்டது. நடலை துன்பமெனினுமமையும். (கக)

சென்று தேடிநாந் தத்துவ மருள்செயுந் சீட
ரன்றி ஞானதே சிகனுள னோவென வாய்ந்திட்
டன்று மேவும் தேவிபோ லிலையென வெம்மான்
கின்ற ஞானமு லந்தனை யுணர் தத்துவ னினைந்தான்.

(இ - ள்.) நாம் - யாம்—தேடிச்சென்று - தேடிப்போய்—தத்துவம் -
ஞானத்தை—அருள்செயும் - உபதேசிக்கத்தக்க—சீடரன்றி - சீடரேயல்
லாமல் — ஞானதேசிகன் - ஞானாகிரியன் — உளனோவென - இருக்கின்
றானவென்று—ஆய்ந்திட்டு - பலவிடத்துந்தேடியலெந்து — இன்று - இப்
போது—மேவும் - இக்கேவந்த—மாதேவிபோல் - மாதேவியென்பவனைப்

போல் — இலையென - தக்கசீடரில்லையென்று — எம்மான் - எமதுகர்த்த
னாகியவல்லமன் — நின்ற - எவற்றிற்குமேலாகநின்ற—ஞானமூலந்தனை -
ஞானத்துக்கு மூலமாயிருப்பதை — உணர்த்துவானினைந்தான் - உபதே
சிக்கநினைத்தான். எ - று. நாம் தேடிப்போய் உபதேசிக்கும் சீடரைப்
போலாகாது இவளென்னைத் தேடிவரலால் இவளுக் குபதேசிக்கத்
தொடங்கினு ரென்பது கருத்து. (கஉ)

பூத நீயலை பொறிகளு மலையலை புந்தி
யேது நீயலை யிவற்றினை மயங்கியா னென்னும்
போத நீயலை யென்றிவை யனைத்தையும் போக்கிச்
சோதி யாகிய பிரமமே நீயெனச்சொல்லி.

(இ - ள்.) பூதநீயலை - பஞ்சபூதங்களுநீயல்லை—பொறிகளுமலை - ஐம்
பொறிகளுநீயல்லை—அலைபுந்தி - புத்தியுநீயல்லை—ஏதுநீயலை-மற்றவெதுவு
நீயல்லை — இவற்றினைமயங்கி - இவற்றைமெய்யென மயக்கமுற்று —
யானென்னும் - நானென்றுகொள்ளும்—போதநீயலை - அறிவுநீயல்லை —
என்று - என்றராய்ந்து — இவையனைத்தையும்போக்கி - இவைகளையெல்
லாமொருங்கேயொழித்து — சோதியாகியபிரமமே - சோதிவடிவமாகிய
பிரமஸ்வரூபமே—நீயெனச்சொல்லி - நீயென்றுவிளக்கி. எ - று. நீயா
கிறவறிவையன்றிச் சுயஞ்சோதியும், சுயஞ்சோதியையன்றிப் பிரம
மென்னும் வேறின்மையின் சோதியாகியபிரமமே நீயெனச்சொல்லி
யென்றார். குணகுணியெனப்பேதிப்பாரைமறுக்கச் சோதியாகியபிரம
மென்றார். காலையையால் ஒளிகுன்றியதுபோற்றோற்றினுஞ் சூரியனுக்
கியல்பன்றாதல்போன்று பருவத்தாலான்மா வொளிகுன்றியதுபோற்
றோற்றினு மதற்கியல்பன்டென்க. இங்கே போதமெனல் கற்பனாவறிவை

ஞேய ஞானஞ் தருவெனு மிவைபலநிற்கு
மாயின் வேறறு முத்தியன் றதுசக மாமென்
றேயு மாறிது வதுவெனுஞ் சுட்டிலா வியல்பை
மாயை மாறிய தேவிபா லருளினன் வள்ளல்.

(இ - ள்.) ஞேயஞானஞ் தருவெனும் - ஞேயஞானஞ் தருவென்
கின்ற—இவை - இவைகள் — பலநிற்குமாயின் - பலவாகவெங்கணுநிற்கு
மாயின்—வேறறுமுத்தியன்று - ஐக்யமுத்தியன்று—அது - அம்முத்தி —
சுகமாமென்று - திரிஸ்யமாகியபத முத்தியாமென்று — ஏயுமாறு •
பொருந்தும்வண்ணம் — இதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலா - கூடஸ்தபிரமமென்

னுஞ்சுட்டிற்றந்த—இயல்பை - என்றுமிருந்தபடியிருக்குமியல்புவடிவை —
மாயைமாறிய தேவிபால் - மாயாசம்பந்தங்கடந்தமாதேவியினிடத்தில்—
வள்ளலருளினன் - அல்லம னதுக்கிரகித்தான். எ - று. இவைபலநிற்றல்
இவைபலநிற்றலெனல் திரிபுடியல்லாத காட்சிப்பொருள் கருத்துப்பொரு
ளின்மெனக்காட்டற்கென்க. வேறறுமுத்தியென்றதனால் ஐயமுத்தி
என்றுங்கற்பனையிற்றந்த விடத்தாதலின் இதுவதுவெனுஞ்சுட்டெனலைக்
கூடஸ்தபிரமமென்றுங்கொண்டாம். இங்கேயியல்பெனல் அதிஷ்டான
வாரோபங்கடந்தநிலையை. ஏயுமாமெனல் தக்ககிர்த்தனை திண்மைக்கியைந்த
நெறியை. (கசு)

தேறு நீரென வெனதுளந் தெளித்ததே சிககைகம்
மாறு காண்கிலே னுடல்பொரு ளாவிசுண் மதிப்பில்
வேறு போய்நின வாயின வென்றவள் விழிக
னுறு நீரொடு மல்லமன்றா டொழு துணைந்தாள்.

(இ - ள்.) தேறுநீரென - தேற்றுகொட்டையாற்றெளிவித்தநீரைப்
போல - எனதுளந்தெளித்த - எனதுள்ளத்தைத்தெளிவித்த - தேசிக -
ஆசிரியமூர்த்தமே - கைம்மாறு காண்கிலேன் - இதற்குப்பிரதியுபகாரந்
தெரிகிலன்—உடல்பொருளாவிசுண்மதிப்பில் - உடல்பொருளாவிசுண்மதிக்க
குமிடத்தில் - வேறுபோய்நினவாயின - வேவ்வேறுகச்சிதைந்தநினை
வாய்நின்றன—என்று - என்றுசொல்லி—அவள் - அந்தமாதேவியென்ப
வள் - விழிகள் - கண்களில் - னுறுநீரொடும் - பெருகாநின்றசலத்தோ
டும் - அல்லமன்றாள் - அல்லமதேவரதுபாதங்களை—உனைந்து - வருந்தி—
தொழுதாள் - வணங்கினாள். எ - று. வேறுபோய்நினைவாதல் பலவாறு
கச்சிதைந்தசங்கற்ப வடிவாதலை. தெளித்தவென்பதில் விவ்விசுதிதொருக்
கப்பட்டது. தொழுதுணைந்தானென்பது முன்பின்னாகமாற்றி யுரைக்கப்
பட்டது. (கடு)

அன்னை நீயினிக் கதலிமா வனத்தினை யடைந்திட்
டென்னை மேவினை கேட்டவிப் பொருளினையெல்லா
நின்னி னீதெளிந் துறுதிகொ ணிதித்தியா சனத்தில்
மன்னு வாயென வேவினன் றற்கொடை வள்ளல்.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே—நீயினி - நீயினிமேல் - கதலிமாவனத்
தினை - பெரிதாகியவாழைத்தோப்பை—அடைந்திட்டு - சேர்ந்து—என்னை
மேவினை - என்னையடைந்தாய் - கேட்டவிப்பொருளினையெல்லாம் .

நீகேள்வியுற்றவிந்த அர்த்தத்தையெல்லாம் — நின்னில் - உனக்குள் —
 நீதெளிந்து - நீதெளிவுற்று—உறுதிகொள் - திடங்கொள்ளு — நிதித்தியா
 சனத்தில் - நிதித்தியாசனமென்னுநிலையில் — மன்னுவாயென - நிலை
 பெற்றிருப்பாயென்று — தற்கொடை - தன்னைக்கொடுக்கத்தக்க — வள்
 ளல் - வள்ளலாகிய அல்லமன் — ஏவினன் - அனுப்பிவிட்டனன் எ - று.
 நிதித்தியாசனமெனல் - கீயந்திரிபறத்தெளிதலை. (கசு)

வள்ள னுண்மலர்த் திருவடி வணங்கியம் மருங்கில்
 கொள்ளை மாதவர் தாடொழு தருள்விடை கொண்டு
 வெள்ள மாகிய வன்புநின் றுய்த்திட மேவித்
 தெள்ளு மா ரழு தனையவள் பருப்பதஞ் சேர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - அல்லமருடைய—நாள் - அன்றலர்ந்த — மலர்த்
 திருவடிவணங்கி - தாமரைமலர்போன்றபா தத்தைவணங்கி — அம்மருங்
 கில் - அதற்குப்பக்கத்திலுள்ள — கொள்ளை - பேரின்பத்தைக்கொள்ளை
 கொள்ளையாகவனுபவிக்கும்—மாதவர் - பெரியோர்களது—தாடொழுது -
 அடிகளைவணங்கி — அருள் - கிருபையோடும் — விடைகொண்டு - விடை
 பெற்றுக்கொண்டு—வெள்ளமாகியவன்பு - வெள்ளம்போற்பெருகியஅன்பு
 —நின்றுய்த்திட - நின்றசெலுத்த—மேவி - இருந்து—தெள்ளும் - தெளி
 வாகிய—ஆர் - நிறைந்த—அமுதனையவள் - அமுர்தம்போல்பவள்—பருப்
 பதஞ்சேர்ந்தாள் - ஸ்ரீசைலத்திற் சேர்ந்தாள். எ - று. வணங்கி தொழுது
 விடைகொண்டுமேவி அமுதனையவள் எனக்கூட்டிமுடிக்க. (கஎ)

வசவன் பாலரு ளல்லம னுற்றென வானோர்
 பசுவின் பானிறை சுனையிடை நழுவிவீழ் பழத்தை
 மிசையும் பூங்கிளி மிழற்றொலி கடலென விரவ
 விசையும் பாசிலைக் கதலியங் காடதி லிலங்கும்.

(இ - ள்.) வசவன்பால் - வசவண்ணரிடத்தில் — அருள் - கிருபை
 பொருந்திய—அல்லமனுற்றென - அல்லமன்வந்ததுபோல—வான் - சுவர்க்
 கத்திலுள்ள — ஓர்பசுவின்பானிறை - ஒப்பற்றபசுவின்பால்நிறைந்த —
 சுனையிடை - சுனையினிடத்தில் — நழுவிவீழ்பழத்தை - தானேநழுவிவிழு
 கின்றபழத்தை—மிசையும் - உண்ணுகின்ற—பூங்கிளி - அழகியகிளிகள்—
 மிழற்றொலி - சொல்லிஞ்சை — கடலெனவிரவ - கடல்போற்கலந்
 தொலிக்க — இசையும் - அதற்கியைந்த—பாசிலை - பசியவிலைகணிறைந்த
 —கதலியங்காடதில் - கதலிவனம் அம்மலையில் — இலங்கும் - பிரகாசிக்
 கும். எ - று. (கஅ)

விரிந்த வாழையி னெட்டிலை மிசைநிறை மதியம்
பொருந்து மாறுவிண் முழுதையு மளித்தருள் புத்தேள்
அருந்த வாய்மடைத் தொழிற்றிற நிரம்பிய வடிசில்
சொரிந்த தாமென மனங்களி கூட்தரத் தோன்றுப்.

(இ - ள்) விரிந்தவாழையின் - தலைவிரிந்த வாழைமரங்களின் —
நெட்டிலைமிசை - நீண்டவிலைகளின்மேல் — நிறைமதியம்பொருந்துமாறு -
பூரணசந்திரகிரணங்கள்பொருந்தும்விதம் — விண்முழுதையும் - ஆகாய
முதலியவனைத்தையும்—அளித்தருள்புத்தேள் - படைத்தபிரமன் — அருந்
தவாய் - வாயினாலுண்பான்வேண்டி — மடைத்தொழிற்றிறம் - சமையல்
பாகவகை—நிரம்பிய - நிறைவேறிய—அடிசில் - சாதத்தை — சொரிந்த
தாமென - போட்டதுபோலிருக்கின்றதென்று — மனங்களிசூடாத -
மனஞ்சந்தோஷிக்கும்படி — தோன்றும் - தோற்றும், எ - று, வாழை
வனத்தில் இலைகளின்மேல் பூரணசந்திரகலைக ணிறைந்து காணப்படுதல்
பிரமன்தனது வாயாலருந்தும்படி வாழையிலைகளின்மேலிட்டசாதத்
தைப்போ லிருக்கின்ற தென்பொருளமையக்கண்டாம் பொருந்துமாறு
தோன்றுமென முடிக்க, இங்கே நிறைமதியம் சந்திரனது பூரணகலையை.

இனைய வாழையங் காடுகண் டெங்கண்மா தேவி
முனிவர் வானவ ரியாவரு முறைமுறை போற்றத்
தனிய ளாயொரு புறம்பசந் துளசுவை தருசெங்
கனிய வாகிய வுளமொடு மிருந்தனள் களித்து.

(இ - ள்) இனைய - இத்தகையதாகிய — வாழையங்காடுகண்டு - அழை
கியவாழைவனத்தைக்கண்டு — எங்கள்மாதேவி - எமது மாதேவியென்
பவள்—முனிவர் - ரிஷிகளும்—வானவாயாவரும் - தேவர்முதலியவனைவ
ரும் — முறைமுறைபோற்ற - ஒழுங்காகத்துதிக்க — தனியளாய் - ஒன்
றியாய் — ஒருபுறம் - ஒருபக்கத்தில்— பசந்துள - பசுமையாகநின்றள்ள
—சுவைதரு - மிக்கமதுரந்தரத்தக்க — செங்கனி - சிவந்தபழங்களை —
அவாவியவுளமொடும் - விருப்புற்றமனத்தோடும் — இருந்தனள்களித்து -
சந்தோஷித்திருந்தனள், எ - று, மாதேவி கண்டு களித்து தனியாளா
யிருந்தனளென முடிக்க.

(20)

பதினேழாவது

க த லி வ ன க ளு

முற்றிற்று.

ஆ. சுதி - கள - இ, திருவிருத்தங்கள் - அருஅ.

உ

பதினெட்டாவது

சா தகாங்ககதி.

வேறு.

வினையடுத்த விழுமந் துடைத்தெமம்
கனையடுத்த வருளுடை யல்லமன்
மனன டக்கம் வசவந் குணத்ததுதல்
தனையெடுத்தினிச் சாற்றிது நாமரோ.

(இ - ள்.) வினையடுத்த - வினையாரணமாகவந்த—விழுமந்துடைத்த—
துன்பத்தைநீக்கி — எமக்கனையடுத்த - நமக்குத்தாய்போலும்வந்த—அரு
ளுடையல்லமன் - கிருபைபொருந்திய வல்லமதேவன் — மனனடக்கம் -
மனோநாசத்தை — வசவற்கு - வசவண்ணருக்கு — உணர்த்துதல்தனை -
அறிவித்ததை—இனி - இனிமேல்—நாமெடுத்துச் சாற்றுவதும் - நாமெடுத்
துச்சொல்லுவதும், எ - று, அரோ—அசை, இங்கேவிழுமமென்பது பிற
வித்துன்பத்தை, வினையென்பது இருவினையை, அன்னையென்பது இடை
குறைந்தது. (க)

காவி நீடுங் கதலி வனத்துமா
தேவி போதந் திருவருள் செய்தவன்
மேவி ஞான விளக்குற வெம்முடை
ஆவி போலும் வசவ னறைகுவான்.

(இ - ள்.) காவில் - பூங்காவனத்தில் — நீடுங்கதலிவனத்து - நீண்ட
வாழைவனத்தில் — மாதேவி - மாதேவிமென்பவருக்கு — போதத்திருவ
ருள்செய்து - ஞானோபதேசஞ்செய்து—அவன்மேவி - அவ்விடத்திற்கங்கி
—ஞானவிளக்கு - ஞானதீபம்போன்றவல்லமன் — உற - இருக்க—எம்மு
டையாவிபோலும் - நம்முடையுயிர்போலமிருக்கின்ற — வசவனறைகு
வான் - வசவண்ணன்சொல்லுவான், எ - று, ஞானவிளக்கு—உருவகம், (.)

மத்தர் வாத மயக்க மிலாதுயர்
முத்தி சாதன மொன்று மொழிந்தருள்
அத்த நீயென் றடிக டொழுதெழப்
பத்தி வேண்டும் பரமன் பகருமால்.

(இ - ள்.) மத்தர் - உன்மத்தர்களது — வாதமயக்கம் - வாதஞ்செய்தலின்மயக்கம் — இலாது - இல்லாமல் — உயர்முத்திசாதனமொன்று - மேலாயவோ முத்திசாதனத்தை — அத்த - கர்த்தனே—நீமொழிந்தருளென்று - நீயனுக்கிரகிப்பாயென்று — அடிகடொர்முதெழ - பாதங்களில் வணங்கியெழுந்திருக்க — பத்திவேண்டும்பரமன் - அன்பர்களதுபத்தியை விரும்புமல்லமதேவன்—பகரும் - சொல்லுவான். எ - று. ஆல்—அசை. நிலைதெரியாது மடங்கிவாதிப்போர் மதத்தராதலின் மத்தவாத மயக்கமெனப்பட்டது. உயரென்ற விலேசானே ஐக்யமுத்தி யென்பது பெற்றும். (ந)

பரம முத்தி பதம்பெறு மேதுவுட்
கரண சுத்தி யுநனது காரணம்
அரணெ ரித்த வமலற் குறித்தநற்
கிரியை யித்திறம் வேதங் கிளக்குமால்.

(இ - ள்.) பரமமுத்திபதம் - ஐக்கியமுத்திபதத்தை—பெறுமேதுவுள் - அடைதற்கியைந்த காரணங்களுள் — கரணசுத்தி - திரிகரணசுத்தியே — அதனதுகாரணம் - அதனதுமுக்கியகாரணமாம் — அரணெரித்த - திரிபுரத்தையெரித்த — அமலன் - பரமசிவன்—குறித்த - ஏற்படுத்திய — நற்கிரியைஇத்திறம் - நல்லகிரியையாகியவிநிலைத்திறத்தை — வேதங்கிளக்கும் - வேதஞ்சொல்லும். எ - று. ஆல்—அசை. கரணசுத்தி - திரிகரணமொருங்குபடலை. (சு)

மனமி லிங்க மருவிலே யேலுட
றனிவி லிங்கந் தரித்து மிலையிலே
யெனவி யம்பு மிணையிலி யாகம
நினைவ ரன்கழ னிற்க நிறுத்தினாய்.

(இ - ள்.) மனம் - மனமானது—இலிங்கம் - இலிங்காகாரமாக—மருவிலையேல்—ஆகாதிருக்கில்—உடல்தனில் - தேகத்தில்—இலிங்கத்தரித்தம் -

இவ்வுடலிங்கந்தரித்தும் — இலையிலை - சற்றும்பயனிலை—என - என்று —
 இணையிலியாகமம் - ஒப்பற்ற பரமசிவன்சொல்லிய ஆகமம் — இயம்பும் -
 சொல்லும் — நினைவு - தனதுசிந்தையை — அரன்கழல் - பரமசிவனு
 டைய திருவடியில்—நிற்க - அழுந்த — நிறுத்தினும் - பிறழாது நிறுத்
 திய வசவண்ணனே. எ - று. மனம் இலிங்காகார மாகாவிடத்து உட
 லிற்றரித்த இலிங்கத்தாற் பயனின்றென்பது கருத்து. (ரு)

தாவி லாத மனமொடு சார்தரா
 தோவு மாயி னுலகிற் புனலுமொண்
 பூவு நாடொறும் போக்குறு பூசனை
 ஆவி போகிய வாக நிகர்க்குமால்.

(இ - ள்.) உலகில் - உலகின்கண்—புனலும் - அபிஷேகஞ் செய்யுஞ்
 சலமும்—ஒன் பூவும் - அருச்சிக்கின்றவழகியபூவும்—நாடொறும் - தினந்
 தோறும்—போக்குறு - விதிவழுவாதுசெய்கின்ற—பூசனை - பூசையானது
 — தாவிலாத - ஒன்றிலும்பற்றாத—மனமொடுசார்தராது - மனத்தோடு
 சேராமல் — ஒவுமாயின் - நீங்குமாயின்—ஆவிபோகிய - உயிர்நீங்கிய —
 ஆகநிகர்க்கும் - பிணத்துக்கொப்பாகும். எ - று. ஆல்—அசை. மன
 நிலையுறுதியற்றும்பூசை பிணம்போலுமென்க. (சு)

புறம்பு காண்குவன் புல்லிய நீசனை
 அறிந்த ஞானி யகமுறக் காண்பனல்
 ஏறும்பி காணுறி லின்கரும் பேகொளும்
 செறிந்த வாழலை தின்பன வென்பவே.

(இ - ள்.) புறம்பு - பகிர்முகத்தில் — புல்லியன் - அறிவீனன் —
 ஈசனை - பரமசிவனை—காண்குவன் - தரிசிப்பன்—அறிந்தஞானி-தன்னைத்
 தானுள்ளவாறறிந்தஞானவான் — அகம் - அந்தர்முகத்தில்—உற - ஐக்
 கியமுற — காண்பன் - தரிசிப்பன் — (யாதுபோலுமெனின்) ஏறும்பி -
 யானையை—காணுறில் - நோக்குமிடத்தில்—இன்கரும்பேகொளும் - இனி
 யகரும்பையெதினும் — செறிந்தவாடு - மயிர்களானிறைவுற்ற ஆடு
 கள் — இலையின்பன - இலைகளைத்தின்பனபோலும் — என்ப - என்றறி
 ஞர் கூறுவர். எ - று. ஞானியென்றதனால் புல்லியன் கருமியெனற்கு
 யாதுமுரண்? அகமுறக்காண்டல் சிந்தை சுயஞ்சோதியாக விளங்கக்
 காண்டலை. புறம்புகாண்டல் பாவாட ஊலான்றை. அந்தர்முகம்
 பொன், பகிர்முகம் பணி எனவே சொப்பனாகாசமே சகமாதியாகத் தோற்

நெனப்பெற்றும். பாவமிருவகைப்படும் அவை: கிரியாபாகம் மனோ
 பாவமெனத் தன்னைத் தான நிர்த்தஞானி ஈசனையகமுறக்காண்பன்; தன்
 னைத்தாண நியாதபுல்லிய வீசனைப் புறம்புகாண்பன், எங்ஙனமெனில்
 ஒருவன்தனனையுபாதிபாகக்காணவும் சிவமுபாதிபாகவும் அதிஷ்டான
 மாகக்காணளவு மதிஷ்டானமாகவும் விளங்குவதைப்பற்றி யென்க. அறி
 ந்தவென்ற விலேசானே யிங்ஙனங்கொள்ளப் பெற்றும். கரும்பு ருசிபோல்
 வன் ஞானிக்கீசனெனவும் அதன்தழை ருசிபோல்வன் அஞ்ஞானிக் கீச
 னெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தன. இதனையனுபவத்திற் காண்க. (எ)

கரங்க ணல்ல கருமஞ் செயாநிற்பத்
 திரிந்து செல்லுஞ் செலாதவி டத்துநெஞ்
 சொருங்கு ருத வொருமனந் தன்னினும்
 பரந்த வல்லந் படுக்கும் பகையிலே.

(இ - ள்.) கரங்கள் - கைகள் — நல்லகருமம் - சிவபூசைமுதலியபுண்
 னியகருமங்களை—செயாநிற்ப - செய்துகொண்டிருக்க —(அக்கணத்தில்)
 நெஞ்சு - மனமானது — திரிந்து - இதற்குமாறாக — செலாதவிடத்து -
 செல்லத்தகாதவிடங்களில் — செல்லும் - போயலையாநிற்கும் — ஒருங்
 குருத - ஒன்றுபடற்கியையாத — மனந்தன்னினும் - மனத்தைக்காட்
 டிலும் — பரந்த - மிகுந்த — அல்லற்படுக்கும்பகை - துன்பத்தைவிளை
 விக்கும்பகைமை — இலை - வேறெங்கணுமில்லை. எ - று, மனமொருங்
 குருதவிடத்துப்புண்ணிய கருமம்யாது சிறந்தியற்றினும் பயனின்றென்க.

துயிலே யின்பெனச் சொல்லுத லிர்தியத்
 தியலு நெஞ்ச மிலாமையி னுலன்றோ
 பயிலு நெஞ்சம் பரந்து திரிதருஞ்
 செயலி லில்லைச் சிறிதுஞ் சுகமரோ.

(இ - ள்.) துயிலே - நித்திரையை—இன்பெனச்சொல்லுதல் - சுகமெ
 னவெவருங்கூறுதல்—இந்தியத்தியலும் - இந்தியவயப்பட்டுநடக்கும் —
 நெஞ்சம் - மனம் — இலாமையினுன்றோ - அப்போதில்லாமையினுல்
 லவா—பயிலும் - சொல்லப்பட்ட — நெஞ்சம் - மனம் — பரந்து - பலவா
 ராகப்பரவி—திரிதருஞ்செயலில் - அலைந்துதிரியுஞ்செயலில் — சுகம் - சுக
 மென்பது — சிறிதுமில்லை - தினைத்துணையுமில்லை. எ - று, எனவே
 எங்கேமனமில்லையோ அங்கேசுகமெனப்பெற்றும், பெறவே சுகலத்திது

மயங்காது வஸ்துசோதனைப்படியுந்நெறிநிற்கில் மனமென்பதின் திக்கலங்
காநிலைவாய்க்கும்; வாய்க்கில் துக்க நிவிர்த்தியுந்தடையற்றவானந்தமும்மா
மெனக்கண்டாம். (௬)

மனமொ ருத்தன் வசப்படு மேலவன்
பினைவ ருத்தும் பிறப்பை யடைந்திடான்
மனமொ ருத்தன் வசப்படா தோடுமேல்
நனிபி றப்பிடை நாளுஞ் சுழலுமே.

(இ - ள்.) மனம் - மனமானது — ஒருத்தன்வசப்படுமேல் - ஒருவன்
சொன்னவாறு கேட்கப்படுமாயின் — அவன் - அந்தமனத்தையடக்கிய
வன் — பினை - பின்னும் — வருத்தும்பிறப்பை - வருத்தப்படுத்தும்பிறவி
யை—அடைந்திடான் - அடையான்—மனம் - அந்தமனமானது — ஒருத்
தன்வசப்படாது - ஒருவன்வசத்திலடங்கிநில்லாது — ஓடுமேல் - கண்ட
படியோடுமாயின் — நனிபிறப்பிடை - அளவிறந்தபிறப்பில் — நாளுஞ்சுழ
லும் - எப்போதுஞ்சுழன்றுகொண்டிருப்பன், எ - று, பிறப்பையடைந்
திடானென்றதனால் நனிபிறப்பிடை நாளுஞ்சுழலுவன் என்றார். (௧௦)

அறவி னைக்கு மரும்பொரு ளின்பொடு
பெறுவ தற்கும் பெருங்கல்வி கற்றுயர்
விறலி னுக்குநல் வீரந் தனக்குமொண்
பிறவி னுக்குந் துணைமன மென்பவே.

(இ - ள்.) அறவினைக்கும் - அறத்தின்வழிச்சேறற்கும் — அரும்பொ
ருள் - அரியதிரவியங்களையும்—இன்பொடு - சிற்றின்பத்தையும் — பெறு
வதற்கும் - அடைதற்கும்—பெருங்கல்விகற்று - மிக்ககல்விகற்று—உயர் -
மேம்பாட்டையும்—விறலினுக்கும் - வல்லமைக்கும் — நல்வீரந்தனக்கும் -
சுத்தவீரத்துக்கும் — ஒண்டுறவினுக்கும் - ஒள்ளியதுறவறத்திற்கும் —
துணை - துணையாநிற்பது — மனம் - மனமாகும் — என்ப - என்றறிநூர்
கூறுவார், எ - று, ஏ—அசை இன்பொடு—வேற்றுமை மயக்கம், (௧௧)

நூல்ல செய்து நரரை யுயர்த்தவும்
அல்ல செய்தங் களற்றிடை யாழ்ப்பவும்
வல்ல திருந்த மனமல தையனே
இல்லை யென்ன வியம்பு மறையெலாம்,

(இ - ள்.) நல்லசெய்து - நற்கருமங்களைச்செய்து — நாராயுயர்த்த
 ஆம் - மனிதநாயுயர்வுபடுத்தற்கும் — அல்லசெய்து - தீவினைகளைச்செய்து
 — அங்கு - மறுமையில்—அளற்றிடை - நரகத்தில்—ஆழ்ப்பவும் - ஆழ்த்து
 தற்கும்—வல்லது - வல்லமையுள்ளது — இந்தமனமலது - இந்தமனத்தை
 யன்றி—ஐயனே - ஐயா—இல்லையென்ன - வேறில்லையென்று—மறையெ
 லாம் - வேதங்களெல்லாம் — இயம்பும் - சொல்லும். ஏ - று. நல்ல
 அல்ல என்பன குறிப்புவினையாலனையும்பெயர், உயர்த்தவும் ஆழ்ப்பவும்
 என்பன நிகழ்காலவினையெச்சம். (கஉ)

நெஞ்சு மாதுமை நேசனை நண்ணுமேல்
 விஞ்சு பாதகங் கோடிவினைப்பினும்
 அஞ்சு றுனவ் னவ்வினை யாவையும்
 பஞ்சு தீயிடைப் பட்டென மாயுமே.

(இ - ள்.) நெஞ்சம் - மனம்—மாதுமைநேசனை - உமையவஞ்சுக்கன்ப
 னாகியபரமசிவனை — நண்ணுமேல் - அடையுமாயின் — விஞ்சு - மிக்க —
 பாதகங்கோடிவினைப்பினும் - அநேககோடி பாதகஞ்செய்யினும் — அஞ்
 சுறான் - பயப்படான் — அவன் - அவன்பாற்பட்ட — அவ்வினையாவை
 யும் - அந்தத்தீவினைகளனைத்தும் — பஞ்சு - பஞ்சானது — தீயிடைப்பட்
 டென - அக்கினியிலகப்பட்டாற்போல—மாயும் - நசிக்கும். ஏ - று, ஏ—
 அசை. வினைப்பினும் என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. யாவையும் என்ப
 திலும்மை முற்று. நெஞ்சம் மாதுமைநேசனைநண்ணுதல் தனக்காதார
 மாகப்பற்றுதலை. (கஉ)

மக்கண் மானிட ரென்று மனத்தினுள்
 மிக்க மேன்மை விளங்கின ரில்லெனில்
 பொக்க மேவும் பொறிகளோ ரைந்தினுல்
 ஒக்கு மாவினை யொத்துயர் வற்றிடார்.

(இ - ள்.) மக்கள் - மக்கட்பிறப்பில் — மானிடரென்று - மனிதத்தன்
 மையுடையவரென்று — மனத்தினுல் - மனத்தினுல் — மிக்கமேன்மை -
 மிக்கசிறப்போடு — விளங்கினரில்லெனில் - விளங்காதுநிற்பராயின்—
 பொக்கமேவும் - பாசங்களிற்செல்லுகின்ற — பொறிகளோரைந்தினுல் -
 ஐம்பொறிகளினாலும்—ஒக்குமாவினை - ஒத்திருக்குமிருகங்களை — ஒத்து -
 அருந்தல்பொருந்தல்களாலொத்து — உயர்வுற்றிடார் - மேலாயநிலையை

யடையார், எ - று. மக்கட்பிறவியின் மானிடரென்பார் ஐயந்திரிபறத் தன்னைத்தானுணர்ந்தனானியரை. மக்களிற்றேவர் சித்தர்கள், மக்களில் விலங்கு ஏனையமானிடர். “புருடராய்ச்செனனமதெடுத்தபேர் மெய்ஞ் ஞானபோதத்தையறிவதொன்று” என்பதனானும் “பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லையறிவறிந்தமக்கட்பேறல்லபிற” என்பதனானுங்காண்க. தன்னைத்தானுணராவிடத்து ஏனையமிருகாதிகளைப்போல் ஐயறிவிருப்பினும் பயனின்றென்பார இங்ஙனங்கூறினாரென்க. மக்களென்பதில் ஏழாவது தொகுக்கப்பட்டது. மக்களிலெழுவதைத் தோற்றநிலையெய்தல் வேரென் றுலன்மையின் மனத்தினுலென்றார். மிக்கவெனவடைகொடுத்ததாலும் விளங்குதலென்னுஞ் சிறப்பிந்ததாலும் ஞானியரென்றும். மக்கள் தத்த மனத்தினால் மானிடரென விளங்காதுநிற்பராயின் ஏனைய ஐயறிவுயிரோ டொத்து உயர்வுற்றிடாரெனக்கூட்டி முடிக்க. (கசு)

கெடுக்க வல்லதுங் கெட்டவர் தங்களை

எடுக்க வல்லது மிம்மன மென்றதை

அடக்க வல்லவ னைய பவக்கடல்

கடக்க வல்லவ னுவன் கடிதரோ.

(இ - ள்.) கெடுக்கவல்லதும் - தலையெடுத்தோரைக்கெடுக்கவல்லதும் — கெட்டவாதங்களை - அங்ஙனங்கேடுற்றவர்களை — எடுக்கவல்லதும் - தலையெடுக்கச்செய்யவல்லதும் — இம்மனமென்றதை - இந்தமனமேயெ ன்று அம்மனத்தை — அடக்கவல்லவன் - தன்வயப்படுத்தற்குவலியுடையோன் — ஐய - ஐயனே — பவக்கடல்கடக்க - சனனசாகரத்தைக்கடக்க — கடிது - விரைவில் — வல்லவனுவன் - வலியுடையோனுவன். எ - று. அரோ—அசை. மனம் இருவினைக்குடன்படலைக் கெடுக்கவல்லதெனவும் மனமிருவினையொப்புக்குடன்படலை எடுக்கவல்லதெனவும் பொருள்கொ ள்க. இவ்விருவினைப்புடைபெயர்ச்சியின்பயன் இம்மனமுடையோனுக்கா தலின் இம்மனமென்பதையடக்கவல்லவன் பவக்கடல்கடக்கவல்லவனென் றார். ஒருவன் மனத்தின்வழித்தன்னைநடத்தின் இருவினைக்குள்ளாகவும் தன்வழிமனத்தையநடத்தின் இருவினையொப்புக்குள்ளாகவும் ஆவன். உம் மையிரண்டும் என். (கரு)

ஆயின் மிக்கோ ரரிய செயலெலா

நேய மிக்க மனத்தை நிறுத்தல்காண்

வாயு நிற்க மனமு முடனிற்கும்
தோய நிற்குறி நிற்குந் துரும்புமே.

(இ - ள்.) ஆயின் - தாயைப்போல — மிக்கோர் - சீவகாருண்யத்தின் மிக்கசத்துக்களது — அரியசெயலெலாம் - செய்தற்கரிய செயல்களெல்லாம் — நேயமிக்க - நேயமிக்குற்ற — மனத்தை நிறுத்தல்கான் - மனத்தையசைவம் நிறுத்துதற்காகும் — (ஆதலின்) வாயுநிற்க - உசவாசமுதலியவை ஸ்தம்பிக்க — மனமுமுடனிற்கும் - மனமுமொருங்கே நின்றாவிடம் — தோயநிற்குறில் - ஓடும்நீர் நின்றாவின் — நிற்குந்துரும்பும் - அதன்மே லுள்ளதிரணமும் திரியாது நிற்கும். எ - று. ஏ — அசை. அரியசெயலாவன - இயமமுதலியவைகளை. பிரியத்திற்கேயங்காந்து நின்றலின் நேயமிக்கமன மென்றார். வாயுநிற்க மனமுமுடனிற்குமென்றதனால் யோகானுஷ்டான மென்பபெற்றும். (கசு)

ஓடு மாவை நிறுத்துறி னுள்ளுறக்
கோடும் வாய்க்க லினத்தினைக் கொள்ளுவார்
நீடு மாமன நிற்க நிறுத்துறில்
ஓடும் வாயுவை யுள்ளுற வீர்ப்பரால்.

(இ - ள்.) ஓடுமாவை - விரைவிலோடுங்குதிரையை — நிறுத்துறின் - — நிறுத்தக்கருதின் — உள்ளுறக்கோடும் - உள்ளேகொண்டிருக்கும் — வாய்க்கலினத்தினை - வாயிலுள்ளகடிவாளத்தை — கொள்ளுவார் - இழுப்பார் - (அதுபோல) நீடு - புலங்களில் ஓடுகின்ற — மாமனநிற்க - பெரிதானமனநிற்கும்படி — நிறுத்துறில் - நிறுத்தக்கருதில் — ஓடும்வாயுவை - ஓடித்திரியும் பிராணதிவாயுக்களை — உள்ளுறவீர்ப்பர் - உள்ளேபந்தனம் பண்ணுவர். எ - று. ஆல் — அசை. மனநிற்கவென்பது தன்வினை. நிறுத்துறிலென்பது பிறவினை. (கஎ)

அடுத்த நாடிக ளாங்கொரு மூன்றினும்
விடுத்து வாங்கியு மேவ நிறுத்தியும்
தடுத்தும் வாயுவைத் தன்வச மாக்கில்வாய்
மடுத்தி டாது மனமும் வசப்படும்.

(இ - ள்.) அடுத்த - பிறவிக்கியலாகவடுத்த — நாடிகளாங்கொருமூன்றினும் - நாடிகள்மூன்றையும் — விடுத்துவாங்கியும் - விட்டுவாங்கியும் — மேவநிறுத்தியும் - பொருந்தவசைவநிறுத்தியும் — தடுத்தும் - அதனிட்டத்

தின்வழி போகாதுதடுத்தும் — வாயுவை பிராணவாயுவை — தன்வசமாக்கில் - தன்வயப்படுத்தின் — வாய்மறுத்திடாது - முரணாது — மனமும்வசப்படும் - பதைப்பற்றுமனமும் தன்வயப்படும். எ - று. நாடிகள்மூன்றாவன:—இடைக்கலை பிங்கலை சுழிமுனைகலை. விடுத்தல், வாங்கல் நிறுத்தல், தடுத்தல் இவைசாதனங்களின்மேனின்றன. விடுத்து, வாங்கி, நிறுத்தித்தடுத்து வாயுவைத் தன்வயமாக்கில் மனம் வசப்படுமெனமுடிக்க. மனம் என்பதிலும்மை இறந்ததுதழீஇயது. மூன்றினும் என்பதிலும்மைமூன்று.)

ஒடும் பொன்னு முறவும் பகையுமோர்
கேடுஞ் செல்வமும் கீர்த்தியு நிர்த்தையும்
வீடுங் கானமும் வேறற நோக்குதல்
கூடுந் தன்மை கொளுமன நன்மனம்.

(இ - ள்.) ஒடும்பொன்னும் - ஓட்டையும் பொன்னையும் — உறவும் பகையும் - உறவையும் பகையையும் — ஓர்கேடுஞ்செல்வமும் - ஒப்பற்றவறுமையையுஞ் செல்வத்தையும் — கீர்த்தியு நிர்த்தையும் - கீர்த்தியையுமபகீர்த்தியையும் — வீடுங்கானமும் - வீட்டையும் காட்டையும் — வேறற நோக்குதல் - வேற்றுமையின்றிக்காண்டல் — கூடுந்தன்மை - இசையுந்தன்மையை — கொளுமனம் - ஏற்றுக்கொண்டமனமே — நன்மனம் - நல்லமனமெனப்படும். எ - று. உடன்பாடும் எதிர்மறையுமா நிற்குமியைகளில் பேதியாது நிற்குமனமே நல்லமனமெனப்படு மென்க. (கக)

மன்னு காம வெகுளி மயக்கமென்
றின்ன கூடி யெறிவளி முற்சுடர்
என்ன வாடு மியன்மனந் தீமனம்
தன்னை யாருந் தடுக்கத் தகாதரோ.

(இ - ள்.) மன்னு - நிலையுற்ற — காமவெகுளிமயக்கமென்று - காமவெகுளிமயக்கமெனக்கூறும் — இன்னகூடி - இன்னநிலைகளோடுகூடி — எறிவளிமுன் - அலைகாற்றின்முன்னின்ற—சுடரென்ன - தீபத்தைப்போல — ஆடும் - அலைந்துகொண்டிருக்கும்—இயல்மனம் - இயலினை யுடையமனமே—தீமனம் - தீயமனமெனப்படும் — தன்னை - இங்ஙனமாயமனத்தை — யாருந்தடுக்கத்தகாது - யாவராலும் தடுத்தற்கொண்ணாது. எ - று. அரோ—அசை. என்று—சொல்லெச்சம். இன்னகுறிப்புவினையாலையும் பெயர், என்ன உவமவுருபு. காமவெகுளி மயக்கமெனல் அவவாதமுறை.

மயக்கங் காமவெகுளியெனல் அத்தியாரோபமுறை. இன்னகூடி ஆடும்
இயல்மனம் தீமனமெனமுடிக்க- (உ0)

இறந்தி டாது மனபவ னங்கடாம்
செறிந்த வாயிற் சிவமய மாகுமால்
அறிந்து வாயுவை யங்ஙன மெய்தினோன்
இறந்தி டாத விலிங்கப் பிராணியாம்.

(இ - ள்.) மறிந்திடாது - மடங்காமல் — மனபவனங்கடாம் - மன
மும் பிராணதிவாயுக்களும் — செறிந்தவாயின் - அடங்கிவிடுமாயின் —
சிவமயமாகும் - சிவவடிவாகும்—அறிந்து - இன்னவாற்றித்து—வாயுவை -
பிராணதிவாயுக்களை — அங்ஙனமெய்தினோன் - அவ்வாறடக்கினோன் —
இறந்திடாத - என் னுந்நிதாது— இலிங்கப்பிராணியாம் - இலிங்கப்பிராணி
யாவன். எ - று. ஆல் — அசை. இலிங்கப்பிராணியாதல் இலிங்கவடிவா
விளங்கலை. எனவே மனம் பலவாச்சிதைந்துநிற்றலின் அவற்றையடக்கல்
சிவமயமாதலெனவும், பிராணபந்தனஞ்செய்யில் இலிங்கப்பிராணியாத
லெனவும் பொருளமையப்பெற்றும். (உக)

இன்ன வாறு பலவு மியம்பினான்
அன்னை போலுநம் மல்லம தேசிகள்
தன்னைநேர்தரு சைவம் வளர்க்குமோர்
மன்ன னாகும் வசவனை நோக்கியே.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இந்தப்பிரகாரம்—பலவும் - அந்தரங்கமான
பலவற்றையும் — இயம்பினான் - சொன்னான் — அன்னைபோலும் - தாய்
போலுமிருக்கின்ற — நம்மல்லமதேசிகள் - நமதல்லமனாகிய குருமூர்த்தி
—தன்னைநேர்தரு - தனக்குத்தானே யொத்திருக்கின்ற — சைவம்வளர்க்
கும்—வீரசைவத்தைவளர்க்கின்ற—ஒர்மன்னனாகும் - ஒப்பற்றவரசனாகிய
—வசவனைநோக்கி - வசவதேவனைப்பார்த்து. எ - று. ஏ—அசை. அல்லம
தேசிகள் வசவனைநோக்கி இன்னவாறு பலவுமியம்பினானெனக் கூட்டி
முடிக்க. (உஉ)

நின்னை நோக்கவு நின்னை யிறைஞ்சவும்
நின்னை வாழ்த்தவு நின்மொழி கேட்கவும்
என்ன மாதவ மெய்தின வோவெனப்
பன்னி நாதம் பணிந்தனன் நந்தியே.

(இ - ள்.) நின்னைநோக்கவும் - நின்னைத்தரிசிக்கவும்—நின்னையிறைஞ்சவும் - உன்னைவணங்கவும் — நின்னைவாழ்த்தவும் - உன்னைத்துதிக்கவும்—நின்மொழிகேட்கவும் - உனதரியவசனங்களைக் கேட்கவும்—என்னமாதவம் - என்னமகத்தான தவங்கள் — எய்தினவோ - செய்யக்கிடந்தனவோ — எனப்பன்னி - என்றுசொல்லி—நந்தி - வசவண்ணதேவன் — நாதன் - அல்லமதேவனை — பணிந்தனன் - வணங்கினன், எ - று, நந்தி பன்னி பணிந்தனன் எனமுடிக்க. ஏ—ஈற்றசை. (உரு)

சித்த ராமனுஞ் சென்ன வசவனும்
முத்த மருண் மாச்சன் முதலிய
பத்த ராகும் பலருமென் புன்றலை
வைத்த நாதன் மலரடி வாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) சித்தராமனும் - சித்தராமரென்பவரும் — சென்னவசவனும் - சென்னவசவரென்பவரும்—முத்தனும் - எல்லாஞ் செய்துமுடிந்தவனாகிய—மருண்மாச்சன்முதலிய - மருண்மாச்சன்முதலாகிய—பத்தராகும்பலரும் - அன்பர்களாகியபலரும் — என்புன்றலையைத்த - எனதுபுல்லியதலைமேல்வைத்த — நாதன் - அல்லமனது — மலரடி - தாமரைமலர் போன்றபாதங்களை — வாழ்த்தினார் - துதித்தார்கள். எ - று, பலரும் வாழ்த்தினாரெனமுடிக்க. (உச)

ஆன காலையி லல்லம னாகிய
ஞான வாரி நடந்துல கெங்கணும்
ஏனை மாதவர்க் கின்ப மளிக்குவல்
யானெ னுவுளத் தெண்ணின னென்பவே.

(இ - ள்.) ஆனகாலையில் - அவ்வாறானகாலத்தில் — அல்லமனாகிய - அல்லமனென்றுசொல்லப்பட்ட—ஞானவாரி - ஞானவெள்ளம்—உலகெங்கணுநடந்து - உலகமுழுவதும்போய் — ஏனைமாதவர்க்கு - மற்றையடியார் களுக்கு — யான் - நான் — இன்பமளிக்குவலென - பேரின்பந்தருவேனென்று—உளத்தெண்ணினன் - மனத்தினினைத்தனன் — என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று, ஏ—அசை. அல்லமனாகிய ஞானவாரி உருவகம்.

பதினேட்டாவது

சாதகாங்க கதி

முற்றிற்று.

ஆடகதி - கஅ - இ, விருத்தங்கள் - அஅரு.

உ

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வேறு.

வசவனை முதலா யுள்ள மாதவர் தமைய கன்று
பசுமதி தவழ்கு வட்டிப் பருப்பத மலையை நண்ணிக் [ன்
குசைசுகி மறையோர் போற்றும் கோரக்க னெனும்பேர்ச் சித்த
இசைவுற வுண்மை பெந்தை யியம்பிய வாறு சொல்வாம்.

(இ - ள்.) வசவனைமுதலாயுள்ள - வசவண்ணரையாதியாகப் பெற்
றுள்ள — மாதவர்தமையகன்று - மகத்தானபவத்தினரைவிட்டுநீங்கி —
பசுமதிதவழ் - மூன்றும்பிறைச் சந்திரன் றவழ்கின்ற — சுவமி - சிகரத்தை
யுடைய—பருப்பதமலையைநண்ணி - ஸ்ரீசயிலமாகிய மலையையடைந்த—
குசைசுகி - தருப்பையையெரிக்கின்ற — மறையோர்போற்றும் - பிராம
ணர்களாற் றுதிக்கப்பெற்ற — கோரக்கனெனும்பேர் - கோரக்கனென்
னும் பெயரையுடைய—சித்தன் - சித்துபுருஷன்—இசைவுற - ஐயமின்றி
யேற்க—உண்மை - உண்மைநிலையை—எந்தை - எமதுகர்த்தனாகிய அல்ல
மன் — இடம்பியவாறு - தெரிவித்தவண்ணம்— சொல்வாம் - யாமெடுத்த
துச்சொல்லுதும். எ - று. குசைசுகித் - யாகம்வளர்த்தல். எந்தை
அகன்று நண்ணி இயம்பியவாறு சொல்வாம் எனக்கூட்டி முடிக்க. பருப்
பதமலை—இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (க)

பொறிவழி செலாது நெஞ்சம் புனிதமாம் வகைபு கன்ற
நெறிமுறை வழாதி யற்றி நீவிர்நின் மின்கண் மிக்க
அறவரை யுலகிற் கண்டிங் கடைதுமென் றுண்டை யோர்கட்
கிறையவ னினிதி யம்பி யெழுந்துமின் னெனம றைந்தான்.

(இ - ள்.) பொறிவழிசெலாது - ஐம்பொறிநெறிப்படாது—நெஞ்சம்-
மனம்—புனிதமாம்வகை - பரிசுத்தமாதற் கியைந்தவகையை — புகன்ற -
சொல்லிய — நெறிமுறைவழாது - வேதவிதிக்கிடக்கணுறுது — இயற்றி -

திரிகரணமொத்துச்செய்து — நீவிர் - நீங்கள் — நின் மின்கள் - நில்லுங்
கள் — மிக்கஅறவரை - மேலாயநெறிச் செல்வோரை — உலகிற்கண்டு -
உலகத்திற்பார்த்து — இங்கடைதுமென்று - இங்கேவருவோமென்று —
ஆண்டையோர்கட்கு - அங்கிருந்த அன்பர்களுக்கு — இறையவன் - அல்ல
மன் — இனிதியம்பி - இனியமொழியைச்சொல்லி — எழுந்து - எழுந்தி
ருந்து— மின்னெனமறைந்தான் - மின்னலைப்போல மறைந்துவிட்டான்.
எ - று, மின்கள் என்பது வந்தார்களுன்றார்போல விசுவாசம் விசுவா
சுபெற்றது. இனிது—பண்படியாகப்பிழந்த பெயர். (உ)

கன்றின்வாய் முலையெ கிழ்த்துக் கறவையிட் டகன்ற தென்னச்
சென்றன னைய னென்று திசைதொறு நோக்கிமாழ்கி
வன்றழ லிழுது போல மனமுகக் கண்ணீர் மல்கி
நின்றனர் வசவ னாதி நிகரில்சற் பத்த ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) கன்றின்வாய் - கன்றின்வாயிலுள்ள — முலையெகிழ்த்து -
தனதுமுலையைத்தளர்த்தி—கறவை - பசுவானது—விட்டகன்றதென்ன -
தானின்றவிடம் விட்டகன்றதுபோல — சென்றனனையனென்று - அல்ல
மன்போய்விட்டானென்று — திசைதொறுநோக்கி - திக்குகள்தோறும்
பார்த்து—மாழ்கி - மயங்கி — வன்றழல் - கொடியஅக்கினியிற்பட்ட —
இழுதுபோல - வெண்ணெய்போல் — மனமுக - மனநெக்குருக — கண்
ணீர்மல்கி - கண்ணீர்பெருகி—வசவனாதி - வசவண்ணன்முதலாகிய—நிக
ரில் - ஒப்பில்லாத — சற்பத்தரெல்லாம் - உண்மையானவழியார்களனைவ
ரும் — நின்றனர் - அழுதுநின்றனர். எ - று, சற்பத்தரெல்லாம் நோக்கி
மாழ்கி கண்ணீர்மல்கி நின்றனரெனக்கூட்டி முடிக்க. (ங)

காணுத லொழிக நல்லார்க் காணினங் கவர்பா னட்புப்
பேணுத லொழிக பேணிற் பிரிவுற லொழிக வுற்றால்
மாணுயி ருடம்பில் வாழும் வாழ்க்கைபோ யொழிக வென்ன
ஊணிடு மொருதாய் நீத்த பார்ப்பென வுளங்கு லீல்தார்.

(இ - ள்.) காணுதலொழிகநல்லார் - நல்லோரைக்காணுதலை விட்டு
விடுக — காணின் - காணவிருப்புகின் — அங்கவர்பால் - அங்கேயவர்களிட
த்தில் — நட்புப்பேணுதலொழிக - விசுவாசம்வைத்தலை விட்டுவிடுக —
பேணில் - விசுவாசம்கொள்ளில் — பிரிவுறலொழிக - விட்டுநீங்குதலொ
ழிக—உற்றால் - பிரிவுறுதுகின்றால் — மாணுயிர் - மாட்சிமைப்பட்டவயிர்
—உடம்பில்வாழும்வாழ்க்கை - உடம்போடுகூடிவாழும்வாழ்க்கையினின்று

—போயொழிக - பற்றாமலொழிக—என்னு - என்றுசொல்லி — ஊணிடு
மொருதாய் - உணவைக்கொடுக்கு மொப்பற்றதாய் — நீத்தபார்ப்பென -
நீக்கிவிட்ட குஞ்சுகளைப்போல — உளங்குலைந்தார் - மனவருத்தமுற்றார்.
எ - று. மாணுயிருடம்பில்வாழும் வாழ்க்கைபோ யொழிதலாவது :—தாம
ரையிலேநீர்போலும் ஓட்டோடுபற்றப் புளிக்கனிபோலும் உடம்போடு
பற்றுகிருத்தலையென்க. எனவே, அறிவே யுடலாயிருத்தலெனப் பெற்
றும். (சு)

தண்டநா யகன்க ரத்திற் தம்பிரான் றன்னைக் கண்டு
பண்டுபோ லுவகை பூத்துப் பத்திசெய் தாங்கி ருந்தான்
தொண்டனா கியவி ராமன் சொன்னலா புரத்தி னெஞ்சில்
கொண்டவா ரியனோ டேகிக் கொடுவழி தப்பி நின்றான்.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் — கரத்தில் - தனதுள்ளங்
கையில்—தம்பிரான் றன்னைக்கண்டு - இஷ்டலிங்கத்தைக்கண்டு — பண்டு
போல் - முன்போலவே — உவகைபூத்து - மிக்கவன்புகொண்டு—பத்தி
செய்து - பூசித்து — ஆங்கிருந்தான் - அவ்விடத்திருந்தான் — தொண்
டனாகியவிராமன் - அல்லமனுக்குத் தொண்டனாயிருந்த சித்தராமன் —
சொன்னலாபுரத்தில் - சொன்னலாபுர மென்னும்பதியில் — நெஞ்சிற்
கொண்ட - மனத்திற்பதித்த — ஆரியனோடு - அல்லமதேவனோடு—ஏகி -
போய்—கொடுவழி - முன்தானின்ற கொடுவழிகளினின்றும் — தப்பிநின்
றான் - விலகித்தன்னிலையினின்றான். எ - று. நெஞ்சிற்கொண்ட வாரி
யனோடேகலாவது - அல்லமன்விளக்கிய விளக்கமாகநிற்பலையும், கொடு
வழிதப்பிநிற்பலாவது - இவ்விளக்கத்துக்குமுரணானது நிற்பலையுமெனக்
கொண்டாம். (ரு)

அல்லம னறைந்த மாற்ற மகங்கொடு பிறருந் தாஞ்செய்
நல்லன புரிந்து தத்த மிடந்தொறு நணுகி வாழ்ந்தார்
தொல்லைநல் வினையாற் றன்னைத் தொழப்பெறு மடியர் தம்பாற்
செல்லுவ னென்று சென்றோன் செயலினித் தெரிக்க லுற்றாம்.

(இ - ள்.) அல்லமனறைந்தமாற்றம் - அல்லமனுபதேசித்த வுயர்நிலை
மொழிகளை—அகங்கொடு - உளத்தில்விடாதுகொண்டு — பிறரும் - ஏனை
யோரும் — தாம்செய் - தாங்கள்செய்துகொண்டிருந்த—நல்லனபுரிந்து -
சற்கிரத்தியங்களைச்செய்து — தத்தமிடந்தொறுநணுகி - தங்கள் - தங்களி

டங்களிற்சென்று—வாழ்ந்தார்—வாழ்ந்திருந்தனர்—தொல்லைநல்வினையால்—
அனந்தசென்மங்களி லியற்றியநல்வினையினால் — தன்னைத்தொழப்பெ
றும் - தன்னைத்தொழுதற்கியைந்த—அடியார்தம்பால் - அடியார்களிடத்தில்
—செல்லுவனென்று - போகின்றேனென்று—சென்றோன்செயல் - சென்
றவல்லமனதுசெயலை—இனித்தெரிக்கலுற்றும் - இனித்தெரிவிக்கத் தொ
டங்குவாம். எ - று. நல்லன—குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (சு)

எரிபுரை தளிர்ந்த ளிர்ப்ப விளமரக் காவிற் றென்றல்
மருவுதல் போல வன்பர் மனமொடு கண்க ளிப்பத்
திருவுரு வொன்ற டைந்து சென்றவக் கருணை வள்ளல்
கருமுகி றவழ்ப ராரைப் பருப்பதங் கண்டு சென்றான்.

(இ - ள்.) எரிபுரை - அக்கினியையொத்த—தளிர்ந்தளிர்ப்ப - துளிர்
துளிர்க்கும்படியாக — இளமரக்காவில் - இளமையாகியமரங்கையுடைய
தோப்பில்— தென்றல்மருவுதல்போல - தென்றற்காற்றுவருதல்போல —
அன்பர் - அடியார்கள் — மனமொடுகண்களிப்ப - மனமுங்கண்ணங்களிக்
கும்படி — திருவுருவொன்றடைந்து - திருக்கோலமொன்றுகொண்டு —
சென்ற - அடியார்களிடத்திற்சென்ற— அக்கருணைவள்ளல் - கிருபாமூர்த்
தமாகிய அந்தவல்லமதேவன்—கருமுகிறவழ் - கரியமேகங்கள் தவழ்கின்ற
—பராரை - பருத்தவரையையுடைய — பருப்பதங்கண்டு சென்றான் -
ஸ்ரீசைலத்தைக்கண்டிசென்றனன். எ - று. கருணைவள்ளல் களிப்ப கண்டு
சென்றானெனக்கூட்டி முடிக்க. மனமொடுகண்களித்தலாவது - அகம்புற
மொத்துக்களித்தலை. (எ)

அல்லமன் கண்டு செல்லு மப்பருப் பதத்தின் மேன்மை
சொல்லுத லறியா ராகிச் சுரர்முனி வரர்க டம்முள்
வல்லவ ரெனவி ருக்கு மறிஞரு மயங்கி நிற்ப
புல்லறி வாண்மை கொண்டு புகலுவென் சிறிதஞ் சாமல்.

(இ - ள்.) அல்லமன்கண்டிசெல்லும் - அல்லமதேவன்சண்டுபோகின்ற
— அப்பருப்பதத்தின்மேன்மை - அந்த ஸ்ரீசைலத்தின் சிறப்பை—சொல்
லுதலறியாராகி - சொல்லத்தெரியாதவர்களாகி — சுரர்முனிவரர்கடம்
முள் - தேவர்களுக்குள்ளும்ரிஷிகளுக்குள்ளும் — வல்லவரெனவிருக்கும் -
வல்லவரெனப்பெயர் பெற்றிருக்கும்—அறிஞரும் - அறிவுடையோரும் —
மயங்கிநிற்ப - தோன்றாதுதியங்கிநிற்பார் — புல்லறிவாண்மைகொண்டு -

அற்பவறிவுகொண்டு—அஞ்சாமல் - பயப்படாமல் — புகலுவென்சிறிது - கொஞ்சஞ் சொல்லுவேன். எ - று. புல்லறிவாண்மைகொண்டென்பதனால் புகலுவன்சிறிதென்றார். அஞ்சாமலெனல் மூடச்செருக்கைவிளக்க நின்றது. (அ)

நாடொறு முதித்தொடுங்கு ஞாயிறு தனைச்சு மக்கும்
கோடுறு வரைகு ணக்குங் குடக்குமாய்த் திகைத்து நிற்பக்
கூடுதல் பிரித லின்றிக் குறைமதி தலைச்சேர்ந் தின்பம்
தாடரு கதிரைச் சென்னி தரிப்பதக் குன்ற மாதோ.

(இ - ன்.) நாடொறும் - தினந்தோறும் — உதித்தொடுங்குஞாயிறு - தோன்றிமறைகின்றஞரியன் — தனைச்சுமக்கும் - தன்னைச்சுமக்கின்ற — கோடுறுவரை - சிகரம்பொருந்தியமலையினையதென்றுணராமல் — குணக் குங்குடக்குமாய் - கிழக்குமேற்காக — திகைத்து நிற்ப - திகைத்துநிற்க — (இதனைக்கண்டு) கூடுதல்பிரிதலின்றி - அவனோடு கூடுதலும்பிரிதலுமில்லாமல்—அக்குன்றம் - அந்தநீர்சைலம்—குறைமதிதலைச்சேர்ந்து - மூன்றும் பிறையைச்சிரசில்வைத்து — இன்பம் - டேரீன்பத்தை — தாடரு - திருவடியால்தரப்பட்ட — கதிரை - ஞானஞரியனே—சென்னிதரிப்பது - சிரசில்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. எ - று. மாதா, ஓ—அசைகள். ஸ்ரீசைலமலையானது தனதுசிகரந்தெரியாது பூதஞரியன்திகைத்து நிற்பதைக் கண்டு இவனுக்கிடங்கொடாமல் ஞானஞரியனாகியசிவனுக்கிடம் கொடுத்த தென்பது கருத்து. அக்குன்றமெனலை வெள்ளியங்கிரியென்பாருமுளர். ()

பொன்னிற்குள் நெழுவாயாகப் பொருப்பள விறந்து நிற்பச்
சென்னிக்கட் டவழுவெண் டிங்கட் சிலாதரன் குழவி வெற்புத்
தன்னைக்கண் டவரை யென்னோர் தலைமிசை யேற்று மென்னென்
றின்னற்கட் படிந்தன் றேரவன் விறைமலை விளர்த்த தம்மா.

(இ - ன்.) பொன்னிற்குன்று - மேருபர்வதம் — எழுவாயாக - ஆதியாக—பொருப்பு - மலைகள் — அளவிறந்துநிற்ப - அளவில்லாமலிருக்க — சென்னிக்கண் - உச்சியில்—தவழ் - தவழ்கின்ற — வெண்டிங்கள் - வெண்மையான சந்திரனையுடைய — சிலாதரன் - சிலாதரனென்பவனுடைய — குழவिवெற்புதன்னை - குழந்தையாகிய ஸ்ரீசைலமலையை — கண்டவரை - தரிசித்தவரை—என்னோர் தலைமிசை - என்னுடைய தலைமேல்மாத்திரம் —

ஏற்றம் - சிவனேற்றுகின்றான். — என்னென்று - இஃதென்னவநியாய
மென்று — இன்னந்நட்படிந்தன்றோ - துன்பத்தின்மூழ்கியல்லவா —
அவ்விதைமலை - அந்தக்கலையங்கிரி — விளர்த்தது - வெள்ளையாயது.
எ - று. அம்மா—அசை, அல்லது வியப்புக்குறி. தரிசிக்கவந்தவர்களை
ஏனைய மலைகளிலேற்றாது என்றலைமேல் மாத்திரஞ்சிவ னேற்றுகின்ற
னென்றமுதமுது முகம்வெளுத்துப் போனதுபோலக் கலையங்கிரியினது
வெண்மைகாணப்படுகின்றதெனப் பொருள்கொள்க. இதுதற்குறிப்பேற்ற
வணி. சிலாதரன் மேருவை வில்லாகவுடைய சிவனென்பாருமுளர். (க0)

பரசிவ லிங்க மொன்று பருப்பதம் போற்ற ரிப்பத்
துரிசற வடைந்தே னில்லை யென்னுமச் சோகத் தியால்
உருகுறு மமையத் தோடி யொருமலை குழைத்தா னன்றிக்
குருகமர் தளிரி யற்குக் குழைந்தவன் குழைக்குமோதான்.

(இ - ள்.) பரசிவலிங்கம் - பரசிவலிங்கத்தோடு — ஒன்று - பொருந்
திய—பருப்பதம்போல் - ஸ்ரீசைலம்போல — தரிப்ப - அவ்வினிக்கத்தை
யான்தரித்துக்கொள்ள—துரிசற - குழந்தை — அடைந்தேனில்லை - அந்
தப்பாக்கியத்தையானடைந்தேனில்லை — என்னும் - என்றுவருத்தப்படும்
—அச்சோகத்தியால் - அந்தச்சோகமென்னுமக்கினியால் — உருகுறும
மையத்து - நெக்குருகிநிற்குஞ்சமயத்தில் — ஒடி - விரைவிலோடி — ஒரு
மலைகுழைத்தானன்றி - மேருவாகியமலையை வில்லாகவனைத்தானல்லாமல்
—குருகமர் - வளையலணிந்த — தளிரியற்கு - தளிர்போன்றமெல்லியதன்
மையுள்ளவுமையவருக்கு — குழைந்தவன் - மனங்குழைந்துபோனசிவன்
—குழைக்குமோ - என்னவளைப்பனோ. எ - று. தான்—அசை, கலை
மலை யானது இங்ஙனஞ்சொல்லுவதுபோலக் காணுந்தோற்றத்தெனக்
காட்டக்குறிப்பித்தாரென்க. உமையவருக்குப் பரமன்மனக்குழைந்த
தாவது—இராவணன் கலையங்கிரியை யெடுப்பானசைக்க வதனாலுமை
யவன் வெருவி மனங்குழைய அதற்குச்சகியாமற் பரமன் இராவணனை
நிலத்திலிறுக்கச் செய்தவிதமென்க. குழைக்குமோவென்பதில் ஓகாரம்
எதிர்மறை. தளிரியல் — உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொ
ழித்தொகை. உருகுறுமமையம் - வளைத்தற்கியைந்தபருவம். (கக)

பொருப்பிறை மகனா னெற்குப் பொருந்துறு தீச னுமம்
நெருப்பனை யான்சார்ந் தாங்கு நிகழ்தொடர் மொழியி னன்றிப்

பருப்பத மெனவே கூறப் படுமிது வென்னு நாணல்
திரைப்பொலி கடலிற் சென்று வீழ்ந்தது சிலம்பொன் றம்மா.

(இ - ள்.) பொருப்பிறை - மலைகளுக்குத்தலைமையாகியமேருவின்—
மகனான் - புத்திரன்யான்—எற்கு - எனக்கு — பொருந்துறாது - பொருப்
பென்னும் பெயர்வாய்க்காமல் — ஈசனும் - ஈசனென்னும்பெயர் —
நெருப்பனையான் - நெருப்புக்கொப்பாகியபரமசிவனைமாத்திரம் — சார்ந்
தாங்கு - சார்ந்ததுபோல — நிகழ் - வழங்குகின்ற — தொடர்மொழியி
னன்றி - தொடர்மொழியினுல்லாமல் — பருப்பதமெனவே - பர்வத
மென்றே — கூறப்படுமீ - யாவராலும்வழங்கப்படும் — இதுவென்னும் -
இந்த ஸ்ரீசைலமென்னும்—நாணல்- வெட்கத்தால்—திரைப்பொலி - அலைக
ணிறைந்த — கடலிற்சென்று - கடலிற்போய்—சிலம்பொன்று - மைநாக
மென்னுமோர்மலை — வீழ்ந்தது - வீழ்ந்துவிட்டது. ஏ - று. அம்மா—
அசை. மைநாகமென்னுமலை மேருவின்மகனாகிய எனக்குப் பருப்பத
மென்னும் பெயர்வராமல் கைலைமலை, விர்தமலை பொதியமலை என்றாற்
போல மைநாகமலை எனத்தொடர் மொழியினால் வந்தபெயருக்கு நாணத்
திற்கியாமல் கடலில்விழுந்ததாகக் கூறித்தாரென்க. இதுவு மேலையணி.
ஈசனும் பிரமன்முதலியோர்க்குப் பொதுவாயினும் பரமசிவனையே
சார்ந்தாற்போல, பர்வதமென்னுநாமம் எல்லாமலைக்குப்பொதுவாயினும்
ஸ்ரீசைலத்துக்கே சார்தலின் பருப்பதமெனவே கூறப்படு மெனத்தேற்றே
காரந்தந்தார். நெருப்பனையானெனல் செம்மை நிறங்காணமாக வு
யித்தது. (கஉ)

தன்னையோர் கையால் வீழப் பிலத்திடைத் தள்ளி வந்தோன்
சென்னியால் வணங்கி யேத்துஞ் சிலம்பினை விர்த மொக்கும்
என்னலா மென்ன லாமோ வினையறு பருப்ப தத்தைப்
பின்னுவார் திரையி லிட்டுப் பெயர்த்தபுன் மத்தோ வொக்கும்.

(இ - ள்.) தன்னை - தன்னை—ஓர்கையால் - ஓரேகையினால்—பிலத்தி
டைவீழ - பாதாளத்தில்தீழ — தள்ளிவந்தோன் - தள்ளிக்கொண்டுவந்த.
அகஸ்தியன் — சென்னியால் - தனதுசிரத்தினால் — வணங்கியேத்தும் -
வணங்கித்துதிக்கத்தக்க—சிலம்பினை - ஸ்ரீசைலமலையை — விர்தம் - விர்த
மலை—ஒக்குமென்னலாம் - தோற்றத்தாலொக்குமெனக்கூறலாம் — ஒக்கு
மென்னலாமோ - மகிமையாலொக்குமெனக்கூறலாமோ — இனையறு -
ஒப்பில்லாத — பருப்பதத்தை - ஸ்ரீசைலத்தை—பின்னு - பின்னிக்கொண்

டெழாநின்ற — வார் - நீண்ட — திரையிலிட்டு - அலைகளையுடைய சமுத் திரத்தின்போட்டு — பெயர்த்த - கடைந்த — புல் - அற்பமாகிய — மத் தோ - மந்தராகிரியாகியமத்தோ — ஒக்கும் - ஒப்பெனப்படும். எ - று.

இங்கே தன்னையென்றது விந்தமலையை. மத்தோவென்பதில் ஓகா ரம்வினா. கர்வங்கொண்டதால் அகத்தியனால் பிலத்திடைத்தள்ளப்பட்டது. விந்தமலையெனல் ஐதீகம். மத்துப்போன்றதை மத்தெனல் உவமையாகு பெயர். தள்ளிவந்தோன் அகத்தியனென்க. (கங்)

நகைமதிப் பிள்ளைபோல நரைத்தகூன் கிழவன் சென்றோர் முகைமலர்ச் சுனையின் மூழ்கி முருகுகொப் புளிக்குந் தோட்டுப் பகைமலர்க் குழன்மடந்தை பகர்ந்தவோ ராணை காத்து மகிழ்மனத் தன்ப னேபோல் வந்துமே லெழுவ னன்றே.

(இ - ள்.) நகை - பிரகாசம்பொருந்திய—மதிப்பிள்ளைபோல - மூன்றாம்பிறைபோல — நரைத்த - வெண்ணரைகொண்ட — கூன்கிழவன் - கூனையுடையவோர்கிழவன்—சென்று - போய்—முகை - மொட்டுகள் — மலர் - மலர்த்திருக்கின்ற — ஓர்சுனையில்மூழ்கி - ஒருசுனையினிடத்தில் முழுகி—முருகு - தேன் — கொப்புளிக்கும் - பொங்குகின்ற — தோடு - இதழ்களையுடைய—பகை - நீர்ப்பூக்குப்பகையாகிய — மலர் - புஷ்பங்களை யணிந்த—குழல் - கூந்தலையுடைய—மடந்தை - திருநீலகண்டனார்பத்தினியார்—பகர்ந்த - சொல்லிய—ஓராணைகாத்து—ஓராணையைவழுவாதுகாத்து —மகிழ் - களிக்கின்ற—மனத்து - மனத்தையுடைய — அன்பனேபோல் - திருநீலகண்டநாயனாரைப்போல --- வந்துமேலெழுவன் - வந்துமேலெழுந்திருப்பன். எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். இந்த ஸ்ரீசைலச்சுனையில் முழுகி எழுந்திருப்போன் திருநீலகண்டனைப்போல் குமாரப்பருவமெய்தவனெனவே, மலையின்மகிமையைச் சிறப்பித்ததாகக்கண்டாம். நாயகனோடு ஊடியபின் கூந்தலிலம்மலரையணியாமையால் பகைமலர்க் குழல்மடந்தை யென்றாலுமமையும். அன்பனெனலைத் திருநீலகண்டநாயனாரெனவும், மடந்தையெனலை அவர்பத்தினியாரெனவும் கொண்டது; புராணசம்மதம். பகர்ந்தவோராணையாவது - என்னைத்தொடாதை திருநீலகண்டமெனல். (கசு)

சுனைமலர் புதன்மென் போது செழும்புனற் பசுந்தாட் செந்தேனனைமலர் தமது தண்பூ நண்ணியிர்ங் கொடிகள் குண்டுச் சுனைமலர் விழிகள் போலத் தோன்றுமப் பராரைக் குன்றிற் புனைமலர் பலவும் காட்டும் புரிமுழன் மகளிர் போலும்.

(இ - ள்.) சினைமலர் - சினைமலர்களும்—மெல் - மிருதுவாகிய—புதல் போது - குத்தச் செடிமலர்களும் — செழும்புனல் - செழுமையாகிய நீரி லுள்ள—பசுந்தாள் - பசியதண்டையுடைய — செந்தேனை - சிவந்ததே னுள்ளனகின்ற — மலர் - நீர்ப்பூக்களும் — (இவற்றோடு) ஈர்க்கொழுகட மது - குளிர்ச்சிபொருந்திய பூக்கொழுகளுடைய—தண்பூ - குளிர்ந்தபுட் பங்களும்—நண்ணி - சேர்ந்து—குண்டு - ஆழமாகிய — சுனைமலர் - சுனை யிலுள்ளநீலோற்பலமலர்களும்—விழிகள்போலத்தோன்றும் - மாதர் கண் கள்போலத் தோன்றுகின்றன—பராரை - பருத்தவரையையுடைய—அக் குன்றின் - அந்த ஸ்ரீசைலமலையில் — புனை - தரிக்கத்தக்க—மலர்பலவும் - புட்பங்களனைத்தும்—காட்டும் - முடித்துக்காட்டுகின்ற —புரிசுழல் - சுரு ண்டகூந்தலையுடைய — மகளிர்போலும் - ஸ்திரீகளைப்போலத் தோற் றும், எ - று, அம்மலை பல்வகைமலர்களையுமுடைமையினால் மலர்களை யணிந்தமகளிர்போல் தோற்றுமெனவே, அம்மலையை வர்ணித்ததாகக் கொள்க. இதனால் தம்நாயகரைப்பிரியாதபோது தம்மையணிவது இயல் பாதலின் மலர்களையும் அணிந்துகொண்ட தென்பது. (கரு)

தூங்கிசை யருவி பாயத் தொனைக்கைவெண் கோட்டு ரற்கா லீரங்கவு ணெடுநல் யானே யேற்பவெந் தழல லாமற் றேங்குதண் புனன்மே னோக்கா தென்பது தீரச் சென்று பூங்குதிர்ப் பனிவெண் டிங்கள் போன்மெனத் திவலை செய்யும்.

(இ - ள்.) தூங்கிசை - தூங்கென்னுமிசையோடு—அருவிபாய - மலை யாறுகள்விழ — தொனைக்கை - தும்பிக்கையையும்—வெண்கோடு - வெண் னைத்தந்தங்களையும்—உழற்கால் - உரல்போன்றகால்களையும் — ஈர்க்கவுள் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கன்னத்தையுமுடைய—நெடுநல்யானை - நீண்டநல்ல காட்டானைகள் — ஏற்ப - அந்தநதியைக்கையினாலேந்த — வெந்தழலலா மல் - கொடிய அக்கினியையல்லாமல்—தேங்கு - தேங்கிநிற்கும் — தண்பு னல் - குளிர்ச்சிபொருந்தியசலம்—மேனோக்காது - மேற்செல்லாது—என் பது - என்கொள்ளுஞ் சித்தாந்தம்—தீர - பூர்வபட்சமாக — சென்று - மேற்சென்று—பூங்குதிர - அழகியகிரணங்களையுடைய சூரியனை — பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய — வெண்டிங்கள்போன்மென - பூரணச்சந்திரனைப் போன்றிருக்கின்றதென யாவருங்கூறும்படி — திவலைசெய்யும் - நீர்த்திவ லைகளைச்செய்யும், எ - று, மேலிருந்தொழுகும் மலையருவியை யானை கையினாலேந்த வந்தநீர் தருக்கசாத்நிரத்துக்குமாறாக மேற்சென்று திவலை

களாகச் சிதறுவதால் பூரணசந்திரனைப்போலுஞ் சூரியன் என்பதெதித்
துக்காட்டுவமையணி, தொனைக்கை யானைக்கன்றி யின்மையின் தும்பிக்கை
யென்றும், பாய ஏற்ப சென்று திவலைசெய்யுமெனக் கூட்டிமுடிக்க.(கசு)

விஞ்சைய ருளர்ந ரம்பின் வீணையா மெழுமின் னேசை
குஞ்சர மனைய வென்றிக் குன்றவர் புறத்தி லென்றுந்
தஞ்செவி மடுத்துக் கேட்பார் தனிநிலை யோக முற்று
ரஞ்செவி நிறைய வுள்ளே யரியயா ழோசை கேட்பார்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர் - வித்யாதரர்கள்—உளா - விரலினுற்றெறிக்கி
ன்ற — நரம்பின் - நரம்பினையுடைய — வீணையாழ் - பெரியவீணையிலும்
யாழிலுமிருந்து — எழும் - தொனிக்கின்ற — இன்னேசை - இனியவோ
சையை—குஞ்சரமனைய - யானை போன்ற —வென்றிக்குன்றவர் - வெற்றி
பொருந்தியமலைக்குறவர் — புறத்தில் - புறம்பினின்று — என்றும் - எப்
போதும்—தஞ்செவி - தமதுசெவிகளால் — மடுத்து - டருகல்போற்சாய்
த்து—கேட்பார் - இனிதாகக்கேட்பார்கள்—தனிநிலை - தனியாகநிலைத்தலை
யுடைய — யோகமுற்றார் - யோகத்தையுடையோர் —அஞ்செவிநிறைய -
செவிக்குணிறைய —உள்ளே - தமக்குள்ளும் — அரியயாழ் - அரியயாழ்
போன்ற — ஓசைகேட்பார் - ஓசைகளையினிதாகக் கேட்பார், எ - று,
குறவர்கள் விஞ்சையர் வீணையாழோசையையும் யோகிகள் தத்தமு
ளெழும் யோகத்தொனிகளையுங்கேட்பரெனவே, அங்குள்ளமகிமையைக்
காட்டப்பெற்றும், அகஞ்செவியெனல் அஞ்செவியென்றாயது விகாரம்,
வீணையாழ்—உவமைத்தொகை, (கஎ)

பீடுறு கருவி னேடு பெயரிய வில்லி னும்ப
ரோடுறு பசும்பொ னுற்செய் தோங்குறு சிகர மொன்று
நீடுறு சிலாத ரன்ற னெடுந்தவப் பிள்ளைக் குன்றின்
மோடுறு முடியின் மீது கவிழ்த்தபொன் முடியை யொக்கும்.

(இ-ள்.) பீடுறு - பெருமைபொருந்திய—கருவினேடு - கர்ப்பத்தோடு
—பெயரிய - பெயர்பெற்றிருக்கின்ற—இல்லின் - கிருகத்தின் —உம்பர் -
மேலே — ஓடுறு - உருகியோடத்தக்க — பசும்பொனுற்செய்து - பசிய
பொன்னுற்செய்யப்பட்டு—ஓங்குறு - மேலோங்கினின்ற—சிகரமொன்று-
ஓர்முடியானது — நீடுறு - மேலோங்கிய — சிலாதரன்றன் - சிலாதர
னென்பவனுடைய — நெடுந்தவம் - மிக்கதவத்தாற்செனித்த — பிள்ளைக்

குன்றின் - பிள்ளைக்குன்றென்னுஞ் ஸ்ரீசைலமலையின் —மோடுது - மேலாக
 வோங்கிய—முடியின்மீது - சிகரத்தின்மேல்—கவிழ்த்த - தரித்த—பொன்
 முடியை - பொன்னினுற்செய்தமுடியை —ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும். எ-று.
 சிகரமொன்று முடியையொக்குமெனக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. கருவி
 னோடுபெயரிய இல்லென்பது கர்ப்பக்கிரகமெனப் பொருடரளித்தது.
 பெயரிய—குறிப்புப்பெயரெச்சம். (கஅ)

செங்கதி ரவனெ முந்த திவாவிடைக் குடம்பை தெற்றிப்
 பொங்கொளி மரத்திற் சீர்சால் புள்ளினம் பொறையு யிர்த்துக்
 கங்குலி னடைகி டப்பக் கருதிவந் ததனைக் கண்டு
 வெங்கனல் கொளுந்திற் றென்று மீமிசைச் சுழன்றி ரங்கும்.

(இ - ள்.) செங்கதிரவன் - சூரியன் — எழுந்த - தோன்றிய—திவா
 விடை - பகற்காலத்தில்—குடம்பைதெற்றி - கூன்மடைபின்னி — பொங்
 கொளிமரத்தில் - சோதிமரத்தில் — சீர்சால் - சிறப்பமைந்த — புள்ளி
 னம் - பட்சிக்கூட்டங்கள் — பொறையுயிர்த்து - முட்டையிட்டி - கங்கு
 லின் - இராக்காலத்தில் — அடைகிடப்ப - அவயங்காக்க — கருதிவந்து -
 நினைத்துவந்து—அதனைக்கண்டு - அம்மரத்தைக்கண்டு — வெங்கனல்கொ
 ளுந்திற்றென்று - தீப்பற்றிக்கொண்டதென்று—மீமிசை - மேலே — சுழ
 ன்று - வட்டமிட்டு—இரங்கும் - விசைமுறும். எ - று. சோதிமரமெனத்
 தெரியாது அம்மரத்தில் புள்ளினம், பகலிற் குடம்பைதெற்றி பொறை
 யுயிர்த்து இரவில் அடைகிடக்க வந்துழி, அம்மரம் நெருப்புப்பற்றியது
 போற்காண்டலின், வெருவி மீமிசைச் சுழன்றிரங்கு மெனக்கூட்டிப்
 பொருள்கொள்க. சோதிமரமெனல் - லாவகை ஒளியுள்ளமரம். தானே
 பற்றியெரிவதாகக்காண்டலின் வெங்கனல் கொளுந்திற்று எனத் தன்வினை
 யாக்கியதென்க. (கக)

நறுமலர்க் குழன்வெண் முத்த நகைமலை மடந்தை மிக்க
 அறம்வளர்ப் பதற்கு நெற்சிற் றாவிரு நாழி யென்று
 கறைமிடற் றிறைய ளப்ப வொருபெருங் கருவி தானிவ்
 வெறிமலர்க் குடுமிக் குன்றின் வேய்களு ளொன்றிற் பெற்றாள்.

(இ - ள்.) நறுமலர் - மணமுள்ளமலர்களையணிந்த—குழல் - கூந்தலை
 யும்—வெண் முத்தம் - வெண்மையாகியமுத்தையொத்த—நகை - பற்களை
 யுமுடைய—மலை - பாவதாராஜனுடைய—மடந்தை - மகளாகியஉமையவள்

—மிக்கவம்வளப்பதற்கு—மேலாகியமுப்பத்திரண்டம்வளப்பதற்கு—
 நெல் - நெல்லை — கறைமிடற்று - விஷந்தங்கிய கண்டதையுடைய —
 இறை - பரமசிவன் — அளப்ப - அளப்பதற்கு — இருநாழி - இரண்டு
 படி — சிற்றளவென்று - குறைந்தவளவினதென்று — ஒருபெரும் கருவி
 தான் - ஒருபெரியபடியாக — இ - இந்த—வெறி - வாசனைபொருந்திய—
 மலர் - புட்பங்கணிதாந்த—குடுமி - சிகரத்தையுடைய—குன்றின் - மலை
 யிலுள்ள—வேய்களுள் - மூங்கில்களுள்—ஒன்றில் - ஒருமரத்தில் — பெற்
 றாள் - அடைந்தாள். எ - று. உமையவள் அம்வளாக்கப் படி சிறிய
 தென்று இந்தச் ஸ்ரீசைலமலையில் ஒரு பெரிய மூங்கிற்படி சம்பாதித்தாள்
 எனப்பொருள் கொள்க. (உப)

நெடியவன் குறுகியப்பா னின்றனாகை தொழுவம் வெற்பின்
 மிடியுடை யொருவன் விற்கும் விறகினைக் குறித்துச் சென்று
 வடியுடை நவியங்கொண்டேர் மரத்தினைத் துணித்த லோடும்
 படியுறு பசும்பொ னாகும் பரிசுகொண் டிவந்து செல்வான்.

(இ - ள்.) நெடியவன் - விஷணு—குறுகி - வந்து — அப்பா னின் னு -
 தூரத்தினின்—கைதொழுவம்வெற்பில் - வணங்கத்தக்கவந்தச் ஸ்ரீசைல
 மலையில் — மிடியுடைபொருவன் - ஒருதரித்திரன் — விற்கும்விறகினைக்
 குறித்து - விற்கின்றவிற்குக்காக — சென்று - போய் — வடியுடை - கூர்
 மையுடைய—நவியங்கொண்டு - கோடரியினால் — ஓர்மரத்தினைத் துணித்
 தலோடும் - ஒருமரத்தைவெட்டவும்—படியுறு - நல்லுருவமுள்ள—பசும்
 பொனாகும்பரிசுகொண்டு - பசும்பொன்ரையவிதத்தைக்கண்டு — வந்து -
 திரும்பிவந்து — செல்வான் - தனதுடத்திற்குப் போய்விடுவான். எ - று.
 மிடியுடையொருவன் சென்று நவியங்கொண்டு ஓர்மரத்தினைத் துணிக்கப்
 பசும்பொனாதலைக்கண்டு வந்துசெல்வானெனக் கூட்டிமுடிக்க. இதுவியப்
 புத்தற்குறிப்பணி. (உக)

கொண்டல்கண் முழயி னார்க்குங் கோதைவெள் ளருவி
 வெற்பில், வண்டுபாண் முரன்று மூசி மலத்தினைத் தூறு செந்
 தே, னுண்ணிகண் மியில்பூங் கொம்ப ருயர்மரத் திவர்ந்தி ராசி,
 நெண்ணிகண் டஞ்சி மந்தி நெருரேலென விழியு மன்றே.

(இ - ள்.) கொண்டல்கள் - மேகங்கள் — முழவினார்க்கும் - பேரிகை
 போற்சத்திக்கின்ற — கோதை - பூமலைபோலொழுகின்ற — வெள்ள
 ருவி - வெண்ணையானவாறுகளையுடைய — வெற்பில் - மலையில்—வண்டு -

வண்டிகள்—பாண்முரன்று - இராகம்பாடி - மூசி - மொய்த்து - மலர்
 திளைத்து - மலர்களைக்கிண்டி - ஊறு - அதனாலொழுகுகின்ற - செந்தே
 னுண்டு - சிவந்ததேனையுண்டு - கண்டியில் - உறங்குகின்ற - பூங்கொம்
 பர் - அழகியகிளைகையுடைய - உயர்மரத்து - உயர்ந்தவிருட்சத்தில் -
 மந்தி - பெண்குரங்கு—இவரந்து - ஏறி—இராகிடுண்டு - கர்க்கடகவிரா
 சியை—கண்டு - பார்த்து—அஞ்சி - பயந்து—ஞெரேலென - திடவென்று
 —இழியும் - இறங்கிவிடும். எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். மந்தி உயர்
 மரத்து இவரந்து கண்டு அஞ்சி இழியும் எனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க.

தீளிர்க்குள கிளைத்தேன் றேய்த்துத் தனதுவாய் கொடுக்
 குஞ் செய்கை, பளிக்கறை யதனுட் கண்டு பரிந்துவே றென்றி
 னுக்கிங், களித்ததென் றுளம யங்கி யரும்பிடி யொருகூர்ங்
 கோட்டுக், களிற்றினை முனிந்து செல்லுங் கம்பலை யுடைத்தக்
 குன்றம்.

(இ - ள்.) தளிர்க்குளகிளை - துளிராகியவுணவை—தேன்றேய்த்து -
 தேனிற்றேய்த்து - தனதுவாய்கொடுக்குஞ்செய்கை - தனதுவாயிற்
 கொடுக்குஞ்செயலை - அரும்பிடி - அரிதாகியபெண்யானை - பளிக்கறை
 யதனுள் - பளிங்குக்கண்ணாடியாலியற்றியவறைக்குள் - கண்டு - பார்த்து
 —பரிந்து - சகியாமையால்வருந்தி - வேறென்றினுக்கு - வேறோர்பெண்
 யானைக்கு—இங்களித்ததென்று - இங்கேகொடுத்ததென்று—உளமயங்கி-
 மனமருண்டு - கூர்ங்கோட்டு - கூர்மையானகொம்பையுடைய - ஒரு
 களிற்றினை - ஓராண்யானையை - முனிந்து - கோபித்து - செல்லும் -
 போகும்படியான - கம்பலையுடைத்து - ஆரவாரத்தையுடையது - அக்
 குன்றம் - அந்தபுரீசைலமலை. எ - று. தனக்கு ஆண்யானை கொடுக்கு
 முணவின்செயலைப்பளிக்கறையிற்றேற்றக்கண்டு பரிந்து மயங்கி முனிந்து
 செல்லும் கம்பலையுடைத்து அக்குன்றம் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க.()

நண்ணுறு மதியின் மாணப் பிடித்துநீ நல்கு கென்னு,
 வொண்ணுதன் மடந்தை வேண்ட வொருகுற மகன்கேட்
 டன்று, பெண்ணுரை கொண்டி ராமன் பிடிப்பதற் கெண்ணு
 மாபோ, லெண்ணில னிதற்கென் செய்வே னென்றுள நைந்து
 நிற்பான்.

(இ - ள்.) நண்ணுறுமதியின் - சந்திரனிடத்துள்ள—மாணப்பிடித்து
நீலங்குகென்னு - மாணப்பிடித்துகொடுவென்று—ஒண்ணுதல் - அழகிய
நெற்றியையுடைய — மடந்தைவேண்ட - ஓர்குறப்பெண்வேண்ட — ஒரு
குறமகன்கேட்டு - ஓர்குறவன்கேட்டு—அன்று - முற்காலத்தில் — பெண்
ணுகொண்டு - சீதையின்வார்த்தையைக்கேட்டு—இராமன் - இராமனு
னவன் — பிடிப்பதற் கெண்ணுமாபோல் - பிடிக்கவெண்ணங்கொண்டது
போல — எண்ணிலன் - பிடிக்கவெண்ணங் கொள்ளாதவனாய் — இதற்
கென்செய்வேனென்று - இந்தவிபரீதபுத்திக்கென் செய்வேனென்று —
உளகைத்து - மனம்வருந்தி—நிற்பான் - திகைத்துநிற்பான். எ - று. மதி
யின்மாணப்பிடித்துநல்கெனக்குறமகன்வேண்ட வதைக்கேட்ட குறமகன்
இராமனைப்போற் பதறிச்செல்லாது அவருக்குப் பிறிதுமொழி சொல்
லங்கிடமின் நித்திகைத்துநின்றனன்னப்பொருள்கொள்க. (உச)

மேருமந் தரமே யாதி வெற்பெலா மெனைவெ றுப்பச்
சாருமென் மாட்டே முக்கட் டம்பிரா னெனநி னைந்து
சேருமொன் னலரை யஞ்சிச் சிலம்பழு மாறு போல
வாரவெள் ளருவி பாயு மழகினை யுடைத்து மாதோ.

(இ - ள்.) மேருமந்தரமேயாதி - மேருகிரியுமந்தரகிரியுமுதலாகிய—
வெற்பெலாம் - மலைகளெல்லாம் — முக்கட்டம்பிரான் - மூன்றுகண்களை
யுடையபரமசிவன்—சாருமென்மாட்டேயென - என்னிடத்தேதங்கியிருக்
கிறானென்று—நினைந்து - நினைத்து — எனைவெறுப்பச்சேரும் - என்னை
வெறுக்கும்படிசாருவதால் — ஒன்னலரையஞ்சி - இங்ஙனமாயசுத்துருக்
கருக்கஞ்சி — சிலம்பழுமாறுபோல - ஸ்ரீசைலமழுவதுபோல — ஆர -
நிறைய — வெள் - வெண்மையாகிய—அருவிபாயும் - விடாதுமலையாறுக
ளொழுங்குகொண்டிருக்கும் — அழகினை யுடைத்து - அழகையுடையதாம்.
எ - று. மாதா, ஓ—அசைகள். ஸ்ரீசைலமானது விடாதொழுமருவிக
ளையுடையது எங்ஙனம்போல்வதெனின், யான்மாத்திரம் பரமசிவனையு
டையேனென்று மேருவாதிமலை என்னை வெறுப்பதால் அதற்குச்சகியே
னென்று அமுதல்போன்றுளதெனப்பொருள் கொள்க. (உரு)

இனையன வளமி குத்த வெந்திருச் சயிலந் தன்னை
யனையினு மினிய னெங்கோ னல்லமன் சென்று நண்ணித்
தனியுடல் சித்தி பெற்றுத் தருக்குமக் கோரக் கன்றா
னனியுள மகிழ்ந்தி ருக்கு நல்லிடந் தனைய டைந்தான்.

(இ - ள்.) இனையன் - இத்தன்மையனவாகிய — வளமிகுத்த - வளப்ப
மிகுத்த — எந்திருச்சைலந்தன்னை - அழகியவெமதுசைலமலையை — அனை
யினுமினியன் - தாயினுமிகப்பிரியமுள்ள — எங்கோனல்லமன் - எமது
கர்த்தனாகியவல்லமதேவன் — சென்றுநண்ணி - போய்ச்சேர்ந்து—தனி -
தனியாககின்று — உடல்சித்திபெற்று - காயசித்திபெற்று - தருக்கும் -
கொவித்துநின்ற — அக்கோரக்கன்றான் - அந்தக்கோரக்கனென்பவன் —
நனியுளமகிழ்த்திருக்கும் - மிகவும்மனமகிழ்த்திருக்கின்ற — நல்லிடந்தனை
யடைந்தான் - நல்ல இடத்தைக்கண்டு சோந்தான், எ - று, அல்லமன்
சென்று நண்ணி அடைந்தான் எனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க. (உசு)

அத்தனைர் வருதல் கண்ணுற் றப்பெருஞ் சித்தன் றன்னே
டொத்தவோர் சித்த னாக வுன்னுபு தனைவி யந்து
ரித்தனான் மலித்தா டாழா நின்றுகை குவித்து ஞான
சித்தநீ வருக வென்றோர் தவிசிடைச் சேர்த்திச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அத் தன் - அல்லமதேவன்—நேர்வருதல்கண்ணுற்று—நேரே
வருதலைப்பாத்து — அப்பெருஞ்சித்தன் - அந்தப்பெரியசித்தனென்
பவன்—என்னோடொத்த - தனக்கொப்பாகிய — ஓசித்தனாகவுன்னுபு -
ஒருசித்தனாகினைத்து—தனைவியந்து - தன்னைத்தானையதிகரித்து—நித்
தன் - ரித்தனாகியவல்லமனது—நான் - அன்றலர்த்த—மலர்த்தான் - தாம
ரைமல போன்றபாதங்களை — தாழாரின்று - வணங்கிநின்று — கைகு
வித்து - அஞ்சலிசெய்து — ஞானசித்த - ஞானசித்தனே — நீவருக
வென்று - நீயெழுந்தருளுகவென்று—ஓதவிசிடைச்சோத்தி - ஓராசனத்
திலுட்காரவைத்து — சொல்லான் - சொல்லுவான், எ - று, அப்பெருஞ்
சித்தன் கண்ணுற்று உன்னுபு வியந்து தாழாரின்று கைகுவித்து சேர்த்
திச்சொல்வானெனக்கூட்டிமுடிக்க. (உ௭)

வேறு,

இரவி வானவ னெழுந்தது மின்மெனக் கதாஅன்று
தெரிவ வாயின கண்களு மின்றுநின் சிறந்த
வரவு நானெதி ரின்றுபெற் றமையினின் வரவு
பொருவின் மாதவம் புரிந்திடார் க் கெளியதோ டுகலின்.

(இ - ள்.) இரவிவானவன் - சூரியன்வந்தானோவெனில் — எழுந்தது
நின்று - அவனெழுந்தவந்தது மில்லை — அதாஅன்று - அதுவுமன்றி—

(ஒருவேளைவந்தால்) தெரிவவாயின - பார்த்தற்கியைந்த கண்களேனு முண்டோவெனில் — கண்களுமெனக்கின்று - அங்நனமாயகண்களு மெனக்கில்லை — நின்சிறந்தவரவு - உனதுசிறந்தவருகையை — இன்று - இப்போது — எதிர் - பிரத்தியட்சத்தில் — நான்பெற்றமையின் - நான டைந்ததால் — நின்வரவு - உனதுவருகை — பொருவில் - ஒப்பில் லாத — மாதவம்புரிந்திடார்க்கு - மகத்தானதவஞ்செய்யாதார்க்கு — புகலில் - இதைப்பற்றிப்பேசமிடத்து — எளியதோ - எளிதில்வாய்க் குமோ. எ - று. சூரியோதயமின்றுதானென்றும் அதைக்காணப்பெற்ற கண்களுமின்றுதானென்று முரையொள்ளினுமமையும். உனதுவரவை நோக்குமிடத்தில் சூரியன் இவ்விடத்தெழுந்தனனெனில், அவன்வானத் திருப்பதால் வந்ததும் இன்றெனவும், ஒருவேளைவரின் பார்க்கும்படியான கண்களுமுண்டோவெனில் அவைகளுநமக்கின்றெனவும், காணப்படுவ தால் தோன்றுஞ் சிறந்தவரவெனவும், அந்தவரவு ஏனையோர்க்கெளி தன்றாமையின் நின்வரவுபொருவின் மாதவம் புரிந்திடார்க் கெளியதோ வெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. எனவே, உன்னைக்காணுமிடத்துச் சூரி யன் உதயமானதுபோற் காணப்படுவதாகப்பெற்றும். (உஅ)

மதலை யாகிய நற்குணஞ் சார்ந்துநல் வாய்மை
சிதைவி லாவடி யாரினஞ் சேர்ந்திடா தவன்கண்
ணுதலி னுளையுஞ் சேர்ந்திடா னென்பவெந் நூலு
முதலி லான்பெறு மூதியம் யாதுகொன் மொழியில்.

(இ - ள்.) மதலையாகிய - குழந்தைப்பருவத்துக்குரியதாகிய — நற்கு ணஞ்சார்ந்து - நற்குணங்களையடைந்து — நல்வாய்மை - நல்லவுண்மை — சிதைவிலா - மாறாத — அடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன் - அடியாரினத்தி லடைக்கலம்புகாதவன் — கண்ணுதலினுளையும் - பரமசிவனையும் — சேர்ந் திடான் - அடையான் — என்பவெந்நூலும் - என்றெந்தசாத்திரங்களுஞ் சொல்லுகின்றனவாம் — முதலிலான் - கையில் முதலில்லாதவன் — மொழி யில் - அவனைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்தில் — பெறுமூதியம் - அடையுமிலா பம் — யாதுகொல் - யாதானுமுளதோ. எ - று. இவ்வுபமானம் சிவ னடியார்களை அடைக்கலம் புகாவிடத்துச்சிவனைப்பூசித்தும் பயனின்றெ னக் காட்டற்கென்க. நன்கு தீதுபகுப்பின்மையின் மதலையாகியநற்கு ணஞ்சார்ந்தென்றார். மதலைப்பருவத்தையன்றி நற்குணம் வேறின்மையின் மதலையாகிய நற்குண மெனப்பட்டது. (உக)

ஒருவி ருந்தினர்க் குரைசெயு முகமனோ டொப்பக்
 குருப ரன்றனக் கினையன வின்மொழி கூறி
 வருபெ ருந்தகை யார்கொனீ யுரையென வாழ்த்தி
 யருளி னங்கட றனைவினாய் நின்றன னன்றே.

(இ - ள்.) ஒருவிருந்தினர்க்கு - வந்தவொருவிருந்தாளிக்கு — உரை
 செய்யும் - சொல்லவேண்டிய — முகமனோடொப்ப - உபசாரவார்த்தைக்
 கொப்பாக — குருபரன்றனக்கு - குருவாகியவல்லமதேவனுக்கு — இனையன - இத்தகையினவாகிய — இன்பமொழிகூறி - இனியவசனங்களைச்
 சொல்லி—வரு - இவ்விடத்தில்வந்த — பெருந்தகை - பெருந்தன்மையை
 யுடையோனே—யார்கொனீ - நீயார் — உரையென - சொல்லென்று —
 வாழ்த்தி - துதித்து — அருளினங்கடறனை - அழகியகருபாசமுத்திரமார்
 நின்றவல்லமனைப்பார்த்து—வினாய்நின்றனன் - வினாவிநின்றனன். எ-று.
 அன்று, ஏ—அசைநிலைகள். பெருந்தகை—அன்பொழித்தொகை. (௩௦)

செறிந்த மூலவாங்காரத்தின் வேறெனத் தீர்ந்திட்
 டிறந்தி டாதுதற் கண்டவ னென்னையுங் காண்பான்
 மறிந்து போமுடன் மானியை யுரைப்பதென் மதித்தென்
 மறிந்த ஞானிகள் வேறற வறிபவ னறைந்தான்.

(இ - ள்.) செறிந்த - அநாதிதொட்டுவிடாதுவந்த—மூலம் - பரவிர்த்
 தியின் மூலகாரணமானின்ற—ஆங்காரத்தின் - அகங்காரத்தினின்றும் —
 வேறென - விலட்சணமாயதென்று — தீர்ந்திட்டு - சோதனையாதிகளாற்
 நீர்வுசெயப்பெற்று — இறந்திடாது - யாதொன்றாங்கலங்காது — தற்
 கண்டவன் - தன்னேத்தரிசித்தவன் —என்னையுங்காண்பான் - அங்ஙனமே
 யென்னையும் வேறறக்காண்பான் — மறிந்துபோம் - நசித்துப்போதற்
 கியைந்த — உடன்மானியை - தேகாபிமானியை — மதித்து - ஓர்பொரு
 ளாகமதித்து — உரைப்பதென்னென்று - உரைப்பதற்குக்காரணமென்ன
 வென்று — அறிந்தஞானிகள் - உணர்ந்தஞானிகளை — வேறறவறிபவன் -
 தானாகவறியுமல்லமன் — அறைந்தான் - சொல்லினன். எ - று. என்
 னையும் என்பதிலும்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. தற்காண்டலா
 வது:— சிவத்தினது பிரதிபலனந்தானாகக்காண்டலை. அகங்காரந்தானன்
 மையின் மூலவாங்காரத்தின் வேறெனத்தீர்ந்திட்டிறந்தி டாதுதற்கண்ட
 வன் என்றார். மறிந்துபோமுடன்மானியை உரைப்பதென் மதித்தென்
 மது - இவனைக்குறிப்பில்வைதற்கென்க,
 (௩௧)

ஆதி நாதன தருளினும் குளிகையா திகளான்
மேதை யாமுடல் சித்திபெற் றவனென்றும் விளியா
னாத லாலது பெறுதவ னழியுமென் றறைந்தான்
பூத மேனியே தானெனப் பொருந்துபுந் தியினான்.

(இ - ள்.) ஆதிநாதனது - கடவுளினது — அருளினால் - கிருபையினாலும் — குளிகையாதிகளால் - குளிகைமுதலியவைகளாலும் — மேதையாமுடல் - மாமிசமயமாகியவுடலை — சித்திபெற்றவன் - காயசித்திபெற்றவன் — என்றும்விளியான் - எப்போதுமிறவான் — ஆதலால் - ஆகையால் — அதுபெறுதவன் - அந்தக்காயசித்திபெறுதவன் — அழியுமென்று - மரிப்பனென்று — அறைந்தான் - சொல்லினன் — (அவனாரெனில்) பூதமேனியே - பஞ்சபூதகாரியதேகத்தையே — தானெனப்பொருந்து - தானாகவழுந்திய — புந்தியினான் - விகற்பபுத்தியையுடையகோரக்கன். எ - று. எனவே, காயசித்தியையே மோட்சமெனக்கருதினானெனப்பெற்றும். (நஉ)

உடம்பு வாழ்தறான் வாழ்தலு மூன்பொதிந் தியற்று
முடம்பு சாதறான் சாதலு மாகவே யுரைத்தா
யுடம்பு தானுயி ரென்னநீ யுன்னினை போலு
முடம்பு வேறறி யாவுல காயத னொத்து.

(இ - ள்.) உடம்புவாழ்தறான் - உடம்பழிவின் நிவாழ்தல் — வாழ்தலும் - காயசித்திபெற்றவாழ்தலும் — ஊன்பொதிந்தியற்றும் - மாமிச நிறைந்திருக்கும்படிசெய்யும் — உடம்பு - தேகம் — சாதறான் - மரித்தல் — சாதலுமாகவே - காயசித்தியின் நிமிரித்தலுமாகவே — உரைத்தாய் - சொல்லினை — உடம்புதான் - உடம்பே — உயிரென்ன - உயிரென்று — நீயுன்னினைபோலும் - நீ நனைத்ததுபோற்காண்கின்றது — (இதுயாதுபோல்வதெனின்) உடம்புவேறறியா - தனக்குடம்புவேறென்றறியாத — உலகாயதொத்து - உலகாயதனுக்குச் சமானமாக. எ - று. நீ உடம்பே வுயிரென்றதனால் உலகாயதனுக்குவமையாயிற்று. (நக)

யாக்கை தானெனி லெனதுடம் பென்பதிங் கென்னை
போக்கு மடைபொன் முதலிய பொருளுளொன் றெனதென்
ருக்கு வார்தமி லதனையா னென்பவ ரைய
பார்க்கில் யாருளர் பகர்தியென் றல்லமன் பகர,

(இ - ள்.) யாக்கைதானெனில் - தேகமேதானெனப்படுமாயின் — இங்கு - இவ்வுலகத்தில் — எனதுடம்பென்பது - எனதுடலென்றுவழங்குவது—என்னை - என்னகாரணம் — போக்கும் - தன்னைவிட்டுநீக்கத்தக்க — ஆடைபொன்முதலிய - வஸ்திரம்பொன்முதலாகிய — பொருளுள் - பொருள்களுள் — ஒன்று - ஒருபொருளை — எனதென்று - என்னுடையதென்று — ஆக்குவார்தமில் - சுதந்தரித்துக்கொள்ளுபவர்களில்—அதனை - அப்பொருளை — யானென்பவர் - யானென்றுகூறத்தக்கவர் — ஐய — பார்க்கில் - தேடிப்பார்க்கில் — யாருளர் - யாரிருக்கின்றனர் — பகர்தியென்று - சொல்லுதியென்று — அல்லமன்பகர - அல்லமதேவன்வினவ. எ - று. எனதெனற்கியைந்த இருவகைக்கிழமைகள் யானெனற்கியையின், உடலும் தானெனற்கியையும், அங்ஙனமதுபவம் இல்லாமைக்கேதென்னை யென்றனென்க. ஒன்றினமுடித்தலென்பதனால் தற்கிழமைவருவித்தாம். என்னை, யாருளர் என்பனவிரண்டும் குறிப்புவினைமுற்று.

(௩௪)

யானினைந்தன னோடின நென்றியம் புதலாற்
முனெனப்படுகின்றதே தெனக்கது தன்னை
நீநிகழ்த்துக வென்றுகோ ரக்கனின் நியம்ப
ஞான நற்குரு பரளிது நவின்றன நயந்து.

(இ - ள்.) யானினைந்தனென்று - யானினைத்தேனென்றும்— ஐடினென்று - யானோடினென்றும் — இயம்புதலால் - எவருஞ்சொல்லுகின்றமையால் — (அப்போது) தானெனப்படுகின்றதேது - தானெனவழங்கப்படுகின்றதியாது — எனக்கதுதன்னை - எனக்கவ்வையத்தை— நீநிகழ்த்துகவென்று - நீதெளிக்கவேண்டுமென்று — கோரக்கனின்றியம்ப - கோரக்கனின்றுவினவ — ஞானநற்குருபரன் - அதற்குஞானதேசிகனாகியவல்லமன் — நயந்து - விரும்பி — இதுநவின்றனன் - இதனைச் சொல்லினன். எ - று. நினைத்தல் கரணமும், ஓடுதல் தேகமுமேனும், சினைவினைசினையொடு முதலொடுஞ் செறியுமென்னும்விதியால், யானினைந்தனன், யானோடினன் எனவழங்கல் அத்தியாசமெனக் குறிப்பிக்கச்சான்றோர் வழங்கிவருவதை யிவனுணராமல் இங்ஙனங்கேட்டனென்க. என்றெனலை இருவயினுமொட்டிக.

(௩௫)

நானினைந்தன நொனல்கர ணத்தினை நண்ணு
மான தன்மையா லுடல்பொறி கரணங்க ளனைத்து

நானெ னும்படி வரும்வரத் தான்பல் வதனூ
நீந வின்றதத் தியாசமென் றறிகென நிகழ்த்த.

(இ - ள்.) நானினைந்தனனெனல் - நானினைத்தேனெனக்கூறுதல் —
கரணத்தினை - அந்தக்கரணப்படைபெயர்ச்சியில் — நண்ணும் - பொருந்
தும்— ஆனதன்மையால் - ஆகிவழங்குந்தன்மையால்—உடல் - தேகமும்—
பொறி - ஐம்பொறியும் — கரணங்கள் - அந்தக்கரணங்களுமாகிய —
அனைத்தும் - இவையாவும் — நானெனும்படிவரும் - நானென்றுகூறும்
படிவழங்கிவரும்—வர - அங்ஙனம்வழங்கிவர — தான் - தானென்பது—
பல் - பலவாக்ககானும் — அதனூல் - அக்காரணத்தால் — நீ நவின்றது -
நீசொல்லியது—அத்தியாசமென்று - கற்பனையென்று—அறிகென - அறி
யக்கடவாயென்று — நிகழ்த்த - அல்லமன்கூற. எ - று. நானினைந்தன
னெனல் கரணத்தினைநண்ணுமெனவே, யானோமுனனெனல் உடலிலும்,
யான்பார்த்தனனெனல் பொறியிலும், யானினைந்தனனெனல் கரணத்தி
லும், நண்ணுமெனற்கையமின்றென்பார் ; அனைத்துந் தானெனும்படிவரு
மெனவும், அனைத்துந்தானன்றேனும் தான்பலவாகவழங்கிவருதல்பற்றித்
தான்பல்வெனவும், இங்ஙனம்வழங்கிவருவது ஒன்றின்புடைபெயர்ச்சி
யொன்றுக்காதலால் அத்தியாசமெனவுங் கூறியதாகக்கண்டாம். அத்தி
யாசமெனப்பொதுப்படக்கூறிலும், உடல் பொறி கரண மென்றதனூல்
மித்தையாத்தியாசம், இதரத்தியாசம், இதராதரத்தியாசம் எனக்
கொண்டாம். தூலகுக்கும் காரணங்களாகிய வுபாதித்திரியங்களே அத்தி
யாசமாயவிடத்து அவற்றின் புடைபெயர்ச்சிகள் யாதாகவேண்டும், வேறு
கூறற்கிடமின்மையின் அத்தியாசமென்னல்பொருந்தும். இதனைமுப
பார் அவிவேகியர், தன்னிலக்கணங்கல்லாமையின். (நசு)

ஒழியு மென்னுயி ரெனுமிடத் தவ்வுயி ரொழிய
மொழிய வேறுமோ ருயிருள தோவிதை மொழிநீ
பழியி னல்லருட் குன்றமே யென்றவன் பகரச்
செழிய மென்மலர்ப் பதத்தெமை யாள்பவன் செப்பும்.

(இ-ள்.) ஒழியுமென்னுயிர் - என்னுயிர்நீங்கும்—எனுமிடத்து - என்று
கூறுமிடத்து — அவ்வுயிரொழிய - அவ்வுயிரையன்றி — மொழிய - அங்
கனங்கூறுதற்கு — வேறுமோருயிர் - வேறோருயிரும் — உளதோ -
உண்டோ—இதைமொழிநீ - இதையோர்ந்துசொல்லுதி—பழியில் - சூற்ற

மில்லாத—நல்லருட்குன்றமே - நல்லகிருபாமலைபோன்றவரே—என்றவன்
பகர - என்றுகோரக்கன்சொல்ல — செழிய - செழுமையாகிய—மெல் -
மிருதுவுபொருந்திய—மலர்ப்பதத்து - தாமரைமலர்போன்றதமதுதிருவடி
களால் — எமையான்பவன் - எம்மையடிமைகோடற்கியைந்த வல்லமன்
—செப்பும் - சொல்லுவன். எ - று. வழக்கத்தாலன்றி என்னுயிரெனம்
குச்சுத்தரன் வேறின்றெனக்கருதி இங்ஙனம் வினாவினனென்க. (௩௭)

உ யிரெ னும்பெய ரியங்குகாற் கியற்பெய ருரைப்பி

னயலு றுந்தனக் கப்பெய ராகுபே ராமென்

றியலு ணர்ந்தவ ரியம்புல ரென்றெமக் கிறைவன்

மயல றும்படி யுணர்ந்திஃ துரைத்தனன் மன்னே.

(இ - ள்.) உயிரெனும்பெயர் - உயிரென்றுசொல்லப் பட்டபெயர் —
இயங்குகாற்கு - துருத்திபோலியங்கும் பிராணவாயுவிற்கு — இயற்பெ
யர் - இயற்பெயராக—உரைப்பின் - சொன்னால்—அயலுறும் - இதனோடு
கலப்புறுதயலாகநிற்கும்—தனக்கு - பிரத்யேகாத்மாவாகிறதனக்கு—அப்
பெயர் - அந்தவியற்பெயர் — ஆகுபேராமென்று - ஆகுபேராவருமென்று
—இயலுணர்ந்தவர் - முத்தமிழுளியற்றமிழ்நன்குணர்ந்தோர் — இயம்புவ
ரென்று - சொல்லுவார்களென்று - எமக்கிறைவன் - நமக்குக்காரணசிரிய
னாகியவல்லமன்—மயலுறும்படி - ஒன்றையொன்றாக்கொள்ளும் பிராந்தி
தீரும்படி — உணர்ந்து - சிந்தித்து—இஃதுரைத்தனன் - இன்னுமிந்நிலை
யைச்சொல்லினன். எ - று. மன், ஒ—அசைகள். உலக ருவப்பவென்
னுமிடத்து இயற்பெயரும், உலக முவப்பவென்னுமிடத்து ஆகுபெயரு
மாய் நிற்கல்போல, உயிரென்னும்பெயர் பிராணவாயுவிற்கியற்பெயரா
யும் பிரத்யேகான்மாவிற்காபெயராயும் நிற்கலையுணர்பவர் ஏனையதமி
ழுணர்ந்தோரல்லராதலின், இயலுணர்ந்தவரியம்புவரென்றார். விசாரி
யாதுழி பிராணவாயுவிற்கும், விசாரித்தையந்தவிந்துழி ஆன்மாவாகிற
சுத்தசைதன்யத்திற்குமாகச்சேறலின், உயிரெனலை இயற்பெயரெனவும்
ஆகுபெயரெனவுங் கூறினார். அயலிலக்கணத்தில் சொல்லாற்றலும் தன்
னிலக்கணத்தில் ஞானகதப்பிரத்யட்சவாற்றலும் இன்றியக்கண் இக்கவி
யின்கருத்துப்புலப்படாதென்பது திண்ணமென்க. ஆகுபெயர் குறிப்பிற்
பொருளுணர்த்தவது, இயற்பெயர் அங்ஙனமின்றிப் பொருளுணர்த்தவ
தென்க. காலெனல் இங்கே பிராணவாயுவை. (௩௮)

தன்னைச் சச்சிதா நந்தமென் றருமறை சாற்ற

மின்னிற் கெட்டிடுந் தசைநினை மென்புதோன் மேய்ந்த

வின்னற் பொய்க்குடி லாகிய வுடம்பினை யானென்
றுன்னிக் கெட்டனை யென்கொனீ யென்றினு மியம்பும்.

(இ - ள்.) தன்னை - ஆன்மாவாகிறதன்னை — சச்சிதானந்தமென்று -
சச்சிதானந்தஸ்வரூபமென்று — அருமறைசாற்ற - அரியவேதங்கள்கூறு
ரிற் — மின்னிற்கெட்டிடும் - மின்னல்போற்றோன் திமறையும் — தசை-
மாமிசங்களாலும் — நிணம் - கொழுப்பினாலும் — என்பு - எலும்புகளா
லும்—தோல் - தோல்களாலும் — மேய்ந்த - இயைந்த—இன்னல் - துன்
பங்கட்கும்—பொய் - பொய்க்கும்—குடி லாகிய - வீடாகிய—உடம்பினை -
தூலவுடம்பை — யானென்றுன்னி - நானெனக்கருதி — கெட்டனைநீ -
நீகெட்டுவிட்டாய் — என்கொலென்று - இதென்னமடமையென்று —
இனுமியம்பும் - இன்னமுஞ்சொல்லுவன். எ - று. பொய்யென்றதனால்
அசத்தும், தசைநிணமென்புதோல்மேய்ந்தவென்றதனால் சடமும், இன்
னலென்பதனால் துக்கமும் எனப்பெற்றும். இவ்வடைகள் தேகத்துக்
கியையுமென்னுமிடத்தும் சச்சிதானந்தமென்னுமடைகள் தேகிக்கியையு
மென்னுமிடத்தும் முரண்யாது. உண்டெனில், தேகத்துக்கு முண்டா
யிருக்கவேண்டும். ஆதலின், அதுவழு. மின்னிற்கெட்டிடு முடம்பென்ற
தனால், அசத்தெனலேனேரேகாட்டுங் குறியெனலும் பொருந்தும். (நக)

வெருவுறப்படும் பிறவியை யொழித்துமெய் வீடு

மருவு தற்குளம் வைத்தவ னிம்மல வடிவைத்

தெருவி னிற்புனி தம்படா வொன்றனைத் தீண்டி

யருவ ருப்பவன் போலரு வருத்ததை யகற்றும்.

(இ - ள்.) வெருவுறப்படும் - யாவரும்பயப்படத்தகுந்த — பிறவியை
யொழித்து - பிறவிக்குக்காரணமாகியபிராந்தியையொழித்து— மெய்வீடு
ம்ருவுதற்கு - உண்மையாகியவீட்டையடைதற்கு — உளம்வைத்தவன் -
சிந்தைவைத்தவன் — இம்மலவடிவை - மலவடிவமானவந்தேகத்தை —
தெருவினில் - வீதியில் — புனிதம்படாவொன்றனை - புனிதத்திற்குடன்
படாத வமேத்தியத்தை—தீண்டி - மறதியினுற்றீண்டி — அருவருப்பவன்
போல் - அருவருப்புகொள்வான்போன்று—அருவருத்து—அதையகற்றும்—
அதனைநீக்கிக்கொள்வன். எ - று. அமேத்தியம் தனதுறுப்பிற்கிதுபடக்
கண்டோன் அதனையொழிக்குமளவும் மிக்க அருவருப்பினின்றகலான்.
அன்னோன் தனதுடலை மலமயமெனக்கண்டவிடத்து எங்கனஞ்சுகித்திருப்
பன். அதுபோல; நீ மலவுடலை யானெனச்சுகித்திருத்தல் எங்கனம்
பொருந்துமெனக்குறிப்பித்தாரென்க, (சு0)

மருந்து கொண்டுநோய் தீர்ப்பவர் போற்சிவ மருவி
யிருந்த விவ்வுடம் பினைப்பெரி யவர்விட வெண்ண
மருந்து கொண்டுநோ யோடுற மதிப்பவன் போல
யிருந்த விவ்வுடம் போடுற வெண்ணினை யென்னோ.

(இ - ள்.) மருந்துகொண்டு - அவித்தங்கொண்டு — நோய்தீர்ப்பவர்
போல் - நோயை நீக்கிக்கொள்ளுவார்போல — சிவமருவியிருந்த - சிவந்
தங்கியிருந்த — இவ்வுடம்பினை - இந்ததேகத்தை — பெரியவர் - பெரி
யோர்கள் — விட - விடுமபடி — எண்ண - எண்ணங்கொள்ள — மருந்து
கொண்டு - மருந்துபெற்றுக்கொண்டு—நோயோடுற - வியாதியோடுகூடி
யிருக்க — மதிப்பவன் போல - எண்ணங்கொள்பவன் போல — இருந்த -
உனக்குவாய்த்திருந்த — இவ்வுடம்போடுற - இம்மலவுடம்போடுகூடியி
ருக்க—எண்ணினை - எண்ணமுற்றனை—என்னோ - இஃதென்னமதியோ.
எ - று. மருந்து சிவம். நோய் உடம்பு. எனவே, சிவத்தி னிலையடைந்து
உடம்பாகாநிலையை விடுதியென்பது கருத்து. (சுக)

பிறந்த வாகமொன் றிறந்திடாப் பெருமையு முடைத்தோ
வெறிந்த வான்சிலை வீழ்ந்திடா திருப்பதிங் கில்லை
செறிந்த காரிய மென்பதென் றுயினுஞ் சிதையு
மிறந்தி டாதுகா ரணமெனப் படுமதே யென்றும்.

(இ - ள்.) பிறந்தவாகமொன்று - செனித்ததேகங்களிலொன்று —
இறந்திடாப்பெருமையும் - சாகாதபெருமையையும் — உடைத்தோ -
உடையதாகுமோ — வான் - ஆகாயத்தில் — எறிந்தசிலை - எறிந்தகல் —
வீழ்ந்திடாதிருப்பது - விழாதிருப்பது—இங்கு - இவ்வுலகத்தில்—இல்லை -
அனுபவமில்லை—செறிந்த - சோதனைஞாயங்களால்மிகச்செறிந்த —காரிய
மென்பது - காரியமெனப்படுவது—என்றாயினும் - என்றைக்காயினும்—
சிதையும் - நாசமுறும்—காரணமெனப்படுமதே - காரணமெனக்கியையப்
படுவதே—என்றும் - எப்போதும் — இறந்திடாது - நாசமுறாது. எ - று.
பிறப்பிற்குடன்படாத வாகமொன்றுளதேல் இறப்பிற்குடன்படாது. அங்
கனம் ஒன்றிலதே. இஃதன்றியும் பஞ்சபூதங்காரியமெனவும் அவற்றாலாய
வுட்காரணமெனவுங்கோடற்கு எங்ஙனம் ஞாயஞ்சோதனையேற்கும்.
ஆதலால், உட்காரியமெனவும், பூதங்காரணமெனவும், உடல் அழியுமெ
னவும் இதனாற்பூதமழியா தெனவுங்கருதிச்செறிந்தகாரியமென்ப தென்
றுயினுஞ்சிதையும், இறந்திடாது காரணமெனப்படுமதேயென்றும் எனக்

சூறினாரென்க, உடைத்தோவென்பதி லோகாரம் எதிர்மறை. எறிந்த வான்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதில் கில்லையென்றவுபமானம் பஞ்ச பூதகாரிய மாகப்பிரிதிபலித்தவுடல் பஞ்சபூதமாகாதிருப்ப திங்கில்லைஎனலை யுணர்த் தற்கு நின்றதென்க. (சஉ)

மருந்தி னாலுட னித்தமா மென்றுநீ வகுத்த
திருந்து வாழுநாட் பன்மைகொண் டன்றிவே நில்லை
பொருந்தி நீயுட லழிந்திடா தென்பது பொருந்தா
தருந்த வாவினி வீடுவேண் டென்றன னையன்.

(இ - ள்.) மருந்தினால் - காயசித்திக்குரியமருந்தினால்—உடனித்தமா மென்று - தேகத்துக்குறித்தியத்துவம்வாய்க்குமென்று —நீவகுத்தது - நீ யேற்படுத்திக்கொண்டது — இருந்து - உடலோடிருந்து — வாழுநாள் - வாழங்காலம்—பன்மைகொண்டன்றி - பலவென்னுமெண்ணிக்கைகொண் டன்றி—வேறில்லை - வேறென்னற்கேதில்லை —நீபொருந்தி - நீவுடலோடு சம்பந்தித்து — உடலழிந்திடாதென்பது - தேகநசிக்கமாட்டாதென்னு நின்கொள்கை—பொருந்தாது - ஞாயமுகத்திலுடன்படாது — (ஆதலின்) அருந்தவா - அரிய தவத்தையுடையகோரக்கரே — இனி - இனியாவது— வீடுவேண்டென்றான் - மோட்சமடையவிரும்புதி யென்றுசொல்லினன் —ஐயன் - அல்லமதேவன், எ - று, மருந்தினால் உடல்கித்தமெனவும் அதோடுகூடிவாழுநாள் பன்மையெனவும் கூறவே, மருந்தின்றியவிடத்து அரித்தமெனவும் வாணட்சின்மையெனவும் கொள்ளப்பெற்றும், உடல் நின்க்கன்னியமாதலின் அதன துரித்தியத்திற்கு நீகாத்திருத்தலேலாதென் பார் ; பொருந்திநீயுடலழிந்திடாதென்பது பொருந்தாதென்றார், உடலுக் கியற்கையன்றெனக்காட்ட நீவகுத்ததெனப்பட்டது. (சங)

ஏது சொல்லினு மென்னுட லழிவுறு தென்றும்
வாது செய்வதென் காட்சியா லுணர்த்துவன் வலியின்
ருதி நாதன தருளின லென்றுகோ ரக்கன்
நீதி லாவருள் வாரியோ டிரைத்திது செய்யும்.

(இ - ள்.) ஏதுசொல்லினும் - யாதுகூறினும் — என்றும் - எப்போ தும்—என்னுடலழிவுறுது - எந்தேகநசியாது — (இங்கனமிருக்க) வாது செய்வதென் - வீண்வழக்கிடுவதால்யாதுபயன் — ஆதிநாதனதருளினால் - ஆதிநாதனென்னுஞ் சம்குருவினருளினால்—இன்று - இப்போது — வலி - எனதுவல்லமையை—காட்சியால் - பிரத்தியட்சங்காரணமாக — உணர்த்
ருக

துவன் - உனக்குநான்தெரிவிப்பன் — என்று - என்றுசொல்லி — கோரக்
கன் - கோரக்கனென்போன் — தீதிலா - குற்றமற்ற — அருள்வாரியோடு -
கிருபாசமுத்திரமாகியவல்லமரோடு — உரைத்து - சொல்லி — இதுசெய்
யும் - இதனைச்செய்வன், எ - று, (சச)

இன்னி யங்களின் முழங்குவெள் ளருவிவெற் பெறிந்த
மன்ன வன்படை யன்னதோ ரொளிரயில் வாய்வா
டனனை யெம்பிரான் கைக்கொடுத் தனையனென் றன்னை
நின்னி ரும்புய வலியினு லெறிகென நிகழ்த்தி.

(இ - ள்.) இன்னியங்களின்—இனிமையாகியவாத்தியங்களைப்போல—
முழங்கு - சத்திக்கின்ற—வெள்ளருவி - வெண்மையாகியவாறுகையுடைய
—வெற்பு - மலைகளினிறகை—எறிந்த - அறுத்த — மன்னவன் - தேவேந்
திரானுடைய—படையன்னது - வச்சிராயுதத்துக்கொப்பாகிய — ஓர் - ஒப்
பற்ற—ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற—அயில் - கூர்மையாகிய — வாய் - முனை
யினையுடைய—வாடனனை - வாளாயுதத்தை — எம்பிரான்கைக்கொடுத்து -
அல்லமனதுகையிற்கொடுத்து — அனையன் - அத்தகையனாகியகோரக்கன்
—என்றன்னை - என்னை — நின்னிரும்புயவலியினால் - உனதுபெரியபுஜ
வலிமையினால்—எறிகென - வீசென்று — நிகழ்த்தி - சொல்லி, எ - று,
அனையன் கொடுத்து நிகழ்த்தியெனக்கூட்டி முடிக்க, வெற்பினதிறகை
வெற்பென்றது ஆகுபெயர், (சரு)

அத்த வீச்சிற கன்னதோர் தோலறு மேனுஞ்
சித்த னானலே னென்றுமுன் னின்றனன் செருக்கி
நித்தன் யானிவன் கருதிய தேசெய்து நெஞ்சின்
வைத்த மாதருக் கொழிப்பலென் றருளுளம் வலித்தான்.

(இ - ள்.) அத்த - கர்த்தனே—ஈச்சிறகன்னது—ஈச்சிறகுக்கொத்ததா
கிய—ஓர்தோல் - அணுத்துவதோல் — அறுமேனும் - அறுமெனப்படி
னும்—சித்தனானலேனென்று - நான்சித்தனாகேனென்று — செருக்கி -
கொர்வித்து — முன்னின்றனன் - எதிரிலஞ்சாதுநின்றனன் — (இதைக்
கண்டு) நித்தன் - அல்லமன் — யான் - நான்—இவன்கருதியதேசெய்து -
இவனினைத்ததையேசெய்து — நெஞ்சில்வைத்த - இவன்மனதில்வைத்
திருக்கின்ற—மா தருக்கு - மிக்க கொர்வத்தை — ஒழிப்பலென்று - கெடுப்
பேனென்று—அருள் - கிருபைதங்கிய—உளம் - தனதுள்ளத்தில்—வலித்

தான் - உறுதிக்கொண்டான். எ - று. அவன்செருக்கிரின்றதை யல்ல
மன்கண்டு அச்செருக்கை யொழிக்கத்துணிந்தனனென்க. (சசு)

வாங்கு வாளினை மின்னென விதிர்த்தருண் மாரி
யோங்கி வானுரு மேறென வதிர்த்தவ னுடம்பிற்
ருங்க மால்வரை மீதெறிந் தானெனத் தாக்க
வாங்கொ ரோதைகிண் ணென்றுமே லெழுந்ததை யன்றே.

(இ - ள்.) வாங்கும்வாளினை - அவன்கையிலிருந்துவாங்கியவாளை—
மின்னெனவிதிர்த்து - மின்னலைப்போலமினுக்கி — அருள்மாரி - கிருபா
வெள்ளமாகியவல்லமன்—ஒங்கி - கைமேனோக்கி — வான் - மேகத்திலெ
ழும்—உருமேறென - ஆணிடிபோல—அதிர்த்து - சத்தித்து — அவனுடம்
பில்தாங்க - அவனுடம்பிற்பட — மால்வரைமீதெறிந்தானென - பெரிய
மலையை வீசினும்போல — தாக்க - வெட்ட — ஆங்கு - அவ்விடத்தில் —
ஒரோதை - ஒருசத்தம் — கிண்ணென்றுமேலெழுந்தது - கிண்ணென்ற
வொலிக்குறிப்போடு மேலெழுந்தது. எ - று. ஐ, அன்று, ஏ—அசைகள்.
அருண்மாரி விதிர்த்து ஒங்கி அதிர்த்து தாக்க அதனால் ஒரோதை கின்
ணென்றவொலிக்குறிப்போடு மீக்கெழுந்ததென்கூட்டிமுடிக்க. (சஎ)

திருப்ப ருப்பத நடுங்கிய தவ்விற் சீற்றத்
தரக்க னுற்றிது தனையுமின் மெடுத்தன னுமென்
றுரைப்ப தற்கரி தாகிய வச்சமுற் றோடிப்
பொருப்பி றைக்கொரு மகளரன் புயங்கள்புல் லினளால்.

(இ - ள்.) திருப்பருப்பதம் - அழகிய ஸ்ரீசைலமலை—நடுங்கியது-அதி
ர்ந்தது—அ - அந்த — விறல் - பலத்தையும் — சீற்றத்து - கோபத்தையு
முடைய—அரக்கனுற்று - இராவணன்வந்து—இதுதனையும் - இம்மலையையு
யும் — இன்றெடுத்தனனுமென்று - இப்போதெடுத்தது போலிருக்கின்ற
தென்று — உரைப்பதற்கரிதாகிய - சொல்லற்கரிய—அச்சமுற்றோடி - பய
ந்தோடி — பொருப்பிறைக்கு - பர்வதராசனுக்கு — ஒருமகள் - ஒருபுத்
திரியாகவவதரித்தவுமையவள் — அரன்புயங்கள்புல்லினள் - சிவனது
தோளைத்தழுவிக்கொண்டனள். எ - று. ஆல்—அசை. இராவணன் முன்
னர்வந்து அசைத்ததுபோல் அசைத்தானென வெண்ணங்கொண்டு உமைய
வள் அச்சமுற்று ஓடி அரன்புயங்கள் புல்லினள் எனமுடிக்க. இது தோற்
றக்குறிப்பணி. (சஅ)

விஞ்சை மாதர்தம் யாமொலி கேட்டமா வேட
ரஞ்சி லோதியர் பதலேகேட் டயரசு ணம்போ
னெஞ்சு மாழ்கினர் புள்ளின மெழுந்தகா னிமிர்த்துத்
துஞ்சு மாவெழுந் தோடின வானுளி துளித்த.

(இ - ள்.) விஞ்சைமாதர்தம் - வித்யாதரப்பெண்களின் —யாமொலி
கேட்ட - கீணையினிசை கேட்ட — மாவேடர் - மகத்தாகியவேடர்கள் —
அம் - அழகிய — சில் - சடைப்பில்லையையணிந்த — ஓதியர் - கூந்தலையுடைய
மாதர்களின் — பதலேகேட்டு - இனியமொழிகளைக்கேட்டு — அயரசுணம்
போல் - வருந்துகின்றவாணப்பட்டியைப்போல — நெஞ்சுமாழ்கினர் - மன
மயங்கினர் — புள்ளினம் - பட்சிக்கூட்டங்கள் — கானிமிர்த்து - காலுதறி
— எழுந்த - எழுந்திருந்தன — துஞ்சுமா - உறங்குகின்றமிருகங்கள் —
எழுந்தோடின - அச்சமுற்றெழுந்தோடின — வானுளிதுளித்த - மேகங்
களம்ழைபெய்தன. எ - று. அயரசுணம்போலென்றது: — அசுணப்புள்
ஆண்பெண்ணிரண்டினுள் ஒன்றுகூப்பிடும் ஓரொலிக்குள் அணுகாவிடத்
தயர்வ தியல்பாதலேக்குறிக்கவென்க. அஞ்சிலோதியர்பதலை; அசுணப்
பேடுகுரல்போற்காண்டலின் பதலேகேட்டயரசுணம் போலென்றார். பதலை
மத்தளமெனினு மமையும். (சுசு)

இன்ன வாரொலி யெழவுட லூறின்றி யிருப்ப
முன்ன மேவிய செருக்கினு மும்மடங் கெய்தி
யென்னை நேர்பவ ரிலையென வவனுளத் தெண்ணித்
தன்னை யேநனி வியந்தமை யறிந்தனன் தலைவன்.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்வண்ணம் — ஒலியெழ - சத்தமேலிட
வும்—உடல் - தேகம்—ஊறின்றியிருப்ப - சற்றுமபழுதின்றியிருக்கவும்—
முன்னமேவிய - முன்னர்தானடைந்திருந்த — செருக்கினும் - கெர்வத்
தைக்காட்டிலும்—மும்மடங்கெய்தி - மூன்றுபங்கதிகமுற்று—என்னைநேர்
பவரிலையென - என்னையொத்தவரில்லையென்று — அவனுளத்தெண்ணி -
அவன்மனதிலெண்ணி — தன்னையே - தன்னைத்தானே—நனிவியந்தமை -
மிகவுமெச்சுக்கொண்டதை — அறிந்தனன் தலைவன் - அல்லமனறிந்தான்.
'எ - று. அவன் எய்தி எண்ணி வியந்தமை தலைவனறிந்தனன் எனக்
கூட்டிமுடிக்க. (இ0)

ஒலியெ முந்திட வின்னண நினதுபே ருடம்பு
வலிய டைந்தரின் னொப்பவ ரிலைவளி வழங்கு

முலகி லென்றுகை குலைத்திள நகைபுரிந் தொருகைம்
மலர்பொ ருந்துவா ளவன்கையிற் கொடுத்திது வகுத்தான்.

(இ - ள்.) ஒலியெழுந்திட - அதிகசத்தமெழ — இன்னனம் - இவ்
வாறு — நினதுபேருடம்பு - உனது பெரியதேகத்தினால்—வலியடைந்த -
மிக்கபலமடைந்த — நின்னொப்பவா - உன்னையொத்தவர்கள்— வளிவழங்
கும் - காற்றுசஞ்சரிக்கின்ற — உலகில் - உலகின்கண் — இலையென்று -
எங்குமில்லையென்று — கைகுலைத்து - கைகொட்டி — இளங்கைபுரிந்து -
புன்னகைகொண்டு — ஒருகைம்மலர் - ஒருகையாகியமலரில்— பொருந்து
வாள் - இருந்தவாளை — அவன்கையிற்கொடுத்து - கோரக்கன்கையிற்
கொடுத்து — இதுவகுத்தான் - இதனைச்சொல்லினன், எ - று, நின்னைப்
போல தேகவலியின ரெங்கணுமில்லையென்று கைகுலைத்து நகைபுரிந்து
தமது கைவாளை அவன் கையிற்கொடுத்து இது வகுத்தானெனக்கூட்டி
முடிக்க.

(ருக)

வாங்கும் வாளினு னின்வலி யொடுநுமர் வலியுந்
தாங்கி யென்னைநீ யெறிந்துகா ணென்றுநந் தலை
னாங்கு நின்றனன் சித்தனு மஞ்சில னாகி
யோங்கி வாளினு லெறிந்தன னொப்பிலா னுருவை.

(இ - ள்.) வாங்கும்வாளினால் - என்கையிலிருந்து வாங்கியவாளினால்
— நின்வலியொடு - உனதுபலத்தோடு — நுமர்வலியுந்தாங்கி - உனதுசுற்
றத்தார்வலியும்பெற்று — என்னைநீயெறிந்துகாணென்று - என்னைநீவெட்
டிப்பாரென்று — நந்தலைவன் - நமதுதலைவனாகியவல்லமன் — ஆங்குநின்
றனன் - அவ்விடத்திருந்தனன் — சித்தனும் - கோரக்கனும் — அஞ்சில
னாகி - பயப்படாதவனாய் — ஒங்கி - மேலோங்கி — ஒப்பிலானுருவை -
ஒப்பற்ற வல்லமனதுதேகத்தை—வாளினுலெறிந்தனன் - வாளினால்வெட்
டினன், எ - று, உனதுவலிபோதாவிடத்து நுமர்வலியுந்தாங்கி யெறிந்து
காணென்றார்.

(ருஉ)

அனும யங்குமின் னுழைகதி ரெறிந்தவா ளாக
வினைம யங்குமெய்ப் படாதுவாள் வறிதுபோ யிற்று
பனைம யங்குதோண் மாயைதன் படாமுலை படாத
மணம யங்குதண் சோதிமேல் வாள்பட வற்றோ.

(இ - ள்.) அனுமயங்கும் - பரமானுவும்பின்னிடத்தக்க—மின்னுழை -
மின்னலைக்காட்டிலு துட்பமாகிய — கதிரெறிந்த - சூரியகதிரை வெட்

டிய — வாளாக - வால்போல் — இணையங்கு - உவமையும் பின்னிடத்
தக்க — மெய்ப்படாது - அல்லமன்மேனியிற்படாது— வான் - வீசியவான்
—வறிதுபோயிற்று - ஒன்றிலுந்தாக்காதுபோயிற்று—பணையங்கு - மூங்
கிலும்பின்னிடத்தக்க — தோள் - தோள்களையுடைய — மாயைதன் -
மாயையினது—படாம் - வஸ்திரமணிந்த— முலைபடாத - தனங்கள்படாத
—மணமயங்கு - யாதொருநூந்தமும் பின்னிடத்தக்க—தண் - உடசாற்ற
நிறைந்த—சோதிமேல் - சுயஞ்சோதியாகிய வல்லமன்மேல் — வால்பட
வற்றோ - வால்பறிந்தகுதியதோ. எ - று. சூரியகதிர் பரமானுவின்
துண்ணியதெனற்கு அணுமயங்குமின்னுழைச்சிறுவனவும், இவரது திரு
மேனி யாதோருவமைக்கும் இணங்காதுமேலுறுமெனற்கு இவ் மயங்கு
மெய்யெனவும், மாயையினதுதோள் மூங்கிலினும்பாரித்திருப்பதால் பீ
மயங்குதோளெனவும், எல்லாச்சுகந்தமும் பின்னிடத்தக்கவாறு வீசுஞ்
சோதியெனற்கு மணமயங்கு தன்சோதியெனவும் கூறியதாகப்பெற்றும்.

வேறு.

வானெறிந்து கையினைத்த கோரக்க னாதன்மிக மனம்வி
யந்து, நானிறைஞ்சும் பரஞ்சுடரே யிவனென்று மெய்விதிர்ப்ப
நடுநடுங்கித், தானடைந்த செருக்கொழிந்து தலையன்பி னெறி
நடப்பத் தலைப்பட்ட டெங்கோன், தேனடைந்த செழுங்கமலத்
திருவடியில் வீழ்ந்தெழுந்து செப்பு கின்றான்.

(இ - ள்.) வானெறிந்து - சிதாகாயத்தைவெட்டி — கையினைத்த -
கையினைத்துப்போன—கோரக்கனாதன் - கோரக்கதேவன் — மிகமனம்
வியந்து - மிகவும்மனதில்வியப்புற்று — நானிறைஞ்சும் - நான்வணங்கத்
தக்க—பரஞ்சுடரேயிவனென்று - பரஞ்சோதியேயிவனென்று — மெய்
விதிர்ப்ப - மெய்குலுங்க — நடுநடுங்கி - நடுநடுக்கமெய்தி — தானடைந்த
செருக்கொழிந்து - தான்கொண்ட கொவத்தினின்றகன்று — தலையன்பி
னெறி - மேலாயவன்பினெறியில் — நடப்பத்தலைப்பட்டு - முந்திரடக்கத்
துணிந்து — எங்கோன் - அல்லமனது—தேனடைந்த - தேனிறைந்த —
செழுங்கமலம் - அழகிய தாமரைமலர்போன்ற — திருவடியில்வீழ்ந்தெ
ழுந்து - திருவடியில்வணங்கியெழுந்து — செப்புகின்றான் - சொல்லுகின்
றான். எ - று. கோரக்கனாதன்வியந்து நடுநடுங்கி ஒழிந்து தலைப்பட்டு வீழ்
ந்தெழுந்து செப்புகின்றானெனக்கூட்டி முடிக்க. அல்லமன் சிதாகாசமாத
லால் வானெறிந்தென்றா, கமலமலரைக் கமலமெனல் ஆகுபெயர், (ருசு)

நின்னையறி யாதுமது வுண்டவன்போன் மனஞ்செருக்கி
 நினைந்த பாவம், பின்னரெதிர் நின்றுநினை துரைமறுத்துப் பித்த
 னெனப் பிதற்றுந் தீமை, யின்னுயிர் கொன்றுடல்கவரு மறவன்
 போற் செய்தபிழை யெல்லா மெந்தாய், மன்னியநின் பேரரு
 ளாற் நீர்த்தெனையாட் கோடியென மறித்துந் தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) நின்னையறியாது - உனதுமகிமையையறியாமல் - மதுவுண்
 டவன்போல் - கள்குடித்தவன்போல - மனஞ்செருக்கி - மனதிற்கொவங்
 கொண்டு - நினைந்தபாவம் - உன்னை அற்பமாக நினைத்தபாவமும் - பின்
 னர் - பின்பு - எதிர்நின்று - உனக்குச்சமானமாக நானெதிர்நின்று -
 நினதுரைமறுத்து - உனதுவசனத்தைத்தடுத்தது - பித்தனை - பித்து
 கொண்டான்போல - பிதற்றுந்தீமை - பிதற்றியதீமையும் - இன்னுயிர்
 கொன்று - இனியவுயிரீங்கச்செய்து - உடல்கவருமறவன்போல் - உடலை
 யேற்குமறவனைப்போல - செய்தபிழையெல்லாம் - செய்தகுற்றமுமாகிய
 வெல்லாவற்றையும் - எந்தாய் - எமதுகர்த்தனே - மன்னிய - நிலைபெற்ற
 - நின்பேரருளாற்றீர்த்து - உனது பெருங்கருணையால்நீக்கி - எனையாட்
 கோடியென - என்னை அடிமைகொள்ளுதியென்று - மறித்துந்தாழ்ந்
 தான் - மீண்டும்வணங்கினான். எ - று. என்னையென்றது எனையென்றாய
 திடைக்குறை. உடல் - பொருள். (ருரு)

செய்தபிழை போகவினிப் பிழைசெய்யா துடம்புநசை
 தீர்ந்து நின்றன், மெய்தெரியி னெனக்குநீ யினியனெனப் பெரு
 ங்கருணை வெள்ளம் கூற, வுய்தலிலென் பிழைபொறுத்திட் டடி
 த்தரிய வானமுத மூட்டு கின்றாய், கைதருசெம் மணியனையா
 யான்செய்வ தேதுளது கைம்மா நென்று.

(இ - ள்.) செய்தபிழைபோக - செய்தகுற்றநீக்கலாக - இனிப்பிழை
 செய்யாது - இனிபேனும்பிழைசெய்யாமல் - உடம்புநசைதீர்ந்து - தேகப்
 பற்றுகன்று - நின்றன்மெய்தெரியின் - உனதெதார்த்தவடிவை நீ தெரி
 சிக்கின் - எனக்குநீயினியனென - எனக்கு நீ பிரியவடிவனுவையென்று -
 பெருங்கருணை வெள்ளம் - மிக்க கிருபாசமுத்திரமாகிய வல்லமன் - கூற -
 சொல்ல - உய்தலில் - பிழைத்தற்கிடங்காணாத - என்பிழைபொறுத்
 திட்டி - எனது குற்றத்தைப்பொறுத்துக்கொண்டு - அடித்து - தன்
 டித்து - அரியவானமுதம் - அரியதேவாயிரத்ததை - ஊட்டுகின்றாய் -

உண்ணச்செய்கின்றனை — கைதரு - கையிற்கிடைத்த — செம்மணியனை
யாய் - செம்மையாகியமாணிக்கம்போல்பவனே — கைம்மாறு - பிரிதிவுப
காரம் — யான்செய்வதே துளதென்று - யான்செய்தற்குயா துளதென்று
சொல்லி. எ - று. (௫௬)

முற்றுமருள் செய்துநீ யானறிய வேண்டுபொருண் மொ
ழிதி யென்று, பற்றுடல நசைதீர்த்து கோரக்க னிற்பவவன்
பருவங்கண்டு, கற்றறியு மறிவினா லறிவரிய பரஞ்சோதி கருணை
கொள்ளப், பெற்றகிரு வுளமகிழ்வுந் றன்பொடுகேண் மதியென்
னப் பேச லுற்றான்.

(இ - ள்.) முற்றுமருள்செய்து - பூரணகிருபைவைத்து — யானறிய
வேண்டுபொருள் - யானறியவேண்டிவதெப்பொருளோ வப்பொருளை—நீ
மொழிதியென்று - நீ யனுக்கிரகிக்கக்கடவாயென்று — பற்று - யானாகப்
பற்றிய — உடலநசைதீர்த்து - தேகாபிமானநீங்கி — கோரக்கனிற் ப -
கோரக்கன்சொர்ந்துநிற்க — அவன்பருவங்கண்டு - அவனத்திதீவரபருவங்
கண்டு—கற்றறியுமறிவினால் - பூரணகல்விஞானத்தினாலும் — அறிவரிய
பரஞ்சோதி - எட்டியறிதற்கரிய பரஞ்சோதியாகிய வல்லமதேவன் —
கருணைகொள்ளப்பெற்ற - கிருபைகோடற்கியைந்த—திருவுளமகிழ்வுற்று -
மனமகிழ்ந்து—மதி - யான்சொல்லும்புத்தியை—அன்பொடுகேளென்னு -
மிக்கவன்பொடுகேளென்று — பேசலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான்.
எ - று. பரஞ்சோதி கண்டு மகிழ்வுற்று பேசலுற்றான்என முடிக்க. கற்
றறியுமறிவென்றதனால் கல்விஞானமென்றும். கற்றறியுமறிவினால் என்ற
விடத்தும்மையெஞ்சியது. (௫௭)

இருந்தபடி குகேசனைநீ யறிவையெனினின்பிறவி யெனு
நோய் தீர்த்து, பொருந்துறுவை பேரின்ப மென்றமலன் கூறவ
வன் போற்றி யெந்தாய், பரிந்தருள்செய் குகேசனெனு மொழிப்
பொருளே ததுகூறப் படுவான் யாவன், நெரிந்துணர வருள்
செய்வா யென்றுதொழ வெம்பெருமான் செப்பு கின்றான்.

(இ - ள்.) இருந்தபடி - இருந்தவண்ணம்—குகேசனை - குகேசனென்
பவனை — நீ அறிவையெனின் - நீயுணர்வாயாயின் — நிற்பிறவியெனுநோ
ய் - உனதுபிறவியென்னுநோயினின்று — தீர்த்து - நீங்கி — பேரின்பம் -
நிரதீசயானந்தத்தை — பொருந்துறுவையென்று - அடைவாயென்று —

அமலன்கூற - அல்லமன்சொல்ல—அவன் - அக்கோரக்கன் — போற்றி -
 துதித்து—எந்தாய் - எமதுகர்த்தனே — பரிந்தருள்செய் - மிக்கவன்போ
 டருள்செய்கின்ற — குகேசனனுமொழிப்பொருள் - குகேசனென்னு
 மொழிக்கருத்தம் — ஏது - யாது — அதுகூறப்படுவான்யாவன் - அதனை
 யுணர்த்துபவன்யாவன்—தெரிந்துணர - யான்தெரிந்துகொள்ளும்படி. —
 அருள்செய்வாயென்று - அனுக்கிரகிக்கக்கடவையென்று — தொழ -
 வணங்க—(அதற்கு) எம்பெருமான் - அல்லமன்—செப்புகின்றான் - சொல்
 லுகின்றான். எ - று. (ருஅ)

சூகையிதய மதன்கணம ரிறையீச னென்றுபொருள் குறி
 த்துக் கொண்மோ, நிகழ்நைய குகேசமொழி யுடையன்யான்
 றுனெனவே நிமலன் கூற, வகமகிழ முகமலர்ந்து சித்தனறை
 குவனீயே யாகி லுன்றன், முகையவிழ்மென் மலர்க்கரத்திற் சிவ
 லிங்கங் கொண்டதென்கொன் மொழிதி யென்றான்.

(இ - ள்.) சூகை - சூகையெனப்படுவது — இதயமென்று - இருதய
 மென்றும் — அதன்கணமரிறை - அதிலெழுந்தருளியசோதியை — ஈச
 னென்று - ஈசனென்றும் — பொருள் - அர்த்தமாக — குறித்துக்
 கொண்மோ - குறித்துக்கொள்ளுதி—நிகழ் - விளங்காநின்ற — அநைய -
 அத்தகையதாகிய — குகேசமொழியுடையன் - குகேசனென்னுமொழியை
 யுடையவன்—யான்றானெனவே - நானேயென்று — நிமலன்கூற - அல்ல
 மன்சொல்ல—அகமகிழ - மனமகிழும்படி. — முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சி
 கொண்டு—சித்தனறைகுவன் - கோரக்கன்சொல்லுவன் — நீயேயாகில் -
 குகேசனென்னும்பொருள் நீயேயானால்—உன்றன் - உன்னுடைய—முகை
 யவிழ் - முகையென்னு முறுக்கவிழ்ந்த — மென்மலர் - மெல்லியதாமரை
 மலர்போன்ற—கரத்தில் - உள்ளங்கையில் —சிவலிங்கங்கொண்டது - சிவ
 லிங்கத்தையேற்றிருப்பது—என்கொல் - யாதுகாரணம்—மொழிதியென்
 றான் - சொல்லென்றுகேட்டனன். எ - று. நீயே குகேசனாயின் கையிற்
 சிவலிங்க மிருப்பானே னென்று வினாவினனென்க. (ருக)

பிறந்தபயன் பெறவுலக ரெனைக்கண்டு கொண்டமெனம்
 பிறழ்த லின்றிச், சிறந்தசிவ லிங்கமலர்க் கரங்கொண்டு பூசனை
 யாஞ் செய்ய வேண்டி, நிறைந்தவென துருவாகு மிக்குறிகைக்
 கொண்டனன்யா னீங்கா தென்று, மறிந்துதெளி குதிமனமென்
 றருள்செய்தெங் குருதேவ னமைய லுற்றான்.

(இ - ள்.) பிறந்தபயன்பெற - பிறந்ததஞ்ஞலெய்தும் பயன்பெற வேண்டி—உலகர் - உலகத்தார் —எனைக்கண்டு - எனதெதார்த்தநிலையைக் கண்டு — மனம்பிறழ்தலின்றி - மனஞ்சலியாமல் — சிறந்தசிவலிங்கம் - மேலாகியசிவலிங்கத்தை — மலர்க்கரங்கொண்டு - தாமரைமலர்போன்ற கையிலேற்றுகொண்டு—பூசனையாஞ்செய்யவேண்டி - நாம்பூசித்தற்கு— நிறைந்த - பூரணமாகிய—எனதுருவாகும் - எனதுசொருபமாகிய — இக் குறிகைக்கொண்டனன் - இந்தவடையாளத்தைக் கையிற்கொண்டனன் — யான் - நான்—நீங்காதென்றும் - எப்போதுநீங்காது—அறிந்துதெளிசூதி மனமென்று - மனத்தாலறிந்து தெளிவாயென்று—அருள்செய்து - அது சீராகித்து — எங்குருதேவன் - எமதுகுருவாகிய வல்லமதேவன்—அறைய லுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. பிறந்தபயன் பெறுதலாவது— தானலதைத் தவிர்தலை.

(சு0)

போதகன கியசூரவ னெஞ்ஞான்று நற்கருமம் புரிக வென்று, வேதமுத லாகியதான் முழுதுமொருங் கொருவந்தம் கிதித்த லாலே, சாதகன கியபருவ மாணுக்கன் பாசவலி தணி க்க வல்லான், மேதினிமே லுடலொடுநற் செயல்விடுவ தன்றி யிடை விடலா காதால்.

(இ - ள்.) போதகனகியசூரவன் - போதிச்சத்தக்கஞானசிரியன் — எஞ்ஞான்றும்-எப்போதும்—நற்கருமம்புரிகவென்று—சற்சருமஞ்செய்ய வேண்டுமென்று — வேதமுதலாகியதால்முழுதும் - வேதமுதலியசகல கலைகளும்—ஒருங்கு - ஒருமிக்க—ஒருவந்தம் - தனித்திருத்தலை—விதித்த லால் - சொல்லுதலால் — சாதகனகியபருவம் - சாதகனகியபருவத்தை யுடைய — மாணுக்கன் - சீடன்—பாசவலிதணிச்சுவல்லான் - பாசத்திலு து வலியைக் கெடுக்கவல்லவன் — (அவன்) மேதினிமேல் - பூமியின்மேல் — உடலொடு - தேகநழுவுதலோடு — நற்செயல்விடுவதன்றி - சர்க்கிருத்தி யம் விடவேண்டியதன்றி — இடைவிடலாகாது - நடுவில்விடக்கூடாது. எ - று. ஆல்—அசை. ஞானசிரியனேனும் மாணுக்கனேனும் எடுத்துக் கொண்ட சர்க்கிருத்தியத்தை உடலோடன்றி இடையில் விடலாகாதென் பது கருத்து.

(சுக)

என்றுதன தியலுணர்ந்தி யுடம்புநா னென்றிருந்த விய ல்பு போல, நின்றவெனே யுணர்ந்துநீ சேடகப்பா வனையொண்டு நிற்பை யாயிற், பொன்றலுறு விடங்கலுமுன் நனைநனைப்பப்

போதல்போற் போம விச்சை, நன்றறிதி யெனவறிவித் தன
னெங்கோன் கோரக்க னாதன் றன்னை.

(இ - ன்.) என்று - இப்படியென்று—தனதியலுணர்த்தி - தனதிலக்
கணத்தைத்தெரிவித்து — உடம்புநானென்றிருந்த - தேகமேநானென்றி
ருந்த—இயல்புபோல - நிலைமைபோல—நின்றவெனை - நிற்கின்றவென்னை
—நியுணர்ந்து - நீ தெரிந்து — சோ - அவனை — அகம் - நானென்னும்
—பாவனைகொண்டு - ஐக்கியங்கொண்டு — நிம்பையாயின் - இரண்டற
நிம்பையாயின் — பொன்றலுறு - சாதற்கியைந்த—விடம் - விஷமானது
—கலுழன்றனை நனைப்ப - கருடத்தியானஞ்செய்ய — போதல்போல் -
நீங்குமாறுபோன்று — போமவிச்சை - அவித்தைநீங்கும் — நன்றறிதி
யென - நன்குணர்தியென்று—எங்கோன் - எமதல்லமன் — கோரக்களு
தன் றன்னை - கோரக்கதேவனுக்கு—அறிவித்தனன் - விளக்கிவித்தனன்.
எ - று. கோரக்களுதன் றன்னை விளக்கிவித்தனனெனக் கொள்ளினுமமை
யும். பாவனையாவது: — அவனேநான் நானேயவன் என்றாகுமைக்கி
யத்தை. எனதுவடிவமாகியசோதியைப் பழுதறக்கண்டு உடல் நானாயிருப்
பதுபோல அதுநானாக விருக்கவேண்டிவதாதலால் சோகம்பாவனைகொண்டு
நிம்பையாயி லென்றார். (சுஉ)

ஞானகுரு பரனருளாற் றனக்குரைத்த மொழிப்பொ
ருளை நன்றறிந்திட், னேவடி வென்பதுவிட் டிண்மையலா வனை
த்தைபுரித் துண்மை கண்டு, தானதனை யடைந்துநா னதுவெ
ன்னு மருளாகன்று தானே யாகி, வானவரு மறிவரிய பெரும்
புகழ்கோ ரக்கனாவண் மன்னி னானால்.

(இ - ன்.) ஞானகுருபரனருளால் - ஞானசிரியனருளினால்—தனக்கு
ரைத்த - தனக்குரைத்திய—மொழிப்பொருளை - மகாவாக்கியார்த்தத்தை
—நன்றறிந்திட்டு - ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து—ஊனை - மாமிசவுடலை — வடி
வென்பதுவிட்டு - தனதுடலென்பதைவிட்டு — உண்மையலாவனைத்தை
யும் - உண்மையெனற்கியையாத வெல்லாவற்றையும் — நீத்து - நீக்கி—
உண்மைகண்டு - உண்மையிலையினையதெனக்கண்டு—தானதனை யடைந்து -
தானதைச்சேர்ந்து — தானதுவென்னுமருளாகன்று - தானதுவெனக்காணு
மயக்கநீங்கி—தானேயாகி - தானேதானாகி—வானவருமறிவரிய - தேவர்
களும்றிதற்கரிய — பெரும்புகழ் - மிக்ககீர்த்தியையுடைய — கோரக்
கன் - கோரக்கனென்போன் — அவன் - அவ்விடத்துத்தானே—மன்னி

னன் - நிருவிகற்பசமாதியினிலைத்தனன். எ - று. ஆல்—அசை. ஊனை
வடிவென்பதுவிட் டுண்மையலாவனைத்தையு நீத்தென்பதனால் சர்வம்
மித்தையெனலையும், உண்மைகண்டு தானதனையடைந்தென்பதனால் சர்
வம் பிரமமெனலையும், தானதுவென்னுமருளகன்று தானேயாகியென்ப
தனால் சர்வம் நானெனலையும் பெற்றும். கோரக்கன் அறிந்திட்டு விட்டு
நீத்து கண்டு அடைந்து அகன்று தானேயாகி மன்னினான் எனக்கூட்டி
முடிக்க. தானதனையடைந்தென்றதாவது - தானதுவாகப்பழகலை. தானது
வென்பதை மருளெனக்கூறியது, தானுடலானால் தான்சைதன்யமாகலாம்
தாவிரண்டுமண்மையின் சுத்தவாசனையும் நீங்கற்கென்க. (௬௩)

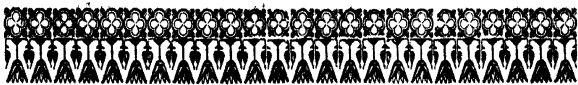
பத்தோன்பதாவது

கோரக்கர்கதி

முற்றிற்று.

ஆடகதி - ௧௯ - இ, திருவிருத்தங்கள் - ௬௪௬.

உ

இருபதாவது முனிவரர்கதி.

வேறு.

பனிவரை மகளொடு பவள வார்சடைத்
தனிவரை யமர்திருச் சயில நீங்கியே
துனிவரை யல்லமன் சுருதி மெய்ப்பொருண்
முனிவரை யுணர்த்திய முறைமை கூறுவாம்.

(இ - ள்.) பனிவரை - இமயவரசனது — மகளொடு - மகளாகிய
வுமையவளொடு — பவளம் - சிவந்த — வார் - நீண்ட—சடை - சடையை
யுடைய — தனி - ஒப்பற்ற — வரை - மலைபோன்ற பரமசிவன்—அமா -
எழுந்தருளிய, — திருச்சயிலநீங்கி - ஸ்ரீசைலத்தைவிட்டுநீங்கி — துனி
வரை - பிறவித்துன்பமகன்ற — அல்லமன் - அல்லமதேவன் — சுருதி -
வேதமுடிவாகிய — மெய்ப்பொருள் - உண்மைப்பொருளை—முனிவரை -
இருவிகளுக்கு — உணர்த்தியமுறைமை - தெரிவித்தவகையை — கூறு
வாம் - சொல்லுதும். எ - று, பனிவரை இடவாகுபெயர். தனிவரை உவ
மையாகுபெயர், பிறவியின் மிக்கதுன்பமின்மையின் துனியென்றா. (க)

அருந்தவ முயன்றகோ ரக்கற் கம்முறை
விரிந்தறி வருவமா மெய்ம்மைத் தன்மையைப்
பரிந்தரு ளமலனப் பாலு முத்தரம்
பொருந்துநர் தமக்கருள் புரியப் போயினான்.

(இ - ள்.) அருந்தவமுயன்ற - அரியதவத்தைச்செய்த — கோரக்
கற்கு - கோரக்கதேவருக்கு — விரிந்து - விரிவித்து — அறிவுருவமாம் -
அறிவேவடிவாநிறைந்துள்ள — மெய்ம்மைத்தன்மையை - உண்மையினி
யல்பை — பரிந்தருள் - விரும்பியனுக்கிரகித்த — அமலன் - அல்லமன்—
அப்பாலும் - அதற்கப்புறமும் — உத்தரம்பொருந்துநர்தமக்கு - வடக்கி
லுள்ள முனிவர்களுக்கு — அருள்புரியப்போயினான் - அனுக்கிரகிக்கப்
போயினான். எ - று.

(உ)

நல்லனா தீயனா நாடு ஞாநுகொள்
வல்லமு லெனவருண் மழையொ னப்படு
மல்லம னெதிர்ந்தவ றறமு ளாரா
மில்லா தொதுதறி வியற்றி னுனபேர.

(இ - ள்.) நல்லா தீயன - இவைநல்லனவெனவுந் தீயனவெனவுந் —
நாடுஞாநுகொள் - எண்ணுதெரிச்சினர் — வல்லமுலென - செடியவங்குகொ
டேயல — அருண்மழையொ னப்படும் - கரு ாமாரியென்னட்டட்ட — அல்ல
மன் - அல்லமதேவன் — எதிர்த்தவா - எதிரேசாணப்பட்டவர்கள் — அற
முளா - ஒழுக்கமுடையோ — அடமல்லவ - ஒழுக்கமில்லாதுவா —
எனது - என்னுபாராது — அந்நியத்தறினான் - ஞானோபதேசஞ்செய்தான்.
எ - று. அநே — அசு. அக்கினிபோற் பருவம்பாரா தருக்கிரகித்தன
னென்க. இங்கே கொள்ருதல் எரிததலை. (ரு)

யாவருந் தனதருட் கேற்று ளாடுவாப்
பாவவன் றனையறப் பரிந்து நன்னெறி
மேவவந் தருள்புரி விமல னாயிடை
மாவழங் குறுமொரு வனத்திற் பேராறான்.

(இ - ள்.) யாவரும் - எவர்களும் — தனதருட்கு - தனதுகிருநடைக்கு
— ஏற்றுளாரென - டாத்திரராவரென்று — பாவம் - பாவனையென்னும்
— வன் றனையற - வலியுபத்தநீங்க — பரிந்து - விருப்பி — நன்னெறிமேவ -
மேலாயநிலை டைய — வந்தருள்புரிவிமலன் - வந்தருக்கிரகஞ்செய்யுமல்ல
மன் — ஆயிடை - அவ்விடத்தில் — மாவழங்குறும் - மிருகங்கள் சஞ்சரிக்
கின்ற — ஒருவனத்தின்போயினான் - ஒருகாட்டிப்பிரவேசித்தான். எ - று.
ஞானஞ்ஞானங்கள் சுத்தாசுத்த பாவமாதலானும் அவையகலாக்காறுந்
தனதுண்மை யை யினையதெனக் காணப்படாதாநாலும் பாவ வன்மன
யறவெனவும், அந்நானமகறங்கியைந்த பெரியளித்தலால் நன்னெறிமேவ
வந்தருள்புரியெனவும் கூறினோன்க. யாவருந்தனதருட் கேற்றுளாரென்
றது சுவகாருண்யத்தைக் காட்டற்கென்க. (மு)

அக்கொடு வனத்தெதி ரன்பென் னுன்றதுட்
புக்கறி கிலாவொரு புளிநன் கூன்புறந்
கொக்கென ளாடுவாநுங் கொலைகு றித்தவன்
வைக்கொடு மரமொடு கடிது நோன்றினான்.

(இ - ள்.) அக்கொடுவனத்து - அந்தக்கொடியகாட்டில் — எதிர் - தனக்கெதிரில் — அன்பென்கிறதன் - இரக்கமென்னுநிலையுள் — புக்கறி கிலா - என்றும்போயறியாத — ஒருபுள்ளன் - ஒருவேடன் — கூன்புறம் - கூண்புறமாகவுடைய — கொக்கென - கொக்கைப்போல — நாடொறும் - நாள்தோறும் — கொலைகுறித்தவன் - கொலையையே விரதமாகக்குறித் தவனாய் — கைக்கொடுமரமொடு - கைநிற்கொண்டவில்லோடு — கடிது தோன்றினான் - விரைவிற்காணப்பட்டான். எ - று. இங்கே அன்பென் னது இரக்கத்தை. அன்புமென்றது முதுகையேனும் அழுத்தையேனும் கொளுத்தும்.

(ரு)

அன்பனாய் கண்ணிடந்தப்பும் வேடனாய்
கின்பமீ குதல்புகழ்க் கேற்ற தன்றுநான்
வன்பனாய்த் திரியுமீம் மறவற் காப்பெலன்
றென்பொலா நெறிமன மிரங்கிற் றென்றனன்.

(இ - ள்.) அன்பனாய் - அன்பிற்சிறந்தவனாய் — கண்ணிடந்தப்பும் - தனது கண்ணைப்பிடுங்கிப் ரமசிவன்முகத்திலப்பிய — வேடனுக்கு - கண்ணப்பராயனாருக்கு — இன்பமீகுதல் - பேரின்பத்தைத் தந்ததல் — புகழ்க் கேற்றதன்று - கீர்த்திக்கியைத்ததன்று — நான் - யான் — வன்பனாய்த் திரியும் - கொடியபாவியாய்த்திரிகின்ற — இம்மறவன்காப்பென்று - இந்த மறவனை விரட்சிப்பேனென்றுசொல்லி — என்டொலா - எனது பொல்லா — நெறிமன - நெறியுள்ளமனம் — இரங்கிற்று - இரங்கியது — எள்ளனன் - எள்ளல்லமன்கூறினன். எ - று. ஏ - அகை. அன்பனாய்க் கண்ணிடந்தவனைக் காத்தலினும் வன்பனாய்த்திரியும் இம்மறவனுக்குப் பேரின்பத் தந்துகாத்தல் புகழாதலின், அன்பனாய்க் கண்ணிடந்தப்பும் வேடனுக்கின்ப மீகுதல் புகழ்க் கேற்றதன்றென்றார். எனவே, அன்பனுக் கின்பமீதெனினது வன்பனுக்கின்பமீதே விரிகெடப்பெற்றும். பெறவே, அக்குவனையும் பக்குவனாகும் வலியுடைமையைக் குறிப்பிக்கக்கண்டாம்.

நல்லறி வவனுள நடுதற் கொப்பிலா
வல்லமன் வினையற வருட்கண் வைத்தனன்
கொல்லையின் விதையிடக் கொழுப்புங் காமுளி
புல்லெரி வழவழற் போகட் டென்னவே.

(இ - ள்.) நல்லறிவு - உண்மைஞானத்தை — அவனுளநடுதற்கு - அவ னதுள்ளத்தினடுதற்கு — ஒப்பிலாவல்லமன் - உவமைகடந்த வல்லமதேவன்

—வினையற - இருவினையுமற — அருட்கண்வைத்தனன் - இருபாநோக்கம் வைத்தான் — கொல்லையின் - கொல்லையின்கண் — விதையிட - விதையிடுவான்வேண்டி - கொழுப்புக்கா - எருவுக்காக — முளி - முள்ளிச்செடிகளும் — புல் - புல்லுகளும் — எரிவுற - நீராக — அழல் - நெருப்பை — போகட்டென்ன - போட்டாற்போல, எ - று. ஏ—அசை. நல்லறிவென்றதனுண்மை ஞானமெனவும், வினையென்றதனால் இருவினையெனவும் கொண்டாம். முளியென லிடைக்குறை. (எ)

மேவுதி வினையெலாம் விளிந்து தூயனாய்ப்

பாவியே னுய்வகை பகர்தி யென்றனன்

மாவலால் வழங்குற வனத்தில் வேட்டுவன்

யாவர்தா மிறையரு ளெய்தி னுய்ந்திடார்.

(இ - ள்.) மேவுதிவினையெலாம் - தொன்றுதொட்டுவந்த தீவினையனைத்தும் — விளிந்து - நசித்து—தூயனாய் - புனிதனாய்—பாவியேன் - பாவியாகியபான் — உய்வகை - பிறவிகடக்கும்வகையை — பகர்தியென்றனன் - தெரிவிக்கவேண்டுமென்றுகேட்டனன்—மாவலால் - மிருகங்களை யன்றி—வழங்குற - யாதுஞ்சஞ்சரித்தற்கிடம்பெறுத—வனத்தில் - காட்டில் — வேட்டுவன் - வேடன் — யாவர்தாம் - எவர்கள்தாம் — இறையரு ளெய்தின் - சிவத்தினருள்கிடக்கில் — உய்ந்திடார் - பிழைக்கமாட்டார்கள். எ - று. தன்னைமறந்த மறதிகாரணமாக வெய்தும் வினைகள் பிறவி நோய்க்கியைவவாதலின் மேவுதிவினையெலாமென்றார். யாவர்தாமென்ற தாபாசரைக்குறிக்க. (அ)

அறிவெனும் வேலினு லைம்பு லன்களா

மறியின மருளெனும் வலையைத் தப்புற

தெறிகுவை யெனினுனக் கில்லை துன்பென

நெறியினை வழுவுற நிமலன் கூறினான்.

(இ - ள்.) அறிவெனும்வேலினுல் - அறிவென்னும்வேலாயுதத்தால்—ஐம்புலன்களாமறியினம் - ஐம்புலன்களாகிய மானினங்கள்—அருளெனும் வலையை - அருளாகியவலையினின்றும் — தப்புறது - தப்பிப்போகாமல் — எறிகுவையெனின் - எறியையாயின் — உனக்கில்லைதுன்பென - உனக்குத்துன்பமில்லையென்று — நெறியினை - இனிப்பிறவாநெறியை — வழுவுற - ஐயத்திரிபற — நிமலன் கூறினான் - அல்லமன்விளக்கினன். எ - று. அறிவெனும்வேல், ஐம்புலன்களாமறியினம், அருளெனும்வலை, இவை யுருவகம். (சு)

அறிவொடு மனஞ்சிலை யம்ப தாகநான்
குறியென வெய்வையேற் குமர நின்றனைப்
பொறிமதி லிலங்கைமுன் புரந்து ளான்றலை
பறிபட வெய்தவன் பணியு மென்றுமே.

(இ - ள்.) அறிவொடுமனம் - அறிவும்மனமும்—சிலையம்பதாக - வில்
லாகவு மம்பாகவுமவைத்து — நான்குறியென - என்னை யிலக்காக — எய்
வையேல் - விடுவையாயின் — குமர - ஆண்டகையோனே — நின்றனை -
உன்னை — பொறி - சித்திரங்களமைந்த — மதில் - மதிலையுடைய — இல
ங்கை - இலங்காபுரியை — முன்புரந்துளான்றலை - முன்னேயாண்டவிரா
வணன துதலைகள் — பறிபட - நாசமாக — எய்தவன் - பாணமெய்தவிரா
மன்—பணியுமென்றும் - எப்போ தும்வணங்குவன். எ - று, ஏ—அசை.
அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாக—நேர்நிரனிறை யுருவகம். (க0)

இப்பரி செறுழ்வலி யெயின னுய்வகை
செப்பிரன் னிலையருள் செய்தி ருத்தியே
யப்புற மருளுடை யமலன் போம்பொழு
தொப்பறு தவவன மொன்று தோன்றிற்றே.

(இ - ள்.) இப்பரிசு - இவ்வண்ணம் — எறுழ்வலி - மிக்கவலியை
யுடைய — எயினன் - வேடன் — உய்வகைசெப்பி - துன்பத்தினின்றகலு
நெறியைச்சொல்லி — நன்னிலையருள்செய்து - நிரதிசயானந்தவாழ்வை
யறுக்கிரகித்து—இருத்தி - நிலைகலங்காதிருக்கச்செய்து—அப்புறம் - அவ்
விடத்தினின்று—அருளுடையமலன் - கிருபாமயமானவல்லமன் —போம்
பொழுது = போகும்பொழுது — ஒப்பறு - ஒப்பில்லாத — தவவன
மொன்று - ஓர்தபோவனம் — தோன்றிற்று - எதிரிற்காணப்பட்டது.
எ - று, ஏ—அசை, எறுழ்வலி—மீமிசைப்பதம். (கக)

கோடமை கரிகளும் கொடும டங்கலும்
பாடமை பகைதவிர் பரிசி னுனதற்
காடர வொடுமதி யமர்பி ரான்சடைக்
காடல துவமையாங் கண்ட தில்லையே.

(இ - ள்.) கோடமைகரிகளும் - கொம்புள்ளயானைகளும் — கொடு
மடங்கலும் - கொடியசிக்கங்களும்—பகைதவிர் - பகைதவிர்து — பாட
மைபரிசினால் - மேம்பாடமைந்ததன்மையால்— அதற்கு - அந்நிலைமைக்கு

—ஆடரவொடு - ஆடுகின்றபாம்போடு - மதியமர் - சந்திரனமர்ந்த —
 பிரான் - பரமசிவனது—சடைக்காடலது - சடாடவியேயன்றி—உவமை -
 உபமானம்—யாங்கண்டதில்லை - யாமெவ்விடத்துங்கண்டதில்லை. எ - று.
 ஏ—அசை. யானையுஞ்சிங்கமும் பகையின்றி நிற்குங்காடாதலால் அக்காடு
 பாம்புஞ் சந்திரனும் பகையின்றி அமர்ந்த பரமசிவனது சடாடவிக்கு
 உவமைகூறப்படுவதல்லது வேறின் றென்க. (கஉ)

பெயர்க்குறு கால்கள்கை யாகப் பெற்றவு
 முயிர்க்குறு நாசிகை யாக வுள்ளவு
 மயக்கறு தீயினை வளர்த்து வான்டபுனல்
 பயக்குறு முனிவரர் பணிகள் செய்யுமால்.

(இ - ள்.) பெயர்க்குறு - நடக்கற்கியைந்த — கால்கள் - கால்களை —
 கையாகப்பெற்றவும் - கைகளாகப்பெற்றிருப்பவைகளும் — உயிர்க்குறு -
 சுவாசம்விடுதற்கியைந்த—நாசி - மூக்கை —கையாகவுள்ளவும் - கையாகப்
 பெற்றிருப்பவைகளும் — மயக்கறு - குற்றநீங்கிய — தீயினைவளர்த்து -
 யாகம்வளர்த்து—வான்டபுனல்பயக்குறும் - மழைபெய்யச்செய்யும் —முனி
 வரர் - ரிஷிகளுடைய — பணிகள்செய்யும் - குற்றேவல்களைச்செய்யும்.
 எ - று. ஆல்—அசை. புலிசிங்கமுதலியவைகளைப் பெயர்க்குறுகால்கள்
 கையாகப் பெற்றவுமெனவும், யானை யாளிமுதலியவைகளை உயிர்க்குறு
 நாசி கையாகவுள்ளவுமெனவும் கூறினாரென்க. மயக்கறுத்யென்றது -
 வேதவிதிக்கு முரணதிறத்தையாகத்தை. பெற்றவு முள்ளவுமெனல் வினை
 யாலணையும்பெயர். (கக)

மறைபல வோதுநர் மகம்வ ளர்க்குநர்
 கறைமிட றுடைய கங் கட வுட் பூசனை
 முறைவழி புரிகுநர் மூச்ச வித்தொரு
 தறியென வசைவற விருக்குந் தன்னையார்.

(இ - ள்.) மறைபலவோதுநர் - பலசாகைகளாவிரிந்துள்ள வேதங்களை
 யோதுபவர்களும் — மகம்வளர்க்குநர் - யாகம்வளர்ப்பவர்களும் — கறை
 மிடறுடைய - நீலகண்டத்தையுடைய — நங்கடவுள்பூசனை - நமது
 கடவுளாகியசிவபூசையை — முறைவழிபுரிகுநர் - ஆகமநெறிப்படிசெய்
 பவர்களும் — மூச்சவித்து - மூச்சடக்கி — ஒருதறியென - ஒருஸ்தம்பத்
 தைப்போல — அசைவறவிருக்கும் - அசைவின்றியிருக்கும் — தன்மை

யார் - நிலையையுடையவர்களும். எ - று. விதிமார்க்கநெறிச்சேறலை கறை
மிடறுடைய நங்கடவுள்பூசனை முறைவழிபுரிஞா என்றார். (கசு)

வேறு.

ஆயி ருக்கு மருந்தவர் தங்கள்பாற்
போயி வர்க்குறு போதனை யாற்பவ
நோய கற்றுவி லென்று நுவன்றனன்
றாயெ னக்கொரு நானெனு மல்லமன்.

(இ - ள்.) ஆயிருக்கும் - இங்ஙனமாகவிருக்கும் — அருந்தவாதங்கள்
பாற்போய் - அரியதவஞ்செய்பவர்களிடத்திற்போய் — இவர்க்குறுபோ
தனையால் - இவர்களுக்கியைந்தவாறு போதிக்குந்தன்மையால் — பவநோ
யகற்றுவென்று - அவாகள்சென்னநோயை நீக்குவென்று — நுவன்
றனன் - சொல்லினன் — எனக்கு - அடியேனுக்கு — ஒருதாய்தானெ
னும் - தாய்போல்பவனுமென்றுகோடற்கியைந்த — அல்லமன் - அல்லமதே
வன். எ - று. அவரவாக்கியைந்தவாறு போதித்து விளக்கவேண்டிவ
தாதலால் இவாக்குறுபோதனையா லென்றார். (கரு)

நோற்று நோன்புட னொந்து வருந்துவி
ராற்று நீர்மக மாதி வினையினான்
மாற்று மாயை மலஞ்செறு விற்படு
சேற்றி னாற்கழுஞ் சேறு நிகர்க்குமால்.

(இ - ள்.) நோற்றுநோன்பு - பலவாறாயவிரதங்களைச்செய்து — உட
னொந்து - தேகமினைத்து — வருந்துவீர் - வருத்தப்படுவீர்கள் — ஆற்றநீ
மகமாதி - யாகாதிகிர்த்தியங்களைச்செய்தீர்கள் — வினையினால் - கருமத்
தால் — மாற்றும் - நீக்கற்கியைந்த — மாயைமலம் - மாயாமலமானது —
செறுவிற்படு - வயலிலுள்ள — சேற்றினால் - சேற்றினாலே — கழுஞ்சேறு -
கழுவப்படுஞ்சேற்றை — நிகாக்கும் - ஒத்திருக்கும். எ - று. ஆல் - அசை.
யாகாதிகிர்த்தியங்களாலும் பலவாறாயநோன்புகளாலும் உடல்மெலிந்து
மாயாமலம்போக்கத்துணிதல் சேற்றைச் சேற்றாற்கழுவுதல்போலுமென்க.
எனவே, மாயாமலம் விசார ஞானத்தாலன்றி யகலாதெனப்பெற்றும். ()

ஞானங் கொண்டு நணுகுஞ் சிவபத
மூனங் கொண்ட கருமத் துறுவது

வானங் கொண்டு வளர்த்தல் புகையது
மானங் கொண்டு வளர்த்தலை யொக்குமால்.

(இ - ள்) ஞானங்கொண்டு - விசாரஞானங் காரணமாக—நணுகும் - அடைதற்கியைந்த—சிவபதம் - சாயுச்சியபதவியை — ஊனங்கொண்ட - இழிவுள்ள—கருமத்து - யாகாதிசிவபுண்ணியகருமங்களால் — உறுவது - அடைவது — வானங்கொண்டு - உலர்ந்தமரங்கொண்டு — வளர்த்தல் - வளர்த்தலா லுறுவது—புகை - புகையாம் — (அதனை) அநுமானங்கொண்டு - அநுமானங்காரணமாக — வளர்த்தலையொக்கும் - வளர்த்தலுக் கொப்பாகும். எ - று. ஆல்—அசை. விசாரஞானத்தா லெய்தற்கியைந்த சிவபதம் சிவபூசைமுதலிய கருமங்களா லுறுமெனக்கோடல்; விறகு கொண்டு வளர்த்தலாலெய்தும்புகை சந்தேகத்தால் வளர்த்தலுக்கொப் பாகும் எனப்பொருள்கொள்க. கருமமென்னுது ஊனங்கொண்டவென் றடைகொடுத்தது திரிபுடியறாமைகாட்டற்கென்க. திரிபுடியறாதகருமத் தால் சிவபதமெய்துமாயின் அநுமானங்கொண்டு வளர்த்தலால் புகையெய்தும். இங்ஙனமின்றேல் அங்ஙனமுமின்றும். வானங்கொண்டு வளர்த்தல் புகையெனல் ஞாயஞ்சோதனை பொருத்தங்கட் கியையுமாறுபோன்று ஞானங்கொண்டு நணுகுஞ் சிவபதமெனலியையும். (கஎ)

குடுமி யங்கிரி யொப்பக் குவித்தபுந்
சுடுதல் கொண்டு பிறவி சுடப்படா
தடுபு லன்க ளறிவெனு மங்கியிற்
சுடுதல் கொண்டு பிறவி சுடப்படும்.

(இ - ள்.) குடுமி - சிகரத்தையுடைய—அம் - அழகிய—கிரியொப்ப மலைக்கொப்பாக — குவித்தபுல் - ராசியாகக்குவித்தபுல்லுகளை — சுடுதல் கொண்டு - சுடுதல்காரணமாக — பிறவிசுடப்படாது - பிறவியெரிக்கப்படாது — அடு - உயிர்களைவதைக்கின்ற — புலன்கள் - ஐம்புலன்களையும்— அறிவெனுமங்கியில் - அறிவென்னுமக்கினியில் — சுடுதல்கொண்டு - எரித்தல்காரணமாக—பிறவிசுடப்படும் - பிறவியெரிக்கப்படும். எ - று. இங்கே புல்லென்றது தருப்பைபை. பிறவிநாசம் யாகாதிகருமத்தாலன்றெனவும் மெய்யுணர்வுமேலீட்டாலாமெனவும் அமையப் பொருள்கிடந்த தென்க. யாகாக்கினிவளர்த்தல் திரிபுடிநாசத்துக் கிடமின்மையின் பிறவி வளர்த்துகிடமாமெனவும் ஞானாக்கினிவளர்த்தல் திரிபுடிநீறுதற் கிடமாத லின் பிறவிநசித்தற் கிடமாமெனவுங்கொள்க. அறிவெனுமங்கி உருவகம்,

குடியியங்கிரியொப்பக் குவித்தபுல்லென்றதனால் மிக்கபெரிதாகிய யாகமெனப் பெற்றும். யாகாக்கினிமுதலியவற்றைப் பயனின்றென்பது கருத்து.

போதமாகும் புனிதத் தழலினுட்

பேத பாவனைப் பேரவி பெய்வனே

லாதி சோவுடை மாசி யவனென

வேதம் யாவும் விளங்க விளம்புமே.

(இ - ள்.) போதமாகும் - மெய்யுணர்வென்னும்—புனிதத்தழலினுள்—பரிசுத்தமாகியவக்கினியில் — பேதபாவனை - பேதபாவனையென்னும் — பேரவி - மிக்கநெய்யை — பெய்வனேல் - சொரிவனாயின் — ஆதி - மூலப் பிரகிருதியென்னும் — சோ - அரணை—உடை - உடைக்கின்ற — மாசி - மேகம்—அவனென - அவனையென்று—வேதம்யாவும் - வேதங்களனைத்தும் — விளங்க - எவர்க்கும்புலப்படுமாறு — விளம்பும் - சொல்லும். எ - று. ஏ—அசை. போதமாகும்புனிதத்தழல், பேதபாவனைப்பேரவி, இவையுருவகம். பேதபாவனை - சிவம்வேறு தான்வேறெனக்கோடலை. தான்விளங்காமைக்குக்காரணம் ; மூடங்காரணமாக வெய்தியபஞ்சகோசவரணதலினுளும் அதனைநிக்கிரகிக்காவிடத்துத் தான்விளங்கற் கிடமின்மையினுளும் ஆதிசோவுடையெனவும், சத்தமேகங்களும் ஒருங்குகூடிப் பெய்யுழி நசிவுறுத வரனென்றுமின்று இன்மையின் இவனை மாசியெனவுங் கூறியதாகப் பெற்றும். (கக)

மறையி னுள்ள கரும மனவினை

வறியர் கொள்ளுதல் போல மதியறுஞ்

சிறியர் கொள்வர் தெளிதத் துவமசி

யறிஞர் கொள்வ ரணிகொளுஞ் செல்வர்போல்.

(இ - ள்.) மறையினுள்ள - வேதத்திலுள்ள — கருமம் - கர்மானுஷ்டானத்தை — மனவினை - மனோசாரஞ்சல்யத்தை — வறியர்கொள்ளுதல் போல - தாரித்திரியர்கொள்ளுமாறுபோன்று — மதியறுஞ்சிறியர் - புத்திகெட்டமூடர்—கொள்வர் - ஏற்றுக்கொள்வர் — அணிகொளும் - சிறப்பு வாய்ந்த—செல்வர்போல் - பாக்கியவான்களைப்போல — தெளி - ஐயந்திரிபகறங்கியைந்த — தத்துவமசி - தத்துவமசியென்னு மகாவாக்கியசாம்பி ராச்சியத்தை—அறிஞர்கொள்வர் - அறிவுடையோரேற்பர். எ - று. மனவினை வறியர்கொள்ளுதல்போல மறையினுள்ள கர்மஞ் சிறியர் கொள்வ

ரெனவும் அணிகொளுஞ்செல்வர்போல் தெளிதத்துவமசி அறிஞர்கொள்
வரெனவும் பிரித்துக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. (உ0)

என்று கூற விரும்புவ ரன்பொடு
மின்று ஞான நெய்தகை தாண்டினை
மின்று நீயா செய்தவஞ் செய்தனை
மன்ற யாமென வாழ்த்தி வணங்கினார்.

(இ - ள்.) என்றுகூற - என்றல்லமன்சொல்ல - இருந்தவர் - அங்கி
ருந்தவழியார்கள் - அன்பொடுமின்று - மிக்கவன்போடெதிரினின்று -
ஞானநெய்தகை - ஞானமென்றும் பெருந்தன்மையையுடைய வல்லம
னது - தாண்டினை - திருவடிகளின்மேல் - யாம் - நாம் - மன்ற - மிக
வும் - இன்று - இப்போது - நீவர - தேவரீரெழுந்தருளியருதற்கு - எத்
தவஞ்செய்தனமென - எனனமகாதவஞ் செய்தனமோவென்று - வாழ்த்
திவணங்கினார் - துதித்துவணங்கினா. எ - று. பெருந்தகை - அன்
மொழித்தொகை. இருந்தவா நின்று வாழ்த்தி வணங்கினார் எனக்கூட்டி
முடிக்க. (உக)

மாயை தோன்றிய ஞான்று பனத்தெழு

பூய மோக முடிந்திச் செம்மலர்
வாயி னாற்றுரு வாசன் சொலப்படுங்
தூய னுமிய னென்று துதித்தனர்.

(இ - ள்.) மாயைதோன்றிய ஞான்று - மாயையென்பவள்பிறந்தகா
லத்தில் - மனத்தெழுமூய - மனதிலெழுந்துமூடிய - மோகமுடிந்திட -
பிராந்திநீங்க - செம்மலாவாயினால் - செந்தாமரைமலர்போன்றவாயி
னால் - துருவாசன் - துருவாசனென்னுமுனிவன் - சொலப்படும் - முன்
னேசொல்லியிருக்கின்ற - தூயனுமியெனன்று - பரிசுத்தவானிவனே
யென்று - துதித்தனர் - துதிசெய்தனர். எ - று. துருவாசனால் சொல்
லப்பட்டவன் இவனேயெனத்துதித்தனரென்க. (உஉ)

இன்ன வாரிங் கிருந்தவ ரின்புற
மன்னு ஞான மறைமொழி கூறியே
தன்னை மேவுந் தலைமை புரிந்தன
னன்னை போலும் மல்லம தேவனே,

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்வண்ணம் — இங்கிருந்தவர் - இவ்விடத்
திருந்தவர்கள் — இன்புற - இன்பமடைய—மன்னு - நிலைபெற்ற—ஞான
மறைமொழி - ஞானமாகிய ரகஸ்யமொழிகளை - கூறி - சொல்லி — அன்
னைபோலும் - தாய்போலுநின்றான் — நம்மல்லமதேவன் - நமதல்லம
தேவனென்போன் — தன்னைமேவும் - தன்னைத்தானடையும் — தலைமை
புரிந்தனன் - தலைமையைச்செய்தனன். எ - று. அல்லமதேவன் கூறித்
தலைமைபுரிந்தனன் எனக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. (உரு)

இருபதாவது

முனிவரர் கதி

முற்றிற்று.

ஆட்கதி - 20 - இ, திருவிருத்தங்கள் - கூகூகூ.

உ

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

வேறு.

அல்லமனை யறிதற்கோ ரறிகருவி யாகவுனிச்
சொல்லரிய வெழுநிலைப்பொற் சூனியசிங் காதனமொன்
றில்லையென லில்லையெனு மெங்க்குரு வசவேசன்
மல்லலுற வினிதாற்றி வைகுமுறை வகுத்துரைப்பாம்.

(இ - ள்.) அல்லமனையறிதற்கு - அல்லமனினையனென்றறிதற்கு —
ஓரறிகருவியாக - ஓரடையாள்மாக — உனி - நினைத்து — சொல்லரிய -
சொல்லுதற்கரிதாயுள்ள — ஏழுநிலை - ஏழுநிலையையுடைய — பொன் - அழ
கிய — சூனியசிங்காதனமொன்று - ஒருசூனியசிங்காதனத்தை — இல்லை
யெனலில்லையெனும் - பொய்யெனற்கியைவதைப் பொய்யென்றுகூறும்
— எங்க்குரு - எமதுகுருவாகிய — வசவேசன் - வசவேசனென்போன்
— மல்லலுற - அலங்காரந்தங்க — இனிதாற்றி - நன்றாகச்செய்து —
வைகுமுறை - தங்கும்விதத்தை — வகுத்துரைப்பாம் - வகுத்துச்சொல்லு
தும். எ - று. ஏனையர்போலப்பொய்யை மெய்யெனக் கொள்ளாதவ
னென்பதுதோன்ற இல்லையெனலில்லையெனு மெங்க்குருவசவேசனென்
றார். இல்லையெனல் - தனக்கெனச்சொருபமொன் றில்லாதசகலீவபரங்
களை. இதனை வஸ்துபரிசோதனையாற்காணலாம். இல்லையெனல் என்
பது அறிவின்பிரிதிபலனமாகிய வறியாமையை. ஏழுநிலையாவது - சுபே
ச்சைமுதலியவற்றை. (க)

ஒடுக்குமனம் வீட்டுநெறிக் கொருதுணையா கும்புறத்து
நடக்குமன நிரயவழி நடப்பதற்குத் துணையாமென்
றிடக்கர்மன மடக்கும்வகை யெம்பிரா னியம்பியவா
றடக்கமன முறுநெறியி னருணந்தி தலைப்பட்டான்.

(இ - ள்.) ஒடுக்குமனம் - மனோசம்—வீட்டுநெறிக்கு - முத்திமார்க்
கத்துக்கு — ஒருதுணையாகும் - ஒருதுணைக்கருவியாம் — புறத்துநடக்கும்

மனம் - பகிர்முகமாகச்செல்லுமனம்—நிரயவழிநடப்பதற்கு - நரகநெறிச்
சேறற்கு — துணையாமென்று - துணைக்கருவியாகுமென்று — இடக்கர்
மனம் - ஒருங்குபடங்கிடக்காயுள்ளமனதை - அடக்கும்வகை - அடக்கத்
தகும்விதத்தை — எம்பிரானியம்பியவாறு - அல்லமன்சொன்னெடி —
அடக்கமனமுறுநெறியின் - மனமடக்கற்கியைத்தமர்க்கத்தில் — அருண
ந்தி - கிருபைபொருந்திய செவண்ணன் — தலைப்பட்டான் - பிரவேசித்
தான். எ - று. மனதையொடுக்கல் - எட்டொரு னெத்தன்மைத்தாயினும்
அவ்வப்பொருளைக் காரணகாரியமிறக்கச்செய்தலாலும், மனதைப்புறத்து
நடத்தல் அவ்வப்பொருளைச் சோதனைநெறித்தாகாது அங்ஙன மங்ஙனங்
கூண்டற்கியைவதானும் எய்துமென்க. காரணகாரியமிறக்கச் செய்தலா
லெய்துபயன் மனதுக்குப் புடைபெயாப்புக் கிடமின்மையின் வீட்டினெ
றிக் குறுதுணையாகுமெனவும், காரணகாரிய மிறக்கச்செய்யாமையா லெய்
துபயன் மனதுக்குப் புடைபெயாச்சி தவிரத்த்கிடமின்மையின் நிரய
வழி நடப்பதற்குத் துணையாமெனவும் கூறியதாகப் பெற்றும். பொருளல்
லாததைப் பொருளாகச்சேறலின் இடக்காமனமென்றார். இங்ஙனம்
பொருள்கொள்ளாதுழி யோகநெறித்தாகும். அவர்கருத்தில்தன்று. புறத்
துநடக்குமனம் பகிர்முகமென்றதனால் ஒநீக்குமனமென்றது அந்தர்முக
மாகக்கொள்க. கைலை வைகுந்தமுதலாகக்கூறு மெவ்வெப்பதவிசுறும்
அந்தாமுகத்ததெனற்கியையாமையின் அந்நெறியேநிரயவழியெனச் சூறி
ப்பித்தார். தன்னமறத்த மறதியாகிய காரணசரீர ளுதித்தற்கிடமின்மை
யின் நிரயமெனலே பொருந்தும். அன்றெனில், சோதனைநாயங்களாற்
கூறுக. வலியின்றேல் முரணாட்க.

(உ)

நில்லாது போமனத்தைக் கால்பிடித்து நிறுத்தினோ

வில்லாரு மதியமுதம் விருந்திட்டு நட்புறீஇப்

பொல்லாத புலனுரைப் புறத்துநிலை தடுமாறப்

செல்லாம லுடன்கொண்டு சித்திரமொத் திருந்தனனால்.

(இ - ள்.) நில்லாதுபோமனத்தை- தனதுவசத்தடங்காதுவசல்லுமன
தை — கால்பிடித்து - பிராணவாயுவினிலக்கணத்தைக்கூடப்பிடித்து —
நிறுத்தி - அதனைச்சலியாதுநிறுத்தி — வில்லாரும் - பிரகாசம்தொருந்
திய—மதி- குண்டலிசத்தியென்னும்பூரணமதியின்—அமுதம்விருந்திட்டு-
அமுதத்தைச்சுறைகொண்டு—நட்புறீஇ - அதனி லன்புற்று—பொல்லாத
புலனுகர - பொல்லாதபுலன்களினேறித்தாவிடயங்களை யதுபவிப்பான்

வேண்டி—புறத்து - புறம்பிற்செல்லும்—நிலைதடுமாறி - நிலைபிறழ்ந்து —
செல்லாமல் - மாறிச்செல்லாமல் — உடன்கொண்டு - மனதைத்தன்வயப்
படுத்தி — சித்திரமொத்திருந்தனன் - சித்திரப்பிரதமபோலிருந்த
னன். எ - று. ஆல்—அசை. பிராணவாயுவைப் பற்றவேண்டியவாறு
பற்றலைக் காப்பிடித்தென்றும், பூரணசந்திரனைப்போல் சீதளகிரணந்
தந்து வுபசார்த்தப்படுத்தலின் குண்டலிசத்தியை வில்லாருமதியமுதமென்
றும், அங்நனமாய வோரதுபூதிமேலாய வனுஷ்டானத்ததாதலின் பொல்
லாதபுலனுதரப் புறத்துநிலைதடுமாறிச் செல்லாமலென்றும், இந்தச்சுவா
துபூதி நிலையினின் தகலாமையால் உடன்கொண்டு சித்திரமொத்திருந்தன
னென்றும் கூறினார். (ந)

நின்றமனங் கொண்டுதா னித்தமாந் தனையுணர்த்த
வென்றுவரு ஞானகுரு வென்வெழுந்து வளர்காத
லொன்றுமொழி வறநிற்ப வுவப்பதுல கிற்பொருள்வே
நின்றியரு ணந்திபிரா னெந்தைவர வினேநோக்கி.

(இ - ள்.) நின்றமனங்கொண்டு - சித்திரமொத்துநின்ற மனங்காரண
மாக—ஞானகுருதான் - ஞானசிரியன்—நித்தமாந்தனையுணர்த்த - நித்தி
யமாநின்றன வாத்மஸ்வரூபத்தைவிளக்க — என்றவருமென - என்
தைக்குவருவானோவென்று—எழுந்துவளர் - விசாரமேலீட்டாஸெழுந்து
வளர்கின்ற—காதலொன்றும் - ஆசைமாத்திரம் — ஒழிவறநிற்ப - ஒழியா
மலிருக்க—உவப்பது - விரும்பத்தகுவதாகிய —பொருள் - உவந்து — உல
கில் - உலகின்கண் — வேறின்றி - வேறில்லாமல் — அருள் - கிருபையை
புடைய—நந்திபிரான் - வசவண்ணன் —எந்தை - அல்லாந்து—வரவீனே
நோக்கி - வரவையெதிர்போக்கி. எ - று. 'மனம்மடையுடைய நிலைவிடத்து
ஆத்மாவை விளக்கற் கொண்ணுமையால் நின்றமனங்கொண்டு தானித்த
மாந்தனை யுணர்த்தவெனவும், அறிவன்றி அயலின்றெனத்தேர்தலின்
உவப்பதுலகிற்பொருள்வேறின்றி யெனவுக்கூறினார். (சு)

எவ்வுருவி னொடுவருமோ வெம்பிரான் நெளியகிலேன்
செவ்வியவோர் தவிசமைத்துச் சேர்ந்ததன்மே விருப்பவனை
யவ்வியமி லல்லமனென் றறிவன்யா னென்றுதுணிந்
திவ்வுலக முளம்வியப்ப விதுசெய்தா னருணந்தி.

(இ - ள்.) எம்பிரான் - அல்லமன்—எவ்வுருவினோடு - எந்தமாதுவே
டங்கொண்டு—வருமோ - வருவானோ—தெளியகிலேன் - தெளியேன் —
செவ்விய - செம்மையாகிய — ஓர்தவிசமைத்து - ஒருசிங்காதனஞ்செய்து
— அதன்மேற்சேர்ந்திருப்பவனை - அதன்மேல் வந்திருப்பவனை — அவ்
வியமில்லமென்று - சூற்றமற்றவல்லமதேவனென்று — அறிவன்யா
னென்று - யானறிவேனென்று—தணிந்து - நிச்சயித்து — இவ்வுலகம் -
இவ்வுலகத்திலுள்ளாரது—உளம்வியப்ப - மனமதிசயிக்கும்படி — அருண
ந்தி - கிருபைபொருந்தியவசவண்ணன் — இதுசெய்தான் - இதனைச்செய்
தனன். எ - று. இவ்வுலகம் இடவாகுபெயர். வருமோவென்பதி லோகா
ரம் ஐயம். (ரு)

வேறு.

ஆதியா தார மாதிரி யடுக்கெனப் பன்னி றத்த
சோதியேழ் நிலைகளோங்கச் சூனிய பீடமொன்று
போதினோ னுளம்வி யப்பப் பொன்மணி பளிங்கு கொண்டு
சாதிரான் மறைகள் போற்றுகுஞ் சைவநா யகன்செய் வித்தான்.

(இ - ள்.) ஆதியாதாரமாதிரி - மூலாதாரமுதலியவைகளை — அடுக்
கென - அடுக்காக — பன்னிறத்தசோதி - பற்பலநிறத்ததாயசோதியுருவா
யுள்ள—ஏழ்நிலைகளோங்க - ஏழுநிலைகளுமேலோங்கும்படியாக — சூனிய
பீடமொன்று - ஒருசூனியாசனத்தை—போதினோன் - பிரமனது—உளம்
வியப்ப - மனமதிசயிக்க—பொன் - பொன்னையும் — மணி - ரத்னங்களையும் — பளிங்கு - பளிங்குக்கற்களையும்—கொண்டு - ஆதாரமாகக்கொண்டு
—சாதி - ஓரினமாகிய — நான்மறைகள்போற்றும் - நான்குவேதங்களா
லுந் துதிக்கப்பெற்ற — சைவநாயகன் - சைவத்துக்குத் தலைமையாகின்று
ள்ள வசவண்ணன்—செய்வித்தான் - செய்வித்தனன். எ - று. பலநிறத்த
தாகவிளங்கலின் சோதியைப்பன்னிறத்தவென்றார். ஏழ்நிலைகளாவன :—
மூலாதாரமுதல் சோதியிறுவாக்கிடந்தவைகளை. இவைகட்கெல்லா மஸ்
திபாரஞ் சூனியமாதலின் சூனியபீடமெனப்பட்டது. அதுநினைப்பு மறப்
பற்றவிடத்தாதலின் சூனியபீடமொன்றெனப்பட்டது. அதனைப்பொழ
ன்பாருமுள். திருக்கையேனும் திரிஸ்யத்தையேனும் ஆராய்ந்துசெல்லு
மிடத்தும் ஆசானருட்கண்படாதவிடத்தும் யாமன்ற முடிதலினாலும்,
அவ்வன்மை இரண்டுபடாதிருத்தலினாலும் அதனையே நினைப்புமறப்பற்ற
விடமென்றும். இச்சூனியபீடம் மனதினாலும், பொன்மணி பளிங்கு

கொண்டென்பதனால் செய்கையினானு மியற்றப்பட்ட தெனப்பெற்றும். குனியபீடம் பரிங்குபீடத்துக்கு மேனிலைய தென்க. (சு)

காரண வுபாதி யேழ்மேற் கண்டிடு ஞானி போலச்
சீரணி நுதலின் மீது சென்றுகாண் யோகி போலப்
பூரண ஞான நந்தப் போகக னிருப்புக் காண்பா
காரணி நிலைக ளேழ்மே னிகழ்வெளித் தவிசு மைத்தான்

(இ - ள்.) காரணம் - காரணமாதின் னுள்ள - உபாதியேழ்மேல் - ஏழு பாதிக்குமேல் - கண்டிடு ஞானிபோல - தன்னைத்தான் தரிசித்துக் கொண்டிருக்க ஞானிபோலவும் - சீரணி - சிறப்புள்ள - நுதலின்மீது - நெற்றியின்மேல் - சென்றுகாண் - நிலைகள்கடந்துதரிசிக்கின்ற - யோகி போல - யோகிபோலவும் - பூரணம் - பரிபூரணமாதிறைத்துள்ள - ஞான நந்தப்போதகன் - ஞானனந்தப்போதகனது - இருப்புக்காண்பான் - நிலை காணும்படி - ஏரணி - அழகுள்ள - நிலைகளேழ்மேல் - ஏழுநிலைகளின்மேல் - நிகழ் - விளங்கா தின்ற - வெளித்தவிசு - குனியசிம்மாசனத்தை - அமைத்தான் - ஏற்படுத்தினன். எ - று. காரணவுபாதியேழாவன :- ஈசன், முற்றறிவான், வியாபி, எவைக்குமேல், மாசாகசன், நிருபாதி, பாவனை என்பன. பாவிற்குமேலாநிற்றலால் ஈசனெனவும், எவற்றையு மறிப்பவனாதலின் முற்றறிவானெனவும், வியாபகத்துக்கெல்லாம் வியாப கமாதிறலின் வியாபியெனவும், எல்லாவுபாதானத்திற்கு முபாதானமா நின்றலின் எவர்க்குமேதுமெனவும், சாவதையும் ரட்சிப்பவனாதலின் மாசாகசனெனவும், சமஸ்தந்தையு மழிப்பவனாதலின் நிருபாதியெனவும், எவற்றையுஞ் சிருட்டிப் பவனாதலின் பாவனையெனவும் கோடற்கியைந்த தவசரம்பற்றியென்க. இதுயோகசெய்ததன்போ விலக்கக்காரணவுபாதி யேழ்மேற் கண்டிடு ஞானிபோலவென்றார். அறிவிறச்சகலகற்பனைகளையுந் கண்டி களைந்து காணுக்குதல் ஞானம். உடலி லாறாதாரங்களையுங்கண் டப் பானாதலி லொளிதல் யோகம், இதனையாங்காங் குணர்க. (எ)

களங்கமின் மதியம் போலக் கண்டவர் மமம லத்தூர்
பரிங்கு வசய் நிலையுள் வந்து பார்ப்பவர் மெய்நி ழற்போய்
விளங்கும நன்மேற் றேன்ற வவத்தெரி பகம்பொ னுற்செய் [ம்.
துளங்கொளி நிலையைச் சென்னி மமத்தல்போற் செய்த வெக்கு

(இ - ள்.) களங்கமில்மதியம்போல - களங்கமற்றசந்திரனைப்போல - கண்டவார்மனம் - கண்டவரதுமனதை - மலர்த்தம் - விசுசிக்கச்செய்யும்

—பளிங்கு - பளிங்குகங்களினால் — செய்யுநிலையுள் - செய்திருக்கின்றநிலை
களுக்குள்—வந்துபார்ப்பவர் - வந்துபார்ப்பவர்களுடைய — மெய்நிழல் -
தேகசாயை — தன்மேற்றோன்ற - தன்மேற்றோன்றும்படி — போய்வி
ளங்குதல் - சென்றுவிளங்குதல் — வெந்தெரி - மிக்கபிரகாசத்தையுடைய
—பசும்பொழுற்செய் - பசும்பொன்னினுற்செய்த — துளங் கொளிரிலையை -
கேட்டைடட்சத்திரநிலையை — சென்னிசுமத்தல்போல் - முடிசுமத்தல்
போல — செய்தவொக்கும் - செய்தாலெத்ததைத்தீடா வதனையொக்கும்.
எ - று. பளிங்குறையுள் வந்துபார்ப்பவரது தேகச்சாயை தன்மேற்றோன்
றுதல் கேட்டைடட்சத்திரத்தை சென்னிமேற்செய்தலுக் கொப்பாகும்
என்பபொருள் கொள்க. (அ)

திருந்திய பளிங்கு கொண்டு செய்தவர் நிலையின் வாய்தல்
பொருந்துத றெறிகி லாராய்ப் புருந்துகாண் மணிந ரெல்லங்
காங்கொடு தடவிக் கண்டு கண்டெரி யார்கள் போல
எருந்திய மனம் கிழந்து வசவனை வியப்ப ரன்றே.

(இ - ள்.) திருந்தியபளிங்குகொண்டு - களர்கமழ்ந்தபளிங்குகங்களி
னால் — செய்த - செய்திருக்கின்ற — அந்நிலையின்வாய்தல் - அந்தப்பளிங்
கறையின்வாசற்படி — பொருந்துதறெறிகில ராய் - இருப்பதைக்காணத்
தெரியாதவா களாய் — புருந்துகாண் - உள்ளேபோய்க்காண்கின்ற—மணிந
ரெல்லாம் - மணிதர்களையாவரும் — காங்கொடுதடவிக்கண்டு - கையினுற்
தடவி வாய்க்கண்டு—கண்டெரி யார்கள்போல - குருடர்களைப்போல—
வருந்தியமனம் - வாயில்தெரியாததால்வருத்தமுற்றமனம் — மகிழ்ந்து -
சந்தோஷித்து — வசவனையியப்பா - வசவண்ணைப்பற்றியதெயிப்பர்.
எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். மணிநரெல்லாம் தடவி கண்டு மகிழ்ந்து
வியப்பர் என்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. (க)

நினைவினா லொருவன் செய்த நெஞ்சுளா லயமே யன்றி
வினையினா லுலகர் செய்து விளங்கிய பணிக டம்மு
வினையதே. மிவமை யாத வில்லையென் றும்ப ரெல்லாந்
தனையலா விகரி லாத தவிசினே வியந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) ஒருவன் - ஒருபுருடன் — நினைவினுற்செய்த - சங்கற்பத்
தினுற்செய்த — நெஞ்சுளாலயமேயன்றி - மனக்கட்டடமேயல்லாமல்—
வினையினால் - கிரியையினால் — உலகர்செய்து - உலகத்தாராற்செய்யப்

பட்டு — விளங்கியபணிகடம்முள் - விளங்காநின்றகட்டடங்களுள்—இணையதோடுவமையாதல் - மனக்கட்டடத்தோடுவமைகூறப்படுதல் — இல்லையென்று - எங்கணுமில்லையென்று — உம்பரெல்லாம் - தேவர்களனைவரும்—தனையலால் - தனக்குத்தானே நிகராயிருப்பதேயல்லாமல் — நிகரிலாத - தனக்கொப்பிததற்குவேறென்றில்லாத — தவிசினே - சூனியசின்னகாசனத்தைக்கண்டு — விபந்துநின்றா - அதிசயித்துநின்றனா, எ - று. நெஞ்சுளாலயம் - இயமசிமமழுபலு, வற்றஞ்செய்தகட்டடத்தை. அக்கட்டடம் அகத்திலன்றிப் புலத்திலன்றாமையின் தனக்குத்தானே நிகரெய்துமென்றா. நெஞ்சுளாலயமே தவிசாதலால் உம்பரெல்லாம் தவிசினே விபந்துநின்றா ரெனப்பட்டது. (40)

அப்பரா சனாபியன்ற வதிசயங் கேளா முக்கட்.

மப்பிரா சனாபியாகத் தரையுளா ரெல்லாஞ் சென்று

சென்றபொரு லியன்ற வந்தச் சிம்மமு பிட நோக்கி

மெம்பிரான் வசவ தேவ னினையடி மதாழுதி ருந்தார்.

(இ - ள்.) அம்பராசனம் - சூனியசிம்மாசனம் — இயன்றவதிசயங் கேளா - அமைக்கப்பட்டவதியங்கேட்டு — தரையுளாரெல்லாம் - பூமியிலுள்ளவரனைவரும் — முக்கட்டம்பிரான் - திரிசேத்திரத்தையுடைய ரமசிவனது — அடியாராகச்சென்று - அடியார்களைப்போற்றோய் — செம்பொருலியன்ற - சிவந்தபொன்றெய்த—சோகெழு - மகிமைவாய்ந்த—அந்தப்பீடங்கே - அந்தப்பீடத்தைப்பார்த்து—எம்பிரான்வசவதேவன் - எமதுசரத்தனாகியவசவண்ணனது — இணையடி - உபயபாதங்களையும்—தொழுதிருந்தார் - தொழுதவ்விடத்திருந்தனா, எ - று. தரையுளாரெல்லாம் கேளா சென்று நோக்கி தொழுதிருந்தா எனக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. (41)

கரையிது கல்விக் ககன்னக் கற்றவர் பலரு மேத்தத்

தரையிசை யமைத்தி ருந்த சாரதா பீட மேபோ

லுரைமன மிறந்த தாமின் வொருதனி ஞான பீட

மருடரு குருகுகேச னன்றியே நிடுதற் காமோ.

(இ - ள்.) கரையிதுகல்விக் ககன்ன - கல்விக்குதுவேகரையாமென்று—கற்றவர்பலருமேத்த - எல்லாக்கலைவல்லவருந்துதிக்க — தரையிசை - பூமியின்மேல் — அமைத்திருந்த - செய்திருந்த — சாரதாபீடமேபோல்.

சரஸ்வதிபீடத்தைப்போல — இ - இந்த — தனி - ஒப்பற்ற — ஒருஞான
பீடம் - ஒருஞானபீடமானது — உரைமனமிற்சதாம் - மனோவாக்குக்
கெட்டாததாம் — (இந்தஞானபீடத்தில்) அருடரு - அநுக்ரகிக்கத்தக்க
— குருகுசேசனன்றி - அல்லமனையன்றி — ஏறிடுதற்காமோ - ஏறுதற்
குத்தகுமோ. எ - று. வேறுகூறுதற் கிடமின்மையின் ஒருவாற்றாற்
சாரதாபீடத்தை யுவமையிட்டார். (கஉ)

இப்பெரும் பீட மேறி யிருந்திட வல்லோ எனென்று
வைப்பெனும் படிம றைந்தெம் மனத்திருப் பதற்கு வல்ல
வப்பெரும் கருணைக் குன்ற மாகுமல் லமனே யென்று
செப்புறு பரிசி லானாய்ச் சிந்தைசெய் திருந்தா னென்றி.

(இ - ள்.) இப்பெரும்பீடமேறி - இந்தப்பெரியபீடத்தின்மேலேறி—
இருந்திடவல்லோன் - இருக்கவல்லவன் — என்றும் - எப்போதும் — வைப்
பெனும்படி - புதையலென்னும்படி — எம்மனத்து - உம்முடையமனதில்
— மறைந்திருப்பதற்குவல்ல - மறைந்திருத்தற்குவலியுள்ள — அ - அந்த—
பெரும் - பெரிதாகிய — சுருள்க்குன்றமாகும் - கிருபாமலைபோல்வரா
கிய — அல்லமனையென்று - அல்லமதேவனையென்று — செப்புறுபரிசி
லானாய் - சொல்லுந்தன்மையற்றவனாய் — நந்தி - வடவண்ணன்—சிந்தை
செய்திருந்தான் - சித்தித்துக்கொண்டிருந்தான். எ - று. எல்லாருள்ளந்
திலும் நிரதிசயானந்தவாழ்வாக மறைந்திருத்தலின் என்றும்வைப்பெனும்
படி மறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்கு வல்லவல்லமனென்றார். அல்லமனே
யென்பதி லேகாரம் பிரிநிலையெனினு மமையும். (கங)

கரைபொரு உங்கையாற்றிற் கண்ணிவைத் தரச வொன்
வருதலை நோக்கி நிற்கு மாறுபோ லிருள்வி பூங்கி
பெருகொளி விரிந்து ஞான பீடமொன் றமைய வாக்கிக்
குருபரன் வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந் தனெனங் கோமான்.

(இ - ள்.) கரைபொரு - கரையில்மோதுகின்ற — உங்கையாற்றில் -
கங்காநதிதீரத்தில் — கண்ணிவைத்து - கண்ணியைவைத்து — அரசவன்
னம்வருதலைநோக்கி - ராசவன்னம்வரப்பார்த்து — நிற்குமாறுபோல் -
காத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமைபோல — இருள்விழுங்கி - இருளை
விழுங்கி — பெருகொளியிரிக்கும் - மிக்கவொளியைவீசுகின்ற—ஞானபீட
மொன்று - ஓர்ஞானபீடத்தை — அமையவாக்கி - நிலைக்கச்செய்து—குரு

பரன்வரவு - அல்லமனதுவரவை - எங்கோமான் - எமதுதலைவனாகிய
வசவண்ணன் - நோக்கிக்கொண்டிருந்தனன் - பார்த்துக்கொண்டிருந்
தான். எ - து. எங்கோமான் ஆக்கி நோக்கிக்கொண்டிருந்தனன் என
முடிக்க. கங்கைபாற்றில்--விட்டவில்லை. (௧௪)

ஏன் டினைப் புதுநீ ராற்றி வெதிர்கிழித் தேற விட்டோன்
பாட்டுடைத் தலைவ னன்பி பலருநம் வசவன் றன்னை
நாட்டி-முற்றடைபு மாசு அமக்குடா மென்றி ருந்தா
வீன் டிணைப் பேரவாந் தேறி விருந்திற்கு முதலு முதோ.

(இ - எ.) ஏன் டினை - ஏன் டை - புதுநீராற்றில் - வெள்ளமாகப் பெரு
கிய வையையாற்றில் - எதிராகிழித்தேற - எதிராகிழித்தேறும்படி - வீன்
டோன் - விட்டசம்பந்தனது - நாட்டுடைத்தலைவன் - பாட்டுக்கிடைத்த
பரமசிவனது - அன்பாபலரும் - சகலவடிவார்களும் - மமவசவன் றன்னை -
நமதுவசவண்ணன் - நாட்டமுற்று - உடி - அடையுமாசான் - வருகின்ற
வாசானே - மமக்குமாமைன்று - மமக்குமாசானாகுமென்று - இருந்தாரா -
எண்ணியிருந்தனா - ஏன் டிணைக்கற்றுஞ்ஞாதி - ஏன் டிணைக்கவற்றைப்
பட்டவினக்கு - வருந்தி உருமுதவருதோ - அங்கேவந்தவிருந்தினருக்கு
முதவாதோ. எ - து. ஏறவிட்டோனெச்சம் ந்தவனன்றது உதீசம். என்
விளக்கே விருந்திற்கும்போது மாறுமொன்று வசவண்ணன் டுக்கியைந்தவாசா
னே நமக்கும்பொதுமென்றிருந்தன அரங்க. (15)

இருபத்தோராவது

தூயியசங்கு கனாதி

முற்றிற் றா.

சேட லீதி - ௨௧ - ௨௨, திருவிருத்தங்கள் - ௩௮௪.

உ

இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

வேறு.

பள்ளம்புகு புனல்போனெறி படருஞ்சிவ னடியா
ருள்ளம்புகு மருணந்தியிவ் வுலகோரறி யாமற்
கள்ளங்கொளு மனமோடுசெய் யணைமேலொரு கருணை
வெள்ளங்கடி தேறுஞ்செயல் விருப்பாலெடுத் துரைப்பாம்.

(இ - ள்.) பள்ளம்புகுபுனல்போல் - பள்ளத்தில்விழும்நீரைப்போல
— நெறிபடருஞ்சிவனடியார் - நன்னெறிச்செல்லுஞ்சிவனடியர்களது —
உள்ளம்புகும் - உள்ளத்திற்குடிகொண்ட — அருள் - கிருபையையுடைய
— நந்தி - வசவண்ணன் — இவ்வுலகோரறியாமல் - இவ்வுலகத்தாரறியா
மல் — கள்ளங்கொளுமனமோடு - கள்ளமுள்ளமனதோடு — செய்யணை
மேல் - செய்தசூனியசிங்காதனத்தின்மேல் — ஒருகருணைவெள்ளம் - ஒப்
பற்றகருணைசமுத்திரம்போன்றவல்லமன் — கடிதேறுஞ்செயல் - விரைவி
லேறுஞ்செயலை—விருப்பால் - மிக்கவிருப்போடு—எடுத்தரைப்பாம் - எடு
த்துச்சொல்லுதும். எ - று. அடியாருளத்திப்புருதல் திண்ணமாதல்பற்
றிப் பள்ளம்புகுபுனல்போலென்றார், கள்ளங்கொளு மனமென்றது அதனி
யற்கை யுணர் தத்தற்கென்க. கருணைவெள்ளம்—உவமையாகுபெயர். (க)

சிரனாடுறு கயலாடல்செய் செய்ந்நாடுடை யுழவ
ரரனாடுறு மொருகாவிரி யறனாடுறு முறைபோற்
பரநாடுறு மடியார்வினை பரியத்திரி ருரவன்
வரனாடுறு முருகும்பர வசவன்புறு வசவன்.

(இ - ள்.) சிரல் - சிச்சிலிக்குருவி — நாடுறு தேடுகின்ற — கயல் -
கெண்டைமீன்—ஆடல்செய் - குதிக்கின்ற — செய் - வயல்கள்குழந்த —
நாடுடை - நாடுகையுடைய—உழவர் - பயிரிடுமாந்தர்—அரனாடுறும் - பரம
சிவனால்விரும்பத்தக்க—ஒருகாவிரி - ஒருகாவிரியாற்றால் — அறனாடுறும் -

சிவபுண்ணியாதியறத்தையேநாடுகின்ற — முறைபோல் - வரிசைபோல்
—பரநாடுதும் - பரத்தையேநாடுகின்ற — அடியாபரிப - அடியாரது
வினைகணங்க—திரிகுரவன் - தேடித்திரிகின்றவாசிரியன்—வரலாடுதும் -
வரவையதிர்நோக்கிநாட்டுறவன் — பரவசம் - பரவசமாகும்படி — உரு
கும் - உருகத்தக்க — அன்புது - அன்புள்ள — வசவன் - வசவண்ணன்.
எ - து. உழவர்கெறியைநாடுதல்போன்று வசவண்ணன் குரவன்வரலா
டுறுமெனமுடிக்க. (உ)

பொன்னுமை கதிர்வீசனை புரிந்தீரது பருவம்
பின்னாயின யான்செய்தொழில் பிள்ளைத்தொழி லாயிற்
தெந்நாள்வரு மெனையாளுடை யெம்மானறி யேனென்
துன்னாவரு துயரோடு முனைந்தான்வினை களைந்தான்.

(இ - ள்.) பொன்னுமை - பொன்னுலியற்றப்பட்டு—கதிர்வீச - கிர
ணங்களைவீசுகின்ற — அணைபுரிந்து - குனியசும்மாசனஞ்செய்து — ஈரது
பருவம் - பன்னிரண்டுமாதம்—பின்னாயின - கழிந்தன—(இதனால்) யான்
செய்தொழில் - யான்செய்தவிந்தவேலை—பிள்ளைத்தொழிலாயிற்று - சிறு
பிள்ளைவேலையாயிற்று — எனையாளுடையெம்மான் - என்னையாளாகவு
டையவல்லமன்—எந்நாள்வரும் - என்றைக்குவருவனோ — அறியேனென்
து - தெரிகிலனென்று—உன்னா - நினைத்து — வருடையரோடு - மிக்கதுப
ரோடு — உளமுனைந்தான் - மனநலிந்தவன் — வினைகளைந்தான் - ஒருங்
கேவினையொழித்த வசவண்ணன். எ - து. உன்னா, செய்யா வென்னும்
வாய்பாடு. (ங)

இவ்வாறமர் நாளோர்ப்புக ளையாளுடை வசவன்
செவ்வாறுசென் மனத்தல்லம தேவன்வர ரோன்றிற்
றவ்வாறது நிகழ்வுற்றவ ளார்வத்தனை யொருநா
னெவ்வாறுரை செய்வன்பணி யிறையுஞ்சொல வரிதால்.

(இ - ள்.) இவ்வாறமர்நான் - இவ்வாறிருக்குநாளில் — ஓர்புகல் - ஓர்
தினம்—எமையாளுடையவசவன் - எம்மையாளாகவுடைய வசவண்ணன்—
செவ்வாறுசெல்லமத்து - செவ்வையாகச்செல்லுமனதினால் — அல்லம
தேவன்வரரோன்றிற்று - அல்லமதேவன்வரவுகாணப்பட்டது — அவ்வா
றுநிகழ்வுற்றவன் - அவ்வாறுநடந்தவன்—ஆர் - எவனோ — வந்தனை - அவ
னதுவழிபாடடை—ஒருநான் - யானொருவனே — எவ்வாறுரைசெய்வன் -

எங்ஙனந்தெரிந்துசொல்லுவன் — பணியிறையும் - ஆதிசேடனாவும்—
சொலவரிது - சொல்லுதற்கிரிதாம். எ - று. ஆல்—அசு. வசவண்ண
னது வழிபாட்டையறிந்து கூறுதலெவராவும் கூடாதென்பதுகூறுத்து.(ச)

வலமாபுன் விழிதோளருள் வசவற்குதி தூரஞ்
வலுமாட வன் வருநாள்விழி யிடமாடிய செயல்வாய்
குலமாதுள மெனவேமகிழ் கொண்டன்புரி றைந்து
மலமாயைக நூரங்குஞ்சென்ன வசவற்குது புகல்வான்

(இ - ள்.) அருள்வசவற்கு - கிருபையுள்ளவசவண்ணனுக்கு — விழி
தோள் - கண்களும்தோள்களும்—வலமாபுன் - வலத்துடித்தன் — அதிநூ
ரஞ்செலுமாடவன் - அதிநூரஞ்சென்றநாயகன் — வருநாள் - திரும்புகா
லையில்—விழி - கண்கள் — இடமாடியசெயல்வாய் - இடதுபக்கத்துடித்த
செய்கையில் — குலமாது - குலத்திம்பிறந்தநாயகியின் — உளமெனவே -
மனம்போல — மகிழ்கொண்டு - மகிழ்ந்து—அன்புரிமைந்த - அன்புதிகரி
த்து—மலமாயைகடுரக்கும்-மலத்தையும்மாயையுமொழித்த — சென்னவ
சவற்கு - சென்னவசவதேவனுக்கு — இதுபுகல்வான் - இதனைச்சொல்லு
வான். எ - று. பொருள்கவாவான் அதிநூரஞ்சென்ற நாயகன்திரும்புவிழி
விழியிடத்துடித்த குலமாது மகிழ்வாள்போன்று வசவண்ணன் தனதுவிழி
தோள் வலமாபுனதைச் சென்னவசவனுக்கு வியப்புற நினைச் சொல்
லினனென்க. (இ)

வேறு.

நற்குறி பலவு மிற்றை நாணிகழ் கின்ற வென்பால்
வற்கலை முனிவர் போற்றும் வசவவந் நிகழ்ச்சி யானும்
பிற்பெறு பயன்யா தென்று பெருந்தகை வினவ நின்ற
சிற்பர முணர்ந்த சென்ன வசவதே சிகனு ரைப்பான்.

(இ - ள்.) நற்குறிபலவும் - நல்லபலசயனங்களும் — இற்றைநாள் -
இன்றுகாறும் — நிகழ்கின்றவென்பால் - என்னிடத்தில் நடந்துவருகின்
றன—வற்கலை - மரவுரியணிந்த—முனிவர் போற்றும் - ரிஷிகளால்சுதிக்கப்
பெற்ற — வசவ - வசவண்ணதேவனே — அந்நிகழ்ச்சியால் - அங்கனம்
நடந்துவருதலால் — நாம்பிற்பெறுபயன் - நாம்பின்னாலுடையுப்பிரயோச
னம்—யாதென்று - என்னவென்று —பெருந்தகைவினவ - வசவண்ணன்
கேட்க—நின்ற - இவர்க்கெதிரினின்ற — சிற்பரமுணர்ந்த - உண்மைநிலை
யையுணர்ந்த — சென்னவசவதேசிகன் - சென்னவசவேசனென்போன்

—உரைப்பான் - சொல்லுவன். எ - று. அந்நிகழ்ச்சியாலெனச் சுட்டுதலால் நிகழ்கின்றவெனலை அஃறிணைப்பன்மைவினை முற்றாக்கினும். (சு)

ஐயவிந் நிமித்தந் தன்னு லல்லமன் காண்பை யின்று
மெய்யுரை யிதுகா ணென்னு விடுத்தனன் மருக னெங்கள்
கையுறு மமுத னுளரான் கருதிய படிவிண் ணப்பஞ் [ரூன்.
செய்யவுண் மகிழ்வு பூத்துச் செயல்செய்வார்க் குரைக்க லுற்

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே — இந்நிமித்தந்தன்னால் - இந்தவேதவினால்
—இன்று - இப்போது—அல்லமன்காண்பை - அல்லமதேவனைக்காண்பாய்
—மெய்யுரையிதுகாணென்னு - இதுசத்தியவசனமென்று — மருகன் -
மருமகனாகியசென்னவசவேசன்—விடுத்தனன் - விடைகொடுத்தனன் —
எங்கன்கையுறும் - நமதுகையிற்கிடைத்த — அமுதனான் - தேவாமிர்தம்
போல்பவனாகிய வசவண்ணன் —தான்கருதியபடி - தானினைத்தவண்ணம்
—விண்ணப்பஞ்செய்ய - விடைகொடுக்க — உண்மகிழ்வுபூத்து - உள்ள
மகிழ்ந்து—செயல்செய்வார்க்கு - ஏவல்புரிபவர்களுக்கு — உரைக்கலுற்
ரான் - சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. சென்னவசவேசன் நினதுகுறி
ப்படி இன்றேநடக்குமெனக்கூற வசவண்ணன் வியப்புற்றுத் தனதேவ
லாளிகளுக்குத் தெரிவித்தனனென்க. (எ)

உடம்பெனும் வனத்தி னின்ற வுயிரெனுங் கன்னி தன்னைத்
தொடர்ந்திசை மணத்தாற் சேர்ந்த துணைவனல் லமனின்றெய்து
மடைந்தருள் கல்யாணத்தை யணிமினென் றெந்தை கூற
நடந்தனர் நன்றென் றன்னார் நகரியோர்க் குணர்த்தி னுரால்.

(இ - ள்.) உடம்பெனும்வனத்தில் - தேகமென்னுங்காட்டில்—நின்ற-
உதித்துநின்ற — உயிரெனுங்கன்னிதன்னை - உயிரென்கின்ற கன்னிப்பெ
ண்ணை—தொடர்ந்து - சம்பந்தங்கொண்டு — இசைமணத்தால் - வேதவி
திக்கிசைந்து செய்தமணத்தால் — சேர்ந்த - புணர்ந்த — துணைவனல்ல
மன் - நாயகனாகிய அல்லமதேவன் — இன்றெய்தும் - இன்றேவருவன்—
அடைந்தருள் - அவனொழுகுந்தருளத்தக்க — கல்யாணத்தை - கல்யாணபு
ரியை— அணிமினென்று - அலங்கரியுங்களென்று — எந்தைகூற - எமது
த்தையாகிய வசவண்ணன்சொல்ல — நன்றென்று - அங்கனஞ்செய்வோ
மென்று—நடந்தனர் - போய்விட்டார்கள் — அன்னார் - அவ்நன்ம்போயி
னோர்—நகரியோர்க்கு - பட்டணத்திலுள்ளவர்களுக்கு — உணர்த்தினார் -

தெரிவித்தனர். எ - று. ஆல்—அசை. உடம்பெனும்வனம், உயிரெனும்
கன்னி, துணைவனல்லமன், இவை உருவகம். இங்கே உடம்பெனல் உபா
தித்திரியத்தையும், உயிரெனல் பிரியத்தையும், துணைவனெனல் நெருப்
பியையுமெனப்பொருள்கொள்க. காமக்குரோதாதி கள்ளர் வசித்தற்
கிடமாதலின் உடம்பை வனமெனவும், தற்பிரிய மென்றுங் குன்றாதத
னால் உயிரைக் கன்னியெனவும், தற்பிரியத்தை யறிந்துபுணர்வோன் பிரத்
தியேகாத்மாவாதலின் துணைவனல்லம என்னவும் கருதிக் கூறியதாகப்
பெற்றும். (அ)

அலர்கதிர் ஞாயி றுரு மணிநெடுங் தேர்க்கொடிஞ்சி
விலகுற வதிறுக் காமன் மேலள வொருசா ணிற்பப்
பலர்புகழ் மணிமா டத்துப் பறக்குமொண் கிளியொ முங்கி
லிலைசெரு கியப சும்பூந் தோரண மிசைய வார்த்தார்.

(இ - ள்.) அலர் - பரவிய—கதிர் - கிரணங்களைபுடைய — ஞாயிறு -
சூரியன்—ஊரும் - தவழ்கின்ற—மணி - மணிகட்டிய—நெடுந்தேர் - நீண்
டதேரின் — கொடிஞ்சி - முகடு — இலகுற - பிரகாசிக்க — அதிற்றுக்கா
மல் - அதில்தாக்கவொட்டாமல் — மேல் - அதற்குமேல் — அளவொருசா
ணிற்ப - ஒருசாணளவுநிற்க— பலர்புகழ் - பலராலும்புகழப்பெற்ற—மணி
மாடத்து - அழகியவுப்பரிகையில் — பறக்கும் - பறக்கின்ற — ஒன் - அழ
கிய — கிளியொமுங்கில் - கிளிவரிசையைப்போல—இலை - இலைகளினால்
செய்து — செருகிய - சொருகியிருக்கின்ற — பசும் - பசிய — பூந்தோர
ணம் - பூந்தோரணங்களை—இசைய - அலங்காரத்துக்கிசைய—ஆர்த்தார் -
கட்டினார்கள். எ - று. கொடிஞ்சி மேற்பரப்பெனினுமமையும். ஒழுங்
கில் ஐந்தாம்வேற்றுமை யுவமைப்பொருள். (க)

போதக குருநம் மூருட் புகக்கொடி கட்ட னன்றென்
ருதர வொடும் சைத்தா ரவிற்கொடி மாடத் தும்பர்
சோதிதன் னிரத மென்றுஞ் சுழன்மென நகுதல் போல
வீதியு ளாடி யோடு விளங்குறு நிலைத்தேர் செய்தார்.

(இ - ள்.) போதககுரு - போதகாசிரியர்—நம்மூருட்புக - நமதுநிற
பிரவேசிக்க — கொடிகட்டணம்மென்று - கொடிகட்டுதல்நல்லதென்று—
ஆதரவொடும் - ஆசையோடு — அவிற்கொடி - விளங்காநின்றகொடிகளை
—மாடத்தும்பர் - உப்பரிகைகளின்மேல்—அசைத்தார் - கட்டினார்கள் —

சேரநன்னிரதம் - சூரியனதிரதம் — என்றஞ்சுழன்மென - வழியில்
லாமலெப்போதுஞ்சுழன்றுகொண்டிருக்குமென்று — நகு ல்டோல - அவ
மதிப்பதுபோல — வீதியுள் - தெருவில் — ஆடியோடு - விளையாடிக்
கொண்டோடுகின்ற — விளங்குது - பிரகாசம்பொருந்திய — நிலைத்தேர்
செய்தார் - நிலைத்தேரைச்செய்தனர். எ - று. சூரியனதுரதம்நிலையின்
நிச்சுழல்வதால்வதியினிலைத்தேர் செய்தனவென்க. (௧௦)

(௧)ங்கும நறிய சந்தம் குழைத்ததன் பணிநர் சிந்திப்
பொங் கெழின் மறுக னைத்தும் புதைசெழுந்) சேறு செய்தார்
மங்கல மனைமுன் பந்தர் மணப்பந்த ருண்மையாகத்
கொங்கவிழிதழ்ந றும்பூந் கோழைக கேக்கி னரால்.

(இ - ள்.) குங்குமம் - குங்குமத்தையும் — நறியசந்தம் - மணமுள்ள
சந்தனத்தையும் — குழைத்த - கலந்த — தண்பணிநர் - குளிர்ச்சிபொருந்
தியபன்னீரையும் — சிந்தி - இறைத்து — பொங்கெழில் - மிக்கவழகை
யுடைய — மறுகனைத்தும் - வீதிகளையெல்லாம் — புதை - கால்புதையத்
தக்க—செழும் - செழுமையாகிய—சேறுசெய்தார் - சேறுக்கினர் — மங்
கலம் - மங்கலகரமுள்ள — மனைமுன்பந்தர் - தலைவாயிலுள்ளபந்தலில் —
மணப்பந்தர் - கல்யாணப்பந்தலைப்போல—உண்மையாக - நிசமாக—கொங்
கவிழ் - வாசனை வீசுகின்ற—இதழ் - இதழ்களையுடைய—நறும்பூங்கோதை
கள் - நல்லபூமாலைகளை — தூக்கினார் - கட்டினார்கள். எ - று. ஆல்—
அசை. அந்தப்பட்டணத்தார் சுகந்தகலவைநீரால் வீதிகளைச்சேறுக்கித்
தங்கள் தங்கள் வீட்டுத்தலைவாயிலில் மணப்பந்தலைப்போலப் பூமாலைகளா
லலங்கரித்தார்க ளென்க. (௧௧)

வயலிடஞ் சேர்ந்து நின்ற வாழையுங் கரும்பும் பாளை, யுய
ரிளங் கமுகு மொன்றோ டொன்றுநின் றுசாவித் தாமெல், விய
ரருந் தொடைதோள் கண்ட மெனுமுறுப் பழகி ரக்குந், செய
லில்வந் தடைந்த வென்னச் செழுங்கடைத் தலைமு னுர்த்தார்.

(இ - ள்.) வயலிடம் - வயல்களில்—சேர்ந்துநின்ற - விளைந்துநின்ற—
வாழையும் - வாழைமரங்களையும் — கரும்பும் - கரும்புகளையும் — பாளை -
பாளைகளையுடைய — உயர் - உயர்வாகிய—இளங்கமுக்கும் - இளமையாகிய
பாக்குமரங்களையும் — ஒன்றோடொன்றுநின்று - ஒன்றோடொன்றுகூடி
நின்று—உசாவி - பேசிக்கொண்டு—தாம் - தாங்கள்—மெல்லியர் - ஸ்திரீ

களின் — அருந்தொடை - அரியதொடைகளும் — தோள் - தோள்களும் — கண்டமெனும் - கண்டமுமென்கின்ற — உறுப்பழகு - அவயவங்களினழகை — இரக்குஞ்செயலில் - இரந்துகேட்டுஞ்செயலினால் — வந்தடைந்த வெண்ண - வந்தடைந்தாற்போல — செழுங்கடைத்தலைமுன் - செழுமையாகிய கடைத்தலைவாயிலின்முன் — ஆத்தார் - கட்டினார்கள். எ - று, வாழை, கரும்பு கமுகு, இவைகள் மாதர்களது தொடை தோள் கண்டங்களின் அழகையிரந்துகேட்டற்கு வந்தடைந்தாற்போற்கான இவற்றைக் கடைத்தலைவாயிலின்முன் கட்டினதாகக் குறிப்பித்தார். வாழை கரும்பு கமுகும், தொடை தோள் கண்டமும், நேர்நிரலினையணி. (கஉ)

இலையினம் பொலிந்த வாழை தொடையினு லெய்தும் பேறு முலையினம் பெறுவ மென்று முன்னிவந்திருத்தல் போலக் கலையினம் சிறந்த வல்குற் கயற்கணர் நிறைகு டங்கள் விலையினம் சிறந்த செம்பொன் வேதிகை மீது வைத்தார்.

(இ - ள்.) இலையினம்பொலிந்தவாழை - இலையினம்பெய்யினிறை வற்றவாழைபானது — தொடையினால் - மாதரதுதொடைகளினால் — எய்தும்பேறு - அடையும்பயனை — முலையினால் - தனங்களினால் — பெறுவ மென்று - உடைவமென்று — முன்னிவந்திருத்தல்போல - நினைத்துவந்திருத்தல்போல — கலையினால் - உஸ்திரங்களினால் — சிறந்தவல்குல் - சிறப்புற்றுச்சாறு நிறம்பத்தையும் — கயற்கணர் - சேற்க்கண்டைபோன்ற கண்டையுமுடையமாதர்கள் — நிறைகுடங்கள் - நீரானிறைந்தகுடங்களை — விலையினம்சிறந்த - விலைகாரணத்தாற்சிறப்புற்ற — செம்பொன் - சிவந்த பொன் நுற்செய்த — வேதிகைமீது - திண்ணைகளின்மேல் — வைத்தார் - வைத்தார். எ - று, மாதரதுதொடையாடையயனை வாழைமரங்களெய்தாற்போல யாழும் மங்கையரதுதனங்களாலாய பயனையெய்து துமென் றெண்ணி உத்தத்தொலத் தோற்றுமாறு மாதர்கள் நிறை நீர்க்குடங்களைக் கடைத்தலைத்திண்ணைகளில் வைத்தனரெனக் கொள்க. (கங)

மனத்திரு ளகற்றா நின்ற மணிச்சுடர் வரவு பார்ப்ப நினைத்துவந்திருத்தல் போல நெடுமணிக் கதவு வாய்தன் முனைத்திரு விளக்கு வைத்தார் முகிழ்முலைக் கருநெடுங்குட் டனிச்சிலை நுதற்பூங் கோதைச் சரிசூழற் றளிர்க்கை நல்லார்.

(இ - ள்.) மனத்திருள் - மனப்பிராந்தியை — அகற்றாநின்ற - நீக்கத் தக்க — மணிச்சுடர் - அழகியதீபம்போன்றவல்லமனது — வரவுபார்ப்ப -

வரவைப்பார்க்கும்படி — நினைத்துவந்திருத்தல்போல - நினைத்துவந்திருப்பதுபோல — நெடு - நீண்ட — மணி - இரத்தினங்கள்பதித்த — கதவு - கதவுகளையுடைய — வாய்தன்முனை - கடைத்தலைவாய்தலுக்குமுன்னே — திருவிளக்குவைத்தார் - தீபமேற்றினார்கள் — (அவர்களாரோனில்) முகிழ்முலை - தாமரைமுகைபோன்றதனங்களையும் — கருநெடுங்கண் - கருத்த நீண்டகண்களையும் — தனிச்சிலைதுதல் - ஒப்பற்றவில்போன்ற நெற்றியையும் — பூங்கோதை - பூமாலையையணிந்த — சரிசூழல் - சரிந்தகூந்தலையும் — தளிர்க்கை - துளிப்போன்றகைகளையுமுடைய — நல்லார் - மாதர்கள். எ - று. நல்லார் தலைவாயிலின்முன் தீபம்வைத்தது, அல்லமன்வரவு நோக்கிப் பார்க்கவந்திருத்தல்போன்றிருக்கின்றதென்க. மணிச்சுடர் — உவமையாகுபெயர். (௧௪)

அல்லம குரவன் றன்னை யருணந்தி யோடு காணச் செல்லுவ மென்று செம்பொற் சீர்கெழு விமானத் தோடு மொல்லையி னிலத்தி ழிந்த வும்பர்வாழ் மகளிர் போல வில்லெனு மருங்குன் மாத ரிருந்தனர் நிலைத்தே ரேறி.

(இ - ள்.) அல்லமகுரவன் றன்னை - அல்லமனென்னுமாசிரியனை — அருள் - கிருபைபொருந்திய — நந்தியோடுகாண - வசவண்ணனோடுகாணும்படி — செல்லுவமென்று - போகுதுமென்று — செம்பொன் - செம்பொன்னுலாய — சீர்கெழு - அலங்காரமுள்ள — விமானத்தோடும் - தாமேறிய விமானத்தோடும் — ஒல்லையில் - அதிகவிரைவில் — நிலத்திழிந்த - பூமியிலிறங்கிய — உம்பர்வாழ் - தேவலோகத்தில்வாழ்கின்ற — மகளிர் போல - தேவஸ்திரீகளைப்போல — இல்லெனும் - இல்லையென்கியைந்த — மருங்குல் - இடையினையுடைய — மாதர் - ஸ்திரீகள் — நிலைத்தேரேறி - நிலையாயுள்ளதேரின்மேலேறி — இருந்தனர் - இருந்தார்கள். எ - று. இவ்வதிசயத்தைக்காணத் தேவமாதர் விமானத்தோடு நிலத்திறங்கினும்போல இப்பூமியிலுள்ள மாதர்கள் தேரின்மேலேறி யிருந்தனரென்க. (௧௫)

திருநக ரிதனை யின்று திருந்தவே றலங்க ரிப்ப நெருநலுள் ளனக ழித்து நீத்தவை யமரர் கோமா நொருநக ரலங்க ரித்தற் குரியன வென்னி னந்தி பெருநக ரணியின் மிக்க பெருமையார் கூற வல்லார்.

(இ - ள்.) திருநகரிதனை - இந்தவழகியபட்டணத்தை — இன்று - இன்றைக்கு — திருந்த - செவ்வையாக — வேறலங்கரிப்ப - னூதனமாகவல்ல

கரிப்பான்வேண்டி—நெருநலுள்ளன - நேற்றலங்கரித்தவைகளை—கழித்து
 நீத்த - கழித்துநீக்கினர் — அவை - அவற்றை — அமரர்கோமான் -
 தேவேந்திரன் — ஒருநகர் - தனதொப்பற்றப்பட்டதை — அலங்கரித்
 தற்கு - அலங்காரஞ்செய்தற்கு — உரியனவென்னில் - உரியனவாயிருக்கு
 மென்னில்—நந்தி - வசவண்ணனது—பெருநகர் - பெரியகல்யாணபுரியின்
 —அணியின்மிச்சுபெருமை - அலங்காரத்தால் மிகுந்தபெருமையை —
 யார்கூறவல்லார் - யாவர்சொல்லவல்லார். எ - று. கல்யாணபுரியை
 இன்றலங்கரிப்பான்வேண்டி. நேற்றலங்கரித்தவைகளைக்களைய வவற்றைத்
 தேவேந்திரனெடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தன்னகரையலங்கரிப்பவென்
 னில் கல்யாணபுரியினலங்காரமகிமையை எடுத்துச்சொல்லவல்லார் யாவ
 ருளரென்க. அந்நகரத்தார் இன்று திருந்தவேறலங்கரிப்பான்வேண்டி.
 நெருநலுள்ளனகழித்து நீத்தவைபெனினுமமையும், நீத்தவை—வினையா
 லணையும்பெயர்.

(கசு)

இன்னண மலங்கரித்த வெழின்மணி மறுகி னூடு
 மன்னவர் மன்ன னுய்ய மந்திரிக் கிழமை பூண்டோன்
 றன்னொரு குரவன் றன்னைத் தானெதிர் கொள்ள வேண்டிப்
 பொன்னவிர் கோயி னின்றும் புறப்படாப் போத லுற்றான்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு—அலங்கரித்த - அலங்காரஞ்செய்
 திருக்கின்ற—எழில் - அழகிய—மணி-ரத்தினங்கள்பதித்த—மறுகினூடு -
 வீதியில் — மன்னவர்மன்னன் - ராஜாதிராசனாகிய விச்சலமன்னன்—
 உய்ய - பிழைக்கும்படி — மந்திரிக்கிழமைபூண்டோன் - மந்திரித்தன்மை
 கொண்டவசவண்ணன்—தன் - தன்னுடைய — ஒருகுரவன் றன்னை - ஒப்
 பற்றவாசிரியனாகியவல்லமனை — தானெதிர்கொள்ளவேண்டி - தானெ
 திர்கொண்டிகாண்பான்வேண்டி — பொன்னவிர் - பொன்னினுற்செய்யப்
 பட்டுவிளங்குகின்ற — கோயினின்றும் - தனதுமடத்தினின்றும் — புறப்
 படா - புறப்பட்டு — போதலுற்றான் - போகத்தொடங்கினான். எ - று.
 மந்திரிக்கிழமைபூண்டோன் எதிர்கொள்ளவேண்டி மறுகினூடு கோயி
 னின்றும் புறப்பட்டுப் போதலுற்றான் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

பதியுமப் பதியாற் காணும் பசுவும் பசுவின் ஞானம்
 பொறுயுமைப் பாசந் தானும் பொருளென வழக்கிற் கூறும்
 விதியுமப் பாசம் பொய்யாய் வேறறும் வீடு மோதி
 மதிமயக் கறுத்த சென்ன வசவனு மருங்கு சென்றான்.

(இ - ள்.) பதியும் - பரமம்—அப்பதியாற்காணும் - அந்தப்பரத்தாற்
காணத்தக்க—பசுவும் - சீவனும் — அப்பசுவின்ஞானம் - அந்தவுயிரின்வு
ணர்வால்—பொதியும் - நிறைபப்பெற்ற—ஐம்பாசந்தானும் - ஐந்துவிதபாச
மும்—பொருளென - பொருளாக — வழக்கிற்குறும் - வழக்கிடுகின்ற —
விதியும் - நியமங்களும் — அப்பாசம்பொய்யாய் - அப்பாசமும்பொய்யாப்
போமானு—வேறதும் - பேதடாவீங்கத்தக்க — வீடும் - முத்தியையும்—
ஐதி - டோதித்து—மதிமயக்கறுத்த - சித்தப்பிராந்தியைவிக்கிய—சென்ன
வசவனும் - சென்னவசவதேவனும் — மருங்குசென்றான் - கூடப்போயி
னன். எ - று. பதி, பசு, பாசம், விதி, வீடு எவ்வற்றின் வழக்கையறு
த்துச் சித்தநிலையுச்செய்யத்தக்க சென்னவசவனெனப் பொருள்சொ
ள்க. பதியையன்றிப்பசுவும் பசுவையன்றிப் பாசமும் இனமெனலெறுத்து
மூன்றும் பொருளாகவழக்கிடுவாரா தீர்ப்பையும் முத்திநிலையையுந்தெரி
வித்து இவையனைதுஞ் சித்தப்பிராந்தியெனக்காட்டி ஐயத்திரிபு அகற்
றி எதாகக் கோடல் சிறப்பு. பதியு மப்பதியாற்காணும் பசுவென்றதனால்
பிம்பப் பிரதிவிம்பமாகப்பெற்றும். பசு பதியையன்றித் தானோமுதலன்
றென வுணருங்காறும், பந்தமும் வீடுத் தவிதலொண்ணாதெனலை மதி
மயக்கெனலு மமையும். பாசமித்தையாகாவிடத்து, பேதபாவீங்காது.
அதுவீங்காவிடத்து முத்தியெய்தல் கூடாமையின், அப்பாசம் பொய்யாய்
வேறதும் வீடென்றார். இங்ஙனமிருக்க முத்தியிலு மும்முதலுமுண்டெ
னல் மூடம். அன்றோல், “தனியேயிருப்பதற்கெண்ணினே னெண்ணமிது
சாமிரீயறியாததோ.” எ னச்சான்றோ கூறுதற்கேசெனனை. விரிக்கும்
பெருகுமாதலிற் சுருங்கியுரைத்தாம். உடன்பாடெதிர்மறையை விதிவாக்கி
யமெனற்கு விதியென்று . இவகேடாசமெனல் திரிசியத்தை. அத்
திரிஸ்யமே செகசீவபரமென்க. ஐம்பாசமானது—பரம், மாயை, மோகம்,
அவித்தை, பொய்யுருவி என் ன. திருமுடி வீடுகாறும் உம்மனமொடுத்
தது மதிமயச் சென்றது.

(சுஅ)

எம்மடி மாகு முட்டி னிறையவ னடிமை புண்டே ரி
தம்மடி மாசு நீக்குந் தன்ஓழி னெறிவழி, ந
செம்மடி வால மாச்ச தேவனு மன்பு தாயின்
மும்மடி யாகு நந்தி முதல்வனோ டருகு சென்றான்.

(இ - ள்.) எம் - ம்முடைய—அடி - மூலமாகின்றதுள்ள — மாசும் -
அஞ்ஞானத்தையும்—மூக்கண் - திரிநேத்திரத்தையுடைய—இறையவன் -
பரமசிவனது—அடி மைபூண்டோர்தம் - அடியார்களுடைய — மடி மாசு -

வஸ்திரவழுக்கை — நீக்கும் - நீக்குகின்ற — தன்றொழில் - தனதுதொழி
லின்—நெறியழாத - நெறிநின்றகலாத—செம் - ஸ்ல—மடிவாலமாச்சதே
வனும் - மடிவாலமாச்சதேவனென்பவனும்—அன்பு - அன்பில்—தாயின் -
பெற்றதாயினும் — மும்மடியாகும் - மூன்றுபங்குள்ள — நந்திமுதல்வ
னோடு - வசவண்ணனோடு — அருகுசென்றான் - பக்கத்திற்சென்றான்,
எ - று. எனவே மடிவாலமாச்சனுங் கூடப்போயினனென்றாயிற்று.(கக)

சங்கரன் சடையிற் பாம்புந் தவழ்ந்தெதிர் கிடந்த பிள்ளைத்
திங்களுஞ் செய்த வெட்ப்பச் செங்கைமா னவச மாகக்
கங்கையுந் திரைய டங்கக் கானமுன் பாடி யீச
கங்கரன் தனது பாங்கர் கின்னரப் பிரமன் சென்றான்.

(இ - ள்) சங்கரன் - பரமசிவனது —சடையிற்பாம்பும் - சடையிலுள்
ளபாம்பும்— தவழ்ந்தெதிர்கிடந்த - எதிரில்தவழ்ந்திருக்கின்ற — பிள்ளைத்
திங்களும் - மூன்றும்பிறையும் — செய்தவொப்ப - செய்ததுபோலுமிருக்
கின்ற — செங்கைமாள் - சிவந்தகையிலுள்ளமானும் — அவசமாக - பர
வசப்படவும்—கங்கையும் - கங்காநதியும் — திரையடங்க - அலையடங்கிற்
கவும்—கானமுன்பாடி - முன்னேயிசைக்குநான் உயங்களைப்பாடிக்கொண்டு
—ஈசகங்கரன்றனது - ஒருவகைச்சாதிமுடியானது — பாங்கர் - பக்கத்
தில் — கின்னரப்பிரமன் - கின்னரப்பிரமனென்போன் — சென்றான் -
போயினன். எ - று. கானம் - இசைக்குநான். பாட்டும் பிள்ளைத்திங்
களும் மானும் பரவசமாகவும் கங்கையலையானது நிற்கவும் பாடிக்கின்ன
ரப்பிரமன் சென்றனென முடிக்க. இவை யெண்ணுர்மை. (20)

தண்டினர் கரகக் கையர் சடையருத் தூள் னத்தர்
புண்டர துதலர் கற்றோய் பூந்துகி லுடையர் நீல
கண்டனை யகம்பு தத்துங் கண்டவர் வினையி னிங்கித்
தொண்டுறு நெறியி னின்றோர் சூழ்ந்தல ரெண்ணி லாரே.

(இ - ள்.) தண்டினர் - திரிதண்டமுடையோரும் — கரகக்கையர் -
கமண்டலமேந்திய கரமுடையோரும் — சடையர் - சடையையுடையோ
ரும்—உத்தாளனத்தர்-அங்கமுழுதும் விபூதிதூளிதமுடையோரும்—புண்
டரதுதலர் - திரிபுண்டரமணிந்த நெற்றியையுடையோரும் — கற்றோய் -
காலிக்கல்லிற்றோய்ந்த — பூந்துகிலுடையர் - அழகியவஸ்திரமுடையோ
ரும்—நீலகண்டனை - நீலகண்டமுடையபரமசிவனை— அகம்புறத்துங்கண்

டவர் - அகம்புறத்திலொருபடித்தாக்கண்டவர்களும் — வினையினிங்கி - இருவினையினின்றூங்கி — தொண்டுநெறியினின்றோர் - சுவதொண்டு நெறியினின்றவர்களும் — எண்ணிடார் - அளவிறத்தவர்கள் — சூழ்ந்தனர் - சூழ்த்துகொண்டனர். எ - று. புண்டரம்:—விபூதியால் மூன்றுகீறாக நெற்றியிலணிவது. அகம்புறத்தீசனைக் காண்டலாவது:—சொப்பிரகாச மாதலை யென்சு. (௨௧)

தோள்வலங் துடித்த தின்று அடரிலை வேற்பு னென்று [பேம் தோள்வலங் கொள்ளுஞ் செம்பொற் சூன்றெனு மார்பிற் காண் வேள்வலங் கொண்! நெற்றி விழியிறை யருளா லென்னும் வாள்வலங் கொண்! சேனை மறவார்வா நிதிபோற் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இன்று - இன்றைக்கு — தோள்வலங் துடித்தது - வலது தோள் துடித்தது — அடர் - பிரகாசம்பொருந்திய—இலை - இலைபோன்ற — வேற்புனென்று - உவலாலெய்தியவோர்புண்ண — தோள்வலங்கொள்ளும் - நவக்கிரகங்களும் வலமாகவரப்பட்ட — செம் - சிவந்த—பொற்சூன் றெனும் - பொன்மலையென்னத்தக்க—மார்பிற்காண்டேம் - மாபினிடத் திற்கானுதம் — வேள்வலங்கொண்ட - மன்மதனதுவலியைக்கவாந்த— நெற்றிவிழி - நெற்றிக்கண்ணையுடைய — இறையருளால் - பரமசிவனத ருளால் — என்னும் - என்றுகூறும் — வாள்வலங்கொண்ட - வானைவலது கையிலேந்திய — சேனைமறவர் - மறவார்சேனைகள் — வாரிதிடோற்கூழ்ந் தார் - சமுத்திரம்போற்கூழ்ந்தனர். எ - று. தோள்வலங் துடித்ததால் நம்மோடெதிர்த்தோர்மார்பில் இறையருளால் வேற்புனென்றுகாண் பமென்று சொல்லுகின்ற மறவார்சேனை சமுத்திரம்போற் சூழ்ந்தன ரென்க. (௨௨)

எங்கள்வாழ் வனைய நந்தி யெழுந்தருண் மறுகி னூமி மங்குல்லா னிராசிப் புத்தேண் மணிநெடுங் தேர்ப்பைங் கிள்ளை தங்கன்காற் றாட்கு னைந்து தரிப்பரி தாகி யோட வங்கண்மா ஞால மெல்லா மதித்தா நடந்த வம்மா.

(இ - ள்.) எங்கள்வாழ்வனைய - எங்கள்வாழ்வையொத்த — நந்தியெ ழுந்தருள் - வசவண்ணன்புறப்பட்ட — மறுகினூமி - வீதியில் — மங்குல் - மேகங்கள் தங்கிய — வான் - ஆகாயத்திலுள்ள — இரலிப்புத்தேள் - சூரிய புகவானது — மணி - மணிகட்டிய — நெடுந்தேர் - நீண்டதேரிலுள்ள—

பைங்கிள்ளை - பசியகிளிப்பிள்ளைகள் -- தங்கள்காற்றாட்டு - தங்கள்காலி
 லெழுந்துசுசுளுக்கு -- உடைந்து - மெலிந்து -- தரிப்பரிதாகி - சகிக்கக்
 கூடாமல்—ஒட - ஒடும்படியாகவும்—அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய
 —மரஞாலமெல்லாம் - பெரியபூமிமுழுவதும்—அதிர்தர - அதிரும்படியா
 கவும் -- நடந்த - நடந்தன. எ - று. சேனைகள் -- தோன்றவெழுவாய்
 அம்மா—வியப்புக்குறிப்பு. (உ௬)

அரவொடு மண்சு மக்கு மடுகளி நெட்டோ மும்போர்
 பொரவொடு களிநல் யானை போதுமென் நெண்ணி லாத
 விரவொடு புரைநி றத்த வீரங்கவுட் சிறுகட் நெடுகு
 கரவனை வெண்ம ருப்புக் கடாக்களி நெழுந்த வன்றே.

(இ - ள்.) அரவொடு - ஆதிசேஷனோடு—மண்சுமக்கும் - பூமியைச்
 சுமக்கின்ற -- அடு - கோரற்கியைந்த -- களிநெட்டோடும் - அஷ்டகஜங்க
 ளோடும் -- போர்பொர - யுத்தஞ்செய்தற்கு -- களி - களிப்புபொருந்
 திய -- நல் - நல்ல -- ஒருயானைபோதுமென்று - ஒருயானையேபோது
 மென்று -- எண்ணிலாத - அளவிறந்த -- இரவொடுபுரை - இரவுக்கொப்
 பான -- நிறத்த - நிறத்தினையும் -- ஈரங்கவுள் - குளிர்ச்சிபொருந்தியகன்
 னத்தையும்—சிறுகண் - சிறியகண்களையும்—துங்குகரம் - தொங்குகின்ற
 தும்பிக்கையையும்—வனை - வளைந்த -- வெண்மருப்பு - வெண்மையாகிய
 தந்தங்களையும் -- கடாம் - மதஜலத்தையுடைய—களிறு - யானைச்சேனை
 கள் -- எழுந்த - எழுந்திருந்தன. எ - று. அன்று, ஏ -- அசைகள்.
 அஷ்டகஜங்களையும் எங்களிலொருயானையே வென்றுவிடும் என்றுசொல்
 லும்படியானதோற்றத்தோடு யானைச்சேனைகளெழுந்தனவென்க. யானை
 களென்னும் விசேஷியத்துக்கு நிறம், கவுள், கண், கரம், மருப்பு, கடாம்,
 விசேஷணமென்க. எழுந்தவென்னும் அஃறிணைப்பன்மை வினைமுற்றல்
 களிநென்பதை அஃறிணைப்பன்மைப் பெயராக்குக. (உ௭)

ஆனைமேற் கொண்டும் வாவு மாடல்வெம் பரியி வர்ந்துங்
 கூனல்வேய் தொடுத்து ஞான்ற குச்சுடைச் சிவிகை யூர்த்துஞ்
 சேனைகா வலரெண் ணில்லார் சிலைமதன் கோல மென்ன
 மானவேன் மன்னர் மன்னன் மந்திரி மருங்கு சென்றார்.

(இ - ள்.) ஆனைமேற்கொண்டும் - ஆனைகளின்மேலேறியும்—வாவும் -
 தாவாரின்ற—ஆடல் - ஆடுதலையுடைய -- வெம் - அதிகவேகமுள்ள—பரி

யிவர்த்தம் - குதிரைகளின்மேலேறியும் — கூன் - வளைவாகிய — நல்வேய்
தொடுத்து - நல்லாழங்கிலைத்தொடுத்து — ஞான்ற - தொங்குகின்ற—குச்
சுடை - குச்சுகளையுடைய—சிலிகையூர்த்தம் - பல்லக்குகளின்மேலேறியும்
—சேனேகாவலர் - சேனாதிபதிகள்—எண்ணில்லார் - அளவிறந்தபெயர்—
சிலை - கருப்புவில்லையுடைய — மதன் - மன்மதனது — கோலமென்ன -
அழகைப்போல — மானம் - வலியுள்ள—வேல் - வேலைத்தாங்கிய — மன்
னர்மன்னன் - ராஜாதிராஜனாகிய விச்சலனது — மந்திரி - மந்திரியாகிய
வசவண்ணனுடைய — மருங்குசென்றா - பக்கத்திற்கெனநனர், எ - று.
மேற்கொள்ளலும் இவர்தலும் ஏறிநடத்தலையென்க. (உரு)

நலங்கிளர் மதன்குடைக்கு நகைமணிக் காம்பி லென்ன [முந்த
விலங்குறு பகம்பொற் காம்போ டெண்ணில்வெண் குடையெ
புலன்களை வென்ற வீரன் போகிய மறுகி லெங்கும்
விலங்கினை யன்றி யந்த விலங்கின்வா லாடிற் றன்றே.

(இ - ள்.) நலங்கிளர் - அழகுமிருந்த — மதன்குடைக்கு - மன்மதனது
குடைக்கு—நகை - பிரகாசம்பொருந்திய — மணி - ரத்னங்கள்பதித்த —
காம்பிலென்ன - காம்பில்லையென்று — இலங்குறு - பிரகாசிக்கின்ற —
பசும்பொன் - பசியபொன்னாகிய—காம்போடு - காம்புகளோடு—எண்
ணில்வெண்குடை - அளவிறந்தவெள்ளக்குடைகள் — எழுந்த - வந்தன —
புலன்களைவென்ற - ஐம்புலன்களையுஞ்செயித்த—வீரன்போகிய - வசவண்
ணன்போகாநின்ற — மறுகிலெங்கும் - வீதிகளிலெங்கும் — விலங்கினை
யன்றி - மிருகங்கனையல்லாமல் — அந்தவிலங்கின்வால் - அந்தமிருகங்களி
னதுவால்—ஆடிற்றன்று - ஆடாது, எ - று. ஏ—அசை, மிருகத்தினது
சங்கற்பத்தையன்றி அதன்வாலாடாததுபோல வசவண்ணனதெழுச்சி
யன்றி இவ்வளவுமொழாதென்பது கருத்து. (உசு)

மாயைதன் றோல்வி யெல்லா மாதர்க்கும் வந்த வன்றோ
நாயகன் றன்னைப் பற்றி நாம்வென்றி கொள்வ மென்று
போயுறு தன்மை போலப் புணர்முலைக் கருநெடுங்கட்
டேயுறுண் மருங்குன் மாதர் திரள்பல வெழுந்த வன்றே.

(இ - ள்.) மாயைதன்றோல்வியெல்லாம் - மாயையினதுதோல்விகள
னைத்தும் — மாதர்க்கும்வந்தவன்றோ - ஏனையஸ்திரீகளுக்கும்வந்தனவல்
லவா — நாயகன் றன்னைப்பற்றி - நாயகனைவயமாக்கிக்கொண்டு — நாம்

வென்றிகொள்வமென்று - நாம்வெற்றியடைவோமென்றெண்ணி — போயுறுதன்மைபோல - போகும்விதம்போல — புணர்முலை - புணரங்கியைத்தனங்களையும்—சரு - கறுத்த—நெடுங்கண் - நீண்டகண்களையும் — தேயும் - சருங்கிய — துண் - துட்பமாகிய — மருங்குல் - இடையினை யுமுடைய—மாதர்திரள் - ஸ்பிரீகூட்டங்கள்—பலவெழுந்த - பலவாகவெழுந்திருத்தல். எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். மாதரென்னும் விசேஷியத்துக்கு முலை, கண், மருங்குல், விசேஷணமென்க. (உஎ)

பரிகளின் முழக்கு மிக்க பல்லிய முழக்கும் பூட்கைக்கரிகளின் முழக்கும் வீரக் கழலொடு செல்லும் வெங்கோளரிகளின் முழக்கு மாத ரணிகளின் முழக்குந் செங்கைச்சரிகளின் முழக்கும் விம்மித் தடங்கடல் போன்ற வன்றே.

(இ - ள்.) பரிகளின்முழக்கும் - குதிரைகளின்சத்தமும் — மிக்க - மிகுந்த—பல்லியமுழக்கும் - வாத்தியசத்தமும் — பூண் - பூணைத்திரித்த — கை - தும்பிச்ச்கையையுடைய — கரிகளின்முழக்கும் - யானைகளின்சத்தமும் — வீரக்கழலொடுசெல்லும் - வீரகண்டயத்தோடுசெல்லும் — வெங்கோள் - கொடியவலியையுடைய — அரிகளின்முழக்கும் - சிங்கங்களின்சத்தமும்—மாதர் - ஸ்திரீகளின் — அணிகளின்முழக்கும் - ஆபரணசத்தமும்—செங்கை - சிவந்தகைகளிலணிந்த — சரிகளின்முழக்கும் - வளையல்களின்சத்தமும்—விம்மி - மேற்கொண்டு — தடங்கடல்போன்ற - விரிந்த கடல்முழக்கம்போன்றன. எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். அரிகள் பலிகளெனினு மமையும். (உஅ)

ஆடுவ கவரி யெங்கு மசைவன சிவிறி யெங்கு
மூடுவ குடைக ளெங்கு முழங்குவ வியங்க ளெங்கும்
பாடுவ விசைக ளெங்கும் பாய்வன கரிக ளெங்கு
மோடுவ புரவி யெங்கு முயர்வன தூளி யெங்கும்.

(இ - ள்.) கவரி - சாமரைகள்—ஆடுவவெங்கும் - எங்குமாடுகின்றன — சிவிறி - விசிறிகள்—அசைவனவெங்கும் - எங்குமசைகின்றன—மூடுவ குடைகளெங்கும் - குடைகளெவ்விடத்துமூடிநின்றன—முழங்குவவியங்களெங்கும் - வாத்தியங்களெங்குமுழங்குகின்றன — பாடுவவிசைகளெங்கும் - எவ்விடத்துமிராகங்கள்பாடப்படுகின்றன — பாய்வன கரிகளெங்கும் - யானைகளெவ்விடத்தும் பாய்ந்தோடுகின்றன — ஓடுவபுரவியெங்

கும் - குதிரைகளெவ்விடத்துந் தாவியோடுகின்றன—உயர்வன துளியெங்
கும் - எவ்விடத்துந் தூசுகள்மேலோங்கிச் செல்லுகின்றன, எ - று. (உக)

கிரிகல மசையா நின்ற கவரிக ணுரைகண் மொக்குள்
விரிகுடை மதுகை வீரர் விதிர்க்கும்வா னுகண்மீன் பாயும்
பரிதிரை முழக்க மார்க்கும் பல்லிய முழக்க மாகப்
பொருகட லெனவெழுந்து போயது வசவன் சேனை.

(இ - ள்.) கரி - யானைகள்—கலம் - கப்பலாகவும் — தசையாநின்ற
கவரிகள் - அசைகின்றசாமரைகள் — நுரைகள் - நுரைகளாகவும் — விரி
குடை - விரிந்தகுடைகள்—மொக்குள் - குமிழிகளாகவும் — மதுகைவீரர்-
வலியுள்ளவீரர்கள் — விதிர்க்கும் - அச்சமுண்டாக்கும் — வாள் - கத்தி
கள் — உகன்மீன் - குதிக்கின்றமீன்களாகவும் — பாயும்பரி - பாயத்தக்க
குதிரைகள் — திரை அலைகளாகவும் — ஆர்க்கும் - விடாதுசத்திக்கின்ற
—பல்லியமுழக்கம், - வாத்தியவொலிகள் — முழக்கமாக - கோஷ்டமாக
வும்—வசவன்சேனை - வசவண்ணனதுசேனை—பொருகடலென - மோது
கின்றகடல்போல — எழுந்துபோயது - எழுந்துபோயிற்று, எ - று.
ஆக வெனல் கடநிலைத்தீவகம். இக்கவி விரியருவசம், சேனை தொகை
யொருமை, (௩௦)

வேறு.

இன்ன வாரெழுந் திரளொடு நந்தியெம் பெருமான்
றன்னை நேர்குரு பரனெதிர் சென்றவன் னானைச்
சென்னி யால்வணங் குவனெனு மோகையாற் சென்றான்
றுன்னும் வானவர் தொகுதியும் வியப்பொடு துதிப்ப.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்வாறு — எழுந்திரளொடு - எழுந்த
சேனைத்திரளோடு—நந்தியெம்பெருமான் - வசவண்ணதேவன்—தன்னை
நேர் - தனக்குத்தானையொப்பாகிய — குருபரனெதிர்சென்று - அல்ல
மனையெதிர்கொண்டிபோய் — அவன்றனை - அவனதுதிருவடிகளை—சென்
னியால்வணங்குவனெனும் - எனதுசிரசினால் வணங்குவேனென்கிற —
ஓகையால் - ஆசைப்பெருக்கால் — துன்னும் - மிகுந்த — வானவர்தொகு
தியும் - தேவர்கள்கூட்டமும் — வியப்பொடுதுதிப்ப - அதிசயத்தோடு
துதிக்கும்படி—சென்றான் - போயினன், எ - று. நந்தியெம்பெருமான்
சென்று வானவர்துதிப்பச் சேனைத்திரளொடு வீதியிற்சென்றானைப்
பொருள்கொள்க, செனமென்பதனை வணங்குவ மென்பதனோடு முடிக்க.

அத்தி றஞ்செலுஞ் செலவினை யகங்குருட் டமணர்
புத்தர் கண்டிவ ரென்கொலோ வறிதெதிர் போதல்
பித்த னென்றுதம் மிறைவனைச் சொல்லுமிப் பேய
ரொத்தி றஞ்செயா ரெனச்சிவ சரணரை யிகழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) அத்திறஞ்செலும் - அவ்வாறுபோகும்—செலவினை -போக்
கை— அகங்குருட்டமணர் - அறிவிழந்தசமணரும்—புத்தர் - பெளத்தரும்
—கண்டு - பார்த்து — இவர் - இந்தவசவண்ணதேவர் — என்கொலோ -
என்னமதிகொண்டோ—வறிது - வீணாக —எதிர்போதல் - எதிர்கொண்டு
போதல்—பித்தனென்று - பித்துகொண்டோனென்று—தம்மிறைவனை -
தங்களரசனை — சொல்லுமிப்பேயர் - சொல்லுகின்ற விப்பேயர்கள் —
எத்திறம் - எவ்வளவுகொடுமைத்திறம்— செயாரென - செய்யமாட்டார்க
ளென்று—சிவசரணரை - சிவனடியார்களை — இகழ்ந்தார் - தாவித்தார்
கள். எ - று. சமணரும் புத்தரும் இங்ஙனம் போதலைக்கண்டு இஃதென்ன
மதியென்றும், இங்ஙனமிருக்க நமதரசனை பித்தனென்றுசொல்லி யிம்
மூடர்கள் என்கொடுமைதான் செய்யமாட்டார்களென்றும் சிவனடி
யார்களையும் வசவண்ணையும் நிந்தித்தனரென்க. பொறுமையுடையோ
ர்க்கு எங்ஙனமுண்மை காட்டினும் அப்பொறுமையே தடுக்குமெனக்
கொள்க. (ந.உ)

மன்னன் விச்சலன் பாலடைந் தருகரெம் மன்னு
நின்ன கர்க்கொரு புதுமையொன் றுற்றது நீகே
ணன்னி மித்தமொன் றெய்திய தேகொடு நந்தி
தன்னி டத்தொரு வன்வரு மென்றெதிர் சாரும்.

(இ - ள்.) மன்னன்விச்சலன்பால் - விச்சலவரசனிடத்தில்— அருகர
டைந்து - சமணர்கள்போய்—எம்மன்னு - எமதரசனை —நின்னகர்க்கு -
உனதுபட்டணத்திற்கு— ஒருபுதுமை - ஓரதிசயம் — ஒன்றுற்றது - பொ
ருந்தியது—நீகேள் - நீகேளுதி — நன்னிமித்தமொன்று - கல்லவொருசகு
னம்—எய்தியதேகொடு-வாய்த்ததையே உண்மையாகக்கொண்டு—நந்தி -
வசவண்ணன் — தன்னிடத்தொருவன்வருமென்று - தன்னிடத்திலொ
ருவன் வருவானென்றெண்ணி — எதிர்சாரும் - எதிர்கொண்டுபோகின்
னான். எ - று. ஒன்றுறுதலை ஓர்பதமாக்குக. வரும், சாரும், என்பவற்றை
சுரு

“பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைத்தன்மையி” லென்னும்விதியால் உயர் திணையாண்பாலாக்குக. (நாட)

தண்ட நாயகன் றோள்வலந் துடித்தது தன்னைக்
கொண்டு தான்வருங் குருபர னென்றெதிர் கோடல்
கண்ட வோர்கன விற்பெறு மடிசிலைக் கருதி
யுண்டு போம்விருந் தினர்தமைத் தேடுத லொக்கும்.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் — தோள்வலம் - வலது தோள்—துடித்ததுதன்னைக்கொண்டு - துடித்ததுகாரணமாக—வருங்குரு பரனென்று - அல்லமன்வருவனென்று —தானெதிர்கோடல் - தானெதிர் கொண்டுபோதல்—கண்டவோர்கனவில் - ஒருவன் தான்கண்ட வொரு சொற்பனத்தில் — பெறுமடிசிலைக்கருதி - காணப்பெற்றவுணவை மெய் பெனக்கருதி—உண்டுபோம்-சாப்பிட்டுப்போகத்தக்க—விருந்தினர்தமை - விருந்தினரை — தேடுதலொக்கும் - தேடுவதற்கொப்பாடும். எ - று. தோள்வலந் துடித்தலைக்கண்டு அல்லமனை எதிர்நோக்கிப்போதல், ஒருவன் தன்கனவிற்கண்ட சாப்பாட்டை விருந்தினர்க்கிடத் தேடுதல்போலு மென்க. (நாட)

ஒருவன் வந்திடு மெனவெதிர் கடற்படை யொருங்கு
பரவி வந்திடச் செலுமிவன் றன்னை நீ பார்த்துப்
பொருவின் மந்திரக் கிழமைநல் கியவுனைப் போல்வா
ரரவின் வன்றலைப் படியிசை யிலையென வறைந்தார்.

(இ - ள்.) ஒருவன்வந்திடுமென - ஒருவன்வருவானென்று — எதிர் - அவனுக்கெதிரில்—கடற்படை - கடல்போன்றசேனைகள் — ஒருங்கு - ஒரு மிக்க—பரவிவந்திட - தன்னைவிடபரவிவரும்படி. — செலுமிவன் றன்னை - போகின்றவித்தவசவண்ணனை — நீபார்த்து - நீவொருபொருளாகமதித்து —பொருவில் - ஒப்பில்லாத — மந்திரக்கிழமை - ஆலோசனையுரிமையை —நல்கிய - கொடுத்த — உனைப்போல்வார் - உன்னையொத்தவர் — அரவின் - ஆதிசேடனுடைய — வன்றலை - வலியதலைமேலுள்ள—படியிசை - பூமியின்மேல் — இலையெனவறைந்தார் - இல்லையென்று சொல்லினர். எ - று. அரவின் வன்றலைப்படியென்றது ஆதிசேடனார் சுமக்கப் பட்ட பூமியெனக் கொள்க. உனைப்போல்வா ரிலையென்றதனால்

வது.] சூனியசிங்காதனத்திலிருந்த கதி.

இகரு

யோசனையில்லாதவனெனக் குறிப்பிக்கின்றதென்க. ஆலோசனை யுரிமை-
மந்திரிப்பட்டத்த. (நடு)

அருகர் வாசகங் கேட்டலு முளம்வியந் தடிகேள்
விரகி னான்மிகு தண்டநா யகனுமெவ் வினோவு
கருதி னான்கொலோ வறிகில முடிவுறக் காண்பம்
வருக நீரிரு மின்களென் றிருந்தனன் மன்னன்.

(இ - ள்.) அருகர்வாசகங்கேட்டலும் - சமணர்வசனங்களைக்கேட்க
வும்—உளம்வியந்து - மனமதிசயித்து—அடிகேள் - சுவாமிகளே — விரகி
னான்மிகு - ஆலோசனையின்மிகுந்த — தண்டநாயகனும் - வசவண்ணனும்
— எவ்வினோவுகருதினான்கொலோ - எவ்வாறாயிரயோசனத்தையெண்
ணினனோ—அறிகிலம் - யாந்தெரிகிலம் — முடிவுறக்காண்பம் - முடிவுபரி
யந்தங்காண்பம் — வருக - வரட்டும் — நீரிருமின்களென்று - நீங்களுங்க
ளாச்சிரமத்திற்போயிருங்க ளென்றுசொல்லி — இருந்தனன்மன்னன் -
அரசன் பேசாதிருந்தனன். எ - று. அடிகேளென்றதனால் அரசன்பால்
வந்த வமணர்கள் குருபீடத்தரெனப் பெற்றும். (நசு)

தண்ட நாயகன் றனதுளந் தங்குறத் தானத்
தண்ட நாயகன் றன்மனந் தங்கிய தலைவன்
றண்ட நாயகன் றனையிகழ் சமண்செருக் கழியத்
தண்ட நாயக னெதிர்செல நினைந்தனன் றனித்து.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் — தனதுளந்தங்குற - தன
துள்ளத்திறமங்கும்படி—தானத்தண்டநாயகன் - தானந்தவசவண்ணனது
— தன்மனந்தங்கிய - தனதுநல்லவிருதயத்திறமங்கிய—தலைவன் - அல்லம
தேவன்—தண்டநாயகன்றனை - வசவண்ணனை — இகழ் - நிந்திக்கின்ற—
சமண்செருக்கழிய - சமணரதுகர்வநசிக்கும்படி — தண்டநாயகனெதிர்
செல - வசவண்ணனெதிர்கொண்டுசெல்ல—நினைந்தனன் தனித்து - தானே
நினைத்தனன். எ - று. வசவண்ணனுளத்தில் தானும் தனதுளத்திலவ
னும் இருக்கச்செய்த அல்லமன் தன்னைத்தேடிவரும் வசவண்ணனெதி
ரில் தானேசெல்லத் துணிந்தனனென்க. (நள)

என்னைக் காண்குவ னெவ்வகை செல்லினு மென்று
துன்னற் கோவண மொடுவிரி குஞ்சியுந் தோன்றத்

தன்னைக் காண்குநர் பித்தனென் றெள்ளவென் றனக்குப்
பொன்னைப் போலுநல் வசவனா யகனெதிர் போனான்.

(இ - ள்.) எவ்வகைசெல்லினும் - யானெந்தெந்தக்கோலங்கொண்டு
நடிக்கினும் — என்னைக்காண்குவனென்று - வசவண்ணனென்னைக்கண்டு
பிடிப்பானென்று — துன்னற்கோவணமொடு - தனக்கியைந்தகோ
வணத்தோடு — விரி - சடைசடையாகவிரிந்திருக்கின்ற — குஞ்சியுந்தோ
ன்ற - ஆண்மயிருந்தோன்றவும் — தன்னைக்காண்குநர் - தன்னைப்பார்ப்
பவர்கள்—பித்தனென்றெள்ள - பித்துகொண்டோனென்றிகழவும்—என்
றனக்கு - அடியேனுக்கு — பொன்னைப்போலும் - பொன்போன்று
விளங்குகின்ற—நல் - நல்ல—வசவனாயகனெதிர் - வசவண்ணனுக்கெதிரில்
—போனான் - போயினன். எ - று. அல்லமன் தோன்ற எள்ளப் போனான்
எனக்கூட்டிமுடிக்க. செல்லினும் என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. (ந.அ)

வேறு.

மருவிநின் றவரிவன் மருள னேயென
விரைவி லிங் ககலக லெனைவி லக்கினா
ரொருவரும் கண்டிறை யுருவு ணர்ந்தில
ருருவு கண்டெள்ளுந ருணர வல்லரோ.

(இ - ள்.) மருவிநின்றவர் - நெருங்கினின்றவர்கள் — இவன்மருளனே
யென - இவன்பித்துகொண்டவனேயென்று—விரைவில் - சீக்கிரத்தில்—
இங்ககலகலென - இவ்விடத்தைவிட்டுப்போபோவென்று — விலக்கினார் -
விலக்கினார்கள் — கண்டு - அவரவர்கள்கண்டும் — இறையரு - அல்லமன
துண்மைவடிவை — ஒருவருமுணர்ந்திலர் - ஒருவருமறிந்திலர் — உருவு
கண்டெள்ளுநர் - உருவத்தைக்கண்டுகழ்பவர்கள் — உணரவல்லரோ -
அறியவல்லரோ. எ - று. இங்கேவிலக்குதல் சனங்களை, கண்டும் என்
பதிலும்மையெஞ்சியது. உருவுகண்டெள்ளுந ரென்பதனால் இறையரு
வுணர்ந்தவரெனப்படுவர் புகழ்நரெனப்பெற்றும். வல்லரோவென்பதி
லோகாரம் எதிர்மறை.

(ந.க)

அல்லம னாயிடை யாட லுன்னியே
பல்லெழு வாயுடைப் பால னாகுவன்
கொல்லிள வேறெனக் குமர னாகுவன்
விலல்லென வுடல்வளை விருத்த னாகுவன்.

(இ - ள்.) அல்லமன் - அல்லமதேவன் — ஆயிடை - அவ்விடத்தில்—
ஆடலுன்னி - விளையாடவெண்ணி — எழுவாயுடை - உருவெழுதற்காதி
யாகவுடைய — பல்பாலனாகுவன் - பலவிதபேதக்குழந்தையாகுவன் —
கொல் - கொல்லுகின்ற—இளம் - இளமையாகிய—ஏறென - ஆண்சிங்கத்
தைப்போல — குமரனாகுவன் - குமரப்பருவமாகுவன்—வில்லென - வில்
லைப்போல — உடல்வளை - கூன்கொண்ட — விருத்தனாகுவன் - கிழவனாகு
வன். எ - று. பல்லெழுவாயுடையவன்பதற்கு பல்முனைக்கும் வாயை
யுடைய பாலனென்பாருமுளர். வில்லெனவுடல்வளை விருத்தனென்ற
தனால் கூனெனக்கொண்டாம். (சு0)

விஞ்சையர் மகிழ்வுற வீணை யொன்றுகைக்
கஞ்சமென் மலர்கொடு கானம் பாடுவ
னஞ்சன விழிமணி யரிச்சி லம்படி
வஞ்சியர் மனமயல் வளர வாடுவன்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர்மகிழ்வுற - வித்தியாதரர்மகிழும்படி — வீணை
யொன்று - ஓர்வீணையை—கை - கையாகிய — மெல் - மெல்லிய — கஞ்ச
மலர்கொடு - தாமனாமலரிலேந்திக்கொண்டு — கானம்பாடுவன் - இனிய
ராகம்பாடுவன்—அஞ்சனம் - மைதிட்டிய — விழி - கண்களையும்—மணி -
ரத்தனங்களை—அரி - பருக்காங்கற்களாகவுடைய—சிலம்பு - தூபுரமணிந்த
—அடி - பாத்தங்களையுமுடைய — வஞ்சியர் - ஸ்திரீகளின்—மனம் - மன
தில் — மயல்வளர - மோகம்வளர — ஆடுவன் - நடனம்புரிவன். எ - று.
கைக்கஞ்சமென்மலர்—உருவகம், விழி, அடி—இவை விசேஷணம். வஞ்
சியர்—விசேஷியம். (சுக)

இந்திர னிவனென யானை மேற்கொளா
வந்தொரு புடைநரர் மருளத் தோன்றுவன்
பைந்தொடி பெயர்தரு பாணி போலவே
பந்திமுன் முடங்குளைப் பரிந டத்துவன்.

(இ - ள்.) இந்திரனிவனென - தேவேந்திரனிவனென்று — யானை
மேற்கொளா - வெள்ளையானையின்மேலேறி — வந்தொருபுடை - ஒருபக்
கத்தில்வந்து — நரர்மருளத்தோன்றுவன் - மனிதர்மருண்டுபோகும்படி
காணப்படுவன் — பைந்தொடி - பசியவனையையுடைய ஒருத்தி — பெயர்
தரும் - செய்யும்—பாணிபோல - நடனம்போல — பந்திமுன் - சூதிதைத்
தொகுதிகளுக்கு முன்னே — முடங்கு - முடங்கிய — உளை - கழுத்துமயி

ரினையுடைய — பரிநடத்துவன் - குதிரையின்மேலேறிநடத்துவன். எ - று.
இந்திரனினெனத்தோன்றுவன் பாணிபோலப்பரிநடத்துவன் எனமுடித்
துப்பொருள்கொள்க. (சஉ)

வானிடைக் கண்டனன் மனையிற் கண்டனன்

சேனையுட் கண்டனன் நெருவிற் கண்டனன்

யானெனக் கடிநக ரெங்குந் தோன்றுவன்

ஞானநற் கண்ணினுற் காணு நம்பனே.

(இ - ள்.) நல் - நல்ல — ஞானக்கண்ணினுற்காணும் - ஞானக்கண்ணி
னால்தாத்திரங்காண்டற்கியைந்த—நம்பன் - அல்லமதேவன் —வானிடைக்
கண்டனன்யான் - யானாகாயத்திற்கண்டனன் — மனையிற்கண்டனன் -
யான்வீட்டிற்றார்த்தனன் — சேனையுட்கண்டனன் - சேனைகளுக்குட்
பார்த்தனன் — நெருவிற்கண்டனன் - யான்வீதியிற்றார்த்தனன்—என -
என்றுசொல்லும்படி — கடி - காவலுள்ள — நகரெங்கும் - பட்டணமுழு
தும் — தோன்றுவன் - காணப்படுவன். எ - று. யானென்பதை கடை
நிலைத்திபமாக்குக. (சரு)

ஆடுநர் தம்முட னுடு நல்லிசை

பாடுநர் தம்முடன் பாடு மென்மலர்

சூடுநர் தம்முடன் சூடும் வாள் விதிர்த்

தோடுநர் தம்முட னுடு மல்லமன்.

(இ - ள்.) அல்லமன் - அல்லமதேவன் — ஆடுநர்தம்முடனூடும் - கூத்
தாடுபவர்தம்மொடுகூடியாடுவன்—நல்லிசை - நல்லிசைக்ஞானத்தை —
பாடுநர்தம்முடன்பாடும் - பாடுபவர்களோடுகூடிப்பாடுவன் — மென்
மலர் - மெல்லியமலர்மாலைகளை — சூடுநர்தம்முடனூடும் - சூடிக்கொள்
பவர்களோடுகூடிச்சூடிக்கொள்வன் — வாள்விதிர்த்து - வாளால்நடுங்கச்
செய்து—ஓடுநர்தம்முடனூடும் - ஓடுபவர்களோடுகூடியோடுவன். எ-று.
அல்லமன் கடைநிலைத்திபகம். ஆடும், பாடும், சூடும், ஓடும், இவற்
றைப் பல்லோர்படர்க்கையென்னும்விதியால் உயர்திணையாண்பாலாக்குக,
விதிர்த்தெனலை உருவியெனப்பொருள் கொள்வாருமுளர். (சச)

பொருவிலா வளநகர் பொருந்து மானிடர்

வரைவிலா வாடலிவ் வகைசெய் கிற்பவ

ரொருவரோ பலர்கொலோ வுணர்கி லோமென
வெருவினா ரல்லமன் விநோத நோக்கியே.

(இ - ள்.) பொருவிலா - ஒப்பில்லாத — வளநகர் - வளப்பம்பொருந்
திய பட்டணத்தில் — பொருந்தமானிடர் - இருக்கின்றமனிதர் — உரை
விலா - அளவில்லாத—ஆடல் - ஆடல்களில் — இவ்வகைசெய்கிற்பவர் -
இவ்வாறுசெய்கின்றவர்—ஒருவரோபலர்கொலோ - ஒருவரோபலரோ —
உணர்கிலோமென - அறியேமென்று — அல்லமன்விநோதநோக்கி - அல்ல
மனதுவிநோதங்களைநோக்கி — வெருவினார் - பயந்தனர். எ - று. மானி
டர் அல்லமன்விநோதநோக்கி வெருவினார் எனமுடிக்க. (சுரு)

மண்ணிடை மறைவுறு நிதிய வைப்பினைக்
கண்ணிடு மஞ்சனக் காரன் காண்கைபோ
னண்ணிடு முணர்வுடை நந்தி யெம்பிரா
னண்ணலை யறிந்தன னைய மின்றியே.

(இ - ள்.) மண்ணிடை - பூமியில்—மறைவுறு - மறைந்திருக்கின்ற—
நிதியவைப்பினை - தனப்புதையலை — கண்ணிடும் - கண்ணிற்போட்ட —
அஞ்சனக்காரன் - மையுடையவன் — காண்கைபோல் - காணுமாறு
போன்று — நண்ணிடும் - அங்கிருந்த — உணர்வுடைநந்தி - மிக்கவிவேக
முள்ளவசுவண்ணாகிய—எம்பிரான் - எமதுகர்த்தன்—ஐயமின்றி - சந்
தேகமில்லாமல்—அண்ணலையறிந்தனன் - அல்லமனையறிந்தனன். எ - று.
நிதியவைப்பு—இருபெயரொட்டிப்பண்புத்தொகை. (சுசு)

உடம்பெலா முள்ளமாயுருகிக் கண்கணீ
ரடங்குறா தொழுகமெய் விதிர்ப்ப வன்பினாற்
றொடர்ந்தெலா வுயிரையுந் தொண்டு கொண்டரு
ணெடுத்தகா யருளென நிலத்தி றைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) உடம்பெலாமுள்ளமாயுருகி - தேகமுழுதுமுள்ளமாகநெக்
குருகி — கண்கணீர் - கண்களினின்றிறீரானது — அடங்குறாதொழுக -
தடைக்கடங்காதுபெருகவும் — மெய்விதிர்ப்ப - தேகநெக்கவும் — அன்
பினாற்றொடர்ந்து - அன்பினாற்றொடர்வுற்று — எலாவுயிரையும் - எல்லா
வுயிர்களையும் — தொண்டுகொண்டருள் - அடிமைகொண்டருளப்பட்ட —
நெடுத்தகாய் - சிறந்தகுணமுடையவல்லமனே — அருளென - அனுக்கிர

கிப்பாயென்று — நிலத்திறைஞ்சினான் - பூமியில்விழுந்துவணங்கினான்.
எ - று. உருகுதல், உடம்புமுழுதுமாகக்காண்டலின் உடம்பெலாமுள்ள
மாயுருகி யென்றார். நெடுத்தகாயென்பது—உண்புத்தொகைப் புறத்துப்
பிறந்தவன்மொழித்தொகை. (சௌ)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற் றுழந்தெழத்
தொண்டராயவனொடு துன்னி னாரொலங்
கண்டுநீர் விழியுகக் கசிந்த வன்பினு
*லண்டநாயகன்றிரு வடியி றைஞ்சினார்.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன்—நிலம் - பூமியில் — தண்
டில் - அடியற்றபனைபோல — தாழ்ந்தெழ - விழுந்தெழுந்திருக்க —
தொண்டராய் - அவனடியர்களாய் — அவனொடு துன்னினாரொலம் - வச
வண்ணனொடு கூடியிருந்தவர்களனைவரும் — கண்டு - பார்த்து — நீர்விழி
யுக - கண்களினீர்பெருக — கசிந்த - மனநெக்குருகிய — அன்பினால் -
அன்பினால்—அண்டநாயகன் - அல்லமனது—திருவடியிறைஞ்சினார் - திரு
வடியைவணங்கினார், எ - று. தண்டநாயகன், அண்டநாயகன்—இவை
காரணவிடுகுறி. (சௌ)

நந்திதனன்பையு நந்தி பால்வரு
மெந்தைதன் னருளையு மென்சொல் வாமெனச்
சிந்தினர் மலர்மழை தேவர் யாவருந்
துந்துமியதிர்ந்தனர் தொண்டரார்ப்பவே.

(இ - ள்.) நந்திதனன்பையும் - வசவண்ணனதன்பையும் — நந்திபால்
வரும் - வசவண்ணனிடத்துவந்த - எந்தைதன்னருளையும் - அல்லமனது
கிருபையையும்—என்சொல்வாமென - என்னவென்றுசொல்வோமென்று
— தேவரயாவரும் - தேவர்களனைவரும் — சிந்தினர்மலர்மழை - புஷ்ப
மாரிசொரிந்தனர் — தொண்டரார்ப்ப - அடியார்துதிமுழக்குமேவிட —
துந்துமியதிர்ந்தன - தேவதுந்துமிமுழங்கின. எ - று. அதிர்ந்தன என்பது
படர்க்கைப்பன்மை வினைமுற்றாதலின் துந்துமியெனலை “பிறவுமேற்கும்
பிறவென்னும்” விதியால் செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாக்குக.

மயலிலா நங்குரு வசவன் வாழ்தரு
மியலினு லல்லம னெண்ணி வந்தருள்

செயலினு லடியவர் திரள்க ளித்தலாம்
கயிலையே வளங்கெழு கல்லி யாணமே.

(இ - ள்.) மயலிலா - மயக்கமிறந்த — நஞ்ஞருவசவன் - நமதுஞ்ஞவா
கியவசவண்ணன் — வாழ்தருமியலினால் - வாழ்ந்தன்மையினாலும் — அல்
லமனெண்ணிவந்தருள் - அல்லமதேவனெண்ணிவந்த — செயலினால் -
செய்கையினாலும் — அடியவர்திரள் - அடியார்களதுகூட்டம் — களித்த
லால் - இவற்றைக்கண்டுகளித்தலாலும் — வளங்கெழு - மிக்கவளப்பமுள்ள
— கல்லியாணமே - கல்யாணபுரியே — கயிலையே - கைலையெனப்படுவதே
யாம். எ - று. பேதங்கோடற் கிடமின்மையின் இரண்டிடத்துமேகா
ரந்தந்தனர். இஃதிவனே யவ னவனேயிவ னென்றற்போலும். (ரு0)

தெரியநற் றண்டநா யகன்றன் செய்கையும்
பெரியவக் குருபரன் பெருமை தன்னையுந்
கரியமெய்ச் சமணர்தாங் கண்டு மன்பில
ரரியவற் றரிதழுக் காறு வெல்வதே.

(இ - ள்.) கரிய - கறுப்பான — மெய் - உண்மையையுடைய — சம
ணர் - சமணர்கள்—நல் - நல்ல—தண்டநாயகன்றன் - வசவண்ணனது —
செய்கையும் - செயலையும் — பெரிய - சிறந்த — அக்குருபரன் - அந்தவல்
லமனது — பெருமைதன்னையும் - மகிமையையும் — தெரியத்தாங்கண்
டும் - தாங்கள்பிரத்தியட்சமாகக்கண்டும்—அன்பிலர் - சற்றுமன்பிலராயி
னர்—அழுக்காறுவெல்வது - பொருமையைவெல்வது — அரியவற்றரிது -
அருமையானவைகளுக்கெல்லா மருமையானது. எ - று. ஏ—அசை.
சமணரென வறிதுகூறுது கரியமெய்ச்சமணரென்றடை கொடுத்தது,
அவர்களது சித்தாந்தபட்சமனைத்தும் பூர்வபட்சமாகக்கியைவதினாலும்,
அவர்களது மெய்ச்சடங்குகளனைத்தும் பிறர்வியக்கக்காண்டலானும், காம
வெகுளி மயக்கங்கள் தாமேசித்தற்கிடமின்றிய கல்விஞானத்தாலு
மென்க. பொதுநீதிபற்றி அரியவற்றரிதழுக்காறு வெல்வதேயென்றார். (1)

தந்திர முடிவெனுஞ் சைவ தேசிகள்
வந்தெதிர் தனதுதாள் வணங்கி னாரொடு
செந்திரு மகளுலாந் தெருவுட் போகியே
நந்திதன் மந்திர நணுகி னானோ,

(இ - ள்.) தந்திரம் - எல்லாத்தந்திரங்களிலும்—முடிவெனும் - சைவ தந்திரமேமுடிவென்றுகூறும் — சைவதேசிகள் - சைவத்துக்குக்குருபீடமாகியவல்லமதேவன்—வந்தெதிர் - எதிரேவந்து—தனதுதாள்வணங்கினுரொடு - தனதழகளைவணங்கினவர்களோடு—செந்திருமகளுலாம் - இலக்குமிவாசஞ்செய்கின்ற — தெருவுட்போகியே - வீதியிடமாகச்சென்று — நந்திதன்மந்திரம் - வசுவண்ணனதுமடத்தில் — நணுகினான் - பிரவேசித்தனன். எ - று. அரோ—அசை. சைவதேசிகள் போகி நணுகினான் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. சரியை கிரியை யோகநெறித்தா விதிநிடேதீங்கள்முரணது பரஞானம், அபரஞானம், ஸ்திரஞானம் இனையவெனவிளக்கித் தானேதானுக்கங்கியைந்த தந்திரமாதலின் சைவத்தந்திரமே முடிவெனக்கூறுவரெனப் பெற்றும். (௫௨)

தேவரு முனிவருஞ் சித்த ராகிய
யாவரு மிதனிய லின்ன தென்றுளத்
தாய்வரு நிலையுடை யம்ப ராதன
முவரு மடிதொழு முதல்வ னோக்கினான்.

(இ - ள்.) தேவருமுனிவரும் - தேவர்களும்ரிஷிகளும் —சித்தராகிய யாவரும் - சித்தநிலையையடைந்தவரெவரும் —இதனியல் - இந்தச்சிம்மாசனத்தினிலக்கணத்தை — இன்னதென்று - இத்தகையதென்று — உளத்து - மனதினால்—ஆய்வரும் - ஆராய்ந்தறிதற்கரிய — நிலையுடை - நிலைமையுடைய — அம்பராதனம் - சூனியசிங்காதனத்தை — முவருமடிதொழும் - திரிமூர்த்திகளுந்தனதுதிருவடிகளைத்தொழும்பெற்ற — முதல்வன் - அல்லமன் — நோக்கினான் - பார்த்தனன். எ - று. அல்லமன் அந்தச் சூனியசிம்மாசனத்தைக் கண்டனனென்க. (௫௩)

அசைவறு மறிவுரு வாகு மல்லமன்
றிசையறு மணியினைச் சென்னி மீமிசை
வசையறு வழிநடை வசவ தேசிக
னிசையம ருலகிடை யேற வேறினான்.

(இ - ள்.) அசைவறும் - அசைவற்ற — அறிவுருவாகும் - அறிவேவடிவாகவிளங்கும்—அல்லமன் - அல்லமதேவன் — திசையறு - திக்குகளடங்கிய — மணி - ரத்னங்கள்பதித்த — அணை - சூனியசிம்மாசனத்தின் — சென்னிமீமிசை - உச்சியின்மேல்—வசையறுவழி - குற்றமற்றவழியை —

நடை - தனக்குநெறியாகவுடைய — வசவதேசிகன் - வசவண்ணனது—
இசை - கீர்த்தி—அமரூலகிடை - என் றும்நிலையாயுள்ளவுலகத்தில்—ஏற -
மேற்கொள்ள—ஏறினான் - ஏறினன். எ - று. அல்லமன் அணைச்சென்னி
மீமிசை வசவன் தேசிகன்புகழ்மீக்கூர ஏறினன் எனமுடிக்க. பூரணமா
தலின் அசைவறுமறிவெனவும், அறிவுருவையன்றி வேறுருவமின்மையின்
அறிவுருவாகுமல்லமனெனவுகூறினார். சமஸ்த திக்குகளும் மித்தை
யெனற்குத் திசையுறுமணியணை யெனக்கூறியதாகப்பெற்றும். (௫௪)

கூறரு மொளியுடைக் குதிரைத் தேரினான்
வேறொரு மணிமய வெற்பி வர்ந்தெனத்
தேறரு மணைமிசை தேசி கோத்தம
னேறலு மலர்மழை யிழிந்த வென்பவே.

(இ - ள்.) கூறரும் - சொல்லற்கரிய — ஒளியுடை - பிரகாசத்தையு
டைய—குதிரை - குதிரைகட்டிய — தேரினான் - தேரையுடையசூரியன்
—மணிமயம் - ரத்தினங்கள்மயமாயுள்ள — வேறொருவெற்பு - வேறோர்
மலையில்—இவார்ந்தென - ஏறினாற்போல — தேறருமணைமிசை - தெளிதற்
கரியசிம்மாசனத்தின்மேல்—தேசிகோத்தமன் - தேசிகோத்தமனாகியவல்
லமன்—ஏறலும் - ஏறவும் — மலர்மழை - புஷ்பமாகிகள் — இழிந்த -
பொழிந்தன—என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. ஏ—அசை. சூரியன்
வேறோர்மலையிலேறினாற்போல அல்லமன் சூனியசிம்மாதனத்தில் ஏறின
தாகக்காண்கின்றதென்க. என்பவெனல் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த
வயர்திணைப்பன்மைவினைமுற்று. (௫௫)

முரசொடு பல்லிய முழக்கெ முந்தன
துரிசறு மடியவர் தொகுதி கைகுவித்
தரகர வெனுமொலி யண்ட கூடமட்
டொருகண மொடுங்குமுன் னோடிற் றென்பவே.

(இ - ள்.) முரசொடு - பேரிகையோடு — பல்லியம் - வாத்தியங்க
ளின் — முழக்கு - சத்தங்கள்—எழுந்தன - மேலோங்கின — துரிசறும் -
குற்றமற்ற — அடியவர்தொகுதி - அடியார்கள்கூட்டம் — கைகுவித்து -
கைகளைக்குவித்து—அரகரவெனும் - அரகரவென்றிரையும் — ஒலி - சத்த
மானது—அண்டகூடமட்டி - மேலேயண்டகூடமளவும் — ஒருகணமொடு
ங்குமுன் - ஒருகணநேரத்தோன்றி யொடுங்குதற்குமுன்னரே—ஒடிந்து -

விரைவிலோடியது—என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. ஏ—அசை. ஒலி தொகையொருமையாதலின் ஒடிற்றென வஃறினை யொருமையாக் கிஞரென்க. (௫௬)

வேறு.

முதனிலை முதலா மூவிரு நிலையின் மூலமா முதலவா தார, விதழவிழ் கமலப் பொகுட்டினு ணின்ற விலிங்கமோ ரா மென நின்று, நுதன்மிசை யிலகு நிட்களம் போல நுவன்றவே ழாநிலை யாகு, மதன்மிசை யமல னல்லம தேவ னமர்ந்தன னமா ரும் வியப்ப.

(இ - ள்.) முதனிலைமுதலாம்—முதனிலைமுதலாகிய—மூவிருநிலையில் - ஆறுநிலையினுள்—மூலமாமுதலவா தாரம்—மூலமாகியமுதலாதாரமென்னும்—இதழவிழ் - ஆயிரமிதழ்கள்விரிந்த —கமலப்பொகுட்டினுள் - தாமரைப் பொகுட்டில்—நின்ற - எழுந்தருளிய—இலிங்கமோராமென - ஆத்மாவே யாறுதாரமாயிருக்கின்றதென்று — நின்று - அந்தந்தத்தானங்களினின்று — நுதல்மிசையிலகும் - நெற்றின்மேற்பிரகாசிக்கும் — நிட்களம்போல - நிட்களவடிவம்போல — நுவன்ற - முன்சொல்லிய—ஏழாநிலையாகும் - ஏழாநிலையாகிய — அதன்மிசை - அந்தச்சூனியசிம்மாசனத்தின்மேல் —அமலன் - பரிசுத்தனாகிய—அல்லமதேவன் - அல்லமாப்பிரபு — அமா ரும்வியப்ப - தேவர்களமுதிசயிக்க — அமர்ந்தனன் - எழுந்தருளியிருந்த னன். எ - று. ஆத்மசங்கற்பமே ஆறுதாரமாகவும் தேவதைகளாகவும் நிற்பவின் இலிங்கமோராமென நின்றென்றார். நுவன்றவேழாநிலையாகு மதன்மிசையென்றதனால் ஆறுதாரத்துக்குமேலாயது சூனியசிம்மாசன மெனப் பெற்றும். நுதன்மிசை யிலகுநிட்களம்போல நுவன்ற வேழா நிலையாகு மதன்மிசை யமலனல்லமதேவ னமர்ந்தனனென முடித்துப் பொருள் கொள்க. (௫௭)

உடம்பொடு பொறிநாற் கரணமற் றுயிரென் றுரைத்தி டப் படுமுபா திகளைக், கடந்துள நிலையிற் சோதியா யிலங்கக் கண்டிடு துரியனைப் போல, நெடுந்தவி சமைய வமைத்தசெம் மணிப்பொன் னிலைகளோ ரேழையுங் கடவா; விடந்தனி விசும் பென் றல்லம னிருப்ப விருந்தவர் யாவருங் கண்டார்.

(இ - ள்.) உடம்பொடு - தேகமும்—பொறி - ஐம்பொறிகளும்—நாற் கரணம் - நான்குகரணங்களும்—மற்று - பின்னும்—உயிர் - சிவனும்—என்

துரைத்திடப்படும் - என்று சொல்லப்படும்—உபாதிக்கைக்கடந்துள் - உபாதிக்கைக்கடந்துள்ள — நிலையில் - முடிவாயநிலையில் — சோதியாயிலங்கக் கண்டி - சோதிவடிவாகப்பிரகாசிக்கக் கண்டுகொண்டிருக்கும் — துரியனைப்போல - துரியநிலையையுடையோன்போல — நெடுத்தவிச - பெரிய சிம்மாசனம் — அமைய - பொருந்த — அமைத்த - ஏற்படுத்திய—செம் மணி - சிவந்தரத்னங்கள்பதித்த—பொன் - பொன்னுலாகிய—நிலைகளோ ரேழையும் - ஏழ்நிலைகளையும் — கடவா - கடந்து—இடம் - இடமானது— தனிவிசம்பென்று - தனித்தசூனியாகாசமென்று — அல்லமனிருப்ப - அல்லமனெழுந்தருளியிருக்க — இருந்தவரயாவரும் - பெரியதபோதனர்களனைவரும் — கண்டார் - பார்த்தனர். எ - று. கண்டிடுதரியனைப்போல இருந்தவரயாவரும் கண்டாரெனப் பொருள்கொள்க. உடம்புமுத லுயிரியுவை உபாதிப்பறி நிற்றலின் அவற்றையுபாதிக ளென்றார். அவற்றைக்கடத்தலாவது:—அவற்றை யொவ்வொன்றாகக் கண்டு நியதிகளைதலை.

ஆடினார் சிலவ ரங்கைகள் கொட்டி யல்லமன் பெரிய தோர் புகழைப், பாடினார் சிலவர் விழிபொழி வெள்ளம் பாய்வுறக் குவித்தகை தலைமேற், சூடினார் சிலவர் நிலமிசை வீழ்ந்து தொழுதனர் சிலவர்மெய்ப் புளக, மூடினார் சிலவர் பரவினர் சிலவர் முக்கண னடியவ ரன்றே.

(இ - ள்.) ஆடினார்சிலவர் - சிலராடினார்கள் — அங்கைகள்கொட்டி - உள்ளங்கைகளைக்கொட்டி — அல்லமன் - அல்லமதேவனது — பெரிய தோர்புகழைப்பாடினார் - ஒருபெரியபுகழைப்பாடினார்கள் — சிலவர் - சிலபேர் — விழிபொழி - விழியினின்றொழுகும்—வெள்ளம் - ஆனந்தபாஷ்ப வெள்ளம் — பாய்வுற - பாயும்படி — குவித்தகை - குவித்தகைகளை — தலைமேற்சூடினார் - தத்தந்தலைமேற்கொண்டனர் — சிலவர் - சிலபேர் — நிலமிசைவீழ்ந்து - பூமியின்மேல்வீழ்ந்து — தொழுதனர் - வணங்கினார்கள்—சிலவர் - சிலபேர்—மெய் - தேகத்தில்—புளகமூடினார் - புளகாங்கித மூடப்பெற்றனர்—சிலவர் - சிலபேர்—பரவினர் - வணங்கினார்கள் — சிலவர் - சிலபேர் — (இவர்களாரெனில்) முக்கணனடியவர் - சிவனடியார்கள். எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். அங்கையெனல் இடைக்குறை. ()

இந்தியம் விடயங் கரணமெய் யென்னு மியாவையுங் காண்கில னோங்கு, மந்தர வணைமே லிவாரந்திருந் தருளு மண்ணலைக் கண்டவப் பொழுதே, முந்திய பரமா னந்தவா ரிதியுண்

மூழ்கின னமூர்தின னம்மா, தந்திர மெவற்றுஞ் சிறந்தது சைவ தந்திர மெனுமரு ணந்தி.

(இ - ள்.) இந்தியம் - சரோத்ரமுதலியவிர்திரியங்களும்—விடயம் - சத்தமுதலியவிடயங்களும் — கரணம் - மனமுதலியகரணங்களும் — மெய் - உடலும்—என்னும் - என்கின்ற — யாவையுங்காண்கிலன் - எவற் றையுங்கண்டிலன்—ஓங்கும் - மேலோங்கிய—அந்தரவணைமேல் - சூனிய சிம்மாசனத்தின்மேல்—இவார்திருந்தருளும் - ஏறிய — அண்ணலை - அல் லமனை — கண்டவப்பொழுதே - கண்டவக்கண் த்திறுனே — முந்திய - எவற்றிற்குமேலாய — பரமானந்தவாரியுள் - பரமானந்தசமுத்திரத்தில் — மூழ்கின னமூர்தினன் - மூழ்கியமுந்திவிட்டனன்—அம்மா - ஆச்சரியம் —(இவனாரெனில்) தந்திரமெவற்றும் - எவ்வகைத்தந்திரங்களினும்—சிறந் தது - சிறப்புற்றது — சைவத்திரமெனும் - சைவத்திரமெனக்கூறும்— அருணந்தி - அருளையுடையவசவண்ணன், எ - று, நந்தி காண்கிலன் மூழ்கினன் அமூர்தினன் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (௬௦)

மண்டல மவத்தை குணமபி மாண மலமிவை யனைத்தை யுங் கடந்துட், கண்டிபும் வண்ணம் புறத்துநீ யெம்மைக் காணிய வமைத்தவிச் செய்கை, வெண்டிரை சுருட்டுங் கருங்கட லுல கில் வேறுளர் செய்வதன் றென்று, தொண்டர்க டிதிக்கும் வச வனைத் துதித்தான் சுரரெலாந் துதிக்குமெம் பெருமான்.

(இ - ள்.) மண்டலம் - பூமியும் — அவத்தை - அவஸ்தைகளும்— குணம் - குணங்களும்—அபிமானம் - அபிமானங்களும் — மலம் - மும்ம லங்களுமாகிய — இவையனைத்தையுங்கடந்து - இவற்றையெல்லாங்கடந்து போய்—உட்கண்டிபும்வண்ணம் - உள்ளேதரிசிக்கும்விதமாக — புறத்து- புறத்தில்—நீயெம்மைக்காணிய - நீயெமதுண்மையுரு காண்பான்வேண்டி —அமைத்த - செய்த — இச்செய்கை - இந்தச்செயலை — வெண்டிரை - வெண்மையானவலைகளை—சுருட்டும் - சுருட்டுகின்ற — கருங்கடலுலகில் - பெருங்கடல்சூழ்ந்தவுலகத்தில் — வேறுளர்செய்வதன்றன்று - செய்யத் தக்கவர்கள் வேறேயில்லையென்று — தொண்டர்கள் துதிக்கும்வசவனை - அடியார்கள் துதிக்கத்தக்கவசவண்ணனை—சுரரெலாந்துதிக்கும் - தேவர்க ளனைவருந்துதிக்கத்தக்க—எம்பெருமான் - அல்லமதேவன்—துதித்தான்- புகழ்ந்தனன், எ - று, எம்பெருமான் வசவனைத் துதித்தான் எனப் பொருள்கொள்க. அகத்திற்காணத்தக்க வென்னைப் புறத்திலுங் காணச்

செய்த செயல்பற்றித் துதித்ததாகக்கண்டாம். காணியவென்பது செய்
யியவென்னும் வாய்பாடு. (சு௧)

உன்னரு ளுளதேற் கமலன்மா ரொழிலு மொருசிறு துரு
ம்புசெய் கிற்கு, மென்னநல் வசவன் புகன்றுகை கூப்பி யிணை
விழி புனலுக வருகித், தன்னுணர் கிலனாய் வசமற நிற்பத் தண்
கதிர்ச் செம்மணி குயின்ற, பொன்னரி யிணைமேல் விசம்புற
விருந்தான் புல்லரு மல்லம தேவன்.

(இ - ள்.) உன்னருளுளதேல் - உன தருள்படுமாயின் - கமலன்மால் -
பிர்மாவிஷ்ணுக்களுடைய - தொழிலும் - சிருஷ்டிமுதலியதொழில்களை
யும் - ஒருசிறுதுரும்பு - ஓரற்பதும்பு - செய்கிற்கும் - செய்யும் -
என்ன - என்று - நல்வசவன் புகன்று - நல்லவசவண்ணன் சொல்லி - கை
கூப்பி - கைகளைக்குவித்து - இணைவிழிபுனலுக - இரண்டிகண்களிலுநீர்
பெருக - உருகி - மனநெக்குருகி - தன்னுணர்கிலனாய் - தன்னை மறந்து -
வசமறநிற்ப - பரவசப்பட்டுநிற்க - தண்கதிர் - குளிர்த்தகிரணங்களை யு
டைய - செம்மணிகுயின்ற - சிவந்தரத்னங்குளப்பதித்த - பொன் - பொன்
ஞலாகிய - அரியணைமேல் - சிம்மாசனத்தின்மேலுள்ள - விசம்பு -
குனியபீடத்தில் - உற - பொருந்த - புல்லரும் - தழுவுப்படாத - அல்லம
தேவன் - அல்லமதேவனென்போன் - இருந்தான் - இருந்தனன். எ - று.
வசவன் வசமறநிற்ப அல்லமதேவன் அரியணைமேல் விசம்புற விருந்தா
னெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க, அருளினதுமகிமையைச் சிறப்பிக்க
உன்னருளுளதேல் கமலன்மா ரொழிலு மொருசிறுதுரும்பு செய்கிற்கு
மென்றார். (சு௨)

இருபத்திரண்டாவது

குனியசிங்காதனத்திலிருந்த கதி

முற்றிற்று.

உ

இருபத்துமூன்றாவது ஆரோகண கதி.

வேறு,

ஒருவ ருண்ண வொருவர் பசிகெடார்
தரையி லென்னுந் தகுமொழி பொய்த்திட
வருளி னல்லம னாரும் பசிகெட
விரவி யுண்ட - மிகுதி விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) ஒருவருண்ண - ஒருவர்சாப்பிட - ஒருவர் - மற்றொருவர்
—பசிகெடார் - பசிரீங்கார்—தரையில் - பூமியில் — என்னுந்தகுமொழி -
என்றுசொல்லத்தகுந்தபழமொழி — பொய்த்திட - பொய்த்துப்பொகும்
படி—அருளின் - கிருபையினால்—அல்லமனாரும் - அல்லமதேவரும்—பசி
கெட - அடியார்கள்பசிரீங்க—விரவியுண்ட - கலந்துண்ட — மிகுதி - மகி
மைப்பெருக்கை—விளம்புவாம் - சொல்லுதும். எ - று. அல்லமன் உண
வுண்டதால் அடியார்கள் பசிரீங்கியதுபற்றி ஒருவருண்ணவொருவர்பசி
கெடார் தரையிலென்னுந் தகுமொழிபொய்த்திடவென்றார். (க)

தண்ணந் திங்களிற் றண்ணெனத் தண்கதிர்
வண்ணங் குன்றுறு ஞாயிறு வார்சிலைப்
பண்ணங் குன்றுறு பான்மையி னுதனத்
தெண்ணந் தேவ னிருந்தருள் காலையில்.

(இ - ள்.) தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—அம் - அழகிய—திங்களில்-
சந்திரனிலும்—தண்ணென - சீதளமாக — தண்கதிர்வண்ணம் - சீதளகிர
ணத்தன்மை—குன்றுறு - சுருங்காத—ஞாயிறு - சூரியன்—வார் - நீண்ட
—சிலை - பாரைக்கல்லுகளால்—பண் - செய்த—அம் - அழகிய—குன்றுறு
பான்மையின் - மலையில்வந்ததன்மைபோல — ஆதனத்து - சூனிய
சிம்மாசனத்தில்—எண் - யாவருஞ்சிந்திக்கத்தக்க—நந்தேவன் - நமதல்லம
தேவன்—இருந்தருள்காலையில் - எழுந்தருளியிருக்கும்காலத்தில். எ - று,

சந்திரனிலுமிக்க சீதளகிரணமமைந்த சூரியனொருவனுண்டாய் ஓர்மலையின்மேனின்று லெத்தகைத்தோ அத்தகைத்தாக வல்லமன் சூனியசிம்மாசனத்தின்மே லெழுந்தருளியிருந்த நிலைமையென்க. இல்பொருளை யுவமித்தலால் இல்பொருளுவமையணி, திக்கெல் — ஐந்தாம்வேற்றுமை நீக்கம் பொருள்.

(௨)

வசவ னுள்ளம் வயல்புகு நீரென
விசய னல்லமன் மேனி வடிவமா
யசைவி லன்பிறி தொன்றுமறிந்தில
ளிரையு மோவிய மென்ன விருந்தனன்.

(இ - ள்.) வசவனுள்ளம் - வசவண்ணனதுள்ளம்—வயல்புகுநீரென - வயலினேராகச்செல்லுநீரைப்போல் — விசயனல்லமன் - மாயைக்குடன் படாதவிஜயனாகியவல்லமதேவனது — மேனி - திருமேனியே — வடிவமாய் - தனக்குலட்சியார்த்தவடிவமாக — அசைவிலன் - சலனமற்றவனாயும் — பிறிதொன்றுமறிந்திலன் - வேறொன்றுமறியாதவனாயும் — இசையும் - இயைந்த—ஒவியமென்ன - சித்திரப்பிரதமைபோல—இருந்தனன் - வசவண்ணனிருந்தான். எ - று. வேறுபுகாது வயல்புகு நீரென்றதனால், அயல்புகாது அல்லமன்மேனியையிலக்காக்குவித்தன னெனப்பெற்றும். ()

கழும ணித்தவி சென்னுங் கலத்திடை
யழிவ றத்திக முல்லம னாகிய
செழிய நற்குதை சென்ன வசவனும்
விழியி னுக்கு விருந்திட் டனனரோ.

(இ - ள்.) கழு - கழுவிய — மணித்தவிசென்னும் - ரத்னங்கள்பதித்த சூனியசிம்மாசனமென்னும் — கலத்திடை - பாத்திரத்தில் — அழிவறத்திகழ் - அழிவின்றிவிளங்கும் — அல்லமனாகிய - அல்லமதேவனென்னும் — செழிய - வளமுள்ள — நல் - நல்ல — சுதை - தேவாமிர்தத்தை—சென்ன வசவனும் - சென்னவசவதேவனும் — விழியினுக்கு - கண்களுக்கு — விருந்திட்டனன் - விருந்துசெய்தனன். எ - று. அரோ — அசை. சூனியசிம்மாசனமென்னும் பாத்திரத்திலுள்ள அல்லமனாகிய வமிர்தத்தைச் சென்னவசவன் தனதுகண்களுக்குவிருந்திட்டனனென்க. எனவே, இமையாது பாதுகாத்தனனென்பதாயிற்று. தவிசென்னுங்கலம், அல்லமனாகிய சுதை—இவையுருவகம்.

(ச)

முனிவினைக்கொலு மோளிகை மாரனும்
வினையினைத்தெறு மெய்ம்மடி வாலனும்
தனைநி கர்க்குந் தவிசமர் பூவினை
மனமெ னப்படும் வண்டுற விட்டனர்.

(இ - ள்.) முனிவினை - கோபத்தை—கொலும் - எழாமற்காக்கும் —
மோளிகைமாரனும் - மோளிகைமாரனென்பவனும் — வினையினைத்
தெறும் - இருவினைகளையும்நாசஞ்செய்யும் — மெய் - மெய்யறிவினை
புடைய—மடிவாலனும் - மடிவாலமாச்சனும் — தனை நிகர்க்கும் - தனக்குத்
தானையொப்பாகிய — தவிசமர் - சூனியசிம்மாசனத்திலெழுந்தருளிய—
பூவினை - அல்லமனாகியபூவை—மனமெனப்படும் - மனமென்கின்ற—வண்
டு - வண்டுகள்—உற - மொய்க்க—விட்டனர் - விடுத்தனர், ஏ - று. தவி
சமைபூவென்றதனால் அல்லமனைவருவித்தாம். அல்லமனாகியபூ, மனமெ
னப்படும்வண்டு — இவையுருவகம். (நி)

முன்னிருந்த முதுக்குறை வாளரும்
பின்ன டைந்த பெரியரு மாகிய
மன்னிருந்த மணித்தவி சின்புடைத்
துன்னி யெங்கனுஞ் சூழ்ந்தனர் தொண்டரே.

(இ - ள்.) முன்னிருந்த - பூர்வத்திலிருந்த — முதுக்குறைவாளரும் -
பேரறிவுடையோரும் — பின்னடைந்த - பின்புவந்த—பெரியருமாகிய -
பெரியோர்களுமாகிய — மன்னிருந்த - அல்லமனெழுந்தருளியிருந்த —
மணித்தவிசின்புடை - அழகியவாசனத்தின்பக்கத்தில்—துன்னி - நெருங்கி
— எங்கனும் - எவ்விடத்தும்—சூழ்ந்தனர்தொண்டர் - அடியார்கள்கூழ்ந்
திருந்தனர். ஏ - று. ஏ — அசை. ஆகிய தொண்டர் சூழ்ந்தன ரென
வியையும். (சு)

புண்ட ரந்திரு நெற்றியிற் பூசிமெய்க்
கண்டி யென்னுங் கலனணி வார்சிலர்
பண்டை நான்மறை யின்பய னாகவே
கொண்ட வஞ்செழுத் துங்குறிப் பார்சிலர்.

(இ - ள்.) புண்டரம் - திரிபுண்டரத்தை — திருநெற்றியிற்பூசி - அழ
கியநெற்றியிற்பூசி —மெய் - தேகத்தில்—கண்டியென்னும் - கண்டியென்
கின்ற — கலன் - ஆபரணத்தை — அணிவார்சிலர் - சிலரணிந்தகொள்

வார்கள்—பண்டை - பழமையாகிய —நான்மறையின்பயனாகவே - நான்கு
வேதங்களை யுமோ துவதாலெய்தும்பயனாகவே — கொண்ட - கொள்ளப்
பெற்ற — அஞ்செழுத்தும் - பஞ்சாட்சரத்தையும் — சிலர் - சிலபேர்—
குறிப்பார் - தியானஞ்செய்யக் குறித்துக்கொள்வார்கள். எ - று. (எ)

நந்த நந்தரு நாண்மலர் மஞ்ச நஞ்
சந்த நஞ்சுடர் தண்புகை யாதிகொண்
டிந்தி யங்களெ லாமடங் குள்ளமோ
டந்தி வண்ணனை யர்ச்சிப்ப ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) நந்தனம் - நந்தவனம்—தரு - கொடுக்கின்ற—நாண்மலர் -
அன்மலர்ந்தபுஷ்பங்களும் — மஞ்சனம் - அபிஷேகநீரும்—சந்தனம் - சந்
தனமும்—சுடர் - தீபமும்—தண்புகை - மணமுள்ளபுகையுமாகிய — ஆதி
கொண்டு - முதலியவற்றைக்கொண்டு —இந்தியங்களெலாம் - இந்திரியங்க
ளனைத்தும்—அடங்குள்ளமோடு - அடங்கியமனதோடு—அந்திவண்ணனை -
செந்நிறமுள்ளவல்லமனை—ஓர்சிலர் - சிலவடியார்—அர்ச்சிப்பர் - பூசிப்பர்.
எ - று. (அ)

தாவில் பூசனை தாம்புரி கிற்பதிற்
பாவெ லாஞ்சொலப் பட்டிடு மைம்புலக்
காவல் செய்யுங் கருத்துடை யார்தமக்
கேவல் செய்தனன் நென்றுசெய் வார்சிலர்.

(இ - ள்.) தாவில்பூசனை - கெடாதபூசையை — தாம்புரிகிற்பதில் -
தாங்கள்செய்வதிலும் — பாவெலாஞ்சொலப்பட்டிடும் - சான்றோர்நூல்க
ளாற்கூறப்படும் — ஐம்புலம் - ஐம்புலன்களையும் — காவல்செய்யுங் கருத்
துடையார்தமக்கு - தத்தமிட்டபடிசெல்லாமற் காக்குமெண்ணமுடை
யோர்க்கு—ஏவல்செய்தனன்நென்று - தொண்டிபுரிதலே யுத்தமென்று
—செய்வார்சிலர் - சிலர்செய்வார்கள். எ - று. இடையி னீங்காமையைத்
தாவிலென்றார், பாவாலாயது நூலாதலால் பாவெலாமென்றது காரண
வாகுபெயர். (க)

பூசனைத் தொழில் பூண்பதி னெண்மடங்
கீசனைத் துதித் தேத்துத னன்றென
பூச லொத்த வுளமில ராய்ப்புலத்
நாசி நிற்பத் துதிப்பவ ரோர்சிலர்,

(இ - ள்.) பூசனைத்தொழில் - பூசிக்குந்தொழிலை — பூண்பதின் - கொள்வதிலும்—எண்மடங்கு - எட்டுப்பங்கு—ஈசனைத்ததித்தேத்துதல் - ஈசனைத்ததித்துப்புகழ்தல் — நன்றென - நல்லதென்று — ஊசலொத்த - ஊஞ்சலையொத்தலைகின்ற—உளமிலராய் - மனமில்லாதவர்களாய்—புகம்-ஐம்புலன்களென்னும் — தூசி - புழுதி—நிம்ப - அடங்கிநிற்க — ஓர்சிலர் துதிப்பவர் - துதிப்போர்கள்கிலராவர். எ - று, பூண்பதின் ஐந்தாம்வேற் றுமை நீங்கற் பொருள். புலத்தூசி—உருவகம். (க௦)

அங்க லிங்க மயிக்க மிதுவென
மங்க லந்தரு மாமறை யின்முடித்
தங்கு றுந்தத் துவமசி தன்பொருள்
பங்க மின்றிப் பகர்பவ ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) அங்கம் - உடலும்—லிங்கம் - ஆத்மாவுமாகியவிவற்றின்— அயிக்கமிதுவென - ஐக்கியமாவதினையதென்று—மங்கலந்தரு - சுபத்தைத் தருகின்ற—மாமறையின்முடி - மகத்தானவேதங்களின்முடிவில் — தங் குறும் - தங்கிய—தத்துவமசிதன்பொருள் - தத்துவமசிப்பொருளை—பங்க மின்றி - துவிதபாவமின்றி — பகர்பவர் - உச்சரிப்பவர் — ஓர்சிலர் - சில பேர். எ - று, அறிவையன்றி யான்மாவும் அறியாமையன்றியுடனும் இன்மையாலும், அறிவையன்றி அறியாமையோர்முதலன்றாமையாலும் ஐக்கிய மெய்தற்கு யாதுமுரண். இன்மையின் அங்கலிங்கமயிக்கமிது வென்றும் இவ்வைக்கியத்தை யுணர்த்தற்பாலது சாமவேத மஹா வாக்கியமாதலின் “மங்கலந்தருமாமறையின் முடிதங்குறுந் தத்துவமசி தன்பொருளென்றுங் கூறினார்” பதம் — தத், துவம், அசி. பதார்த்தம்—அது, நீ, ஆனாய். வாச்சியார்த்தம் — சீவன், ஈச்வரன், பிரமம். லட்சியார்த்தம்—பிரமம், கூடஸ்தன். தான் எனக்கொண்டு உபாதிரகித ராதலின் தேற்றேகாரம் கொடுத்தப் பிரமமே கூடஸ்தன், கூடஸ்தனே பிரமம் என வசிபதத்தா லயிக்கியங் கொள்க. (க௧)

பாச மேது பசுவெனப் பட்டதே
தீசன் யார்பதி யெவ்வகை யாருயிர்க்
காச தீர வருளு மருளுடைத்
தேசி காவெனத் தேர்பவ ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) பாசமேது - பாசமென்பதியாது—பசுவெனப்பட்டதேது-பசுவென்பதியாது — ஈசன்யார் - ஈசனென்பவன்யாவன் — ட்தியெவ்

வகையார் - மாயாரகிதவீசனெவ்வகைப்பட்டவன் — உயிர்க்கு - உயிர்க
ளுக்கு—ஆசதீர - மலங்கணங்க — அருளும் - அதுக்கிரகிக்கின்ற — அரு
ளுடை - கிருபையையுடைய—தேசிகாவென - குருமூர்த்தியேயென்று—
தேர்பவர் - விசாரித்துத்தெளிபவா—ஓர்சிலர் - சிலடேர். எ - று. ஈசன்
யார் பதியெவ்வகையார் என்றிரண்டுவந்தது, மாயாசகிதவீசனையும் மாயா
ரகித வீசனையும் குறிக்கற்கென்க. (கஉ)

புறந்தி னஞ்செயும் பூசையி னன்றெனச்

சிறந்த கஞ்செய் தியான மருவிமெய்த்

மறந்தி ருந்த மனஞ்சிவலிங்கமுற்

றிறந்தி னுந்திற மெய்தின ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) புறம் - புறத்தில் — தினஞ்செயும்பூசையின் - தினமுஞ்
செய்யும்பூசையினும்—நன்றென - நல்லதென்று—சிறந்து - சிறப்புற்று—
அகஞ்செய்தியானம் - மானதபூசையை—மருவி - அடைந்து — மெய்மறந்
திருந்த - உடல்மறந்திருந்த — மனம் - மனமானது — சிவலிங்கமுற்று -
சிவலிங்கத்தையடைந்து — இறந்திடுந்திறம் - அதிதமாகிற்குந்திறத்தை
—எய்தினரோர்சிலர் - சிலபேரடைந்தனர். எ - று. இங்கே சிவலிங்க
மென்றது ஆத்மப்பிரகாசத்தை. (கங)

ஓடிமீளு முயிர்நின் றிடா தெனி

னீடு மாமன நிற்பதன் ருதலால்

வீடு மேவரி தென்று விதிமுறை

நாடி வாயு நலிபவ ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) ஓடிமீளும் - ஓடித்திரும்புகின்ற — உயிர் - பிராணன்—
நின்றிடாதெனில் - அசைவறநில்லாதாயின் — நீம்மாமனம் - சங்கற்பத்
தால்மிக்குவளர்த்தமகத்தாகிய மனமானது — நிற்பதன்ருதலால் - அசை
வறநிற்கமாட்டாததலால் — வீடுமேவரிதென்று - முத்திசாம்ராச்சியங்
கிடைத்தலரிதென்று—விதிமுறைநாடி - விதிவொழுங்கைநாடி —வாயுநலி
பவர் - வருந்திப்பிராணபத்தனஞ்செய்பவர்கள் — ஓர்சிலர் - சிலபேர்.
எ - று. இக்கவியில் யோகிகளைக்கூறலின் இங்கேயுயிரென்றது பிராண
வாயுவையென்க. இங்கே விதிமுறைநடாவது யோகவிதிநெறியை. இவர்
கள் ஞானநெறிச் சேர்தலரிதாதலி னிங்நனங் கூறினாரென்க. (கச)

இனைய ராகி யிருந்தவக் காலையி

லனைய னாகிய வல்லமன் றன்னிடை

நினைவெ லாமுற நின்று தமதிடை
மனமி லாத வசவனைக் கண்டனர்.

(இ - ள்.) இனையராகி - இத்தகையராகி — இருந்தவக்காலையில் - இருந்தவத்தருணத்தில் — அனையனாகிய - அத்தன்மையுடையோனாகிய— அல்லமன்றன்னிடை - அல்லமதேவனிடத்தில் — நினைவெலாமுறநின்று - நினைவனைத்துமொருங்குபெறநின்று — தமதிடைமனமிலாத - அடியார்களிடத்தில்தைத்த ஸ்மரணைசற்றுமில்லாத — வசவனைக்கண்டனர் - வசவ தேவனைப்பார்த்தார்கள். எ - று. ஞானமெய்து மதிதீவரகுறியாதலால் “நினைவெலாமுற நின்று தமதிடை மனமி லாத வசவ னென்றார்” அடியார்கள் தோன்றாவெழுவாய். (கரு)

வேறு.

பெரியவர் சிறியவ ரென்னும் பெற்றிமை
யரவணி கடவுட னடியர் தம்முளே
தெரிபவ னெவனவன் சிறிய னேயென
விரிவுறு மறையெலாம் விளம்பு மென்பவே.

(இ - ள்.) பெரியவர்குறியவரென்னும் — பெரியோர்குறியோரென்கின்ற—பெற்றிமை - தன்மை — அரவணிகடவுடன் - பாம்பையணியாக வணிந்தபரமசிவனது — அடியர்தம்முளே - அடியார்களுள்ளே — தெரிபவனெவன் - எவன்பேதங்காண்பானோ — அவன் - அப்புருடன்—சிறியனேயென - இழிஞனேயென்று — விரிவுறுமறையெலாம் - பலசாகைகளாக விரிந்துள்ளவேதங்களனைத்தும் — விளம்பும் - சொல்லும்—என்ப - என்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. ஏ—அசை. சிவதொண்டிற் கல்வியுடைமையும் கல்வியின்மையுங் கருதற்க வென்க. (கசு)

ஆவுரித் திடினுநீ றணியு மன்பனம்
மாவிரித் தவனென வணங்கத் தக்கவன்
பூவுரித் தவன்பதம் புனையப் போற்றுற
நாவிரித் தெனமறை நான்கு மோதுமால்.

(இ - ள்.) நீறணியுமன்பன் - அன்புகொண்டுநீறணிவோன் —ஆவுரித் திடினும் - ஆவதைசெய்யினும்—நம் - நம்முடைய — மாவிரித்தவனென - யானையுரித்தோனாகிய சிவனென்று — வணங்கத்தக்கவன் - யாவராலும்

வணக்கற்குப்பாத்திரன்—அவன்பதம்புனைய - அவனதுதிருவடிபையருச்
செக்க—பூவுரித்தென - புஷ்பந்தகுதியதென்றும் — போற்றற - அவனைத்
துதிக்க—நாவுரித்தென - நாக்குரியதென்றும் — மறைநான்கும் - நான்கு
வேதங்களும்—ஒதம் - சொல்லும். எ - று. ஆல்—அசை. ஆவதையினு
மிக்கதீமையின்மையின் ஆவுரித்திடினுமெனவும், அவன்பால் சிவதொண்டு
மேலிட்டவிடத்தில் அத்திச்செய்கை பெவரதுள்ளத்தினு மெய்தற் கிட
மின்மையின் வணக்கத்தக்கவன் பூவுரித்து நாவுரித்து எனப்பட்டது
மறைநான்கு மோதுமென்றதனால் ஈஸ்வரவாக்கியமாதலால் அவனாஹர்
துதிபெற்றவனெனக் குறிப்பித்ததாகப் பெற்றும், எனவெனலை யீரிடத்து
மொட்டுக, (௧௭)

வந்தவர் வருபவர் வருகின் றார்களா
மந்தமி லடியர்மாட் டாற்றுஞ் செய்கையைச்
சிந்தனை செய்கிலன் தேசி கன்செயு
மிந்திர சாலமுற் றிருந்து நந்தியே.

(இ - ள்.) வந்தவர் - வந்தவர்களும் — வருபவர் - இனிவரப்போகிற
வர்களும்—வருகின்றார்களாம் - வருகின்றவர்களுமாகிய — அந்தமிலடியர்
மாட்டு - எண்ணிறத்தவடியார்களிடத்தில் — ஆற்றுஞ்செய்கையை - செய்
யுத்தொண்டினை — சிந்தனைசெய்கிலன் - நினையாதவனாய் — தேசிகள்
செயும் - அல்லமன்செய்கின்ற — இந்திரசாலமுற்று - இந்திரசாலத்தில்
மனமுறைந்து — இருந்துநந்தி - வசவண்ணனிருந்து. எ - று. ஏ—அசை.
அல்லமன்செய்யும் இந்திரசாலவித்தையில் வித்துவானைக்காண ணக்க
முற்றிருக்கையில் அடியார்கள் தொண்டை மறத்தனனென்க (௧௮)

பத்தியிற் றவறினோன் பாவி ருந்துநாந்
துய்த்துடற் சுமப்பதிற் றுறத்த னன்றென
மெய்த்தவக் குழாமெலாம் வெகுண்டு போயின
வத்தனற் றண்டநா யகனை விட்டரோ.

(இ - ள்.) பத்தியிற்றவறினோன்பால் - அடியார்தொண்டிழந்தவனி
டத்தில்—இருந்துநாம் - நாயிருந்து — துய்த்து - புசித்து — உடல்சுமப்ப
தில் - தேகஞ்சுமப்பதிலும் — துறத்தனன்றென - விடுதனன்றென்று —
மெய்த்தவக்குழாமெலாம் - உண்மையானவடியார்கூட்டமனைத்தும்—அத்
தன் - கர்த்தனாகிய—நல் - நல்ல— தண்டநாயகனை விட்டு - வசவண்ணனை

விட்டு — வெகுண்டுபோயின - கோபித்துக்கொண்டுபோயின. எ - று. அடியார்களை மறத்ததால் அவர்கள்கோபித்து அவ்விடம்விட்டுப் போயின நென்க. (௧௬)

துன்றிய மெய்த்தவர் துறந்து போயபின்
மன்றல்செய் மற்றைநாண் மனையை யொத்தொரு
தன்றனி நற்புரந் தனிப்பக் கண்டன
னன்றறி நற்செய் என்தி தேவனே.

(இ - ள்.) துன்றியமெய்த்தவர் - மிக்கமெய்த்தவக்குழாங்கள் — துறத்
துபோயபின் - விட்டிரீங்கியபின்னர் — மன்றல்செய் - கல்யாணஞ்செய்த
—மற்றைநாள் - மறுநாள் — மனையை - அந்தக்கல்யாணஞ்செய்த வீட்
டிற்கு—ஒத்து - ஒப்பாகி—தன் - தன்னுடைய—நல் - நல்ல—தனி - தனி
யாக—ஒருபுரம் - ஒருதேகம் — தனிப்ப - ஒண்டியாயிருக்க — நன்றறி -
உண்மைநெறியறிந்த — நற்செயல் - சன்மார்க்கத்தையுடைய — நந்தி
தேவன் - வசவண்ணன்—கண்டனன் - பார்த்தனன். எ - று. கல்யாணங்
கழிந்த மறுநாள் அவ்வீடு ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்குமாறுபோன்று
மடத்திலொருவருமின்றித் தான்மாத்திரமிருக்க வசவண்ணன் கண்டன
னென்க. (௨௦)

வழுவின னன்புசெய் வழியை யின்றுநான்
குழுவுறு மடியவர்க் குறித்துச் செய்தவிவ்
வொழிவறு மடிசிலுண் டொழிந்தி டாதுதீர்ந்
தழிவுறு மேயென வகந்த ளர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) குழுவுறும் - திரளாயுள்ள — அடியவர்குறித்துச்செய்த -
அடியார்களைக் குறித்துச்செய்துவந்த — அன்புசெய்வழியை - அன்புவினை
தற்கியைந்த நெறியை—இன்றுநான்வழுவினன் - இன்றைக்குநான்வழுவி
விட்டனன் — இவ்வொழிவறுமடிசில் - யாதானுக்குன்றாதவளையுடைய
வिव்வுணவை — உண்டொழிந்திடாது - உண்டிசெல்வழியாமல்—தீர்ந்து -
நீங்கி — அழிவுறுமேயென - கெட்டுப்போகுமேயென்று — அகந்தளர்ந்த
னன் - மனநொந்தனன். எ - று. அடியார்கள் சென்றுவிட்டதால் அவர்
கள் தொண்டில் வழுவினேனென்றும், உண்பாரில்லாமல் இவ்வடிசில்
மிகை அழிந்துவிடுமே யென்றும் விசனமுற்றன நென்க. (௨௧)

சங்கம பத்திசெய் தண்ட நாதனே
சங்கம பக்கிசெய் ககைமை பண்டுநான்

சங்கம பத்தியிற் றவறினே னென்றும்
சங்கம பத்திசெய் தன்மை யெண்மையோ.

(இ - ள்.) சங்கமபத்திசெய் - சங்கமபத்திசெய்கின்ற — தண்டராத
னே - வசவண்ணனே — சங்கமபத்திசெய் - சங்கமபத்திசெய்கின்ற—
தகைமைபூண்டு - விரதமேற்கொண்டு—நான் - அடியேன் — சங்கமபத்தி
யில் - சங்கமபத்திபிணிதத்தில்— தவறினேனென்றால் - வழுவின்னென்
பையாயின் — சங்கமபத்திசெய் - சங்கமபத்திசெய்கின்ற — தன்மை -
ஒழுக்கம்—எண்மையோ - எளிமையதோ. எ - று. சங்கமபத்தி - அடி
யார்களுக்கன்புகொண்டு தொண்டுபுரிதலை. எண்மையோவென்பதி லோ
காரம் அருமையென மறுத்தலா லெதிர்மறை. (௨௨)

இழிப்பினும் வெறுப்பினு மில்லி னுள்ளன
வழிப்பினு முடம்பினை யரிந்து கொல்லினும்
பழிப்பறு சங்கம பத்தி செய்பவன்
ஒழிப்பது பிறவியென் றுலக மோதுமே.

(இ - ள்.) இழிப்பினும் - மானக்கேடெய்திவிடத்தம் — வெறுப்பி
னும் - எவற்றினும்வெறுப்பெய்திவிடத்தம் — இல்லினுள்ளன - மனையி
னுள்ளவைகள்—அழிப்பினும் - நாசமெய்திவிடத்தம்—உடம்பினை - தன
துதேகத்தை—அரிந்து - துண்டுதுண்டாகவரிந்து — கொல்லினும் - பிறர்
கொலைசெய்தவிடத்தம்—பழிப்பறு—சூற்றமற்ற—சங்கமபத்திசெய்தவன் -
இவற்றாற்கலங்காது சங்கமபத்திசெய்தோன்—ஒழிப்பது - ஒழித்தற்கியை
வது — பிறவியென்று - சன்னமென்று — உலகம் - பெரியோர்கள் —
ஓதம் - சொல்லுவார்கள். எ - று. ஏ—அசை. இங்கே உலகமெனல்
உயர்ந்தோர்மாட்டு. திண்ணமாதலின் ஒழிப்பது பிறவியென்றார். (௨௩)

இம்முறை சங்கம பத்தி யெய்திய
வெம்முடை நந்தித னெண்ண முற்றுற
வம்முடை யடிசிலுண் டலமன் மாதவர்
தம்முறு பசியெலாந் தணிப்ப வுன்னினுன்.

(இ - ள்.) இம்முறை - இவ்வாறு — சங்கமபத்தி - சங்கமபத்தி
செய்யை — எய்திய - அழியா துமேற்கொண்ட — எம்முடைநந்திதன் -
எம்மையாளாகவுடைய வசவண்ணனது—எண்ணமுற்றுற - எண்ணநிறை
வேற—அ-அந்த—மடை - சோறுமுதலிய—அடிசிலுண்டு - உணவனைத்து

முண்டு — அலமன் - அல்லமதேவன்—மாசவர்தம் - அடியார்களுடைய—
உறுபசியெளம் - மிக்கடசியனைத்தும் — தணிப்ப - தணிந்துபோமாறு—
உன்னினான் - நினைத்தனன். எ - று. அலமன்—இடைக்குறை. (உச)

ஒருவன்யான் சிறுபசியுடையன் சிற்றுணு

வினாவுற விடுதிநீ வேண்டு மாறுபின்

பரிவுள வடியவர் பாற்செ யென்றனன்

பொருவறு வசவனை நோக்கிப் போதகன்.

(இ - ள்.) ஒருவன்யான் - யானொருவன்—சிறுபசியுடையன் - கொஞ்
சம்பசியுடையவன் — சிற்றுணு - அற்பவுணவாக — வினாவுறவிடுதி -
முன்னேவினாவிற்கொடு — நீவேண்டுமாறு - உன்னிவ்ஊட்டி — பின் -
பின்னே—பரிவுள - அன்புள்ள — அடியவர்பாற்செய் - அடியார்களுக்கு
வுணவிடுதி — பொருவறு - ஒப்பற்ற — வசவனைநோக்கி - வசவண்ணனைப்
பார்த்து — போதகன் - அல்லமன் — என்றனன் - என்றுசொல்லினன்.
எ - று. எனது சிறுபசியைத் தணித்தப் பின்ன ரடியார்கள் பசியைத்
தணித்திடுதி யென்றல்லமன் கூறினனென்க. (உரு)

ஐயனு முனிவுறு தருளும் வண்ணம்யான்

செய்யுநல் வினையென மகிழ்ந்து தேவனைப்

பையவுண் மனையிடைப் பணிந்து கொண்டுபோய்ப்

பெய்யுமென் மலர்மணிப் பீடத் தேற்றினான்.

(இ - ள்.) ஐயனும் - வசவண்ணனும்—முனிவுறுது - கோபியாமல்—
அருளும்வண்ணம் - கொடுக்கும்வண்ணந்தணிவது — யான்செய்யுநல்
வினையென - நான்செய்யுநன்மார்க்கமென்று — மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து
—தேவனை - அல்லமனை — பணிந்து - வணங்கி — பைய - மெதுவாக —
உண்மனையிடைக்கொண்டுபோய் - மனைக்குள்ளழைத்துக்கொண்டுபோய்
—பெய்யும் - பரப்பிய — மெல் - மிருதுவாகிய — மலர் - மலர்களையு
டைய—மணி - அழகிய—பீடத்து - ஆசனத்தில்—ஏற்றினான் - ஏறச்செய்
தனன். எ - று. ஐயனும் மகிழ்ந்து பணிந்து கொண்டுபோய் ஏற்றினு
ன்னமுடிக்க. (உசு)

ஏற்றிய வருள்வச வேச னெம்பிரான்

காற்றினை மலர்களைக் கந்த மஞ்சள

நாற்றமென் மலர்நறும் புகைவி ளக்கெனப்

போற்றிய விவைகொடு பூசை செய்தனன்.

(இ - ள்.) ஏற்றிய - ஏறச்செய்த—அருள் - திருபைபொருந்திய — வச
வேசன் - வசவண்ணன் — எம்பிரான் - அல்லமனது — கால் - திருவடிக
ளாகிய — துணைமலர்களை - உபயதாமரைமலர்களை—கந்தம் - சுதந்திரம்—
மஞ்சளம் - உபிவேகநீரும்—மேல் - மிருதுவாகிய—நாற்றமலர் - வாசனை
யுள்ளபூவ் பங்களும்—நறும்புகை - வாசனைப்புகைகளும் — விளக்கு - தீப
மும் - எனப்போற்றிய - என்றாகமங்களாற்சொல்லப்பட்ட—இவைகொடு-
இங்ஙனமாயவபிவேக கருவிகளைக்கொண்டு — பூசைசெய்தனன் - பூசித்
தான். எ - று, காற்றுணைமலர்—உருவகம். (உஎ)

பூசனை செய்தபின் போற்றி நின்றுபொற்

பாசன மமைத்துமென் பதம்ப டைத்துமேல்

யோசனை கைகமழ் கறியு மொள்ளிய

போசன முறையிடப் புரிந்து நந்தியே.

(இ - ள்.) பூசனைசெய்தபின் - பூசைசெய்தபின்னர்—போற்றிநின்று-
துதித்துநின்று — பொற்பாசனமமைத்து - அழகியபோசனம்படைத்தற்
கியைந்தவாழையிலையைப்போட்டு — மென்பதம்படைத்து - மெல்லிய
சாதம்—டைத்து — மேல் - அதன்மேல் — யோசனை - யோசனைதாரம்—
கைகமழ் - கைமணம்வீசத்தக்க —கறியும் - கறிகளையும் — ஒள்ளிய - அழ
கிய — போஜனம் - போஜனவகைகளை — முறையிடப்புகிந்து - முறையே
படைக்கச்செய்து — நந்தி - வசவண்ணன், எ - று, ஏ—அசை, நந்தி
போற்றிநின்று அமைத்து படைத்து முறையிடப்புகிந்தெனக் கூட்டிப்
பொருள்கொள்க. (உஅ)

அருந்துக வெனவடி தொழுவ மக்கலந்

திருந்திய வழுதுளோ ரவிழுஞ் சேடியா

தருந்தின னோரிமைப் போதி னல்லமன்

பொருந்திய வவரிதும் பூத ராகவே.

(இ - ள்.) அருந்துகவென - புசித்தருளவேண்டுமென்று—அடிதொழ
வும் - திருவடிகளைவணங்கவும் — அக்கலம் - அந்தவுண்ணுங்கலத்தில் —
திருந்திய - நிறையப்பட்டைத்துள்ள—அழுதுள் - சாப்பாட்டில்—ஓரவிழுஞ்
சேடியாது - ஓர்சாதமுமித்யாகாமல் — அல்லமன் - அல்லமதேவன் —

பொருத்தியவவர் - அங்கிருந்தவர்கள்—இறம்பூதராக - அதிசயிப்பராக—
ஓரிமைப்போதின் - ஓரிமையளவில் - அருந்தினன் - உண்டனன். எ-று.)

பின்னரு மம்முறை பெய்ய வையனவ்
வன்னமு மம்முறை யருந்திப் பின்னரும்
பின்னரு மம்முறை பெய்ய வுண்டனன்
றன்னுளம் வியந்தனன் றண்ட நாயகன்.

(இ - ள்.) பின்னரும் - பின்னும் — அம்முறை - அந்தமுறைப்படி—
பெய்ய - படைக்க — ஐயன் - அல்லமன் — அவ்வன்னமும் - அந்தசாப்
பாட்டையும் — அம்முறையருந்தி - முன்னுண்டவாறுண்டு — பின்னரும்
பின்னரும் - பின்னும்பின்னும்—அம்முறைபெய்ய - அவ்வாறுபடைக்க —
உண்டனன் - சாப்பிட்டனன் — தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் — (இதைக்
கண்டு) தன்னுளம் - தனதுள்ளத்தில் — வியந்தனன் - அதிசயித்தனன்.
எ - று. (௩௦)

சிறுச்சிறி தனமிடுஞ் செய்கை யாலரு
ளிறைக்கெழி லுதரவெந் நெருப்பெ முந்ததால்
விறற்கன லம்முறை விறகி டக்கனன்
றுறப்பெரி தெனவெழுந் தோங்கல் போலவே

(இ - ள்.) சிறுச்சிறிது - சிறிதுசிறிதாக — அனமிடுஞ்செய்கையால் -
போஜனமிடுஞ்செய்கையினால் — அருளிறைக்கு - கிருபைபெருந்திய வல்
லமனுக்கு—எழில் - அழகிய—உதரவெந்நெருப்பு - கொடியவுதராக்கினி—
விறற்கனல் - விறகிலுள்ளவக்கினி — அம்முறை - முன்னிட்டமுறைப்படி
—விறகிட - அதில்விறகுவைக்க—கனன்று — சீறி — உற - பொருந்த—
பெரிதென - பெரிதாக—எழுந்தோங்கல்போல - எழுந்ததிகரித்தாற்போல
— எழுந்தது - அதிகரித்தது. எ - று. ஆல், ஏ—அசைகள். விறகாக்கினி
யில் மேலுமேலும்விறகிட அவ்வக்கினிமேலிடுமாறுபோன்று அல்லமனுக்
கும் உதராக்கினிமேலிட்டதென்க. அனமெனலிடைக்குறை. (௩௧)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கியற்று மேவல
ரண்ணலும் வருகென வழைத்து நம்மனைப்
பண்ணிய பதமெலாம் படைமி னென்றலுந்
துண்ணென லுனமிடுந் தொழிஞ் டங்கினார்.

(இ - ள்.) எண்ணியவெண்ணியாங்கு - வசவண்ணெண்ணியவெண்ணப்படி—இயற்றுமேவலர் - செய்யுமேவலாளிகளை — அண்ணலும் - வசவண்ணனும் — வருகெனவழைத்து - வாருங்கென்றாகூட்டிட்டு — ஈம்மனைப்பண்ணிய - ஈமதுமடத்திற்சமைத்த — பதமெலாம்டடையில் - சாப்பாட்டையெல்லாமிவருக்குப்படையுங்கள் — என்றலும் - என்றவசவண்ணன்சொல்லவும் — துண்ணென - திடுக்கென்று — அனமிடுத்தொழில் தொடங்கினார் - சாப்பாட்வட்டிக்கத்தொடங்கினார்கள். எ - று. துண்ணெனல்—விரைவுக்குறிப்பு. (௩௨)

வேறு.

அளவறு மடியர்க் கெல்லா மாக்கிய வடிசிற் குன்றம்
கொளவுறு கூடையோடு கூடைக டாக்கக் கொண்டு
வளமுறு கயிலைக் குன்றம் பெயர்த்திவண் வைத்த தென்னத்
தளவுறு முடிசி லெங்க டம்பிரா னெதிர்கு வித்தார்.

(இ - ள்.) அளவறுமடியர்க்கெல்லாம் - அளவிறந்தவடியார்களுக்கெல்லாம்—ஆக்கிய - சமைத்த — அடிசிற் குன்றம் - குன்றுபோன்றசாதாரணிகளை — கொளவுறுகூடையோடு - வாரிக்கொள்ளத்தகுந்தகூடைகளோடு — கூடைகடாக்கக்கொண்டு - கூடைகளிஊடுமாறுவாரிக்கொண்டு — வளமுறு - வளப்பமுள்ள—கயிலைக்குன்றம் - வெள்ளியங்கிரியை—பெயர்த்து - அடியோடுபெயர்த்து — இவண்வைத்ததென்ன - இவ்விடத்திற்கொண்டு வந்துவைத்தாற்போல — தளவுறுமுடிசில் - மல்லிகையருப்புபோன்றசாதங்களை — எங்குடம்பிரானெதிர் - எமதுகர்த்தனாகியவல்லமனெதிரில் — குவித்தார் - குவையல்செய்தார்கள். எ - று. அடிசிற் குன்றம்—உருவகம். அக்கயிலை மலை வடிவுபோட்காட்டச் சாதக்குவையலைக்குறித்தலால் இதுதற்குறிப்பணி. (௩௩)

பருப்பொரு பொருப்பெனத்தாம் படைத்தனர் சிலரெடுத்து
விரைப்புது பெய்க விழ்த்து விடுத்தனர் சிலர்மணக்கும்
பொரிக்கறி பளிதம் பாகு புளிங்கறி பலவு மெல்லா
நிரைத்தொரு சிலர்சொரிந்து நின்றனர் முகில்கள் போல.

(இ - ள்.) பருப்பு - சமைத்தபருப்புசுனை — ஒருபொருட்பென - ஒருமலையையப்போல—தாம்படைத்தனர் - தாங்கள்வட்டித்தார்கள் — சிலரெடுத்து - சிலர்கையாலெடுத்து—விரை - வாசனைபொருந்திய—பது - புதிய—பெய் - பெய்களை — சிலர் - சிலபேர்—கவிழ்த்தவிடுத்தனர் - கவிழ்த்துவிட்டார்கள் — சிலர் - சிலபேர் — மணக்கும்பொரிக்கறி - மணக்கின்ற

பொரிக்கதிகளையும்—பளிதம் - பச்சடிசனையும் — பாகு - கொழுப்புசனையும்—புளிங்கதி - புளிவிட்டபதார்த்தங்களையும் — பலவும் - இவைபோல் வன்பலவும் — எல்லாம் - சமஸ்தத்தையும்—நிரைத்து - வரிசையாக — ஒருசிலர் - சிலபேர் — முதிக்கள்போல - மேகங்களைப்போல—சொரிந்து நின்றனர் - சொரிந்துநின்றார்கள். எ - று. சிலரெடுத்துப்படைத்தனர், சிலர்கவிழ்த்து விடுத்தனர், ஒருசிலர் சொரிந்து நின்றனரென முடிக்க. தாமென்பது அசைநிலையெனினுமமையும். பளிதமெனந்ருப்பொருள் கற் பூரமெனல் டொருந்தாமையின் பச்சடியென்றும். ஒன்றன்பி னென்றெனலை நிரைத்தெனக் கொள்க. (௩௪)

வடைபடு திகிரி யாக மாங்கனி கவண்கல் லாக
வடைபடு கழைக்க ரும்பங் கொண்கதை யாகக் கொண்டு
கடைபடு முலகிற் கெல்லாங் காரிய கருத்தன் முன்னிப்
படைபடை யெனச்சொ ரிந்தார் படைமுகத் தினைஞர் போல.

(இ - ள்.) வடை - வடைகள் — படு - பொருந்திய—திகிரியாக - சக்ராயுதங்களாகவும் — மாங்கனி - மாம்பழங்கள்—கவண்கல்லாக - கவண்டு கற்களாகவும்—உடைபடு - முறியத்தக்க—கழைக்கருப்பு - மூங்கிற்போன்ற கரும்புகள் — அங்கு - அவ்விடத்தில் — ஒண்கதையாக - பலமுள்ளதழக ளாகவும் — கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு — கடைபடுமுலகிற்கெல்லாம் - கீழ்ப்பட்டவஸுங்களுக்கெல்லாம்—காரியம் - காரியநடத்துதற்கு—கருத் தன்முன்னர் - தலைவனுக்கியவல்லமனுக்குமுன்னே — படைமுகத்தினைஞர் போல - புத்தகளத்தெதிர்த்த சுத்தவீரர்களைப்போல — படைபடையெ னச்சொரிந்தார் - படைபடையென்று சொரிந்துவிட்டனர். எ - று. வடை, மாங்கனி, கரும்பு, இவற்றில் திகிரி, கவண்கல், ஒண்கதை, இவற்றை யாரோபித்தலால் விரியுருவகவணி. (௩௫)

குளங்கரை யாக வந்தக் குளத்தினுட் பகவின் நீம்பால்
விளங்குறு மமுத வேலை விடுத்தன விட்டார் சில்லோர்
உளங்கனி மூவர் செய்யு ளொத்தமுக கனியு மேனோர்
வளங்கெழு தொடர்பு போலு மற்றைய பழமுந் தூர்த்தார்.

(இ - ள்.) குளம் - குளமானது — கரையாக - எல்லையாக — அந்தக் குளத்தினுள் - அந்தக்குளத்தில் — பகவன்நீம்பால் - மதுரமாயிருப்பவன் பாலை—விளங்குறும்—விளங்காநின்ற— அமுதவேலைவிடுத்தன—திருப்பாற்

கடலைவிடுத்தாற்போல — சில்லோர் - சிலபேர் — விட்டார் - விட்டனர் — உளங்கனி - உள்ளங்கருகத்தக்க — மூவர்கெய்யுளொத்த - சம்பந்தர் முதலிய மூவர்கெய்யுளுக்கொப்பாகிய — முக்கனியும் - மூன்றுகனிகளையும் — ஏனோர் - மற்றவையுபார்களின் — வளங்கெழு - வளம்முள்ள — தொடர்புபோலும் - செய்யுளப்போலும் — மற்றைய மூலும் - ஏனைய பழங்கனியும் — தூர்த்தார் - நிரப்பினார்கள். எ - று. சில்லோரென்பதை இடைநிலைத்தீபமாக விட்டார் தூர்த்தார் என்பவற்றோடொட்டுக. மூவரெனல்:—சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரரை. இவர்கள்செய்யுளெனல்:—திருக்கடைக்காப்பு, தோவாரம், திருட்டாட்டுகளை. முக்கனியெனல்:—வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மாம்பழமெனலை. சொடைகளாற் றெடுக்கப்பட்டுச் செய்யுட்களை தொடர்பெனல் காரணவாகுபெயர். மற்றையபழம்:—மூந்திரி, தீவராட்சி, பேரிச்சங்கனி முதலியவைகளை. உளங்கனி செய்யுளென முடிக்க. குளமுதலியவற்றில் கரை முதலியவற்றை யாரோபித்தலால் விரியுருவகவணி. (நூ)

எண்ணில ரிடுவ வெல்லா மினியன வின்னா வென்னாண் கண்ணிமை யொடுங்கு முன்னர் கடிதயின் றுதவு றுமல் வண்ணமென் மலர்க்கை வாங்கி வறிதிரும் தனெனக் கோன்றே பண்ணவன் பரிக்கு மேடு பள்ளமென் பனவங் குண்டோ. [ர்ப்

(இ - ள்.) எண்ணிலர் - எண்ணிறத்தோர் — இடுவெல்லாம் - இடுவனவனைத்தையும் — இனியனவின்னாவென்னாண் - நன்கென்றுந் திதென்றுஞ் சொல்லாதவனுப் — கண்ணிமையொடுங்குமுன்னர் - கண்ணிமைப்பதற்குமுன்னே — சுடிதயின்று - விரைவிலுண்டி — உதவுறுமல்வண்ணம் - சலித்தினிவுணவிடாவண்ணம் —மெல் - மிருதவாகிய — மலர்க்கை வாங்கி - தாமரைமலர்போன்ற சையையெடுத்து — எங்கோன்வறிதிருந்தனன் - அல்லமன் சும்மாவிருந்தனன் — தேர் - ரத்தையுடைய — பண்ணவன்பரிக்கு - சூரியனுடைய குதிரைகளுக்கு — மேடுள்ளமென்பன - மேடுள்ளமென்னப்பட்டவை — அங்குண்டோ - அங்குளவோ. எ - று. உதவுறுமல் வண்ணமென்பது அவர்கள் சலித்துநிற்கும் வித்தத்த. உண்டோவென்பதி லோகாரம் எதிர்மறை. இவ்வுவமை இனியன வன்னாவெனலைக் கருதாமையற்றி யென்க. (நூ)

சீற்றினு முன்க வென்று தமருப சரியா வண்ணஞ் சுற்றினு மிடுக வென்று தம்பிரா னுண்ணு நின்றான்

மற்றிது கண்டு நின்றோர் மட்கல மொழிய வேறு
பற்றிலை யென்று நந்தி திருமுகம் பார்த்துச் சொன்னார்.

(இ - ள்.) சற்று - கொஞ்சம் — இனுமுண்டுவென்று - இன்னுஞ்சாப்
பிடுகுவென்று — தமருபசரியாவண்ணம் - உறவின ருபசரியாதிருக்கும்
வண்ணம் — சற்றினுமிடுகுவென்று - இன்னுங்கொஞ்சம்போடென்று —
தம்பிரான் - அல்லமன் — உண்ணாநின்றான் - விரைவிர்த்சாப்பிட்டுக்கொண்
டிருக்கின்றான் — மற்றிதுகண்டு - இவ்வதிசயத்தைக்கண்டு — நின்றோர் -
அங்குநின்றவேவலாளிகள் — மட்கலமொழிய - சனமத்த மட்டாத்திரத்தை
யன்றி — வேறுபற்றில்லையென்று - வேறுபற்றேனுமில்லையென்று —
நந்தி - வசவண்ணனது — திருமுகம்டார்த்துச்சொன்னார் - அழகிய
முகத்தைநோக்கிச் சொல்லினர். எ - று, உபசாரம்பேண்டாமல் விரைவி
லுண்பதால் யாதோர்பற்றுமில்லாதிருக்க ஏவலாளிகள் மட்கலத்தைக்
காட்டினரென்க.

(நஅ)

உண்விளை யாடல் செய்யு மொருவனைக் கண்டு வேண்மேற்
கண்விளை யாடு நெற்றிக் கடவுண்மெய் யடியா ரெல்லாம்
விண்விளை யாடுஞ் சோலை வியனக ரிடத்திற் செல்வப்
பெண்விளை யாடுங் தம்மிற் பேரன மிடுதற் கெண்ணி.

(இ - ள்.) உண் - உணவில் — விளையாடல்செய்யும் - திருவிளையாடல்
செய்கின்ற — ஒருவனைக்கண்டு - ஒருவனாகியவல்லமனைக்கண்டு — வேண்
மேல் - மன்மதன்மேல் — விளையாடும் - விளையாடல்செய்த — கண்
ணெற்றி - நெற்றிக்கண்ணையுடைய — கடவுள் - பரமசிவனது — மெய்
யடியாரெல்லாம் - மெய்யடியார்கள்னைவரும் — விண்விளையாடும் - ஆகாய
மளாவிய — சோலை - தோட்புகள்கூழ்ந்த — வியனகரிடத்தில் - பெரிதாகிய
பட்டணத்தில் — செல்வப்பெண் - செல்வப்பெண்கள்கூடி — விளையாடுந்
தம்மில் - விளை பாட்டாகச்செய்யு நிலாச்சோறுகளில் — பேரனம் - அவ்வு
ணவே — இடுதற்கெண்ணி - படைக்கநினைத்து. எ - று, வேண்மேற்
கண்விளையாடல் - மன்மதனை மெரித்தலை. அங்குநிலுள்ளசெல்வப்பெண்
கள் விளை பாட்டாகச்செய்யு நிலாச்சோறுகளையேனும் படைத்தற்கெண்
ணினரென்க. போனகயிடுதற்கெண்ணியெனப் பாடமு முண்டு. இவக்
கணையால் விண்விளையாடுஞ் சோலையெனற்கு ஆகாயமளாவிய சோலை
யென்றும்.

(நக)

பாண்டின்மே லேற்றி வந்தும் பாணையிற் சுமந்து வந்தும்
வேண்டிய பாக முற்று வேறுவே ருய வன்ன
மாண்டகைக் குரவ னுண்ண வளவிலர் சொரிந்து யர்த்தா
ருண்டழல் வெறுக்கும் வண்ண மூட்டுவ மென்பார் போல.

(இ - ள்.) பாண்டின்மேல் - வண்டிகளின்மேல்—ஏற்றிவந்தும் - ஏற்
றிக்கொண்டுவந்தும் — பாணையிற்சுமந்துவந்தும் - பாணைகளிற்சுமந்து
கொண்டுவந்தும்—வேண்டியபாகமுற்று - அவரவர்வேண்டியபாகங்களிற்
சிறந்து—வேறுவேறுயவன்னம் - வெவ்வேறுருசியாகச் சமைக்கப்பெற்ற
வன்னங்களை — ஆண்டகை - ஆண்டன்மையையுடைய — குரவனுண்ண -
அல்லமனுண்பான்வேண்டி — ஊண்டழல் - உதராக்கினி — வெறுக்கும்
வண்ணம் - வெறுத்துப்போகும்படி — ஊட்டுவமென்பார்போல - உண
வுண்ணச்செய்வமென்று சொல்லுவார்போல — அளவிலர் - அளவில்லாத
பேர்கள் — சொரிந்து - குவையல் குவையலாகச்சொரிந்து—உயர்த்தார் -
மலைபோலுயர்த்தினார்கள். எ - று. (சு0)

மலையென வமல ஞான வாரிமுன் சொரிந்து யர்ப்பா
நிலைமலர் பசுங்காய் கந்த மிளஞ்செழுந் தண்டாற் செய்த
வுலையமை பல்கா யம்பெ யொண்கறி யமுது வேறு
பலபல முறைம யங்கப் படைப்பர்வல் விரைந்து வந்து.

(இ - ள்.) மலையென - மலைகளைப்போல—அமலம் - பரிசுத்தமாகிய—
ஞானவாரிமுன் - ஞானசமுத்திரமாகிய வல்லமனுக்குமுன் — இலை .
இலைக்கறிகளையும்—மலர் - மலர்க்கறிகளையும்—பசுங்காய் - பசியகாய்க்கறி
களையும்—கந்தம் - வாசனையும் — இளம் - இளமையும் — செழும் - செழு
மையுமுள்ள—தண்டாற்செய்த - தண்டுவகைகளாற்செய்த — உலையமை -
அக்கினியிற்பாகமாகிய — பல்காயம்பெய் - முளகுமுதலியபலகாயங்கள்
பெய்யப்பெற்ற — ஒண்கறி - மணமுள்ளகறிகளையும் — அமுது - சாதங்
களையும்—வேறு - வேறுவேறாக—பலபலமுறை - பலபலவிதமாக—மயங்க-
முன்னதுபின்னதுமாகமாற — வல்விரைந்துவந்து - மிகவும்வேகமாகவந்து
—சொரிந்துயர்ப்பார் - சொரிந்துயரச்செய்வோர்—படைப்பர் - இவ்வா
கள். எ - று. ஞானவாரி—உவமையாகுபெயர். (சு1)

சூய்கமழ் கறிக ளிட்டுக் குவிப்பவர் சிலரெடுத்து
நெய்கவிழ் கைய ராகி நிற்பவர் சிலர்நி ரம்பப்

பெய்கவிழ் சொரியென் றுன்பால் பெய்ப்பவர் சிலர னேந்த
கைகமழ் தயிர்கு டத்தாற் கவிழ்ப்பவர் சிலரங் கம்மா.

(இ - ள்.) குய் - நாளிதம்—கமழ் - மணக்கின்ற — கறிகளிட்டு - கறி
களைவிட்டு — குவிப்பவர்களர் - அம்பாரம்போற் குவிப்பவர்களரும் —
எடுத்து - எடுத்து—நெய்கவிழ் - நெய்யைக்கவிழ்க்கின்ற — கையராகிநிற்
பவர் - கையையுடையவர்களாய்நிற்பவர்கள் — சிலர் - சிலரும் — நிரம்பப்
பெய் - நிரம்பப்பெய்துவிடு — கவிழ் - கவிழ்த்துவிடு — சொரியென்று -
சொரிந்துவிடென்று — ஆன்பாற்பெய்ப்பவர் - பசுவின்பாலிலிடுவார்கள்—
சிலர் - சிலரும்—அனைந்த - பிசைந்த—கைகமழ் - கையுமணக்கத்தகுந்த —
தயிர் - தயிரை — குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர் - குடத்தோடுகவிழ்ப்பவர்கள்—
சிலர் - சிலருமாம் — அங்கு - அவ்விடத்தில். எ - று. அம்மா—வியப்புக்
குறி. குவிப்பவர்களர் நிற்பவர்களர் பெய்ப்பவர்களர் கவிழ்ப்பவர்களர்
எனப்பொருள் கொள்க. (சூஉ)

இட்டவர் மறிய வன்ன மிடுதற்கு விரைந்து செல்வார்
முட்டுவ ரெதிரந் டந்து மூரல்கை வாங்கி வாங்கிக்
கொட்டுவ ரடிசி றந்த கூடைகள் கவிழ்த்தெ றிந்து
தட்டுவ ரனம்ப டைக்குந் தம்பிரா னடிய ரன்றே.

(இ - ள்.) இட்டவர் - முன்னன்னமிட்டவர்கள்—மறிய - பின்னும்—
அன்னமிடுதற்கு - அன்னம்படைத்தற்கு—விரைந்துசெல்வார் - விரைவாக
வோடுவர்—மூரல் - சாதங்களை—கைவாங்கிவாங்கி - கையில்வாங்கிவாங்கி
—எதிரந்டந்து - எதிரேந்டந்துவந்து—முட்டுவர் - ஒருவருக்கொருவர்முட்
டிக்கொள்வார்கள் — அடிசிறந்தகூடைகள் - சாதங்கொண்டுவந்தகூடை
களை — கொட்டுவர் - தலைநீழதாகக்கொட்டுவார்கள் — அனம்படைக்கும்-
சாதம்பரிமாறுகின்ற — தம்பிரானடியர் - சிவனடியார்கள் — கவிழ்த்
தெறிந்து - கூடைகளைக்கவிழ்த்தெறிந்து — தட்டுவர் - தளையிலோங்கித்
தட்டுவார்கள். எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். தம்பிரானடியர் செல்
வார் முட்டுவர் கொட்டுவர் தட்டுவர் எனமுடிக்க. அனம் — இடைக்
குறை. (சூங்)

இன்னணம் படைத்த வெல்லா மிமைப்பினி லயின்று சைவ
மன்னவன் வயிற்றின் வெந்தீ வளர்த்தினிர் நீயி ரெல்லா
மென்னநல் வசவ தேவ னிருந்தபல் பண்டங் கொண்டு
முன்னவன் பசியை யாற்ற முன்னிமற் றிதனைச் செய்தான்.

(இ - ள்.) இன்னணம்படைத்தவெல்லாம் - இவ்வாறுபடைத்தவுணவனைத்தையும்—இமைப்பினிலின்று - இமையளவிவண்ணவித்து—சைவமன்னவன் - அல்லமதேவனது —வயிற்றின் - வயிற்றில் — வெந்தீவளர்த்தினிர் - உதராக்கினியைவளர்த்துவிட்டார்கள் —நீயிரெல்லாம் - நீங்குளெல்லாம் — என்ன - என்றுசொல்லி — நல்வசுவதேவன் - நல்லவசுவண்ணன் — இருந்தபல்பண்டங்கொண்டு - அங்கிருந்தவுணவுக்கியைந்த பலபண்டங்களைக்கொண்டு — முன்னென்பசியையாற்ற - அல்லமனது பசிதணிக்கு —முன்னி - நினேத்து — மற்றிதனைச்செய்தான் - பின்னிந்தக்காரியத்தைச்செய்தான். எ - று. அயின்று தன்வினை பிறவினை மயக்கம். (சுசு)

அவரையும் பயறு மெள்ளு மரிசியு மவலுங் கொள்ளுந் துவரையும் கடலை யுஞ்செஞ் சோளமு நெல்லும் புல்லும் குவரையும் கயிலை யும்பொற் குன்றமும் போல ஞாலத் தெவரையும் களிப்புச் செய்ய வெங்கணுங் குவிப்பித் தானால்.

(இ - ள்.) அவரையும் - அவரையும்—பயறும் - பயறையும்—என்றும் - என்னையும்—அரிசியும் - அரிசியையும்—அவலும்-அவலையும்—கொன்றும் - கொள்ளையும் — துவரையும் - துவரையும் — கடலையும் - கடலையும்—செஞ்சோளமும் - செம்மையாகிய சோளத்தையும்—நெல்லும் - நெல்லையும்—புல்லும் - புல்லையும்—குவரையும்-குவரையென்னுமோர்வகை தானியத்தையும் — கயிலையும் - கையையங்கிரியையும் — பொற்குன்றமும் போல - மேருகிரியையும்போல—ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள—எவரையும் - யாவரையும் — களிப்புசெய்ய - சந்தோஷப்படுத்தும்படி — எங்கணும் - எவ்விடத்திலும் — குவிப்பித்தான் - குவையலாக்கும்படிசெய்தான். எ - று. ஆல்—அசை. (சுரு)

குன்றெனக் குவித்த வெல்லாங் கொள்ளெனக் கொண்டு நம்பன் மென்றரைக் கணத்து ளின்னு மெல்வன கொணர்மி னென்ன வன்றிறற் றண்ட நாதன் மனத்தினு லவையியற்றி நின்றிடத் தம்பி ரானு நினைவின லவைய யின்றான்.

(இ - ள்.) குன்றெனக்குவித்த - மலைபோலக்குவையலாக்கிய — எல்லாம் - இவையனைத்தையும் — கொள்ளென - உண்ணென்றுசொல்ல — நம்பன்கொண்டு - அல்லமனவற்றையுட்கொண்டு — அரைக்கணத்துள் மென்று - அரைக்கணத்திள்மென்றுவிட்டு—இன்னும் - இன்னமும்—மெல்வன - மென்றுதின்னத்தக்கவைகளை — கொணர்மினென்ன - கொண்டு

வாருங்கொன்றுசொல்ல—வன்றிதல் - அன்பில்வலியுதித்தையுடைய —
தண்டநாதன் - வசவண்ணன்—மனத்தினால் - தனதுமனத்தினால் — அவை
யியற்றிநின்றிட - அவையுண்டாக்கிநிற்க — தம்பிரானும் - அல்லமனும்—
நினைவினால் - தன்மனத்தினால் — அவையயின்றான் - அவற்றையுண்டான்,
எ - மு. (௪௬)

நோக்கினு லளித்த வெல்லா நோக்கினுற் றொலைத்தா னந்தி
வாக்கினு லளித்த வெல்லாம் வாக்கினால் வள்ள லுண்டு
போக்கினு னிடுத லுண்ண லென்னுமிப் போரின் கண்ணே
தூக்கினு லிருவர் தாமுந் தோல்வியுற் றுடைந்தா ரில்லை.

(இ - ள்.) நோக்கினுலளித்தவெல்லாம் - திருட்டியினும்கொடுத்த
வணத்தையும்—நோக்கினுற்றொலைத்தான் - திருஷ்டியினுலழித்தனன் —
நந்தி - வசவண்ணன் —வாக்கினுலளித்தவெல்லாம் - வாக்குக்காரணமாகக்
கொடுத்தவணத்தையும் — வாக்கினால்வள்ளலுண்டு - வாக்குக்காரணமாக
வல்லமதேவனுண்டு—போக்கினுன் - நிறைவேற்றினன்—இடுதல் - படைத்
தலும்—உண்ணல் - தின்னுதலும்—என்னும் - என்கின்ற — இப்போரின்
கண்ணே - இந்தப்போர்க்களத்தில் — தூக்கினால் - ஆராய்ந்துபார்த்தால்
—இருவர்தாமும் - இவ்விருவரும்—தோல்வியுற்று - தோல்வியடைந்து—
உடைந்தாரில்லை - பின்னிட்டவர்களில்லை. எ - மு. நினைவினாலும், நோக்
கினாலும், வாக்கினாலும், அளித்தலும், உண்டலுமெனல் இருவரங்கிமையும்
விளக்கின்றது. இவ்வுணவுகளை இம்முன்றலும் கணத்திற்படைத்தலி
லும் அழித்தலிலும் சமத்தையடைதலின் இருவர்தாமுந் தோல்வியுற்
றுடைந்தாரில்லையென்றும், இயற்றல் அளித்தல்இடுதல் படைத்தல் முத
லியவையும், இவற்றிற்கெதிராகவரும் அயிலல் தொலைத்தல் உண்
டல் அழித்தல் முதலியவையும் ஒருபொருட்களவி. போர்புரிவார்போல்
இடுதலுமழித்தலுமாறாது நடத்தலின் இப்போரின்கண்ணே யென்றுங்
கூறினார். (௪௭)

படைத்திடுந் தொழின் முயன்ற பத்தன தியல்பு மன்ன
துடைத்திடுந் தொழிலி னின்ற தூயவ னியலு நோக்கி
யடுத்தநற் பத்த ரெல்லா மனையவ ரிருவர் சீரு
மெடுத்துரைத் துளம்வி யப்புற் றிறைஞ்சின ரொருங்கு மாதோ.

(இ-ள்.) படைத்திடுந்தொழில் - படைக்குந்தொழிலை—முயன்ற - செ
ய்த—பத்தனதியல்பும் - வசவண்ணனதுவல்லமையையும் — அன்ன - அத்

தகையினதாகிய சிருட்டியை — துடைத்திடுக்தொழிலில் - அழிக்குக்தொழிலில் — நின்ற - பின்னிடாதுநின்ற — தூயவனியலும் - வசவண்ணனது வல்லமையையும் — நோக்கி - பார்த்து — அடுத்தநற்பத்தொல்லாம் - அங்குநின்ற சிவனடியார்களனைவரும் — அனையவரிருவர் - அத்தன்மையராகியவருவரின் — சீரும் - கீர்த்திகளையும் — எடுத்துரைத்து - எடுத்துத் துதித்து — உளம் - மனதில் — வியப்புற்று - அதிசயங்கொண்டு — ஒருங்கு - ஒருமிக்க — இறைஞ்சினர் - வணங்கினார்கள். ௭ - று. மாது, ஐ - அசைகள். (சஅ)

இடுதற்கு வல்லா னாந்தி யிடும்பொரு னெவற்றை யுங்கை
தொடுதற்கு வல்லா னிந்தத் தூயவ னென்ப ரிவ்வா
றிடுதற்கு வல்லா ரில்லை யென்பரிவ் வாறு நாங்கை
தொடுதற்கு வல்லார் தம்மைச் சொல்லவுங் கேளோ மென்பார்.

(இ - ள்.) இடுதற்குவல்லான் - படைத்தற்குவல்லவன் — நந்தி - வசவண்ணனும் — இடும்பொருளெவற்றையும் - அங்குனம்படைக்கும்பொருளனைத்தையும் — கைதொடுதற்குவல்லான் - நசிக்கச்செய்தற்குவல்லமையுடையோன் — இந்தத்தூயவன் - இந்தப்பரிசுத்தமாகியவல்லமனும் — என்பர் - என்றுசிலர்கூறுவர் — இவ்வாறிடுதற்குவல்லார் - இவ்வாறுகொடுத்தற்குவலியுளோர் — இல்லையென்பர் - சிலரில்லையென்றுசொல்வார்கள்—இவ்வாறு - இவ்வண்ணம்—நாங்கைதொடுதற்குவல்லார்தம்மை - நாம்கையினுற்சட்டிக்காட்டற்கியையவல்லாரை — சொல்லவுங்கேளோம் - பிறர்சொல்லவுக்கேட்டிலேம்—என்பார் - என்றுசிலாசொல்லுவர். ௭-று. இங்கே கைதொடுதல் அழித்தலை. கைதொடுதற்குவல்லார்தம்மை - அழித்தற்குவல்லாரை — சொல்லவும் - பிறர்சொல்லவும் — நாங்கேளோம் - நாங்கள் கேட்டிலேம். எனப்பதப்பொருள் கொள்ளினுமமையும். (சக)

கண்ணப்ப னன்பி னானே கறியென வமைத்த லானே
யுண்ணப்ப னானின் வேறு முயிருணின் றமைவ னென்று
வண்ணப்பொன் னனைய சென்ன வசவதே சிகன் வணங்கி
விண்ணப்பஞ் செய்தான் றுங்க விடைமுகங் கரந்தா னேடு.

(இ - ள்.) கண்ணப்பன் - கண்ணப்பனென்போன் — அன்பினானே - மிக்கவன்பினால் — கறியெனவமைத்தலானே - கறியாகச்சமைத்தமாயிசுத்தை—உண்ணப்பன் - உண்டபரமசிவன் — ஊனின்வேறும் - தேகத்திற்கு வேறுகிய — உயிருணின் றமைவனென்று - உயிருக்குயிராயிருப்பனென்று

— வண்ணம் - ஆழகிய — பொன்னனைய - பொன்போன்றுவிளங்காநின்ற
— சென்னவசவதேசிகன் - சென்னவசவண்ணன் — வணங்கி - நமஸ்
கரித்து — துங்கம் - பரிசுத்தமாகிய — விடைமுகங்கரந்தானோயி - விருஷப
வடிவமறைந்துவந்த வசவண்ணோயி — விண்ணப்பஞ்செய்தான் - சொல்
லினான். எ - று. எனவே, கண்ணப்பனானைத்தினனோன் ஊனுடலி
னின்தும் டற்றாதுயிராந்ற்றவின் அங்குனமவனைக்காணமுயலுதியென்று
சென்னவசவன் குறிப்பித்தாகப் பெற்றும். (௫௦)

வேறு.

சென்னவசவன் சொல்லியவச் செயலே செய்யுஞ் செய
லென்று, மன்னு மருளின் மடிவால மாச்சி தேவன் வந்துரைப்ப,
வெண்ணையுடையா னும்மொழியே யெனது மனதைத் தேற்று
மது, பின்னை யுளதோ கதகமலாற் பெருநீர் தெளித்தற் கென்
றுரைத்து.

(இ - ள்.) சென்னவசவன் சொல்லிய - சென்னவசவதேவன் சொல்
லிய — அச் செயலே - அந்தச் செய்கையே — செய்யுஞ்செயலென்று - யாஞ்
செய்யத்தக்கசெய்கையென்று — மடிவாலமாச்சி தேவன் - மடிவாலமாச்சி
தேவனென்போன் — மன்னுமருளின் - நிலைபெற்ற கிருபையோடு — வந்
துரைப்ப - வந்துசொல்ல — என்னையுடையான் - என்னையாளாகவுடைய
வசவண்ணன் — தும்மொழியே - தேவரீர்வசனமே — எனதுமனதை -
என்னுடையமனதை — தேற்றுமது - தேற்றத்தகுவது — பெருநீர்தெளித்
தற்கு - மிக்ககலங்காரத்தெளிவித்தற்கு — கதகமலால் - தேற்றங்
கொட்டடையையன் — பின்னை யுளதோ - வேறுளதோ — என் றுரைத்து -
என்றுசொல்லி. எ - று. (௫௧)

பொறிகள் கரணம் பூதங்கள் புலன்கள் மற்றும் பல்
வகைய, கறிக ளாக வாருயிரே கலந்துண் பதமா நீயுண்ணப்;
பெறுக திலன்யா னெனநின்று பிறவிப் பிணிதீர் மருத்து வன்ற,
னறிய மலர்மெல் லடிப ணிந்தா னமையா னுடைய வருணந்தி.

(இ - ள்.) பொறிகள் - ஐம்பொறிகளும் — கரணம் - அக்கரணங்
களும் — பூதங்கள் - பஞ்சபூதங்களும் — புலன்கள் - ஐம்புலன்களும் — மற்
றும்பல்வகைய - இன்னும்பல்வகையாவிரிந்துள்ளதத்துவங்கள் — கறிக
ளாக - பதார்த்தங்களாகவும் — ஆருயிரே - நிறைந்தவுயிரே — கலந்துண் -

கறிகளோடுகலந்துண்ணத்தக்க — பதமா - சாதமாகவும் — நீயுண்ணப்
பெறுகதிலன் • நீயுண்ணும்படியான பாக்கியமடைந்தேனில்லன் — யா
னென - யானென்று — நின்று - திகைத்துநின்று — பிறவிப்பிணிதீர் -
பிறவி நோயைத்தீர்க்கத்தக்க—மருத்துவன்மன் - வயித்தியானுகியவல்லம
னது — நறியமலர் - வாசனையுள்ளதாமரைமலர்போன்ற — மெல்லடி •
மிருதுவாகியதிருவடிகளை — நமையானுடைய • நம்மையாளாகவுடைய —
அருணந்தி • கிருபைபொருந்தியவசவண்ணன் — பணிந்தான் - வணங்கி
னான். எ - று. பல்வகைய—வினையாலனையும்பெயர். கறிகளாக, உண்
பதமா இவை விரியுருவகவணி. பிறவிப்பிணி—தொகையுருவகம். (௫௨)

வசவ நிலைகண் டருண்ணான வள்ள லல்ல மப்பெயரான
ன், பசியின் வந்தே னலன்பொருட்குப் பட்டர்கா மக்கு வந்திலன்
யான், கசியு நினது மனத்தன்பு காண வந்தே னென்றேத்தி,
பிசையின் மலியு மரனடியார் யாரு மகிழ வெடுத்திணைத்தான்.

(இ - ள்.) அருள் - கிருபைபொருந்திய—ஞானவள்ளல் - ஞானதாதா
வாகிய — அல்லம்பெயரான் - அல்லமென்னும்பெயருடையோன் —
வசவனிலைகண்டு - வசவண்ணன துபரிபாகநிலையைக்கண்டு — யான் - நான்
—பசியின்வந்தேனலன் - பசிதணிப்பான்வந்தவனல்லன் — பொருட்கு -
பொருளிட்டற்கும் — பட்டர்காமக்கு - மிக்காமந்தணித்தற்கும் — வந்தி
லன் - வந்தேனில்லன் — நினது - உன்னுடைய — கசியும் - நெக்குருகு
கின்ற—மனத்து - மனதிலுள்ள — அன்புகாண - அன்புபெருக்கக்காண
— வந்தேனென்று - வந்தனென்று — எத்தி - துதித்து — இசையின்
மலியும் - கீர்த்தியின்மிக்க — அரனடியார்யாரும் - சிவனடியாரனைவரும்
—மகிழ - களிக்கும்படி — எடுத்திணைத்தான் - எடுத்துமார்போடணைத்
துக்கொண்டனன். எ - று. சாமத்துக்கெனல் விசாரத்தாற்றெடுக்குது.
யானெனலை இடையிலைத்திபகமாக்குக. (௫௩)

கண்போ லுயிர்கள் கண்டறிபக் கதிர்போற் காட்டும் பெரு
மானே, யுண்போன் யானு ளுட்டுமுனக் கூட்டு வேனென் றெழு
ந்தமையா, லெண்போ தென்போற் பேதைமையா ரில்லையிலை
யென்றனன்பின், பண்போ டமல னெதிர்நின்றான் பத்திவடிவ
மாயினான்.

(இ - ள்.) கண்போல் - உலகையறியுங்கண்போல — உயிர்களுக்காட்
றிய - உயிர்கள் துண்மைநிலையினையதெனக்கண்டறிய — கதிர்போற்காட்
டும் - சூரியனைப்போல்விளக்கிக்காட்டும் — பெருமானே - கர்த்தனே —

உண்போன்யானு - போகமுண்போன்யானாகு - ஊட்டுமுனக்கு - ஊட்டு
விக்குமுனக்கு—ஊட்டுவேனென்று - உண்ணச்செய்வேனென்று—எழுந்
தமையால் - யானெழுந்தபடியால் — என்போது - யோசிக்கும்போது—
என்போற்பேதைமையா - என்னைப்போலமுடத்தன்மையுடையோர் —
பண்போடு - நற்குணங்களோடு — அமலனெதிர்நின்றான் - அல்லமனெ
திர்நின்றவனாகிய — பத்திவடிவமாயினான் - பத்தியேவடிவமாகின்றவச
வண்ணன்—இல்லையில்லையென்றான் - இல்லையில்லையென்றுசொல்லினன்
—பின் - அதன்பின்னர். எ - று. உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியால்
உயிர்கள்கண்டறிய - உயிர்கள்கண்டுணர, கண்போல் - கண்ணைப்போலும்,
கதிர்போல் - சூரியனைப்போலும், காட்டும்பெருமானே - விளக்கிக்காட்டுங்
கர்த்தனே, என்றுகொள்ளினுமமையும். உணாதலைப்பற்றிக்கண்ணையும்,
விளக்கலைப்பற்றிப் சூரியனை புழுவமைகூறினா. ஞானத்திற்கிவ்விருதன்
மையு மொங்குடைமையின் இதனைக்காட்டும்பெருமானே யென்று
ரென்க. அன்றேல், சச்சிதானந்தவிலக்கணங்கட்கிலக்கியமின்றும். எண்
ணும்போதெனல் விகாரத்தாற்றொக்கது. (௫௫)

செம்மை நெறியா னருணந்தி தேவன் றன்னைப் புகழ்வ
மோ, பொய்ம்மை திரு மல்லமனைப் புகழ்வ மோவிங் கன்றியி
வர், தம்மை விழியாற் காண்பதற்குத் தவஞ்செய் துடல மிது
பெற்ற, வெம்மை யாமே புகழ்வமோ வெனநின் றனர்தம் பிரா
னடியார்.

(இ - ள்.) செம்மைநெறியான் - செந்நெறிச்செல்வோனாகிய—அருள்-
கிருபைபொருந்திய — ரந்திதேவன்றன்னை - வசவண்ணனை — புகழ்
வமோ - துதிப்பமோ—பொய்ம்மைதீரும் - சுற்பனைகடந்த — அல்லமனை-
அல்லமதேவனை — புகழ்வமோ - துதிப்பமோ — இங்கன்றி - இவ்வித
மன்றி — இவர்தம்மை - இவர்களை —விழியாற்காண்பதற்கு - கண்களாற்
காண்பதற்கு — தவஞ்செய்து - தவத்தைச்செய்து — உடலமிதுபெற்ற -
இந்தத்தேகத்தையடைந்த—எம்மையாமே - நம்மைநாமே — புகழ்வமோ
வென - துதிப்பமோவென்று—தம்பிரானடியார் - சிவதொண்டர்கள் —
நின்றனர் - சொல்லிநின்றனர். எ - று. இம்மூன்றோகாரமும் எதிர்
மறை. செம்மைநெறி - திருத்தொண்டை. (௫௫)

பரிந்த நந்தி முகநோக்கிப் பசித்தா ரென்று நீதளரப்,
பிரிந்த வந்த வடியர்தமைப் பிறங்க லணைய நின்மாடத், தருந்த

வணங்கிக் கொணர்தியென வறிவா னந்த மயன்கூற, விரைந்து விடைகொண் டெழுந்தன்பு வெள்ளஞ் சென்ற தவரிடத்தில்.

(இ - ள்.) பரிந்த - அன்புகொண்ட — நந்திமுகநோக்கி - வசவண்ணனது முகத்தைப்பார்த்து — பசித்தாரென்று - பசியாயினாரென்று — நீதளா - நீவருந்த — பிரிந்த - உன்னை விட்டுநீங்கிய — அந்தவடியர்தமை - அந்தவடியார்களை — பிறங்கலனைய - மலைபோன்ற — நின்மாடத்து - உன்னுடைய வீட்டில் — அருந்த - சாப்பிடுதற்கு — வணங்கி - நமஸ்காரஞ்செய்து — கொணர்தியென - அழைத்துக்கொண்டுவாவென்று — அறிவானந்த மயன்கூற - அறிவானந்தவடிவமாகியவல்லமன் சொல்ல — விரைந்துவிடைகொண்டு - விரைவிலுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு — எழுந்து - எழுந்திருந்து — அவரிடத்தில் - அடியார்களிடத்தில் — அன்புவெள்ளஞ்சென்றது - அன்புப்பெருக்குச்சென்றது. எ - று. வசவனை அன்புவெள்ளமென்றுருவகமாக்கலின் சென்றதென்றஃறினையொருமையதாக்கியதென்க. (௫௬)

சென்ற வசவ னருட்குரவன் றிருமே னியிற்றா னங்கணரிந்த, மன்றன் மலருஞ் சந்தனமும் வடிவிற் நிகழ மடிநிமிர்ந்து, தின்றன் முதல கறிமணக்கத் தேக்கு விடுத்த முகமலர்ந்து, கொன்றை கமழ்வே ணியனடியார் குழாங்க ளிருப்பக் கண்டனனல்.

(இ - ள்.) சென்றவசவன் - போகியவசவண்ணன் — அருட்குரவன் - அருளையுடையவல்லமனது — திருமேனியில் - உடலில் — தானங்கணிந்த - தானங்கேதரித்த — மன்றன்மலரும் - வாசனையுள்ளமலர்களும் — சந்தனமும் - சந்தனமும் — வடிவிற்நிகழ - திருமேனியில்விளங்கவும் — மடிநிமிர்ந்து - மடிதளர்ச்சிநீங்கி — தின்றன்முதல - தின்றன்முதலாகியபுடைபெயர்ச்சிக்கியந்தனவாகிய — கறிமணக்க - பதார்த்தங்கள்மணக்கவும் — தேக்குவிடுத்து - ஏப்பங்கொண்டு — முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியோடு — கொன்றைகமழ் - கொன்றைமலைமணக்கின்ற — வேணியன் - சடையைபுடைய பரமசிவனது — அடியார்குழாங்களிருப்ப - அடியார்கூட்டங்கள் இருக்க — கண்டனன் - பார்த்தனன். எ - று. ஆல் — அசை. உணவில்லாவிடத்து மடிதளர்தலை மடிநிமிர்த்தென்றார். (௫௭)

கண்ட நந்தி யடிபணிந்து கடையேன் செய்த பிழையெல்லா, முண்டு பொறுநின் வருகவென வுள்ளங் களிப்புற் றுங்கி

ருந்த, தொண்டர் வசவ நிற்பெருமை சொல்ல வெளிதோ வயி
ரூரப், பண்டு போல வாய்கைதொழிற் படாம லயின்றே மின்
றென்று.

(இ - ள்.) கண்ட - போய்க்கண்ட—நந்தியடிபணிந்து - வசவண்ண
தழிகளைவணங்கி — கடையேன்செய்தபிழையெல்லாம் - நாயினுங்கடை
யேன்செய்த பிழையனைத்தையும் — உண்டு - சாப்பிட்டு — பொறுமின் -
பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் — (ஆதலால்) வருகவென - வாருங்களென்று
வசவண்ணன்வேண்ட—உள்ளங்களிப்புற்று - மனமகிழ்ந்து — ஆங்கிருந்த
தொண்டர் - அங்கிருந்தவடியார்கள் — வசவ - வசவண்ணதேவனே—
நிற்பெருமை - உனதுமகிமையை — சொல்லவெளிதோ - எம்மாலெடுத்த
துச்சொல்லவெளிதாமோ — பண்டுபோல - முன்போல — வாய்கைதொ
ழிற்படாமல் - வாய் கைகளாலெய்துந்தொழிற்படாமல் — வயிரூர - திரு
த்தியாக — இன்று - இன்றைக்கு — அயின்றேமென்று - உண்டனமெ
ன்று. எ - று. வாய் கை தொழிற்படாமையாவது :—மெல்லல், நக்கல்,
பருகல் முதலிய வாய்த்தொழிலும், பிசைதல், எடுத்துட்டல் முதலிய
கைத்தொழிலும் இல்லாமலுண்டலை. எனவே, வியப்புதொனிக்கப் பெற்
ரும். (௫௮)

தேவ ருண்ண வவியுணவு செந்தி முகத்தி விடுதல்போ
லோவில் யாங்க ளெல்லேமு முண்ண வடிசி லல்லமன்ற
னாவின் மருவ விடுநினையோர் நாவோ புகமுந் தரத்ததென
வாவி யனைய நந்திசீ ரமல னடியார் புகன்றேத்தி.

(இ - ள்.) தேவருண்ண - தேவர்களுண்பான்வேண்டி—அவியுணவு -
அவிர்ப்பாகத்தை—செந்திமுகத்தில் - யாக்குண்டத்தில் —இடுதல்போல் -
கொடுப்பதுபோல—ஒவில் - நீங்காத — யாங்களெல்லேமும் - யாங்களனை
வரும் — உண்ண - உண்டுதிருத்தியடைய — அடிசில் - உணவு — அல்ல
மன்றனாவில் - அல்லமன துராவின்கண்—மருவ - பொருந்த — இடுநினை -
விருந்திட்டவுன்னை — ஓர்நாவோ - ஓர்நாக்கா — புகமுந்தரத்தது - துதிக்
குந்தகையது—என - என்று—ஆவியனைய - உயிருக்கொப்பாகிய — நந்தி
சீர் - வசவண்ணனதுகீர்த்திநாமங்களை — அமலனடியார் - சிவனடியார்
கள்—புகன்றேத்தி - சொல்லித்துதித்து. எ - று. செந்திமுகமாகத் தேவர்
திருத்தியடையுமாறுபோன்று அல்லமன்காரணமாக யாங்கள் திருத்தி
யடையுமாறுசெய்தனை எனப்புகழ்ந்தாரென்க. (௫௯)

உலகி லொருவன் சிவயோகி யுண்ட தம்ம சராசரமா
மலகி லுயிர்க ளெலாமுண்ட தாகு மென்ன மறைகூறு
மிலகு முரையைக் காட்சியா னின்றிங் குணர வுணர்த்தினான்
கலக வினைக டர்க்குமுருட் கண்ணன் றிகழல் லமதேவன்.

(இ - ள்.) உலகில் - உலகத்தினிடத்தில்—ஒருவன் - ஒருபுருடனாகிய
—சிவயோகி - சிவயோகியென்போன்—உண்டது - புசித்தது — அம்ம -
ஆச்சரியம்—சராசரமாம் - சராசரமானின்றான்—அலகில் - அளவில்லாத
—உயிர்களெலாம் - சகலவுயிர்களும் — உண்டதாகும் - புசித்ததாகும் —
என்ன - என்று — மறைகூறும் - வேதங்கள்சொல்லாநிற்கும் — இலகு
முரையை - அங்ஙனம்விவங்கும்வார்த்தையை—காட்சியான் - பிரத்தியட்
சத்தால்—இன்று - இப்போது—இங்கு - இவ்விடத்தில்—உணர - யாமு
ணர—உணர்த்தினான் - நேரேகாட்டினன் — (அவனானால்) கலகவினை
கள் - விடாதுகலக்குச்செய்யுமிருவினைகளையும் — தீர்க்கும் - நீக்கத்தக்க —
அருட்கண்ணன் - அருட்கண்ணனாகிய—திசும் - சொப்பிரகாசமாகவிளங்கு
கின்ற — அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனென்போன். எ - று. அம்ம
— உரையசையெனினுமமையும். உண்டது உண்டதாகுமெனமுடிக்க,
வினைகட்டுக்கலகமென் றடைகொடுத்தது இன்பதுன்பங்களின் விடாது
மொத்துண்ணச்செய்தலி னென்க. (சு0)

ஆத லாலவ் வல்லமனை யருத்த லெம்மை யெலாமருத்தல்
பாத மவனைப் பணிதலெமைப் பணிதலாகு மெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லை நல்வசவப் பெயரோய் செல்க வென்னமலை
மாதா தழுவக் குழைந்ததோள் வள்ள லடியார் தமைவணங்கி.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால் — அவ்வல்லமனை + அந்தவல்லமதே
வனை—அருத்தல் - உண்ணச்செய்தல் — எம்மையெலாம் - எங்கனையெல்
லாம் — அருத்தலாகும் - அருந்தச்செய்தலாகும் — பாதமவனைப்பணி
தல் - அவனதுதிருவடிகளைவணங்கல் — எமைப்பணிதலாகும் + எங்களை
வணங்கியதாம்—எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும் — பேதமில்லை = சிந்திதம்
பேதமென்பதில்லை — நல்வசவப்பெயரோய் = நல்வசவவென்னும்பெய
ரையுடையோனே — செல்கவென்ன + போகக்கடவாயென்றுசொல்ல —
மலைமாதா + உமையவள்—தழுவ + தழுவாநிற்க—குழைந்த + அதனும்சுருங்
கிய—தோள் = தோள்களையுடைய — வள்ளல் + பரமசிவனது—அடியார்

தமையனங்கி - அடியார்களை நமஸ்கரித்து. எ-று. ஆகுமெனலை ஈரிடத்து மொட்டிக. அருத்தல் பிறவினை. விம்பப்பிரதிபிம்பப்பாவமின்மையின் பேதமில்லையென்றார். எனவே, ஏனையர்க்குச் சீவபாவமகலாமையின் பேதமில்லையென்றது முரணெய்துமெனப் பெற்றும். மலைமாத தழுவக் குழைந்ததோளெனல் புராணசம்மதம். குழைந்தவென்பது தன்வினையாதலின் அதனாலெனவருவித்தாம். பாதமவனையென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (சுசு)

மீண்டு நந்தி யல்லாது மென்புங் கமல வடிவமுஞ்சி, யாண்ட பெருமானடியார்க் ளன்னையுண்ட வுணவுகரு, வீண்டு மகவு முண்ணல்போ லெந்தையுண்ட வெலாமுண்டு, பூண்ட மகிழ்வோ டிருந்தனரீ புனைந்த மலரும் புனைந்தென்றான்.

(இ - ள்.) மீண்டு - அவ்விடத்துநின்றதிரும்பிவந்து - நந்தி - வசவன் னன் - அல்லமனார் - அல்லமனது - மெல் - மிருதுவாகிய - பூ - அழகிய - கமலவடி - தாமரைமலர்போன்றவடிகளை - இறைஞ்சி - வணங்கி - ஆண்ட - எம்மையடிமைகொண்ட - பெருமானடியார்கள் - சிவனடியார்கள் - அல்லையுண்ட - தாயுண்ட - உணவு - உண்டியை - கரு - கருவாக - ஈண்டு - பொருந்திய - மகவு - சிசு - உண்ணல்போல் - உண்பது போல் - எந்தையுண்ட - தேவரீருண்ட - எலாமுண்டு - உணவனைத்தையு முண்டு - நீபுனைந்த - நீகுடிய - மலரும்புனைந்து - புஷ்பங்களை யுஞ்சுடிக்கொண்டு - பூண்டமகிழ்வோடு - நீபூண்டசந்தோஷத்தோடு - இருந்தனர் - இருந்தார்கள் - என்றான் - என்று சொல்லினன். எ - று. கமல மலரைக்கமலமென்றது ஆகுபெயர். கருப்பமுடையா னுண்டவுணவு அக் கருவுக்குமாதல்போலத் தேவரீருக்கியைந்தவுணவுமுதலியவை தேவரீரடியார்களுக்கியைந்ததாகக் கண்டனென்றானென்க. மகவுமென்பதிலும் மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. எலாமென்பதிடைக்குறை. தாயுண்டலைக் கருவுமுண்டதற்கொப்பிடலால் இஃதொப்பணி. (சுஉ)

மாற னடித்த வடிபட்ட மன்னு முயிரின் றிறமெல்லா மீறில் புகழ்கங் கணவசவ ளரிட்ட வடிசி லுண்டுபசி யாறி யிருந்த வாதலினு லல்ல மன்பு ரணனென்னக் கூறு மொழிமெய் மெய்யென்று கூறி யுலகங் களித்ததால்.

(இ - ள்.) மாறல் - பாண்டியன் - அடித்தவடி - அடித்தவடியை - பட்ட - தாங்கிய - மன்னும் - நிலைபெற்ற - உயிரின் றிறம் - உயிர்களின்

றன்மைபோல்—நிறிப்புக்குழ - முடிவில்லாதபுகழை — கங்கணம் - கங்கணமாகவுடைய — வசவனிட்ட - வசவண்ணனல்லமனுக்கிட்ட — அடிசில் - உணவை — உண்டு - புசித்து—எல்லாம் - அடியார்கூட்டமனைத்தும் — பசியாறியிருந்தவாதலினால் - பசிதணிந்திருந்தபடியால் — அல்லமன் - அல்லமதேவன் — பூரணனென்னை - பரிபூரணனென்று — கூறுமொழி - சொல்லுகின்றவேதமொழி — மெய்மெய்யென்று - சத்தியஞ்சத்தியமென்று — கூறி - சொல்லி — உலகங்களித்தது - உலகங்களிப்புற்றது. எ - று. ஆல்—அசை. சான்றோரென்படினும் உலகமெனப் பொதுப்படக் கூறலால் களித்ததெனவென்றின் யொன்றன்பாலாக்கினார். அன்று பிட்டுக்கு மணசுமந்தபோது பாண்டியன் சிவனையடித்தவடி எல்லாவயிர்களுக்கும் தாங்கியதுபோன்று, இன்று அல்லமனுக்கிட்டவுணவு எல்லாவடியார்களுக்குமாயினதால் அல்லமனைப் பூரணனென்றற்குயாதுமுரண்? என்பதுகருத்து. மெய்மெய்யெனல் அடுக்கு. (சுந)

இவ்வாறருந்தி யமைதிபெறு மெங்கள் பரம யோகிதான், நெவ்வா கியவைம் புலன்வென்ற திறல்கூர் வசவன் றனை மகிழ்ந்து, சைவா கமமு நான்மறையுஞ் சாற்றும் பொருளை யுணர்ந்துதற்குச், செவ்வாய் மலரத் திருவுள்ளஞ் செய்து தனிவீற்றிருந்தனனல்.

(இ - ள்.) இவ்வாறருந்தி - இவ்வாறுணவுண்டு—அமைதிபெறும் - சும் மாவிருந்த — எங்கள்பரமயோகிதான் - எங்கள்பரமயோகியாகியவல்லமன் — தெவ்வாகிய - சத்துருக்களாகிய — ஐம்புலன்வென்ற - ஐம்புலன்களையுஞ்செயித்த — திறல்கூர் - வலிமிருந்த — வசவன்றனை - அல்லமனை நோக்கி—மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து—சைவாகமமும் - சைவாகமங்களும்— நான்மறையும் - நான்குவேதங்களும் — சாற்றும்பொருளை - பிரிதிவாதிக்கும்பரம்பொருளை — உணர்த்துதற்கு - தெரிவித்தற்கு—செவ்வாய்மலர - செவ்விதாகவாய்திறக்க — திருவுள்ளஞ்செய்து - நினைத்து — தனிவீற்றிருந்தனன் - தனித்திருந்தனன். எ - று. ஆல்—அசை. வேதாகமமெனப் பேதமுறிலும் எடுப்பதுமுடிப்பது மோர்பொருளையாதலால் சைவாகமமு நான்மறையுஞ் சாற்றும்பொருளை யென்றார். தானையொன்றையுபதேசியாது வேதாகம்பொருளைத்துணிதல்—துணிபுநிவீற்றியணி. (சுசு)

இருபத்துழன்றவது

ஆரோகண கதி

முற்றிற்று.

உ

இருபத்துநான்காவது மனோலய கதி.

வேறு.

மயங்குதலின்றி மனோலய மெய்திற்
சயந்தரு முத்தி தலைப்படு மென்று
நயந்தரு மல்லம நாதன் விளங்க
வியம்பிய வண்ண மியம்புது மன்றே.

(இ - ள்.) மயங்குதலின்றி - மயங்காமல் — மனோலயமெய்தில் -
மனோநாசமடைந்தால் — சயந்தரும் - வெற்றிதரத்தகுந்த—முத்தி தலைப்
படுமென்று - முத்தி கிடைக்குமென்று — நயந்தரும் - நிரதிசயானந்த
வாழ்வைத்தரத்தக்க — அல்லமநாதன் - அல்லமதேவன்—விளங்க - நன்கு
விளங்குமாறு— இயம்பியவண்ணம் - போதித்தவழியே — இயம்புதும் -
யாம்சொல்லுதும். எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். மயங்குதலின்றி
மனோலயமெய்தலாவது:—உபாதானம் உபாதேயமாகாவண்ணம் காட்சிப்
பொருள் கருத்துப்பொருள்களைத் தக்கவிசாரத்தாற்றெளியில் தனக்கெ
னச்சொருபமொன்றின்றியகலும், அகறலே மனோலயமென்க. சயந்தருத
லாவது:—சுசாதிகமுதலிய மூன்றையும் வென்று தனித்தரசாங்கஞ்செய்
தலை. பிராணபந்தனஞ் செய்தலாலாய மனோலயமன்றெனக்காட்ட மயங்
குதலின்றியென்றார். அல்லமனாலெய்தும்பயன் நிரதிசயானந்தமன்றி
வேறின்மையின் நயந்தருமென அடைகொடுக்கப்பட்டது. விளங்கவெனலை
இயம்பியவென்பதோடு முடிக்க. (க)

பத்தர்க டங்கள் பசிக்குணு மையன்
றத்துவ நல்கு கருத்தொடு தங்க
வத்தலை யன்பொ டகங்குழை கின்ற
வித்தக நந்தி விளம்புவ னன்றே.

(இ - ள்.) பத்தர்கடங்கள் - அடியார்களுடைய — பசிக்கு - பசிதணி
தற்கு—உணும் - தானுண்ட—ஐயன் - அல்லமதேவன்—தத்துவம் - மெய்
புணர்வினிலையை — நல்குகருத்தொடு - வசவண்ணனுக் கறுக்கிரகிக்க

வேண்டுமென்னும் கருத்தொடு — தங்க - இருக்க—அத்தலை - அவ்விடத்
தில்—அன்பொடகங்குழைகின்ற - மிக்கவன்போடுமனநெக்குருகுகின்ற—
வித்தகரந்தி - விவேகமுள்ளவசவண்ணன் — விளம்புவன் - சொல்லுவன்.
எ - று. அன்று, ஏ — அசைகள். தன்பசிக்கன்றெனக்காட்டப்பத்தர்க
டங்கள் பசிக்குணு மையனெனவும், உண்மைவடிவமாக்ச்தலைத் தத்தவ
நல்குமெனவும் கூறினொரு க. தத்தவம் - உண்மை. (உ)

விருப்பு வெறுப்புரு வாம்விட யத்தே.

டிருக்கு மயற்சக மென்பதி லாமற்

பரப்பிர மத்தியல் பார்ப்ப தெனக்குத்

தெரித்தரு ளென்றுரை செய்து துதித்தான்.

(இ - ள்.) விருப்புவெறுப்புருவாம் - விருப்புவெறுப்பேவடிவாயுள்ள
—விடயத்தோடிருக்கும் - விடயத்தோடுகூடி சீர்கின்ற—மயல் - பிரார்த்தி
ருபமாகிய—சகமென்பது - சகமெனப்படுவது — இலாமல் - காணப்படுத
லின்றி — பரப்பிரமத்து - பரப்பிரமத்தின்—இயல் - உண்மைநிலையை—
பார்ப்பது - தரிசிப்பதாகியதிருவடிவைய — எனக்குத்தெரித்தருளென்று -
எனக்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்று — உரைசெய்து - சொல்லி — துதித்
தான் - துதித்தான். எ - று. விருப்புவெறுப்புக் குடன்படாத சத்தரி
சாதிவிடயமும் அவ்விடயமல் நிச்சகமும் இல்லாதிருக்க அச்சத்தையோர்
முதலாகவுஞ் சுயம்டாகவுங்கொண்டு அனாதிரித்தியத்துவங் சுற்பித்தல்
தனதுமருட்சியாலாதலி மயற்சகமெனவும், இதுமித்தையாகாக்காறும்
மெய்யுணர்வைக் காண்டல் கூடாமையின் அச்சகமென்டதிலாமற் “பரப்
பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத் தெரித்தரு” ளெனவும் கூறினொருங்க.
தத்தின் துண்மைநிலையை விளக்கலின் மெய்ம்மை நவீர்சியணி. (ங)

அண்ணலு பார்வ மடைந்தரு ணந்தி

பண்ணுல கோத்தனை மாறுபு ஞானன்

கண்ணுறு மாறு கடாவின ளென்று

புண்ணிய னோடு புசன்றிடு கின்றான்.

(இ - ள்.) அண்ணலும் - அல்லமனும்—ஆவமடைந்து - களிப்புற்று
—அருணந்தி - அருளையுடையவசவண்ணன் — மண்ணுலகு - பிருதிவண்ட
மாகியவுலகென்றும் — ஓர்தனை - ஒப்பற்றபந்தத்தினின்றும் — மாறுபு -
நீங்கி — ஞானக்கண்ணுறுமாறு - ஞானதிருவடியடைவான்வேண்டி —
கடாவினென்று - வினாவினென்றுணர்ந்து — புண்ணியனோடு - புண்

ணியமூர்த்தியாகியவசவண்ணனோடு — புகன்றிகின்றான் - சொல்லுகின்றான். எ - று. எல்லாத்தனாகளும்பிறவிகடோறுமாயும். மாறிலும், உலகமுண்டென்னுஞ் சித்தப்பிராந்தி யகலாக்காறும் எத்தனையும் விளைதற்கிடமாதலினாலும், இதனிலும் பந்தமேலொன்றின்மையானும், மண்ணுலகோதனை யென்றா. மண்ணுலகெனல் - பிருதிவண்டமுதலாகக் காலாப்பட்ட வெண்ணிறந்த வண்டநிரைகோடிகளெனினு மமையும். (சு)

யானென கொன்ப திருந்திடு காவா

ஞான முமுனசு நண்ணில னாநி

ஞானிலை யாத சகந்திகழ் நிற்கும்

தின மிலாத சிவந்திக ழாதே.

(இ - ள்.) யானெனதென்பது - யானெனதென்னுமகமமதை—இருந்திகாறும் - இருக்குமளவும்—ஞானமுமுன - ஞானமடையான்—அதுநண்ணிலனாயின் - அந்தஞானத்தையடையானாயின்—தானிலையாத - தானோர்முதலாகநிலையுறாத — சகந்திகழ்கிற்கும் - சகங்காணப்படும் — (இதனால்) தினமிலாத - மாசுற்ற—சிவந்திகழாத - சிவம்விளங்காது. எ - று. ஏ—அசை. யானெனதென்பது - யானெனதெனக்கோடற்கியையாதவற்றை. யானெனதென்பது தொகையொருமை. இங்ஙனமாகப் பொருள் கோடலை மறுத்து யானாகிற தற்போதங்கெடவேண்டுமெனின் ; ஞானமுறுவது யாது? சகந்திகழ்வதும் சிவந்திகழாததும் யாதுக்கு? என்னுங்கடாவுக்கு விடையின்றிப்போம். அதலி வரடி. தானெனல் இங்கேசகத்தைச்சுட்டி நின்றலால் சுட்டுப்பெயராக்குக. யானெனால் சோபாதிகமுமன்று நிரூபாதிகமுமன்று. சோபாதிகம்பற்றி நிரூபாதிகம்வந்தமையானும் யானெனற்குவியல்விரண்மிக் கற்பனையாதலானும், இவ்விபரீதமுன்னர்தொலையின் எனதென்னுமமதை தொலைவதற்குச் சற்றுமுயலவேண்டுமெனின், ஆதலின்யானெனதென்பதை முன்னும் பின் உமாகக் கூறினா. இஃதறியாதார் யாதுகூறினுமென்பயன். பொருந்தாதென்க. (ரு)

கறங்கெனு மாறுமூல் கின்ற கருத்துப்

பிறந்திற வாத பெரும்பிரமத்தி

லிறந்திடி யானென தென்னு மகந்நை

மறைந்திடு மன்றி மறைந்திடு மோதான்.

(இ - ள்.) கறங்கெனுமாறு - காரற்றடியென்றுசொல்லும்படி — உழல் கின்ற - விடாதலெனின்ற — கருத்து - மனது — பிறந்திறவாத - உதித்தழி

யாத—பெரும்பிரமத்தில் - பெரிதாகியவொப்பற்றசைதன்யத்தில் —இறந்திழல் - நசிக்கில்—யானெனதென்னுமகந்தை - யானெனதென்னுமகந்தையானது — மறைந்திடும் - மழுங்கிப்போம் — அன்றி - இம்முறையாலன்றி — மறைந்திடமோ - வேறொன்றால்மழுங்கிப்போமோ. எ - று. தான்—அசை. மறைந்திடமோவென்பதி லோகாரம் எதிர்மறை. “ஆனாதவுலகமெலாந்தனதுசோதி” என்பதைமறந்த மறதியே மனமெனப்படும். அம்மனதிற்குத் தத்தரிசனமின்மையால் தனதுபிரதிபலனமாகியசகத்துசத்தெனக்காணப்படும். காணப்படில், தற்பிரீதி யயலாகக்காணப்படும். காணுங்காறும், நித்தியதிருத்திக்கிடமின்மையின் கறங்கெனுமா றுழல்கின்ற கருத்தெனவும், அக்கருத்து அந்தர்முகத்துக் கியையுங்கால் அச்சைதன்யத்தையன்றித் தானோர்முதலன்றாகமுடிதலைப் பெரும்பிரமத்திலிறந்திழலெனவும், அங்ஙனமிறக்கு மறுவ்டானமேலீட்டில் யானெனதென்னுஞ் சோபாதிக மணுவணுவாகக் கரையுமாதலின் யானெனதென்னுமகந்தை மறைந்திடமெனவும், இங்ஙனமழுங்கல் வேறோர்நெறியாலன்றதலின் அன்றிமறைந்திடமோ வெனவுங் கூறினார். வேறோர்நெறியாவது:—சரியை, கிரியை, யோக நெறித்தாச்சேறலை. (சு)

யானிது செய்வ லெனக்கிது செய்வ

ரேனையீ ரென்ன விருந்த கருத்தான்

மேனிகழ் முத்தி விரும்ப விருட்டாந்

பானுவை மேவுறு பற்றை நிகர்க்கும்.

(இ - ள்.) யானிதுசெய்வல் - யானிதனைச்செய்வன்—ஏனையர் - இவ்வுதவிபெற்றோர் — எனக்கிதுசெய்வரென்ன - எனக்கின்னவுதவிசெய்வார்களென்று—இருந்த - எண்ணியிருந்த—கருத்தால் - எண்ணத்தால்—மேனிகழ் - இனிப்பூர்வபட்சப்படுத்தற்கிடமின்றி மேலாகவிளங்கும் — முத்திவிரும்பல் - மோட்சத்தையடையவிரும்புதல்—இருட்டால் - துணைக்கருவியாகக்கொண்டவிருட்டினால் — பானுவை - சூரியனை — மேவுறுபற்றை - அடையவேண்டுமென்னுமாசையை — நிகர்க்கும் - ஒக்கும். எ - று. எனவே, இக்கருத்திகந்து முத்திவேண்டல் பானுவால் இருட்டைமேவுறுபற்றைநிகர்க்கு மெனக்குறித்ததால் தற்குறிப்பணி. இருட்டாற்பானுவை மேவுதலெங்கணுமின்மையின் இல்பொருளுவமையணி. பிறருதவிக் கவாவுங்கருத்து இருள். அக்கருத்தால் மறுமையிலடையுமுத்தி பானு எனக்

கொள்க. இருட்டாற் பானுவையடைதற்கியையின் பிறருதவி யவாவுங் கருத்தால் முத்தியடைதற்கியையு மென்க. (எ)

இருவினே தாம்வரும் யானென லாலவ்
விருவினே யால்வரு மின்பொடு துன்ப
மிருவினே யானென லின்றெனி லில்லை
யிருவினே யில்லெனி லில்லை பிறப்பே.

(இ - ள்.) யானெனலால் - அல்லதையானெனக்கோடலால் — இருவினேதாம்வரும் - நல்வினே தீவினேகள்தாமே வந்துவினையும்—அவ்விருவினேயால்-மெய்யெனக்கொள்ளு மவ்விருவினேகளால்—வருமின்பொடு துன்பம்-சுகதுக்கங்கள் தாமேவந்தமையும் — யானெனலின்றெனில் - சைதன்யத்தையன்றி யானெனக்கோடற்கிடமின்றெனின் — இருவினேயில்லை - இருவினேகள் வினேதற்கிடமில்லை — இருவினேயில்லெனில் - இருவினேகள் வினேதற்கிடமில்லை யென்றேற்கின் — இல்லைபிறப்பு - பிறவிகளில்லையாம். எ - று. ஏ—அசை. இல்லையென்னுமிரண்டில் ஆமென்னு மாக்கவினேகடொக்குநின்றன. முதலிரண்டடியும் அத்தியாரோபமெனவும், ஏனையவிரண்டடியும் அபவாதமெனவுங்கொள்க. யானலதை யானாகக்கோடல் பிறவிசம்பந்தம். தவிர்தல் விடுத்சம்பந்தம். எனவே, சலட்சண விலட்சண விலக்கணமாதிற்பது யானெனக்குறிக்கப்பெற்றும். இல்லையென்னும் மூன்றும் பன்மைக்குறிப்பு வினேமுற்றதலின், இவற்றிற்கு வினேமுதல்களைப் பன்மைப்பெயராக்குக. (அ)

மனத்தை யடக்க மனந்துணை யாகும்
பினைத்துணை யின்றது பெற்றன னாயிற்
றனிச்சிவ மேயொரு தானென வாழ்வ
னினேத்து மறந்து நிலத்துழ லானே.

(இ - ள்.) மனத்தையடக்க - அசுத்தமனத்தைக்கெடுக்க—மனந்துணையாகும் - சுத்தமனந்துணைக்கருவியாகும் — பினைத்துணையின்று - வேறோரதுணைக்கருவியின்று — அதுபெற்றனனாயின் - அதனையுறுதியாகப்பெறுவானாயின்—தனிச்சிவமே - ஒப்பற்றசிவமே—ஒருதானென - ஒருதானாக—வாழ்வன் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பன் — (இவ்வாறன்றியும்) நினைத்துமறந்து - பிறப்பிறப்புற்று—நிலத்துழலான் - பூமியிற்கீழ்மேலாகவுழன்றுகொண்டிரான், எ - று. ஏ — அசை. அசுத்த சங்கற்பத்தைச் சுத்த

சங்கற்பத்தாலன் றிமாய்த்தலொண்ணுது. அஃதெங்கனமெனின், திரிபுடியாகப்பரிணமித்ததுயாதோ வதனை விசாரத்தாற்கண்டுதெளிதல் சுத்தமனமெனவும், அங்கனந்தெளியாது திரிபுடியைச்சபாவமெனக்கொண்டுமூலல் அசுத்தமனமெனவுங்கோடற்கியைதலினென்க. அங்கனந்தெளிவுறுவிடத்துச் சிவந்தானாகவும், தெளிவுற்றவிடத்துப் பிறவிகட்குத் தானிடமாகவு மெய்தலொண்ணுமையின் வாழ்வனெனவும், உழலானெனவும் கூறினார். இவ்வாறு நயங்கருதியுள் றியுரைகொள்ளின் ஞாயஞ், சோதனை பொருத்தங்கட்குமுரணும். அந்தத்தப்பிறவிமயமாதல் நினைத்தெனவும், நமுவல் மறந்தெனவுக்குறிப்பித்தது ஜனனமரணங்களைக்காட்ட ஜனனமெடுத்துமூலல், இன்ன நிலமென்றெவர்க்கும் கணிக்கக்கூடாமையின் டொதுப்படநிலமென்றார். கீழ்மேலாகவுழலலாவது :—உயர்திணையாகவேனும், அஃறிணையாகவேனும் விடாதுஜனித்திறத்தலை.

(௬)

வாரண மாகு மனத்தை யடக்கிற்

காரண மாயை களைந்தொழி யாத

பூரண மாகிய போத மடைந்திட்

டாரண மோது மரும்பொரு ளாவான்.

(இ - ள்.) வாரணமாகும் - மதயானைபோலடங்காதுமூலம் — மனத்தையடக்கில் - மனதைத்தன்வயப்படுத்தில் — காரணமாயை - எவற்றிற்குமுதற்கருவியாகின் றுள்ளமாயையென்பதை—களைந்து - வேரோடுகளைந்து — ஒழியாத - ஒருகாலத்தும்விட்டுநீங்காத — பூரணமாகிய - பரிபூரணமாகிறைந்துள்ள — போதமடைந்திட்டு - ஞானத்தையடைந்து — ஆரணமோதும் - வேதங்களாற்சொல்லப்பட்ட — அரும்பொருளாவான் - அரியபரம்பொருளாவன். எ - று. மனத்தைவாரணமென்றது :—மூடமேலீடுபற்றியும், காரியமாயையென்னுது காரணமாயையென்றது :—அறிவுக்கயலுண்டெனல் பற்றியும், பூரணமாகியபோதமென்றது :—போலபோதங்களை மறுத்தல்பற்றியும், ஆரணமோது மரும்பொருளென்றது :—யுத்தியதுபவத்துக்கு முரணுது பற்றியுமென்க. களைதலாவது :—காரணமாயையானது தன்னையன்றி யின்றெனவும், தானன்றெனவு முள்ளவாறுகோடலை. போதமாவ னென்னுது போதமடைந்திட்டெனல், பிரார்த்திதொலைத்தற்கென்க. அரும்பொருளாதல் - தானேதானுதலை. அன்றேல்முரணும். ஒருபொருளோ விபரீதமாகவுமன்றாகவு முடிதலினென்க. வாரணமாகு மனத்தையடக்கல் :—திரிசியமின்றிச்செய்தலை, அடக்கிலாவானெனமுடிக்க,

(௭)

வேறு.

விரிந்த நெஞ்சங் கருவியாம் விடய முணர விரியாம்
 லொருங்கு நெஞ்சங் கருவியாந் தன்னை யுணர வொருங்காமல்
 விரிந்த நெஞ்ச முடையவனை விடாது பிறவி யென்றுணர்க
 வொருங்கு நெஞ்ச முடையானை யுறாது பிறப்பென் றுணர்கவே.

(இ - ள்.) விடயமுணர - விடயமுணர்த்தற்கு — விரிந்தநெஞ்சம் - பலவாகச்சிதைந்துள்ளமனம் — கருவியாம் - காரணமாகும் — தன்னை யுணர - தன்னை யுள்ளவாறுணர்த்தற்கு—விரியாமல் - பலவாறுகச்சிதையாமல் — ஒருங்குநெஞ்சம் - ஒன்றுபட்டமனம் — கருவியாம் - காரணமாகும்—ஒருங்காமல் - ஒன்றுபட்டாமல்—விரிந்தநெஞ்சம் - பரந்தமனதை — உடையவனை - உடையபுருடனை—விடாதுபிறவியென் றுணர்க - பிறவி யவனைவிட்டு நீங்காதென்றுணர்க — ஒருங்குநெஞ்சமுடையானை - ஒன்றுபட்டமனமுடையானை — உறாதுபிறப்பென் றுணர்க - பிறவியவந்தணுகாதென்றுணர்க. எ - று, ஏ—அசை. திரிசியமுள்ளளவு மனமெனலுண்டு. அதின்விரிவு குவிவை மனதின்மேலேற்றல் மயக்கவணி. மேகமோடுதலைச் சந்திரனோடுதலாகக் காண்டல்போலுமென்க. (கக)

அந்தக் கரண சுத்தியே யறிவை யறிதற் சாதனமவ்
வந்தக் கரண சுத்திதனக் கறையுங் கரும மாரணங்க
ளந்தக் கரண சுத்திதா னுவ தவாவற் றிடுதலே
யந்தக் கரண சுத்தியினு லடைவன் பிண்டப் பெயரன்றே.

(இ - ள்.) அந்தக்கரணசுத்தியே - மனோசுத்தியே — அறிவையறிதற் சாதனம் - ஆன்மாவை யுள்ளவாறுணர்த்தற்குச்சாதனமாம் — அவ்வந்தக் கரணசுத்திதனக்கு - அவ்வந்தக்கரணஞ்சுத்தியாதற்கு — ஆரணங்கள் - வேதங்கள் — கருமமறையும் - கருமஞ்செய்யச்சொல்லும் — அந்தக்கரண சுத்திதானாவது - அந்தக்கரணசுத்தியென்பது — அவாவற்றிடுதல் - ஆசையற்றிருத்தலாம் — அந்தக் கரணசுத்தியினால் - இங்ஙனமவாவற்றிருத்தலால்—அடைவன் - தப்பாதடைவன்—பிண்டப்பெயர் - பிண்டப்பெயராயியற்கையாகவுடையபிரமத்தை. எ - று. அன்று, ஏ—அசைகள். திரிசியதோடமெய்துழி யவாவறும், அவ்வவாவறுதற்குமுறை; கைவல்லியத்தில் “கள்ளமுனு நீவிரும்பினுன்னுந் கலியிலும், “மனையறங்கள்செய் மகங்கள் செய்யென்னுந் கலியிலும் காண்க. இதனை வேதங் கருமகாண்டத்திற் பிரதிவாதிப்பதினால் அறையுங்கரும மாரணங்களென்றார். பிண்டப்பெயரெனல் பிரமத்திற்கெய்தியது காரணவிடுகுறி. அவாவற்றிடுதலே பென்னுந் தேற்றேகாரமெய்தியது; அந்தக்கரணசுத்தியெனல் வேறொன்று ஒன்றெனற்கு, அறிவையன்றி யின்மையின் அறிவை யான்மாவென்றும்,

ஆசையறுதல் வீட்டின்ப நேரே யடையக் காரணமா
 மாசையறுத லலதில்லை பலநூ லனைத்து மாய்ந்திடினு
 மாசையறுவோன் சிவனாத நிண்ண மெனநன் றறிந்திருந்து
 மாசையறுத லென்கொண்டோ வந்தோ மனித ரறியேமே.

(இ - ள்.) ஆசையறுதல் - அவாவொழிதல் — வீட்டின்பம் - பேரின் பத்பை — நேரேயடையக்காரணமாம் - முட்டினறிநேரேயடைதற்குக் காரணமாம் — ஆசையறுதலலது - அவாநிக்ரகத்தாலன்றி—பலநூலனைத் தும் - பலவாகவிரிந்துள்ளசகலகலைகளையும் — ஆய்ந்திடினும் - ஆராய்ந்து தெளியினும் — இல்லை - பயனில்லை — ஆசையறுவோன் - அவாநிக்ரகமு டையோன்—சிவனாதல் - சிவவடிவமாதல்—திண்ணமென - ஸ்திரமென்று —நன்றறிந்திருந்தும் - ஐயந்திரிபறத்தெரிந்திருந்தும் — ஆசையறுதல் - ஆசையிலுழலல் — என்கொண்டோ - என்னவுறுதிகொண்டோ — மனி தர் - மனிதர்கள்—அந்தோ - ஐயோ—அறியேம் - தெரிகிலேம். எ - று. ஏ—அசை. மனிதா நன்றறிந்திருந்தும் ஆசையறுதல் என்கொண்டோ அந்தோ வறியேமெனக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. நன்றறிந்திருந்து மென்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. (கங்)

ஆசு தீர்ந்த மனத்தினிடை யன்றி யுணர்வு தோன்றாது
 மாசு தீர்ந்த வாடியிடை யன்றி வதனந் தோன்றுமோ
 பாச நீங்கு பரஞ்சுடரை நினைக்கு நினைவாற் பற்றுமனங்
 காச நீங்கு கண்போலத் தன்னைக் காண விளங்குமால்.

(இ - ள்.) ஆசுதீர்ந்த - குற்றமற்ற—மனத்தினிடையன்றி - மனதின் க ணன்றி —உணர்வுதோன்றாது - அறிவுதயமாகாது— மாசுதீர்ந்த - களங்க மற்ற — ஆடியிடையன்றி - கண்ணடியிடத்தல்லது — வதனந் தோன் றுமோ - முகங்காணப்படுமா — பாசநீங்கு - பாசரகிதமான — பரஞ் சுடரை - பரஞ்சோதியை — நினைக்குநினைவால் - நினைக்கத்தக்கசுத்தநினை வால்—பற்றுமனம் - பற்றற்றவாலியமனம் — காசநீங்குகண்போல - காச மென்னுநோயினின்றகன்ற கண்களைப்போல — தன்னைக்காண - தன்னை யுள்ளவாறுதரிசிக்க — விளங்கும் - பிரகாசிக்கும். எ - று. ஆல்—அசை. ஆசுதீர்ந்தமனமாவது - திரிசியபிராந்திதீர்த்தமனதை. நினைக்குநினைவா வது - பிரவிர்த்திக்கியையாத புடைபெயர்ச்சியை. காசமெனல் - கண்ணை மறைக்குமோர்விதநோயை. காசநீங்காவிடத்துக் காட்சிகளனைத்து மங் கலாகக்காணும். ஒன்றையொன்றாகக் கொள்ளும் பிராந்தியகலாவிடத் துத் திரிசியமனைத்து மங்ஙனமாகத்தோன்றும், ஆதலினிங்ஙனம் கூறினா ரென்க. (கச)

வா ன மல்லேன் வளியல்லே னமுன் ரல்லேன் மண்ணல்லேன்
ஞான மல்லேன் வினையல்லே னானே சிவமென் றெண்ணினே
னான மில்லா வொருசுவமே யாவ னிவ்வா றுன்னுதா
னின் மெல்லா முடையவுடம் பெடுத்துச் சுழலு மெஞ்ஞான் றும்.

(இ - ள்.) வா ன மல்லேன் - ஆபாயமல்லன் - வளியல்லேன் - காற்று
மல்லன் - அழன் ரல்லேன் - அச்சினியுநீருமல்லன் - மண்ணல்லேன் -
பிருதிவியுமல்லன் - ஞானமல்லேன் - ஞானமுமல்லன் - வினையல்லேன் -
இருவினைகளிலொர் றுமல்லன் - (ஆதலின்) நானே சிவமென் றெண்ணி
னேன் - நானே சிவவடிவமென் றுதிடங்கொண்டோன் - உடனமில்லா -
மாசற்ற - ஒருசுவமேயாவன் - ஒப்பற்றசிவவடிவாகவேவிளங்குவன் -
இவ்வா றுன்னுதான் - இவ்வா றுசந்தியாதவன் - ஈனமெல்லாமுடைய -
இழிவினை த்தையும்வடிவமாகவுடைய - உடம்பெடுத்து - தேகமெடுத்து -
சுழலுமெஞ்ஞான் றும் - எப்போ துஞ் சுழன் றுகொண்டிருப்பன். எ - று.
தன்னையன நி ஞாலஞ்ஞான மின்மையானும், வினைமுதலையன் நி வினை
யில்லாமையினும், எதிர்மறையாக இவையல்லேனெனப்பட்டது. இது
விலக்கணி. இவற்றிற்குடன்பாடாக ஐயந்திரிபுகன்ற தெளிவுமீக்குற்ற
விடத்துச் சிவமென னு நானென னுமின்றித் துவிதபாவமறலைக்காட்டவும்
நானே சிவமென் றும் சிவமே நானென் றுந்தொனிக்கவும் இரண்டு தேற்
றேகாரந்தந்தனரென்க. அல்லவென ம்கெதிர்மறை ஆமென லைக்யமெனக்
கொள்க. நானேயென்பதை இடைநிலைத்தீபகமாக்குக. எண்ணினேனென்
பதை ஆவனென்பதோடுமுடிக்க. இங்கேயெண்ணுதல், பிரத்யட்சமாகக்
கண்டெண்ணுதலை. அன்றேல், பாவனையாகமுடியுந். முடியின், துக்க
நிவிர்த்திக்குந்தடையற்றவானந்தத்துக்குமுபயப்பிரஷ்டத்வமெய்தும். எய்
துவதாற்கொள்ளற்க. இதனையேமுத்திமுடிவென்பர். (கரு)

தன்னைச் சிவமென் றறிந்தவனே யறிந்தான் றன்னை யுண்
மையாத், தன்னைச் சிவமென் றறியாதா னறியா னென்றுந் தன்
னுண்மை, தன்னைச் சிவமென் றறிந்தவன்றே தாழ்வாம் பாசந்
தனைநீப்பன், றன்னைச் சிவமென் றறியாதான் றனக்குப் பிற
ப்பே துணையாகும்.

(இ - ள்.) தன்னைச்சிவமென் று - தனதெதார்த்தநிலையேசிவமென் று
— அறிந்தவனே - அறிந்தான்யாவனோவவன் — உண்மையா - உள்ள
வாறு — அறிந்தான் றன்னை - தன்னைத்தான றிந்தவனெனப்படுவான் —
தன்னைச்சிவமென் று - தன்னைச்சிவவடிவமென் று — அறியாதான் - அறி
யாதான்யாவனோவவனே — தன்னுண்மை - தனதெதார்த்தநிலையை —

அறியானென்றும் - எப்போதும் அறியமாட்டான் — தன்னைச் சிவமென்று - தனதெதார்த்த நிலையைக்கண்டு தானே சிவவடிவமென்று—அறிந்தவன்மே- அறிந்தவர்களைத்தில்தானே—தாழ்வாம்பாசந்தனை - இழிவாகியபாசத்தை — நீப்பன் - நீக்கிவிடுவன் — தன்னைச் சிவமென்று - தன்னைச் சிவவடிவ மென்று — அறியாதான்மனக்கு - அறியாதவனுக்கு — பிறப்பேதுணையா கும் - பிறவியேதுணையாகநிற்கும். எ - று. தானெனல் - அறிவு. சிவமெ னல் - ஆனந்தம். தன்னை யறிவாகவுள்ளவாறுகண்டுழி யானந்தம்வேறன் மனயின் தன்னைச் சிவமென்றறிதலெனவும், தன்னை யுபாதி யாகக்கண்டுழி யானந்தந்தானன்மையின் தன்னைச் சிவமென்றறியாமையெனவும்; இவற் றிற்கு முறையே பாசமகலலு மகலாமையும் பயனாதலின் பாசந்தனை நீப்பனெனவும், அவனுக்குப்பிறப்பே துணையாகுமெனவும் கூறினாரென்க. மதத்தர்கூறுமெல்லாப்பதவிகளுஞ் சுகசாதனமன்றேல் தவம், விரதம், யாகமுதலியவற்றாலன்றி யெய்த வொண் ணுவெனவிதிப்பதற்கேதெனனை ? அங்ஙனம்விதித்தவழிச்செய்யெய்தினும் தானயாதனாவுடலானன்றி யனு பவித்த லொண்ணாதென்பானென் ? அறிவே யானந்தமாகாதாழி டைக் கியமென்னல்பொருந்தானமையின் மறுத்தலென்னுமதம். (கசு)

தன்னைப் பேத மாக்காண்கை சகத்திற் காணப்பட்டதாற் தன்னைப் பேத மறச்சிவமென்றறிவோன் ஞானி தானொருவ னென்னக் கருதி மறையதுநீ யானு யென்ன வத்துவிதற் தன்னைப் புகலுங் கண்டதனைச் சாற்றன் மறையில் கருத்தன்றே.

(இ - ள்.) தன்னை - அறிவாகியதன்னை—பேதமாக்காண்கை - உபாதி வடிவாக்காண்டல் — சகத்திற் - சகத்தைப்போல — காணப்பட்டதாம் - திரிசியமெனப்பட்டதாம் — தன்னை - அறிவை—பேதமற - உபாதியென் றுன்னும்பேதநீங்க — சிவமென்றறிவோன் - அறிவேயானந்தமென்றுணர் வோன் — ஞானிதானொருவனென்ன - ஞானியொருவனெனென்று — கருதி - நினைத்து—மறை - வேதங்கள்— உதரீயாஸ்யென்ன - அதுநீயா னாயென்று—அத்துவிதந்தன்னைப்புகலும்- அத்துவிதத்தையே பிரிதிவா திக்கும் — (இதனையறியார்: கண்டதனைச்சாற்றல் - கண்டபடி யைக்கிய நிலையைக்கூறுதல் — மறையில் கருத்தன்று - வேதத்திற் கருத்தன்று. எ - று. ஏ — அசை. தன்னை யுடலாகக்காண்கை திரிசியமெனற்கு மாறெனனை? இன்றேல், ஞெப்திப்பிரியம்வேறாகும். வேறாயின், பிறவிகடத் தற்கேதின்று. ஆதலின், “தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோன் ஞானி தானொருவ” னென்றார். இங்கேமறையென்பது - சாமவேதமகாவாக்யத் தையெனவும், அதுநீயாஸ்யென்பது - தத்துவமசியெனற்குப் பதப்பொரு ளெனவும், அத்துவிதமெனல்-லட்சியார் தத்தையெனவுங்கொள்க. கண்ட தனைச் சாற்றல்; உபாதிசுகிதமெனவுந், உபாதிசுகிதமெனவும், இவைபரம்

பொருளுக்குரியனவெனவும், தனது திருஷ்டிபேதங்களெனவுஞ் சற்று முணர்த்தம் கியையினரல்லராய் முன்பின்முரணுறத் தம்போலிகள் களிக் கக்கண்டபடி பிதற்றலையென்க. எனவே:—சரியை, கிரியை, யோகநெறித் தாவொரு பரம்பொருளையடையப் பேதஞ்சொல்லினு மது முத்திரெறிக் குக் கொண்டுவருந்தந்திரமாதலின் அதுமறையின் கருத்தெனப்பெற்றும், சகத்திலென்பது ஐந்தாம் வேற்றுமை யுவமைப்பொருளில் வந்தது. ()

தூய்தா கியநெஞ் சுடை-யார்க்குத் தாமே சிவமாத் தோ ன்றுமாம், நீதா கியநெஞ் சுடையார்க்குத் தெளிய வபேத மிகலி ன்றி, வேதா கமங்கள் விளம்பிடினும் விளங்கா தென்றும் வே மென்னும், வாதா லழிவ ரவம்மாயை மயக்க மயங்கு மதியினர்.

(இ - ள்.) தூய்தாகிய - பாசங்கடந்த — நெஞ்சுடையார்க்கு - மனது டையார்க்கு — தாமேசிவமாத்தோன்றும் - தாமேசிவமாகவிளங்குவார் — தீதாகிய - மலசுகிதமான—நெஞ்சுடையார்க்கு - மனமுடையவர்களுக்கு— டெளிய - தெளிவுபெற — அபேதம் - அபேதநிலையை—இகலின்றி - சுரு தியாதிகட்குமாரின்றி — வேதாகமங்கள் - வேதாகமமுதலிய பிரபலசரு திகள் — விளம்பிடினும் - விடாதுபோதிக்கினும் — விளங்காதென்றும் - அபக்குவிகட்கென்றும்விளங்காது— வேமென்னும்வாதாலழிவர் - பேதவா தமேபயனாகக்கொண்டவ்வாதத்தார் பயனின்றியழிவர் — அவர் - அவர்க ளாரெனில் — மாயைமயக்கம் - மாயாமயக்கத்தில் — மயங்கும் - எல்லை காணுதுதியங்கும்—மதியினர் - மதியையுடையவர்கள், எ - று. தூய்தா கிய தீதாகிய என்றவடைகளால் நெஞ்சை மலரகிதமென்றும், மலசுகித மென்றுங் கூறினும், இந்தச்சுத்தாசுத்தம் நெஞ்சுடையாரைச்சார்தலால், “சினேவினேமுதலொடுஞ்செறியு” மென்றவிறிகண்டாம். உடையார்க்கென னான்காம்வேற்றுமை கொடுத்தமையானும் தோன்றுமெனல் அஃறிணைப் பன்மையில் வருமாதலானுந் தாமேயென்பதை அவர்கணெஞ்சங்களே யெனப்பொருள்கொள்ளின் வருவுக் கிடமின்றெனக்காண்க. அபேதமென் றதனால், வேமென்னும் வாதாலென்பதைப் பேதவாதமென்றுரைகொண் டாம். பேதவாதம் ஆறெனலையும், அபேதவாதம் ஐந்தெனலையும் வேதாந்த சூடாமணியில் (க௨௬-க௨௭) வது கவிகளிற்காணுக. ஜகதீவபரந் தனக் கெனச் சொருபமொன்றின்மையின் அதனையறியாது அநாதிரித்தியத்வஞ் சாதித்தல் மாயைமயக்கமெனவும், சாதித்தல்மாத் திரமன்றித்தாமு முண் மையாக மயங்கு மதியினராதலால் மயங்குமதியினரெனவுங் கூறின ரென்க. தூய்தாகியவென்னும் பதத்தில் யகரவொற்றுத் தோன்றியது ஆசெதகை. பேதவாதிகட்குத் தெளியவபேதமிகலின்றி வேதாகமங்கள் விளம்பிடினுஞ் சற்றும் விளங்காதெனல் அருமை நவீற்சியணி, (க௮)

நெஞ்சஞ் சோகம் பாவனையி னிற்க நிறுத்தி விடயங்க

ளஞ்சந் துறவாத் துறந்தசிவ யோகி யொருவ னடியிணையிற்
றுஞ்சந் திருமான் முதலமா ருள்ள மவனைத் துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சந் தவமா முனிவரிலை யெனநான் மறையு மியம்புமால்.

(இ - ள்.) நெஞ்சம் - மனம் — சோகம்பாவனையில் - சோகம்பாவனை
யென்னுநிலையில் — நிற்க - கலங்காதுநிற்க—நிறுத்தி - நிறுத்திவிட்டு —
விடயங்களஞ்சம் - ஐந்துவிடயங்களையும் — துறவாத் துறந்த - துறவாமற்
துறந்த — சிவயோகியொருவன் - ஒருசிவயோகியினுடைய — அடியிணை
யில் - உபயபாதங்களில்—திருமான் முதல் - விஷ்ணுமுதலிய — அமரருள்
ளம் - தேவர்களுடையமனம் — தஞ்சம் - ஆனந்தநித்திரைசெய்யும் —
அவனை - அந்நன்மாகியசிவயோகியை — துதித்திறைஞ்சாது - துதித்து
வணங்காமல்—எஞ்சம் - மீதியாரின்ற—தவமா முனிவர் - தவத்தையுடைய
மகத்தானரிஷிகள்—இலையென - இல்லையென்று—நான்மறையுமியம்பும் -
நான்கு வேதங்களுமுறையிடும். எ - று. ஆல் — அசை. சோகம்பாவனை
யென்னும் பதம், அவன் இவன் தேவதத்தன் எனப்பொருடந்து அந்தகா
லத்தி லவ்விடத்திற் குடும்பியாய்நின்றவவனும் இந்தகாலத்தி லவ்விடத்
திற் சந்நியாசியாய் நின்ற வவனும் தேவதத்தனொருவனே யெனக்காட்ட
நின்று வாச்சியார்த்தத்தையும், தேவதத்தனொருவனே அங்கவ்வேடமாக
வும் இங்கவ்வேடமாகவும் நின்றோனாதலானும், அவனையன்றி அகத்துச்
சுட்டுக்கும் புறத்துச்சுட்டுக்கும் வேறுபொருளின்றாதலானும் அவனே
இவன், இவனே அவனென்றயிங்கியங்காட்ட லட்சியார்த்தத்தையுந் தந்து
வுபசாந்த நிலையதாக்குமென்க. இதையேற்றற் பாலதாகிய வுதாரணஞ்
சிறிதுகூறுதும். அதாவது, விழிப்பிற் சகலனெனவும், உறக்கத்திற் கேவல
னெனவும் பேர்பெற்றுநின்றோன் ஆன்மாவையன்றி வேறலன். சகலமா
நின்ற வவ்வேடமும், கேவலமானின்ற வவ்வேடமும் ஆன்மாவன்று ஆன்
மாவை யன்றியுமின்று. எனவே, ஆன்மாவாகியவேடதாரியைக் காண
வேண்டு மென்பதாயிற்று. விடயங்களைந்தும் துறவாமல் துறத்தலாவது—
இருவகைப்பற்றும் ஆன்மாவையன்றி யின்றாகவும் அன்றாகவுமுள்ளவாறு
கண்டுநின்றலை. சிவயோகியடியிணைகளில் தஞ்சந்திருமால்முதலிய ரென்
றதனால் சிவயோகிதஞ்சல் வுபசாந்தவேலையெனவும், ஏனையோர்தஞ்சல்
அதனது லேசமெனவும் பெற்றும். இங்ஙனமன்றேல் யுத்தியறுபவத்
துக்கு முரணும். (கக)

என்று கருணை பொழிவிழியெங் கோமா னுண்மையினிதியம்ப
நின்ற வசவ ராயனுள மழல்சேர் மெழுகி னெக்குருகிச்
சென்று குரவ னடிபணிந்தான் சென்ன வசவன் முதலாகத் [ல்.
துன்று சரண ருய்ந்தனம்யா மென்று துதித்துத் தொழுதனரா

(இ - ள்.) என்று - இங்ஙனமாக — கருணைபொழி - கிருபாவெள்ளம் பொழிகின்ற—விழி - கண்களையுடைய — எங்கோமான் - எமதுகர்த்தனாகியவல்லமதேவன் — உண்மை - எதார்த்தநிலையை—இனிதியம்ப - நன்குணர்த்த—நின்று - அங்குநின்ற — வசவராயனுளம் - வசவண்ணனதுமனம் — அழல்சேர் - நெருப்பிற்பட்ட — மெழுகின் - மெழுகைப்போல — நெக்குருகி - கசிந்து — சென்று - போய் — குரவடைபணிந்தான் - அல்லமனதுதிருவடிகளில்வணங்கினன் — (பின்னர்) சென்னவசவன் முதலாக - சென்னவசவன்முதலினராக — துன்று - அங்கேநெருங்கிய — சரணர் - அடியார்கள் — உய்ந்தனம்பாமென்று - நாங்களுதன்பக்கடலினின்று பிழைத்தோமென்று — துதித்துத்தொழுதனர் - துதித்துவணங்கினர். எ - று. ஆல்—அசை. இயம்ப பணிந்தான் தொழுதனர் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (உ௦)

இவ்வாறருளாற் தனையுணர்த்தி யிருந்த ஞான வியல்வீர, சைவா சிரிய னல்லமனித் தரையிற் பருவந்தலைசிறப்ப, வய்வா னினைந்து தனைநோக்கி யுற்ற வடிபார்க் குபதேசஞ், செய்வா னியன்ற வடிவொடுசென் றருள்செய் செயல்செய் துலாவினான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு - இவ்வண்ணம் — அருளால் - கிருபையினால்— தனையுணர்த்தி - தனது நிசவடிவைத்தெரிவித்து — இருந்த - எழுந்தருளியிருந்த — ஞானவியல் - ஞானவிலக்கணமமைந்த — வீரசைவாசிரியன் - வீரசைவத்துக்குச் சிரேஷ்டாசிரியனாகிய — அல்லமன் - அல்லமதேவன்— இத்தரையில் - இந்தப் பூமியில் — பருவந்தலைசிறப்ப - பருவகாலமேலிட — உய்வானினைந்து - பிறவிக்கடலினின் றுய்யும்படிநினைந்து — தனைநோக்கி யுற்ற - தன்னையெதிர்நோக்கிக்காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற — அடியார்க் குபதேசஞ்செய்வான் - அடியார்களுக்குபதேசஞ்செய்யவேண்டி — இயன் றவடிவொடு - அதற்கியைந்தவேடத்தோடு — சென்று - போய்—அருள் செய்செயல்செய்து - அதுக்கிரகிக்கத்தகுந்தசெய்சையைச்செய்து—உலா வினான்—எங்குந்திரிந்தனன். எ - று. யாதுந்தன்னையன்றியின்மையின் தனையுணர்த்தியெனவும், பரிபாககாலமேலிடலைக்காட்ட டருவந்தலைசிறப் பவெனவும், எல்லாத்தன்பங்களினின்றுநீங்குதலிலும் பிறவித்தன்பத் தினின்று நீங்குதலரிதாதல்பற்றி யுய்வானினைந்தெனவுங் கூறினாரென்க. இக்கவியில் உய்வான் செய்வான் என்பவை ஆ செதுகைகள். (உ௧)

இருபத்துநான்காவது

மனோலயகதி முற்றிற்று.

ஆடகதி - உச - இ, திருவிருத்தங்கள் - ௧௧௩௧.

உ

இருபத்தைந்தாவது மாஸிமிய கதி.

வேறு.

வியனில மேவிய அழுமி போர்க்கெலாஞ்
செயிற்று மல்லமன் செய்த நன்றியைக்
கயிலேயி னுதல்விழிக் கடவு டன்புடை
மயிலிய லொடுசொலு மாறு கூறுவாம்.

(இ - ள்.) வியனிலம் - விசாலம்பொருந்தியபூமியில் — மேவிய -
இருக்கின்ற—விழுமியோக்கெலாம் - அடியார்களுக்கெல்லாம் — செயி
றும் - மலரகிதமான — அல்லமன்செய்தநன்றியை - அல்லமதேவன்செய்
யாமற் செய்தநன்றியை—கயிலேயில் - கையையத்திலெழுந்தருளிய—நுதல்
விழிக்கடவுள் - பெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவன் — தன்புடை - தன
திடது பாகத்திலமர்ந்த — மயிலியலொடு - மயில்போன்றவியலையுடைய
உமையவளொடு—சொலுமாறு - சொல்லும்விதத்தை—கூறுவாம் - சொல்
லுவாம். எ - று, சிவதொண்டுமேலீடுபற்றி விழுமியோரெனப்பட்டது,
மயிலியல் உவமைப்புறத்துப் பிறந்தவன்மொழித்தொகை, சொலுமாறு
இடைக்குறை. நுதல்விழிக்கடவுள்—காரணவிகுறி. (க)

ஆயிடை யருணந்தி யாதி மாதவர்
நேயமோ டமர்வுற நிறுவி யல்லமன்
மாயிரு ஞாலமேன் மானிடர்க் கெலாம்
போயருள் செயுந்தொழில் பூண்டு ளானரோ.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில்—அருள் - கிருபையையுடைய —
நந்தியாதிமாதவர் - வசவண்ணர்முதலியவடியார்கள் — நேயமோடு - பிர
மாணத்தோடு—அமர்வுற - நித்தியதிருத்திபெற்றிருக்க — நிறுவி - நிறுத்
திவிட்டு—அல்லமன் - அல்லமதேவன் — மாயிருஞ்ஞாலமேல் - பெரிதாகிய
பூமியின்மேல் — மானிடர்க்கெல்லாம் - பரிபாகமுள்ளமனிதர்களிடத்தி

லெல்லாம் — போய் - சென்று — அருள்செயுந்தொழில் - அதுக்கிரகிக்கத்
தக்கமுயற்சியை — பூண்டுளான் - விரதமாகக்கொண்டனன். எ - று.
அரோ—அசை. அல்லமன் நிறுவி பூண்டுளான் எனமுடிக்க. மானிடர்க்
கெலாம், வேற்றுமைமயக்கமெனினுமமையும். (உ)

இன்னண மல்லம னிருநி லத்துறத்
தன்னிகர் கயிலையிற் சிங்கந் தாங்கிய
பொன்னனை மிசையமர் புராரி தன்னொடு
மின்னணி முலையுமை விராம்பன் மேயினான்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு — அல்லமன் - அல்லமதேவன் --
இருநிலத்துற - பெரிதாகியபூமியிலிருக்க — தன்னிகராகயிலையில் - தனக்
குத்தானேவொப்பாகியகைலையிலையில் — சிங்கந்தாங்கிய - சிங்கங்களாற்
சுமக்கப்பெற்ற — பொன் - பொன்னாலாகிய — அணைமிசை - ஆசனத்தின்
மேல் — அமர் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற — புராரிதன்னொடு - திரிபுர
மெரித்த பரமசிவனொடு — மின் - மின்னல்போன்ற — அணி - அழகிய
— முலை - தனங்கனையுடைய — உமை - உமாதேவியானவள் — விளம்
பன்மேயினான் — சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. “பிறவுமேற்கும்பிற”
வென்னும்விதியால் நிலத்துறவெனலெக்கொள்க. புராரியெனல் வில்லி
யென்றாற்போல இகரவிருதிவுயர்நிலையாண்பாற் பட்டர்க்கையாயதென்க.
மின்னெனலை உமையவளோடுவொட்டுக. (ங)

அல்லம னருள்பெறற் கடை ந்த நந்தியோ
டெல்லையி னின்கண மெனது நற்கலை
மெல்லிய னிலமிசை மேவிச் செய்ததென்
சொல்லுதி யெனவுமை யிறைவன் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) அல்லமன் - அல்லமதேவரது — அருள்பெறற்கு - அதுக்
கிரகம்வாய்த்தற்கு — அடைந்தந்தியோடு - சென்றந்திதேவரோடு —
எல்லையில் - அளவில்லாத — நின்கணம் - உனதுசிவகணங்களும்—எனது
நற்கலை - எனதுசாத்துவிதகுணப்பெண்ணாகிய—மெல்லியல் - மிருதவான
மேனியையுடையவக்கமாதேவியும் — நிலமிசைமேவி - பூமியிலடைந்து—
செய்ததென் - செய்தகாரியமென்ன — சொல்லுதியென - சொல்லுவா
யென்று — உமை - உமையவள்கேட்க—இறைவன்சொல்லினான் - பரம
சிவன்சொல்லுவன், எ - று. மெல்லியல் — அன்மொழித்தொகை. சொல்

ஹதியென வுமை யென்பதற்கு, சொல்லுவாயென்று வுமையவள் கேட்க
வென்றுரைகொள்வதுசிறப்பு. (சு)

நந்திநல் வசவனா நாமம் கொண்டமர்ந்
தத்தமி லெம்மடி யவரை யாமெனப்
புந்திசெய் தவர்விழை பொருளா ளித்தமண்
சிந்திய நிலமிசைச் சிறப்புந் முனரோ.

(இ - ள்.) நந்தி - நந்திதேவர் - நல்வசவனாநாமங்கொண்டு - நல்ல
வசவண்ணென்னுநாமந்தரித்து - அமர்ந்து - இருந்து - அத்தமில் -
அளவில்லாத - எம்மடியவரை - எமதடியார்களை - ஆமென - சிவதொண்
டுக்குரியராமென்று - புந்திசெய்து - நினைத்து - அவர்விழை - அவ்வடி
யார்களவிரும்புகின்ற - பொருளாஸித்து - பொருள்களைக்கொடுத்து -
அமண்சிந்திய - சமணர்கள்பரவியிருக்கின்ற - நிலமிசை - பூமியின்மேல் -
சிறப்புற்றான் - மகிமையுற்றான். எ - று. அரோ - அசை. சிவதொண்டுக்
குரியராமென்றெஞ்சுகின்றதால் இசையெச்சம். சமணர்களாகுநிலைமை
நிலை அமண்சிந்திய நிலமெனல் குறிப்பு. (ரு)

அறஞ்செயு நின்கலை யாகு மங்கைபோய்ச்
சிறந்துள வுலகின்மா தேவிப் பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயு மதன்வலி மாள மாய்த்தெலாந்
துறந்தனள் குரவனைத் துருவிப் போயினாள்.

(இ - ள்.) அறஞ்செயு - முப்பத்திரண்டறங்கையுஞ்செய்த - நின் -
உன்னுடைய - கலையாகும் - சாத்துவிதகலையாகிய - மங்கை - பெண்ணு
ளவள் - போய் - சென்று - சிறந்துள - சிறப்புற்றிருக்கின்ற - உலகில் -
உலகத்தில் - மாதேவிப்பேர்பெறீஇ - மாதேவியென்னும்பெயரைப்பெற்று
- மறஞ்செயு - அடியார்களுக்குத்தீச்செயலையேசெய்யும் - மதன்வலி
மாள - மன்மதனதுவலிகுன்ற - மாய்த்து - கெடுத்து - எலாந்துறந்த
னள் - எல்லாப்பற்றையும்விட்டவளாய் - குரவனைத்துருவிப்போயினாள் -
ஞானசானத்தேடிப்போயினள். எ - று. மங்கை போய் பெறீஇ மாய்த்து
துறந்தனள் துருவிப்போயினள் எனக்கூட்டிமுடிக்க. (சு)

நுண்ணிய நங்கண நாதர் தாமுமக்
கண்ணகள் ஞாலமுற் றெம்மைக் காணிய

வண்ணநல் வினைகள் பல் வகைப் பரிந்து
ரெண்ணிய பலநக ரிடத்து வைகினார்.

(இ - ள்.) நண்ணிய - பொருந்திய — நங்குநாதர் தாமும் - நமது
சிவகணநாதர்களும் — அக்கண்ணகல் ஞாலமுற்று - விசாலமானவர்தப்
பூமியிற் சென்று — எம்மைக்காணியவண்ணம் - எம்தெதார்த்தநிலையக்
காணவேண்டி தற்கியைந்த — நல்வினைகள் - பற்கிருத்தியங்களை — பல்வகை
புரிந்து - பலவேறுவகைப் பரிந்து — அவர் - அந்தக்கணநாதர்கள் —
எண்ணிய - தங்கள் தங்களுக்கிடம், உமைய — பலநகரிடத்து - பலநகரின்
கண் — வைகினார் - தங்கியுள்ளார். எ - று, நங்குநாதர்தாமும் உற்று
புரிந்து வைகினாரெனக் கூட்டி முடிக்க.

(எ)

அளக்கரும் விரதராயவரி நுந்திடத்
துளக்கரி விலையுடைத் தாய னல்லமன்
கொளக்குறை படாதபே ரின்பங் கூட்டுண
விளக்கின னுலகினில் வீரசைவமே.

(இ - ள்.) அளக்கரும் - அளவிடற்கரிய — விரதராய் - விரதமுடை
யவாகளாய் — அவரிருந்திட - அவர்களிருக்க — துளக்கமில் - சலனமற்ற
— நிலையுடை - சிறத்தநிலையினையுடைய — தாய னல்லமன் - பரிசுத்தனைய
வல்லமதேவன் — கொள - பருவத்திற்கியைந்தவாறு கொள்ளவும் — குறை
படாதபேரின்பம் - தடையற்றவானத்ததை — கூட்டுண - கொள்ளு
கொள்ளவும் — உலகினில் - உலகத்தில் — வீரசைவம் - வீரசைவத்தை—
விளக்கினன் - விளங்கச்செய்தனன், எ - று, ஏ—அசை, அல்லமன் விளக்
கினன் எனக்கூட்டி முடிக்க.

(அ)

வேறு.

எவ்வகைச் சமயத் திற்கு மிறைவனோ யெனினு நேயஞ்
சைவநற் சமயத் துற்றான் சைவத்தும் வீரசைவத்
தவ்வவர் பிறவி நீக்கு மல்லமன் விருப்ப முள்ளான்
மைவரிக் கயனெ டிங்கண் மடவரா லென்றான் வள்ளல்.

(இ - ள்.) எவ்வகைச்சமயத்திற்கும் - பலவேறுவகைப்பட்டிருந்
தெவ்வகைச்சமயத்திற்கும் — இறைவனெனினும் - கடவுளெனென்ற
லும்—நேயம் - பேரின்பவினை வுக்கியைந்த—சைவநற்சமயத்து - நல்லசைவ
சமயத்தில் — உற்றான் - முக்கியமாகத்தங்கினன்— சைவத்தும் - சைவத்

தில் முக்கியமாகத்தங்குவதிலும் — வீரசைவத்து - வீரசைவத்தில் — அவ்வவர் பிறவிக்ஞமம் - அவ்வவர் பிறவிக்ஞமத்தையெய்த வல்லமதேவன் — விருப்பமுள்ளான் - தங்கும்க்குமிருப்பதுடையவன் — மை - மைதீட்டிய — வரி செவ்விரிகருவரி - டர்ந்த — சுயல் - தேசுக்கெண்டைடொன்ற — நெடுங்கண் - நீண்டகண்களையுடைய — மடவரால் - பெண்ணே — என்னுன்வள்ளல் - என்னுபரமசுவன்சொல்லின். எ - னு. இதைவென யென்பதி லேகாரத்தேற்றம். எனினும் என் னுதிலும்மையெதிரதுதழீஇய வெச்சுவும்மை. நேயமென்கின்ப மிகையால் டேரினடமென்றும். சைவத்தும் என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. எவ்வசைப்பமயத்திற்கு மென்பதிலும்மை முற்றும்மை.

(சு)

சமயமென் வகையி னுந்தான் சைவமே லாய தென்கொலமையால் வீரசைவ மதனினுஞ் சிறந்த தென்கொலிமையவர் பரவு முக்க ணெம்பிரா னருள்செய் யென்னவுமையவள் வினவ வேறு முரித்தவன் விளம்பு மன்றே.

(இ - ள்.) சமயமெவ்வகையிலும் - எவ்வகை பட்டசமயங்களிலும் — சைவம் - சைவமானது — மேலாயதென்கொல் - எந்நன்மேலாயது — அமையும் - பொருந்திய — நல்லீரசைவம் - நல்லவீரசைவமானது — அதனினும் - அந்தச்சைவத்தைக்காட்டிலும் — சிறந்ததென்கொல் - எந்நனஞ்சிறப்புற்றது — இமையவரபரவும் - தேவாசன்வணங்கத்தக்க — முக்கண் - மூன்றுகண்களையுடைய — எம்பிரான் - எமதுகர்த்தனே — அருள்செய்யென்ன - இவ்வையத்தை ிக்கியருளவேண்டுமென்று — உமையவள் வினவ - பரமேஸ்வரிக்கேட்க — வேழமுரித்தவன் - யானையுரித்தோலாகிய பரமசிவன் — விளம்பும் - சொல்லுவன். எ - னு. அஃது, ஏ, தான் — அசைகள். கொல்லெ லீரன்மெய் டும்.

(சு0)

உரைக்குமெச் சமயத் திற்கு முத்தர பாசஞ் சைவந்தரிக்குமச் சைவத் திற்குத் தரமென வீரசைவந்தெரிக்குநற் காமி காதி எரத்தினிற் றிகழுங் கண்டாயரிக்குரற் சிலம்ப ரற்று மடமலர்த் தடங்க ணல்லாய்.

(இ - ள்.) உரைக்கும் - சொல்லப்பட்ட — எச்சமயத்திற்கும் - எவ்வகைப்பட்டசமயங்கட்கும் — உத்தரபாகம் - மேலாயபாகத்தை — சைவந்தரிக்கும் - சைவமானதேற்கும் — அச்சைவத்திற்கு - அந்தச்சைவசமயத்திற்கு — உத்தரமென - மேலாயதென்று — வீரசைவம் - வீரசைவமா

னது—தெரிக்கும் - யாவர்க்குத்தெரிவிக்கும் — நற்காமிகாதி - நல்லகாமி
யத்தவமுதலியவற்றின் —சிரத்தினில் - உச்சியில்—திகழும் - விளங்கும்—
கண்டாய் - காணுதி — அரி - பருக்காங்கற்களின்—குரல் - சத்தத்தால் —
சிலம்பரற்றும் - தூபுரங்கள்கோஷ்டிக்கின்ற — அடி - பாதங்களையும் —
மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—தடம் - விசாலமாகிய—கண் - கண்களையு
முடைய—நல்லாய் - பெண்ணே. எ - று. எவ்வகைச்சமயத்திலுமேலா
யது சைவமெனவும், அதனினுமேலாயது வீரசைவமெனவுந் தெரிவித்
தாரென்க, அடிமலரெனல்—உருவகம். (கக)

புறந்தரு சமயம் புக்குப் புறமலாச் சமயத் தெய்தி
யறந்திகழ் சைவ முற்றாங் கதிற்சரி தாதி யாற்றிச்
சிறந்துள வீர சைவஞ் சேர்ந்தபின் வீடு நண்ணு
நறுந்தளிர் கவற்று மேனி நனைமலர் வல்லி யன்னாய்.

(இ - ள்.) புறந்தரு - புறம்பாகத்தரப்பட்ட — சமயம்புக்கு - சமயங்
களினுழைந்தும் — புறமலாச்சமயத்து - அகச்சமயங்களில் — எய்தி -
அடைந்தும்—அறந்திகழ் - நல்லொழுக்கம் விளங்குகின்ற — சைவமுற்று -
சைவத்தையடைந்தும் — ஆங்கதில் - அதனிலும் — சரிதாதியாற்றி - சரி
தாதிக்களைச்செய்து—சிறந்துள - சிறப்புற்றிருக்கின்ற — வீரசைவஞ்சேர்ந்
தபின் - வீரசைவநெறிக்கணமைந்தபின் — நறுந்தளிர் - நல்லதுளிக்களை
—கவற்றும் - வருத்துகின்ற—மேனி - மேனியையுடைய—நனை - தேனை
யுடைய — மலர் - புஷ்பங்கணிறைந்த — வல்லியன்னாய் - வல்லிசாதக்
கொடிபோன்றவளே—வீடுநண்ணும் - விடுதிமுத்திகடைக்கும். எ - று.
புறச்சமயமாறையு மகச்சமயமாறையும் அகராதியிற்காண்க. (கஉ)

அருமறை முடியுஞ் சீர்சா லாகம முடியு மொத்துப்
பொருமற மிலாமன் முற்றும் பொருளினே விளங்கக் காட்டித்
தருமுறை யதனால் வீர சைவமே தலைமைத் தாமிவ்
விருமறு வறுநன் னாலு மிதிற்பிர மாண மாக்கும்.

(இ - ள்.) அருமறைமுடியும் - அரியவேதத்தினந்தமும் — சீர்சால் -
சிறப்புமிக்க — ஆகமமுடியும் - ஆகமங்களினந்தமும் — ஒத்து - சற்றும்
பேதியாதொத்து—பொரும் - முரணுகின்ற—மறமிலாமல் - சுசாதிகமுத
லியவிசற்பமில்லாமல்—முற்றும் - பூரணமாநிறைந்துள்ள—பொருளினே -
பரம்பொருளை—விளங்கக்காட்டி - விளங்கும்படிதெரிவித்து — தருமுறை

யதனால் - நிர்விகற்பசமாதிதரத்தகுந்தநெறியால் — வீரசைவமே - வீரசைவமென்பதே — தலைமைத்தாம் - எவற்றிலுந்தலைமையதாம் — இ - இந்த—இரு - பெரிதாகிய—மறுவறு - குற்றமற்ற—நன்னூலும் - நல்லவீரசைவனாட்களும்—இதில் - இந்தச்சுவாதுபூதிநிலைக்கு—பிரமாணமாகும் - சுருதிப்பிரமாணமாநிற்கும். எ - று. சுத்தசைதன்ய மொன்றேயெனல் வேதாந்தமெனவும், அறிவுக்கறிவெனல் ஆகமமுடிபெனவுங் கொள்க. இவ்விரண்டு மொத்தலாவது:—அறிவுக்கறிவென்பது வுபாதிநாட்டீத்தாலன்றிச் சைதன்யநாட்டத்தா லின்மையிற் போலியாலென்க. இங்கே பொருளெனல் மதத்தசரால் விடாதுவழக்கிடதலை. (கரு)

ஒன்றொரு விடயம் தன்னி லுறுசுவை நிறைவென்றாக்கி யென்றுமெம் முகத்த னித்தி டெம்பிர சாதங் கொண்டு துன்றுறு கரும முன்னா துய்மையிற் வீரசைவத் தன்றிவே றொருமார் கத்தி னடுக்குமோ வடுக்கண் மாதே.

(இ - ள்.) ஒன்றொருவிடயத்தன்னில் - ஒவ்வொருவிடயங்களிலும் — உறுசுவை - உறுவதாலெய்துமினியசுவையை — நிறைவென்றாக்கி - தற் பிரியமாதலின் பரிபூரணமாக்கி—என்றும் - எப்போதும்—எம்முகத்து - எமதுசந்நிதியில் — அறித்திட்டி - நிவேத்தியஞ்செய்து — எம்பிரசாதங் கொண்டு - அந்தவெமதுபிரசாதத்தைக்கொண்டு — துன்றுறுகருமம் - மிக்க கர்மானுஷ்டானங்களை—உன்னா - நினையாமற் சலனமற்றிருக்கின்ற — துய்மை - இந்தப்பரிசுத்தமான சுவாதுபூதிநிலை — இவ்வீரசைவத் தன்றி - இந்தவீரசைவத்தெய்துமன்றி — வேறொருமார்க்கத்தின் - சைவ முதலிய வேறொருமார்க்கத்தில் — அடுக்குமோ - கிடைக்குமோ — வடு - மாம்பிஞ்சிப் பிளப்பையொத்த — கண் - கண்களையுடைய — மாதே - பெண்ணே. எ-று. எ—அசை. சோதனையில் ஒவ்வொருவிடயமுந்தனக் கெனச் சொரூபமொன்றிற் றி ஞெப்திமாத்திரமாநின்றலானும், அந்தஞெப்தியையன்றி யயலாகப்பிரியமொன்றின்மையானும், இதனால் ஞெப்தியே பிரியம் பிரியமெஞெப்தியென் றுதற்கியைவதினானும் “ஒன்றொருவிட யந்தன்னி லுறுசுவைநிறைவென்றாக்கியெனவும்,” சுசாதிகமுதலியவை யிறந்தது வெமதுசந்நிதியாதலால் “எம்முகத்தெனவும்,” அங்ஙனமைய மாக்கியதே பிரசாதமாதலானும் அது நிவேத்தியமாதலானும் “எம்பிரசாதங் கொண்டளித்திட்டெனவும்,” அங்ஙனமாயவசரம் கிருதகிர்த்தியமுதலிய நான்குமெய்தந்தால் நிலையாதலா லதனை “துன்றுறுகருமமுன்னா துய்மையெனவும்,” இத்தாய்மையெய்தற்கு யோக்கியதையுடையது வீரசைவமென்பதே — தலைமைத்தாம் - எவற்றிலுந்தலைமையதாம் — இ - இந்த—இரு - பெரிதாகிய—மறுவறு - குற்றமற்ற—நன்னூலும் - நல்லவீரசைவனாட்களும்—இதில் - இந்தச்சுவாதுபூதிநிலைக்கு—பிரமாணமாகும் - சுருதிப்பிரமாணமாநிற்கும். எ - று. சுத்தசைதன்ய மொன்றேயெனல் வேதாந்தமெனவும், அறிவுக்கறிவெனல் ஆகமமுடிபெனவுங் கொள்க. இவ்விரண்டு மொத்தலாவது:—அறிவுக்கறிவென்பது வுபாதிநாட்டீத்தாலன்றிச் சைதன்யநாட்டத்தா லின்மையிற் போலியாலென்க. இங்கே பொருளெனல் மதத்தசரால் விடாதுவழக்கிடதலை. (கரு)

சைவமன்றி யேனையதன் றுதலால் “இவ்வீரசைவத்தன்றி வேறொரு மார்க்கத்தினடுக்குமோ,” வெனவுங்கூறினார். கூறவே, உபசாந்தரிலையது வீரசைவமெயெனப்பெற்றும். கிருதகிர்த்தியமுதலிய நான்காவன :— கிருதகிர்த்தியம், துக்காபாவம், சர்வகாமாப்திகம், பிராப்திப்பிராப்பியம் என்பன. இவற்றை வேதாந்தகுடாமணி முதலிய ஞான நூல்களிற்காண்க. அடுக்குமோவென்பதி லோகாரம் எதிர்மறை. (௧௪)

ஆதலால் வீரசைவத் தறிவினை யறியச் செய்தான்
மாதர்மா தேவி யாமுன் வண்கலை மாதிரி னுக்கு
மேதையாம் வசவனாதி மெய்யடி யவர்க்கு ஞான
போதகா சிரிய னென்னும் பொருவிலல் லமன்வேற் கண்ணாய்.

(இ - ன்.) ஆதலால் - ஆகையால் — வீரசைவத்து - வீரசைவத்தின் கண்—அறிவினை - எல்லாவற்றையு மறியுமறிவை — அறியச்செய்தான் - விளங்கக்காட்டினன்—மாதர் - அழகிய—மாதேவியாம் - மாதேவி யென்னும் பெயருடையவளாகிய—உன் - உன்னுடைய—வண்கலைமாதிரி னுக்கும் —சாத்துவிதகலைப்பெண்ணுக்கும் — மேதையாம் - விவேகமயமாகிய — வசவனாதி - வசவண்ணன்முதலிய — மெய்யடியவர்க்கு - மெய்யடியவர்க ளுக்கும் — ஞானபோதகாசிரியனென்னும் - ஞானபோதகாசிரியனென் னின்ற—பொருவில் - ஒப்பில்லாத—அல்லமன் - அல்லமதேவனென்போன் —வேற்கண்ணாய் - வேல்போன்றகண்களையுடையவளே. எ - று. எல்லா வற்றையுங்காணும் கண்ணைக்காட்டுவான்போன்று எல்லாவற்றையு மறியு மறிவையறியச்செய்தன னென்பதுகருத்து. அல்லமன் கலைமாதிரி னுக் கும் மெய்யடியவர்க்கும் அறிவினையறியச்செய்தா னெனக்கூட்டி முடிக்க. மாதிரி னுக்கும் மெய்யடியவர்க்கும் என்பவற்றிலுள்ளவும்மைகள் எஞ்சி நின்றன. கலைமாதென்னது வண்ணென்றடைகொடுத்ததனால் சாத்து விதகலையென்றும். அடியவரென்னது மெய்யென்றமிகையால் திரிகரண மொத்தவரெனப்பெற்றும், ஏனையபோதகாசிரியனன்றெனக்கூட்ட ஞான போதகாசிரிய னென்றது எடுத்துக்காட்டணி. (௧௫)

பருவபே தத்தாற் பேதப் படும்பொருள் பருவங் கண்டு
திரிவினமா முனிவர் யோகர் சித்தர்கண் முதலா னோர்க்குப்
பொருவிலா வல்ல மப்பேர் புண்ணியன் புகன்றூட் கொண்டான்
குரவவார் குழன்ம டந்தா யென்றனன் குன்ற வில்லி,

(இ - ள்.) பருவபேதத்தால் - பக்குவபேதத்தினால் — பேதப்படும் பொருள் — பேதமாகக்காணப்படுமெய்ப்பொருளை — பருவங்கண்டு - ஏற் றற்குரியபருவங்கண்டு—திரிவில் - மாறுபடாத—மாமுனிவர் - மகத்தான ரிஷிகளும்—யோகர் - யோகிகளும்—சித்தர்கள் - சித்தர்களும் — முதலா னோர்க்கு - முதலியபேர்களுக்கு—பொருவிலா - ஒப்பில்லாத — அல்லமப் பேர்புண்ணியன் - அல்லமனென்றும் பெயரையுடையபுண்ணியவான் — புகன்று - அதுகரகித்து -- ஆட்கொண்டான் - அடிமைகொண்டான் — குரவம் - நறுமணமமைந்த — வார் - நீண்ட—குழல் - கூந்தலையுடைய— மடந்தாய் - பெண்ணே — என்றனன் - என்றுசொல்லினன் — குன்ற வில்லி - மேருவை வில்லாகவளைத்த பரமசிவன், எ-று, பருவபேதத்தாற் பேதப்படும் பொருளென்றதனால் இயல்பாக வென்று மொருபடித்தாய தென்றும், பருவங்கண்டு சித்தர்முதலானவர்க்குப் புகன்றாட்கொண்டா னென்றதனால் பருவங்காண விடத்தவலமாமென்று முரைகாணப்பெற் றும், குரவ விதியுயிர் து, (கசு)

அம்மையுண் மகிழ்வு பொங்க வல்லமன் பெருமை கேளா மம்மர்செய் துளங்க லக்கு மாயையைக் கடந்தா னென்றன் மெய்ம்மைநின் பவள வாயால் விளம்பநா னறிந்தே னென்று மும்மதில் வலிதொ லைத்த முக்கண யகனைத் தாழ்ந்தாள்,

(இ - ள்.) அம்மை - உமையவள் — உண்மகிழ்வுபொங்க - உள்ளத்தி லாநந்தம்பெருக — அல்லமன்பெருமைகேளா - அல்லமதேவன தமகிமை யைக்கேள்வியுற்று—மம்மர்செய்து - மோகத்தைவினைவித்து—உளங்கலக் கும் - மனதைக்கலங்கச்செய்கின்ற — மாயையைக்கடந்தான் - மாயையை வென்றனன் — என்றன்மெய்ம்மை - எனதுண்மைநிலையை — நிற்பவள வாயால் - உனதுபவளம்போன்றவாயினால் — விளம்ப - சொல்ல — நான றிந்தேனென்று - நான்தெரிந்துகொண்டேனென்று — மும்மதில்வலி - திரிபுரத்தின்வலியை — தொலைத்த - நாசஞ்செய்த — முக்கணயகனை - திரிநேத்திரமுடையபரமசிவனை — தாழ்ந்தாள் - வணங்கினாள், எ - று, கேளாவென்பது செய்யாவென்னும்வாய்பாட்டுவினையெச்சம், மம்மர் செய்துளங்கலக்கலாவது :—விரும்பியுமெய்தாதவைகளைப்பற்றி வந்தெய்து மனோவதையை, மாயையைக்கடத்தலாவது :— உண்மைபோற்காண்டலில் மயங்காமையை, என்றன் மெய்ம்மையாவது :—கானனீர் கிளிஞ்சல்வெள்ளி வானமை கயிற்றிற்பாம்பு முதலியவைபோல் தோற்றன்மாத்திரமுஞ் சொன்மாத்திரமுமா நிற்குநிலையன்மையை, (கசு)

அங்குமை மதினோடு மல்லமன் பெருமை கூறித்
திங்கள்வெண் முகிழ்புனைந்த செஞ்சடைப் பரமன் மேவ
விங்கருண் மேக மென்னு மிணையிலெங் குருகு கேசன்
மங்கல முத்தி யின்பம் வழங்குமத் தொழிலி லின்றான்.

(இ - ள்.) அங்கு - அவ்விடத்தில் - உமைமாதினோடும் - உமாதேவி
யோடும் - அல்லம்பெருமைகூறி - அல்லமதேவராக மகிமையைச்
சொல்லி - வெண் - வெண்மையாகிய - திங்கள் முகிழ்புனைந்த - மூன்றாம்
பிறைச்சந்திரனையணிந்த - செஞ்சடைப் பரமன் - சிவஞ்சடையையுடைய
பரமசிவன் - மேவ - சம்மாவிருக்க - இங்கு - இவ்விடத்தில் - அருள்மேக
மென்னும் - கிருபாமேகமென்னப்பட்ட - இணையில் - ஒப்பில்லாத - எங்
குருகு கேசன் - எமதுகுருவாகிய வல்லமதேவன் - மங்கலம் - என்றமழி
யாத - முத்தியின்பம் வழங்கும் - வீட்டின்பத்தைத்தரத்தக்க - அத்
தொழிலில் - அந்தமுயற்சியில் - நின்றான் - விடாதுசெய்ய சிந்தனை
எ - று. அங்கு இங்கு என்றதனால் கைலாசமும் பூமியுமெனக்கொள்க.
உமைமாதினோடும் என்ற உம்மையால் அல்லம்பெருமைமொன்பதில்
எண்ணும்மைபெஞ்சியதாகக்கண்டாம். இதனால் உமைமாதின் சிறுமை
யையும் அல்லம்பெருமையையுங்கூறியதாகப்பெற்றும். திங்கள் வெண்
முகிழெனல் இலக்கண. அருள்மேகமென்னும் குருகு கேசனெனல் -
உருவகவணி.

(சுஅ)

முத்தவ ரிளைஞர் நோயர் முகிழ்முலை மாதர் நல்ல
தீத்தொழி லாளர் பொல்லாத் தீத்தொழி லாளர் ரென்றும்
பார்த்திலன் யாவர் மாட்டும் பரிந்தருண் மாரி பெய்து
காத்தன னமல ஞான காரணன் குருகு கேசன்.

(இ - ள்.) முத்தவா - உயதினமுத்தவாகளென்றும் - இளைஞர் - சிறி
யவர்களென்றும் - நோயர் - வியாதியையுடையவர்களென்றும் - முகிழ்
முலை - முல்லையரும்புபோன்ற தனங்கையுடைய - மாதா - மங்கைப்பருவ
மாதரென்றும் - நல்லதத்தொழிலாளர் - நல்லதத்தொழிலாளரென்
றும் - பொல்லாத்தீத்தொழிலாளரென்றும் - பொல்லாததீத்செயலுடை
யோரென்றும் - பார்த்திலன் - பேதம்பாராதவனாய் - யாவாமாட்
டும் - யாவரிடத்தும் - பரிந்து - விரும்பி - அருண்மாரிபெய்து - கிருடா
வெள்ளம்பொழிந்து - காத்தன் - இரட்சித்தன் - (அவனாரெனில்)
அமலஞானகாரணன் - பரிசுத்தஞானகாரணனாகியும் - குருகு கேசன் -
குருகு கேசனென்னும்பெயரையுடையவனாயிருக்கின்றவல்லமன். எ - று.
முகிழ்முலைமாதரென்றதனால் மங்கைப்பருவமாதரென்றும். சற்குமமுந்
தற்குமமும் பிறவிதரம்பாலதின் இரண்டையுந் தீத்தொழிலென்றார்.

நல்லதீத்தொழில் சிவபுண்ணியாதிகருமங்களையும், பொல்லாததீத்தொழில் யாகாதிகருத்தியங்களுமெனச் சொள்க. என்றுமெனலைக் கடைநிலைத்தடகமாக்கி யெங்குமொட்டுக. அருளமாரி—உருவகம். அமலநூனகாரணன், குருகுடேசன், இவை காரணவிஞ்ஞி. நல்லதீத்தொழிலும் பொல்லாததீத்தொழிலும் நித்சாமியகவதத்கும ருதல் இவை விலக்கெனக்கு இவ்வனகபுறினெனக. பருவதீதம் ராபாபு யாவாமாட்டுமருண்மாரி வய்துகாத் தன் தருல் அல்லமனதகாருளையர் வளங்க்கண்டாம். மொறி, புலன், கரணம், அபிவித யெய்தம் மலநூனமிருப்பதால் இவற்றிற்குமாரக அமலநூனமென்றா. அமலநூனமாவது - பொருளைப் பொருளாசர்காண்டலை.

(கக)

இன்னவாபுருளி னானே யிவருப விவ்வே தென்னு
தன்னேபோ லுயிர்கி லெல்லா யாரு பொருந்து செய்தே
யென்னையா னெனக்கொண் டாரு நினைபுடிக் குருகு டேசன்
மன்னுமா தவர்க் கெனஞ்ச டலிவதொழும் வாழா சின்றான்.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்வண்ணம் - அருளினால் - கிருபாபெருக்கால்—இவருவிவாவேயுடையது - இவரு விவாரிவரபலாவெனப்பேதஞ்சுற்றுங்கொள்ளாது - அன்னேபோல் - தாயபோல - உயிரகட்கெல்லாம் - எல்லாவுயிரகளுக்கும் - ஆரான் - பூரணவருளை—ஒருங்குயெய்து - ஒருங்குவிளங்கச்செய்து - என்னையாளெனக்கொண்டு - என்னையடிமையாகக்கொண்டு - ஆடும் - இரட்சிக்கின்ற - இயடி - உபயபாதங்களையுடைய - குருகுடேசன் - குருகுடேசனாகியவல்லமன் - மன்னும் - நிலைபெற்ற - மாதவர்கள் - பெரியோர்களுடைய - நெஞ்சம் - மனமாகிய—மலாதொழும் - புட்பங்கள்தோழும் - வாழாநின்றான் - வாழ்கின்றனன், எ - று. ஏ—அசை. நெஞ்சமலா—உருவகம்.

(உ0)

எல்லொளி யிரவி போல விருண்ட லிரித்தி லங்கு
மல்லமன் சரித போதி லறம்பொரு ளின்பம் வீடாம்
நல்லன பயனோர் நான்கு நண்ணுவ னிதனைக் கேட்க
வல்லந் வினையி னுனு மத்தனை மருவி வாழ்வன்.

(இ - ள்.) எல்லொளி - மிக்கவொளியையுடைய - இரவிபோல - சூரியனைப்போல - இருண் மலமிரித்து - இருள்போன்ற மும்மலங்களையுநாசஞ்செய்து - இலங்கும் - பிரகாசியாநின்ற—அல்லமன்சரிதமோதில் - அல்லமனது சரித்திரத்தைவாசிக்கில் - அறம்பொருள் என்பம்வீடாம் - அறம்பொருளின் பம்வீடென்னும் - நல்லன - நல்லனவாகிய - பயனோரானகும் - நான்குபயனையும் - நண்ணுவன் - அடைவன் - இதனைக்கேட்க

கவல்ல - இதனைக்காதினற்கேட்பதற்குவல்லமையுள்ள—நல்வினையினனும்—
சற்றிருத்தியத்தினனும் — மற்றவை - அந்தநான்குபயனையும் — மருவி -
அடைந்து—வாழ்வன் - வாழாநிற்பன், எ - று, எல்லோன் — மீமிசைப்
பதம், இரித்து—பிறவினை, உல்லன—வினையாலனையும்பெயா, வல்ல —
குறிப்புப்பெயரெச்சம், நல்வினையினனுமென்பதிலும்மைஇறந்ததுதழீஇய
வெச்சவம்மை, உல்லனயன்—இருபெயரொட்டுப்டண்புத்தொகை, (௨௧)

நதியிலார் மதிஞ் சுவர் மகவிலார் மகவு யிர்ப்பர்

நதியிலார் நிதிப டைப்பர் நிலையிலார் நிலைத்து வாழ்வர்

பதியிலார் பதிப டைப்பர் பழுதுலின் விருபத் தைத்து

கதியினு னிரம்பு காதை கற்றவர் கூறக் கேட்பின்.

(இ - ள்.) பழுதில் - குற்றமற்ற—இவ்விருடத்தைத்துகதியினால் - இந்த
விருபத்தைத்துகதியினால் - நிரம்பு - நிரப்பிய — காதைகற்றவர் - சரித்
திரங்களைக்கற்றவர்கள் — கூறக்கேட்பின் - அவர்கள்சொல்லக்கேட்டால்
—மதியிலார் - மூடர்கள் — மதிஞ் சுவர் - விவேகிகளாவார்கள் — மகவி
லார் - பிள்ளையிலாதவர்கள் — மகவுயிர்ப்பர் - பிள்ளைபெறுவர் — நிதியி
லார் - செல்வமில்லாதவர்கள் — நிதிபடைப்பர் - செல்வமுடையராவர் —
நிலையிலார் - யாதோர்நிலையுமில்லாதவர்கள் — நிலைத்துவாழ்வர் - ஒன்றி
னிலைபெற்றுவாழ்வார்கள்—பதியிலார் - பட்டணமில்லாதவர்கள் — பதி
கிடைப்பர் - தமக்குச்சுத்தரமாகப்பட்டணம்பெறுவார்கள், எ - று, இந்
தனால் நிட்காமியபலனைத் தரற்றாலதாயிருக்கக் காமியப்பயனையும் தருமெ
னக் கூறியவிக்கவி இடையிற்பாடிச் சேர்த்ததாகக் காண்கின்றதென்க,
கேட்பவாக்கே யில்வளவுபயனெய்தின் கற்றவர்க் கெவ்வள வென்பம், ()

நூல்செய்தகாலம்.

பார்கெழு சகாத்த மூவைஞ் னூற்றெழு பானுன் காவ

தாகிய கரநா மங்கொ ளாண்டு விடைஞா யிற்றிற்

சீர்கெழு மல்ல மன்னன் நிருவினை யாடற் காதை

கார்கெழு மிடற்றெங் கோமான் கருணைகொண் டியம்பினானே.

(இ - ள்.) பார்கெழு - பூமியில்வழங்கும் — சகாத்தம் - சாலிவாகன
சகாத்தமென்னும் — மூவைஞ்நூற்றெழுபானுன்காவதாகிய - ஆயிரத்
தைஞ்நூற்றெழுபத்துநான்காவதாகவழங்கும்—கரநாமங்கொளாண்டு -
கரவென்னும் பெயரைக்கொண்ட வருடத்தினிகழும் — விடை - விருஷப
மாதமாகிய வைகாசியில் — ஞாயிற்றில் - ஞாயிற்றுக்கிழமையில் — சீர்
கெழும் - சிறப்புப்பொருந்திய—அல்லமன்றன் - அல்லமதேவனது— திரு
வினையாடற்கானத் - திருவினையாடலமைந்தசரித்திரத்தை — கார்கெழு -

கருமைதங்கிய — மிடற்று - கண்டத்தையுடைய — எங்கோமான் - எமது
பரமசிவனுடைய — கருணைகொண்டு - கிருபையையாதரவாக்கொண்டு
— இயம்பினான் - பாடினன். எ - று. ஏ - அசை. (௨௩)

மாசறு மல்ல மப்பேர் வள்ளறன் சரிதந் தன்னி
ஞசறுஞ் செய்யு ளெல்லா மன்புடன் படிப்பார் தம்மை
யேசறு மலித ரென்ன விசைப்பதோ கரித்தோல் போர்த்த
விசனென் பதுவே யன்றி யேதுமற் றேது வம்மா.

(இ - ள்.) மாசறும் - குற்றமற்ற — அல்லமப்பேர் - அல்லமனென்
னும்பெயரையுடைய — வள்ளறன் - கர்த்தாவின் து — சரித்தன்னில் -
சரித்திரத்தில்—ஆசறும் - குற்றமற்ற — செய்யுளெல்லாம் - கவிஞனைத்
தையும்—அன்புடன்படிப்பார்தம்மை - அன்போடுபடிப்பவர்களை—ஏசறு-
குற்றமற்ற — மனிதரென்னவிசைப்பதோ - மனிதரென்றுசொல்வதோ
—கரித்தோல்போர்த்த - யானைத்தோலைப்போர்த்த — ஈசனென்பதுவே
யன்றி - ஈசனெனக்கூறப்படுவதேயன்றி — ஏது - காரணம் — மற்
றேது — வேறென்னையுளது. எ - று. அம்மா—அசை. இதுவும் இடை
யிற் கலப்பு. (௨௪)

வாழ்த்து.

புண்ணிய ருலகில் வாழ்க புலஞ்செறு நோன்பு வாழ்க
பெண்ணொரு பாகன் பூசை பேணிவாழ்மயிர் வாழ்க
கண்ணுத லொருவன் சார்ந்த கற்புடைச் சைவம் வாழ்க
வண்ணலல் லமன்சீர் கேட்கு மாதர் வாள் வாழ்க.

(இ - ள்.) புண்ணியருலகில்வாழ்க - புண்ணியவான்க ளுலகத்தில்வா
ழக்கடவர் — புலஞ்செறு - ஐம்புலன்களையுடையஞ்செய்யத்தக்க — நோன்
புவாழ்க - விரதங்கள்வாழக்கடவன்—பெண்ணொருபாகன்பூசை - அர்த்த
நாரீஸ்வரனதுபூசையை — பேணிவாழ் - விரும்பிவாழ்கின்ற — அடியர்
வாழ்க - அடியார்கள்வாழக்கடவர்கள் — கண்ணுதலொருவன் - நெற்றிக்
கண்ணையுடையபரமசிவனை — சார்ந்த - சேர்ந்த — கற்புடைச்சைவம் -
நிலைகலங்காதசைவம் — வாழ்க - வாழக்கடவது — அண்ணலல்லமன் -
கர்த்தனாகியவல்லமனது— சீர்கேட்கும் - சிறப்பைக்கேட்பதற்கு — ஆதர்
வாளர் - ஆசையுடையவர்கள் — வாழ்க - வாழக்கடவர். எ - று. இதுவு
மிடையிற்கலப்பு. (௨௫)

பொருவரும் பூதி வாழ்க பூதியை யணிவோர் வாழ்க
திருவளர் கண்டி வாழ்க சிறந்தவஞ் செழுத்தும் வாழ்க

குருவருள் வாழ்க மெய்யைக் கூறுநா வோர்கள் வாழ்க
வெருவரும் பிறவி தீர்க்கும் வித்தகர் வாழ்க வாழ்க.

(இ - ள்.) பொருவரும் - ஒப்பற்ற - பூதிவாழ்க - விபூதிவாழ்க்கட
வது - பூதியையணிவோர்வாழ்க - அதனையணிபவர்வாழ்க்கடவர் - திரு
வளர் - அழகுமிக்க - சுண்டிவாழ்க - கழுத்திலணியுங்கண்டிவாழ்க்கட
வது - சிறந்த - சிறப்புற்ற - அஞ்செழுத்தும்வாழ்க - பஞ்சாட்சரம்வா
ழ்க்கடவது - குருவருள்வாழ்க - குருகிருபைவாழ்க்கடவது - மெய்யை -
உண்மையிலையை - கூறுநாவோர்கள்வாழ்க - சொல்லுவாவுடையோர்
வாழ்க்கடவர் - வெருவரும் - பயந்தரத்தக்க - பிறவிதீர்க்கும் - இனிப்
பிறவிவராமற்செய்யும் - விதிகா - நூலவான்கள் - வாழ்கவாழ்க -
என்றும்வாழ்க்கடவா எ - று. வாழ்கவாழ்கவென்னு மடுக்கு உவகை
பற்றியது. (உ௬)

அல்லமன் சரிதச் செய்யு ளாதனிலோர் செய்யுள் கற்க
வல்லவ ரருத்த மோத வல்லவர் வரைய வல்லோர்
செல்வமீ தென்ன வன்பாற் செவிப்புல னிறைக்க வல்லோ
ரெல்லவ ரும்பூ மீதி லென்றும்வாழந் திடுக வன்றே.

(இ - ள்.) அல்லமன் - அல்லமனது - சரிதம் - சரித்திரம்வாய்ந்த -
செய்யுளதனில் - கவிகளில் - ஓர்செய்யுள்கற்கவல்லவர் - ஓர்கவிகற்க
வல்லவர்களும் - அருத்தமோதவல்லவர் - அர்த்தஞ்சொல்லவல்லவர்களும்
- வரையவல்லோர் - உரையெழுதவல்லவர்களும் - செல்வமீதென்ன -
செல்வத்துட்செல்வமீதென்று - அன்பால் - அன்பினால் - செவிப்புலன் -
செவியுணர்வில் - நிறைக்கவல்லோர் - நிறைக்கவல்லவர்களும் - எல்லவ
ரும் - அகியசகலரும் - பூமீதில் - பூமியில் - என்றும்வாழந்திடுக - எப்
போதும்வாழ்க்கடவர். எ - று. அன்று, ஏ - அசைகள். ஐதல் - ஒலிவடிவம்.
கரைதல் - வரிவடிவம். செல்வத்துட்செல்வமாவது :- திருக்குத்திரிசியங்
களி லைபத்திரிபின்மையை. (உ௭)

இருபத்தைந்தாவது

மான்மியகநு முற்றிற்று.

ஆகதி - உரு - இ, திருவிருத்தங்கள் - சுருகு.

பிரபுலிங்கலீலையுரை முற்றிற்று.

துறைமங்கலம். சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

செய்யுள்கராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.			
அகழ்கின்றார்	௩௪௩	அந்தணனிருங்கலை	௧௧௬
அகழ்ந்திட	௨௬௪	அந்திவண்ணத்	௨௪௦
அக்கொடுவன	௪௭௮	அந்நிலையலம்	௧௨௩
அங்கமதினஞ்சி	௧௪௩	அப்பொழுதருள்	௨௩௮
அங்கலிங்க	௩௩௨	அமலையேவ	௧௬௪
அங்கியென்றற்	௨௮	அம்பராசனமி	௪௬௪
அங்குமாயைதமாணி	௧௪௦	அம்பொன்வைப்பின்	௩௬௩
அங்குமைமாத்	௩௮௦	அம்மையுண்மகிழ்வு	௩௭௬
அங்கைச்சிவலிங்	௩௧௪	அயர்ந்துநிற்கு	௨௨௭
அங்கையினமர்	௪௧௪	அயனாமாயனு	௪௦
அங்கொருமடவர	௮௩	அரங்கினிடை	௧௧௪
அசைவறு	௩௨௨	அரசியலடைந்தார்	௩௭௮
அசைவில்லமற்	௨௨௪	அரத்தமதுறு	௨௦௦
அடலுறு	௧௪	அரவின்காலர	௩௨௪
அடலிக்கடொறு	௨௬௬	அரவுகளவிய	௩௭
அடன்மலி	௩௩௭	அரவுலாஞ்சடை	௩௩
அடிக்கமலங்கள்	௧௨௬	அரவொடுமண்	௩௦௬
அடியர்வேண்டிற்	௩௧௩	அரனடியவாக்கு	௨௬௮
அடியவாக்கெளி	௩௬௬	அரிமதாமழை	௧௦௬
அடியனோன்	௪௦௨	அரினமிதித்திட்	௨௨௬
அடுத்தநாடிக	௪௩௮	அருகர்வாசகங்	௩௧௩
அடுத்துமாதவ	௬௭	அருகிருந்த	௧௬௬
அடைக்கலமென	௨௮௭	அருங்குருலிங்க	௩௦௪
அடைக்கலமெண்ணை	௩௮௬	அருச்சுனைமுன்பு	௧௬௬
அடைந்துள	௪௦௮	அருந்தவநெடுநாண்	௧௩௦
அணியெரிந்தன	௩௪௬	அருந்தவமுழிக்கு	௧௩௩
அனுமயங்கு	௪௬௬	அருந்தவமுயன்ற	௪௭௭
அண்ணலுமார்வ	௩௩௬	அருந்தவமுனிநீ	௭௨
அண்ணலைம்	௧௬௩	அருந்தவம்பல	௨௩௨
அத்தவீச்சிற	௪௬௬	அருந்துகவெனவடி	௩௩௬
அத்தனேர்	௪௩௬	அருமறைமுடியுஞ்	௩௭௬
அத்திறுமாலு	௧௬	அருளான்மருள	௩௬௮
அத்திறஞ்செலுஞ்	௩௬௩	அருளிஞனினதடி	௪௦௩
அந்தக்கரண	௩௬௪	அருளுனும்புனலினை	௪௧௦

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அருள்செயுமல்லம்	௩௦௦	அறிவறிஞரணி	௩௬௧
அருள்செய்தென்னே	௨.அரு	அறிவெனும்	௪௮௦
அலர்க்கிர்ஞாயி	௩௦௧	அறிவொடு	௪௮௧
அலைத்துறிப்பி	௪௭௬	அறுசுவை	௩௭௩
அல்லம்குரவன்	௩௦௪	அறைந்த ஆயவ	௩௬௭
அல்லமனருள்பெறும்	௩௭௨	அனையகாலையி	௬௩
அல்லமனறிந்து	௬௬௦	அனையதேனும்	௪௭
அல்லமனறைந்த	௩௩௬	அன்புறைய	௪௭௬
அல்லமனறைந்தமாற்ற	௪௪௪	அன்பினுலம்பர்	௨௧௮
அல்லமனனைய	௬௬௬	அன்பினுளமுருகி	௧௧௩
அல்லமனாயிடை	௩௬௬	அன்னகாலையி	௩௩௦
அல்லமனியல்பறிந்தங்	௩௨	அன்னநடையு	௮௨
அல்லமனியல்பெலா	௬௬௬	அன்னமண்டபத்	௨௬
அல்லமனினவன்றான்	௬௬௬	அன்னமீனூட	௩௬௪
அல்லமனெனு	௩௮௬	அன்னமொன்றறி	௩௭
அல்லமனென்னுஞான	௨௩௬	அன்னமனைவி	௬௩
அல்லமனென்னுமருட்	௩௨௮	அன்னைநீ	௪௨௮
அல்லமனை	௪௮௮	அன்னையும்பிதாவு	௨௬௭
அல்லமன்கண்டு	௪௪௩		
அல்லமன்சரித	௩௮௪		
அல்லமன்புகன்ற	௩௭௬	ஆகமம்புகனெறி	௪௦௩
அல்லமன்பெருமை	௨௩௬	ஆக்குறுஞ்செய	௨௧
அல்லமன்வலிநிலை	௬௬௮	ஆசறுமனத்தெழு	௪௬௬
அவத்தைகள்	௩௮௮	ஆசுநீர்ந்த	௩௬௩
அவரையும்	௩௪௭	ஆசைநின்னுள	௬௩௩
அவனெழின்மனை	௨௪௪	ஆசையறுதல்	௩௬௩
அவிர்ச்சடைமுனிவர்	௬௨௦	ஆடியொன்றெதிர்	௬௮௩
அழிவருந்திய	௨௩௮	ஆடினார்கிவ	௩௨௩
அழிவிலானை	௩௬௬	ஆடுவகவரி	௩௬௬
அழிவுமாக்கமு	௪௬	ஆடுந்தம்	௩௬௮
அழுதுவாய்விட்	௨௩௦	ஆட்டுகிற்ப	௨௬௬
அளக்கரும்விரத	௩௭௪	ஆணையவெருவி	௬௬௬
அளவறுமடியர்க்	௩௪௬	ஆதரவிலை	௩௮௩
அளியனென்று	௨௩௩	ஆதரவுடையார்	௩௮௪
அள்ளிக்கொளும்	௬௩௨	ஆதலால்	௩௩௩
அறஞ்செயுநின்கலை	௩௭௩	ஆதலால்பி	௩௮௩
அறத்துறுப்பெய்தினு	௪௦௩	ஆதலாலெழி	௬௮௬
அறமழித்தனை	௩௩௨	ஆதலால்வீரசைவ	௬௮௬
அறவினைக்கு	௪௩௩	ஆதலான்மன	௩௬௨
அறிந்திடாம	௩௨௩	ஆதனத்தி	௪௦௬
அறிவருளாகர	௨௪௭	அதிபகவன்	௪

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆதிய வரன்முறை	கக0	இப்பரி சருளிஞ்ஞே	௩௬௩
ஆதியா தார	௪௯௧	இப்பரிசெறுப்	௪௮௧
ஆதிநாதன	௪௬௬	இரு பெரும்புட	௪௯௬
ஆயகாலையி	௧௬௬	இம்மம காரண	௬௬
ஆயிடைநின்று	௧௭௬	இம்மா நகரிற்	௬௩
ஆயிடையருகு	௬௧	இம்புறைசங்கம	௬௩௭
ஆயிடையருளைந்தி	௬௭௧	இம்மைசேர்ப்பன்	௨௮௧
ஆயிருக்கு	௪௮௩	இயங்கட ரங்க	௨௭௬
ஆயின் மிக்கோ	௪௩௭	இயங்குவநிற்	௨௩
ஆயுமின்சுவை	௬௬	இரண்டோ டிரண்டு	௧௭௩
ஆயந்திருந்தனன்	௬0	இரப்பாவரி	௬௪
ஆரை யாரிருந்	௨௧௭	இரவி வாணவ	௪௬௬
ஆவகுணுண்மை	௨௯௧	இருந்தபடி	௪௭௨
ஆவுரித் திடினுந்	௬௩௪	இருந்த வாதி	௩0
ஆவுறுபிணிகெட	௪0௬	இருந்தவாரரு	௩௬
ஆனகாலையி	௪௪௧	இருவினே தாம்வரும்	௬௬௨
ஆனேமேற்கொண்டி	௬0௬	இலங்கிலேவேன்	௨௧௬
ஆன்மாயல்	௧௮0	இலங்குநீறெனு	௩௭௨
ஆன்நிரட்டுறு	௧0௩	இலையினம் பொலிந்த	௬0௩
		இல்ல மகன்நிவ்	௩௩0
		இவண்மனந்	௧௬௬
இ.		இவ்வகைகல்யா	௨௬௬
இகழ்ந்தென அள்	௪0௩	இவ்வணங் கருத்தழிற்	௧0௬
இக்குழுமகளிருள்	௧0௮	இவ்வாறமா	௪௬௮
இங்குத்தன்னுள்	௩௭௧	இவ்வாறருந்தி	௬௬௭
இங்கு மருள சங்கரன்	௩௯௬	இவ்வாறருளாற்	௬௭0
இங்கொருமாயை	௬௬	இழிப்பினம்	௬௩௭
இந்தற்குவல்லா	௬௬௬	இளங்கொடி மருங்கு	௧௧௭
இடையொரு சற்றுவா	௧0௭	இறங்குதுறையி	௧௩௩
இட்டவாமறிய	௬௪௬	இறக்கின ரழுக்குடை	௩௩௬
இணங்குமிக்க	௬௬௬	இறைவ னங்கனெனு	௩௬
இணையிலாத	௬௬	இறைவியொன்று	௧௩௪
இத்தனையாட்ட	௨0௪	இனத்தியல்பாமறி	௧0௭
இந்தக்கன்னி	௮௨	இனியான்மறைப்ப	௧௩௪
இந்தவுலகிற்	௧௭௨	இனையதிக்கைலை	௨௬
இந்தியமோரொன்	௩௬௬	இனையமாநகரி	௨௬௨
இந்தியம் விடயங்	௬௨௬	இனையராகியிருக்	௧௭௧
இந்திரதிருவிற்	௧௨௩	இனையராகியிருந்	௬௩௩
இந்திர னிவனென	௬௬௭	இனையவாழை	௪௩௧
இந்திரனெதிர்	௨௬௨	இனையனவளமி	௪௬௬
இந்துவாசடை	௨௪௬	இன்பநனிசெய்	௩0௭
இந்நகர்வாழு	௨௬௬		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இன்றுகாமனை	சுஉரு	உரகர் சித்தா	சுக
இன்றோருலகி	சுசுஅ	உரலசைந்திடா	கஉசு
இன்னணஞ்சூளி	ருக	உருப்பமிசுவன்	சுசுரு
இன்னணநகர	உசுசு	உரைக்குமெச்	ருளரு
இன்னணநன்னெறி	சுகசு	உரைசெயிற்	நுருசு
இன்னணமரசுனோ	சுக	உரைத்தமொழி	நுருரு
இன்னணமலங்க	ருருரு	உரைமனமெய்	நுஅஉ
இன்னணமல்லம	ருளஉ	உலகி லொருவன்	ருருரு
இன்னணமவை	சுக	உலகுவிஞ்சை	சுஉஅ
இன்னணமாயை	கருசு	உலகுளா	சுஉந
இன்னணமையிரு	சுக	உலகெலாமறிய	கருஅ
இன்னணம்படைத்த	ருசுக	உளந்தெளி	உஎக
இன்னமாதரசன்	உருசு	உள்ளமார்வமோ	உஅசு
இன்னவாறருளி	ருஅக	உறவுசெய்தநிந்த	உகூ
இன்னவாறிங்	சுகசு	உறையிலவாளொடு	உஅஉ
இன்னவாறு	சுகூ	உன்னருளுளதே	ருஉஎ
இன்னவாறெழுந்	ருகஉ		உள.
இன்னவாறொலி	சுகசுஅ	உன்னருளான	சுக
இன்னியங்குகின்	சுகசு		எ.
7.		எங்கள்வாழ் வனைய	ருருஅ
எங்குயா தேவி	உசுஅ	எங்குருந்தி	உருரு
எசுனளித்த	சுக	எடுத்துவீணைக	நுஅ
எசுனாழ்க	நுஉ	எண்ணியவெண்ணி	ருசூ
எசுனையிருத்துறு	சுகசு	எண்ணிலரிபுவ	ருசுக
என்றாடொடங்கிச்	உருசு	எண்ணுமன்ப	உஅ
உ.		எந்தைபாறுமை	நுக
உங்கள்பாவனை	கஅசு	எந்தையல்லம	நுருக
உடம்புவாழ்த	சுருக	எமையெலா	நுஅஉ
உடம்பெலா	ருகசு	எம்மடிமாசு	ருசுக
உடம்பெனும்	ருரு	எய்தற்கரிய	நுசு
உடம்பொடு	ருஉசு	எரிபுரைதளிர்த	சுகசுரு
உடம்பைப்பொறி	கஎஉ	எல்லையில்லாமம்	உகந
உடலமான	சுஉசு	எல்லொளியிரவி	ருஅக
உடுப்போர்க்	சுக	எவ்வகைச் சமயத்	ருஎசு
உணர்ந்தில	கஉ	எவ்வண்ண	உஉக
உண் விளையாடல்	ருசுசு	எவ்வுருவி	சுகூ
உதித்த ஞாயிறு	நுரு	எள்ளினெண்	கஅசு
உயர்பிரசாத	நுஅஅ	எனக்கற	நுநு
உயிரெ னும்பெய	சுகஉ	என்குணமறமே	நுஅூ
உயிர்த்தபொழுதே	சுகஎ	என்குறை	நுருஎ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
என்பிழைபொரும	கடுக	ஏதுநான்செய்வ	உகூந
என்மனவிருளற	நூந௭	ஏற்றியவருள்	நூந௮
என்றலு மிமையவல்லி	சக	ஏற்றுவார்கொடி	நக
என்றவ ளவரை	உகூ௭		
என்றவரதைதலு	நூசஉ		
என்றவனியம்ப	நூ௭௭	ஐந்தொழி லொருவன்	உருந
என்றறி வறவறிந்	ச௦க	ஐம்பெரும் பூத	௭௦
என்றனைய	உகக	ஐய நினையு	நகஉ
என்றிது கொழுநன்	ச௮	ஐயவன்னதே	உ௮௦
என்று கருணை	நூகக	ஐயவிந்நிமித்	நூ௦௦
என்றுகூறக்	உநூந	ஐயனுமுனிவுறு	நூந௮
என்றுகூறவிருந்	ச௮க		
என்றுகூறவெமை	நக௮	ஒடுக்குமனம்	ச௮௮
என்றுகூறிய	நூ௭ச	ஒட்டராம	நூநக
என்றுதனதிய	ச௭ச	ஒட்டனென்	நூநக
என்றுநல்லிமலை	ககச	ஒண்டரைக்	நூஉ௦
என்று நினைந்து	நூநக	ஒருகணுற்றல்	நூநக
என்றுபுலம்பி	கச௮	ஒருங்குமனமோ	க௭நூ
என்றுபொன்று	க௮நூ	ஒருத்தன்வந்த	நூநக
என்று மங்கை	கநக	ஒருவருண்ண	நூஉ௮
என்றுமாதரார்	உ௮உ	ஒருவன்யான்	நூந௮
என்றுமெம்முள்ள	௭க	ஒருவன்வந்திடு	நூகச
என்னநல்லிமலை	கக௭	ஒருவிருந்தினர்க்	சரு௮
என்ன நினைந்தே	உ௭௮	ஒலியெழுந்திட	சக௮
என்னப்பலவு	கசக	ஒழியுமென்	சகக
என்னமன்மக	கக௭	ஒழுகுறுமருவி	உரு
என்னவோதலுநிரு	உ௮ந	ஒறுப்பவனிழிந்தவ	நூநக
என்னவோதலுமல்லம	உகந	ஒன்றானநம்பன்	கரு
என்னைக்காண்குவ	நூகரு	ஒன்றிரண்டொழிய	கநக
என்னைநீங்கி	உ௨௮	ஒன்றிடுனென்	சக௦
என்னைநீவிட்	உநூஉ	ஒன்றுமில்லே	கந௭
என்னையஞ்சி	உகரு	ஒன்றையமுணர்	ககச
என்னையறிவித்	நகந	ஒன்றொருநாளொரு	நூ௦க
என்னைவைதவன்	நூசந	ஒன்றொருவிடயந்	நூ௭௭
என்றொருகை	ககரு		
என்றொருதுதல்	நூருஉ		
என்னோவறிந்து	கச௦		
ஏ			
ஏட்டினைப்புது	சகக	ஒங்கிருவினை	நூநச
ஏதுசொல்லினு	சகரு	ஒங்குவாவுடை	நூந
		ஒடியறிந்தே	உ௭க
		ஒடுமாவை	சந௮
		ஒடியீளு	நூநக
		ஒடிம்பொன்	சநக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஓடுமருந்	கசுஅ	கருமயோகமுந்	12உக
ஓதியாகிய	கௌ	கரும்பினுமினிய	க0அ
		கரைகுறுக	உகக
		கரைந்துகு மனமு	12உக
கங்கைவாரசடை	12சஅ	கரைபொருகங்கை	சுகரு
கடலின்விழர்	12க0	கரையிஞ்சல்விக்	சுகச
கழமலாப்பக	12௭0	கலந்தவர் துமை	உக0
கட்டுமின்	12௭௭	கலையை மதிக்கும்	அ
கட்டுவாரசடை	12௭௨	கல்லெறிபடாமை	12ச0
கண்டநந்தி	12௭௩	கழுமணி	12உக
கண்டபோதசு	12கஅ	களங்கமின் மதி	சுக௨
கண்டருளமலனை	12அக	களங்கவெண் மதி	12ச
கண்டவரெல்லா	உகஅ	களத்திடை	க௨௨
கண்டனனவள்	உ0ச	களளமாயை	௭அ
கண்டனனோவிலை	உ௭௭	களளன் மங்கை	உகச
கண்டிலைனச	12க௭	கறங்கெனு	12ச0
கண்டிகொண் மணி	கசுஅ	கறையடிக்களி	க00
கண்டு சென்று	12௭அ	கறையில்சோதி	கசுரு
கண்டுவாரசிலை	உ௭௭	கற்பழி மனைவி	உஅக
கண்ணகர்லத்த	சுக௭	கற்றதன் விஞ்சை	க௨௭
கண்ணப்ப	12சக	கற்றையங்குழ	க௭அ
கண்ணற்காண	120௭	கன்றிய வைரிகள்	கரு
கண்ணிறைமல	120௨	கன்றின்வாய்	சச12
கண்ணிற்கமைய	௭௭	கன்றுணவிடாம	உஅ௭
கண்ணிறுந்தேக்குஞ்	உ0௩	கன்னற்சிலையா	கச௭
கண்ணுதலருளா	உசக	கன்னிகையென்று	கருக
கண்பிசைந்தொரு	உச	கன்னித்தன்மை	க௩ச
கண்போலுயிர்	12௭௭	கன்னியத்தம்	க௭௭
கதந்தருதிரு	க௨0		
கதிரெழுபகவென	கசு௭		
கதிர்வினை	உரு0		
கயிலையில் விமலை	உ௩௩		
கயிலையினுமை	க௭0		
கயிலை யென்னிடங்	கசு௭		
கயிலையோலக்கத்	௭௩		
கரங்கணல்	ச௩ச		
கரிகலமசையா	12௭௨		
கருங்கொடி	ச0௭		
கருத்தழிகடமி	12௭௭		
கருத்தினையறியா	கசு௨		
கருமமும்யோகந்	12௭0		
		கார.	
		காஞ்சிரங் களி	12அரு
		காட்டினும்	ச௨௭
		காணுதலொழிக	சச12
		காதியாயிர	ச௩
		காந்தங்கண்ட	12௭௭
		காந்தம் வலியு	௭ரு
		காமமுனை	க௩௩
		காமருசித்த	12௨௭
		காம வெந்தழலா	உ0அ
		காம வெந்தழன்	க0ச
		காமியாகிநீ	௨௭௭

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
காம்பழிதோளி	௧௯௧	கெ.	
காய் பசிக்குக்	௨௨௫	கெடுக்கவல்ல	௪௩௭
காரண மிதுவே	௭௩	கே.	
காரண வுபாதி	௪௩௨	கேட்டவாரிடன்	௪௦௨
காரிற் சிறந்த	௬௩௮	கை.	
கால நின்முனம்	௩௪௪	கையிற்சிவலிங்	௩௧௦
காலமுங்க் கருமழு	௪௧௭	கையொடு செல்லா	௨௦௧
காலே யடும்பி	௪௪௩	கொ.	
காலையின மாலே	௧௫௨	கொச்சி தேவ	௩௩௩
காவலன் காம	௨௯௨	கொங்கவிழ்	௯௨
காவி வீடுங்	௪௩௧	கொங்கைப் பாரத்	௨௭௭
காவி யங்கட்	௨௨௯	கொங்கைப் பொறை	௨௭௨
கான வீரெனச்	௨௦௯	கொங்கை யங்குவி	௧௦௫
கு.		கொடியவ ரெரிந்த	௩௩௮
குகையிதய	௪௭௩	கொடிய வாள்வரி	௨௧௧
குங்குமநறிய	௫௦௨	கொண்டல்கண்	௪௫௩
குழப்பன் விழுங்	௪௧௨	கொலைகள வழுக்கா	௨௫௫
குழிப் யங்கிரி	௪௮௪	கொல்லா நோன்பு	௧௪௬
குண்டமே வுறு	௩௯௦	கொள்ளாவண்டி ழிந்து	௩௩
குதிரை யங்கதி	௩௭௦	கோ.	
குய்கமழ்	௫௪௫	கோடமை கரிகளுங்	௪௮௩
குரவாதம் முரை	௨௮௮	கோதையா மாலா	௨௭௭
குரவாதா மியைந்து	௪௫௫	கோயிலின் முன்னா	௨௯௧
குருகிவசரங்	௪௧௩	கோயில்க் மேவி	௨௭௯
குருவருண்மொழி	௯௩	ச.	
குழலும் யாழு	௮௯	சகலையன் வாறு	௪௩௨
குழவிட ல்குழப்	௪௨	சங்கமந் தனச்	௪௧௫
குழவி யாயுடம்	௨௭	சங்கம பத்தி	௫௩௯
குளங்கரை	௫௪௨	சங்கமொன்றுட	௩௯
குறிபல பலமுறை	௪௦௮	சங்கர முனி தலை	௩௯௨
குறிப்பில் வைதலை	௩௪௫	சங்கரற்கு	௪௦௦
குறில்வழிலகரந்	௨௫௮	சங்கரன்சடை	௫௦௭
குறுகலு மவன்பல	௩௪௧	சங்கரியொருகு	௭௧
குன்றெனக்குவித்	௫௪௭	சங்குந்தெய்வ	௧௭௮
கூ.		சங்குலவு மென்கை	௧௧௧
கூடை மென்மலா	௧௦௧	சங்கொடு தண்ணுமை	௬௮
கூத்தனாடகக்	௩௨௩	சச்சி தாநந்த	௩௧௯
கூத்துக்குப்புருந்	௨௦௧	சத்தியால்	௨௩௯
கூத்தன்மேல்	௨௧௦	சந்த மேவு	௩௯௫
கூற்றொமொளி	௫௨௩		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சமயமெவ் வகையி	௫௭௫	செம்மைநெறி	௫௫௨
சரிதையொண்	௩௯௦	செய்தபிழை	௪௭௧
சற்றினு முண்க	௫௪௩	செய்யதாண்	௩௫௩
சற்று நும்மை	௧௮௪	செய்யவல்ல	௮௪
சா.		செருக்கொடுஞ்சிவ	௪௨
சாக்கிய னொறி	௩௩௮	செருக்கொழிந்	௩௪௭
சாத னங்களு	௩௪௬	செல்லல்களைந்து	௩௨௯
சாதியுங் குறியு	௨௬௯	செல்லுறழ்குழலீ	௧௨௭
சாந்தனோதிய	௩௩௨	செவ்வாய்நூன	௧௭௯
சாற்று மச்	௧௯	செறிந்தமுல	௪௫௮
சி.		சென்றருண்மதுகை	௧௨௪
சிங்க முங்கரி	௨௧௧	சென்றவசவ	௫௫௩
சிட்ட னல்லம	௪௦௦	சென்றுதேடி	௪௨௬
சித்த ராமனுஞ்	௪௪௧	சென்னவசவன்	௫௫௦
சித்த ராமனோ	௩௬௪	சே.	
சித்தியு மாயுளுஞ்	௧௯௧	சேடனும் புகழ்	௩௩௬
சிரனாறு	௪௯௭	சேயெ பிப்பவர்	௩௪௯
சிலைதுதல் விமலை	௨௦௬	சேலு லாவித்	௫௮
சிலைது தற்புகந்	௨௩௩	சொ.	
சிலைமத னின் னு	௨௦௫	சொல்லொ மழகன்	௧௪௯
சிவிகையி னிழிந்து	௧௦௯	சொல்லிய	௩௮௩
சிதப்புப் பெற்ற	௩௪௪	சொற்போசெய்து	௧௩௮
சிறுச்சிறி	௫௪௦	சொற்போர்புரிவா	௬௦
சிறுபொழுதைந்	௩௦௧	சொற்றிடுங்குதலை	௩௮௨
சினமுதலிய	௪௧௬	சொற்றெ ரிந்த	௨௯
சினைமலா	௪௪௯	ஞா.	
சி.		ஞானகுருபர	௪௭௫
சீரகெழுவசவன்	௩௭௬	ஞானங்கொண்டு	௪௮௩
சீரநிலை யல்லம	௩௦௦	ஞே.	
சு.		ஞேயுஞான	௪௨௭
சுத்தமெய்ஞ்ஞான	௧௨௪	த.	
சுரகு லாதிபன்	௧	தக்க தந்தைதாய்	௨௨௫
சூ.		தக்கன் மகத்தி	௧௪௪
சூத்திரப் பாவை	௩௮௧	தண்டநா யகநிலந்	௫௨௦
செ.		தண்டநாயகனொடு	௪௨௩
செங்கதிரவ	௪௫௨	தண்டநாயகன்கரத்	௪௪௪
செஞ்சர ணிறைஞ்சி	௩௭௫	தண்டநாயகன் றன்	௫௧௫
செப்பமைந்த	௩௮	தண்டநாயகன் றோள்	௫௧௪
செப்புறுஞ்சுணி	௨௯௪	தண்டி னர்	௫௦௭

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தண்ணர் திங்களிற்	௫௨௮	தாய்வா யடைந்து	௧௪௪
தண்ணிலவுபுனைசடி	௧௩	தாவி லாத	௪௩௩
தண்ணுமை விளங்க	௧௧௫	தாவில் ஸுனை	௫௩௧
தத்துவ முற்று	௩௨௭	சார்த்தோ ருயாவ	௬௦
தந்திர முழுவெலு	௫௨௧	தான லாடோரா	௪௨௪
தந்தைதாயில்	௧௮௫	தானுறு முட	௪௧௨
தந்தை தாயுள	௧௮௩	தானெதிர நமலனைச்	௩௦௩
தமக்க டாதது	௨௮௧	தானசெயுந் தவறுந்	௧௫௬
தமமில்வேலையி	௨௦௨	தான்செய வினை	௧௦௪
தம்பிரானருள்	௩௬௭		
தயிலமுடனுடைத்	௧௧௧	தி.	
தரித்தபின்றனது	௨௫௬	திங்கள் வாணுதன்	௧௦௬
தருக்க நின்னுட	௧௬௮	திருநக ரிதனை	௫௦௪
தலைமைகொள்	௪௧௫	திருநதவிவ்வகை	௪௧௬
தலையில் வெண்கலை	௪௨௨	திருந்திய ள்ளிங்கு	௪௬௩
தலைவரின் னவை	௪௬	திருந்திய வனையாள்	௨௫௨
தளர்த்துழி	௭௦	திருப்ப ருப்பத	௪௬௭
தளிரியல் காமத்	௧௩௨	திறந்து மூடுநி	௩௭௧
தளிர்க்குள	௪௫௪	திறை ா னளக்கு	௬௪
தளிரத்ததன்	௧௨௨	தி.	
தறிபோ லுடல	௧௭௪	திங்கனி பாலொடு	௬௦
தனுவுள	௪௧௬	திங்கனை யெதிர	௩௩௬
தனைய ராகியு	௨௨௬	திங்கு காணுந்	௨௨௪
தனைவிரும்பி	௩௬௬	திதறு கழைக்க	௩௩௬
தன்கனி வாய்திறந்	௪௨௮	திதுசெய் சமணா	௨௭௦
தன்னள வறியான்	௫௩	தியனேனறிவி	௩௫௨
தன்னின மாமிராமன்	௩௫௩	து.	
தன்னைக்காண	௨௭௨	துதிப்ப ரோடொ	௪௫
தன்னைக்கொல்லுந்	௩௪௪	துயிலை யிடு	௪௩௪
தன்னைச் சச்சிதா	௪௨	துய்க்கும் வாராமது	௨௩௬
தன்னைச்சிவமென்	(3) ௧௬	துறவ மனைய	௩௮௪
தன்னை நிர்தைசெய்	௬௮	துறவெனு மரசு	௨௬௫
தன்னைப் பேது	௫௬௭	துன்றிய மெய்த்தவா	௫௩௬
தன்னை யறிந்திடை	௨௭௪	துன்று பெண் டடை	௪௦௬
தன்னையோரா	௪௪௮	து.	
தா.		துங்கிசை	௪௫௫
தாடலை தந்திந்	௪௫௬	துண்டொள்	௬௮
தாணுவினுயா	௩௮௭	துது சென்றவா	௨௮௪
தாழுறு துகர்வும்	௧௧௬	துது வல்லநர்	௨௮௫
தாய்க்குவமுவிந்	௩௬௩	துநிரமலையு	௨௪௫

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தாயசோதிப்	கசுந	நல்லசுஞன	கநக
தாய்தாகியநெஞ்	நசுஅ	நல்லசெய்து	சநநு
தே.		நல்லமதந்தா	உஎசு
தெரியநற்றண்ட	நுஉக	நல்லறிவவ	சஎசு
தென்றோவார்திரை	நக	நல்லோதியன	சஎஅ
தென்றோவன்	கூ0	நல்லெழில்விமலை	கஅஅ
தே.		நளிரகடற்றையி	நக
தேசிகளல்லம	நஉநு	நள்ளாதொழிய	கநஎ
தேவருண்ண	நுநசு	நறவவிப்தி	நுஎ
தேவருமுனிவரு	நுஉஉ	நறியபுகை	ககந
தேமுரீரோன	சஉஅ	நறுமலர்க்குமுன்	சநுஉ
தொ.		நறுமலர்நிறை	ந0உ
தொக்கமலம்	கசுஉ	நறும்பழஞ்செறி	நசுஎ
தொடர்த்துனை	நஎசு	நற்குறிபலவு	சசுசு
தொடலுஞ்செம்	ந0க	நற்றாமங்கமழ்	ககஉ
தொல்லைநஞ்சடர்	க0அ	நனவொருபுன்	உஉ0
தொல்லைநின்றிரு	உகந	நன்மையென்பன	உசசு
தொல்லைவிலயர்	அ	நன்றிகொளடிக	கஎ
தொழிலான்	நகஉ	நன்னகமகள்	உநசு
தோ.		நா.	
தோலுடைப்பரன்	நசு	நாடியவாடி	கசுக
தோள்வலந்	நு0அ	நாடொறு	சசுக
ந.		நாம்பார்க்குமு	கஎக
நகந்தருங்கொடி	உக	நாயினுவிநீர்	உ0க
நகைமதி	சசுக	நாலுவாக்குரீ	உகசு
நங் சரவனை	நஉஎ	நாற்கதிதரு	கரு
நடம்பயிலெந்தை	உநசு	நாற்குறை	சஉஉ
நண்ணியநங்கண	நுஎந	நானினைந்தன்	சக0
நண்ணிவெண்குடை	கந0	நானிபக்கி	சஅஉ
நண்ணுறு	சநுசு	நான் முகவன் டன்	உந
நந்தனந்தரு	நுநக	நி.	
நந்திதனன்னை	நு00	நிகழ்ந்தல்	நநந
நந்திநல்லசவ	நுஎந	நித்தியநிமல	நசு0
நந்தியென்கின்ற	உசக	நிந்தைசெய்தெமை	நஎநு
நந்தியென்றனை	உச0	நிந்தைசெய்யுணவி	உஅஎ
நரர்வடிவாயினு	ச0சு	நிரந்தரமடியார்	ககக
நலங்கிளர்	நுக0	நிலமகள்பொருது	நஅக
நலமலிவயலி	உஅக	நில்லாதுபோமன	சஅக
நலமுறுமோர்	நக0	நினைவவன்புனர்	கந0
		நினைவினலொரு	சகந

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்
நின்கருத்திசை	௨௮௬	படிக்குளீரட்	௫௭
நின்றபோதெதிர்	௧௬௬	படியிசைதவம்	௩௦௧
நின்றமனம்	௪௯௦	படியில்கல்யாண்	௨௬௦
நின்றவரெடுத்து	௨௬௩	படியில்வந்த	௩௨௧
நின்றவன்றனை	௩௦௩	படியில்வள்	௧௭௦
நின்றன்விம்பமே	௧௦௧	படைக்கலங்கள்	௪௫
நின்றன்கண்டே	௩௧௨	படைத்திந்	௫௪௮
நின்றோநோக்கவு	௪௪௦	பணிந்துந்நமவ்	௩௪௮
நின்றனையறியாது	௪௭௧	பணி பாசம்	௧௭௭
நின்றனையறிவன்	௩௬௫	பதியுமப்பதியாற்	௫௦௫
நின்றனையுமறிந்	௧௬௮	பதியையேவுறு	௧௪
நீ.		பத்தனாப்புக்கு	௪௧௮
நீநவில்லமன்	௧௬௭	பத்தர்கடங்கள்	௫௫௮
நீர்நிலைகோலா	௪௦௨	பத்தா தம்மனை	௩௦௩
நெ.		பத்திக்கடலே	௩௬௭
நெஞ்சஞ்சோகம்	௫௬௬	பத்தியிற்றவறினோன்	௫௩௫
நெஞ்சமாதுமை	௪௩௬	பந்தபாசமுழுதும்	௩௨௧
நெஞ்சமாரழல்	௪௨௩	பந்தமகன்ற	௩௬௩
நெஞ்சம்யாதின	௨௬௫	பயக்குறுயினிய	௨௪௮
நெஞ்செனுமகலி	௭௪	பயனிலையருள்	௧௯௦
நெடியவன்	௪௫௩	பயிலுநல்வினை	௨௬௪
நெறிபலமுடை	௧௬௫	பரசிவம்பிரம	௧௮
நெறிமுறைநிருமம்	௪௬	பரசிவலிங்கபூசை	௩௭௮
நெற்றித்தீ	௩௪௭	பரசிவலிங்கமொ	௪௪௭
நை.		பரமமுத்தி	௪௩௨
நையாமனத்து	௧௭௮	பரமனையிகழ்ந்து	௨௫௬
நோ.		பரவுபெருஞ்	௮௦
நோக்கினு	௫௪௮	பரவைகேள்வன்	௧௨
நோய்ப்பிறப்பிலா	௧௯௨	பரற்கண்மென்	௨௨௭
நோற்றுநோன்பு	௪௮௩	பரிகளின்	௫௧௧
ப.		பரிந்தந்தி	௫௫௨
பங்கவளற்று	௧௦	பருப்பொரு	௫௪௧
பங்கனிநுந்த	௩௨௪	பருவபேதத்தா	௫௭௮
பசிக்குமருந்து	௩௬௪	பருவமுற்றி	௩௫௮
பஞ்சின்மேன்	௨௦௭	பலரொடுவரினு	௨௬௮
படிகொண்மா முடி	௪௪	பள்ளம்புகு	௪௬௭
		பறந்திடாமணி	௧௪
		பறையடித்தின்று	௨௦௫
		பற்றியாயிட	௨௧௩
		பற்றுமனமோ	௧௧௭
		பனிவரை	௪௭௭

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பா.			
டாகமராகப்பொங்கி	அங்	புலன்கள்	௩௬௯
டாகமொருபெண்	௭	புறங்கறை	௧௬
பாகுலென்னிலை	௧௦௫	புறத்துக்கருமம்	௩௦௭
பாங்கியா' கர	௧௫௭	புடந்தருசமய	௫௭௬
பாசமேது	௧௩௨	புறந்தினஞ்	௫௩௩
பாடினன்	௪௧௯	புடம்புகாண்	௪௩௩
பாடுமாதரும்	௩௧	புளலென்னியா	௧௪௨
பாண்டினமா	௩௩௮	புன்மரென்னி	௪௦௪
பாண்டினமே	௩௪௫	பூ.	
பாயும்வெண்டிறை	௧௦௦	பூங்கொடியன்	௨௫௩
பாடிகழுசுகாத்த	௩௮௨	பூசனைசெயாதகை	௪௧௧
பாடத்தரு	௩௩௦	பூசனைசெயதபின்	௫௩௯
பாவமும்பழியு	௨௦௭	பூசனைத்தொழில்	௫௩௧
பாவியேன்முக	௩௧௮	பூசைசெய்தனனை	௧௯௩
பானலங்கரும்	௨௦௮	பூதநீயலை	௪௨௭
பி.		பூதலத்தைப்பொருந்	௫௪
பிணிதபெவ்வெழி	௭௪	பூத்தொடை	௮௯
பிறந்தபயன்	௪௭௩	பூப்பனைகையு	௪௧௧
பிறந்தமெய்ஞ்ஞான	௨௫௭	பூவாயநெடுங்	௩
பிறந்தவாகமொன்	௪௬௪	பூவினோடு	௩௬௯
பிறப்பெனுங்கட	௧௮௪	பெ.	
பிறப்பொருகோடி	௩௨௫	பெடையொடு	௨௪௩
பிறைதவமுநெடுஞ்	௧௧௨	பெடையொடுத்து	௫௮
பின்னருமம்முறை	௫௪௦	பெண்ணிற்கரசு	௪௨
பின்னும்வேணி	௬௬	பெயாக்குறு	௪௮௨
பீ.		பெய்யுமாமழை	௪௪
பீடுறுகருவி	௪௫௧	பெரியவாசிறிடவ	௫௩௪
பீடுறுமானிட	௧௯௧	பெரியவாதம்மை	௩௫௫
பு.		பெருகளத்தினி	௨௧௨
புகன்றவருளத்தி	௭௪	பெருந்தகைமாச்	௩௮௦
புண்டரந்திரு	௫௩௦	பெருந்தகைவசவ	௨௬௫
புண்ணியமுதிராவி	௪௦௬	பே.	
புண்ணியம்பிறா	௨௯௦	பேரறிவின்னோன்	௩௩௦
புண்ணியருலகில்	௫௮௩	பேரானந்தம்	௧௭௭
புத்தனிச்சம்	௩௫	பொ.	
புரஞ்சுகிசிறுகை	௨௪௩	பொங்குமாரழல்	௨௧௨
புரத்தைவென்ற	௩௦	பொடியணிந்	௩௧௬
புலம்பிறைந்	௩௧௭	பொருந்துமத்	௨௬௧
		பொருப்பிறை	௪௪௭

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பொருவரும்புதி	௫௮௩	மண்டுபேரொள்	௪௦௧
பொருவிலாவள	௫௮௮	மண்ணிடை	௫௧௯
பொருவிலியாகமம்	௬௦௨	மண்ணுலகி	௨௧௮
பொருவில்சற்	௪௦௯	மதலையாகிய	௪௫௮
பொருவழிவதன்	௩௪	மதிபெருகடலென	௨௪(௫)
பொழித்திழிமழை	௬(௫)௧	மதிமிலாமதின	(௫)௮௨
பொழிகளகரண	௫(௫)௦	மதுகைகாத்தன்	௬௬௪
பொறித்தவாழை	௩௮௩	மததருஞ்சக	௬௮௦
பொறியின்யேன்	௨௩௭	மததமுதுறுகு	௨௩௭
பொறியிற்புறத்து	௩௦௮	மத்தாவாத	௪௩௨
பொறிவழிசெலா	௪௪௨	மத்தளங்கொடு	௨௨(௫)
பொறைக்கயிற்றிற்	௫(௫)	மந்தரகிரிப்போ	௭(௫)
பொறையுறும்படி	௩௪(௫)	மந்திரத்திர	௬௬௪
பொன்னுன்மை	௪௬௮	மந்திரிகழிமை	௪௬(௫)
பொன்னிலங்கிய	௬௦௩	மயக்குமென்டது	௬௨௭
பொன்னிற்குள்	௪௪௬	மயங்குதலின் நி	(௫)௫௮
பொன்னெயிலி	௬௬௭	மயலன்றான்	௬௬
பொன்னையன்ன	௨௨௭	மயலிலாநங்குரு	(௫)௨௦
பேர.		மயிலெழுந்தென	௬௦௨
போகபூமியினிற்	௪௭	மரிப்பொடுதிப்பு	௩௨௬
போக்கரும்	௨௩(௫)	மருண்டனா	௩௪௬
போக்கும்பொருளா	௭௭	மருந்தினுட	௪௬(௫)
போதககுரு	(௫)௦௬	மருந்துகொண்டு	௪௬௪
போதகனாகிய	௪௭௪	மருவிநின்	௫௬௬
போதமாகும்	௪௮(௫)	மருளடைந்தள்ள	௨௬௬
ம.		மலாமிசை	௩௪௦
மகனுமல்லன்	௨௨௮	மலைமகள்குரர	௬௬௦
மக்கண்மானிட	௪௩௬	மலையென	௫௪௫
மங்கலத்தொழி	௬௦௦	மழுவலமுயரிய	௬௮௮
மங்கைபாலடைந்	௨௮௩	மழவினை	௩௩௪
மங்கைமீரீயிர	௬௫௬	மறிந்திடா	௪௪௦
மங்கையையிவணங்	௨௬௮	மறைத்திருந்த	௩௬௭
மங்கைவருமல்	௬௩௬	மறைபல	௪௮௨
மடந்தையை	௨௬௨	மறையினுள்ள	௪௮(௫)
மட்டவழிக்குழன்	௨௬(௫)	மறையுங்கலைகள்	௬௨
மட்டறவோடு	௩௨௬	மனத்திருளகற்	௫௦௩
மட்டுக்கணவே	௮௬	மனத்தையடக்க	௫௬௨
மணம்புரிவதன்முன்	௬௫(௫)	மனமிலிங்க	௪௩௨
மணியமைந்தபொற்	௬(௫)	மனமொருத்	௪௩(௫)
மணலுமலத்	௫௨௬	மனிதருளுரகா	௩௬௨
		மன்னா மன்னன்	௬௩௮

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மன்னந்நியி	௧௪௧	மி.	
மன்னவன்வந்தன	௯௧	மிடியடவிதப்ப	௧௩௭
மன்னன்விச்	௧௧௩	மிடியனொருசெய்	௭௭
மன்னுகாம	௧௩௯	மின்போலழியு	௧௦௧௦
மா.		மி.	
மாசுறுந்தி	௨௪௦	மிண்குந்தி	௧௧௧௯
மாசுறுமல்லமப்	௧௧௩	மு.	
மாணப்பூண்புனை	௩௨	முகங்கணங்கிவ	௪௦
மாணுநெடுங்கரி	௨௭௧	முகிழ்மதியணிபவன்	௧௮௮
மாதரிவ்வகை	௧௦௨	முகையிடை	௨௯௪
மாதரிவ்வணந்	௨௧௦	முக்கணயகன்	௩௬௧௦
மாதர்கடமை	௨௬௯	முடிக்குமலர்	௨௨௧
மாதர்வல்லிசை	௧௨௧	முதல்விநீயுரை	௧௮௯
மாதவரிருவ	௩௭௭	முதனிலை	௧௧௨௪
மாதவரெண்ணி	௩௮௭	முத்தணிகொங்கை	௯௭
மாதிப்பரிசு	௮௦	முரசொடு	௧௧௩௩
மாதருவறுகுந்	௯௧	முல்லையந்தொடை	௩௬
மாந்தளிராலிலை	௯௧	முற்றியகல்விடின்	௧௧௩௧
மாயைகவிழ	௮௮	முற்றுமருள்	௪௭௨
மாயைதனை	௨௨௨	முனிவர்துருவாச	௭௨
மாயைதன்	௧௧௦	முனிவினை	௧௧௩௦
மாயைதோன்றிய	௪௮௬	முனிவுதேம்	௧௧௦
மாயைபோக	௨௧௨	முன்புகழ்ந்தொ	௨௮௮
மாயைப்பெயர்	௭௬	முன்னியநொன்பு	௯௬
மாயைமுலைக்கிணை	௧௧௪	முன்னிருந்த	௧௧௩௦
மாயையாலுள	௧௮௨	முன்னுறநின்ற	௨௦௦
மாயையிடைய	௧௩௧	மு.	
மாயையையகன்று	௧௬௧	முத்தவரினொரு	௧௧௮௦
மாயைவந்த	௧௬௭	முலகாரணனென	௧௬௬
மாசுவேள்சிலை	௯௬	மெ.	
மாசுனெடுத்து	௧௧	மெய்த்தட	௩௩௩
மாலருந்திய	௨௦௬	மெய்த்தவம்பயின்	௨௦௬
மாலுநான்முகனு	௯௨	மெய்ம்மைசிவமே	௧௭௧
மாலைவாய்மரை	௨௦௧	மெய்ம்மையிம்	௧௧௦
மாறருமலமனை	௨௦௧	மே.	
மாறனடித்த	௧௧௬	மேருமந்தர	௪௧௧௧
மானமுமுயிரு	௧௧௬	மேவுதீவினை	௪௮௦
மானையாய்	௧௬௦		
மானிப்பிறவு	௧௧௭		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்
மை.		வந்தனைசெய்து	௩௨௫
மைத்தடநெடுங்	௧௧௮	வந்துபரமசிவ	௩௧௨
மைக்கணியீன்று	௨௦௬	வந்துபொன்னெயில்	௧௬௫
மொ.		வந்துவேந்தன்	௨௩௨
மொழியினுனிதவா	௧௮௭	வயங்குமாயை	௧௦௪
மோ.		வயலிடஞ்	(௩)௦௨
மோகமல்குருசுர	௪௧௪	வரிக்கயல்செங்	(௩)௧
மோகினிசகனை	௧௫௮	வருகவெங்கட	௪௮௧
மோகினிதவஞ்செய்	௪௨௮	வருமுலையிறை	௮௯
மோட்டிளமுலையீர்	௧௦ (௩)	வரையிற்	௪௨௧
யா.		வல்லமாடின	௪௯௯
யாக்கைதாமென்	௩௨௨	வல்லம்புரிவனை	௧௩௦
யாக்கைதானெனி	௪௫௯	வல்லவனிடத்து	௩௫௪
யாந்தொழில்	௩௪௧	வல்லனென்	௩௯௧
யாவருந்தன	௪௭௮	வல்லிகொங்கை	௨௮௫
யாவர்க்குமொப்ப	௩௫௫	வல்லிதன்மனத்	௨௦௩
யாவனென்	௩௪௨	வல்லியுள்ளமறிந்	௧௩௫
யாவுமாகி	௩௨௨	வழுவினானன்பு	௫௩௬
யானிதுசெய்வ	௫௬௧	வள்ளனாண்	௪௨௯
யானினைந்தன	௪௬௦	வள்ளலின்றை	௪௦௨
யானென	௫௬௦	வள்ளனல்வசுவன்	௩௭௩
வா.		வறியனாவன்	(௩)௯
வ.		வா.	
வசவநிலை	௫௫௧	வாங்கியமுடங்க	௨௬௩
வசவனுள்ளம்	௫௨௯	வாங்குமவானினு	௪௯௯
வசவனைமுதலா	௪௪௨	வாங்குவானினை	௪௬௭
வசவன்	௪௨௯	வாசவனரியய	௧௬௦
வஞ்சநாடக	௨௧௪	வாடிபயமுந்	௨௪௭
வஞ்சிநட்டே	௨௭௮	வாதித்தொடே	௨௭௩
வடைபடி	௫௪	வாயி. பமண்	௨௪௯
வணங்கிமது	௧௧௮	வாயுசிற்	௬௭௫
வணங்கியவரவ	௩௮௯	வாயுசெய்	௧௧௬
வணங்கியவவனை	௩௫௮	வாயுத்துளவம்	௮௪
வணங்குமாதின்	௩௧௯	வாரணமாகு	(௩)௬௩
வண்டாமரைபோ	௧௪௧	வார்க்குக்கும	௧௧
வண்டுபடாதலர்	௨௭௪	வாவிச்செங்கம	௫௮
வந்தநல்லிருந்	௨௮௬	வாவியாவுமதன்	௫௫
வந்தவர்வருபவர்	௫௩௫	வாவியாலயங்	௩௩௦
வந்தனன்வசவ	௨௬௧	வானமல்லேன்	௫௬௬
		வானிடைக்	௫௧௮
		வானொரிந்து	௪௭௦

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வி.		வீ.	
விஞ்சைமாதா	௪௬௮	வீடுபுறநீ	௧௩௬
விஞ்சையர்மகிழ்	(௮)௧௭	வீடுவப்பவ	௪௨௪
விஞ்சையருளா	௪௩௧	வீடுவீழ்ப்பி	௩௨௭
விடங்குலாமகா	௧௦௯	வீரங்குழைவிட்	௨௭௪
விடுவனகாம	௪௧௩	வீரமாகேச	௨௧௭
விடைக்கொடி	௧௩௯	வீரமாதருக்	௪௩
விண்ணினைக்குத்தி	௧௩௨	வீரவேள்வனோ	௧௦௨
விதுவைச்சேய்மை	௬௪	வெ.	
வியடிலமேவிய	௩௭௧	வெங்கொலை	௪௧௮
விரதங்கள்வேறு	௨௭௦	வெண்டிங்கணிலவு	௨௨௨
விரிந்தநெஞ்சங்	௩௬௪	வெம்மையெதன்	௩௯௭
விரிந்தவாழை	௪௩௦	வெம்மையொழிந்	௧௭௬
விருந்தினுக்கிடுவா	௨௩௦	வெள்ளவேணி	௯
விருப்புவெறுப்பு	௩௩௯	வெள்ளிமால்	௨௨
விரைந்தெழுந்து	௨௩௦	வெருவறவிவளக	௧௮௯
விலக்குமுற்பவ	௩௬௬	வெருவறப்படும்	௪௬௩
விலையிலவெண்	௧௨௩	வே.	
விலைவரம்பறியாமணி	௯௩	வேண்டியவழுவ	௧௯௭
விலைவரம்பறியாவாடை	௧௦௧	வேண்டியவணை	௧௧௦
விழங்கிறைப்ப	௩௩௧	வேந்தன்மாமனை	௨௮௧
விழுந்தனகொடிய	௨௪௮	வேயைநகுமென்	௬௩
விழுவண்மீள	௨௩௦	வேளளித்தனன்	௧௦௪
விளங்கிழை	௪௬	வேறுமொருவ	௧௭௪
விளங்கொளி	௨௩	வேளஸம்பதி	௬௭
விளம்புற	௧௨௧	வேணிணன்பகலின்	௧௪௮
விள்ளரு	௪௧௪	வேணிநிங்கண்	௨௨௯
வினையாயவ	௨௦௮	வை.	
வினையபித்த	௪௩௧	வைதவன்தன்னோ	௩௩௪
வினையிவ்வொரு	௧௮௧		

பிழை திருத்தம்.

பக்கம். வரி.		திருத்தம்.
சுருதிதரம்.		
கரு பக்க எண். ந.	நக	கரு
கசு எ	மையினில்லாமை	மையினில்லாமை
உசு சுஎ	றொழிப்பது	றொழிப்பது
உரு க0	ஒலியினால் ஓசையினாலும்	ஒலியினால் - ஓசையினாலும்
,, சுஎ	அல்லாமல்	அல்லாமல் —
உசு சு	எ	ஏ —
உசு கசு	குழுவியாகி	குழுவியாய்
நசு உஅ	சென்று	துதித்து
சுசு ந0	உடைத்து	உளது
,, நக	றுடைத்தென்ற	றுளதென்ற
அ(கக	வாள்	வாள் —
சுசு சு	தாங்கிப்	தாங்கப்
கஉ உஎ	சுருபத்தைத்	சொருபத்தைத்
கஎ கசு	புறமொடகம்	புறமொடகம்
கஎ சு	ஒடு	ஒடு
உசு உஅ	மனங்கலங்கினுள்	மனங்கலங்கினுள்
உசு ந	சொரப்பனங்	சொர்ப்பனங்
கஉ கஉ	குழலா ள்வான்	குழலாள் வான்
உசு சுஎ	வெந்துயா	வெந்துயா
உசு உ0	நிருமலனென்னும்	நிருமலனென்னும்
உரு உசு	தழீயது	தழீஇயது
உரு உஎ	குறுகி	குறுகி
உசு கரு	மதிக்குடை	மதிக்குடை
உசு உக	பட்டணங்கடோறும்	பட்டணங்கடோறும்
நசு எ	ஓர்வேடங்கொண்டு	ஓர்வேடங்கொண்டு
நசு கஎ	கோஷ்டிக்குந்	கோஷிக்குந்
நசு நக	இடக்குறை	இடைக்குறை
நசு கஎ	யோகிக்குக்கோப	யோகிக்குக்கோப
நசு ந	ஒழுக்கமுரன்	ஒழுக்கமுரன்,

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௩௩	உஅ	சித்தரா பப்பே	சித்தரா மப்பே
௩௩௦	உக	சைந்தன்யத்	சைந்தன்யத்
௪௦௧	உக	மன்மலா தூய்	பன்மலர் தூய்
௪௦௭	௧௩	லாரம்பத்த	லாரம்பித்த
௪௨௩	உக	யொடு	யோடு
௪௨௮	௧௮	வேவ்வேறுகச்	வெவ்வேறுகச்
௪௩௧	உ	வாய்மறுத்திடாது	வாய்மறித்திடாது
௪௮௪	௩௨	மெனவுங்கொள்க	மெனவுங்கொள்க
௪௮௮	உ௩	நடக்குமன	நடக்குமன
௪௯௬	௧௩	வருகின்ற	வருகின்ற
௫௦௬	உ௧	கேதெனனே	கேதெனனே
௫௧௨	௧௩	கோஷ்டமாக	கோஷ்டமாக
௫௧௩	௧௧	எவ்வுளவு	எவ்வளவு
௫௧௪	௧௧	சொற்பனத்தில்	சொப்பனத்தில்
௫௩௬	உ௭	நீங்கி	நீங்கி
௫௭௩	௧௦	அவர்பிழை	அவாவிழை
௫௭௬	௪	கோஷடிக்கின்ற	கோஷிக்கின்ற

